

तमसो मा ज्योतिर्गमय

SANTINIKETAN
VISWA BHARATI
LIBRARY

Government Oriental Library Series

EDITED BY PANDITS UNDER THE SUPERVISION OF
THE CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL
LIBRARY, MYSORE.

Kannada Section No. IV.

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತದ
ಅಧಿಪತ್ಯದೂರ್ಜು

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತದ
ಅಧಿಪತ್ಯದೂರ್ಜು
ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಾಂತಿಕ

THE

KARNATAKA MAHABHARATA SAM BHAVA PARVA

BY
KUMARAVYASA MAHAKAVI

EDITED BY
V. SYAMACHARYA,
*Pandit, Govt. Oriental Library,
Mysore.*

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE
GOVERNMENT OF HIS HIGHNESS THE
MAHARAJA OF MYSORE

MYSORE :
PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS
1912

ಅವತ್ರಣೆ ಕೇ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಕನ್ನಾಟಕಮಹಾಭಾರತದ ವೈಜ್ಞಾನಿಯ ಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ಈ ಮಹಾಭಾರತಗ್ರಂಥವು ತಿಳಗನ್ನುಡದಲ್ಲಿ ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಕವಿಯಿಂದ ಭಾವಿನೀಪಟ್ಟಿದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕವಿಯು ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ಯಲಿಯು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ (ಕನ್ನಡ ಸೆಕ್ಪ್ರೆಸಂಬರು ಮೂರನೆಯದಾದ) ಉಪ್ಪೋದ್ದಾತಸಂಚೆಕೆಯ ಅವತರಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲವಾದದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೀಲಿಯೂ ಹೇಳಲಾವಕ್ಕಾಗಿವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತ ಈ ಕವಿಯು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಚಾರವು ಆವಕ್ಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಕನ್ನಾಟಕಮಹಾಭಾರತಕೇ ಕರ್ತನಾದ ಕವಿಗೇ, ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ನೆಂಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿರುವುದು. ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬಿರುದಾಗಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು ರೂಢಿನಾಮವೆಲ್ಲ. ಈತನೆ ಸಂಕೇತನಾಮವು ‘ಗದಗಿನನಾರಣಪ್ಪೆ’ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಈತನಹಿಸರು ಗೂತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನುವರು. ಈತನ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಗದಗಿನ ಸಮಾಜದ ಜನರಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಈತನ ಪೌರ್ವಿಕರು ಕುಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಶಾಸಭೋಗರೆಂತಲೂ ವೈಷ್ಣವಭಾರತ್ಯಾಗಿರೆಂತಲೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳುವರು, ಅದೆಂತೆಂದರೇ: ಸಂಧಿಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವೀರನಾರಾಯಣನಾಮಾಂಕನಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಈತನು ವೈಷ್ಣವನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದು. ಅಲ್ಲದೆ ಆದಿಪರ್ವದ ಹದಿನಾಲ್ಕುನೆಯ ಸಂಧಿಯೇ 37ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ

“ ಹರಹರ ಮಹಾದೇವನುತ್ತ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಭಾಲಕನ್ ”

ಎಂದೂ ಇನ್ನು ಇದೀರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸೆ ಇಗಳಲ್ಲಿ “ ಶಿವ ಶಿವ ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅರ್ಣ್ವಪರ್ವದ⁴⁻⁵⁻⁶ನೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈತನು ಅದ್ವೈತಿಯೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿವರು.

ಈ ಉಭಯಪಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಬಲಾಬಳಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತೋರಿಸುವುದು ಯಶಸ್ವಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕವಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ತಾವು ರಚಿಸುವ ಗ್ರಂಥದ ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಭಾಗ ಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಉಪಾಸಿಸುವ ಇತ್ಯದೇವತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಅಂತ ಯ ದೇವತೆಯ ನಾಮಾಂಕನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಲ್ಲವೇ? ಈ ಕವಿಯು ಗ್ರಂಥಾದಿಯಲ್ಲಿ ವೀರನಾರಾಯಣನ್ನೇ ಭಜಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಮತ್ತು ಸಂಧ್ಯಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ನಾಮವನ್ನೇ ಅಂಕಿತಮಾಡಿರುವನು. ಇದು ನಾರಾಯಣಭಕ್ತನಲ್ಲಿದವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಲಾರದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ‘ಹರಹರ’ ‘ಶಿವಶಿವ’ ಎಂದು ಶಿವನಾಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈತನನ್ನು ಶಿವಭಕ್ತನೆಂದು ಪಕ್ಷ ಹೇಳಬಾರದು? ಎನ್ನು ಬಹುದು. ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಿದ ಸ್ಥಿರಗಳಲ್ಲಿ ‘ಹರಹರ’ ‘ಶಿವಶಿವ’ ಇವೇ ಹೊದಲಾದ ಪದಗಳು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪಯ್ಯಾತೋಳಿಕೆಸಲಾಗಿ ಭಕ್ತ ಪೂರ್ವಕ ಶಿವಸ್ತರಣಾಭರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಆತ ಯಾರ್ಥ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವನು. ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಸಂಸ್ಕರ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ—

“ ಶಿವ ಶಿವ ಪರಿತಾಪं ಕೋಬದೇತ್ಕಾಮಲಾಂಗ್ಯಾಃ ॥

ಎಂದು (ಪುಷ್ಟಿಭಾಣ ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ) ಶೇಂದಾತಿಕಯಂದಲ್ಲಿಯೂ

“ ಶಿಲಾಕಂಪಂ ಧರ್ತ ಶಿವ ಶಿವ ”

ಎಂದು ಆತ ಯಾರ್ಥ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ
ಇ

“गणयति करुणापराद्युलोत्सौ शिव शिव ताम्यपि
वासराणि वेधाः ॥

ಎಂದು ಹೇದಲ್ಲಿಯೂ, ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು

“आश्वर्येषि भये शोके क्षमिते नाम वा मम ।

व्याजेन वा स्मरेद्यस्तु मम सायुज्यमाप्नयात् ॥

ಎಂದು (ಪದ್ಯಸುರಾಣಿದಲ್ಲಿ,) ಆಕ್ಷಯಾರ್ಥಿಪರವೆಶರಾದವರು ಶಿವನಾಮಕೇ
ತ್ರಣದಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಕ್ಷಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ವೃತ್ತಪಡಿಸುವರೆಂದು ಅಂತಹ
ಶಿವನಾಮಕೇತ್ರಣನ್ನು ಕೂಡ ಮಹಾಘಳವನ್ನು ಕೂಡುವುದೆಂದು
ಹೇಳಿದೆ.

ಅರ್ಥಾವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಭಕ್ತಿನಿರೂಪಣಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಆ ಪವ್ಯಾದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಮಾಡುವೇನು. ಅಂತು ಗ್ರಂಥಮೆಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಇತರರ ಶಿವಭಕ್ತಾಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಈತನು ವಿವರಿಸಿರುವದರಿಂದಲೇ ಕವಿಯು ಶಿವಭಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಎಷ್ಟು ವೊತ್ತಪ್ರಾ ಅವಕಾಶಪರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳ ಶಿವಭಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಅದ್ವ್ಯತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಏನೂ ಸಾಧಕ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಖ್ಯಕ್ತರಲ್ಲರೂ ಅದ್ವ್ಯತಿಗಳಲ್ಲ. ಅದ್ವ್ಯತಿಗಳಲ್ಲರೂ ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲ. ಅದ್ವ್ಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಾಗ್ರಂಥಗಳು ಇರುವುದೆಂಬುದು ಮತವಿವೇ ಕವ್ಯಫಲವರಗೆ ವಿಶದವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದ್ವ್ಯತಿತೆಂದಾಂತದ ಪರಮಪ್ರಮೇಯವಾದ ಜೀವಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆವೇ ನೊವಾಳಾಯವುಗಳನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಯಾವಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಿರೂಪಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರಲು ಈ ಕವಿಯು ಅದ್ವ್ಯತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದು?

ఈ కపియు యావరీతియింద ఈ భారతరణసేయం మొదలుజ్జగినిదనసో ఆరీతియన్న కురితు గదుగిన ప్రాంతదవరు హేళువ కథ ఏనేందరే—

ಕ್ಷಾ ಕೆವಿಯು ಮೊದಲು ಕೋಳಿವಾಡು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಶಾಸನ ಭೋಗನಾಗಿ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಗೆ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನನ್ನು 'ನಾರಣಪ್ಪ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈತನು ಶ್ರೀವೀರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯ ಭಕ್ತನಾದರಿಂದ ಅಂತಹ ಭಗವಂತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪನಾದರೂ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತನಗೆ ಈಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆ ತಕ್ಕು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದಿಗಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ಶ್ರೀವೀರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯು ಒಂದುದಿನ ಈತಗೆ ಸ್ವಾಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪದೇಶಿಸಿದಪ್ರಕಾರ ಈ ನಾರಣಪ್ಪನು ಲಕ್ಷ್ಯಭಾರಹೃಣಸಂತಪ್ರಣೀ ನಡೆಯುವ ಸಂಖಾರದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಸ್ವಾಪಪ್ರಾರ್ಥಿತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೋಬು ಧಾರ್ಮಿಕನು ಲಕ್ಷ್ಯಭಾರಹೃಣಸಂತಪ್ರಣೀಯನ್ನು ನಡೆಸುವಂಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈತನು ಪ್ರಯಾಣವಂ ಮಾಡಿ ಅಸಂತಪ್ರಣಾಸ್ಥಾಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸಮುದಾಯದೇಖಳಿಗೆ ತನಗೆ ಸ್ವಾಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯಭಾರಹೃಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಎಪ್ಪು ಅನ್ವೇಷಿಸಿದಾಗ್ಯಾಕಾಣದೆ, ನಿರಾಶನಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದುರೇನಂದರೆ—ಒಬ್ಬನು ಬಾಳಿಯ ಎಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಲೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ದೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲೂ ಇರುವಾಗ ಹುಡುಗರು ತಮೆತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲೆದೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಎಪ್ಪು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯಾಕೇಳಿದೇ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಏನೋ ನೀನು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುರಭಿಮಾನವ್ಯಾಪಿಸಾಗಿದೀಯೆ ” ಎಂದು ಎಲೆದೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರು ನುಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಿಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ನಾರಣಪ್ಪನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡತ್ತೊಡಗಿದನು. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿತಲೇ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಯಲು ಕಾರಣವೇನು? ಮೆಹಾಪಾಪಿಯಾದ ದುರ್ಯೋಧನನ ಹೆಸರು ಸ್ನಾಪಿಗೆ

ಬಂದುದು ಈತನಿಗೆ ಶೋಕಕಾರಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಣ ನಿಗೂ ದುಯೋಧನನಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ವಿಳಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಭ್ಯಾಸ್ಯಣನಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ಸೂಚಿತವಾದ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ್ಯ ಇಗಳು ಕಂಡು ಬಂದುದರಿಂದ, ನಾರಣಪ್ಪನಿಗೆ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಾನ ವಾಯಿತು.

ಭೋಜನವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಕ ಅಭ್ಯಾಸ್ಯಣನು ಪ್ರಯಾಣವೊಡತೊಡ ಗಲು ನಾರಣಪ್ಪನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ ನಾರಣ ಪ್ಪನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬರಬೇಡವೀಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೋ ಕೇಳಿದೆ ಇರುವಾಗ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಣನು ನಿಂತು ಏಕೆ ನನ್ನನನ್ನ ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರಣಪ್ಪನು ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ—ತಾವು ಸಾಕ್ಷಾತ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಜಾಯ್ರೋಂದು ನಾನು ನಂಬಿರುವೆನು. ತಮ್ಮಿಂದ ಜ್ಞಾನೋ ಪದೇಶವಂ ಪಡೆದು ಶ್ರೀಮಹಾಭಾರತವೆನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುವ ಯಂತ್ರವಂ ನಡಿ ಸಲು ನನ್ನನನ್ನ ಶ್ರೀವಿಂರಂಜಾರಾಯಣದೇವರು ಪ್ರೀರಿಸಿರುವರು. ಆದುದ ರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿದ ಕಾಯ್ರಕೆ ತಕ್ಕಂಪ್ಯು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗಳ ನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನನ್ನ ಉದ್ದರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಎನಲು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಜಾಯ್ರೋರು ಸಂತುಪ್ತರಾಗಿ “ನಾನು ದುಯೋಧನನ ಮರಣದವರೆಗೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಆವರೆಗಿನ ಕಾಫೀ ಗಳು ನಿನಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಥಾರಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವೆನು; ಹೋಗು, ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆರಂಭಿಸು. ಸ್ವಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೀನುಟ್ಟ ಒಟ್ಟೆಯು ಒಳಗಾದೇ ಇರುವವರಿಗೂ ನಿನು ಹೇಳಿವ ಗ್ರಂಥವೆಲ್ಲವೂ ಶಾಖ್ಯವಾಗಿ ರಲಿ, ಶ್ರೀವಿಂರಂಜಾರಾಯಣದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದುಯೋಧನಪಾತಪ ಯ್ರಂತ ನಿನ್ನ ಗ್ರಂಥವು ನಿರ್ವಿಷ್ಯಾವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ. ನಮ್ಮ ದಶನಾದಿ ವತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ಯಾರೋಡನಯಾದರೂ ನಿನು ತಳಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ದೇಹ ಉಳಿಯಲಾರದು” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅಂತಹಿರ್ಕಾದರು.

ಬ್ರಹ್ಮಕ ಈತನು ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಅಪ್ಪತ್ತಿಯಂತೆ ನಿಯಮಪೂರ್ವ ಕಾವಾಗಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾಗೂ ಬಳಿ ಸ್ವೇಧಿತನ ಕಡೆಯಿಂದ ಭರೆ.

ಸುತ್ತಾ ಬಂದನು. ದಶರವ್ರೋಗಳು ಮುಗಿದುವು. ಸಂತೋಷವೇಶ ದಿಂದ ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವೇಹಿತನೊಂದನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡುದ ರಿಂದಲೇ ಆತ್ಮೇ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳುವರು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈತನು ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡ ದಷ್ಟಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ ದ್ಯುವಾನುಗ್ರಹದಿಂದೇ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ನೆಂದು ಅನೇಕರು ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವುದು ಸಮೂಲವೋ ಆವುದು ನಿಮೂರ್ಳಾಲವೋ ಗೂತ್ತಾ ಗುಪ್ತದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಇರಲಿ. ಈ ಗ್ರಂಥಿಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರ್ಯಾರ್ಥೋಚಿಸಿ ವಿಮರ್ಶವೆಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಕವಿಯು ವೀರನಾರಾಯಣಭಕ್ತನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದ್ವೈತಿಯೆನಲು ತಕ್ಕ ಸಾಧಕಗಳೂ ವೆಪು ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವೆಂತೆ ಹೈಪ್ರೋಫಿಲ್ ಬುರ್ಕ್ ಇನ್ನೊದು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಾಧಕಗಳೂ ದೊರೆಯುವುన್ನು. ಹೇಗೆಂದರೆ:—

ವೀರಿಕಾಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ 12ನೇಯ ಪದ್ಯವು—

ವಂದಿತಾಮೇಳಿಕರಿತಿನಮರಾ
ನಂದ ಯದುಕುಲಜಕ್ಕುವೆತ್ತಿಯ
ಕಂದ ನತಸಂಸಾರಕಾನನಷ್ಟನದವಾನಾಳನು |

ನಂದನಂದನಸನ್ನಿಭನು ಸಾ
ನಂದದಿಂದವೇ ನಮ್ಮುವನು ಕೃಪೆ
ಯಿಂದ ಸೆಲುಹುಗೇ ದೇವ ಇಗದಾರಾಧ್ಯಗುರುರಾಯು ||

ಎಂದು ಇರುವುದು. ಈ ಕವಿಯು ಹೊವಲಿನ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ವೀರನಾರಾಯಣನನ್ನು ನಾಳ್ಕನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಲಷ್ಣಿತ್ಯನನ್ನು ಇದನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಆರನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಸರಸ್ವತಿಯನನ್ನು ಏಳನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಎಂಟನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯನನ್ನು ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಗಣಪತಿಯನನ್ನು

ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಭಜಿಸಿರುವನು. ಬಳಿಕ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವನೋ ಅಲ್ಲಿನ ಪದಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಗುರುರಾಯ’ ಎಂಬ ಪದ ದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಗುರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೀಳಬಹುದು. ಆ ಗುರುಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತರಾದ ವ್ಯಾಸರೇ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ‘ಯಾದುಕುಲಜಕ್ಕರ್ವತೀಯ ಕಂದ’ ‘ನಂದನಂದನಸನ್ನಿಭನು’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಏರೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಸರು ಪರಾಶರ ಪುತ್ರರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಯಾದುಕುಲದವರಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣುವಿಂಶರಾದುದರಿಂದ ‘ನಂದನಂದನಸನ್ನಿಭ’ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಸಾದ್ವರ್ಜಿಜಾ ಪನೆಯು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಯದಿಂದ ಸ್ತುತ್ಯರು ಇಂತಹರೆಂದು ಹೀಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದ್ದೇ? ಹೀಗಿರಲು ನಾವು ಕೋಧನಾ ಥಿವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ‘ಫೇ’ ‘ರ’ ಎಂದು ಗುತ್ತು ಮಾಡಿರುವ ಪುರಾತನವಾದ ತಾಳಪತ್ರಿಯ ಎರಡು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಕಂಡಪದ್ಯದ ಆದಿಭಾಗದ ಪಾಠವು —

ವಂದಿತಾಮರಸೇವ್ಯನಾಯಕ
ನಂದಮುನಿ ಯತಿಜಕ್ರವತೀಯ
ಕಂದ |

ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಈ ಗುರುರಾಯರೆಂಬು ವರು ‘ನಂದಮುನಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಒಪ್ಪುವು. ಇವರು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರಕಾರ ದೇವತಾಶೇಷಪ್ರಾದ ವಾಯುದೇವ ರಾದುದರಿಂದ ‘ಅಮರಸೇವ್ಯ’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು, ಶ್ರೀಮದಭಕ್ತೃತ್ಯಪ್ರೇಕ್ಷಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಶಿಷ್ಯರಾದುದರಿಂದ ‘ಯತಿಜಕ್ರವತೀಯ ಕಂದ’, ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು, ‘ಮಧ್ವಾಖ್ಯಾನಾರಾಯಣ’ ಎಂದು ಪ್ರಾಚೀನಗ್ರಂಥಾನುಸಾರವಾಗಿ ‘ನಂದನಂದನಸನ್ನಿಭನು’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಕೂಡ

ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಈ ಪಾಠವನೇನ್ನು ಪ್ರಪನ್ಮ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿಯು ವೈಷ್ಣವನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಲ್ಲವೆ?

ಮತ್ತು ಇದೇ ಪರ್ವದ 15 ನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೀನೋತ್ಪತ್ತಿ
ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ—

ಎಂದು ಒಟ್ಟಿಕ್ಕರವಿಂದಲೋಜನೆ
ಯಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ದೀ ಐವೆಂಧ್ಯರ
ತಂದೆಯನು ರಜಗುಣದ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣದೇವನನು |
ಇಂದುಮುಖಿ ವರಮಂತ್ರದಿಂದವೇ
ಕಂದೆಜೀದು ಕಾಳಾರುಂಡಳು ||

ಎಂಬ ಪದ್ಯವು ‘ಜ’ ‘ಗ’ ಎಂದು ಗುತ್ತು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ
ವಾದ ತಾಳಪ್ರತಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತದು. ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕವಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ‘ಸಾಕ್ಷಾತ್ದೀ ಐವೆಂಧ್ಯರ
ತಂದೆಯನು’ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣವಿಶೇಷಣವು ಈ ಕವಿಯು ವೈಷ್ಣ
ವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಪ್ಯ ಸಾಧಕವು.

ಮತ್ತು ಕವಿಯು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರತಿತಂತ್ರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು—ಅಂದರೆ, ಇತರಸಿದ್ಧಾಂತದವರು ಒಪ್ಪಡೆ ಇವರು ಮಾತ್ರ ಬಹಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು—ಮೂಲಾಭಿಪ್ರೇತವನ್ನಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವನು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಇದೇ ಪರ್ವದ ಆರನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತಮಂಥನಕಾಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷವನ್ನು ವಾಯುದೇವರು ನೀರಸವಂ ಮಾಡಿ ಮಹಾದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಫಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಗೆ ಬರಿಯುವ 19ನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿರುವನು.

ಹೊಸೆಯಲಿಕೆ ವಾಸುಗಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಹಸರಕಾಯ್ದು ಅತುರಿಯನುಗುತ್ತತು
ವಿಷವ ಹಾಲಾಹಲವನೆಮರಾಸುರರು ಜೀಯಲಿಕೆ |

ವಿಷದ ಕೂರತೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲವೇ
ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತ ಬರಲಾಸಮಿಾರಣ
ಹೊಸೆದನಂಗೈತಳಿದಿ ಕೋಪದಿ ನೋಡಿ ಪಡಿಸಣವೇ ॥

ತಾವರದ್ವಯಲ್ಲಿ ನೆಯ ಪಾದದ 'ಬರಲಾಸಮಿಾರಣ' ಎಂಬ ಸ್ಫಳದಲ್ಲಿ
'ಬರೆ ಲೋಕವಾಕ್ತೇಣ' ಎಂದು ಕೆ. ಬಿ. ಎಂದು ಗುತ್ತುವೊಡಿರುವ
ಪ್ರಸ್ತುತಂಗಳ ಪಾಠವು ಅನನ್ಯಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ 'ಅಸಮಿಾರಣ' ಎಂಬ
ಪಾಠವೇ ಸಾಧುವಾದುದು. ತಾವಕ್ತೇಕ್ಕು ಅನುಸಂಧಿಯಾದ ಕಥೆಯು

**" ವಾಯುರಸ್ಮಾ ಉಪಾಮಂಥತ್ ಪಿನಷಿಸ್ಮಾಕುನಬ್ರ-
ಮಾ । ಕೆಶಿ ವಿಷಸ್ಯ ಪಾತ್ರೇಣ ಯದ್ವಾರಣಾರ್ಥಿ-
ಬತ್ಸಹ "**

ಎಂದು ಖ್ಯಾತಿದ ಸ್ತುತಿ 8—7—24ರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ
ಮಂಧಾತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಮಂಧಾತ್ಯಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನೀರ್ವಾಯದ 10ನೆಯ
ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಕಥೆಗೆ ಅನುಸಂಧಾರಣಾ ಇರುವುದು. ಈ
ಕಥೆಯನ್ನು ಇತರ ಮತದವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಸಾಯಣಾ
ಚಾರ್ಯರು ವೇರೆ ತೋರಿಸಿದ ವೇದಮುಂತ್ರಕ್ಕೆ ಜೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿರುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವುದು.

. ಮುತ್ತು ಇದೇ ಪರ್ವದ 4ನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ 132ನೆಯ ಪದ್ಯ
ದಿಂದ 140ನೆಯ ಪದ್ಯದವರೆಗೂ ಹರಿದ್ವೇಷಿಗಳಾದ ದ್ವೈತೀಗೆ ನಿತ್ಯ
ನರಕವೇ ಲಭಿಸುವುದು ಹೊರತು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ದೂರಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಗತಿವಿಭಾಾರವಸರದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವನು. ಈ ವಿಷ
ಯವು ಅದ್ವೈತಿಗಳಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದುದ್ದಳಿ. ಇದೇರೀತಿಯಾಗಿ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದ್ವೈತಿಸಿದ್ದಾಂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವನು.

ಮತ್ತು ಈ ಪರ್ವದ 8ನೇಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಾಲೆಹಿರಣ್ಯಕ್ಷಿ
ಪುಗಳ ವಿವಾದನಿರ್ಣಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕ್ಷಿಪುವ ತನ್ನನ್ನ
ಬಿಟ್ಟು ದೇವರು ಬೇರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದುದಕೆ—

... ಇಹಪರತ್ತಕೆ

ಭೇದಪಕ್ಷಿಯವ ಶ್ರುತಿಗಳ ಪ್ರಾಂತು ತತ್ತ್ವವಲಿ' (72 ಪ.)
ಎಂದು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಭೇದಸೂಧನೆಯನ್ನು

‘ಲಾಲಿಸುವೂಡದ್ವೈತಪಕ್ಷಕೆ

ಕಾಳಿಗಳ ನಿಮ್ಮಾಯ ಕರ್ಮಕಾಂಡವು

ಮೇಲೆ ನೀನೊದೆದು ಕಳಯ್ಯಿ... | 74 ಪ.

ಎಂದು ಅದ್ವೈತನಿರೂಪರಣವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವೆನು. ಇದ
ರಿಂದಲೂ ಇವನು ದ್ವೈತಿಯೆಂದೂ ಅದ್ವೈತಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಬಿ
ಹುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಭೇದದಿಂದ ಪಾಠ
ಭೇದಗಳೂ ದೋರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆವರೆ ಈ ಕವಿಯನ್ನು ದ್ವೈತಿಯೆಂ
ದು ತೋರ್ವಡಿಸುವುದಕಾಗಿ ಇಂತಹ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ
ರಚಿಸಿ ಕೆಲವರು ಮಧ್ಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಿ
ಹುಹುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬೇರೇಮತದವನೆಂದು ತೋರ್ವಡಿ
ಸುವುದಕಾಗಿ ಕವಿಯು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಇಂತಹ ಭಾಗಗಳ
ನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಂಡಿ
ರುವುದಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಿಜುದಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿವಾದವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಕರು ತಾವುತಾವೇ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕುದಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿ
ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವೆವೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು
ಯತ್ತಿನಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಕವಿಯು ಏನೂ ಶಿದಿದವನ್ನಲ್ಲದೆ ಇದು ದೇವತಾನುಗ್ರಹ
ದಿಂದೇ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಬೇವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಪ

ವಿಜಾರವೂಡತಕ್ಕ ದಿದೆ. ಏನೂ ಶಿಂದವನೆಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕು ಅರಂಭಿಸಲ್ಪಿ—

ಹಲಗೆ ಬಳಹವ ಹಿಡಿಯದೊಂದ
ಗಳಕೆ ಪದವಿಟ್ಟುಪಡೆಂದ
ಗಳಕೆ ಪರಿಸೋಡ ವದ ರೀತಿಯ ಹಿಡಿಯದಗ್ಗ ಳಕೆ |
ಬಳಸು ಬರೆಯಲು ಕಂತಪತ್ರದ
ಉಲುಹು ಗೆಡದಗ್ಗ ಳಕೆ ಯೆಂಬೀ
ಬಲುಹು ಸಲುವುದು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕಿಂಕರಗೆ ||

ಎಂದು ಹೇಳುಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಸಾಧಕವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಷ್ಟೇ ! ಸರಿ ಯಾಗಿ ವಿಜಾರಿಸಲಾಗಿ ಈ ಪದ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ತನ್ನ ಸಕಲ ಸಾಮಂಘ್ಯ-
ಪೂರ್ವಿಕ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಅನುಗ್ರಹದ ಫಲವೇ ಹೊರತು ತನ್ನ ದಲ್ಲವೆಂಬು
ಧಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡವನೆಲ್ಲವೆಂದು
ಹೇಳುವುದಕ್ಕು ಏನೂ ಅವಕಾಶವಿರುವದಿಲ್ಲ. ‘ಹಲಗೆ ಬಳಹವ ಹಿಡಿ
ಯದ ಅಗ್ಗಳಕೆ’ ಎಂದರೆ ಅಕ್ಷರಾಭಾಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಫ್-ವೆಲ್ಲ.
ಸಾಧಾರಣ ಕವಿಗಳಂತೆ ಮೊದಲು ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದುಕೊಂಡು
ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಿರುವ
ದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ಕವಿಯು ಮೊದಲೇ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಡು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವನೆಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಷಯಗಳು ಸುರಿಸಲು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ
ನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಸಾ
ಧಾರಣಾಸಾಮಂಘ್ಯವನ್ನು ದೃವಾಯತ್ವವೆಂದು ತಾವಾಗಿ ಹೇಳುಕೊಳ್ಳುವ
ಪದ್ಧತಿ ಇರುವುದು. ಅಳ್ಳದೆ ಇತರರು ಗ್ರಂಥಕಾರರ ಸಾಮಂಘ್ಯವನ್ನು
ಅಧ್ಯಿತವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವರೆಂಬುದು—

‘ತತ್ ನೋ ವಕ್ತಿ ಭೂಯः ಕಾಚಿದಂಬಿ ಲಿಕಿತಂ ನैವ ನಿರ್ಮಾಣಿ’

ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕಿರ್ತನ್ನು ತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದವರಿಗೆ ವಿಶದವೇ.

ಅಲ್ಲದೆ ಈತನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಪದಗುಂಭಣವನ್ನು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ನಿರೂಪಿಸುವ ಭಂಗಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಗಿ ಪರಿಭಾಬಿಸಲಾಗಿ, ಈ ಕವಿಯು ಸಂಸ್ಕೃತ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಕ ಭಾವೇಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈತನು ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡಿ ಕೂಡ ಸೇರಿಸಿರುವನು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಬರೆಯಲಾಟಿ ವೆ.

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ—

“ ಎರಡುತ್ತೋಜನ ವಿಷು ಮುಖವೈರಂ
ದಱಲಿ ಹೆಚ್ಚಿವ ಬ್ರಹ್ಮೈ ನೋಸಲಲಿ
ವರನಯನವೈರಂದಿಲ್ಲಿದೂ ಸನ್ನ ತಪರಮಕಿವ ॥ ”

ಎಂದು ವ್ಯಾಸರ ವಣಿನೆಯು

‘ ಅಚತ್ರುಷ್ವದನೋ ಬ್ರಹ್ಮಾ ದ್ವಿಬಾಹುರಪರो ಹರಿಃ ।
ಅಫಾಲಲೋಚನಶರಂಭುರ್ಭಗವಾಂಬಾದರಾಯಣಃ ॥ ’

ಎಂಬ ಪ್ರಜೇನಶೋಽಕದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಇದೇ ಪರ್ವದ ಆರನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಐಸ್ವಯಂ ವರಪ್ರಕರಣ—

ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನು ಬರ ಬರ
ಹಿರಿಯನತಿವೈ ದಾ ಪ್ರದಾತನೆ
ಪುರಹರನು ಭಸ್ತಾಂಗಭಿಕ್ಷುಕನುರಾಘಾಮಣಿನು ।
ಸುರಕ್ಷಿರೋಮಣಿ ಗರ್ವಿಯಾಷ್ಟಾ
ಕರನು ದಿನಪತ್ತಿ ಇಂದು ಕ್ಷಯಕಳ
ತರಳ ವೈಶ್ವಾನರನು ವಂತಕನೀತ ನಿಷ್ಕಾರುಣಿ ॥ (43 ಪ.)
ಅತ ರಾಕ್ಷಸಯೋನಿ ನಿರುರುತ್ತಿ
ಈತನೇ ಇಡರಾತೀಗಧಿಪತಿ

ವಾತ ಮಿಗೆ ಇಂಜಲನು ಯಂಕ್ಕನು ನೀತಿಬಾಹಿರನು ।
 ಈತ ಧನಪತಿ ಲುಬ್ಧಿಕನು ತಾ
 ನೀತನುದ ತ ನಾತಿಯಂಬಕ
 ನೀತರೆಲ್ಲ ಕಿಗ್ಗಿ ಇಯರಶ್ವನಿದೇವರಿವರೆಂದು ॥ (44 ಪ.)

೧೦ಬ ಪ್ರಂಗಳು

ಏಷ ಗ್ರಾತಿಖಸ್ತಪತಿ ದಿನಪತಿಭಂಚಲೋ ಮಾತರಿಷಾ
 ದಿಂಬಾಸಾ ನೀಲಕಂಠಲಿದಶಾಪತಿರಸೌ ಗರ್ವಿತ: ಕ್ಷಯತೆಜಃ ॥
 ಇತಥ ದೇಬ್ಯಾ ವಿಚಿತ್ಯ ಭರಮರಕುಲಕಲಾಗಿತಶಬ್ದಪ್ರಫುಲ್ಳಾ
 ದಕ್ಷಾ ಮಾಲಾ ಸುರಾರೇ: ಸುರತರ್ಕುಸುಮಾಲಂಕೃತಾ ಪಾತು ಯುಷ್ಮಾನ् ॥

೧೦ಬ ಪ್ರಂಜೀನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಯೆಯಾಗಿರುವುವು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಪಯಾರ್
 ಲೋಽಜಿಸಲಾಗಿ ಈ ಕವಿಯು ಭಾಷಾದ್ವಯದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಸಂಗಿಯೆಂದು
 ಒಹುದರ್ಶಿಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಈ ಕವಿಯು ಕಣಾರಟಕವ್ಯಕರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ
 ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕವಿಯು ಓದಿಕೊಂಡನೆಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಬಂದು ವೇಳೆ ಉಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಸುಲಭ ಶೈಲಿಯಿಂದ
 ರಚಿಸಲುದ್ದೀ ಶೀಸುವ ಕವಿಗಳು ಈಪ್ರಷ್ಟದಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅಳ್ಳೆರ
 ಸಂಖ್ಯಾದಿ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯಾಗಿ ಸುಬೋಧವೆಲ್ಲದ
 ಹಳಗನ್ನು ಡಪದಗಳನ್ನು ಹೊಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ, ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ
 ರುವ ಕನ್ನು ಡಪದಗಳಿಂದೇ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಪದತಿಯನ್ನು ವೆಲಂ
 ಬಿಸಿ ಇರುವನೆಂದೂ, ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ತಬ್ಬ ಮಣಾವ್ಯಾದಿವ್ಯಾಕರಣ
 ವಿರೋಧವು ದೂಷಣವೆಲ್ಲವೆಂದೂ ಪೀರಿಕಾಸಂಚಕೆಯ (ಕನ್ನು ಡಸೆಕ್ಷಣ
 3 ನೆಯ ನಂಬಿನ) ಅವಶರಣಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಪ್ರಯೋಜಿಸಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಇಪ್ಪುಮೊತ್ತದಿಂದಲೇ ವಿಕ್ರೀಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದವನ್ನಿಂದ
ವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕವಿಯು ಜೀವಿತಕಾಲವು ಆವೃದ್ಧಿಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೀಡು
ಯಿಸಲು ಈ ಕವಿಯ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಏನೂ ಸಾಧಕ ದೋರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.
ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಕವಿಚರಣವಿಮರ್ಶಕರು 1508—1530 ರವರೆಗೂ
ಗಣನೀಯ ಬರುವ ಕ್ರಿಸ್ತವಾಬ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ ವಿಜಯನಗರದ ಕ್ರಿಸ್ತ ರಾ
ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿಯು ಈಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರಬಹುದೆಂದು
ಹೇಳುವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕವಿಯನ್ನು 1590ನೇಯು ಕ್ರಿಸ್ತವಾಬ್ದದ
ಲೀಧ್ದ ಕುಮಾರವಾಲ್ಯೇಕಿಯು ತೋರವೆ ರಾಮಾಯಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ—

ಸರಸವೋಕಕವಿಗಳೂಳು ಭಾ

ಸುರಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೋಬ್ಬಿನು

ಪರಕಿಸುವೋಡಾನೋಬ್ಬಿ ಮಂಗತೀರಕನೆಯ ವೋಕಕ್ಕೆ |

ವರಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೋಬ್ಬಿನು

ಎರಡನೆಯಲಾನೋಬ್ಬಿ ಮಿಕ್ಕಿನ

ಬರಡು ಕವಿಗಳ ಲೀಕ್ಕು ಸುವನೇ ಕುಮಾರವಾಲ್ಯೇಕಿ ||

ಎಂದು ಹೊಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಆತನಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಜೀನನೆಂದು ಹೇಳಿ
ಬೇಕು.

ಈ ಭಾರತದ ದಶಪರ್ವತಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಚುರವಾಗಿರುವಾಗ ಹೊಸದಾಗಿ
ಮುದ್ರಿಸಲು ಯತ್ತಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. .

ವೇಲೆಕಂಡ ಸ್ಥಾಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನವೆಗೆ
ದೋರಿತಿರುವ ಭಾರತದ ಲಿಖಿತಪ್ರತಿಗಳೂಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ
ಮುದ್ರಿತಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿರಚಿತಗ್ರಂಥವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ
ರುಪುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯಿಂದ
ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಪರ್ವ	ಮುದ್ರಿತಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡು	ಬೆಳೆಯಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡು
	ಬರುವ ಸಂಧಿಗಳು	ಬರುವ ಸಂಧಿಗಳು
ಅದಿಪರ್ವ	20 ಸಂಧಿಗಳು.	* ೫೩ ಸಂಧಿಗಳು.
ಸಭಾಪರ್ವ	16 ,,	17 ,,
ಅರಣ್ಯಪರ್ವ	23 ,,	34 ,,
ಉದ್ದೋಜಪರ್ವ	11 ,,	12 ,,
ಭೀಷಣಪರ್ವ	9 ,,	31 ,,
ದ್ರೋಣಪರ್ವ	19 ,,	23 ,,

ಈ ರೇತಿಯಾಗಿ ಸಂಧಿವ್ಯೇತ್ವಾಸವು ಇರುವುದಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವು ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವ್ಯೇತ್ವಾಸಗಳಿರುವುದು.

ಹೀಗೆ ಮುದ್ರಿತಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಬಿರುವ ಅಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಹುಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದು ದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಿ ಯಾದ ಮುದ್ರಣವು ಅವಕ್ಷೇತನವಿಂಬಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕದ ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯವು ಅರಂಭಿಸಲಪಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಶೋಧನಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳ ವಿವರಣೆ—

ಗುತ್ತಾರ್ ಗ್ರ.	ಓಂ ಲ್ಯಾಬ್ಲರ ನಂಬಿರು	ವಿಶೇಷ
ಕ.	ನಂ॥ 70	ಸಮಗ್ರ. 1763 ನಯ ಕಕ್ಷವರ್ಷ.॥ ಬರೆದುದು.
ಇ.	„	ಸಮಗ್ರ. ಕ್ರೋಂಪ್ರಸ್ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟ್ ಪ್ರಿಂದಬಂದದ್ದು.
ಗ.	„ 218	ಅಸಮಗ್ರ.
ಫ.	„ 210	ಅಸಮಗ್ರ.
ಇ.	„ 251	ಸಮಗ್ರ.
ಭ.	„ 57	ಅಸಮಗ್ರ.
ಜ.	„ 2	ಪ್ರಾಯಿಕ ಸಮಗ್ರ. ಪುರಾತನಪ್ರತಿ.
ರ್ಯಾ.	„ 266	ಅಸಮಗ್ರ.
ಟ.	„ 205	ಸಮಗ್ರ.
ತ.	„ 273	ಅಸಮಗ್ರ.

* ಉಪ್ಪೋದ್ದಾತನಂಬಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಸಂಧಿಗಳು ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ.

ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು—ಅಂದರೆ ಇ, ಔ, ಟ್, ಗುತ್ತುಗಳ—ಪ್ರಸ್ತುಕಂಗಳು ಮಾತ್ರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುಕಂಗಳ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವುದು. ಉಳಿದ 7 ಪ್ರತಿಗಳೂ ಈಗ ಪ್ರಜುರಪಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅಥವ ಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಪಾಠಭೇದಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದು. ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪದಗಳು ಮಾತ್ರವಿದ್ದ ಅರ್ಥಭೇದವಾಗದಂತಿರುದು, ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿಗಿರುವುದು. ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿರುವ ಪದ್ಯಗಳು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿದುವುದು. ಅಪ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಸ್ತುಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಗತವಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುಕಮೆಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಉಳಿದ ಪನ್ಹೋ ಒಂದುರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಸ್ತುಕಾಂತರಪಾಠಗಳನ್ನು ಆಯಾಪ್ರಾಟಗಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುಕದ ಜಿಷ್ಟುದೊಡನೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಹೇಗೂ ಹೊಂದದೇ ಇರುವ ಪಾಠಭೇದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆಡಿ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಇಲ್ಲದೆಯೂ ಅಪಸಂಧಿಯಾಗಿಯೂ ಪಾಠಗಳು ಇರುವುದು. ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಯಂತ್ರಪಾಠವು ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾನುಗ್ರಹಿದಿಂದ ಅಲೋಚಿಸಲಾಗಿ ಯಾವಪ್ರಸ್ತುಕಪಾಠವೂ ಹೊಂದದೇ ಇರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಭಾವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬಹುಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರಶೋಧನೆಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತು ನಿಮೂರ್ಲವಾಗಿಯೂ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿಯೂ ಅಸಂಗತವಾಗಿಯೂ ಯಾವಕೋಽಧನೆಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಮಾದಿಕದೋಪಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಗುಣಜರು ಹ್ಯಾಮಿಸಲಂತವಾಗಿವೆ.

ಈಗ ಮುದ್ರಿಸಿರುವ ಪಾಠಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮತ್ತಾಗ್ಯಧ್ಯವಂತಾರಜರಿತ್ರಭಾಗವು ಮತ್ತು ಐರಾವತೆದ ಕಥೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತಮೂಲಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕುಮಾರವಾಗಿಸಕ್ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲಂತವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದು ಏಜಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿಷಯ

ವಾಗಿದೆ. ಇದರ ನಿರ್ಧಾರಣೆಕ್ಕಾಗು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾರತೀಯ ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆಯಥಾಗ್ಯಕಾರರಲ್ಲಿ ದ್ವೈತಭಾಗ್ಯ ಕಾರರೊಬ ರೆ ಭಾರತದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದವರು. ಅವರು ಸ್ನಾತಂತ್ರವಾಗಿ ಶ್ರೀವಂನ್ಯಾಜಾಭಾರತತಾತ್ಮಯಸೀರ್ವಯವೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪಂಥಾರ್ಥಕಂಥನಪೂರ್ವಕ ವಾಗ್ವಾಣಿನ ವನ್ನು ಮಾಡದೆ ತತ್ವಯಸೀರ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ—

ಕವಿಧಿಂಥಾನ् ಪ್ರಕ್ಷಿಪಂತಿ ಕವಿಧಿಂತರಿತಾನಾಷಿ ।
 ಕೃಷುಃ ಕವಿಷಃ ವಯಸಾಸಂ ಪ್ರಮಾದಾತ್ಕವಿದಂತ್ಯಥಾ ॥
 ಅನುತ್ಸಾಂ ಅಪಿ ಗ್ರಂಥಾ ವ್ಯಾಕುಲಾ ಇತಿ ಸರ್ವಶಾಃ ।
 ಉತ್ಸಾಂಃ ಪ್ರಾಯಶಾಸ್ಸರ್ವೇ ಕೋಳಂಶಾಂಷಿ ನ ವರ್ತತे ॥
 ಗ್ರಂಥಾಖ್ಯೇವಂ ವಿಲುಲಿತಃ
 ದೇಶೋ ದೇಶೋ ತಥಾ ಗ್ರಂಥಾನ् ದಾಷ್ಟಾ ಚैವ ಪೃಥಗಿಧಾನ् ॥

ಎಂಬ ಭಾಗದಿಂದ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೇಗೆ ಇದ್ದವು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಈಗೆ 800 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹೀಂದೆ ಭಾರತಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಭಾಗಗಳು ಸೇರಿದು ವೆಂದೂ ಇದ್ದ ಭಾಗಗಳು ಅಧಿಕ ವಾಗಿ ಹೋಗಿದು ವೆಂದೂ ಒಂದೊಂದುಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಾಠವೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಮದ್ವಾಸು ಬೋಂಬಾಯಿ ಹೊದಲಾದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಬೇಕಾಗಿ ಪಾಠಭೇದವು ಹೊಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತಗ್ರಂಥದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇರುವುದು. ಇಪ್ಪು ಪರಿಪೂರ್ವಾನ್ಯಾಜಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ತಾರೆ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕುವುದು ಯಾಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಮಹಾಭಾರತತಾತ್ಮಯಸೀರ್ವ

ಯವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ದಾವತಾರಚರಿತ್ಯಾನ್ಯಾ ನಿರೂಪಿಸಿರುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಈಕವಿಗೆ ದೊರೆತ ಭಾರತಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯವತಾರ ಗಳುಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದ್ದೂ, ಅದನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಆಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಈ ಕವಿಯೇ ರಚಿಸಿರುವನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದೆ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಪುರಾತನವಾದ ಬಹುಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಈಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಪೂರ್ವ ಇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಯುಕ್ತವೆಲ್ಲವೆಂದು ಬಹುಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಶೋಧನೆಪೂರ್ವಕಮುದ್ರಣವು ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗುಣಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭಿಜ್ಞರೂ ಆದ ವರೀಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸುವರೇಂದು ನಂಬಿದೆ.

ವಿ ಷಯ ಸೂಚಿ ಕೆ.

ವಿಷಯ					
ಗನೆಯ ಸಂಧಿ—					ಪುಟ
ದೇವತಾಸ್ತುತಿಗಳು	1
ಕರ್ಮಿಪಂಡಿತವೇದಲಾದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ತಾನು ರಚಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿ					
ಸುವಿಕೆ	2
ಕರ್ಮಿಯು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ				6
ಭಾರತವೂಹಾತ್ಮ್ಯ ಕಥನ	9
ಮನೆಯ ಸಂಧಿ—					
ಸೂತರು ಬಿರಲು ಶೈನಕಾದಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ		9
ಸೂತರೆ ಪ್ರತಿವಿಷಯಕ	10
ತಾತ್ವಿ ಹೇಳಿನ ಕಥೆಯು ಸಕ್ಳಳಪಾಪಹರವು ಪುಣ್ಯಕರವು		„
ಇನೆಯ ಸಂಧಿ—					
ಜನಹೇಜಯನು ರಾಜ್ಯರಕ್ಷಣವೂಹುವಾಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸರೆ ಆಗಮನ				14
ವೇದವ್ಯಾಸರು ಮುಂದೆ ಬಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ		15
ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಯವು ಬಿರಲು ಅದನ್ನು ಲಾಯದಲ್ಲಿ					
ಕಟ್ಟುವಿಕೆ	17
ರಾಜನು ಕುದುರೆಯ ವೇತಿ ಬಿರಲು ಅದು ಮಂದರಾಜಳಕೆ ತಂದು					
ಬಿಡುವಿಕೆ	18
ಮಂದರಾಜಳದಲ್ಲಿ ಕಾಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯಾಗಿದ್ದ ದೇವಸ್ತೀರ್ಯಯನ್ನು					
ನೋಡಿ ಆಕ್ಷಯನ್ನು ಅರಮಾನೀ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳುವಿಕೆ		„
ಮಂಕಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಪುತ್ರಕಾವೇರಿಪ್ಪಯನ್ನು ಮಾಡುವಿಕೆ		19
ಬಳಿಕ ರಾಜನು ಘರ್ಣಂಪಾತ್ಯಲ್ಲಿರೆತಕ್ಕ ಜಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟುಲು					
ಬುತ್ತಿಜರು ಸಾಯುವಿಕೆ	21
ರಾಜನಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ತೃ ಬಂತಂದು ಪುರೋಣಿತರು ಹೇಳುವಿಕೆ		22

ವಿಷಯ		ಪುಟ
ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವ ಹೇಗೆಯಲು ಉಪಾಯವೇನಂದು ಕೇಳಲು ಭಾರತವಂ		
ಕೇಳಂದು ವ್ಯಾಸರೆ ಉಪದೇಶ 23
ಘಳಕಫಳನ 24
ಹನೀಯ ಸಂಧಿ—		
ಮನುವು ಅಫ್ರೋಡಿನ್ನು ಕೊಡುವಾಗೆ ವಿಜನು ಖರಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೆ ಪ್ರಕಾರ ನೀಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ	25
ಆಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಪ್ರಜಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೂಪನಾದ ಹರಿಯು ಮನು ವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ 27
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ದಿನವಾನಾದಿಕಥನ 28
ಆಗ ವೇದವೆಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿರುವಾಗೆ ತಮನೆಂಬ ದೃತ್ಯನು ಅದನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವಿಕೆ 29
ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವೇದವನ್ನು ಪರಿಸರಂಗೆ ಅನಂತ ,
ವೇದಾಭಿವಜನಿದೇವತೆಗಳು ತಮನಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸೆಂದು ಹರಿ ಯನ್ನು ಮರಹೊಗುವಿಕೆ 30
ವೇದಾಭಿವಜನಿಗಳ ವೈರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವಿಕೆ 31
ಮತ್ತು ಗಳ ಪರಿವಾಳಕಥನ 32
ಮತ್ತು ಪ್ರತಾರಣಾದ ಹರಿಯ ಬಾಲದ ಹೆಚ್ಚಿನಿಂದ ತಮನು ಸಾಯು ವಿಕೆ 33
ವೇದಾಭಿವಜನಿಗಳು ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ ,
ವೇದಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪೂರ್ಣಾದಂತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಜಿ ಸಿ ಸರ್ವಥವರ್ಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಿಕೆ 34
ಮನೀಯ ಸಂಧಿ—		
ಜನಮೇಜಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಸೃಪಿಟ್ಟಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸು ವಿಕೆ 36
ಸೃಪಿಟ್ಟಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಉಪತ್ತಿ ,
ದೇವತೆಗಳ ಸತಿಯರ ಸಂಪುಟ 39
ಬ್ರಹ್ಮಕ ಭೂಪಿಗಳ ಸೃಪಿಟ್ಟಯನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ ,

ವಿಷಯ.	ಪುಟ
ದೃಕ್ತಿರೆನಿಮಿಲ್ಲಿಟ್ಟ ಜೀವಿಸುವುದೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ್ರಾಣಿ ಕರ್ಮವು ವಿನತೆಹನ್ನು ಸುರಪತಿಯ ಕುದುರೆಯು ಬಿಂದೂ ಶರದೋಽಂದು ಕೇಳುವಿಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುವಿಕೆ 46	41
ಬಿಂದೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ವಿನತೆಯು ದಾಸಿಯಾಗುವಿಕೆ 48	48
ಗೆರುಡನು ತಾಯಿಯ ಅಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ಕರ್ಮವಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅಮೃತವನ್ನು ಅಪ್ರಾಣಿಸುವಿಕೆ 48	48
ಅಮೃತವಂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ತಾಯ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಂದುವಿಕೆ 50	50
ಇಂದ್ರನು ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ಬರುವಾಗೆ ದೂರವಾಸರ ದೂರನ 51	51
ದೂರವಾಸರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂಲಿಕಯನ್ನು ತಾನು ಧರಿಸಿದೆ ಪರಾವತಕ್ಕ ಹಾಕಲು ದೂರವಾಸರ ಕೇಳಿಕ 52	52
ಇಂದ್ರನಿಗೆ ದೂರವಾಸಕಾವಾಯಿಂದ ದಾರಿದ್ದ್ರಿಪ್ರಾಪ್ತಿ 53	53
ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ದೇವತೆಗಳು ಹರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಾಸು ವಿಕೆ 54	54
ಬ್ರಹ್ಮನು ತ್ಯಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ಕೋಣಿತಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ ,,,	,,
ಅನ್ನಿ ಕಾಕ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಆದರ 57	57
ಅಂಧಾಸರನ ಸಭೆ 58	58
ಗೆರುವು ವುಂತಾಕ್ಷತೆ ಕೊಡಲು ಹರಿಯ ಸಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವಿಕೆ 59	59
ಅಂಧಾಸರನು ಹರಿಯ ಬಳಿ ಬರುವಿಕೆ 60	60
ದೇವದೃತ್ಯರು ಕೂಡ ವುಂದರಿಪರವಶತವನ್ನು ಕೇಳುವಿಕೆ 62	62
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವುಂದರಿಪಿಟ್ಟ ದೇವದೃತ್ಯರು ಕಡೆಯುವಿಕೆ 63	63
ಅಲ್ಲಿ ಪರಾವತ ಮೈದಲಾದಪ್ರೇಣ ಜನನ 64	64
ಹಂಟಿದ ಅಮೃತವನ್ನು ದೃತ್ಯರು ಕಿವನ ಬಳಿ ಕೊಡುವಿಕೆ 65	65
ಅಮೃತವನ್ನು ಯಾರು ಬಡಿಸಬೇಕಂಬಲ ವಿಭಾರ 66	66
ದೇವದೃತ್ಯರಿಗೆ ಅಮೃತವಂ ಕೊಡಲು ಬ್ರಹ್ಮನ ಪೂರ್ಣಾಸೆ 67	67
ರಾಹುಕೇತುಗಳು ಸುದರ್ಶನ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಬರುವಿಕೆ 68	68
ಅಮೃತವನ್ನು ರಾಹುಕೇತುಗಳ ಖಂಡನ 69	69
ಇನೆಯು ಸಂಧಿ—	
ಬುಪಿಗಳ ಮನೆಗ ಕಿವನು ಬರುವಿಕೆ 69	69

ವಿಷಯ		ಪುಟ
ಶಿವನು ಸಿಂತರುಗಿ ಹೋಗೆ ಬಾಲರ ಕಾಟದಿಂದ ಶಿವನು ತಪಸಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ		
ವುದಹನ	70
ಕಾಷದಿಂದ ಶಿವದೇಹವು ಉರಿಯುವಾಗ ಕಾಮಧೇನವು ಹಾಲ ಕರೆಯಲು ಡೈರಸಮುದ್ರೋತ್ಸತ್ತಿ	71
ಶೈತಿಂದ್ರೀಪದಧಿಸವುವಾಗಿದೆ ಜನನ	72
ದೇವಹೃತ್ಯಾರನ್ನು ಕುರಂತ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರ ಸಮಾಧಾನ	73
ಅರುಗಿ ಸಮುದ್ರ ಕಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ	74
ವಿಷಪು ಹಾಟ್ಯಲು ವಾಯುವು ನೀರಸಮಾಡಿ ಶಿವನಿಗೆ ಕೊಡುವಿಕೆ	,,
ಶಿವನು ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿದು ಸರ್ವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವಿಕೆ	75
ಹಿಡಿದ ವಿಷದಿಂದ ದುಷ್ಪಿಜಂತುಗೆ ಜನನ	76
ಅರುಗಿ ದೇವದೈತ್ಯರ ಯಾದ	,,
ದೈತ್ಯರು ಸೇತು ಬೇರೆಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ	77
ಮೃತರಾದ ದೈತ್ಯರ ಪುನರ್ಜನ್ಮ	78
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಟ್ಯದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದೇವತಾಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವಿಕೆ	79
ಲಾಂತ್ಯಾಯ ವಿಷ ವನ್ನು ವರಿಸುವಿಕೆ	...	80
ಬಳಿಕ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಂಗವನ	82
ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿಕೆ	83
ವಿಷ ವೂಹಾತ್ಮುಕಿ ಕಥನ	,,
ಇನೆಯು ಸೂದಿ—		
ವಿಷ್ಣು ವಿನ ವೈಭವ ವೇಣನ	84
ಜಯವಿಜಯಗಳಿಗೆ ಸನಕಾದಿಗೆ ಕಾಪ	86
ಅವರು ಖರಣ್ಯಾಕ್ಷಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಿಪ್ರಗಳೆಂದು ಹ.ಟ್ಯುವಿಕೆ	87
ಅವರ ಪರಾಕ್ರಮಕಥನ	88
ಹೀಗೆ ವೂಹದಿಂದರೆ ಕ್ಷೇಪರ ಬುದ್ಧಿ ವಾದ	90
ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ವ ವಾಗೆಲು ಅವರ ಪರಿತಾಪ	,,
ನಾರದರು ಬರಲು ಕೂರರು ಇದ್ದಾರೆ ಯೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿ	91
ಪದ್ಮನಾಭನನ್ನು ಹೇಳಲು ಅತನು ಯಾದಕ್ಕೆ ಬಿರುವ ಉಪಾಯ ವನ್ನು ಒಂತಿಸುವಿಕೆ	,,
ದೇವತೆಗಳು ಹರಿಯನ್ನು ಮರೈಹೋಗುವಿಕೆ	94

ವಿಜಯ		ಪುಟ
ವರಾಹಾವತಾರ	95
ವರಾಹ ಹಿರಣ್ಯಕೃಷ್ಣರ ಯುದ್ಧ	96
ಹಿರಣ್ಯಕೃಷ್ಣಸಂಹಾರ	98
ಹಿರಣ್ಯಕೃಷ್ಣನೀರ ಪ್ರತಿಜ್ಞನ	"
ಭಂಡೇವೀಕ ತಸ್ಮೈತ್ರ	99
ನರಕಾಸುರನೀರ ದ್ರಜಾ ತಿಪುರದಾನ	102
ಹರಿಯು ತನ್ನ ಮನಗೆ ಬರುವಿಕೆ	"
ದೇವತೆಗಳಿಗ ಅಭಯದಾನ	103
ಸನೆಯ ಸಂಧಿ—		
ಹಿರಣ್ಯಕೃಷ್ಣಪುರಿನ ತಪಸ್ಸು	104
ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಕೋಗಿಂದು ಹರನ ಅಪ್ಯಂತ	105
ಆವ ರ್ಯಾತ್ರಿಯಿಂದಾಗ ಮರಣಬಾರದಂತೆ ಪ್ರಾಘಾನೆ	"
ಹಿರಣ್ಯಕೃಷ್ಣಪುರಿಗೆ ವರಲಾಭ	106
ನಾರದರು ಗಂಭೀರದ್ದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿವನ್ನು ಜೋಜ್ಞಾವಿಕೆ	107
ಸೇರಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ರತ್ನ ಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ	108
ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ನಾರಾಯಣನ ಬಳಿ ಯುದ್ಧ ಕಾಗಿ ಬಿರುವಿಕೆ	"
ಹಿರಣ್ಯಕೃಷ್ಣಪುರಿಗೆ ಸ್ವಪುರಾಗೆಮನ	110
ತನ್ನ ಮೈನನ್ನು ಹರಭಕ್ತನೆಂದು ತಿಳಿಯಾವಿಕೆ	"
ಹಂಟಿದ ಎಂಟು ಜನಗಳ ಹೆಸರುಗಳು	112
ಹರಿಯನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಡವೆಂದು ತಂದೆಯ ಅಪ್ಯಂತ	113
ಹರಿಯೇ ಸಂರಕ್ಷಣೆಂದು ವಾಗನ ಉತ್ತರ	"
ಮಂಗನನ್ನು ಸಂಕರಿಸಲು ನಾನಾಕೆಧೋಜಾಯ	114
ಮಂಗನ ಮರಣಕಾಗಿ ಹೋಮವನ್ನು ಮಾಡುವಿಕೆ	115
ಯಾವ ಉಪಾಯರಿಂದಲೂ ಸಾಯದೇ ಇರಲು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾ		
ಕುವಿಕೆ	117
ಸಮುದ್ರದ್ವಿಂದೆದ್ದು ರಾಜಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಿರುವಿಕೆ	119
ಹರಿಯೇ ತನಗೆ ಬಂಧುವೆಂದು ಪ್ರಲ್ಪದನ ವಚನ	120
ಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರಲ್ಪದನೆ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಬಿರುವಿಕೆ	121

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಹರಿಯ ನೆನೆಯ ಬೇಡವೆಂದು ತಂದೆಯ ಅಪ್ತಣಿ 122
ಹರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆವೆಕ್ಕು ಇ ವಿವಾದ ,
ಕೋಪದಿಂದ ಹರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸೆಂದು ತಂದೆಯ ವಚನ 123
ಪ್ರಲಾಂಕಶ್ರೀತಸ್ತಂತ್ರ 126
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಕೋಪ 128
ನೈಸಿಂಹಾವತಾರ 129
ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯ ಪೃಗವೆಂದು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಅಪಹಾಸ ,
ನರಸಿಂಹದೇವರು ಪತ್ತು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಗಳ ಸಂವಾದ 130
ಯುದ್ಧಕಾಗಿ ದೈತ್ಯಗಾವಣ 131
ದೈತ್ಯರ ಸಂಹಾರ 132
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಸಂಹಾರ 134
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಸ್ತುತಿ ,
ವರವ ಬೇಡು ಎಂದು ನರಹರಿಯ ಅಪ್ತಣಿ 135
ಹರಿದ್ವೇಷಗೇಣಿಗೆ ವೋಕ್ಷಾಭಾವಕಥನ 138
ನನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಶಂಖಪು ಶರಭಾಕಾರನಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವಕ್ಕೆ 143
ಶರಭನ ಪರಾಜಯ 143
ರುದ್ರಕಶಸ್ತಂತ್ರ 144
ದತ್ತಾತ್ರೇಯಾವತಾರ 146
ಬಲಿಜಕ್ಕವರ್ತಿಯ ಜನನ 147
ಬಲಿಜಕ್ಕವರ್ತಿಯ ದಿಗ್ಂಜಿಯ ,
ಬಲಿಜಕ್ಕವರ್ತಿಯು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ 150
ಎನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಅದಿತಿಕಂಪ್ಯಪರ ತಪಸ್ಸಿ 152
ವಾವುನಾವತಾರ ,
ಬಲಿಯ ನಗರಿ ವಾವುನದೇವರ ಆಗಮನ 154
ಮೂರಿಭೂಮಿಯ ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ 156
ಬಲಿಜಕ್ಕವರ್ತಿಯ ವಿತಳಪ ಹೇಳ 158

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಗಗನೇಯ ಸಂಧಿ—	
ಲೋಕವಿಸ್ತಾರಪ್ರಕ್ರಿಯತ್ವ ಉತ್ತರ	160
ಗಮನೇಯ ಸಂಧಿ—	
ಜನವೇಜಯನ ಪೌರ್ವಿಕರ ವ್ಯತ್ಯಾಂತ	168
ಅಪ್ಯಂತಸುಗಳಿಗೆ ಕಾರಕಾರಣ	171
ಗಂಗಾವರುಣಿಗೆ ಮಾನುಷಜನಕಾರಣಪ್ರಕ್ರಿಯ	174
ಬ್ರಹ್ಮಸಭೀಗೆ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಆಗಮನ	”
ಗಂಗೇಯ ವಸ್ತುತ್ವ ಜಾರಲು ವರುಣನು ನೋಡುವಿಕೆ	”
ಆಗ ವರುಣನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಪ	175
ವರುಣನು ಕಂತನುವಾಗಿ ಇನ್ನಿಂದುವಿಕೆ	176
ಕಂತನುವಿಗೆ ಗಂಗಾದರ್ಶನ	177
ವಿವಾಹವಾಗುವಿಕೆ	”
ಕಾ ಶಿರುವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆಂದು ಕಂತನವಚನ	178
ಗಂಗೇಯು ಭೀಷ್ಯನನ್ನು ಕಂತನುವಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಸುವಿಕೆ....
ಇನ್ನೇಯ ಸಂಧಿ—	
ಚಂದ್ರವಂದವರ ಮಹಿಮೆ
ಉಪಪಂಚರವಸುವಿಗೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯತ್ವ ಪ್ರತಿಯು ಇನನ ...	181
ದಾಶರಾಜನು ಮಿಶನನ್ನು ತಂದೆ ಕೊಯ್ಯಾಲು ಹಕ್ಕಾಳು ನಿಕ್ಕಾವಿಕೆ ...	182
ಗಂಡುವಾಗುವನ್ನು ಅರಸಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಂಗಳಿಸನ್ನು ಸಂಪ್ರಾಣಸುವಿಕೆ....	”
ಆಕ್ಷರ್ಯಾಲ್ಲಿ ಪರಾಶರರಿಂದ ವಾಗ್ಸೂತ್ತಮತಿ	183
ಆಗ ರಂತನುವಿಗೆ ಸತ್ಯವತಿಯ ದರ್ಶನ	185
ಸತ್ಯವತಿಯು ಒಪ್ಪದಿರಲು ಚಿಂತಯಿಂದಿರುವಿಕೆ	187
ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಭೀಷ್ಯನು ವಿವಾಹ ನೂಡುವಿಕೆ	188
ಕಂತನುವಿಗೆ ಚಿತ್ತಾಂಗವರುಷಿತ್ತವೀಯಃಜನನ ..	189
ಚಿತ್ತಾಂಗದನು ಮತನಾಗಲು ವಿಚಿತ್ರವೀಯಃನ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನ ..	”
ವಿಚಿತ್ರವೀಯಃನ ವಿವಾಹ	190
ಅಂಬಾಭೀಷ್ಯರ ಕಲಹ ...	”
ಪರಂಖರಾವರನ್ನು ಪ್ರಾಥಿಸೇದು ಅಂಬಿಗೆ ನಾರದೀಪದೇಶ	191

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಅಂಬೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸು ಇಲ್ಲಿದ್ದ ರೆ ಯುದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಾ ಎಂದು ಪರ ಕುರಾವುರ ಅಸ್ತಿತ್ವ	192
ಆಗ ಯುದ್ಧ ವಾಗಲು ಪರಕುರಾವುರ ಪರಾಜಯ	193
ನೀನೇ ಭೀಮ್ಮನ ಪ್ರತಿಷ್ಠನ್ನು ಪಡೆ ಯೆಂದು ಹೋಳಿ ನಡೆಯುವಿಕೆ	194
ಅಂಬೆಯು ಭೀಮ್ಮನನ್ನು ಶೈಸ ಹೋಗುವಿಕೆ	195
ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಂಬೀಗಿ ಕಂಕುರದಣನ ಮತ್ತು ಆಲಾಪ	"
ಅಂಬೆಯ ದೇಹತ್ವಾಗಿ	"
ಮೊದಲು ಮಂಗಳಾಗಿ ಖಚಿಕ ಪ್ರತ್ಯಾಗುಗೆ ವನೆಂದು ದುಪದಗೆ ಕಂಕುರನ ವರ	196
ಅಂಬೆಯು ಸ್ತುರೀಯಾಗಿರಲು ವಿವಾಹವನ್ನು ನಡೆಸುವಿಕೆ	"
ತನ್ನ ಸ್ತುರೀತ್ವವು ಪರಸಿದ್ಧ ವಾಗಲು ಕಿಂಬಂತಹ ವಸತ್ಯಪೇಶ	197
ತುಂಬಿರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪುಂಸ್ತ್ವಪೂರ್ವ	"
ಬಂದ ಪುಂಸ್ತ್ವಪೂರ್ವ ರವಾಗೆವಿಕೆ	199
ಗಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ	
ವಿಚಿತ್ರಪೀಠ್ಯನ ವರಣ	201
ವೇದವ್ಯಾಸಾಗೆವನ	202
ಧೃತರಾಮಪ್ರಾಣಿಜನನ	203
ಯವನಿಗೆ ಮಾಂಡವ್ಯಕಾಪ	204
ಧೃತರಾಮಪ್ರಾಣಿವಿವಾಹ	207
ಕುಂತಿಯ ಪೂರ್ವವತ್ತಾಂತ	208
ದೂರಾಸರ ಆಗೆನ	208
ಕುಂತಿಯ ಉಪಚಾರ	208
ಕುಂತಿಗೆ ದೂರಾಸರ ಮಂತ್ರಾಪದೇಶ	"
ಕುಂತಿಯು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು ಸೂರ್ಯಾಗಮನ	"
ಕುಂತಿಗೆ ಪುತ್ರಜನನ	209
ಹುಟ್ಟಿದ ಮಂಗಳವನ್ನು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಡುವಿಕೆ	210
ಅಮಗುವನ್ನು ಸೂತನು ಮನೆಗೊಯ್ದಿಹಂಡಿಗೆ ಕೊಡುವಿಕೆ	"
ತನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಾಭಾಷವಾಯಿತೆಂದು ನಾನಾಧಾನ	211

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಒಮ್ಮನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಕುಂತೀವೊಬ್ಬಿಯರ ನಿವಾಹ	213
ಪಾಂಡುವಿನ ರಾಜ್ಯದರ್ಶಿಪಾಲನ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀ ಮಾಕ್ಕಿ ಶಿಳ್ಳದ ಚಿಂತೆ
ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಗಮನ
ಗಾಂಥಾರಿಗೆ ವ್ಯಾಸರ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ
ಪಾಂಡವು ಮುಗರ್ಣಿಪರಾದ ಬ್ಯಷಿದೆಂಪತಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ	216
ಅಮುನಿದಂಪತಿಗಳ ಚೇತಕ, ಪಾಂಡುವಿನ ಪಕ್ಷಾತ್ಮಾಪ
ಪಾಂಡುವಿಗೆ ವುನಿಖಾಪ
ಪಾಂಡರಿಹಾರಕಾ ನಿ ನಾನಾಧಾನ ತಪ್ಸೋವನಗೆಮನ	218
ಆವನೆದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಕುಂತಿಯ ವಚನ	219
ಕುಂತೀಪಾಂಡಗಳ ಸಂವಾದ
ಕುಂತಿಯು ದೂರಾಸ್ತರಿಂದ ಬಿಂದ ಮಂತ್ರದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪತಿಗೆ ಹೇಳುವಿಕೆ	220
....	221
ಪತಿಯ ಅಪ್ಯಾಣಿಯಂತೆ ಕುಂತಿಯು ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆಯುವಿಕೆ	222
ಧರ್ಮಾಜಿನನ
ಕುಂತಿಗೆ ಮಾಕ್ಕಿ ಖಾದ ಸಂಗತಿಯಂತೆ ಕೇಳಿದ ಗಾಂಥಾರಿಗೆ ಗಭ್ರಾಪಾತ	225
ವ್ಯಾಸರ ಅಪ್ಯಾಣಿಯಂತೆ ಗಭ್ರಾಸಂರಕ್ಷಣೆ
ಭೀಮಾಜಿನನ
ಗಾಂಥಾರಿಗೆ ದಕ್ಷಲಾಜಿನನ
ಭೀಮಾಂಗಸ್ವರ್ತದಿಂದ ಪರ್ವತಭೇದನ
ಅಜ್ಞಾನನ ಜನನ
ವಾರ್ಣಿಗೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪದೇಕೆಸು ಯೆಂದು ಪಾಂಡುವಿನ ಅಪ್ಯಾಣಿ	236
ಕುಂತಿಯ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದಿಂದ ವಾರ್ಣಿಗೆ ನಕುಲಸಹದೇವರ ಜನನ	237
ಪಾಂಡವು ತನಗೆ ಮಾಕ್ಕಿ ಖಾದ್ಯದನ್ನು ವಸುದೇವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿಕೆ	238
ವಸುದೇವನು ಭೂಷಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ
ಪಾಂಡವರು ಕಿಣ್ಣನು ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಿಕೆ	239
ಒಣನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಕತ್ಕಂಗಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವುನಿವ್ಯತಿಯಿಂದ ಪಾಂಡುವಿನ ವಾಸ	242

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ವಸಂತಭುತ್ತಂವಣಾನೆ	243
ಆಗ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ವನದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ದರ್ಕನ	245
ಮಾದಿಯ ಸಂಗೆದಿಂದ ಪಾಂಡುವಿನ ಮರಣ
ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಲಾಪ	247
ಕುಂತಿಮಾದಿಯಾರ ಸಹಗೆಮನವಿಚಾರ	248
ಮಾದಿಯ ಸಹಗವೆನ	249
ಮುನಿಗಳು ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಸ್ತನಾಪುರಕ್ಕೆ ತಂದುಬಿಡುವಿಕೆ
ವ್ಯಾಸರು ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿರಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ	250
ಸತ್ಯವತಿ ಮತ್ತು ಸೋನೆಯಾರ ಲೋಕಾಂತರಗವನೆ	251
ರಖನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಪಾಂಡವಧಾರ್ತರಾಪ್ತಿರ ಆಟಗಳು	252
ಭೀಮನ ಪರಾಕ್ರಮ	253
ಭೀಮಸೇನನ ಹೇಳಿ ಬಾಲರ ದೂರುಗಳು	254
ಮಕ್ಕಳ ಶ್ರೀತರಾಪ್ತಿನ ಬುದ್ಧಿ ವಾದ	255
ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರಿಗೆ ವೈರಾಜಿಷದಿ	256
ಭೀಮನನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳು	257
ಭೀಮವಾಸುಕಿಸಂಪಾದ	258
ಭೀಮನ ಪಾತಾಳಲೋಕಗವನ
ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ವಿವಾಹ	259
ನಾಗರ್ಕನ್ನಿ ಕೆಯಿಂದ ಭೀಮನು ಅವು ತನ ಶವನ್ನು ತಿಳಿಯುವಿಕೆ
ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಅವು ತಪಾನಮಾಡಿದುಡು
ಇಡ್ಡಾದಿಗಳು ಸೇತುತ್ವ ಕಿವನನ್ನು ವರೀಕರಿಗುವಿಕೆ	260
ರುದ್ರಭೀಮರ ದ್ವಿಂದ್ಯಯುದ್ಧ	261
ಪಾರ್ವತಿಯು ಪೂರ್ಣಸಿದಂತಿ ಕಿವನನ್ನು ಬಿಡುವಿಕೆ	262
ವ್ಯಾಪ್ತಿಕ್ಕರಪ್ತಿಖ್ಯಾ
ಕುಂತಿಗೆ ಭೀಮ ಬುರುವನೆಂದು ವ್ಯಾಸರ ಪಜನ	263
ದುರ್ಯೋಧನನ ಭಿಂತೆ	264
ಭೀಮನನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಚಿಂತನೆ	267
ಮಿಪಾನ್ನ ವನ್ನು ತಿಂದು ಮತ್ತು ಕೌರವರನ್ನು ಸೇಲಿಸುವಿಕೆ	268

ವಿಷಯ.	ಪುಟ
ಧರ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೆ ಪಂಚಾಯತ್ರಿಂದ ಕಸ್ತು ರ್ದ್ವಭ್ಯಾಸ	269
ದೋತ್ತಾಚಾರ್ಯರ ಜನನ	270
ದುಪದಜನನ	271
ಅಶ್ವತ್ಥಾವಜನನ	"
ದೋತ್ತಾರಿಂದ ದುಪದಗೇ ರಾಜ್ಯಲಾಭಸೂಕ್ಣನೆ	272
ದೋತ್ತಾಗೇ ಅಥ ರಾಜ್ಯದಾಸಮತ್ವಿಜ್ಞ	"
ದುಪದಸ್ಯೇ ರಾಜ್ಯಲಾಭ	"
ದೋತ್ತಾಚಾರ್ಯರು ಪರಕುರಾವುರ ಬಳಿ ಬರುವಿಕೆ	273
ದೋತ್ತಾರಿಕರಕುರಾವುರ ಸಂಭಾಷಣ	274
ಕಸ್ತು ರ್ದ್ವಭ್ಯಾಸವನ್ನ ವಂಸುವಿಕೆ	275
ದೋತ್ತಾನು ದುಪದನ ಬಳಿ ಬರುವಿಕೆ	276
ಈಯಾವುದರೀದ ದುಪದರಾಯನ ಉಪಕ್ಕೆ	"
ಆಗ ದೋತ್ತಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ	277
 ೮-ನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಧರ್ಮಾದಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮ	285
ಧರ್ಮಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಣನ್ನ ತಿಳಿಯಲು ದೋತ್ತಾಚಾರ್ಯರ ಪಡುಕ್ಕೆ	287
ಅಜರ್ನನ ಕಸ್ತು ಕೌಶಲವನ್ನ ದೋತ್ತಾನು ಸ್ತು ತಿಸುವಿಕೆ	290
ಅಜರ್ನನಿಗೆ ದೋತ್ತಾರು ಸಕಲವಿದ್ಯಾದಾನ ವಾಹಿದುದು	"
ಆಗ ಅಜರ್ನನು ಸಿದ್ಧಾನಾಗಿ ಬರುವಿಕೆ	292
ದೋತ್ತಾರು ಅಜರ್ನನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯದ್ವು ತಾಂಬಿದುದು	293
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವನ್ನ ಪರಿಕ್ಷೇಸಂಪುದೆಂದು ದೋತ್ತಾರ ಹೇಳಿಕೆ	"
ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನಕಾಗಿ ಸ್ಥಾನಿಕ್ರಿಯಾಂ	294
ಅಲ್ಲಿಗ ಕುಂತೀವೈದಲಾದವರ ಆಗಮನ	295
ರಾಜಕುವಾರರ ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ	297
ದುಯೋತ್ತಾರನನ ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ	298
ಭೀಮಸೇನನ ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ	299
ಭೀಮದುಯೋತ್ತಾರ ಕಲಹ ವಾತ್ತು ಕಲಹಾಂತಿ	300

ವಿಧಯ		ಪುಟ
ಅಜ್ಞಾನನ ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ	302
ಕಣಣ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಕಾಶ	304
ಕಣಣನನ್ನ ಅಂಗದೇಕದ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಿಕೆ	306
ದ್ವೀಪರು ಶಿಥ್ಯರನ್ನ ಗುರುದಾಷ್ಟಿಯನ್ನ ಬೇಡುವಿಕೆ	308
ಕೌರವರ ಪರಾಜಯ	309
ಪಾಂಡವರು ಸನ್ನ್ಯಾಸರಾಗಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಿಕೆ	310
ದುಪದನನ್ನ ಹಿಡಿದು ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ತರುವಿಕೆ	311
ದುಪದನೋ ದ್ವೀಪರ ಭತ್ತನೆ	...	313
ದುಪದನ ಪುತ್ರಕಾವೇಷ್ಟಿ	...	314
ರಾನೆಯ ಸಂಧಿ—		
ವೈಕಂಬಾಯನರ ಭಾಷ್ಣಿ	317
ಕಣಣ ಆಶವುಕ್ಕ ವಿಭಾಂಡತನುಜರ ಆಗಮನ	„
ಕಣಣದೈತ್ಯರ ಯುದ್ಧ	318
ಮುನಿಯು ತುಢ್ಯನಾಗಿ ವರವನ್ನ ಕೊಡುವಿಕೆ	319
ಕಣಣನು ಸೀಧಧೇಶಕ್ಕ ಹೋಗುವಿಕೆ	320
ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜನ ಅಪ್ರಕಯಿಂದ ಹಸ್ತನಾವತಿಯ ಗಮನ	321
ಆಗ ಸ್ವಯಂವರವಾತಾರಕವಳಿ	322
ಕಣಣನು ಯಂತ್ರವುತ್ತಿರ್ಪನ್ನ ಬಂಡನವಾಡಿದುದು	324
ಮಾಗಧಾದಿಗಳೊಡನೆ ಕಣಣ ಯುದ್ಧ	325
ಮಾಗಧನು ಕಣಣನೊಡನೆ ಸ್ವೀಕರಣಾವಿಕೆ	328
ಕಣಣದಿಗಳ ವಿವಾಹ	„
ಎನೆಯ ಸಂಧಿ—		
ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಗಮನ330
ಗಾಂಥಾರಿಗೆ ಐರಾವತವತ್ಸಿರಿಪಳಿ	332
ಗಾಂಥಾರಿಯ ವೃತ್ತಾದ್ವೇಶಗ್ರಾಹಿ	„
ಗಾಂಥಾರಿಯ ಪರಿವಾರಸ್ತುರೀಯರ ವಣಣನೆ	334
ವೃತಾನಂತರ ನಾನಾಧಾನ	335
ಗಾಂಥಾರಿಯ ಕುಂತಿಯನ್ನ ಉಪಾಷ್ಟಿಸಿದುದು	336
ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನು ತಾಯಿಯನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿದುದು	337

ವಿಧಯ	ಪುಟ
ಅಜ್ಞನನು ತಾಯಿಗೆ ಇರಾವತವ ವೂಡಿಸುವೆನ್ನೆದು ಹೇಳುವಿಕೆ 340
ಸುರಪತಿಯ ಗಜವನ್ನು ತರಿಸಲು ಅಜ್ಞನನ ಪ್ರಯತ್ನ ,
ಅಜ್ಞನನು ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿದುದು 343
ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಜ್ಞನನ ಪತ್ರ 344
ಅಜ್ಞನನ ವೇರೆ ಇಂದ್ರನ ಕೋಪ 346
ನಾರದರ ವಚನದಿಂ ಕೋಪಕವನ 347
ಪ್ರಜಂಘನೆಂಬ ಖಿಕರನನ್ನು ಕರನುವಿಕೆ 348
ಅಜ್ಞನನಿಗೆ ಪ್ರಜಂಘನೀಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ ,
ಇಂದ್ರನ ಪತ್ರಪ್ರಕಾರ ಮಾರ್ಗವಾಡಲು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ 349
ಖಿಕರನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಜ್ಞನಾಭಿಪೂರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಿಕೆ 349
ಕಂಣತ್ವವಪ್ಪಸಿದಿಯಿಂದ ಜನಗಳ ಬಿರುವಿಕೆ 350
ಬಾಣವಯಮಾರ್ಗನಿವಾರಣ 351
ಅಜ್ಞನನಿಮಿಂತಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇರಾವತಾದಿಗಳ ಬಿರುವಿಕೆ 353
ಕಂಣತ್ವವವಾತೇಯನ್ನು ಧೃತರಾಮ್ಯಕ್ಕಾನು ಭೀಮ್ಯಂಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಅವರ ಸಂತೋಷ 355
ಕುಂತಿಯು ಗಾಂಥಾರಿಯನ್ನು ವ್ರತಕ್ಕ ಕರೆಯಲು ಆಕ್ಯಂ ಅಸ ಮೃತಿ 356
ಬಿಳಿಕ ಭೀಮ್ಯಾದಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕುಂತಿಯ ವ್ರತಾಚರಣೆ 360
ಕುಂತಿಯು ಇರಾವತಾರೋಹಣ 363
ಧರ್ಮರಾಜನ ಅಪ್ಯಾಯೆಯಂತೆ ಇರಾವತಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಗ್ರಹಿಕ್ಕ ಕಳುಹಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದುದು 366

ಶ್ರೀ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಮಹಾಕವಿರಚಿತಂ

ರ್ಮಾರ್ಪಣಪೂರ್ಣಾಭಾರತಂ

ಅದಿಪವರ್ತ.

ಪಿ ೧ ರಿ ಕಾ ಸ ೦ ಧಿ .

ದೇವತಾಸ್ತುತಿಗಳು.

ಶ್ರೀವನಿತಿಯರಸನೆ ವಿಮೆಲರಾ
ಜೀವಪೀಠನ ಜನಕ ಜಗತ್ತಿ
ಪಾವನನೆ ಸನಕಾದಿಸಜ್ಜ ನನಿಕರದಾತಾರ |
ರಾವಣಾಸುರಮುಖನ ಶ್ರವಣಸು
ಧಾರ್ಮಿಸೂತನಕಥನ ಕಾರಣ
ಕಾವ್ಯದಾನತಜಾವ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ ||

ಶ್ರೀಮದಮರಾಧೀಶನತಪದ
ತಾಮೆರಸ ಘನವಿಪ್ರಾಣಿಮೃಳ
.ಧಾಮನಸುರಮೆವಿಮೃಳಸುರಮುಸ್ನಿನುತ್ಸಿಜಜರತ |
ರಾಮೆನೂಜೀತರಾಮ ರಘುಕುಲ
ರಾಮನಾಹವೆಭ್ರೀಮ ಯದುಕುಲ |
ರಾಮ ಪಾಲಿಸು ಸ್ವೋಲಿದು ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ ||
ವೇದಪ್ರರುಪನ ಸುತನ ಸುತನ ಸ
ಹೋದರನ ಹೊಮ್ಮೆಗನ ಮಂಗನ ತ

ಳೋದರಿಯ ಮಾತುಳನ ಮಾವನ ನತುಳಭುಜಬಲದಿ ।

ಕಾದಿ ಗೆಲಿದನನ್ನೊಂದೆ ನವ್ಯೇಯ
ನಾದಿನಿಯ ಜರರದಲಿ ಜನಿಸಿದ

ನಾದಿಮುಂರುತೆ ಸಲಹೂ ಗದಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ ॥

ಇ

ಶರಧಿಸುತ್ತೆ ಸನ್ಕಾದಿವಂದಿತೆ

ಸುರನರೋರಗಮಾತೆ ಸುಜನರ

ಶ್ರೂಜಿವ ವಾತೆ ಸುರಾಗ್ರಗ್ಣಸುಮನಿವರಸ್ತತ್ಯೇ ।

ಪರಮೆಕರುತ್ವಾಸಂಧು ಪಾವನ

ಚರಿತೆ ಪದ್ಯ ಜಮ್ಮುಖ್ಯಸಕಲಾ

ಮರಸುಪೂರಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕೊಡುಗೆಮಾರ್ಥಿಕಸಂಪದವ ॥

ಇ

ವರಚತುಮುಂಜ ಕವೆಲಸಂಭವ

ಕರಕಮೆಂಡಲು ವಿಶ್ವಯೋನಿಜ

ಸುರನರೋರಗವೆಂಘ್ಯಜನ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಲೋಕೇಶ ।

ಸರಸಿರುಹಭವೇತ ನಾರದ

ವರಪಿತಾಪುದ ಹಂಸವಾಢನ

ಹರಿಹರಪ್ರಿಯ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು ಭಾರತೀರಮಣ ॥

ಇ

ವಾರಿಜಾಸನೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರವಿ

ಜಾರದುಧ್ವಿವೆ ವಜಕ್ಷನರಜನೂರ್

ದಾರೆ ಶ್ರುತಿಪೌರಾಣಿಕಾಗಮನಿದಿ ದಾಯಕೆಯೆ ।

ಸೋರಸುರಪತಿಸಕಲಮನಿಜನ ನಿ

ಭೂರಿಗುಣಗಣಪದದ १ ಯುಕ್ತಿಯೆ

ಶಾರದೆಯೆ ನತೀಸುಗೆ ನಲಿದೊಲಿದೆನ್ನ ಜಿಹ್ವಯಲಿ ॥

ಇ

ಶರಣಸಂಗವ್ಯಾಸನ ಭುಜಗಾ

ಭರಣಮರಕೀರ್ಟಮೆಂಡಿತ

ಜರ್ಣ ಚಾರುಜರಿತ್ರ ನಿರುಪಮ್ ಫಾಲಶಿಖಿನೇತ್ರ ।
 ಕರ್ಣಾನಿಮ್ಯಾಳಭೂಜಕರಫೈಸಂ
 ಹರ್ಣ ದಂತಿಜವ್ಯೂರುಜವ್ಯಾಂ
 ಬರನೆ ಸಲಹುಗೆ ಭಾಕ್ತಜನವನು ಪಾವ್ಯತೀರಮ್ಣಂ ॥

೯

ಗಜಮುಖನ ವರಮಾತೆ ಗೌರಿಯೆ
 ತ್ರಿಜಾದಜಿತ್ತೆ^१ ಚಾರುಜರಣಾಂ
 ಬುಜೆಯೆ ಪಾವನಮ್ಯೂತ್ಯೆ ಪದ್ಮಜಮುಖ್ಯಸುರಪೂಜ್ಯೆ ।
 ಭೂಜಕರಫೈಸಂಹರಣೆ ಸುಜನೆ
 ವ್ರಜಸುಸೇವಿತೆ ಮಹಿಷಮಧಿನಿ
 ಭುಜಗಭೋಷಣನರೈ ಕೊಡು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಮತಿಯ ॥

ವರಮಣಿಗಳಂದೆಸೆವ ವೈಳಿಯ
 ಸರಸಿಜಾರಿಯ ಕಿರಣ ಧೂಳಿಯ
 ವಿರಚಿಸುವ ಸಿಂಧೂರಭೂಳದಿ ಕುಣಿವ ಕುಂತಳದ |
 ಕರಿನಿಭಾಕೃ ತಿಯನಿವ ವದನದ
 ಕರದ ಪಾಶದ ವೋದಕದ ವಿ
 ಸ್ತುರದ ಗಣಪತಿ ಮಾಡೆಮುಗೆ ಸಿವಿಷ್ಯಾದಾನವನು^२ ॥

* ದುರಿತಕುಲಗಿರಿವಜ್ಞದಂಡನು
 ಧರೆಯ ಜಂಗಮವ್ಯೂತ್ಯೆ ಕವಿವಾ
 ರಿರುಂದಿನಮುಣಿ ನಿಖಿಳಯತಿಪತಿದಿವಿಜವಂದಿತನು |
 ತರಳನೆನು ತನ್ನ ವನೆನಿಸಿ ಪತಿ
 ಕರಿಸಿ ಮಂಗನೆಂದೊಲಿದು ಕರುಣಾದಿ
 ವರವನಿತ್ತನು ದೇವ ವೇದವ್ಯಾಸಮನಿರಾಯ ॥

೧೦

^१ ತ್ರಿಜಗವಂಧಿತೆ, ಕ. ^२ ದಾಯಕವೆ, ಕ. ಖ. ಗ.
 * ವಂದಿತ ಸ್ವಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಗಣಪತಿ ಪಾಷಣಿಯ ಮತ್ತೊಂದು
 ಪದ್ಮಾಭಜಕಾರ್ಯಗ್ರಾಲ್ಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುದೆ.

ಎಡಡು ತೋಳಿನ ವಿಪ್ಪು ಮುಖವೊಂ
 ದಱಲಿ ಮೇಟೀವ ಬ್ರಹ್ಮ ನೊಸಲಲಿ
 ವರನಯನ ಶೋಂದಿಲ್ಲದಾಸಂನುತಪರಮಣಿವ |
 ಧರೀಯ ಜೀವರ ಜನ್ಮ ಮರಣಾಂ
 ಕುರವಿದಾರಕುರಾರ ವಿದ್ಯಾ
 ಶರಥಿ ವೇದವ್ಯಾಸಮನ್ನಿ ಮಾತ್ರೆ ಮೇಗೆ ಸನ್ಮೃತಿಯ | ೧೧
 ವಂದಿತಾಮಳಿಕರಿತನಮೆರಾ¹
 ನಂದ ಯದುಕುಲಜಕ್ಕ, ² ವತ್ಸಯ
 ಕಂದ ನತ್ಸಂಸಾರಕಾನನಫೈನದವಾನಳಿನು ||
 ನಂದನಂದನಸನ್ನಿಭಿನ್ನ ಸ್ತಾ
 ನಂದದಿಂದವೆ ನಮ್ಮುವನು ಕೃಪೆ
 ಯಿಂದ ಸುಂಘಗೇ ದೇವ ಜಗದಾರಾಧ್ಯಗುರುರಾಯ | ೧೨
 ಕೃತಿಯು ಸತ್ಯಾರ್ಥಕದ ಭಾ
 ರತಕೆ ಮಂಜುಳಿಮಂಜರಿಯು ಮಹ
 ಕೃತಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ ಗಮಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ |
 ನುತಕುಮಾರವ್ಯಾಸಮನ್ನಿಯಿಾ
 ಕೃತಿಗೆ ಕರ್ತುವೆನಲ್ಲಿ ಸದೆಲಂ
 ಕೃತಿಜಮೆ ³ ತ್ಯಾತಿಯೆನಿಸದೇತಕೆ ಶೂಲಿ ⁴ ಸಭೆಯೋಳಗೆ | ೧೩
 ವೀರನಾರಾಯಣನ ಸುಕವಿಕು
 ಮಾರವ್ಯಾಸರಜನಾಕ ತಿಯ ಕೇಳಿವ
 ಸೂರಿಗಳು ಸನಕಾದಿಗಳು ಜಂಗಮೆಜನಾದರ್ಶರು | . . .
 ಹಾರಗವಿತೆಯ ಬಳಕೆ ಯಂತೆ ವಿ
 ಭಾರಿಸುವ್ಯೋಡಳಿವೆಲ್ಲ ಚಿತ್ತವ
 ಧಾರು ಹೋ ಸರ್ವಜ್ಞ ರಾಯರು ಸಲುಗೆ ಬಿನ್ನಪವ | ೧೪

¹ ವರಸೇವ್ಯನಾರಾಯಕ, ಫ್ಲ. ² ನಂದಮನುಸ ಯತಿ ಇಕ್ಕ, ಫ್ಲ.

³ ಕೃತಿಯೆನಿಸದೇತಮೆ, ಕ. ⁴ ಸದೆಕಮಲಾದಿ, ಕ

ಕರ್ಮಿಪಂಡಿತ ಮೌದಲಾಪವರೆನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ತಾನು ರಚಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬಿಕೆ.

ಕೃತಿಯನವಧರಿಸುವುದು ಸುಕರಿಯ
ಮತಿಗೇ ಮಂಗಳವೀಪುದಧಿಕರು
ಸ್ತುತಿಸುವುದು ತಿದು ವುದು ಮೆಣಿವುದು ಲೇನ ಜಿಂತಿಪ್ರ¹ ದು |
ಅತಿಗುಣರು ಭಾವಕರು ವರಪಂ

ಹಿತರು ಸುಜನರು ಸುಕ್ತಿಕಾರರು
ಮತಿಯನೀಪುದು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕಿಂಕರಗೇ || ೮೫

ತಿಣುಕಿದನು ಘಣೀರಾಯ² ರಾಮೂ
ಯಂಣದ ಕೆವಿಗಳ ಭಾರದಲಿ ತಿಂ
ಥಣಿಯ ರಘುವರಜರಿತಿಯಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ತೆರೆಪಿಲ್ಲ |
ಬಣಗುಕೆವಿಗಳ ಒಗೆನೇ ಸೂ
ಕೆಣಿಸದಿರು ಶುಕರರಷನಲ್ಲದೆ
ಕುಣಿಸಿ ನಗನೇ ಕರಿಕುಮಾರವ್ಯಾಸನುಟೆದವರ || ೮೬

ಅರಸುಗಳಿಗಿದು ವೀರ ದ್ವಿಜರಿಗೆ
ಪರಮವೇದದ ಸಾರ ಯೋಗೀಶ್ವ
ರರ ತತ್ತ್ವವಿಜಾರ ಮಂತ್ರಿಜನಕೆ ಬುದ್ಧಿಗುಣ |
ವಿರಹಿಗಳ ಶೃಂಗಾರ ವಿದ್ಯಾ
ಪರಿಣತರಲಂಕಾರ ಕಾವ್ಯಕೆ
ಗುರುವನೆಲು ರಚಿಸಿದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವೆ || ೮೭

. ಕೋವಿದರಿಗಿದು ಮೇಚ್ಚು ಜಾಣಿರ
ಜೀವಮಿದು ಪರಿಣತರ ಹರಣಪು
ಭಾವಕರ ಕುಲದ್ವೈವ ಮನುಜರಿಗುಂ³ ಮಹಾಮಂತ್ರಿ |
ಆಪಿಮುಖಿಖಿಜನದ್ದ ಒಂತ

¹ ಸಂಚಿಪ್ತ, ಕ. ಘ.

² ಘಣೀಗಿದನು ಘಣೀರಾಯ, ಕ. ಘಣೀಯದೇವ

ಕುಸಿಮುತು, ಗ.

³ ಕುಲಮಿಥ್ಯಮುನಿನಿಕರಕೆ, ಕ. ಗ.

ದಾರ್ವಣಾಪು ಮುಖೀರಿಗೇ ಪೀಯುಂ
ಭಾವೋಭನ ಮತ್ತೆ ತಿಯು ಸಕಳರ ಕುತೂಹಳಳಕೆ || ೧೮

ಕವಿಯು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
ಹಲ್ಲಿಗೇ ಬಳಿಕವ ಹಿಡಿಯದೊಂದ
ಗ್ಗಳಕೆಪದವಿಟ್ಟು ಗ್ಗಂಪದೊಂದ
ಗ್ಗಳಕೆ ಪರರೊಡ್ಡ ವದ ರೀತಿಯ ಹಿಡಿಯದಗ್ಗ ಗ್ಗಳಕೆ |
ಬಳಿಸಿ ಬರೆಯಲು ಕಂಠಪತ್ರದ
ಪುಲುಹು ಗೆಡದಗ್ಗ ಗ್ಗಳಕೆ ಯೆಂಬಿಗೇ
ಬಲುಹು ಸಲುವುದು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕಿಂಕರಗೆ || ೧೯

ಪದದ ಪೌರ್ಣಿಯ ಸರ್ವರಸಂಗಳ
ಪುದಿತವನುವಭಿಧಾನಭಾವವ
ಬೆದಕಲಾಗದು ಬ್ಲಾಪೌರ್ಣಿಧರು ಮಿಂಕಾಂತರಕೆ |
ಇದ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬಜುಯು ತೋಳಿಸಿಯ
ಪುದಕದಂತಿರೆ ಯಿಲ್ಲಿ ನೋಣಿದು
ಪದಮನಾಭನ ಮಹಿಮೆ ಧರ್ಮವಿಚಾರಮಂತ್ರವನು || ೨೦

ಭುವನನೆನೆಂತಳಕಿತನು ಭಕ್ತಿಜಿನ
ಭವವಿಪಿನಾವಾನಳನು ಪಾಂ
ಡವನ್ನು ಪಾಲಪಿರಿಣಿತಪ್ರಾಣದ ಮಹೋ¹ ನಿಲಯ |
ದಿವಿಜಪತಿಮೈಳಿಪ್ಪಣಿಹಿತ
ಪ್ರವರರತ್ನ ಶ್ರೀಣ ಶೋಭಾ
ಧವಳತಾಂಫ್ರಿಸರೋಜ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ || ೨೧

ಭಾರತವಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಕಥನ
ಹೇಮಬುರ್ಗ ಂಗಾಭರಣದಿಂ
ಕಾಮಧೀನು ಸಹಸ್ರಕಸ್ಪಿಲೆಯ

1 ಮಹಾ, ಕ. ಖ.

ಸೋಮಸೂರ್ಯಂಗ್ರಹಣದಲಿ ಸುರನೆಂದಿಯ ತೀರದಲಿ ।

ಶ್ರೀಮುಕುಂದಾಪರ್ಣಾವೆನುತ್ತ ವರ

ಭೂಮಿದೇವರಿಗಿತ್ತು ಫಲವಹು

ದೀಮಹಾಭಾರತದೊಳಿಂದಕ್ಕುರವ ಕೇಳ್ಳಿ ರಿಗೆ ॥

—೨೦

ವೇದಪಾರಾಯಣದ ಫಲ ಗಂ

ಗಾದಿತೀರ್ಥಸ್ವಾನಫಲ ಕೃ

ಭೂತ್ವಿರಿತಪ್ರಸ್ತಾನ ಫಲವು ಜ್ಯೋತಿಪೋಷಿತ್ವಂಯಾಗಫಲ ।

ಮೇದಿನಿಯನೊಲಿದಿತ್ತು ಫಲವು

ನ್ಯಾದವಸ್ತು ಸುದಾನಫಲವಹು

ಭಾರತದೊಳಿಂದಕ್ಕುರವ ಕೇಳ್ಳಿ ರಿಗೆ ॥

—೨೧

ಜಾರೆ^१ ನಿಂದಿಸಿ ಕಳಿಯ ಬ್ಯಾದರೆ

ತ್ವೀರವನು ಕ್ಷಯರೈಣಿ ಹಳದರೆ

ವಾರಣಾಸಿಯ ಹೆಳವ ನಿಂದಿಸಿ ನಕ್ಕೊಂಡೆನಹುದು ।

ಭಾರತದ ಪೂರ್ವಪ್ರ^२ ಸಂಗವ

ಕಾರ್ತ್ರಿಕಮಿಗಳತ್ತ ಬ್ಲಾರು

ಫೋರತರದಫೋಭವವ ಕೇಡಿಸುಪ್ರಮು^३ ಕೇಳ್ಳಿ ಸಜ್ಜನರ ॥

ತಿಳಿಯಹೇಳುವೆ ಕೃಷ್ಣ ಕಂಥಿಯನು

ಇಳಯ ಜಾಣಿರು ಮೆಚು ವಂತಿರೆ

ನೆಲಗೆ ಪಂಚಮಶ್ರತಿಯನೊರೆವನು ಕೃಷ್ಣ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ।

ಹಲವು ಜನ್ಮದ ಪಾಪರಾಶಿಯ

ತೊಳೆವ ಜಳವಿದು ಶ್ರೀಮದಾಗಮ

ಕುಂಳಕೆನಾಯಕ ಭಾರತಾಕೃತಿಪಂಚಮಶ್ರತಿಯ ॥

—೨೨

ಸರಸರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯರಿಗೆ ಹರಿ

ತರಣರಿಗೆ ಸುಜನರಿಗೆ ಶಾಂತಾ

¹ ಜೋರೆ, ಫ. ಇ. २ ಕಥನಪ್ರ, ಫ. ಇ. ३ ಫೋರತರತಾಪವ

ಕೇಡಿಸುಗು, ಫ. ಇ.

ತ್ತೈರೀ ವರವಿದು ವಕ್ಷ್ಯಮೆಂತ್ರದ ಯೋಷ್ಠಿ¹ ನದ ಫುಟಿಕೆ ।
ದುರುಳಿರೀ ದೂಷಕರಿಗಳ ವೋಗೆ
ದಿರುಹುವರಿಗಾಜ್ ರಿಗೆ ಚಿತ್ತು
ಕರುಷ್ಣಾ ಕವಿಕಲಾವಿಲಾಸದ ವರಜಮೆತ್ತಾರ್ ॥

—೫೬—

ಪೃಥ್ವಿಯಮುರರು ಕೇಳ ವೇದವ
ವಿತ್ತರಹರು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯು
ಹೈತಿಯರು ಕೇಳದರೆ ಶೈಯರಸಮಫರೇನಿಸುವರು ।
ಅರ್ಥಪತಿಯಿನಿಸುವರು ವಿಶರು ಜಕ
ತುಫರಕರು ಧನಧಾನ್ಯದಿಂದ ಸೆ
ಮುಖರೇನಿಸುಗು ಹೊಲಿದು ಭಾರತಕಥಿಯ ಕೇಳ್ಣ ಹೆಗೆ ॥

—೫೭—

ಹಳ್ಳಿಗು ಹೊಡ ದ ಕುಲಕೆ ಶ್ವಾತಿಯು
ಬಳಗದಲಿ ಬೋಗುವುದು ಯಾದವ
ತಿಳಕನನು ಮನಮುಟ್ಟಿ ಹೊಗಳುವ ಹಂಜಮುಕ್ತಿಯು ।
ಇಳಯೋಳದ ಹೇಳುವರ ಕೇಳ್ಣರ
ಬಳಗವಾಕ್ಷಾ ಪ್ರಣಾರಾಶಿಯು
ಬಳವುದೆಂಬುದನಱಿದು ಭಾರತಕ್ಕಿಯ ಹೇಳುವನು ॥

—೫೮—

ಭಾರತವ ಹೇಟಿದರೆ ಕೇಳ್ಣರೆ
ಶಾರದೀಯಲೋದಿದರೆ ಬರೆದರೆ
ಕೂರಕಮುನಿವಾರಣವ ವೊಡುವನು ಮುರವೈರಿ ।
ಸಾರಹ್ಯದಯರು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು ವಿ
ಜಾರದಿಂ ಕಾಳಿ ದದ ಮನುಜರ
ಫೋರನರಕದಲಿಕ್ಕುವನು ಹರಿ ವೀರನಾರಯಣ ॥

—೫೯—

ಮಾತು ಬೆಣಿನ ಬಳಕೆ ರಾಗದ
ರೀತಿ ಕಣಾಮ್ಮೆತದ ಬೆಳದ ಸು

ಧಾತು ಜಾಣಿರ ಧಾತು ಸೋಗಿನಿನ ಸಾಗರದ ಲಹರಿ ।

ನೊತನಾಳಾಪವನು ಲೋಕದ

ಧಾತುಗಳ ಬಳಕೆಗಳ ಬೇಳವ ಸು

ಧಾತು ರಂಗದಸಮೆಕ್ಕಮೆರವ್ಯಾಸಕ್ಕ ತಿವಳನ ॥

ಈಂ

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೀಯರಸನನು ವಿಮಲಗು

ಜಾಗವೋತ್ತಮವ್ಯಾಂಗನನು ವರ

ಯೋಗಾಭಿವಂದ್ಯನನೆಂಬಿಳ ಶುತ್ತಿಕೂರಾಣಿದಾಯಕನ ।

ನಾಗಭೂಷಣನಮರವಂದಿತ

ಯೋಗಿಜನಃ ದಯನನು ಕರುಣಾ

ಸಾಗರನ ಬಳಗೊಂಡು ಭಾರತಕಫೀಯ ವಿರಚಿಸುವೆ ॥

ಇಂ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುರು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸ೦ ಢ .

ಸೂಜನೆ.

ರಾಯಜನಮೇಜಯಗೇ ವೃತ್ತಂ

ಪಾಯನನು ಹೇಳದನು ಮುನಿದ್ವ್ಯಾ

ಪಾಯನನು ವಣಿಸಿದ ಭಾರತವರಕಾಮೃತವ ॥

ಸೂತರು ಬಿರಲ ಕೈನಕಾರಿಗಳ ಅವರನ್ನ ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಸೂತಸ್ಯತಂದನು ಜಗದ್ವಿ

ಭ್ಯಾತಶೈನಕಮುಖ್ಯಮುನಿಸಂ

ಫೂತಪಾವನಸ್ಯಮಿಶಾರಣ್ಯದ ವರಾಶ್ರಮಕೇ ।

ಅತನನು ಕಂಡುದು ತಪಸ್ಯಾ

ವಾತ ಕುಕಲಕ್ಕೇಮೆಮುರ
ಪ್ರೀತಿವಚನಾಮೃತದಿ ಸಂಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದುದು || ೧

ಪರಮಪೌರಾಣಿಕಶೋಮಣಿ
ಖರವಿದಿತ್ತ ಈವಾಯ್ಯ ಕೌತುಕ
ವರಕಾಫಿಯಾಂಸಾರವಿಶೇಷವೇನುಂಟು |
ಜರಿತಚತುರಾಶ್ರಮುತಪ್ರೋನಿ
ಷ್ಟುರಿಗೆ ವಿಶ್ರಮವ್ಯೇ ಭವಾದೃಶ
ದರುಳನವು ನುಗ್ಗೆಂದು ನುಡಿದರು ರೈಮಹಷ್ರಣಿಯ || ೨

ಸೂತರ ಪ್ರತಿವಚನ
ವಂದಿಸಿದನ್ಯ ವರತಪ್ರೋಧನ
ವ್ಯಂದ ಚಿತ್ತಪ್ರಸುವುದು ತಾನೇ
ನೆಂದು ನುಡಿವೆನು ಕೌತುಕಾಮೃತರಸದ ಕಡುಗಡಲ |
ಹಿಂದೆ ಕೇಳುದುದಲ್ಲ ಹೇಳ್ಯಾದು
ಮುಂದೆ ಹೊಸತೆದು ನಿಗಮನತವಿದ
ರೋಂದೊರೆಗೆ ಸೆಱಿ ಬಾರದೆಂ १ ದನು ಸೂತ ಕೃಮುಗಿದು || ೩
ತಾವು ಕೇಳಿವ ಕಥೀಯಾ ಸಕಲಪಾಪಹರವು ಸಕಲಪುಣ್ಯಕರವು.
ಆಮಹಾಫಲವೀವುದಿಕೆಂಬ
ಸೋಮಪಾನಾದಿಗಳ ಫಲ ವರ
ಸೋಮಕರ್ತುಗಳನಂತರಜ್ಯೋತಿಷ್ಟೋಮಮಖಸಿಕರ |
ಭೂಮಿಯಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ಮೆಯ
ಹೋಮಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕನ
ಮಾನುಪರ ಜಪತಪಾದಿಗಳಿಕೆ ಯಿಂಕಢಿಗೆ || ೪
ಕೇಳಿದನು ಜನಮೇಜಯಾಷ್ಟೀತಿ
ಪಾಲಕನು ವರಸಪರಯಜ್ಞ

१ ದೋರೆಗೆ ಬರಳಿಯದೆಂ, ಇ. ಭ.

ಸೂ ಲಪಾಪವಿಫ್ಫಾತಿಗೋಽಸುಗವೀಮಹಾಕಥೆಯು ।

ಕೇಳಿದನು ತಾನಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ

ವ್ಯಾಳಮಂಡಿತಚರಣಾಕಮಲವಿ

ಶಾಲವೇದವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೀಭಾರತಕಥಾಮೃತವೆ ॥

೫

ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ ಇದೆತ್ತುಣಿ¹

ರೌಮಾರುಪಣಿ ನಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ

ಸೋಮಪಾನಾದಿಗಳಪೂರ್ವಸ್ತೋಮತರುಗಳಿಗೆ ।

ಕ್ರಮಹಾಭಾರತಕಥಾಮೃತ

ರಾಮೇಣೀಯಕಥಾಲವಸೀಣೀಯಲ

ಸೀಮಪುಣ್ಯರು ಧನ್ಯರಾವೆಂದುದು ಶುಷ್ಟಿಸ್ತೋಮೆ ॥

೬

ಹೇಣು ಸಾಕೆಲೆ ಸೂತ ದುರಿತ

ವ್ಯಾಳವಿಪಜಾಂಗಲಿಕವನು ನೀ

ಕೇಳಿದಂದದೊಳಂದು ಜನಮೇಜಯನ ಯಾಗದಲಿ ।

ಮೈಳಿಗಳಲಾನುವೇವು ನಿನ್ನ ಯ

ಹೇಣಕೆಯನೆನೆ ನಿಖಿಳಮುನಿಗಳ

ನೋಲಗಿಸುವನೆನು ನಿಮ್ಮ ನೇಮುದಲೆಂದು² ಕ್ಯಾಮುಗಿದ ॥

೭

ಸಪರ್ಯಾಜ ದಲಾದ ದುರಿತದ

ಜ್ಞಾನ ಕೆಡೆ ಬೀಣುಗಂಟ್ಯಲು

ತಪರಾಧಿಕ್ರಿಯಿಗಳಲಿ ಸಾಮೆಫ್ಫ್ರ್ಯಾವಿಲ್ಲೆಂದು ।

ದಪರಾಧಿತಮೂತ್ತಿ ಮುನಿಮುಖ

ದಪರಣನು ಶಿಪ್ಪ್ರಾನನು ಕರೆದು ಸ

ಮುರ್ಖಿಸಿದನರಸಂಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮುನಿರಾಯು ॥

೮

ರಾಯ ಕೇಳ್ಯ ಪೂರ್ವ ಪಾಂಡವ

ರಾಯಕಥಾನವನೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಂ

1 ಇದೆತ್ತುಣಿ, ಜ. ಭ.

2 ನಿಮ್ಮನುಜ್ಞೆಯಲೆಂದು, ಜ. ಭ.

ಪಾಯನನು ಬೇಸಿದನು ಕೊಟ್ಟನು ಉಹಳಪ್ಪಸ್ತಕವೆ ।
 ರಾಯನತೀಭಕ್ತಿಯಲಿ ವೈಶಂ
 ಪಾಯನಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಿಜಾಭಿ
 ಪ್ರಾಯದಲಿ ಕೇಳದನು ಚಿತ್ತಪ್ರಸ್ವದು ಮುನಿನಿಕರೆ ॥ ೮
 ವಿತತಪ್ಪಸ್ತಕವನು ಸುಗಂಧಾ
 ಹೈತೆಯೋಳಬೆಸಿ ಸೋಮಸೂಯ್ಯ
 ಜ್ಞಿತಿಜಲಾನಲವಾಯುಗಗನಾದಿಗಳಿಗಳಿನಮಿಸಿ ।
 ಶತಮಣಾದಿಸಮವನ್ನದೇವ
 ಪ್ರತಿಗೀಳಿಗಿ ಸರೋಜಭವಪಣ
 ಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೃಮುಗಿದು ವಿಮೇಳಜ್ಞಾನಮುದ್ರೀಯಲಿ ॥ ೯೦
 ಇನನ ಧೇನುವ ದೇವರಾಯನ
 ಮನೆಯ ಧೇನುವ ಜಗವ ಹೋಹಿಪ
 ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಮನೆಯ ಧೇನುವ ಬ್ರಹ್ಮಧೇನುವನು ।
 ಮನಿಜನಂಗಳ ಧೇನುವಲ್ಲವೆ
 ಮನುವಿನಿಷ್ಠನ ಕಾಮಧೇನುವ
 ನೆನೆದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಥೆಯನು ಭಾರತಾಖ್ಯವನು ॥ ೯೧
 ವೇದನಾಲ್ಕುದಱಿಂಗವಾಡ
 ಶ್ಲಾಧತಾದಿಪ್ರರಾಣಸ್ತುಲಿತಿಗಳೂ
 ಇಂದಪೂರ್ವೋತ್ತರದ ಮಿಂಹಾಂಸಾಪರಿಕ್ರಮದ |
 ವಾದವಿಧನಾಷ್ಯಯವನು ತಾ
 ವಾದಿಯಲಿ ವಿಸ್ತೃತಿಸಿ ಸಲುಹಿದ १
 ಬಾದರಾಯಣಿಗಿ ವೈಶಂಪಾಯನನು ಹೇಳಿ ॥ ೯೨
 ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ನಾರಾದಾದ್ವರ್ಯ
 ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನೆ ಸಭೆಯಲಿ
 ವರಮಹಾಭಾರತವ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ತಮೆತಮೆಗೆ २

१ ರಾಷ್ಟ್ರೀಸಿದ. ಜ. ಭ.

२ ಭಕ್ತಿಯಲಿ, ಗ. ಭ. ಜ. ಭ.

* ಪರಮಹಾಭಾರತವಿದೋಂದೇ
ದುರಿತದ್ವಾರ್ಥೀತ್ತರಣಕಾರಣ
ಪರಮಶ್ರುತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಮೆಜ್ಬಿಪ್ರದೀರೇಣಿಲೇಕ್ಕಾದಲಿ * || ೧೫
ಹೇತಿದನು ಪೌಲೋಮೆಚರಿತ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಾಙ್ಕ್ರೋರ ಚರಿತವನು ಮುನಿ
ಹೇತಿದನು ಘಣಿನಿಕರಗರುಡಾಸ್ತು ಕರ ಸಂಭ್ರಮವೆ |
ಮೇಲೆ ಬಟಕ ಪರೀಕ್ಷಿದವನೀ
ಪಾಲಕಾಪವ ಮರಣವನು ನೆಣಿ
ಹೇತಿದನು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಪರ್ಣಾಧ್ವರವ ಸಂಗತಿಯು || ೧೬
ಕೇಳಿದನು ಜನಮೇಜಾಯಿತ್ತಾತಿ
ಪಾಲ ವೈಶಂಪಾಯನನು ನಾ
ಭೀಳದುರಿತಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಃ್ಮಿತ್ತರೂಪದಲಿ |
ಕೇಳರ್ಪೈ ಮುನಿನಿಕರವೀಕಲಿ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಘರೀಸುವುದು ಲಜ್ಜಾತ್ಮು
ಲೋಲನಾಮಸ್ತುತಿ ಮಹಾಭಾರತಕಥಾರ್ವನೂ || ೧೭
ರಾಯ ಚಿತ್ತುಸೆಂದು ವೈಶಂ
ಪಾಯನನು ಹೇತಿದನು ಕಮಲದ
ಭಾಯತಾಙ್ಕನ ಬಾಲಕೇಳವಿಧೂತಕ್ಷಿಪ್ತಿ ಘಪೆ !
ಕಾಯಕಲ್ಲಿ ಘರವಶಿಳಿನಿ
ಶ್ರೀಯಸದ ಶಕ್ರಾಪೆಯಲಿ ಸಂ १
ದಾಯಕವ ನಿಮಂಳಿಮಹಾಭಾರತಕಥಾಮೃತವೆ || ೧೮

ಎಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

* ಪರಮಹತತ್ವದಿಭಾರವತ್ತ್ವದಿ | ಪರಮಹಾಭಾರತವಿದೋಂದೇ |

ದುರಿತದ್ವಾರ್ಥಿಕರವಿರೇಣಿಲ್ಲೋಕವಲಿ || * ಗ. ಘ. ಇ. ಭ.

ಸದ್ಗುರುವಿನಸಂ, ಇ. ಭ.

ಮೂಳ ಅನೆಯ ಸ೦ಧಿ .

ಸೂಚನೆ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾಮೇಷ್ಟ್ಯಯನು ಮಾಡಿದ
ಸತ್ಯ ಯೋಗ¹ ದಬತ್ತಿಕ ವಿಪ್ರ² ಪ
ವಿತ್ರರಂಜನೆಯ ಕೇಳಿದಾಯಿತು ಹತ್ಯೆ ಹದಿನೆಂಟು ||

ಜನಮೇಜಯನು ರಾಜ್ಯರಕ್ಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಗಮನ

ಪಿತನು ಸ್ವಾರ್ಥಕೈ ಕ್ಷುದಲಿತ್ತಲು
ಕ್ಷಿತಿಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಭೂಪನ
ಪಿತಪಿತಾಮಹರವರ ಮುತ್ತಿಯ ಬದರಿಕಾಶಮಂದಿ |
ಕ್ರತುಸಹಸ್ರದನಂತಕೋಟಿ
ಕ್ಷಿತಿಯೋಳಂಭೃ ಸಮಸ್ತತೀರ್ಥದ
ಗತಿಯನೀವ ಮಹಾನುಭಾವರ ಪಿತನು ನಡೆತಂದ ||

ಬಟ್ಟಿಕ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು
ನೂಲಿದು ಜನಮೇಜಯನ ಹೊರೆಗಾ
ಕೇಲಪುದಿನವೈತಂದು ಕಾಲಜ್ಞಾ ನವಾದುದನು |
ತಿಳುಂಡಾಲೋಸುಗ ತಮ್ಮ ಯಾಶಮು
ನೆಲೆಯ ಶಾವಿಂದಾಗ ಬಂದರು
ನೂಲಿದು ತಮ್ಮನ್ಯಯದ ಬಳವಿಗೆಗಾಗ ಲೋಭದಲಿ ||

ಬಂದ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿ
ಗಂದವಿಟ್ಟು ನುವಾಸನಾದಿಯೋ
ಳಂದು ಮಧುಪರ್ಕವನು ಸತ್ಯ³ ತಿಗಳಲಿ ಮನ್ಮಿಸಿದ |

¹ ಸರ್ವಯಾಗ, ಗ. ಸತ್ಯಯಾಗ, ಕ. ಚಿ ಘ.

² ರಾಯಬ್ರಹ್ಮತ್ತಿಕ, ಘ.

ಬಂದುದನು ಬೆಸಗೋಳಲಿಕಾಳ್ಳೇಣ
ವೆಂದನೈ ಸತ್ಯವತಿಯ ಸುತನು
ಮುಂದೆ ಹೇಣಿವದೊಂದು ಕಾಲಜಾ ನವಿಧಿಯುಂಟು ॥ ೩

ವೇದವ್ಯಾಸರು ಮುಂದೆ ಬರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿವಿಕೆ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಯೇಣಿದಿನದೊಳು
ತುರಗ ತಾನೊಂದಮಳಶೈಲ್ಯತದ
ನಿರುತ ತಾನದನೊಬ್ಬಿ ಭೂಪತಿಯಧಿಕಾರರುಷದಲಿ ।
ಪರುತಪಿಸೆ ನಿಂದನ ನೋಡರೆ
ಯಿರುತ್ತಿರು ನೀ ನೋಡಿದಾದೊಡೆ
ಯರಸ ಕೊಳಲಿಕೆ ಯದಕೆ ಚಿತ್ತವ ಮಾಡದಿರು ಬಣಿಕೆ ॥ ೪

ಆದೊಡೆಯು ನೀ ಕೊಂಡೆಯಾದೊಡೆ
ಮೇರಿನಿಂದತಿಯಂತನು ಲಾಯಕೆ
ವೇದಿಸಿಯೆ ನಿಂಸೇಉಚಿತ್ತವ ಮಾಡದಿರು ಬಣಿಕೆ ।
ಆದರಿಸಿ ರಾಪ್ತತಿಕೆಯಾದುದ
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಟ್ಯ ರಯವನು
ಸಾಧಸ್ಯ ಧನಪತಿಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗದಿರು ಯೆಂದ ॥ ೫

ಎಂದೊಡೆಯು ನೀ ಮಾಣಿದುತ್ತರ
ದಂದಕ್ಕೆದುವ ಯಾದೊಡಲ್ಲಿಯ
ಮಂದರಾಳಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಬಳಂಬಿಸಿ ಬಲೆ ।
ಮುಂದೆ ಕಾಣಲು ನಿಂಸುವಾಕೆಯ
ಮುಂದಿರಿಕೆ ತಂದವೆಳ ಸತಿಯರ
ವೃಂದನಾಯಕತನದಲಿಕ್ಕಿಂದ ಯಿಹುದು ಮತ್ತಿದನು ॥ ೬

ವಿಾಖ್ಯಾತೀಯಾಕೆಯ ನಿಂಜಿತನವೆ ವಿ
ಜಾರಿಸದೆ ಪತಿಕರಿಪೆ ಯಾದೊಡೆ
ನಿಂಜಿಯನು ನೀ ಯಜ ಕಾಲಕೆ ಕರೆದು ಪಿಂಡವನು ।

ಹಾಜರಿಸುವುದ್ದೇ ಯೆನಲು ಮತ್ತು ದ
ಹಾಜರಿಯದೆ ಯಜ ಪಿಂಡವೆ
ನೀಣಿಯಂಗಿಕ್ಕಿ^{ಜ್ಞಾ} ಸದೆ ಸರ್ವ-ದ ಯೆಂದನಾಮುನಿವ || ೨

ಮಿಂದಿರು ನಾವೆಂದ ಮಾತನು
ತೋಜ್ವಿ ಕೆಳ್ಳಿವುದು ತಾಪ್ತಿ ಹೇಳಿದ
ತಾರುಧಟ್ಟೆನ ಮಾತದ್ದೀಪವ ನೆನಲಿಕಿಂತೆಂದ |
ತಾರುಧಟ್ಟೆನು ಹೇಷ್ವಿ ನೀಣಿರು
ತೋಜ್ವಿ ಸುಡಿಯರದೇನು ಹಿಂದಣ
ಧೀರರಾಯರು ನಮ್ಮೆ ಪೂರ್ವ-ದಲಾಖಿತಾಮೆಹರು || ೩

ಮುನ್ನ ಪಾಂಡವಕೌರವಾಧಿವ
ರುನ್ನ ತದ ಕದನದಲಿ ನೀ ವಿರು
ತೆನ್ನಿ ರೇ ಕಾಳಗಪ್ಪ ಕಷ್ಟವೆದೆಂಬ ಮಾತುಗಳ |
ಮುನ್ನ ಶೈಯಲದನೇಕೆ ನಿಲಿಸಿರಿ
ಯೆನ್ನ ಸನ್ನೆಯ ಕೇಳ ಕಾಳಗ
ಮುನ್ನ ವೇ ಬೇಡೆಂದು ಮಾಣಸಿರೆಂದನಾಭೂಪ | ೪

ಹಮ್ಮೆ ಲೇಕಂದುವನೆಲು ಮುನಿಪತ್ತಿ
ಹಮ್ಮೆ ಹಿಡಿದಿಹ ನ್ಯಾಪರು ಹಿರಿಯರು
ನಮ್ಮೆ ಹೇಟಿದ ಮಾತ ಕೇಳಿರು ಎಂದನಾಮುನಿವ |
ಹೊಮ್ಮೆ ನಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದ
ಸೊಮ್ಮೆ ನಲ್ಲಿರೆ ನೀನು ನಮ್ಮೆಯ
ರೊಮ್ಮೆ ದೀವೂತಿದನು ಮಾಡಿದ ಸೊಂಡಿ ಬಟಕೆಮಗೆ || ೫

ಹೇಟಿತೆಂಬೀ ಕುಂದ ಹೊಜಿಸುವೆ
ಕೇಳು ಕೌರವರೊಬಿ ರೆಂದುದು
ತಾಳೆಹ್ಲಿಲ್ಲರು ಹಿತರು ಹೇಟಿದ ಪೂರ್ವ-ಸುಳಜನೆಯ |

ಕೇಳು ಜನಹೀಜಬುನೆ ನಮ್ಮೆಯ
 ಹೇತಿಕೆಯನೆಂದೇಷು ದಿನದೊಳು
 ಕೇಳ ನಡೆಪ್ಪಿದು ಎಂದು ವೀದವ್ಯಾಸಮುನಿ ನುಡಿದ ॥ ೧೧
 ವೀದವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಯಪ್ಪ ಬರಲು ಅದನ್ನು ಲಾಯದಲ್ಲಿ
 ಕಟ್ಟಿವಿಕೆ.
 ಬೋಮ್ಮೆಬೋಧೀಯ ಹೇತಿ ಕೇಳಿಯು
 ಸುಮ್ಮೆನಿಂದ ನ್ನ ಪತನವ್ಯ ಬಂದಿರೆ
 ಹೈಮ್ಮೆಯಲಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ಕೆಡುವರು ಹಿತರು ಹೇತಿದರೆ ।
 ಬಮ್ಮೆ ಕೇಳಿರು ಎಂದು ಮುನಿಷತೆ
 ತಮ್ಮ ಬದರಿಕ್ಕೆ ಯ್ಯಾಲಿತ್ತಲು
 ಕಾರ್ಮಾವಶದಿಂದಾಗ ಬಂದುದು ತುರಗವಿಭಾಪುರಿಗೆ ॥ ೧೨
 ಅಮ್ಮೆದಾತುರಗವನು ನೋಡದೆ
 ಸುಮ್ಮೆನಿರುತ್ತಿರಲವರು ಸಾಧಿಸಿ
 ಬಮ್ಮೆಯೋಲಗ ಕೇಳ ತೋಱಲಿಕರಸ ಹರುಷಿಸಿದ ।
 ತಮ್ಮ ಪಿತರ ಪಿತಾಮಹರ ನುಡಿ
 ಸೋಮಿ ನಲಿ ಪಿರಿದೆನಿಂದ ಹಿರಿಯರ
 ದೊಮ್ಮೆ ಖುದಿ ಯನ್ನಿಂದ ಶ್ಯಾಮಿವಚನವನು ವಿಾಳಿದನು ॥ ೧೩
 ಕೊಂಡನಾತುರಗವನ್ನದಾಳ್ಳಿ
 ಗಂಡುಗಲಿ ಮನವಳುಕದಾಗಳು
 ದಂಡೆಯಿದು ಲೇಸೆನುತ ವಿಾಱಲಿಕೆ ತುರಗ ಖುರಗಳಲಿ ।
 ದಿಂಡುದಿರುಹುತಿ ರಲದಕ್ಕಾ
 ಗಂಡುಗಲಿ ಶಾಬರನ್ನ ಹನು ಮುಂ
 ಕೊಂಡು ಹೋಗಣತ್ತಿರಲು ತುರಗದ ಪೂರ್ವಪಾಯವನು ॥ ೧೪
 ವಿರಚಿಸಿದ¹ ಗುರುವೆಂದ ಮಾತನು
 ಭರದಿ ವಿಾಳಿದ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ

¹ ನಿವಿಸಿದ, ಖ. ಜ.

ಯಿರದೆ ಕೊಂಡನು ಬಟ್ಟ ಲಾಯದಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಹಯವೇ |

ನಿರುತ ಕಟ್ಟಿಸಿ ತಾನು ಗುರುಗಳು

ವೋರೆದ ಮಾತನು ವಿಾಜಿ ತನ್ನ ಯಾ

ದುರುಳಿಂದಿಯ ವಾಡಿ ನಡೆಸಿದ ರಾಜವೋಗ್ರಾಮಿ || ೧೫

ಬಹೇಯುಜ್ಞ ಗಬಡುತಲೆಂದನು

ಹೇಮೈಯಲಿ ಬಂದುದನು ಕೊಂಡೆವು

ಬಹೇಯೇಣವ ತನ್ನ ಯೆನಲಿಕೆ ನೆರೆದ ಮಂತ್ರಗಳು |

ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಬೇಡವೆಂದರು

ಕವೋಗತಿಯ ತುರಗವನೆನಲಿಕೆ

ಸುಮೈನೆಲ್ಲರ ಜಜಿದು ತರಿಸಿದನಾಮೆಹಾತಯವೇ ||

೧೬

ರಾಜನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಲು ಅದು ಮಂದರಾಜಳಕೆ ತಂದು

ಬಿಡುವಿಕೆ.

ತರಿಸಿ ಯಾರೋಹಣವ ಮೊಡಿದ

ಬೆರಿಸಿ ಸೂತರ ನೋಡೆ ಹಯ ತರ

ಹರಿಸದಿರಲಾ ಹಂದಿ ಹಾಯ್ಯಾದು ಬಡಗದಿಕ್ಕಿನಲಿ |

ತುರಗವರಸನ ಕೊಂಡು ಮಂದರ

ಗಿರಿಯ ಹೊಗಿಸಿತು ಹಂದಿ ಹಿಂದಕೆ

ಸರಿದು ತಪ್ಪಿತು ಬಟ್ಟ ಮತ್ತಾರಾಯ¹ ನನು ಹೊಗಿಸಿನ || ೧೭

ಮಂದರಾಜಕಲದಲ್ಲಿ ಶಾಪದಿಂದ ಮನುಷ್ಯಾಗಿದ್ದ ದೇವಸ್ತೀಯನ್ನು ನೇಡಿ
ಇಕೆಯನ್ನು ಶರವನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿಕೆ.

ಮಂದರಾಜಕಲದೊಳಗೆ ಶಾಲಿಯ

ಮಂದಿರವು ರಮಣೀಯವಾಗಿರ

ಲಿಂದುವದನೆಯು ವಿದ್ದ ಇಂಸುರಪತಿಯ ಶಾಪದಲಿ |

ಬಂದುದಿನ ಸ್ವೇರಂಧ್ರಿ ತನ್ನ ಯಾ

¹ ಪರಿದು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮರಳಿ ಬಂದುಧರಾಯ, ಖ. ಜ.

ಮುಂದಿರಕೆ ಬರೆ ಯಾತಿಲೋತ್ತಮೇ
ಮುಂದು ಗಾಳಿದೆ ನಗ್ನೆಯಾಗಿರೆ ಶಾಪವಶೀಯಾಗಿ ॥

೮೮-

ನರನ ಸ್ತುರೀಯಾಗಿರುವುದೋಂದೇ
ವರುಪವರಿಯಂತರವದೆಂಬಾ
ಸುರಪತಿಯ ಶಾಪದಲೇ ಇದ್ದಿಳ ಕಂಡನಾ ನೃಪನು ।
ಸುರಸತಿಯ ನೋಡಲಿಕೆ ವೋಹಿಸಿ
ಜರುಪದಲಿ ಪಳ್ಳವವ ಹಿಡಿಯಲಿ
ಕರಸ ನೀ ಯೆನ್ನ ರಸನಕ್ಕೊಂಡೆ ನಿನ್ನ ಸತಿಯರೋಳು ॥

೮೯-

ಇಂದು ಸಿನ್ನ ಯ ಪಟ್ಟಿದರೆಸಿಯ
ಇಂದು ಕೊಂಡಾಡುವುದೆ ಒಪ್ಪೆನು
ಎಂದೆನಲು ಕಾಮಾತುರನು ತಾನಧಿಕತಾಪದಲಿ ।
ಎಂದುದನು ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆನು
ತಂದನಿಭಪ್ಪರಿರಾಜಧಾನಿಯೋ
ಇಂದುವದನೆ ಯಿರುತ್ತಿರೆ ಕತೆಪಯದಿನಕೆ ಮುನಿ ಬಂದ ॥

೯೦

ಬಂದು ಭೂಪನ ಕರೆದು ತಾನೇ
ಸೆಂದು ಹೇಣಿದಂಥಾಯ್ತೆಯೆನಲಿಕೆ
ವಂದಿಸುತ ಮುನಿವರನ ಇರಣಿಕೆ ಭಾಚಿದನು ಶೀರವ ।
ತಂದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕ ಕೊಂಟಿಯ
ತಂದೆ ನಮ್ಮೆಯ ಕುಲಕೆ ತನ್ನನು
ಮಂದಮತಿಯೆಂದಜಿದು ಕಾವುದು ವ್ಯಾಸಮನಿರಾಯ ॥

೯೧

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಖಳವೆಂದು ಪ್ರತಿಕಾರೇಷ್ಯಾಯನ್ನ ಮಾಡುವಿಕೆ
ಎಂದು ಬಿನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದನು ತನ
ಗಿಂದು ಮುಂದಿತ್ತಾಣಿವತ್ತರ
ಹಿಂದುಗಳಿದೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯನು ಜನಿಸುವಂದವನು ।
ಇಂದು ಕರಣಿಸಬೇಧುದನಲಿಕ

ದೊಂದು ಹಯವೇಧವನು ಮಾಡಿ
ಲಂದು ಸುತ ಜನಿಯಿಸುವನೆಲಿಕೆ ಭೂಪ ಕೈಕೊಂಡ ॥ ಮ

ಮತ್ತು ಭೂದೇವರನು ನೆರಹಿದ
ಪ್ರತ್ರಕಾವೇಷಿ^{ಬ್ರಹ್ಮ} ಯನು ಮಾಡಿ
ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭೇಯಾಜೀಯದಂತಿರೆ ಸದಿಯ ತೀರದಲಿ ।
ಅತ್ಯಲ್ಲಿರೆ ನಾರದನು ಯುವತಿಗೆ
ಬಿತ್ತಿದನು ತಾ ಯಜ್ಞ ಬೀಜವ
ನೆತ್ತಿ ದಾಗ್ರಹದಿಂದ ಬಂದಳು ಕೇಳಿದಾಷ್ಟುಳಿಕೆ ॥ ಮಾ

ಬರಲಿಕಾ ಯಜ್ಞಾ ಂತವಾಯಿತು
ಭರಣಿದೇವರು ನೃಪಗೆ ನುಡಿದಪ
ರರಸೆ ಯೋಬಿ ಯಾಗಣಾಲಿಗೆ ಕರೆಯ ಕಳುಹನೆಲು ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ನೃಪವರನು ಬಿಡೆಯಾಕೆ
ಸುರಸತಿಯ ನೋಡಲಿಕೆ ಪಿಂಡಕೆ
ಭರಣಿದೇವರು ನುಡಿದರಾಕೆಗೆ ತುರಗಸ್ತು ಪ್ರಯನು ॥ ಮಧ್ಯ

ಭರದಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಯಾತ್ರೆ ಯೋಸಿಯು
ಬರಸಿಕೊಂಡ ಯೆನೆ ಯಾಕೆ ಯಾಷ್ಟುಳಿ
ಶಿರಪಶುದ ಹಯಕ್ಷಿದಿರು ಕುಳಿರೆ ನಗ್ನೆ ತಾನಾಗಿ ।
ನಿರುತ ಲಾವಣಿಗೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರೆ
ಸುರಪತಿಯು ಹಯದಲ್ಲಿ ವೇಸಿದ
ನೆರೆದನ್ನೆ ತನ್ನ ತ್ವಾತ್ ಸತಿಯಾ ಯಜ್ಞ ಕಾಲದಲಿ ॥ ಮಧ್ಯ

ವರಘ್ನಿ ತಾಚಿಯು ರಂಭೆ ಮೇನಕೆ
ಸುರಮನೋಹರಿಯಾತಿಲೋತ್ತಮೆ
ನಿರುತ ಶಂಗಾರಾಬಿ ಯೂರ್ವಾಶಿ ಪರಮಸುವಾಯಿಸಿ ।
ಭರತಜೀವನೆ ಕಾಮಫೋರ್ಮಿತೆ

1 ಕಳುಹದೇಹದನೆ, ಜ. ಫ.

ಸುರಪತಿಯ ಸತಿನಿಕರ ಮಧ್ಯಕೆ
ವರಸತಿಯೋಃವರಧಿಕ ಮಾನವತ್ತಾಂತಿಂದಲಿ ॥

೨೬

ಮಿಗಿಲು ಸುತ್ತಾರಮಾದಿಗಾಗಳು
ಹಂಗಲಿರುಳು ವಲ್ಲಭರು ಮಾಡುವ
ಜಗದ ಯಜ್ಞ ಗಳಲ್ಲ ವಿವರಿಗೆ ಸ್ವಗ್ರಸದನದಲಿ ।
ಹೊಗುವುವಿವರಿಗೆ ಯಳುಕಿ ಭೂಪರು
ಮಿಗಿಲಿನಿಸುವೀರೇಣುಜಗಗಳು
ಸೋಗಸೆ ಭಾಗಿಲ ಬೋವರಾಗಿಯೆ ಯಿಹರು ಯಿಂತಿಯ ॥ ೨೭

ಖಿಕೆ ರಾಜನ ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಲವನ್ನ ಮಾಟ್ಟಲು
ಇತ್ಯೈಜರು ಸಾಯುವಿಕೆ
ನರೆದು ಸುರಪತಿ ಹೋಗಲಾಸತಿ
ತುರಗದುಪಟ್ಟ ತಾಳ¹ ದಾಗಳು
ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡೆದಿರಲು ಭೂಪತಿ ದ್ವಿಜರ ಕೇಳಲಿಕೆ ।
ಅರನೆ ಕೆ² ದೆದಳದೇತಕೆಂಬೀ
ತ್ವರಿತದಲಿ ಸಡೆತಂದು ವಿಪ್ರದ
ನರಸಮುಟ್ಟದೆ ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷೆಯ ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಯಲಿ ॥ ೨೮

ಮಂತ್ರಜಲವಿರಲರಸ ಬ್ರಾಹ್ಮರ
ತಂತ್ರವನು ತಾನಣಿಯದಾಗ ಸ್ವ
ತಂತ್ರತ್ವಳಿಂದಿನದಾಗಳಾಹದಿನೆಂಟು ಇತ್ಯೈಜರು ।
ಮಂತ್ರಮುಖಿಗಳು ಬೀಳೆ ಭೂಸುರ
ರಂತರಿಂದಕೆ ಹಾಯು ಹೋದರು
ಕಂತುಪಿತನಹ ವ್ಯಾಸವಾಕ್ಯವ ವಿಷಾಣಲಿಂತಾಯು ॥

ಸುರಸತಿಯು ಪರವಶತೆಯಿಂದಿರ
ಲರಸ ಚಂತಾಕಾರಂತನಾಗಿರೆ

1 ತಾರ, ಕ. ಉ. ಗ.

2 ಅರನಿತ, ಕ. ಉ. ಪ

ಹಿರಿದು ಚಂತಿಸಿ ಪ್ರಯಿದ ಭೂಸುರರೇಲ್ಲರನು ಕೇಳ ।

ರಾಜನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ವ ಬಂತಂದು ಪುರೋಹಿತರು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ನಿರುತ ವೆಂದರು ನೀನು ಮಾಡಿದ
ವರಮಹಾಪುತ್ರೇಷಿಟ್ಯು ಕಾಮ್ಯನು
ಹರುಪವಾಯಿತು ನಿಸಗೆ ಬಂದುದು ಹತ್ಯೆ ಬ್ರಾಹ್ಮರದು ॥ ೪೦

ಬಿಟಕೆ ಸುರಸತೀಯಾದ ಪುತ್ರನು
ನಿಳಯ ವಲ್ಲಭಗಿತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದ
ನೇಲಿಗೆ ಹಾಯ್ದ್ರಾಜು ಶಾಪ ಹಿಂಗಲು ಹೋದಬಿಟಕಿತ್ತು!
ಇಳಯವಧುವಲ್ಲಭನು ಪುಣ್ಯ
ಸ್ಥಳಕೆ ಬಂದುದು ಹತ್ಯೆ ವಿಪ್ರರ
ಬಳಗ ಹದಿನೆಂಟಾಗೆ ದೇವಾಂಗನೆಯ ಸಂಗದಲಿ ॥

೫೧

ಇಳಯೋಳಾವನು ಹಿರಿಯರಾಜೀ ಯಂ
ನೊಲಿಸಿದವಗೇಪರಿಯ ಪಾತಕ
ನೇಲಸುವುದು ದಿಟವೆಂದು ಸೂತಜನುಸುರೆ ಮುನಿಗಳಾಗೆ ।
ಕೇಳರ್ಪೈ ಮುನಿಗಳಾರ ಹತ್ಯಾವ
ಜಾಳಸಲಿಕಿನ್ನಾ ಪುದೆಂದಾ
ಲೋಲಮತಿ ಚಂತಿಸುತ್ತಿರುನು ನೃಪನು ಮನದೋಳಗೆ ॥ ೫೨

ದೇವ ಕಂಡಿರೆ ವ್ಯಾಸದೇವರು
ನೋವಿ ನಿಮಗಂದೆಂದ ಮಾತನು
ನೀವು ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರೆ ಎಂದರು ಮಂತ್ರಸಂದೋಜ ।
ಭಾವಿಸಲು ಹದಿನೆಂಟು ದ್ವಿಜವರ್ಣ
ನೋವಿ ಬಂದವು ನಿಮಗದೆನಲಿಕೆ
ಕೋವಿದನು ತಾ ಬಂದ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ॥

೫೩

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೈಕೋಗಲು ಉಪಾಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಭಾರತವಂ ಕೇಳಂದು
ವ್ಯಾಸರೆ ಉಪದೇಶ.

ಬಿದು ಹೊರಳಿದನೆನೆಗೆ ಹತ್ಯಾದ
ಮುದ್ದಿದಾಪುದೊ ಎನಲು ತತ್ವದ
ಕುಬಿಬ್ರಹ್ಮನು ಬಾಹರಾಯಣಾರಾಯನಿಂತೆಂದ |

ತಿದ್ದಿ ಹೋಹುದು ನಿನ್ನ ಪಾಪಕೇ
ಮುದು ತಾನೋಂದಿಹುದು ಭಾರತ
ವ್ರೋದಿ ದಳ ನೆಗಹುದು ಪಷಪದ ರಾಶಿಯೋಳಗಿಂದ || ೫೪

ಕರಿಯ ಕಂಬಳಿಯಿಂದ ಗದ್ದಾಗೆ
ನಿರುತ್ತದಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಕೇಳಿದು
ಯರಸ ಕೇಳ್ಯೈ ಬಟಕ ಗದ್ದುಗೆಯೆಲ್ಲ ಬಿಳಿದಹುದು |
ಹರಿಕಥಾಪ್ಯತವೆಂಬ ಭಾರತ
ವರಕಥೆಯ ನೀ ಕೇಳ್ಯದೆಂದಾ
ವರಮುನಿಯು ನೇಮಿಸಿದ ವೈಶಂಪಾಯನವ್ರತಿಗೆ || ೫೫

ಭಾರತಾಧ್ಯಾಯವನು ಮಾಡುವ
ಸಾರಂಪ್ಯದಯರುಗಳಿಗೆ ಸುಕೃತವು
ಸೇಇವುದು ವಿಶ್ವಾಸಪುಳಾಳ್ವಿದೆ ಸಕಲಪಾತಕವು |
ತೀನುಪುದಲೆ ಪಾದವ್ರೋಂದಳ

ಭಾರತಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ವಿ
ಜಾರವೇತಕೆ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹಿಂಪಾಲ || ೫೬

ಒಂದುಪದವನು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾ
ಕೊಂದರೊಳಗಧರವನು ಕೇಳಿ ರೆ
ವ್ರೋಂದುಪದದೊಳಗಿರಿಸುವೂತನು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು |
ಒಂದುಪದವನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ
ದೊಂದು ಪದವನು ಹೇಣಿದವರಿಗೆ
ಕುಂದದಿಜ ಪರಸುಬಿವನೀವನು ವೀರನಾರಯಣ || ೫೭

ನಿರುತ್ತದಲು ತಾ ಸ್ತುಪ್ಯಮಾಸದ
ವರತ್ರಯೋದಶಿಯಲ್ಲಿ ಶುದ ದ
ಪರಮುಖಭಕ್ತ ತುವಬು ದೂಳಾಗಂಧರಸ ಹರಿಕಥೆಯ |
ವರವುನಿಯ ಕಯ್ಯಿದ ಕೇಳಲು
ಯರಸಗಳುಪಿಯು ತಮ್ಮ ಶಿಪ್ಪುಗೇ
ನಿರುತ್ತದಲಿ ಹೇಳೆನುತಲಾಕ್ರಮೆಕ್ಕೆದನು ಮುನಿಪ || ೪೮-

ಇಷ್ಟ ಕಥೆಯನು ಸೂತ ಮುಸಿಯು
ತ್ವಿಪ್ಯಂ ಶಾಸಕರಿಂಗೆ ಹೇಡ
ಯವ್ಯಾವಿಂಶತಿಯೆನಿಪ ಧ್ವಾಪರದಂತ್ಯಸತ್ತ ಥೆಯ |
ಶಿಪ್ಪುಸಂರಹ್ಯಣೆಯ ನಿಗ್ರಹ
ದುಪ್ಯಜನೋಗ ಮಾಟ್ಯ ಯಾದವ
ಸ್ತುಪ್ಯಪ್ರತಿಪಾಲಕನ ಮಹಿಂಸೆಯ ಮುನಿಪ ಹೇಡನು || ೪೯-

ಘಳಕಂಥನ.

ರಾಯ ನೀ ಭಾರತವ ಸಾಧಿ
ಪ್ರಯದಲಿ ಕೇಳಬುದು ಹೇಳಿನವೆ
ನ್ಯಾಯದಿಂದೇ ಮನ್ನಿ ಸೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಮುನಿಪ |
ರಾಯ ಮುನಿದ್ವೈಪಾಯನಾಂಭಿರ್ಯ
ಗೇಯ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತೆ ಪುನರಿಪಿ
ರಾಯ ಮನದಲಿ ಧ್ವಾನ ಮಾಡಿದನೇಕಂಚಿತ್ತದಲಿ || ೫೦

ಕೇಳತೊಡಗಿದನಾಮಹಾಮುನಿ
ಹೇಡದಂದದಿ ಗುರುವಿಗೆಱಗಿಯು
ಕಾಳಕಂಬಿಗದ್ದು ಗೇಯನಳ ವಡಿಸಿ ಯಚ್ಚಿಸಿಯು |
ಭಾಳನಯನನ ಇರ್ಣಳಕಮುಲವ
ಲೀಲೆಯಲಿ ಧ್ವಾನಿಸುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲನನು ನೆನ್ನಪುತ್ತ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕೃಮುಗಿದ || ೫೧

ಹೇಳಿದನು ಹಡಿನೆಂಟುಹವೆದ
ಯೋತ್ತಿಯನಾದ್ಯಂತವಾಗಿಯೆ
ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದನಂದು ವೈಕಂಪಾಯಮುಸಿವರನು ।
ಕೇಳು ಜನವೇಜಯಂಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು
ಹೇಳಿದಂದದಿ ನಿಮ್ಮೆ ಹೇಳುವೆ ಕೌತುಕಾಮ್ಮತವೆ ॥

೪೩

ಅಲಿಸ್ಯ ಹಡಿನೆಂಟುಹತ್ತೀಯ
ಜಾಣಸಲಿ ಯೆಂದೆನಲು ಗರ್ದುಗೆ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟು ಕರೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲಾಗಿ ।
ಆಲ ಹಡಿನೆಂಟಗ್ರಹಾರವೆ
ಕೇಳಿತೊಡಗಲಿಕಾಗ ಮಂಗಳ
ಆಲ ಗಂಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾದಲಿ ॥

೪೪

ಮುಳಿರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗದುದು.

ನಾ ಲ್ಕಿ ನೇ ಯ ಸ೦ ಧಿ .

ಸಂಭಾವನೆ.

ಜನಿಸುವನು ತಾನಮರಹಿತದಲಿ
ಮನು. ¹ ಮಹೇಶ್ವಾಹಕನು ಲಾಜ್ಜಿತ್ತೀ
ವನಿತೆಯರಸನುಪ್ರೋಲಿದು ಮತ್ತ್ವಾಗ್ರಿಕೃತಿಯ ತನುವಿಡಿದು ॥
ಮನುಷ್ಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಮಿಳನು ಬರಲು ಅದಕ್ಕೂ ಅದರ
ಪ್ರಾಫಿನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ.
ಕೇಳು ಜನವೇಜಯಂಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಸಾವಣಿಕೆಯನೆಂಬಾ

ಲೋಲಮನು^१ ಸಂಧಾ ಗ್ರಿಕಮ್ರದೊಳಿಷ್ಟ್ಯು ಗೊಡುತ್ತಿರಲು ।

ತೋಳ ಕೊನೆಯಲಿ ಕಂಡನಷ್ಟ್ಯುದ

ಮೇಲುಗುಡುಕೊಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತ್ವನು

ಲೋಲಸೂಕ್ತೇಂದ್ರ ರೂಪ ಕರದಲು ಕಂಡು ಕರುಣಿದಲಿ ॥ ೯

ಇರಲು ಮನು ಮತ್ತ್ವನನು ಬಿಸುಡದೆ

ಕರಕಮಂಡಲವಿನೊಳಿಗಿರಿಸಲು

ಧರೆಯ ಜೀವರ ನೋವ ಕಾಣದೆ ಮನು ಮಹೋತ್ಸವದಿ ।

ಧರಣಿಯಲಿ ಒಂಟಿಲಕ್ಷ್ಯದ

ಕರಣಬೀವರ ಹರಣಕಾಗಳಿಂ

ಪರಮಹಾಕೃಪೆಯುಳ್ಳನನ್ಯರ ನೋಡನಾತಂಗೆ ॥

—

ಅದಕೆ ಪರಮಾಯುಪ್ರಪಂಚಯಲು

ವಿದಿತಸ್ವಗ್ರದೊಳಿಪರೆಂದ^२ ರೆ

ಮುದದಿ ಜೀವರ ನೋವ ಮಾಡದೆ ಸುಖವ ಬಂಯಸುವನು ।

ಉದಕೆಂಜಿವ್ರತ ತುಷ್ಟಿಕರವಜ

ಮುದದಿ ಹಸಿದರಿಗನ್ನ ವೀವ್ರತ

ನದನಭಿದು ಜಲಪಾತ್ರಗಿರಿಸಲು ಬಳಿದನದ ತುಂಬಿ ॥

—

ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತ್ವಂಗಿರಲಿಕಾಬುಷ್ಟ

ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಂ ತೇದು ಕೇಲಿನೋ

ಉಲ್ಲಿ ತಾನಂದಿರಿಸಿ ಬಳಿದನು ಕೇಲು ತುಂಬಲಿಕೆ ।

ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತ್ವಂಗಿರಲಿದಾಯತ

ವಲ್ಲಿ ಸುತ ತಾ ಪರಿಮಳಂಬುಗ

ಉಲ್ಲಿ ಸರೆಸಿಯ ಜಕ್ಕಿ ವೆಕೆಕ್ಕಿ ಯ ಕೊಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥

—

ಅಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಲಿಕಾಸರೋವರ

ವಲ್ಲ ತುಂಬಿತು ಮನುಗೆ ಜಪತನ

^१ ಮನು, ಘ.

^२ ಇಹರುಯೆಂದ, ಕ. ಬಿ. ಗ. ಘ. ಜ.

ವೆಳ್ಳ ತಾನಂದಿದಕೆ ತೇತಿಗೆದಾತ ಬಿಳಲುತ್ತಲು |
 ಸ್ವಲ್ಪನಾಭನ ಪ್ರಕೃತಿಯೈ ಸಲೆ
 ಬಿಳ್ಳಿರದನಾರೆನುತ ಮೆಳ್ಳನೆ
 ನಿಲ್ಲದ್ವೈದಿದ ಮು¹ ತ್ವದೇವರಸೂಯ್ಯ ಗಂಗೆಯಲಿ | ೫

ಬಹು ಬಿಜಯಂಗೈಸೇ ಗಂಗೆಯು
 ಸ್ವದೇ ತುಂಬಿದನೊಂದುರೂಪಿಲಿ
 ಹೊಯ್ಯಾ ಗಂಗೆಯಿ ಕೂಮರಪರಿಯಂತತ್ತ ಬೆಳದಿರ್ಫ |
 ವೇದಿನಿಯ ಹೊಣಿಗಾಳಿರೆಳ್ಳರು
 ವೇದಿಸುತ ಬೆಂಡಾಗುತ್ತಿದ್ದರು
 ವಾದಯಾಂಬುಧಿ ವರಮಂಹಾಮನು ದೇವ ಗತಿ ಯೆನುತ || ೬

ಅಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತ್ವರೂಪನಾದ ಹರಿಯು ಮನುವನ್ನು
 ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ.

ಇರುತ್ತಿರಲು ತಾ ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ
 ಶರಧಿಗಳು ಪರಿತಂದು ಲೋಕವೆ
 ನರಸ ಮುಂಚಲು ಪ್ರಭ್ರಿತ್ಯ ನಾವೆಯ ರೂಪಗೊಂಡಿರಲು |
 ಪರಿಜರಿಸುತ್ತೀ ಜೀವರಾಶಿಯ
 ಕರಣವನು ತಾ ಬೇಜಮೂಡೆಯ
 ಹೊಣಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೊಣಿಯೆ ತಾನೀಮನುವು ವೋದಲಾಗಿ || ೭

ಬಳಿಕ ನಾವೆಯ ಪಾಠ ವಾಸುಗೇ
 ಹೊಳೆವ ಹಗ್ಗಿ ವೆಯಾದ ಮತ್ತ್ವನು
 ಬಿಳಿಯಕೋಳಿಗೇ ಸಿಕ್ಕಿದಂಬಿಗನಾದ ಸಾವಣೀ |
 ಇಳೀಯ ಜೀವರ ತುಂಬಿ ಭೂಮಿಯ
 ನುಣುಹಿದನು ಹರಿ ಮತ್ತ್ವರೂಪದಿ
 ಪ್ರಳಯಮನ್ಯಂತರದಿ ರಷ್ಣಿಸಿದಾಮಂಹಾಮನುವ || ೮

¹ ಯಾಲ್ಲಿಯಂ ಷರಮ, ಗ. ಘ. ಜ.

² ಯಾಗವ, ಶ. ಗ.

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ದಿನವಾನಾದಿಕಳನ್.

ಕಾದನ್ಯೈ ಹೊಂದಿನೊಂದುಖೇಬೆಯಿ^१
 ನಾಷಯಾಂಬುಧ ಮತ್ಸ್ಯನಾಗಿಯೆ
 ವೇದಿನಿಯ ಹಡಿನಾಲ್ಕು ಮನುವಿನ ರಾಜ್ಯ ಕೆಮೆಳಜನ |
 ವೇದಮಾರ್ಗದೀಳ್ಳೊಂದುದಿನಪರಿ
 ತೀಮು ಹೋದುದು ಮತ್ತು ಕೇಳ್ಳು
 ಮೇದಿನಿಯಲ್ಲಿಂದಬುದ ತಿರುಗಲು ಸುರರಿಗೊಂದುದಿನ ||

೮

ವರಮಹಾದಿನವರುಪಯುಗವದು
 ನಿರುತ್ತದಲಿ ತಾ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಂ
 ತಿರುಗಿ ಸಾವಿರಸಂಬ್ಯೇಯಾದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಗೊಂದುದಿನ |
 ಇರುತ್ತಿರಲು ತಾರಾತ್ಮಿಯನ್ನ ಕೆ
 ವರಮಹಾತಪಸತ್ಯಲೋಕದ
 ನಿರುತ್ವಾಪರಿಯಂತವಾಯಿತು ಒಟ್ಟಕ ಪಾತಾ ||

೯೦

ನೇಲೆಯಹುದು ತಾ ಸತ್ಯಲೋಕವು
 ಇಳ ವೊದಲು ಹಡಿಮೊಣಿಲೋಕದ
 ಸುಣಿವ ಜೀವರಿಗೆದೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ಮನುಜರಳವೇನು |
 ಮುಣಿದರು ವೀಳಂದ್ರಸೂಯುರು
 ಬೀಳಗು ಬೀತುದು ಶಿಖಿಮರಿಳಿಕಿಯ
 ತಲೆಗಳಿಂದಗಲು^२ ಮೇರುವೋದಲಾಗಷ್ಟು ಕುಲಗಿರಿಯ ||

೯೧

ಆಮೆಹಾಕೆಮೆಳಜನ ರಾತ್ರಿನಿ
 ರಾಮಸಿತು ಹಡಿಮೊಣಿಲೋಕವೆ
 ನೇಮಿಸುವನ್ಯೈ ಸರ್ವಜೀವರ ಕರ್ಮವೃತ್ತಿಗಳ |
 ಆಮನೋಳ್ಳಿನಿಯನು ಪುಣ್ಯ

१ ನೊಂದುಸಾರಿಗೆ, ೫.

२ ತಲೆಗಳಿಂದ ಈ. ಅ. ೪.

ಸ್ತೋಮದೇಹ ಯ ಸತ್ಯಲೋಕದ
ಧಾರವನು ವೋಹರಿನ ಮುಳೆ ತು ತಮಿನೊಧ್ವ ವರ್ಣ ॥ ೧೨

ಬಂದು ಚೈಕಾಡಿ ತಿರುಗೆ ಧರಣೆಯ

ನಂದು ಸೋಕುಪ್ರಾದಕ ಚೈಕಾಡಿ

ಕುಂದದೆಪ್ತತ್ತರದು ತಿರುಗಲು ಧೃತನ ಮಂಡಲವ ।

ಬಂದು ಸೋಕುಪ್ರಾದರಸ ಚೈಕಾಡಿ

ವೈಂದಸಾವಿರವಾಗ ಕೂಲಿಯ

ಮಂದಿರವ ಥೇರ ಹೋಯ್ಯುತಿಪ್ರಾದು ಪ್ರಾಯಮುಣಿಣಿ ॥ ೧೩

ಆಗ ವೇದವೀಳುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನಾಭಿರುವಾಗ ತಮನೆಂಬ ದೈತ್ಯನು ಅದನ್ನು ಆಪ
ಹರಣುವಿಕೆ.

ಬೀಳ್ಳನೊಬ್ಬನು ನಿದ್ರಿಗೆಯ್ಯಲು

ಪುಳ್ಳನಾಭನುಪಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ

ನೆಲ್ಲವೇದನ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಮುಖದಲಿ ಶ್ವಸರೂಪದಲಿ ।

ನಿಲ್ಲದೆಯಾಟದಲಿ ಯಿರುತಿರೆ

ಯಲ್ಲಿ ತಾ ತಮನೆಂಬ ದೈತ್ಯನು

ವೀಳುವೇದವನೊಯ್ಯ ಜೀವನರಾಶಿಯೋಳಗಂಗೆ ॥

೧೪

ಇಂತು ಕಾರ್ಣಾವಾದನೊಬ್ಬನು

ಸಂತತಪ್ತ ಸತ್ಯಧ್ವಯವೇಷುವ

ಪಂಥವಜೀಯದೆ ತಾ ನಿಶಾಚರಕಾಲದೇಹೆಯಲಿ ।

ಸಂತರಾಗಲಸಂತರಾಗಲಿ

ಯಂತಕಾಲದಂತವರು ಬೀಳ್ಯರು

ಮಂತ್ರಗಳು ತಪಿರಪ್ತ ಜೀವ್ಯತಿಯು ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲದಿರೆ ॥

೧೫

ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವೇದವನ್ನು ಧರುವವರು ಅನಂತ

ಅವನಸತ್ಯನ । ದಲಿಯೋದುವ

ದೇವಲಕರನು ಮುಕ್ತ್ಯಯೋದುವ

ದೇವರಿಗೆ ಹೋತ್ತಿಸಿದ ದೀಪದ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಪೇಣ್ಯ ।

ಅವ ನೀಲಯ ವಸ್ತು ಕೆಂಪಿನ

ಕಾವಿಯಲು ತಾ ನಗ್ನನಾಗಿಯೆ

ಯಾವನೋದುವ ಯುವತಿ ಶಂಗದ ಮೇಲೆ ಷುತ್ತುಮತಿಯ ॥ ೧೫

ನೋಡುತ್ತಲು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಪೀಠಾವ

ನೋಡುತ್ತಲು ಕುಕ್ಕಿರನ ಕುಣಾವವ

ನೋಡುತ್ತಲು ಪಾಷಂಡಪತಿತರ ಬ್ರಹ್ಮಷಾತಕರ ।

ನೋಡುತ್ತಲುವದ್ದ್ಯೇಯನ ಹೇಳಾವ

ಮೂಡಿಗಹುದತ್ಯಾಧಿಕಾರಕದ

ಗೂಡು ಮುಂದಣಕಥೀಯ ವಿವರವ ನೀನು ಕೇಳಂದ ॥ ೧೬

ನೇರಾಭಿಪೂನಿ ದೇವತಗಳು ತಮನಿಂದ ನವ್ಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಂದು ಹಂ
ಯನ್ನು ವರ ಹೋಗುವಿಕೆ.

ನಿಗಮದಧಿದೇವತೀಗಳಲ್ಲಿರು

ಜಗಳಂತಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರೀಣ

ಸೋಗೆ ಹೋಗಿತುತ ತಮನ ಕೈಯ್ಯಲು ಸಿಲುಕಿ ವೋಜಿಯಿಡುತ ।

ಮಿಗೆ ಮನೋಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೆ

ಯಗಧರನೆ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಲೋಕದ

ಹಗರಣಿಗ ನೀನೆಮ್ಮೆ ಕಾವುದು ತಮನ ಕಯ್ಯಂದ ॥ ೧೭

ಕಾಪುದ್ದೆ ಯಜ್ಞಾದಿರಹ್ಮಕ

ಕಾಪುದ್ದೆ ಕೈವಲ್ಯನಾಥನೆ

ಕಾಪುದ್ದೆ ನೀ ಸರ್ವಜೀವರ ನಾಥ ನಮ್ಮೆವನು ।

ಕಾಪುದ್ದೆ ಯಾಧಿಕಾರ ಸಿರ್ವಾಳ

ಕಾಪುದ್ದೆ ಕಾರುಣ್ಯಸಂಗರ

ಕಾಪುದ್ದೆ ವಿಧಿರಹಿತದ್ವೇವವೆ ತಮನ ಕೈಯ್ಯಂದ ॥ ೧೮

ಹಿಂದೆ ನಾನಾಕಲ್ಪದಲಿ ಮು

ನ್ನೊಂದು ತಾಮಸರಾಜಜೀವಕೆ

ಸಂದುದಿಲ್ಲೆ ಯಾಗ ತಾಮಸನಾದ ತಮಗೇಗ |
 ಸಂದೆವೈ ನೀಸೆಮ್ಮೆ ರಕ್ಷಿಸು
 ತಿಂದು ಸೇಜಿಯನು ಬಿಡಿಸ ಬೇಕ್ಕೆ
 ಯೆಂದು ಹೊಗಣತ ತಮ್ಮ ತನುಗಳು ಬರುಸಿ ಬಾಯಾಣಿ || ೨೦

ಅಜಿತು ನಿನ್ನ ನು ಹೊಗಣಲಜಿಯೆನ್ನ
 ಕುಟುಂಬಿನಲಿ ಬೋಬಾ ಟುಮೊಡುವ
 ಬಳಿಯ ಬಾಯಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಹೊಗಣವ ಭಟ್ಟ ರಾರೆಂದು |
 ಮತ್ತುಕವಿಲ್ಲೆ ಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆನು
 ಗಜಿತ ಮುನ್ನ ವೆ ಕೂಸ್ಯ ತಮ್ಮಯ
 ಹೊಣಿಗೆ ನಿಮ್ಮದು ಯೆಂದು ನಿಗಮೆನ್ನ ಬಾಯ ಬಿಡುತ್ತರಲು || ೨೧

ವೇದಾಭಿವಾಸಿಗಳ ವೋರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಮನ
 ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ತಮನ ಕಯ್ಯಲು ಬಿದ್ದೆ ವಂದಾ
 ಕ್ರಮವು ಬೋಬಿಡೆ ಮತ್ತು ರೂಪದ
 ಸುಮನು ಹಯ್ಯಲ ಕೇಳಿ ತಮನನು ಸೀಳಿಲನುವಾದ |
 ಪ್ರಮೆಯ ರಹಿತನು ವೇದವಾಕ್ಯದ
 ಲಮರನಿಕರದ ದಾತ ಮಂಗಳ
 ರಮಣಿಯಾನನಕುಮುದಚಂದ್ರಮ ವೇದವೆಲ್ಲವನು || ೨೨

ಸುಮನಸರಿಗೊಪ್ಪಿಸಲು ಭೂಮಿಯ
 ಸುಮನಸರಿಗೊದಿಸುವೆನನುತ್ತಾ
 ಸಮಯಸಮರವ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನು ತಮನ ಕೆದಣಿದನು |
 ಅಮಮ ವೇದದ ವಾಕ್ಯದಧಿಕ
 ಕ್ರಮಕೆ ತಾ ಕಂತಿ ಮತ್ತು ದೇವರು
 ತಮನ ಸೀಳಿಕಾಯ್ತು ವನುತಲಿ ಸುರರು ಹರುಷಿಸಲು || ೨೩

ದುತ್ತ ಸ್ವರ್ಗೇಳ ಪರಾಪರಣ ಕಳ್ಳನ.
 ಮುನ್ನ ಕರಧಿಯೋಳೊಬ್ಬ ನಿಳವರ
 ನುನ್ನ ತದ ವಿಸ್ತೃತ ಹುಬಿನ
 ತನ್ನ ಮಧ್ಯದಯೋಜನಂಗಳು ಹೇಳೆ ಮುನ್ನ ಈ |
 ಭಿನ್ನ ವಿಲ್ಲದೆ ನಿಳಯನುಂಗುವ
 ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞ ದ ಮಧ್ಯದಯೋಜನ
 ದಂನ್ನ ತಿಯು ತಾನಾದುದ್ದೀಯಾನುಂಜು ಯೋಜನವು || ೨೪
 ಅತನನು ನುಂಗುವ ತಿಮಿಂಗಿಳ
 ನಾತ ಕಂಗಳ ಮಧ್ಯದಯೋಜನ
 ವಾತನವಶತದಗಲದ ಗುಣಿತ ಗಣನೆಯಗಣತವು |
 ಭೂತಳಾಧಿಪ ಕೇಳುತ್ತಿಮಿಗಿಳ
 ನಾತನನು ನುಂಗುವಹಿಂಗಿಳ
 ಖ್ಯಾತ ಪ್ರಬ್ಲಿನ ಮಧ್ಯದಯೋಜನ ಹನ್ನ ರಡುನೂಜು || ೨೫
 ಇವರ ನಾಲ್ಕರ ನುಂಗಲೀಳಸುವ
 ಭುವನರಕ್ಷಕ ಮತ್ತ್ವದೇವರ
 ಹವಣಾರಣಿಸುವರು ವೇದದ ರಾತಿ ಬಳಿದವು |
 ಭುವನಮುಕ್ತುಗಳ ವರುವಜ್ಞಿಯರು
 ಭುವನದಲಿ ಪರಮಾಣುಪಿಯರಜ್ಞಿಯ
 ರವನಿಸತಿ ಕೇಳ ವೇದವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಮೋಳ ವಿಗಿಲು || ೨೬
 ಅವಹಾಪರದ್ದೀವಾದು
 ಸೋಮಕೇಳಿರನ್ನಳನ ಸಂಭವ
 ನೇಮಿಸಲು ತಾವಕೀಯವೆಂದರು ಮತ್ತ್ವಮೂರುತ್ತಿಯ |
 ನೇಮಿಸುವರಾಶ್ರಯಂಗಳ
 ಸೀವೆಯಂತವ ನೇನ ಹೇಳಿಸುವ
 ಭೂಮಿ ಬಿರಿಯಲು ಮತ್ತ್ವಚಿಂಬದ ಪ್ರಜ್ಞ ಪವಮಾನ || ೨೭

1 ಸವನ ದುಂಬಿಂದಣಿಕಾಣಿದು, ಶ.

ಭೀಷಣಾಂತವ ಮಾಡುತ್ಸುರರ
ಕೋಪಿಸುತ್ತ ತಾ ಜಡದ ರಾಶಿಯ
ನೀನಿಸುತ್ತ ತಾನಭಿಕಾಳಿವನು ಸುರರ ಗಂಗೆಯಲಿ ।
ಅಸುರದಿ ವರುವಾದಿಯತ್ವಿಗೇ
ಭೂಸುರದಿ ಬೀಳುವುದು ಪವನನ
ಫ್ರೀಷದುಬ್ಬಿ ರದಿಂದ ಸುಜ್ಞಿವುದು ವೈಷ್ಟ್ಯ ರೂಪದಲಿ ॥ ೨೮

ಮತ್ತಾನ್ಯಾವತಾರನಾದ ಹರಿಯ ಬಾಲದ ಹೆಚ್ಚಿನಿಂದ ತಮನು ಸಾಯಂವಿಕೆ.

ಬೀಳುವುದು ತಾ ಮತ್ತ್ಯಾವಾಲದಿ
ಜಾಳಿಸಿದ ಜಲವೀಗ ಭೂಮಿಗೇ
ಲೋಲಹರಿ ಮತ್ತಾನ್ಯಾವತಾರದಿ ತಮನನಷ್ಟಿಯಟ್ಟಿ
ಬೀಳಿಲಪ್ಪಿಂಜಿಸಿದನು ವಾಲದಿ
ಫ್ರೀಳನುತ್ತ ತಮೆ ಬೀಳೆ ವೇದದ
ಪಾಳಗಳು ಕ್ರಮದಿಂದ ಪರಿಯನು ಹೊಗಣಿತಿದರಾಗಿ ॥ ೨೯

ವೇದಾಭಿವಾನಿಷತ್ತ: ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸ.ವಿಕೆ.

ದೇವ್ಯತ ಸಕಳದ ಚಕ್ಷು ವಿಶ್ವದ
ತತ ನೀನೇ ಸಕಲಲೋಕದ
ನಾಥ ಭೂತಭವಿ ವ್ಯಾವಾತಾರತೀತ ¹ ನೀನಂಮ |
ಓತು ಹೊಗಣ ವೈ ವೇದರಾಶಿಗ
ಳಾತನನು ಮನವಜ್ಞಿತು ತಮ್ಮುಯ
ನೀತಿಬುದ್ಧಿ ಯೋಳಿನಿತುವಜ್ಞಿತವನಣಿತನೊಂದುವನು ॥ ೩೦

ಆಹರಿಯ ವರಮಹಿವೇಯಾದುದ
ಸೂರ್ಯಿಮುನಿಕುಲ ಸ್ತುತಿಸಲಜ್ಞಿಯದು
ಗಾಢ ವೇದಗಳಿಂದಿಯವ್ಯೇ ಸಲೆ ನರರ ಪಾಡೇನು |
ಉತ್ತೇಯಲಿ ನಿಗಮೆಂಗಳಾರವು

¹ ನಾಥನೆಕ್ಕುತ್ತಭಾತಭಾವ್ಯಾತೀತ, ಇ.

ಸಂಹಂಸಂಖುಧಿಕ್ ಷ್ಟ್ರೇ ರಾಯನ
ಅಹಿಸಕ್ ತಮೆನೈನು ನಿಮಿಷಕ್ ಬಿದ್ದ ತಮೆನಿಲಿ॥ ೪೦

ವೇದಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪೂರ್ವದಂತೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಜಿಸಿ
ಸರ್ವಾಧಿವರ್ಣಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಿಕೆ.

ಬಿಣಿಕ ತಾ ಹರಿ ವೇದರಾಶಿಯ
ಬಳಿಕೆಯನಪಹರಿಸಿ ಲೋಕವ
ನಳವಡಿಸಿ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗಿತ್ತು ನಿಗಮವನು।
ನಳನಸಂಭವಗಾಯ್ಯು ಪ್ರಸರಿಸಿ
ಬೀಳಿಗಳಿಂ ಜಲರಾಶಿ ಶೈಲಿಪಿಸಿ
ಬಿಣಿಕ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತೆ ಸೃಪಿಟ್ಯ ಪೂರ್ವಕಮೆಗಳಿ॥ ೪೧

ಹರಿ ಬಿಣಿಕ ಮನುವಿಂಗೆ ನಾನಾ ಪರಮಧಮ್ಯವ ಹೇಣ ಪ್ರಸರಿಸಿ
ತಿರಿದಿ ಬಿಜಯಂ ಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು ಶ್ವೇರಸಾಗರವೆ।
ಮರಳಿ ಯೋಂಭತ್ತನೆಯ ಮನು ತಾ
ಹರಿಕೆಂಳಿಸಿ ವರಯಜನವೊದಲಾ
ದುರುತ್ತರದ ಪಟ್ಟು ಮರ್ವಲೆವ ಧರಣಿಸುರರಿಂದ॥ ೪೨

ರಾಧಿಮಾಡಿದ ಧರ್ಮಗತಿಯಲಿ
ಗಾಥಮಾಡಿದ ಸರ್ವಜನಗಳ
ಮೂರಥತನ ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು ರಾಯ ಕೇಳಂದ |
ಮಾಡಿದನು ಮನು ಪ್ರಸ್ತಿಗೆ ಹರುಪವ
ಕೂಡೆ ಸಂಗರವೇಣು ಮನ್ಮಿನ
ರಾಧಿಯಲಿ ನೇಲಗೋಂಡು ನಿಂದವು ಸ್ವಾದುಜಲವಾಗಿ॥ ೪೩

ಭೂತಳದ ಮೇಲಾಟು ಶ್ಯಂತಗಳು
ನೋತು ನಡೆದವು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ
ಧಾತು ದರಿದುದೆ ಪ್ರೋಂದು ತೀವ್ರವ ಮಾಡವೈ ಧರೆಗೆ।

ಭೂತಳ ಪ್ರಮಾಂತರಾದಿಯ
ಲೋತು ಬೇಳದು ಸರ್ವಸತ್ಯಕ್
ಕಾತರಿಸರಾದ್ಯೈಯ್ಯಾಜೀವರುವನುಪಪತ್ತಿ ಯಲಿ॥ ೩೫

ಅರಸ ಕೇಳು ಬೇಡಿದಾಗಳ
ವರುಪವೀಪುದು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಿ
ಧರಣೀಂಭತ್ತಾದ ಮನುವಿನ ರಾಜ್ಯ ಲೇಖಾಯ್ತು |
ನಿರುತಪಾಯಿತು ಮತ್ತೊಂದೇವರ
ಪರಮಕರುಳಿದ ಹವ್ಯಕವ್ಯಾಪ್ತಿ
ಸುರರು ಮೇಚ್ ಲಿಕ್ಸನ್ ಸಂಕುಳದಿಂದಲತಿವಿಭವೆ || ೩೬

ವೊದಲ ಕೃತಯುಗದಾದಿಯಲಿ ಹರಿ
ಯುದಿಸಿದನು ಮತ್ತಾಪ್ಯವತಾರದಿ
ನದಜೀನುಂತಿದಪ್ರ ವೇದರಾತಿಗಳಂದು ವಿಪ್ರರೋ |
ಸದಮೆಲಕ್ಕುತ್ತಿವಾಕ್ಯಗೋಳಕರ
ನದಟುತನವನು ಗಣಿಸಬಹುದೇ
ಸದರ ನಿಮೆಗಾವೀರನಾರಾಯಣನ ಕೃಪೆಯೆಂದ || ೩೭

ನಾಲ್ಕು ನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

ಇ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸುಳಿತನೆ.

ಹೇಣಿದನು ಮುನಿ ! ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನು
ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಕೂಮಾರವತಾರವ
ಕೇಳಿ ಪೂರ್ವಾಪರದ ದೇವರ ಜನಸಂಗತಿಯ ||

ಜನವೇಜಯನನ್ನ ಕರಿತು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ಮವನ್ನ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನವೇಜಯಧರಿತ್ತಿಂ

ಪಾಲ ತರದಿಂಲೋಕ १ ಹಣ್ಣಿದ್

ಲಿಂಗೆಯನು ಕರುಳನಯನನಯಿದುಮೂರೀ ವಿಷ್ಣುವಿನೆ ।

ಆಲತಾಂಗಿಯ ರಮೇಶ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ

ಶೋಭನಾಭಿಯ ತುದಿಯಲಗ್ಗಿದ್

ಲೋಙುವಮ್ಮೆ ಜಿಸಿದರ್ಶ ಲೋಕದ ವರಪಿತಾಮಧನ ॥

೮

ಸೃಷ್ಟಿಕರುದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಸೃಜಿಸಿದನು ಹರಿ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊ

ಇಜನನಾತನ ನೋಸಲ ಮಧ್ಯದಿ

ಪ್ರಚೆಯ ಮಾಡಿದನಾಳತುದರ್ಶಲೋಕ ಪಿತನೆಂಬ ।

ರಜತಕ್ಕೆಲಾಧಿಕನ ತಾ ಮಿಗೆ

ಭಜಿಸಲಿಕೆ ಮನ್ಯಾದಿನಿಕರವ

ಸ್ತು ಜಿಸಿದನು ಶ್ರೀವಾಳಂದೇವಿಯನಂಜನು ಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ॥

೯

ಜನಿಸಿದರು ವರಬ್ರಹ್ಮದೇವರ

ಮನದ ದೇಸೆಯಲಿ २ ನಾರಥಾದ್ಯರು

ಜನಿಸಿದಳು ಹೆಡತಲೆಯ ದೇಸೆಯಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯು ।

ಜನಿಸಿದರು ವರಸಪ್ತ ವೂತ್ತಲ್ಲಿಕೆ

ವಿನುತಕಂಗಳ ಕೈಸರೆಯಲೂವರ್ಣನಿ

ಜನಗಳಾದರುಮೇವೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಪ್ಪರೋತ್ತಮರು ॥

೧೦

ಜನಿಸಿದರು ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಮನುಗಳು

ನೆನೆಯಲಿಕೆ ಹೆಡಿನಾಲ್ಪು ३ ಕರುಮಂಡಲಿ

ಜನಿಸಿದರು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಯಷ್ಟುಶೀತಿಮುನಿಸಿಕರ ।

ಜನಿಸಿದರು ಭೂಭೂಜರು ಭೂಜದಲಿ

१ ಹಂಯಿಂದಾತ, ಕ. ೩).

२ ಕೈನೆಯಲಿ, ಕ. ೩).

३ ಯಾರ್ಥಿ ಘ.

ಜನಿಸಿದರು ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೈಕ್ಕರು
ಜನಿಸಿದರು ಪಾದದಲ್ಲಿ ಕೂದುರು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥ ४

ಜನಿಸಿದರು ದಕ್ಕಾದಿವಿಭುಗಳು
ನೆನೆಯಲಾದರು ತಾವು ನವ १ ಜನ
ವಿನಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋಪಿಟ ಕರ್ತವರು ನವಪ್ರಜೀವ್ಯರರು ।
ಜನಪ ಕೇಳಂತಿವರ ಕಡೆಯಲಿ
ಜನಿಸಿದಳು ತಾನೊಬ್ಬ ಕನ್ನೆಯು
ವಿನಯಸಿಧಿ ಶ್ರಂಗಾರತವಸಿಧಿ ಗೌತಮಾಂಗನೆಯು ॥ ५

ಜನಿಸಿದರು ವರಬ್ರಹ್ಮದೇವರ
ತನುವಿನಲ್ಲಿಂದ್ರಾದಿದೇವರು
ತನತನಗೆ ಪವಮಾನ ತಪ್ಸಿಸೆ ಯುಣಿದ ನಾಕ್ಷಾರು ;
ಜನಿಸಿದನು ಪವಮಾನ ಮಂಧುಸೂ
ದನನ ದಕ್ಕಿಂಬಾಹುದಂಡದಿ
ಜನಿಸಿದಳು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಜೀವನನರಿ ವಾಪುದಲ್ ॥ ६

ಅರಸ ಕೇಳಂದು ३ ವೋದಲ ಸ್ತೋಪಿಟಯ
ನಿರುತವೀಪರಿ ಬಳಿಕ ಹರಿಯಲಿ
ಕೊರಳ ಮೂರೇಶಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದ ३ ವಿಾನಕೇತನನು ।
ಅರಸೆ ಜನಿಸಿದಳಾತನಂಗನೆ
ಹರಿಯೆದೆಯ ಹೆಂಗೂಸಿನಂದದಿ
ವರರತಿಯು ಜನಿಸಿದಳು ಮುಂದಣಾಕಢೆಯ ಕೇಳಂದ ॥ ७

ಅಮಿತತತ್ವಸಮುಳಿದೇವೋ
ತ್ವಮನು ಕರುಣಾಕರನು ಬ್ರಹ್ಮ

१ ವನ, ಫ.

२ ಕೇಳ್ಯ, ಫ.

३ ಯಾಯು ಬೆಳಿಕಾರಣಿಕರಳವುತ್ತರೆಯಲಿ ತಪ್ಪಿದ,

ದ್ವಾರ್ಮರರಿಗೆ ವೇಗ್ ಇನ್ನವನೇಲುಮೆಹೋಜಕ ರೂಪದಲಿ ।

ಕ್ರಮದೇ ಪದ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ದ್ವಾರ್ಮರರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಾವೇ

ದಮಿತದಲಿ ವರಸ್ತು ಪ್ರಿಯ ದೇವರು ಜೀವ ತಾನೆಸಿ ॥

೫

ಈ ಜಗದ ಜೀವರಿಗಂದೊಂದೇ

ವಾಸ್ತಾಜವಿಲ್ಲದ ಸ್ತುಪಿಟ್ಟ ಯನು ಮಿ

ಕೋಷ್ಠೇಜಿಸಲು ಧದಿನಾಲ್ಯಕ್ತ ಲೋಕದ ಜೀವರಾಳಿಗಳು ।

ರಾಜಭಾವವ್ಯ ರಾಜಮಾಳಿಗಳು

ರಾಜಿಸಲಿಕೇರೇಣಲೋಕದಿ

ರಾಜಿತತ್ವವ್ಯ ಸೋಽಮಸೂರ್ಯರಿಗಂದು ವಾಪಿಸಲು ॥

೬

ರವಿಗಂದೊಂದೇ ಲೋಕದೇಶಕ್ತ ಯನು

ಭೂವನದಲಿ ಮಿಕ್ಕ ವರು ತವೆ

ತಪೋವಿತಸತ್ಯದ ಸಾಧನಂಗಳ ಸರ್ವಸುರನಿಕರ ।

ತಪತಪೋ ಬಲ್ಲಿದರು ಮರುತನ

ಲವಿರಳತ್ವವನೇನ ಹೇಣುವೆ

ಸವದಳಿನ ಮದ್ದ ಇಯ ಲೆಕ್ಕದೇ ಕೋರಳಿಗಿಕ್ಕಿ ಹುಡು ॥

೭೦

ಈ ಜಂತುರ್ಥಲೋಕವನು ತಾ

ಯೋಜಿಸಿಹನ್ನೇ ಇಂತು ಮುಂದಣಿ

ವಾಜಕರಲೀ ಸ್ತುಪಿಟ್ಟಕ್ರಮವನು ಕೇಳು ಭೂಪತಿಯೇ ।

ಯೋಜಿಸುವ್ರೋಧಳವಲ್ಲ ನಿಗಮುದ

ವಾಜನೀಗದಳವಡದು ಯಂತ್ರದ್

ಸೂಜನೆಯು ತಾ ವಿಷ್ಣು ಮಾಯೆಯಲಜುವಾಗಿವಡು ॥

೭೧

ವಿಮೆಲವಡಕ ಸ್ತುಪಿಟ್ಟ ಯನಂದಾಗಳು

ಕ್ರಮದಲೀ ಸ್ತುಪಿಟ್ಟ ಜಂಸಲಿಕೇ ದಕ್ಕನು

ಸುಮಂಜಸರ್ಬ ಮೂದಲಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಾದಬಿಳಂಗಾಕಜರು ।

ದೇವತಾರ್ಥ ಸತಿಯರ ಸೃಷ್ಟಿ.

ಸುಮನಸರ ವೈಂದಕ್ಕೆ ಸತಿಯರ
ಕ್ರಮದಲೇ ಸೃಜಿಯಿಸಿದನಾಗೆಲು
ವಿನುಲಮತಿ ಸೌಖಾಗ್ಯಗೌರಿಯ ಶಿವಗೆ ಸತಿಯಳನು ॥

೮೩

ದ್ವಿಜಪತಿಗೆ ಸೌಪರ್ಣಿ ಶೇಷಗೇ
ಸೃಜಿಸಿದನು ವಾರುಣಿಯನತ್ರಿಗೇ
ತ್ರಿಜಾಗದಲು ಸೌಖಾಗ್ಯರೂಪಳ ನನಸುಯಾಸತಿಯ ।
ಸೃಜಿಯಿಸಿದನಿಂದ್ರಂಗೇ ಕಂಚಯನು
ಸೃಜಿಸಿದನು ಭಾರಯೆಯನು ಸೂರ್ಯಗೇ
ಸೃಜಿಸಿದನು ಚಂದ್ರಂಗಮಿಪ್ರತ್ಯೇಷುತ್ವಾರೆಗಳು ॥

೮೪

ಸೃಜಿಸಿದನು ಕ್ಷಮೆಳಯ¹ ಕಾಲಗೇ
ಸೃಜಿಸಿದನು ತಾ ಸರ್ವಾಶುಷಿಯರ
ಯಜನಸೇವಗೇ ವರಪತಿವ್ರತಯೆನಿಪ ಸತಿಯರನು !
ಸೃಜಿಸಿದನುಕ್ಷಯಪಂದಿತಿಯ
ಸೃಜಿಸಿದನು ವಾಸಿಷ್ಠನರಸೆಯ
ಸೃಜಿಸಿದನು ಶ್ರೀಯಜ ದೇವರಿಗಾಗ ಸ್ವಾಹೆಯನು ॥

೮೫

ಬಳಿಕ ಯಷಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಅಧಿಸೃಷ್ಟಿಯ
ನಿರುತ್ವವೀಪರಿ ಯಿನ್ನು ಮುಂದಣ
ವರಕಥೆಯ ವಿವರಿಸುವೆ ಮತ್ತು ದ್ವಿಜರ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ।
ಪರಿವಿಡಿಯ ಕೇಳರಸ ವೊಡಲಲಿ
ಧರೆಯೋಳಿಕ್ಷಪನ ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಪರಿಯ ಹೇಳುವೆ ನಿಸಗೆ ನಿಕ್ಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಂದ ॥

೮೬

¹ ಸೌಮಿಳಯ, ಖಾ ಪಾಠ.

ಆತ್ಮಾದರು ಬಹಳ ಸತ್ಯಿಯರು
 ಈತು ದಿತಿ ಕರ್ಮವೇಯು ವಿನತೆಯು
 ನೀತಿಯಂದಾಯದಿತಿ ಮನು ದನು ಯಜ್ಞಿ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ।
 ಶ್ರೀತಿಯಂದಿವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ
 ಖ್ಯಾತಿಸ್ಯ ಪ್ರಯ ಕೇಳು ದಿತಿಯಲಿ
 ದ್ವಿತೀಯರು ಜನಿಯಿಸಿದರಿಂತುವತ್ತಾ ಈಕೋಣಿಗಳು ॥ ೮೫
 ಉದಿತರಾಗಲು ಪೂರ್ವದೇವರು
 ಯದಿತಿಯಲಿ ತೆತ್ತೀಸಕೋಣಿಯು
 ಶ್ರಿದಶರಾಕರ್ಮವಿನಲುರಗಗಳಂಟುಮಾನಿಸರು ।
 ಮುಂದದಿ ನಾಲ್ಕರು ಸುತರು ವಿನತೆಗೆ
 ಮುಂದದಿ ದನುವಿಂಗಷುರಕೋಣಿಯು
 ಸುದತಿ ಮನುವಿಗೆ ಮನುಜಕೋಣಿಯು ಯಜ್ಞಿಗವನೀಳ ॥ ೮೬
 ಒಬ್ಬ ನಾದನು ವರಕುಬೇರನ
 ದಿಬ್ಬ ರಾದರು ಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸಿ
 ಗಭರದಲಿ ಸ್ನೇಹತಿಯು ಮತ್ತಾವಿಪ್ರಜಿತಿಕನು ।
 ನಿಭರದ ಕಡು ಪಾಪಿ ದ್ವಿತ್ಯರ
 ಗಭರದುಬ ರ ಜಬಿ ಸಿದ್ರದು
 ಗಭರದಿಂದಾ ದೇವ ಸಂಘದಲರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೮೭
 ದೇವರೋಳಿಗತ್ಯಧಕರಿಬ ರು
 ಭಾವಿಸಲಿಕಾದಿತ್ಯಕ್ರಿಯಾ
 ತಾವು ದ್ವಿತ್ಯರೋಳಿಬ ರಾದರು ತಾಮಸೋತ್ತಮರು ।
 ದೇವದಲ್ಲಿ ಕಾಲನೇಮಿಯು
 ಮಾವಿಬುಧಪಕ್ಷಾರಿ ಯಂಧಕ
 ತಾವು ದುಷ್ಕಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಥಂಕರಿವರೆಂದ ॥ ೮೮
 ಪೂರ್ತಕಂಭೀಪಾಕಕರ್ಯರು
 ಆತಗಳು ವಂತ್ಯತಗೆ ದೂರರು.

ನೀತಿಭಾಕ್ಯರು ದಿತಿಜರಣವತ್ತಾ ಇಂಕೋಳಿಗಳು ।
ಭೂತಲಬ್ದಿಪ ಕೇಳು ರಾಕ್ಷಸ
ರೀತಿಗಳ ಸುರರೂಡನೆ ವೈರವ
ಭೂತಳೇಶನು ಹರಿಯು ಕಾಯ್ದನು ಸುರರ ಕೃಪೆಯಿಯ ॥ ೨೦

ದೈತ್ಯರು ನಿಮಿಷಾಷ್ಟಾದಂತ ಜೀವಿಸಷ್ಟಾದೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ್ಯಾಯ
ಹೊರೆಯಲಿಕೆ ತಾನಿವರನಾಗಳು
ನಿರುತ್ತ ದೈತ್ಯರು ಹರಿಗೆ ವಿಗ್ರಹ
ವರಸೆ ಕಾಕ್ಯಪಣಿಯಾಖಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿರುತ್ವವೀಪರಿಯ ।
ಹೊರೆಯಲಿಕೆ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದೇವರು
ಕರೇಸಿ ದೈತ್ಯರಿಗೆಂದನೊಂದನು
ಹೊರೆದು ಕೊಂಬುದು ನೀವೇ ಒಡಲನು ಬಳ್ಳಬುದ್ದಿಯಲಿ ॥ ೨೧

ಎನಲಿಕವೆದಿರ್ಲೋಬ ರೋಬ ರ
ತಿನಲಿಕೆದ ರು ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯ
ನನುಕರಿಸಿ ಭೂಸುರರ ದೇವಸ್ತಾನಮೌದಳಾಗಿ ।
ಜನರ ತಿನುತ್ತಿರೆ ಕಮಳಸಂಭವ
ಕನಲಿ ದೈತ್ಯರ ನಿಲಿಸಿ ದೇವರ
ಜನಕೆ ಯಾಣತಿಗೋಟ್ಟು ನಿಮ್ಮೆನು ನೀವು ಹೊರೆದಿಹುದು ॥ ೨೨

ಎನಲು ನಾಕಜರೊಂದು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ
ನೇನೆಯಲಜಿಯದೆ ತಾವು ಪಾರದೆ
ಮನೆಯಲಿರುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಧಾನವಜನಕೆ ನೇಮಿಸಲು ।
ಧನುಜರವೆದಿರು ಬದುಕೆಲಜಿಯದೆ
ಕನಲಿ ಶ್ವಾಪದವಧೀಯ ಮಾಡಲು
ಧನುಜರನು ಕೆಡೆನೊಂಕಿ ರಾಕ್ಷಸಜನಕೆ ನೇಮಿಸಲು ॥ ೨೩

ನೇಮಿಸಲಿಕವರಾಗ ತಮ್ಮೆಯ
ಸೈತ್ರೋಮಸರಿತವರೇಲ್ಲಭೂಮಿಯ

ಕಾಮಸಲು ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಿಯದ್ದೀರು ತಮ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾಲ |
 ತಾಮಸರು ತಿನುತ್ತಿರಲಿಕಾ ಹ್ಯೋ
 ನೇಮಿಸಲಿಕ್ಕಾಕಿರಲು ರಾಜ್ಯೇಸ
 ಸೌತ್ತಮಕ್ಕಾಸಲಿಕ್ಕಾ ವಿವಿವ ಸುಜೀಯಲು ಕರುಷಂಭವನು || ೨೪

ಮೂರ್ಖಿಸಲು ತಾನವರಿಗಾಗಳು
 ಆಣತಿಯ ಕುಡಿ ಬಿದುಕಹೀಳಲು
 ಮಾಳಿದೆಯು ತಾ ಹರಿಯ ಮಂಗಳ ಮನುಜನಿಕರವನು |
 ಹಳಿಂಧಿಸಲು ನೀವಿಂದುವರ್ಗಿಯ
 ಕಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದಿತು ಜಗತ್ತಿನ
 ಪ್ರಾರ್ಥಿವರ್ಗವ ಸಲುಹಿ ಯೆಂದರೆ ಮನುಜರತಿಮುದದಿ || ೨೫

ಮುನ್ನ ಮಧುಕ್ಕೆ ಟಿಭರನಾಜರಿ
 ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲಲವದಿರ
 ಬೆನ್ನಡಗನೇ ನೀರಲೋರಸಲಿಕಾಯ್ತು ಮೇದಿನಿಯು |
 ನನ್ನಿಯಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಮಾನವ
 ಜನ್ಮಾರಾಜ್ಯೋ ಭೂಮಿದೇವಿಯು
 ಬೆನ್ನನಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪರಜನಾಷಂಭು ಬೀಳಲಿಕ್ಕ || ೨೬

ಅನ್ನಾಧಾನ್ಯವ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲು
 ಮುನ್ನ ದೇವಾಸುರರಿಗಿಕ್ಕುತ
 ಮನ್ನಿಸುವರಾಸವರ್ಭೂತವನರಸ ಕೇಳಿದನು ¹ |
 ಉನ್ನತಿಯ ಪದುಮಜನ್ಮ ಕಂಡನು
 ಮನ್ನಿಸಿದನಾ ಮನುಜವರ್ಗವ
 ನಿನ್ನ ತಾ ನಿವರ್ಗೋಂದು ಸಾಧನವೀವೆನನುವಾಗ || ೨೭

ಕೃಷತುರ್ವರ್ಭಭುವನಬೇವರ
 ಸೌಪ್ರಿಚತ ² ವೃತ್ತಪೂರ್ಣವೆಳ್ಳಿತು

¹ ಸ್ವಾರ್ಥಭೋಗವ ನರಸಕೇಳಂದ, ಥ.

² ಸೌಜತ, ಥ.

ಬಾಳಿ ಪ್ರಯೋತ್ತಿತು ಕಾಮೇಧೀನುವಿನಂಗಮೆಧ್ಯದಲಿ ।
ವಾಳನೇ¹ ಯಂತ್ರವಲ್ಲ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಗೋಜರನ್ತ ತಾಷಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ರ
ಯೋಜಿಸಲಿಕೆತ್ತಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಭಾಷಿಮಂಧ್ಯದಲಿ ॥

೨೮-

ಒಣಬಾರದು ವೃಷಭನಾಗಳು
ದಾರು ಕರ್ಮವನುಳ್ಳ ಜನ್ಮಿಗೆ
ಭೇಡಿದರೆ ಯಮಲೋಕಸಾಧನ ಶಿವನು ಹೊಡಿತಾಗಿ ।
ಒಣಿಲಾಗದು ರುಹುವಾಹನ
ವಾಟುಕರ್ಮದ ವಿಪ್ರರೀಲುರು
ವಿಂತಿ ಯೋಜಿದರವರು ನರಕಿಗಳೇಜಗತಿನಲಿ ॥

೨೯-

ರಾಯ ಕೇಳು ಮನುಜವರ್ಗದು
ಪಾಯಕಿದು ಕುದೆಯಾಯ್ತು ಸಾಧನ
ಕೇಳಿಯಿದರು ಮಯವಿಶ್ವಕರ್ಮರು ಜನಿಸಿ ಮೂರಜಕೆ ।
ಪೂರ್ಯದಲಿ ಸಕಲೋಪಕರ್ಣಾಗ
ಧಾರುಧಾರು ಜನಿಸಿದರು ಕಡೆಯಲಿ ಸೂರ್ಯನಂಗದಲಿ ॥ ೩೦

ಹುಟ್ಟಿದುದು ದೇವಾಂಗನಾಜನ
ನೆಟ್ಟುನೆಯದೀರೇಟುಲೋಕದ
ದಿಟ್ಟುವನು ಸಿಮ್ರಸಲಿಕಾಯ್ತು ಮನುಜವರ್ಗದಲಿ ।
ಹುಟ್ಟಿದವರೋಂದೊಂದುಕೆಲಸವ
ನೆಟ್ಟಿನಾಶ್ಯಿಸಿದರು ಲೋಕದ
ಭೀಷಣನೆನು ನೆಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮನುಜಜಾತಿಯೋಳು ॥ ೩೧

ಬಿಬ್ರಿಕುಸುವರೊಬ್ಬ ರುಂಬಿರ
ದೊಬಿರೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಬರು

1 ಯೋಜನೇ, ಫ.

ಸಬ್ಜನರುಗಳೂಳಿಗೆ ಮೂಲೀ ವರ್ಗವಾಗಿಯ್ದು !

ಹಬ್ಬಿದಲು ದೇವತೆಗಳುಂಬರು

ಜೀಂಬ್ಬಿದಲು ದಾನವರುಂಬರು

ಸಬ್ಜುಂದಿನದಲು ಮನುಜರುಂಬರದೆಂದು ಇಷ್ಟಿ ನುಡಿದ ॥ ೧೨

ನುಡಿದು ತಾನೆತ್ತಾಗಿ ಕೊಡುವನು

ಖಿಡದೆ ದಾನವದೇವಮಾನವೆ

ರೋಡಲ ತುಂಬುವ ಹಿತರು ವಿಶ್ವೇಂದೇವಮೋದಲಾಗೆ ।

ಪ್ರೌಢವಿಯಲಿ ತನಗಾಯ್ತು ಗ್ರಾಸವು

ಖಿಡದೆ ತ್ವಣತೆ ಯುರಗ್ಜಾತೀಗೆ

ದೃಢದಿ ತಾ ಪವಮಾನನಾಹರವರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೧೩

ಮನುಜವರ್ಗಕೆ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಾವು

ಜನರೋಳಾಯಿತದೊಂದು ಪಾದದ

ಮನುಜರಾಗಾಲಸ್ಯವಾಗಿರದುಜ ಪೌರುಷದ ।

ಜನತತೆಯ ಸೇವೆಯಲಿ ನಿಂದರು

ಮನುಜರಾಮತ್ತೂಂದು ಪಾದದ

ಜನದ ಮೂಲದದೀಲ್ಲ ಕೃಷಿ ತಾನೊಂದು ಪಾದದಲಿ ॥ ೧೪

ಜನಿತವಾಗಲಿಕದಱ ನಾಮಕೆ

ವಿನಿಮಯದೆ ತಾ ನಾಲ್ಕು ಮೌರ್ಯವು

ಮನುಜಜಾತಿಯೋಳಾಗಾಲಾಹವು ಪಾದಭೇಂದರಲಿ ।

ಮನವೆಚನಕಾಯದಲಿ ಬಾಹ್ಯಾ

ನೆನೆಯಲಾಗಂದು ಕೃಷಿಯನಾಗೆಂ

ವಿನಯದಲಿ ತಾ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ, ಮನೋಧಿ ಸುಶಿಲಿಸುವೆ ॥ ೧೫

ಜನಪತಿಗಳುಂ ಮತ್ತೆ ಕೃಷಿಯನು १

ನೆನೆಯಲಾಗಂದು ಕ್ರಿತ್ಯಾಮರ್ವ

१ ಗಾಂಧಾರಿಗಳಿಂದಿಷ್ಟ, ಶ. ೩.

ನನುಭವಿಸಿ ತಾನಿರ್ಭಾ ಮಾತನು ಹೈಕ್ಕ್ಯಾ ಕ್ಲಿಬಿಡನು ।

ಜನಿಬ ಕೇಳ್ಯು ಕೃಷಿಯು ತಾನೆದು

ಜನಿಯಿಸಿತು ಕೂಡ್ಯಾಗೆ ಮುಂದೊ

ವಿನುತ್ತಬೆವರ್ಕಾರಣಾರ್ಥ ಸಹಸ್ರಕಾರಣಿ ॥

೪೬

ಇನ್ನ ವೋದಲು ಸರ್ವಾನುಭೂತಿದ

ವ್ಯಾವಹರಕ್ಕಿಯಲಿ ಕೃಷಿಯ ಜೀವನೆ

ವಿವನು ಬಿಟ್ಟುಹ ಕೂಡ್ಯ ಬೀಳುವ ನಿತ್ಯನರಕಾದಲಿ ।

ಅವನಿಪತ್ತಿ ಕೇಳಿ ಸರ್ವಾಜೀವದ १

ನಿವಹ ನಿರ್ಣಯವಾಯ್ತು ದೇವ

ಪ್ರವರರಲಿ ದೈತ್ಯೀಂದ್ರಸಿಗ್ರಹವಾದ ಸತ್ಯಫೇಯ ॥

೪೭

ನೆಲೆಯ ಕೇಳ್ಯು ನೀನು ಮುಂದೊ

ಇಳಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೋಳಾಯ್ತುದೋಮೈಯೆ

ಬಣಿಕ ಕಡೆಯಾಲ್ಲಾ ತ ಜನಿಸಿದನತ್ತಿ ಕೇಳಂದ ।

ಇಳ ವೋದಲು ಹದಿನಾಲ್ಲು ಲೋಕದ

ಬಳಯಿಕವರಿಂದಾಯ್ತು ಪ್ರಜೀಗಳ

ನೊಲಿದು ಸೃಜಿಸುವ ನವಪ್ರಜಾಪತಿಸೃಷ್ಟಿ ಕೇಳಂದ ॥

೪೮

ಇವರನೇ ನವಬ್ರಹ್ಮರೆಂಬರು

ಭವನೆ ಭಾಳಜ ಯೋನಿಯಲಿ ಸಂ

ಭವಿಸಲುತ್ತದಾ ಯೇಂಱುಜನಗಳು ವಾಣಿಯುವತಿಯಲಿ ।

ವಿವರಿಸಲು ಕಮೆಳಾಜಗೆ ಜನಿಸಿದ

ರಿವರು ಸಪ್ತಕರಿವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ

ವಿವರ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಕರ್ಕ್ಯಾಪನಾಗಲೇನೆಂಬೆ ॥

೪೯

ಸಾಧಿಲುಮಿಂಜಕುಗಳರು ತಾನಿವೆ

ರೊದನೆ ಹಂಟ್ಯುದ ಗರುಡದೇವರು

¹ ಹ್ರಿಷತ್.

ಮಂಡದಿ ವಿನತಾದೇವಿಗಾದರು ಕುದ ಸಾತ್ಯಿಕರು |
ಹೊಡೆದನೊಬ್ಬ ನು ಸೂರ್ಯ ರಥವನು
ಭಿಡದೆ ಲಹ್ಮಿತ್ವೈಪತಿಯ ವರಮೀ
ಫ್ಲಾಯ ಸೇವಿಪನೊಬ್ಬ ಪ್ರೋಡವಿಯ ಮೇಲೆ ಸೈಪಳ್ಳಿ || ೪೦

ಬ್ರಹ್ಮ ಕಡೆಯಲಿ ಹರಿಯ ವಹನವೆ
ನೊಲಿದು ತಾ ಶ್ರೀಗಂರುಡನಾದನು
ನಳಿನನಾಭಂಧಿಕಪ್ರೀತಿನು ಸುರಸಮೂಹದಲಿ |
ಎಲೆ ಮಹಿಷತಿ ಕಂದುವಿಗೆ ಸುತ
ರೊಲಿದು ಜನಿಸಿದರಪ್ಪ ಕುಲ
ಗಳ ಉರಗನಾಗಗಳಂತು ಕಕ್ಷ್ಯಪಸ್ಪಿಟ್ಟ ಕೇಳಂದ || ೪೧

ಇವರೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವಾಯಿತು
ಭೂವನದಲಿ ದಿತಿಸುತ್ತಿರಿಗಾವುದಿತಿ
ಗುವರರಿಗಮಿಂತು ವಿನತಾಕದುಗಳ ತನುಜರಿಗೆ |
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ ನಿನಗೆ ಮೊದಲಲಿ
ವಿವರಿಸುವೆ ನಾ ವಿನತೆಕದುಗ
ಇ ಪರತನುಜರ ವೈರಮಾಗ್ರಂವನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೪೨

ಕಂದುತ್ವ ವಿನತಯನ್ನ ಸುರಪತಿಯ ಕುದುರೆಯು ಬಿಂದೊ ಚಾರ್ಚೆ
ಎಂದು ಕೇಳಿವಿಕೆ.
ಇರಲಿರಲು ಶ್ರೀಗಂರುಡದೇವರ
ವರಜನನಿಯೊಳಗೊಮ್ಮೆನಾಗಿರ
ನಿರುತಮಾತೆಯು ಸವತಿಮತ್ಸರದಿಂದ ಮತ್ತಿರಿಸಿ |
ಗರುಡದೇವರ ಮಾತೆಗಂದಳು
ಸುರಪತಿಯ ಹಯವೆಷುದು ಬಿಂದೊ
ಕರಿದೊ ಹೇಡೊ ಅಕ್ಕ ಎಂದಳು ವಿನತೆ ಮನಮುಟ್ಟಿ || ೪೩

ಸುರನದಿಯ ಜಲವೀಂಟುವಾಹಯ
ನಿರುತ ಬಿಂದೊ ತಂಗಿ ಯೆಂದರೆ

ಯುರಗಮಾತೀಯು ಸಕ್ಕು ವೆಂಜಿಸಿ ಕಜ್ಜದು ಹಯವೆಂದು ।
ಪರಮಪಾವನೆ ವಿನತೀಯುವತಿಯ
ನುರಗಮಾತೀಯು ಕೆಡಿಸಿ ಬೊಡ್ಡಾ
ಪರಿಯ ಕೇಳ್ಬು ಭೂಪ ಸವತಿಯ ಮನದ ಕಟ್ಟವನು ॥ ೪೪

ಎಂದು ತಹ್ತೆಣ ಕಟ್ಟಿ ಯೋಧ್ವವೆ
ನಿಂದುವೆದನೆಗೆ ಕದ್ದು ನುಡಿದಳು
ಬಂದು ತುರಗವ ನಾಳ ನೋಡುವ ಸೋತೊಡವರಾಗ ।
ಹಿಂದುಗಳಯದೆ ತೊತ್ತಿರಾಗುವ
ರೆಂದು ನಾಗರ ಮಾತ ತನ್ನಯ
ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದಾಗ ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದು ಮೆಲಗಿರಲು ॥ ೪೫

ಬಂದು ನಾಗರು ತಾಯಿಗೆಂದರ
ದಿಂದು ನಿಮ್ಮಯ ದುಗುಡವೇನೇನೆ
ಕಂದ ನೀವಿರಲೆನಗೆ ಸವತಿಯ ತೊತ್ತುಉಂಬಾಯ್ತ್ತು ।
ಎಂದೊಡಾಕಕ್ಕೋರ್ಚಿಸಾಗನು
ಬಂದ ಹದನೇನೆನಲಿಕೆಂದಳು
ಕಂದ ಕೇಳ್ಬು ತಾನದಿಂದ್ರನ ಹಯವ ಕಣಿದೆಂದೆ ॥ ೪೬

ನಾಳ ಹಯ ನೀಗೂಡಿಯ ಬರಲಿಕೆ
ವೇಲೆ ಬಿಳಿದಾಗಿರಲು ಸವತಿಯ
ಕೇಳ ತೊತ್ತುಹನೆಂದು ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದೆ ನಾನಿಂದು ।
ಬಾಲಸರ್ವನು ನುಡಿದ ಜನನಿಗೆ
ಕಾಳನಾಡದಿರವ್ವೆ ಸತ್ಯವೆ
ಪಾಲಿಸದೆ ಸತ್ಯವನು ಕೆಡಿಸುವೆನೆಂದು ಮನಮುಟ್ಟು ॥ ೪೭

ನೀನ್ನ ನುಡಿದರೆ ನಿರ್ಮಾಗಿ ತಾನಿದು ನಾಗ್ರಿ
ಯವಲೆ ಒದ್ದಿನಲು ಸರ್ವನು
ತಾಯೆ ಜಿಂತಿಸಬೇದದೆಂದರು ಏಕ್ಕಿಸರ್ವಗಳು ।

ನಾವು ನೀರೋಳು ನಾಳಗಿನಿಬಿರು
 ದೇವರಾಜನ ತುರಗದಂಗವೆ
 ನಾವರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವೆವಾ ಸ್ವಾಂ ನೀವು ವಿನತೆಯಾನು ॥ ೪೮
 ಕರೆದು ತೋಣುವ್ಯಾದಲ್ಲಿಗೆಂದರೆ
 ಹರುಪಿಸಿದಳಹಿಮಾತೆ ಯಾಸ್ವಾಂ
 ನಿರುತದಲಿ ಶಂಚಿಯಾಗಿ ಮೆಣುದಿನ ತುರಗ ಬಿರಲ್ಲಾಣಿ ।
 ಭರದಿನಾಕೆಯ ಕರೆಯಲಟ್ಟುಲಿ
 ಕರಸ ಇಂತಹ ಸತಿಯರಿಗೆ ತಾ
 ನಿರುತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕೆಯು ಸಲ್ಲಾದದೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೪೯
 ಬಳಿದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಂದ ವಿನತೆಯು ದಾಸಿಯಾಗುವಿಕೆ.
 ಉರವಣಿಸಿ ತಾ ಬಿರಲಿಕೆಂದಳು
 ಸಿರಿಯೆ ಕೀಡೆಂದೆನಿಪ ಪ್ರತ್ಯರ
 ಸರಕುಗೊಳ್ಳಿದೆ ಬರಲಿಕಂಜಾವನೆನಲಿಕಗ್ಗದಲಿ ।
 ಕರೆದು ವಿನತೆಯ ತೋಣಿಲಾಳು
 ಕಣಿಧಾಯಿತು ವ್ಯಾಳವೋಜರ
 ತುರಗವೆನು ತಾಪ್ಯೋತ್ತಿ ಹತ್ತು ಲು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥ ೫೦
 ಬಿಟಕ ವಿನತಾದೇವಿಯರ ತಾ
 ನಳಂಕಿನಲಿ ಸೋಲಿಸಿಯೆ ಸವತಿಯ
 ನೋಲಿದು ತೋತ್ತಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ
 ಲಲನೆ ಕದ್ರುವಿಗೆನಗೆ ತೊತ್ತಿನ
 ಕೇಲಸ ತಾ ಕಡೆಯೆಂದಿಗೆಂದರೆ
 ಎಲೆ ವಿನತೆ ನೀ ಸುಧೈಯನಿತ್ಯಾದೆ ನಿನಗೆ ಕಡೆಯಂದು ॥ ೫೧
 ಗರುಡನು ತಾಯಿಯ ಅಪ್ಯಾಯಿಂದ ಕದ್ರುವಿನ ವನಗೆ ಹೋಗಲ
 ಅಮೃತವನ್ನು ಆಖಿಕ್ಕಿಸುವಿಕೆ.
 ಎನ್ನು ವಿನತಾದೇವಿ ತೋತ್ತಾ
 ಗಸಿಮಿಭರಿಗಾ ನೂಜುವತ್ತರ

ತನಕ ವಿರಲಿಕೆ ತಾಯ ಸೋಹುವೆನೆಂದು ಖಗರಾಜ |
 ಎನತೆಯಂತೆನ್ನೇದಿ ಬಾಗಿಲು
 ತನತನಗೆ ಮುಳೆ ರಲು ಮಾತೆಯ
 ಲನಿತು ದಂಗುಡವೆ ಕೇಳಿ ಬಂದನು ಮನಗೆ ಕದುವಿನ || ಅ೨

ಬಂದು ಮಾತೆಯ ಕಂಡು ಇರೇಣ
 ದ್ವಾಂದ್ವದಲಿ ಊಳಿದನು ಶಿರವನು
 ಇಂದಿದೇನೌ ನಿಮಗೆ ಸವತೆಯ ದಾಷ್ಟುವೆಂದೀನಲು |
 ಎಂದೋಡದಕಳುಜಾಳ್ಳಿ ನುಡಿದಳು
 ಕಂದ ಕೇಳಿ ಇಂದು ಹಿಂದೇ
 ಭಂದವನು ನೆಱಿ ಹೇಳ್ಣಿ ನಾಗರ ವ್ಯಂದ ಮಾಡಿದು || ಅ೩

ಬಟಿಕ ಕೆಕೆರ್ಕಟಿಕನು ತನಗಾ
 ಗೊಲಿದು ಮಾಡಿದ ಪರಿಯನಶ್ಚಾಹು
 ತ್ತೈಲೆ ಮಾನೆ ತನಗಿಂದು ತೊತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಕೊಂಡಿಹು |
 ನಿಲಿಸುನ್ನೂಡೆ ಕದುಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ
 ಯೊಲಿದು ಸುಧೀಬುನು ದಾಸಿತನವೆದು
 ತೊಳಿದು ಹೋಹುದು ತಂದೆ ಕೇಳಿನಲಾಗ ಖಗರಾಜ || ಅ೪

ಕನಲಿ ನಾಕಜಪತಿಯ ಮೇಲಕೆ
 ವಿನತೆಯಾತ್ಮ್ಯಜ ಧಾಳ ಮಾಡು
 ತ್ತನಗೆ ಕೊಡುಪ್ರದು ಸುಧೀಯನೆನುತ್ತಿರಲಿಂದ್ರ ಕೊಪಿಸಿದ |
 ಕನಲಿ ಕಾಳಗಮಾಡಲಾಳ್ಳಿಣ
 ಕನಿಮಿಷರ ನೆಱಿ ಗೆಲಿದು ಜಿಷ್ಟುವ
 ತನುವ ನಪ್ಪಿಳಿಸಿದನು ಹೊಯ್ದ ಸುದರವನೊಡೆಮಟ್ಟು || ಅ೫

ಕುಲಿಕವನು ತಾ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡನು
 ಬಲುಹಿನಲಿ ಬಟಿಕಮರಪತಿಯನು
 ನೆಲಕೆ ಕೆಂಪುತ್ತುದೆಯ ಮೇಟ್ಟುತ ಬೇಕಿದನು ಸುಧೀಯ |

ಬಿಟಕ ಕ್ರಸ್‌ನು ವಿಹಗರಾಜನ
ಬಲುಹ ಕಂಡನು ಭಾಯೋಳಗೆ ತಾ
ನಿಳಂಹಿ ಬೀರಳನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಸುಧೀಯನೀಗಿಂತು ॥ ೫೬

ತರಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆನೆಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟುನು
ಸುರಪತಿಯ ನಾಕ್ಕಣದೋಳಮ್ಮೆ ತವೆ
ಹಂಡು ತೆಗೆದನು ವಿಹಗನಾಗಲು ಹರಿವ ಲಾವಿನಲಿ ।
ವರಸುಧೀಯ ಜನಿಯೋಂದು ಯಮ್ಮೆನೆಯ
ಪರಿಯೋಳುಕ್ಕಿಂತು ತೀರಕಾಗೋಳು
ಧರಣಿಯಲಿ ತರು ಮೂಡಿತಾಕ್ಕಣ ಕಡಲು ಕಾಳಗನೆ ॥ ೫೭

ಇವೃತವಂ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ತಾಯ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಂಬಿವಿಕೆ
ಮುಡುವಿನಲಿ ತಳುತಿರಲಿಕಿಂದಿರ
ನಡಿಗೆಱಗಿ ಶ್ರೀಗರುಡದೇವರ
ರುಡಿತೆಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಬಂದನು ಕದ್ರುವಿನ ಮನೆಗೆ ।
ತಡೆಯದ್ದೈದಿಯೆ ಸುಧೀಯನಿತ್ತಾ
ಗಡಿಗೆಱಗಿ ತನ್ನ ತ್ವಜನಿಯ
ಬಿಡಿಸಿದನು ತಾ ಸೆಣಿಯನಾಕ್ಕಣ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥ ೫೮

ಇನ್ನು ಹೇಳಿವೆ ವ್ಯಾಳಜಾತಿಯ
ಕುಸ್ಸಿಗಳವದಿರ್ಲಿ ಯೆನುತಲೆ
ಪನ್ನ ಗಾರಿಯು ವಿತಳಕೆಡನು ನಿಮಿಪಮಾತ್ರದಲಿ ।
ಪನ್ನ ಗರ ವೋಹರವನೆಲ್ಲವ
ಮನ್ನ ಸದೆ ಲೇಸಾಗಿ ನುಂಗುತ
ತನ್ನ ಜನಸಿಯ ಹುಸಿದು ತೊತ್ತನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟುದಕೆ ॥ ೫೯

ಉರಗಜಾತಿಯನ್ನೆದೆ ನುಂಗಲು
ನೆರೆದು ನಾಗರು ಬಂದು ನಮಗಿ
ನ್ನ ರಿದು ಬದುಕಲು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾಯೋಳಗೆಂದು ಬಿನ್ನ ವಿಸೆ ।

ಗರುಡದೇವರು ಬಷ್ಟಕ ನಾಗರ
ಹಿರಿಯರೊಳು ಪರಿವೈಯ ಸುಡಿದರು
ಸುರರ ದಿನಕೊಮೆತ್ತು ಮೈ ಕೊಡುಪ್ರದು ನಮ್ಮೇ ಕಪ್ಪವನು ॥ ೬೦

ಎನಲು ಶ್ರವಣಕುದ ಪಂಚಮಿ
ದಿಸದಿ ಕೊಡುವೆಪು ನಿಮಗೇ ಕಪ್ಪವನ
ನೆನಲು ಬಿಟ್ಟನು ಕೊಲೆಯನಾತ್ಮಣಿ ಗರುಡನೀಕುಲದ ।
ಮನವೈಲಿದು ಕೆಕೊಂಟಿಕನ ತಾ
ವಿನತೆಯಾತ್ತಜ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ
ನನುಜ ಕೇಳ್ಳು ನಿನ್ನನಾವನು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೬೧

ನೇದ ಮನುಜನ ಮನದೆ ತಾ ಕಾಲಿ
ತನಗೇ ಸೋಕದೆ ಪ್ರೋಗಲೆಂದಿ
ಫಂತರದ ವರವಿತ್ತು ಕಳುಹಿಯೆ ತಾತ್ಕ್ಷಯ್ಯತಿರುಗಿದನು ।
ವಿನತೆಯಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಜನಸೆಯ
ಮನವೈಲಿದು ಬೀಳೊಂಡು ವೇಗದಿ
ವನಜಲೋಳಿಸಿದ್ದಾಗಿ ರಾಶಿಗೇ ಬಂದ ಬಿಗರಾಜ । ೬೨
ಇಂದ್ರನು ಸಬರಿವಾರನಾಗಿ ಬಿರ.ವಾಗ ದೂರಾಸರ ದಶನ.

ರಾಯ ಕೇಳ್ಳು ಬಿಟಕ ನಾಕಜ
ರಾಯನಮರಾವತೆಯಲಿರುತ್ತಿರ
ಲಾಯಿತೊಂದಿನ ಹರುಪದಲಿ ದಿವಿಜೇಂದ್ರ ಸುರಕ್ಷರಿಯ ।
ಲಾಯದಿಂ ತರಿಸಿದನು ಸಿಂಗರ
ದಾಯವನು ಮಾಡಿಸಿದ ವರವ
ಜ್ಞಾಯುಧನು ಸತಿಯೆ ಸಹಿತ ಗಜವನೇಜ್ಞಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ॥ ೬೩

ಮುಂದೆ ಸುರ ತತ್ತೀಸಕೋಂಟಿಯ
ವ್ಯಂದ ಸಹಿತವೆ ನಾಕಜೇಂದ್ರನು
ಭೂಂದದಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ವರದೂರಾಸನಿದಿರಾಗಿ ।

ಬಿಂದು ಮುಂದರಮಾಲೆಯನು ಮುಂದ
ದಿಂದ ನೀಡಲು ಮುಂದುಗಳಿಂದ
ಲಂದು ತಾನಾಮುಸಿಯ ಕಣಾದೆ ಶಿವನೆ ತನುವೆಂದು || ೪೪
ದೂರಾಸರು ಕೊಟ್ಟಿ ಪೂರಿಕೆಯನ್ನು ತಾನು ಧರಿಸದೆ ಇರಾವತಕ್ಕೆ
ಹಾಕಲು ದೂರಾಸರ ಕೋಪ.
ಮುರೆದು ವರ್ಜಾರ್ಯಾಧದ ಕೋನೆಯಲಿ
ತುರುಗಿ ಯೈರಾವತದ ವೇಲಕೆ
ತೆರನಜಿಯದಲೆ ಕೊಂಡು ಕುಂಭಸ್ತಳಕೆ ಹಾಕಿದನು |
ಕೇರಳ ಮುಂದರಮಾಲೆಯನು ತರಿ
ದೊರಸಿ ಮೆಟ್ಟಲು ಭರ್ಮಮದ
ಕರಿ ಬರೆತನಿವನೆಂದಾಗ ಮುನಿಪತಿಯಧಿಕರೋಽಧರಲಿ || ೪೫
ಇಂದ್ರಸ್ತೇತ್ಯಯಂವನದಾಙ್ಕೋ
ಜಂದಶೀಖರ ದೇವ ಮುನಿದಾ
ಜಂದ್ರಮನ ತಾಯ್ನನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನಾಮಹಾಶೀಯ |
ತಂದೆ^१ ಕೇಳ್ಟು ದ್ವಿಜರ ಮಣಿದರೆ^२
ಕುಂದುಪುನ್ರ ರಾಜ್ಯಾದಿವಿಭವನ್ವ
ಹಿಂದು ಗಳಿಯದೆ ಭತ್ರ ಪ್ರಭುತನದಂದವನ್ವ ಕುಲಕೆ || ೪೬
ಕುಂದು ಹೊದು ಪ್ರದಾಗಮೆಷ್ಠಿಗೇ
ವಂದನೆಯ ತಾ ಮಾಡದಿದೋಽದ
ದಂದು ಧನ ತಾ ಕೆಡೆಗು ಬಾಹ್ಯರ ಶಾಪ ಹೊಲ್ಲಿ ಯಂದು |
ಅಂದು ಸ್ವೀರಾಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯಕೆ
ಕುಂದದೀಡಾತಿದನು ಮುನಿಪತಿ
ಯಿಂದ್ರಸ್ಯೇರಾವತವ ಸುರತರು ಕಾಮಥೀನುವನು || ೪೭
ಹೊಳವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನಾತನ
ಬಿಳಿಯ ಪಯವನು ಪರುಸುದುಪಲವ

१ ಕಂದ, ಥ.

२ ಕುರಂಗಿ, ಗ. ಥ.

ನೋಲವ ಕಳಿಯನು ವರ್ಣಲಿಕ್ಕಿದ ಉಂಡುತ್ತಾರೆಯರ |
ಹೊಳವ ವಚ್ಚಾಂಶುಕವ ವಚ್ಚರವ
ಬಿಳಿಯ ಭತ್ತವನಿಂದ್ದೇವರ
ನೆಲಿಯ ಸವ್ಯೇಶ್ಯಯ ಹೋದು ಬಿಸುದಲಾಳ್ಳೆಂಕ | ೫೮
ಇಂದ್ರಗಿ ದೈವಾಸ್ತಾಪದಿಂದ ದಾಂದ್ರ್ಯ ಪೂರ್ಣ.

ಅಸುಪ್ರಯಿದು ವಿಭುಧೀಕಾಲಿಂ
ಗಿಸಿದ ನಾ ದರಿದ್ರಾಂಗನೆಯನನಿ
ಮಿಷರ ವೃಂದದ ಸುಂತವೆ ಹಲವುಕಾಲದಲಿ |
ಮನುಳಿಸಲು ಕಾಳಿಕೆಯ ಮೋರೆಯ
ಮನಿಯ ಕಪ್ಪಟದಿಂದ ಮಾಸಿದ
ಕುಸುಮಕೀಶಗಳೂಡನೆ ದೇವೋತ್ತಮರೋಳಪದೆಯೆ | ೫೯

ಕೆಲವುಕಾಲ ಕಳಿಯಲು ದೇವತೆಗಳು ಹರಿಯಿನ್ನ ಪೂರ್ಣಸುವಿಕೆ.

ವೆಸಿನ ಯಿರೆ ಹದಿನಾಯಿಸಾವಿರ
ವಿಪಮವತ್ಸರವಾಗೆ ಸುರರು
ಬ್ರಹ್ಮದಿಹರಿಯನು ಸಾರೆ ಕರುಣಾಕರನು ತಾನಿಖಿದ |
ಬಿಸರುಹಾಳ್ಳನು ಸುರರ ಕರೀಸಿದ
ಮನುಧೀಯಮರರ ಕಾಪ ತಾಗಿರ
ಪಕುಪತಿಯ ಹವಣಿಲ್ಲ ಕಾವರೆ ಬ್ರಹ್ಮಧಿಕ್ಷಾರ || ೬೦

ಎಂದು ಹರಿ ನಾಕಜರ ಶೇಂದವ
ನೆಂದು ಕಳೆವೆನೋ ಯೆಂದು ಮಂತ್ರವ
ನಂದು ಮಾಡಿದನಸುರರಮರರು ಕೂಡಬೇಕೆಂದು |
ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಂಶಾರ್ಥಂ ಕರೆದು ಶೇಂಖತಷ್ಠಾರಕ ಕಳೆಹಿಸುವಿಕೆ.
ಮಂದರಧರನು ಗುರುವ ಕರೆಸಿದ
ನಂದು ನೀ ಹೋಗಸುರನಾಯಕ
ನಂಧ್ರಾಸುರವಾಸಕ್ತೋತ್ತಂಗರಕೆಂತಂದು || ೬೧

ನಿರುತ ನೀ ಹೋಗಸುಗನಾಯಕ
ರರಸನಂಥಾಸುರನು ಹೋರಿಗವೆ
ಕರೆದು ನೀನಾರೇನಲು ಸುಡಿಪ್ರಮು ನಮ್ಮೆ ಜರನೇಂದು ।
ಸುರಗುರುವ ಕಳುಹಿದನು ಶೋಣಿತ
ಪುರಕದಾಷ್ಟೊ ಕಪಟನಾಟಕ
ವರನಿರೂಪದಿ ಬಂದನಂಥಾಸುರನ ಪುರಕಾಗ ॥

೩೮

ಧರಣಿಗೆದು ಹನ್ನೆ ರದುಸಾವಿರ
ನಿರುತವಾರಿಹುದರನ ಯೋಜನ
ಸುರಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ ಕಟ್ಟುಹಂಡಾತ್ರಿಕಾಲದಲಿ ।
ಸುರವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲಿತುಂಬಿಹ
ರರಡುಕಂಬಿಮಹಾರಥರು ಮ
ತ್ತರದುಪದ್ದು ದೊಳಂಟುಕೋಟಿಯ ಸೈನ್ಯ ಸರೆದಿಹುದು ॥

೩೯

ಇರಲಿಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸುರಗುರು
ಹರುಪದುಭಿ ನಲಾಗಧೋತ್ತುದ
ನೆರೆಯುಡಿಗೆ ತಾನಿಟ್ಟು ದ್ವಾದಶನಾಮತ್ತಿಲಕಾದಲಿ ।
ನಿರುತ ಕಂಕುಳಕುಶಿಯ ಕರಡಿಗೆ
ಬೀಳ ದಭೀಯ ಭರದ ಗಮನದ
ಹರುಪದಲಿ ಗುರು ಬರಲು ಕುಕ್ರನು ಕಂಡು ಮನ್ನಿಸಿದ ॥

೪೦

ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ಕಿಷಾರ್ಪಿರ ಅದರ.

ನಡೆಯಿ ಮನೆಗೆಂದವರ ಕೈಗಳ
ಹಿಡಿಯ ತಂದನು ತನ್ನ ಭವನಕೆ
ತಡೆದಿರದೆ ಮಧುಪರಕವಿಪ್ಪ ರದಿಂದ ಮಾನಿಸಿದ ।
ಎಡೆಯುಧಾದಭ್ಯಾಗನಾದಿಯ
ಬಿಡೆ ಮಾಡಿಸಿ ದೇವಪೂಜೆಯ
ಕಾದು ರಹಸ್ಯದಿ ಮಾಡಿದಾತಿಗೆ ಭೋಧನೇತ್ತಮೆವ ॥

೪೧

ನಳಿನ ಘಡ್ರಸದನ್ನ ದಿಂದವೇ
 ಕಡುರಸದ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಭೃತೆಂ
 ತಡೆಯದಾವಧಿತಕ್ರದಿಂದವೇ ಯಾದರಣೀವೊಡಿ |
 ಬಹಿನಿ ಯುವ ಜಲಂಗಳನು ತಾ
 ಹಿಡಿದು ಕೈಫ್ಟಿಗಳ ನೀಡಿದ
 ನೊಡನೆ ಕಾಪ್ರಾರವೀಳಯಂಗಳ ಕುಕ್ರ ತಾನಿತ್ತ ||

೨೬

ಏನು ಬೀಜಯಂ ಗ್ರೇದ ಹದ ತಾ
 ನೇನಿದಾಳತಿ ಗೋಚರಪ್ರದೆಂದರೆ
 ದಾಸವಾಂತಕನಾಜೀ ದೇವಾಸುರರ ವೇಳವಿನಿ |
 ನೀನು ಕುಕ್ರನು ಗೂಡಿ ನಾಕಜ
 ದಾಸವಾಳಗೆ ಸಾಧಿಸಮ್ಮತದ
 ಪಾನ ಗಾಳಿನಮೆಂದೊಡನ್ಯೆತಂದೆ ನಿಮ್ಮೆಡಗೆ ||

೨೭

ಲೇಸು ಲೇನಿದು ಸುಧೆಯ ಮಥನವು
 ವಾಸುದೇವನಿರೂಪ ನಾವಿ
 ನ್ನೇಸು ಧನ್ಯರೋ ಶಿವಿವಾ ಯೆಂದಾತ ಬೆಂಗಾದ |
 ಏಸು ಫೆನವಿದು ನಮ್ಮೆ ರಾಕ್ಷಸ
 ವಾಸದವಸರವೆಬಿದು ನಿಮ್ಮೊ
 ಸುರದ್ವೀಷಿಯನು ಕಾಳಿಪೆನೆಂದನಾ ಕುಕ್ರ ||

೨೮

ನಿಲಿನ ತನ್ನ ಯ ಮನಯಲವರಿಗೆ
 ಕಲಿಸಿದನು ಸಂಜೀವನೈಪಧ್ १
 ನೆಲೆಯನಾಳು ದೇವಯಾನಿಯನೂ ಬ್ಯಾಹಸ್ಪತಿಗೆ |
 ಒಲಿದು ನಿರವಿನ ತಾನು ರಾಕ್ಷಸ
 ತಿಲಕನವಸರ ಹಾಳುತ್ತಿದ್ದನು
 ಬಿಟಕ ತಾನೆಂದಬಿಂದಕಾಯಿತು ದೃತ್ಯಾನವಸರವು ||

೨೯

१ ನಮ್ಮೆತವ, ಕ. ಬ.

ದ್ವಿತ್ಯಮೈಗಯಾಸ್ತ್ರೇವೃಷಣವಿರ
ಲಾತ ತಫುಟಿದರ್ ಕಾಲವ
ನಾತ ಹಾಜಿತಲೊಳಗೆ ಹೋಕ್ಕನು ದ್ವೀತ್ಯಗುರು ಬಿತ್ತಕ |
ಇತು ಮೈತಸಂಜೀವವಿದ್ಯೇಯ
ಧಾತುವೆಲ್ಲವ ದೇವಯಾನಿಯ
ದಾತಗಜುಹುತ್ತಿರಲಿಕಂಧಕನ ಸಭೇಯೋಳಗಾಗ ||

೮೦

ಒಲಿದು ಭಾಗವತಾಯಿತವಸರ
ಒಟ್ಟಕ ದಾನವರಾಯನೋಳಗ
ಕೊಲಿದು ಶುಕ್ರನು ಬಂದು ಬಿನ್ನಾಹ ಮಾಡಿದನು ಪ್ರೋಸತ್ |
ಎಲೆಯರಸ ಬಂದಮುಳ್ಳಕಾಯುವೇ
ನೊಲಿದು ಕೇಳ್ಯ ಯಿಂದು ಹೋಸತಾ
ಗಳಿಯ ವೇಲಮರತ್ವವಾಯಿತು ನಿಮ್ಮೇ ನಿತ ಯದಿ ||

೮೧

ವೀರನಾರಾಯಣನ ಶಿವ್ಯರು
ಜ್ಞೀರಸಾಗರದಿಂದ ಬಂದರು
ಹಾಜಿಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿಕರು ನಿಮ್ಮಾಯವಸರೀಳತ್ತಮನವ |
ಆರು ಬಂದೊಡನವರನಿಲ್ಲಿಗೆ
ನೇಯಿಸುವುದೇನೆ ಶುಕ್ರ ಹರುಷದಿ
ವಾರಿಜಾಙ್ಗನ ನೇನೆವುತ್ತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಸುರಗುರುವ ||

೮೨

ಇತ್ತಲವರಾದೇವಯಾನಿಯ
ಸತ್ತವರನೆಬಿಸುವ ವಿದ್ಯೇಯ
ಇತ್ತವಿತ್ತಾ^१ ಕಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಕೆ ವರುಷದೊಂದಾಯುಂ |
ವೃತ್ತಮನು^२ ಗುರು ನೇನೆವುತ್ತಿದ್ದನು
ಇತ್ತ ದಿನ ಹಿರಿಡಾದವೀಗಳು
ಹೋತ್ತ ಕಾಯುದ ಹೋರಿಗೆಯಾವುದೊ ಹದನ ಹರಿ ಬಲ್ಲ ||

१ ನತ್ತಿಯಲಿ, ಗ. ಖ.

२ ಉತ್ತಮನು, ಕ. ಖ.

ಭರವಸದಿ ಹರಿತಂದು : ಕುಕ್ರನು
 ಹಿರಿಯ ತಣವಿದನೆಂದು ಚೆಂತಿಸು
 ತರಲಿಕವಸರವಡೆಯ ದೈತ್ಯರ ಗುರುವು ತಾನಾಗ ।
 ಹರುಷ ಮಿಗೆ ಹರಿತಂದು ಕುಕ್ರನು
 ಸುರಗುರುವ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬಾಗಿಲ
 ಹೋಳಿಗೆ ನಿಲಿಸಿಯೆ ದೈತ್ಯಗೇಂದನು ಗುರುವು ಬಾಗಿಲಲಿ ॥ ೮೪
 ಅಂದು ಹೋಳಿಗಿಹನೆಂದೆನಲಿಕರ
 ವಿಂದನಾಭನ ದೂತನನು ಸೀ
 ವಿಂದು ವೇಳಯಕೆ ಕರೆಯಿರೆನಲಿಕೆ ಕುಕ್ರನೈತಂದ ।
 ಅಂದು ಹರುಷದಿ ಸುರವರಂಗಾರುವ
 ನಂಧಕಾಸುರನೆಡಿಗೆ ತರಲಿಕೆ
 ಭಂದದಲಿ ಸೋಡಿದನು ಭಯ ಮಿಗೆ ^२ ರಾಜದ್ವಾರವನು ॥ ೮೫
 ಅಂದು ಬಾಗಿಲ ಪೂಗುತಲೀತನ
 ನಂದು ಕುಕ್ರನು ವೇಳಯಕೊಯ್ದುಲು
 ಬಂದು ಸುರಗುರುವೈದಿ ಕಂಡನು ದೈತ್ಯನೋಲಗವೆ ।
 ವಂದಿತಾಮಳಮಕುಟಪರ್ವತ
 ರಂದ ತುಂಬಿಹುದೆಂಬ್ಯಾಯೋಜನ
 ದಂದವದು ಬಟಕಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದನು ದೈತ್ಯನಂದ್ಭತದಿ ॥ ೮೬
 ಶಂಗದಲಿರ್ವವರು ಮುನ್ನಿನ
 ಕಾಲನೇಮಿಯ ವಿಪ್ರಚತ್ತಿಯ
 ಆಳು ಕುಂಭನಿಶುಂಭಕ್ಕೆಟಭಕ್ತಂಖಮಧುವಯರ ।
 ಅಧಾಸರನ ಸಭಾ.
 ಆಳು ವೃತ್ತಾಸುರಪನೋಲಗ
 ದಾಳಾಗಳು ಸುಂದೋಽಪಸುಂದರು
 ಮಾಳಿವಂಧಾಸುರನಿಗೋಲಗ ಗೋಟ್ಟು ಕುಳತಿರಲು ॥ ೮೭

१ ಮಿಗೆಕೋಗಿ, ಕೃ. ವಾಸ್ತವ್ಯದಿ, ಗ

२ ಅಸಾರನ, ಕ. ಬ

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
 ಪಾಲ ಅಂಥಾಸುರನ ರಾಜ್ಯದ
 ಮೇಳವನನೇನಂಬೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವ್ವೊಡೆನಗಳವಹಂದೆ ।
 ಏಟುವರೆಯೋಜನದಲೋಲಗ
 ಶಾಲೆ ತುಂಬಿತು ಸುಭಟಸನ್ನುದಯ
 ದೇಶೋಳಯಲಿ ಕಂಳಿ ದರ್ಷನಂಥಾಸುರನು ಹರುಪದಲಿ ॥ v-೪

ಲೀಲೆಯಲಿ ಗುರು ಬಂದು ನಾನಾ
 ಮೇಲುವಸನ್ನದ ಪಾಪುಡವ ಹರಿ
 ನೀಲರತ್ನದ ಮಹಕುಟಿಗರುಡೋದ್ದಾ ರದಲಗುಗಳು ।
 ಸಾಂಭಂಜಕೆಗಳನು ಪಚೆ ಯು
 ಜಾಳಿಗೆಯ ಮೆರಕತದ ಸೂಸಕ
 ಲೋಲರತ್ನದ ಇನ್ನುಗರುಡೋದ್ದಾ ರಮೋಕ್ಕಾವ ॥ v-೫

ಇರಿಸಿದನು ರುದ್ರಾಕ್ಷೇನ್ನೋಂದೇ
 ವರಮುಖದ ಬಲಮುಖಿಯ ಶಂಖವ
 ಪರಸುರಾಶಿಯ ಮೃಗದ ನಾಭಿಯ ಬಿಳಯ ಉರಿಗಳ ।
 ಹರಿಯ ಪಾಪುಡವೆಂದು ದೈತ್ಯಗೇ
 ಗುರು ನುಡಿದು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ತಾ
 ವೆರಿಸಿ ಕಣಿಕೆಗೊಬ್ಬೋಡಾತನನಸುರ ಬೆಸಗೋಂಡ ॥ v-೬

ಗುರುಪು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಽಜಲು ಹೌಯ ಸ್ಥಿಯಾನ್ನ ಕೇಳುವಿಕ
 ಹರಿ ಸಮಾಧಾನದಲಿ ತಾ ವರ
 ಶರ್ದಿಯಲಿ ಪುಲಗಿಹನ ನಿಮ್ಮನ್ನ
 ಪರುತಮಿಸಿ ಕಂಳಿಹಿದನದೇತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಬೆಸಗೋಳಲು
 ಹರಿಯು ಸುಸಿರ ಸಿಮ್ಮೆ ಕಯ್ಯಲು
 ಸುರರ ವೆರಿಸಿಯ ಯಮ್ಮೆತವಾಫನವೆ
 ನೋರೆಯೆ ನಿಮ್ಮಗಮರತ್ವ ವ್ಯೇದುಪ್ರದೆಂದು ಸೇಪಿಸಿದ ॥ v-೭

ಅಂಧಾಸುರನು ಹರಿಯ ಬಣಿ ಬರುವಿಕೆ.

ಎನಲು ಸಲೆ ಲೇಸೆಂದು ರಾಕ್ಷಸ
ನನುಕರೊ ಕರೆತರಿಸಿ ದೈತ್ಯರ
ಜನಪ ಹೊಳವಂಟ್ಯಾದಿ ಬಂದನು ಹ್ಯೇರಸಾಗರಕೆ ।
ದನುಜ ದಳ ವೇಲಾಪಮುನ್ನಾ
ಬೀನಿಪುದ್ದ್ಯೋಹಿಣಿಯ ಸೇನೆಯು
ದನುಜನಾಯಕ ಕಟ್ಟಕ ಬಿಟ್ಟುದು ಹ್ಯೇರಸಾಗರದಿ ॥

೮೨

ಅಂಧಕಾಸುರನನುಜರೆಳ್ಳರ
ದೊಂದು ವೇಂಹರವಾಗಿ ಯಂತ್ರಾ ನ
ಮುಂದೆ ನಡೆದಪರೇಕವಿಂಶತಿದೈತ್ಯರತಿಬಳರು ।
ಬಂದು ಹ್ಯೇರಾಂಬುಧಿಯ ತಡಿಯಲಿ
ನಿಂದು ಕರೆಸಲಿಕಮರಪತಿ ನಂ
ವಿಂದಲಾತೆತ್ತಿಂಸಕೋಟಿಯ ಕೂಡಿ ತಾ ಬಂದ ॥

೮೩

ನೆರೆಯಿತಮರರ ವ್ಯಂದ ಪಯಸಾ
ಗರದ ತಡಿಯಲ್ಲಿಂದ್ರ ವೊದಲಾ
ಗಿರಲು ದಾನವರಾಯ ಸುರಪನ ಕರೆದು ಮನ್ಮಿಸುತ್ತ ।
ಶರಧಿಯನು ಕಡೆದಮೃತಮಥನವ
ನೋರೆಯಲಿಕೆ ತಾನವ್ಯತವಹುದೆಂ
ದಜುಹಿದನು ತಮಗಂಬುಜಾಕ್ಷನು ಕೇಳು ನೀನೆಂದ ॥

೮೪

ಹರಿಯ ಮಾತಿದು ಸತ್ಯ ಮಂದರ
ಗಿರಿಯನೇ ಕಡಗೋಳ ಮಾಡುತ್ತ
ದರಣಿಗಾತಿಹ ಸರ್ವಾಂತನ ತಂದು ತೆಗೆ ನೇರ್ಣಾ ।
ಬರೆಯಬೇಕನಲಂಧಕಾಸುರ
ಹಿರಿದು ಮನ್ಮಿಸಿ ಮಂದರಾಭಿಧ
ಗಿಂಯ ಕೇಳಲು ದೇವದಾನವರೆಡುಬಲ ನೆರೆಧು ॥

೮೫

ದೇವದ್ಯೈಸ್ವರು ಕೂಡಿ ವಂದರಬರ್ವತವನ್ನು ಕೀಳುವಿಂದ.
ಗಿರಿಯ ಕಿತ್ತು ರು ಮೂರಾಣಿಸಾವಿರ

ವರುಪವರಿಯುಂತಗುಳ ಹೊತ್ತುರ
ದೆರಡುಬಲವ್ಯೋಂದಾಗಲಿಪ್ಪತ್ತಿಪ್ಪದುಸಾವಿರದ |

ನಿರುತ ಯೋಜನದುಧ್ವ ಗಿರಿಯದು
ವರಸ ಭೂಮಿಯ ಸಾರಲೀಯದೆ

ಗಿರಿಯನಾಂತರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರವಿಬುಧರಾಕ್ಷಸರು ||

೮೬

ಸುರರಿಗಿತ್ತುರು ಬುಡವನಾಗಳು
ಗುರುತರದ ಹದಿನ್ಯೈದುಸಾವಿರ

ಧರಣಿಯೋಳಿಗುದರಸ ಕ್ಷಿಬರಿ ಯುಭಯಪಕ್ಷೆಗಳು |

ಗಿರಿಯ ಹೊತ್ತುಪ್ಪತರಲಿಕಾಗಳು

ಸುರರು ಬರ ಬೆಂಡಾಗೆ ವಾಲಿಯು

ಗಿರಿಯನಾಂತನು ತಮ್ಮ ಸಹಿತೊಂದಿನೆಸ ವೀಪರಿಯ ¹ ||

೮೭

ಹೊತ್ತು ಸಾರಿದರಾನಿಕಾಳಕರ

ಮೌತ ದಲಿ ಹನ್ನೆ ರದು ಯೋಜನ

ವತ್ತಲಾಂತರು ಬುಟಕ ಲಕ್ಷ್ಮಿಪರನ ಕರುಣದಲಿ |

ಅತ್ತ ಬಿಜಯಂ ಗೈದುತಮರರ

ಚಿತ್ತವೈತ್ತಿಯನಜೀದು ರಾಕ್ಷಸ

ಮೊತ್ತಕೆಂದನು ನೀವು ದನುಜರು ಗಿರಿಯ ಕೊನೆಯದನು ||

ಹೊತ್ತು ದುಂಟೇ ಎನಲು ದೇವರ

ಮೊತ್ತವನು ಕೆಡೆನೂಂಕಿ ರಾಕ್ಷಸ

ಮೌತ ಹೊತ್ತುದು ಗಿರಿಯ ಬುಡವನು ಸುರರು ಗಿರಿಗೊಳಿಯು |

ಹೊತ್ತು ನಡೆದರು ಹರಿಯ ನನೆಯುತ

ಲತ್ತ ತೊಂಭತ್ತಾಟು ಲಕ್ಷ್ಮಿದ

ವಿಕ್ಷ್ಯಾರಿಪಯೋಜನದಿ ಬಂದರು ಮೇರುಪವ್ಯತದಿ ||

೮೮

¹ ಪ್ರಾಬಲ್ ನೊಂದು ಮುಹಾಭಾಷತ ಪರಿಯಂತ, ಕ. ಗ. ಫ.

ಗಿರಿಯ ಸಾರದೇಶಗೆ ಹಾಕಲು
ತರಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದಾಗೇಂ
ಗಿರಿಯ ತೂಕವೆನಿಸ್ತು ಸರದಲಿ ಹಾಕೆ ಹರಿ ಬಡಕ ।
ಅಖಿತನಾಗಿರಿ ಶರಧಿಯಂತ್ರಕೆ
ಸಂಶಿವ ಪರಿಯನು ಶರಧಿ ಮೂವ
ತ್ತುರದುಲಹ್ಯೆದ ಘಾತಕಿಟಯಲು ದೇವರ್ಯತ್ವರಿಗೆ ॥

೧೦೧

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಹರಿಯ ಸತ್ಯಕೆ
ಹಿರಿದು ಕೌತುಕವಲ್ಲ ಮಂದರ
ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದ ನೀಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಂತಕೋಟಿಯನು ।
ಘರಿಸಿಹನು ಪ್ರತಿರೋಮರೋಮದೋ
ಉರಸ ತಾನಾಹರಿಗೆ ಮಂಗಳ
ಪರಿಪರಯ ವರಕುಸುಮವರುಷನು ಸುಖಿಯೆ ನಾಕದಲಿ ॥ ೧೦೧

ಒಟಕೆ ರಾಹ್ಯಸರಮೆರರಾಗಲು
ಬುಳಿಕೆಯನಪಡರಿಸಿ ಗಿರಿಯನು
ನಿಲಿಸಿದರು ಕಡಲೋಳಗೆ ನಿಂದಿಸಾಗ ತಾವ್ಯದೆ ।
ನೇಳು ತಂದರು ವಾಸುಗಿಯನಾ
ಕುಳಿಸಿ ಸುತ್ತಿದರಾಗ ಗಿರಿಯನು
ನೆಲೆಪುನಿಪ್ರತ್ಯೇದುಸಾವಿರಸುತ್ತನಳವಡಿಸಿ ॥

೧೦೨

ಮೇಲೆ ಮಂದರಕಾಗ ಲಹ್ಯೈ
ಲೋಲನಾಜೆ ಯು ಕಿಂತುಮಾರನ
ಕೇಲ ತೆಗೆ ನೇಣಿಂಗೆ ತಂದರು ಭುಜಗವಾಸುಗಿಯ ।
ತಾಳುವಾಧಾರಕೆ ಕರವನು
ವಾಲಿಯಾಂತನದಿಜಗತ್ತನು
ಮೇಲೆ ದೇವಾಸುರರು ಹೊಸೆವರು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥

೧೦೩

ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸಪ್ತೋಽತ್ತಮೇತ್ತಮ
ನೋಲೆಯದಂತಿರೆ ಕಡೆನೆ ಕಂಭದ
ಕೆಳಗೆ ಧರಿಸಿದ ಕೂರ್ಮರೂಪದಿ ಹೇರುಮುಂದರವನ್ |
ಬಲಿದು ಕೀಲಕ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಮಾಸದ
ಸುಳುವಿನಲಿ ತುದಾ ಪ್ರಮಿಯಲಂ
ದುಲಿದು ವಿಚ್ಛಿತ್ರಯದ ಮಥ್ವದಲಾಧನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ೧೦೪

ಹೊಸೆದರ್ಶಿ ಧರಿಗಳನ ನಡುಗಲು
ಮುಸಗಿ ಮಂದರದಿಂದ ದುಗ ದ
ರಸಗದಲನಾದೇವದಾನವರಂದು ವಾಸುಗಿಯ |
ಪಸರಿಸಿದ ಫಣೆವಿಡಿದು ನಾಕಿ
ಪ್ರಸರ ಹೊಸೆಯಿತು ದೈತ್ಯಾತನ
ಸೆಸಗಿದರು ಬಾಲದಲಿ ವಾಸುಗಿ ಕಾಡು ಕಾಖಿದನು || ೧೦೫

ವಿಷವನೆಮರರ ಹೇಳಿ ನಾಕಿ
ಪ್ರಸರ ಕೂಗಿಡುತ್ತಿರಲಿಕಾಂಕ್ಷಣ
ಬಿಸರುಹಾಂಕ್ಷನು ಬಂದು ದೈತ್ಯರಿಗೆಂದ ವಿನಯದಲಿ |
ಎಸಕುಳಿರು ನೀವು ನಿಮಗನಿ
ಮಿಪರು ಸರಿಯೇ ಫಣವೆ ಹಿಡಿವುದು
ಮಿಸುಕಲಾಗದು ನೀವು ಬಾಲವನೆಂದೊಡವರುಗಳು || ೧೦೬

ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂದರವಿಟ್ಟು ದೇವದೈತ್ಯರು ಕಡೆಯಾಗಿಕೆ.
ಅಮೆರರನು ಕೆಡೆನೂಂಕಿ ಫಣೆಯನು
ತಪುತಪುಗೇ ಹಿಡಿದೈದೆ ಹೊಸೆಯಲಿ
ಕಮೆರರಾಗಳು ಬದುಕಿದೆವು ನಾವೆನುತ ಬಾಲವನು |
ಸುಮನದಿಂದಲೆ ಹಿಡಿದು ಹೊಸೆದರು
ಕಮೆಲನಾಭನ ಕೃಪೆಯ ಭಾರದಿ
ಸಮುತ್ತಳಿಸಿ ತಾಷ್ವೆದೆ ಮಂದರಮಥನ ಮಾಡಿದರು || ೧೦೭

ಮಾಡಿದರು ಮನ್ಮಾಲು ವತ್ತರ
 ಕೂಡಿ ಸೆವೆದನ್ನ ಬಟಕಲಾಗಲು
 ಮಾಡಿದವು ಶ್ರೀರಾಬಿ ಮಧ್ಯದೊಳರಸ ಕೇಳಂದ
 ಅಲ್ಲಿ ಪರಾವತ ಮೈಲಾದವುಗಳ ಜನನ.
 ನೋಡಲಿಕೆ ಒಂದಂತ ಶೈತದ
 ಗಾಥಹಯವುಚ್ಚೆ ಕರವಸುಗಳ
 ಜೋಡು ತಾ ವರಪರಕು ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಕಲ್ಪತರು॥ ೧೦೮
 ಕಾಮಧೇನುಗಳಲ್ಲಿದಲ್ಲಿಯೆ
 ರಾಮಣೀಯಕವನ್ನಧಿಯಪ್ಪರ
 ಸೈತ್ರೀಮು ಪುಟ್ಟತು ಮತ್ತೆ ಕುಲಿಕವು ಜಂದ್ರತಾರೆಗಳು।
 ಭೂಮಿಗಳ್ವೆ ರಿಯೆನಿಸಲಮಂರರ
 ಸೈತ್ರೀಮು ಜೀವನದಂತೆ ಮಾಡಿದು
 ದೀವಾಣಾಸುಧೆ ಪ್ರಾಣಕಲಕದಿ ಶ್ರೀಯನೋಡಗೂಡಿ॥ ೧೦೯
 ಹಂಟ್ಯಾದವು ಪರಮೌಷಧಿಗಳವು
 ಹಂಟ್ಯಾದುದು ತಾ ವರವನಸ್ತುತಿ¹
 ಸೆಟ್ಟುನಾಗಲು ಸುಧೆಯು ಮಧ್ಯನದಲವರ ಕಡೆಯಿಂದ |
 ಹಂಟ್ಯಾಸಿದ ಹರಿ ತಾನು ದೈತ್ಯರ
 ಸೆಟ್ಟುಸಲು ನಾರಯಣಿ ಎಂಬಳ
 ಥೀಟ್ಯಾದಲಿ ಸುರವರರ ಕಾಯಲು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೧೧೦
 ಹಂಟ್ಯಾದವು ವಿಗೆ ವರಸುವಸ್ತುವು
 ಸೆಟ್ಟುನಾಹದಿನಾಜುಸಾವಿರ
 ಯಾಪ್ತಿಕರ್ಯಾಮಿದಜೀಂಗಿ ನಾನಾವಿಧದ ಕಲ್ಪತರು |
 ಪುಟ್ಟಾದವು ವರಕಲ್ಪಲತೆಗಳು
 ಪುಟ್ಟಾದವು ನೆಟೆ ಹವ್ಯಾಕವ್ಯಕೆ
 ಶ್ರೀಪತಿ ವಾಗಿಹ ಕಂದಮೂಲಗಳಮ್ಮೆ ತಮಧನದಲಿ || ೧೧೧

ಶಾಕಪತ್ರನ್ನ ನೆಟು ವರಣಲ
 ಶಾಕಗಳು ಮುಸ್ಕೂರು ಮಿಕ್ಕಿನ
 ಶಾಕಗಳು ತಾ ಪುಜ್ಯವಲ್ಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ |
 ವಾಯ್ಕುಳಿರು ತಾ ಮೆಲುವ ಫಲಗಳು
 ಲೋಕವರ್ತನೆಯಲ್ಲ ಕೇಳ್ಣ
 ಜೀವೇಕಿಗಳ ತಾ ಜಾತಿಜಾತಿಯೊಳವರೆ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೧೧೩

ಎಳ್ಳು ಜವೇಗೋಧ್ವಮೆ ಮುಸ್ಕುವೆ
 ಉಳ್ಳುವಪ್ಪ ತಾ ಗೂಡಿ ಹುಟ್ಟಿದ
 ವೆಟ್ಲ ಮೂವತ್ತಾ ಅಕ್ಕಂಕಾಗಂಡವೋದಲಾಗಿ |
 ಎಳ್ಳಧಾಸ್ಯವ ಸೆಣಿಸೆ ಹದಿನೆಂ
 ಟಲ್ಲಿ ಪಡಿಯಿವರಂದದಿಂದವೆ
 ಯೆಲ್ಲ ಮೂವತ್ತಾಳೀ ಎನಿಸುಗು ಲೋಕ ಮೇಚ ಲಿಕೆ || ೧೧೪

ಹುಟ್ಟಿದ ಅವೃತವನ್ನು ದೈತ್ಯರು ಕಿವನ ಬಳಿ ಕೊಡುವಿಕೆ.
 ಕ್ಷೇರಂಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ
 ಸಾರವಸ್ತುವಸ್ಯೆದೆ ತ್ರಿಪುರರ
 ವ್ಯೋರಿತತ್ತರು ದೇವ ನೀನಿದ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು |
 ಧೀರದೇವಾಧಿಪತ್ರಿಯಂಬಕ
 ಗೋರಣಿಸದೆಂದಮೆಳವಸ್ತುವೆ
 ನಾರಯಿದು ತಾವ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರು ಪರಮಾರುಪದಲಿ || ೧೧೫

ವಾರಜಾಸನಮುಖ್ಯನಾಕ್ಷಿ
 ರೋರಣಿಸಿ ಕುಳಿದರು ಪಟ್ಟಿಯೆ
 ನಾರಯಿದು ಪುರ್ವಕ್ಕೆ ಪಶಿಮಮುಖಕ್ಕೆ ತಾಮಸರು |
 ಆರು ಪುರ್ವದ ಮುಖದಲುಂಬರು
 ಧಾರಣೆಯೋವತವ ವೊಳ್ಳಿ
 ಗೋರಣಿಪ್ರಾಯುಷ್ಯಭಾವೆಯು ನಿತ್ಯಮಿಧಿಯಾದ || ೧೧೬

ಗಾವಿಲರು ತಾವಾಗೆ ದಕ್ಷಿಣ
ಭಾವಕ್ಕುಂಬವರೆಡರು ಬಡತನ
ನೋವಹದು ವಾಯುಮೃಭಾಷೀಯು ಪಶಿ ಮುದ ದೇಸೇಗೆ ।
ನೋವದಹುದಾ ಮತ್ತು ಬಡಗಲು
ಜೀವನಿಕರಕದೋತದಾಯುವ
ಕ್ರೋಂಸ್ರೋ ಸಮನಿಪುದಿದನು ಬಳ್ಳರೆ ದೈತ್ಯಸಿಕರಾಗಳು ॥

೧೧೫

ಕುಳಿ ದರು ತಾವಪರದಿಕ್ಕಿಂ
ಗಳ್ಲಿ ಮುಖವಾಗಿರಲು ದೇವರ
ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿ ದಾಗೆ ಪೂರ್ವದ ಮುಖದ ಪಬ್ಜಿಯಲಿ ।
ಸಿಳ್ಳಿಹುದಾರಜೀತ್ಯಾ
ವೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಮು ಪರಮಮತವಹು
ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿ ದರುಭಯಪಕ್ಷದ ಪರಿಯ ಕೇಳಂದ ॥

೧೧೬

ಸುರರು ಕುಳಿ ದರೊಂದುಪಬ್ಜಿತ್ಯಾಯೋ
ಳಿರಲು ದೈತ್ಯರದೊಂದು ಪಂಬ್ಜಿಯೋ
ಳಿರಲು ಶೂಲಿಯು ದೈತ್ಯರ ಕರದು ನಗುತಲಿಂತಂದ ।

ಅವೃತವನ್ನು ಯಾವು ಬುಷಬ್ರೇಕೆಂಬಿ ವಿಚಾರ.

ವರಸುಧೀಯ ನಿಮಗಾರು ಬಡಿಸಲು
ಸಿರವಿಸುಪುದೈಯೆನಲು ನಾಕಜ
ರರಸಮೂದಲಾಗೇಂದರಾಗಳು ಶಿವೇ ತಮ್ಮನುವ ॥

೧೧೭

ದೇವ ದೈತ್ಯರಿಗಾರು ಬೇಕ್ಕೈ
ನಾವವರ ಕೈಕೊಂಬೆವವರನು
ನಿಷ್ಟ ಕೇಳಂಪುದೆನಂತು ದೈತ್ಯರು ಕರಗಳನು ಮುಗಿದು ।
ದೇವ ನಿಂನೇ ಕಂಭು ನಮ್ಮನು
ಕಾವ ನಿಂನೇ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ
ದೇವ ನೀ ಕೇಳಿಯ್ಯ ಮತವನು ಸುಧೀಯ ತಾ ಸಹಿತ ॥

೧೧೮

ಪುಟ್ಟಿದಾಕೆಯ ಕೈಯ್ಯಲುಂಬುದ
ಭೀಷ್ಟು ವೇನೆ ಹರಿ ಯುವತಿರೂಪದಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಗಂಟು ಕೊಯ್ಯನೆಂಬುದ ದನುಜರಣಿಯಾದಿರೆ ।
ನೆಟ್ಟು ನಾಕೆ ಯು ನೋಟಸನ್ನೆ ಯ
ದಿಟ್ಟಿಗವದಿರು ಮರುಳಂಗೋಂಡರು
ಕೆಟ್ಟು ಕೇಡಿಗೋನ ದೇಶುವೆ ದೈತ್ಯಕೋಟಿಗಳ ॥

೮೩೦

ದುಪ್ಪಿ ಜೀವರು ತಮ್ಮತನುವನು
ನೆಟ್ಟು ನಜುಿಯದೆ ಕಷ್ಟ್ಯಭಾವದಿ
ಕೆಟ್ಟಿರಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಸುಧೀಯನು ದೇವ ಒಡಿಸುವನೆ ।
ನೆಟ್ಟು ನಾಸುಧೀ ತಾ ವಿಶ್ವರ
ಭೀಷ್ಟು ವಲ್ಲದೆ ನಪ್ಪಿರಿಗೆ ತಾ
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿವರಿಗಮ್ಮೆ ತ ದೊರಕುವುದೆಂತು ದೇಷೆಂದ ॥

೮೩೧

ಎನಲು ದೇವಾಸುರರು ನಾರಾ
ಯಣಿಯನೇ ಪತಿಕರಿಸಿ ಶಂಕರ
ಮನದಲುತ್ತಾಹಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾನಯಪರನಾಗಿ ।
ವನಿತೆ ನಾರಾಯಣಿಯ ಕೋಮಲ
ವನಜಚರಣದಲುತ್ತಮಾಂಗವ
ನನುಕರಿಸಿ ಬಿನ್ನಿ ಇವ ವ್ಯಾಧಿದನೆಂದು ಕಮೆಜನು ॥

೮೩೨

ದೇವದೈತ್ಯರು ಅವೃತವಂ ಕೂಡಲು ಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
ದೇವಿ ನೀವೀಯಮ್ಮೆ ತಕಲಕವ
ನೀ ವಿಭುಧವೈಂದಕೆಯು ದೈತ್ಯ
ಸೈತ್ಯವಕುಣಲಿಕು ಪ್ರದದೆಂದರೆ ದೇವಿ ನಸುನಗುತ ।
ಆವಿರಿಂಚಾದಿಗಳ ಮಾತನು
ದೇವಿ ಮನ್ನಿ ಸೇ ಬಿಟಕ ದೇವಿಯ
ಭೂರ್ವಿಲಾಸವನೇನ ಹೇಱುವೆ ನಯನವಿಭ್ರಮವ ॥

೮೩೩

ಸುರರ ಕ್ಲಾಪ್ಯೋಂಗೊಳ್ಳಿದಸುರರ
ಹರಣವನ್ನ ಕೊಳ್ಳಲವರ ನೋಡುತ್ತ
ಬರಬರಲು ವರಮಂದಹಣಣವಲವರ ವೋಹಿಸುತ್ತ |
ಬರುತೆರಲಿಕವರನುವನಾಗಳು
ಪರಿಕೀಸಿದರೂ ರಾಹುಕೇತುಗೆ
ಇ ಶಿದರಾಷ್ಟ್ರೋ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರು ದೈತ್ಯಪಚ್ಯುತ್ಯಯನು || ೮.೫೪
ರಾಹುಕೇತುಗಳು ಸುರರ ಸಂಭಾದಲ್ಲಿ ಬರುವಿಕ್.

ನೋಟವಿದು ಲೇಸಲ್ಲ ದೈತ್ಯರ
ಕೊಟಿಗಾದು ಗಂಟಲನು ಕೊಯ್ಯಲಿ
ಕಾಟವಿದು ಪರಸತ್ತಿಯ ನೋಟವು ಸಲ್ಲದಿಹಪರಕೆ |
ನೋಟವಿಲ್ಲದ ಸುರರ ಪಂಚ್ಯುಯ
ಗೋಟು ಸಾಕೆಮೋನುತ್ತ ಮೇಲ್ಲನೆ
ಯಾಟವಿಕಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಕುಳಿದರವರು ವಿನಯದಲಿ || ೮.೫೫

ಜಂದ್ರಸೂಯರ ನಡುವೆ ಉಣಿಲಿಕೆ
ಬಂದು ಕುಳಿತ ರಾಹುಕೇತುಗೆ
ಇಂದವನುವಾಗಿರದದೆನುತಲಿ ನೆನೆದು ಮನದೊಳಗೆ |
ಬಂದುದನು ತವಣಿಹಲಮ್ಮುದೆ
ಇಂದು ರವಿ ತವೋಳಿಗೆ ಮನದಲಿ
ನೋಂದು ಬಳಳತ ಬರಲುನಾರಾಯಣಿಯು ಪಚ್ಯುತ್ಯಯಲಿ|| ೮.೫೬

ಬಂದು ವೋಂದದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯು
ದ್ವಾಂದ್ವಶ್ರೀಇಕರಣವನು ಮನದಲಿ
ಮಂದಿಸಲು ತವೋಳಿಗೆ ದೃಥಮನದಿಂದ ತಾವಾಗ |
ಮಂದರೋಂದ್ರಿ ರಗಣ್ಯಹ ಸಂಜೀಯ
ಲಂದು ಬಳಕದ ಕಂದು ತಾ ಸುರ
ವೃಂದದವರಿಂಗಮ್ಮತವೆಣಿವೃತ ರಾಹುಕೇತುಗಳು || ೮.೫೭

ಅಮೃತವನುಂಡ ರಾಜುಕೇತುಗಳ ಬಿಂದನ.
 ಕರದಲಮೃತವನೆಜೀಯೆ ದ್ವಿತ್ಯರು
 ತರಹರಿಸದದ ನುಂಗೆ ಗಂಟೆಲ
 ಹೊರೆಯ ಸೋಽಕದ ಮುನ್ನ ಕಡಿದನು ಕೊರಳ ಜಕ್ಕದಲಿ |
 ಶಿರವನೋಬಿನ ಎದೆಯನೋಬಿನ
 ತರಿದನಾಷ್ಟೋ ಪಬ್ಜ್ಯತ್ತ ದೂರರ
 ಸುರರ ಪಂಬ್ಜ್ಯತ್ತಗೆ ಬರಲಯೋಗ್ಯರ ಕಡಿಯಲವರಾಗ || ೧೮೮

ಅಮೃತ ಸೋಽಂಕಿದ ದೇಹವಾಷ್ಟೋ
 ಸುಮನಸರ ಸಮವಾಯ್ಯ ನಷ್ಟಿಕ
 ಕ್ರಮೆದ ಪದವಿಗೆ ಸಂದಪಮೃತವನುಂಡ ದೇಹಗಳಿ |
 ಅಮೃತಸೋಽಂಕದ ಕಾಯ ಕೆಟ್ಟು ದು
 ವಿಮಲಮತಿ ಕೇಳತ್ತ ಕಥೀಯನು
 ಕಮಲಸಾಭನು ಪಬ್ಜ್ಯತ್ತಭೇದವ ಮಾಡಿದನು ಬಣಿಕ || ೧೮೯

ಸುರರಿಗಮೃತವನೆಜೀದು ಸಾಕಿದ
 ಸುರೇಯನಸುರರಿಗಿರಿಸ ಕಳೆದಾ
 ಪರಿಯ ಕೇಳ್ತ ಬಂದುಕಲಕದೊಳಿರಡನಳಿವಿನಿ |
 ಹಿರಿದೆ ತಾನಿದು ಹರಿಯ ಮಾಯೆಗೆ
 ಸರಸಿರುಹಗಭಾಂಡದೊಡಲಲಿ
 ನಿರಿಸನೇ ಹರಿ ಜೀವರಾಶಿಯ ಪಂಚಭೂತಗಳ || ೧೯೦

ಎನಲಿಕರಸನು ಮುನಿಪಗೆಂದನು
 ವಿನಯದಲ್ಲಿಸಪ್ತಸಂಗರ
 ಜನಿಸಿದಂದವ ತನಗೆ ಹೇಳಿವುದೆಂದು ಬಿನ್ನ ವಿನೆ |
 ಜನಪ ಕೇಳ್ತ ಪೂರ್ವಕಂಥನವೆ
 ನಿನಗೆ ಹೇಳಿವೆ ವೋದಲ ಕೃತಯುಗ
 ವಿನುತೆಸ್ವಾಯುಂಭುವನ ಮನುವಿನ ರಾಜ್ಯದೋಷಗಳ್ || ೧೯೧

ಇನಿಸಿತ್ತೊಂದೇ ಕಥನವದನ್ನಾ
ನಿನಗೆ ಹೇಱುವೆನದನು ವಿಸ್ತೃಯ
ವಿನುತಕ್ಕಣ ಕೊಸತನಣ್ಣಪ್ರವೆ ಸಾಗರದ ಹವೇ |
ವಿನಯದಲಿ ಶುಷ್ಟಿಕರವಾದುದ
ನನಿತುವನು ಶಿವ ನೋಡ ಬಂದರೆ
ಫಂತರದ ಕೋಪವನು ತಾಳ್ಳುದ ಕೇಳು ಕೀರುಕವೆ || ೮೩೨

ಐದನೇಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಆರನೇಯಗಂಧಿ.

ಸೂಚಕನೆ

ಕ್ಷಾರಕೆಳ್ಳಿನ ರಸಸುರಾಬಿಗ
ಭೋರಣಾದಲಾವರಫ್ಲೆ ತಾಬಿಯ
ಕಾರಣವನಾ ದಧಿಪಯೋಬಿಯ ಸ್ವಾದುಸಾಗರದ ||
ಶುಷ್ಟಿಗಳ ವಾಸಗ ಶಿವನ ಬರುವಿಕ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಿಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಹಿಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಶುಷ್ಟಿಗಳ
ಲೋಲಪುಣ್ಯರಣ್ಣ ತಣನಿಸಿಪ್ಪದಾಕ್ರಮನು |
ಮೇಲೆ ನಿಮಿಂತವಣಿ ಶೋಭಿಸೆ
ಭಾಳುಲೋಳಕನ ಬಂದು ಶುಷ್ಟಿಗಳ
ದಾಲಯದ ವಿಭವವನು ನೋಡುತ ಬರಲು ಮನೆಮನೆಗೆ ||

ಷಳಿಯಲಿ ನೋಡುತ್ತು ಬರಲಿಕೆ
ಕೇಳು ಶುಷ್ಟಿಗಳ ಬಳಿಗ ಸಂತತ
ಶೀಳಮೇಳಂಗಳೂಳಿದರು ತಮ್ಮಯೂಕ್ತಮೆದಿ |

ಅಲತಾಂಗಿಯರ್ಲ್ಲ ಖುಟಿಗಳ
ಲೋಲದೇವಾಜರ್ನೆಯ ಪ್ರಪ್ರವ
ಕಾಲವಣಿದೊಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ಹಿಂದೊಂದಾಯ್ತು ಕೇಳಂದ ॥ ೨

ಬಂದು ಶಿವ ನೈಳಡುತ್ತ ಹಿರಿಯರ
ಮಂದಿಯನು ಮಂದಿರದಿ ಕಾಣಿದ
ಲಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರು ನೇರಿದ ಬಾಲಕರು ।
ಕಿವನು ಹಿಂತಿರುಗ ಹೋಗೆ ಬಾಲಕ ಕಾಟಿದಿಂದ ಕಿವನು ಕರಿಸಲು
ಆಕ್ರಮಿಸಿದನ.

ಅಂದು ಕಾಡಲಿಕಾಯ್ತು ಕೋಪವು
ತಂದೆ ಕೇಳ್ಯು ಸ್ವಪಶಿರೋಮುಣಿ
ಯಿಂದುಧರ ಭಾಳಾಷ್ಟ್ರಿ ದೇಗೆಯಲು ಬೆಂದುದಾಕ್ರಮವು ॥ ೩

ಬೇಯಲಿಕೆ ಖುಟಿವ್ಯಂದವಾಷ್ಟ್ರಾ
ಭಾಯ ಬಿಡುತವರ್ಯೈದಿ ಬಂದರು
ರಾಯಂಥಾಜರ್ಣಿತ್ತರಾಗಲು ದಿವ್ಯಾಂಕಾಪವನು ।
ದಾಯಃವಿಲ್ಲದೆ ಯಾಕ್ರಮಂಗಳ
ದಾಯವನು ಸುಟ್ಟುದಕೆ ನಿನ್ನ ಯ
ಕಾಯಪ್ರಾರ್ಥಿಯಲಿ ಯೆನಲಿಕಾಷ್ಟಾಂಕಾರಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಾಳಲು ॥ ೪

ಕಾಪದೂದ ಕಿವದೇಹವು ಉರಿಯುವಾಗ ಕಾಮಧೇನುವು ಹಾಲುಕರೆ
ಯಾಲು ಷ್ಣೇರಸಮುದ್ರಿತ್ವತ್ತಿ.
ಕೊಂಡು ತಾನುರಿಲಿಂಗವಾದನ
ಖಂಡತೇಜೋವೆಯನು ನಿಮಿಷಕೆ
ಹಿಂಡಿದನು ಹಂಡಿನಾಲ್ಪು ಲೋಕವನುರುಹಿ ಫೋಳಿದಿನೆ ।
ಕಂಡು ದೇವರ ನೇರವಿ ವಿಕ್ಷಾದ
ತಂಡ ಸರಸೀಜಸುತ್ತಿಗೆ ಪೇಟಲು
ಕಂಡು ಕ್ಷೇರಾಭಿಯೋಳು ನಾರಾಯಣನು ಪರಿತಂಡ ॥ ೫

ನಂದಿಸುವೆನುರಿಲಿಂಗವಾಯದ
ನೇಯ ತಾ ಕಂಡದಕೆ ತಣ್ಣೀ
ದೀದುಧರ್ಪಗತಿಕ್ಕಿ ತ್ಯಾಗಾಲಿಕಂದು ಸೃಜಿಸಿದನು ।
ತಂದು ತಾ ಹರಿ ಕಾಮಧೀನುವ
ಕುಂದದಾಶಿವೆನುತ್ತಮಾಂಗದೊ
ಳಂದು ಕಜ್ಞಿಯಲಿಕಾಯ್ಯ ದಿನಗಳು ಹಲವು ತೀರಲಿಕೆ ॥ ೬

ಕಜ್ಞಿಯಲಾತನೆ ಪಾದಮಸ್ತಕ
ನೇಜ್ಞಿ ಮುಣಿಗೆ ನಾಲ್ಕೆರಳುಗಳುಹಿಯೆ
ಕಜ್ಞಿಯಿತ್ಯೇ ಸುರಧೀನು ಪಾಳನು ಬಿಟಕ ಶಿಮೆಳೆ ।
ಕಜ್ಞಿಯೆ ಪಾಲಿಂ ಕಡೆಗೆ ಸಾರಿಯೆ
ಪೆಚ್ಚಿನೋಸಲ ಶಿವಾಯ್ಯ ಶೈತ್ಯವು
ಕಜ್ಞಿಗೋರಳ ಕೋಮೆಳನ ಮೆಸ್ತಕದುಷ್ಟ ವಾಜಿದಿರೆ ॥ ೭

ಅದಕೆ ಗ್ರೀಷ್ಮಂ ಬರಲಿಕಾಣ್ಣೀ
ವಿಧಿಸಿದರು ಶ್ರೀಭ್ರಷ್ಟದೇವರು
ಮುದದಿ ಶ್ರೀಕ್ರೈಲಾಜವಾಗಿಗೆ ಶೈತ್ಯಧಾರೆಯನು ।
ಉದಕವನು ನೇಜ್ಞಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ಸುದತಿಯರು ವರಪೂರ್ವಾಕುಂಭಾಜಿ
ಮುದದಲಭಿಪ್ರೇಕವನು ಮಾಡಿದರ್ಗಜಲಗಳಲ್ಲಿ ॥ ೮

ಆವನಭಿಪ್ರೇಕವನು ಮಾಡುವ
ಜೀವಿಗಾಗಲು ಭೂಮಿಸುರರೊಳ
ಗಾವನಗ್ನಿ ಮೈಷ್ಮಾನಿಗಾವನೋಂದು ಕೋಟಿಯನು ।
ತಾವು ಮಾಡಿದ ಫಲವದೆಂದಾ
ದೇವರೆಲ್ಲರು ಹರಿಯು ಬಿಟಕಾ
ತಾವಿನಲಿ ನೆಲಿಗೋಂಡ ದುಗ್ಗವು ಪಾಲುಗಡಲಾಗೆ ॥ ೯

ಕ್ವೇತ್ವೀಪದಧಿಸಮುದ್ರಾರ್ಥಿಗಳ ಜನನ.

ಅಲ್ಲಿ ಕೆನೆ ಮೇಳವಿಸೆ ಯಾದವ
ಮಲ್ಲಾಗಾಯಿತು ಕ್ವೇತದ್ವೀಪವ
ವಲ್ಲಿ ತಾ ದಧಿಯಾಯ್ತು ಮಂಗಳವ್ಯಂದ ಮೇಳವಿಸೆ ।
ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವರ್ಧಾ ತಾನೆ ವಾಮನ
ನಲ್ಲಿ ದಧೀಕ್ಷೇದನವೆಂದಾಗಳು
ನಿಲ್ಲದಂತುಪರೀಕ್ಷಾಗಮಾಡಿದಳ ಲಿಳಿವಿಭಾವದಲಿ ॥

೮೦

ಆಶಪೇಂದ್ರಂಗಾದ ಶೇಷವೆ
ನೀವಿಧಾತ್ರನಂ ಧರೆಗೆ ಹಾಯಿಸ
ಲೀವಿಧದಿ ದಧಿಕಡಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕುದರಸ ಕೇಳಂದ
ಕ್ಷಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಂಡಸ್ತಪ್ರಯ
ನಾಮಹಾಕಮೆಲಜನು ಮೊಡಲು
ಹೋಮಸಾಧನಕ್ಕೋಸುಗರ ಸೃಜಿಸಿದ ಫೃತಾಂಬುಧಿಯ ॥

೮೧

ವೋದಲಲಸುರರು ಹುಟ್ಟಲವರಿಗೆ
ಪದುಮೆಜನು ಸುರೆ ಯೆಂಬ ಕಡಲನು
ವಿಧಿಸಿದನು ಬಳಿಕಮೆರಸಿಕರಕಮಿಕ್ಕುರಸಗಡಲ ।
ಬದಗಿಸಿದ ಬಳಿಕಂದು ಮನುಜರ
ನೇಡವಲೋಸುಗ ಮಾಯಗಸ್ತ್ರ್ಯನು
ದುದರದಲಿ ಮೂತ್ರಿಸಿಯ ಮಾಡಿದ ಲವಣಸಾಗರವ ॥

೮೨

ಆಮಹಾಪ್ರಾಯದಲು ಮರಳಯೆ
ಆಮಹಾಜಲ ಶೇಷಭ್ರಾಮಿಗೆ
ತಾ ಮಹಾಸುಸ್ಯಾದು ಜಲವಾಗಿದ್ದ ದನವರತ ।
ಆಮಹಾಸಾಗರಗಳೇಇಂ
ಭೂಮಿಯಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವಾಗಂ
ತಾ ಮಹಾಜರಿ ಯಿರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿದನು ಸಪ್ತಸಾಗರವ ॥

೮೩

ಒವರ್‌ರೋಂದೊಂದುವನು ನಿರ್ವಿಷ
ಲುವಿಯಲಿ ಯದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವ
ಸರ್ವಜೀವರು ತುಂಬಿದೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಳವ |
ನಿರ್ವಿಘ್ನನದಿಂದಿದನು ನಡೆಸುವ
ಸರ್ವಗಳ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಹಿಂಸೆಯ
ಶರ್ವಮೋದಲಾಗಶ್ವಿಯಲಸದಳ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೪೪

ಒಂದು ಕುಲದೊಳಿರಡು ರಸವನು
ಕುಂಧಿಸದೆ ತಾ ಬೆರ್ನೆ ಸುಧೀ ಸುರ ೧
ವ್ಯಂದಕೈಯಿವನು ಸುರೀಯ ದೈತ್ಯರಿಗಳುರಮುದರನನು |
ಅಂದು ಮಂದರಮಥನ ಮಾಡಿಯ
ಹಿಂದು ಗಳಿಯದೆ ದೈತ್ಯನಿಕರವ
ಕೊಂಚು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಿಕರವ ೨ ಕಾಮ ಸಾಗರವ || ೪೫

ದೇವಪ್ರತ್ಯೇಕರನ್ನ ಕುಂತು ಹಂಹರಬಿಳಿಕ್ಕರ ಸರ್ವಾಧಾನ.

ಇಲಿಸಿದಾತಂಗರಾವ ಫಿನೆವಿದ
ನರಸ ಕೇಳ್ಣ ದೈತ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಸ
ಸುರರು ಮತ್ತುರಿಸುತ್ತ ಸಂಗ್ರಹಮವನು ಮಾಡಿದರು ;
ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನು ಇರಿಹರ
ರುರುವ ದೈತ್ಯರ ಕಳಕಳವ ಪರಿ
ಹರಿಸುತ್ತಿರೆ ಸಿಂಹಿ ದೇವಿ ಬಂದಳು ಸಿಂಹಪಾದಜೆಯ || ೪೬

ತಾವಿನಲಿ ಜನಿಸಿದಳು ಭಾಯೂ
ದೇವಿಯನಲಿಕೆ ದೈತ್ಯನಿಕರಕೆ
ತಾನ್ಯ ಸುಕಿದರು ಶಿವಪಿರಿಂಭಕಾದಿಗಳು ವಿನಯದಲಿ ;
ನೀವು ನಿಮ್ಮಭಿಮತದಿ ಕಟ್ಟರಿ

1 ಜೀರ ಜೀರವ, ಕ. ೩. ೯.

2 ದೇವರ, ಕ. ೩.

ನೀವು ಮಾರ್ಯಾವರಕುಮಾರಿಯ
ಭಾವವನು ಕಂಡದಕೆ ಮರುಳಾಗಿಹರೆ ಹೇಣಿನೆ || ೧೩
ಯುವತೀಯರ ನಂಬಿದರಿಗೀಪರಿ
ಯವಗಡಪ್ತ ತಾನೆನಲು ದಾನವ
ನಿವಹವಾಗಲು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸರಿ ಯಮ್ಮತಮಾಫನವನು |
ತಿರುಗಿ ಸಮಾಧಿ ಕಡೆಯುವ ಕೃಯಾತ್ಮ.

ಸಮತಳಿಸಿ ಮಧಿಸುಪ್ರದರ್ಶಿಂದರೆ
ಕುಮಾರಿಗಳು ತಮೆತಮಗೆ ತತ್ತ್ವಾಳ
ಕುಮರರನು ಕರೆತಂದು ಹೊಸೆದರು : ಮತ್ತೆ ಕೇಳಂದ || ೧೪

ವಿಷಣು ಹಂಟ್ಲು ವಾಯು ನೀರಸವಾಡಿ ಶಿವನಿಗೆ ಕೊಡುವಿಕೆ.
ಹೊಸೆಯಲಿಕೆ ವಾಸುಗಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಹಸರ ಕಾಯ್ದುಂತುರಿಯನುಗುಣಿತು
ವಿಷವ ಹಾಲಾಡಲವನುಮರಾಸುರರು ಬ್ರೇಯಲಿಕೆ |
ವಿಷದ ಕೂರತೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲವ
ಫಣಿಸುತ್ತ ಬರಲಾಸಮಿಂಬಾರಣಿ
ಹೊಸೆದನಂಗೈತಳಿದಿ ಕೋಪದಿ ನೋಡಿ ಪಡಿಸಣವ || ೧೫

ವಿಷವ ಬಿಟ್ಟುನು ಬುಟಕ ತಾನದು
ಪಸರಿಸಿತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೆ
ವಿಷವು ಬರೆ ಬರೆ ಬೆಂದಮಾಡಿತು ಲೋಕ ಇದಿನಾಲ್ಕು |
ವಿಷದ ಕಡುಹನು ಧರಿಸಲಾರದೆ
ನುಸುಳದರು ತೆತ್ತಿಇಸಕೋಟ್ಟು
ಇಸಮೆಬಲ ಹರಿ ಬಂದು ನಾಕಿಪ್ರಸರಕಿಂತಿಂದ || ೧೬

ಅಂಜದಿರಿ ನೀವೆಂಜದಿರಿ ಸುರ
ಪಂಜದಿರಿ ಯನೆ ದೇವ ತಮ್ಮಯ

१ ಕಡುಹ, ಘ. २ ಬರಲೋಕವಾಳ್ಳಣ, ಕ. ೨.

ನಂಜನಂಜೆಕೆಗಳುಯು ಕೊಡುತ್ತಲು ಬಂದನಾಸುರರಂ ।

ರಂಜೆಸಿದರಲ್ಲಿ ನಾಕೆಜ

ರಂಜೆಕೆಯೆ ನೆಬೀ ಕಾಯ್ಯ ಲೋಕವೆ

ಭಂಜಿಸುವ ವಿಷ ಗಳದೊಳಂತನು ಶಿವನು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ॥ ೨೧

ಇಂದ್ರ ಯಮನು ಕುಳೀರ ಸ್ನೇರುತ್ತಿ

ಇಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಕೃತಾನು ನದಿಪತಿ

ಬಂದು ಇಂದ್ರಕ್ಷಳಾವತ್ತಪಸನೆ ಕೃಪೆಯು ಭಾರದಲಿ ।

ಶಿವನು ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿದು ಸಾರಣ್ಣ ಬಿಡುಕಿಸುವಿಕೆ.

ಇಂದ್ರವೋದಲಾಗುಳಿದರಾಷ್ಟ್ರಾ

ದಿಂದ ಸುಡು ವಿಷಕಡ್ಡ ವಿಸಲಾ

ಇಂದ್ರವೈಳಯು ಕಾಯ್ಯ ಕೊಂಡನು ಭಕ್ತಿಜನರೂಳ ॥ ೨೨

ಅಂದವರುಮೂ ವಿಷದಲುಟಿದರು

ಕಂದ ಕೇಳು ಬಿಟ್ಟ ಶಿವ ತಾ

ಬಂದ ವಿಷವನು ಧರಿಸಿದನು ವಾಮಾಂಘ್ರಿಕೊನೆಯಿಂದ ।

ಅಂದು ಕಂಡರು ಶಿವನನದಿತಿಯ

ನಂಧನರು ತಾವಾಗ ಶಿವನೇ

ದಂದಕೂಕೇಶ್ವರನೆನ್ನತ ಹೈಣಿತಿವರು ತಮೆತಮಗೇ ॥

ಬೀರಳುಕೊನೆಯಲ್ಲಿದ ವಿಷವನು

ಧರಿಸಿತ್ತಿ ನಾನ್ಯ ಪ್ರದೇಶೆಯೆಂ

ದರನೆ ಶಿವ ತಾ ಮನದಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ತನ್ನ್ಯೂ ಇಗೆ ತಿಳಿದು ।

ಧರಿಸಿತ್ತಿ ಒಬಿಲ್ಲವಂಗರಿ

* ನಿರುತ ರೋಮದಿ ಲೋಕವಿಹುದಿದ

ನಣಿಯು ಶಿವಕಂಧಾದೊಳಿಟ್ಟನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥

೨೩

೨೪

* ನೀತ ರೋಮದಿ ಲೋಕಲೋಕಾಂ

ತರಗಳಹಿದಕ್ಕೆನು ಹದನೆಂದಜಿಯೆಡು ಶಿವೈಳಿ ॥

ಕೊಂಡು ದೀರಳಿಳಿ ಪ್ರಾಣಿದನು ಕಾ

ಸಿದೆ ವಿಶ್ವದಿಂದ ದುಷ್ಪಿಜಂತುಗಳ ಜನನ.

ಖಂಡಿಸಿದ ವಿಷ ನೇರಕೆ ಸಿದಿಯಲು

ತಂಡ ಪುಟ್ಟಿತು ವ್ಯಾಳವೈಕಿ ಕ

ಕೊಂಡಮುಸು ಕೇಸರಿಯುಮಿರುಹೆಯು ವ್ಯಾಪ್ತಿತೋಳಗಳು ।

ಜಂಡಸೂಕರೆಜಾಲ ಖರವೆಜ

ವೇಡಿ ವೋಸಳಿಯು ನೇಗಳು ಖೇಳಕರ

ವಿಂಥು ವಾಯಸವಾದವಾಙ್ಮಾ ಕೊರಳ ಖಂಡಿಯಲಿ ॥ ಎಂ

ಭಂಜಿಸಿದ ವಿಷ ಕಾಳಕೂಟದ

ಲಂಜಿಕೆಯ ಬಟಿಕಾಗ ದೈತ್ಯರು

ರಂಜಿಸಿದರಲ್ಲಿ ದೇವಾಸುರರು ಯುದ್ಧ ಪಲಿ ।

ಮುಂಜ ಮುಸುಕುವ ತೆಱದಿ ದೈತ್ಯರು

ಪಂಜರಿಸಿದರು ದೇವವೈಂದವ

ಕಂಜನಾಭನು ಕಂಡು ಕೈವೀಸಿದನು ಸುರಜನಕೆ ॥ ಎಂ

ತಿ.ಗ ದೇವ ದೈತ್ಯರ ಯಂದ್ರ.

ಆಸುರದ ಸಂಗಾರಮುಣಿದು

ಭಾಸುರದಿ ಹದಿನೆಂಟು ವತ್ಸರ

ಗಂಡಗಲಿ ವೃಢಸುರರ ವಿಗ್ರಹ

ಜಂಡಿಯನು ಪರಾಜಿಸಿ ತೆಳನು ಬೆರಳ ಕೈನೆಯಿಂದ ।

ಖಂಡಿಸಿದ ವಿಷ ನೆಲಕೆ ಬೀಳಿಲು

ತಂಡ ಪುಟ್ಟಿತು ವ್ಯಾಳ ಮಹಿಕ

ಕೊಂಡವುಸು ಕೇಸರಿಯು ಮಿರುಹೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿತೋಳಗಳು ॥

ಜಂಡಸೂಕರೆಜಾಲಗಳು ಖರ

ಹಿಂಡು ವೈಕಿ ನೇಗಳು ಖೇಳಕರ

ವಿಂಡಿನಲಿ ಪಾಂಚಾಲವಾಯಸಕೈಂಜವೊದಲಾದ ।

ತಂಡ ಹಂಟಿದುದಾಗ ಶಾಲಿಯು

ಕೊಂಡು ವಿಷವನು ಕೊರೆತ ಪುನರಲು

ಖಂಡಿಯಲಿ ಸಿದಿಯರಿಕೆ ತಿಗಳಿಗ್ರಾದವಾಙ್ಮಾಕೆ ॥ ಗ. ಘ. ಜ.

ಸೂನಿದವು ಯುದ್ಧದಲಿ ದೈತ್ಯಸೇತ್ತಿಮೇ ಬಹುಳಾಗೆ ।

ಶೀತಹಾನಿಯುಮಿಲ್ಲದಮೆರಾ

ವಾಸದಲು ಸುಧೀಯಿರಲು ದೈತ್ಯರು

ನಾಶವಾದರು ಮತ್ತೆ ತಾ ವೃಷಭವ್ ವೋದಳಾಗಿ ॥

೨೬

ವಾಸವನೆ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಾ

ಗಾಸುರವ್ಚಜ ವೆಂಟುಕೋಣಿಟಿಗ

ಭೂಎಸರಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲೋಡಿತಾ ಯಾದಿನೆಂಟು ಕೋಣಿಟಿಗಳು ।

ದೈತ್ಯರು ಸೇತು ಬೇರೆ ಸ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಹೋಗೆಂಬಿಕೆ.

ಕಾಶಿವೋದಲಾಗಮೆಳಗಯೆಯನು

ವಾಸೋಂಡರು ಮುಖಿಯಗಯೆಯನು

ಹೊಸುರದಿ ಸೇಷಿದರು ಕಡಲನು ಕೋಣಿಟಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ॥

೨೭

ಅಸೋಂಡರು ಕೆಲರು ಉಂಕೆಗೆ

ಸೂನಿದರುವಿಽರಾಣು ಕೋಣಿಟಿಯು

ದೀತದೋಳು ತುಂಬಿದರು ನಾನಾತೀಥ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರವಲಿ ।

ದೋಷಿಗಳು ತಾ ನಾಲ್ಕು ಕೋಣಿಟಿಗ

ಭೂಸು ಬಯಲಾಗಿಕೆ ಮಿಕ್ಕಿನ

ಲಾಸುರರು ಸುರರಿಂದ ಬಿದ್ದರು ಹತ್ತು ಕೋಣಿಟಿಗಳು ॥

೨೮

ನಾಶವಾಗಲು ಕಂಡು ಸುರರಿಗೆ

ರೋಷದಲ್ಲಿದಿರೆದ ನಾಗಲು

ನಾಶಗೋಂಡನು ಕಾಳನೇಮಿಯು ಇಕ್ಕಫರನಿಂದ ।

ಕಾಸು ವೇಗ ಇನಿವನು ಸುರರಿಗೆ

ಫೂಸಿಯಂತನೆಂದು ಮೂರೆ ಸೇಣಿದ

ನಾಸುರದಿ ಬಿತಕಂದು ಕಡಿದನು ತಲೆಯನಾಶಾಲಿ ॥

೨೯

ಅವನೆ ತಲೆಯನು ಕಡಿಯೆ ಸ್ವಗ್ರಹಿ

ಭಾವನವಾಗಲು ವೃಷಭರುವನೆಂ

ಬರೆ ಬರಿಕೂ ವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿಯು ತನು ಬರೆ ಜವದಿ ।
 ಅವನೊಳ್ಳೆ ಕೇಡಹಿ ಕರ್ಣಿನ
 ನಿವಹದಲಿ ತೋರಣವ ಕಟ್ಟಲು
 ಭುವನದಲಿ ಪವಮಾನನಾಗಲದಂಧಕಾಸುರನು ॥

ಶಿಂ

ಎದ್ದು ಪರಿತಹ ದೇವವೈಂದವೆ
 ನದಿ ಸುವನೆನೆ ಕಂಭು ದಾನವ
 ನುದ್ದು ರುಟ ನೆಂದಜೀದು ನಿಂದಾ ದೈತ್ಯಗಿರಾಗಿ ।
 ಅದ್ದರಜ್ಞೀಯೋಳವನೊಳ್ಳೆ
 ಕೆದ್ದಿದನು ಭಯರಸದಿ ಶಿವ ತಾ
 ನುದ್ದು ರುಟನಪ್ಪಣಿನು¹ ಕೇಡಹಿದ ಪಾದತಳಾದಿಂದ ॥

ಶಿ-೨

ಮೃತರಾದ ದೈತ್ಯರ ಪುನಜನ್ಮ.

ಕೇಡಹಿ ನಾಟ್ಯವನಾಡಿ ನಾಕಜ
 ರೋಡೆಯನಾಗಲೆ ಯವನು ಮುಂದಣ
 ಪೂಡವಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದನು ಬಾಣಾಸುರನು ತಾನೆನೈ ।
 ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ಯ ಕಾಲನೇಮಿಯು
 ಪೂಡವಿಯಲಿ ಕಂಸಾಭಿಧಾನದಿ
 ಬಿಡದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿಯಮಾ ಜರಾಸಂಧ ॥

ಶಿ-೩

ಹುಟ್ಟಿದನು ವೈಷಪವೈ ಮುಂದಣ
 ಸುಪ್ತಿಯಲಿ ತಾ ನರಕನಾಗಿಯೆ
 ಕಟ್ಟ ಕೇಡಿಂನಾರುಮಣಿಯರು ದೈತ್ಯಸಂತತಿಯು ।
 ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿತು ದೇವವೈಂದಕೇ
 ಸುಪ್ತಿಯಲಿ ಶ್ರೀಮಾಫಮಾಸದ
 ನೆಟ್ಟನಾ ಪೌರ್ಣಮಿಯ ದಿನದಲು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ॥

ಶಿ-೪

¹ ನುದ್ದು ರುಳಾವಷ್ಟುರಲಿ, ಖ.

ಭಂಜಿಸಿದ ನಾಡೈತ್ಯರೇಣು
 ಕಂಜನಾಭನು ಶೃತಿಯ ಭಾರದಿ
 ಮಂಜ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ಹರಿವಂತಾಯ್ಯ ನಿಮಿಷದಲಿ ।
 ಅಂಜದಾಸುರವೈಂದ ಸೇರೆದಾ
 ಕಂಜನಾಭನ ಕೈ ಪೆಯನೊಲುಮೆಯ
 ರಂಜಕರು ಕೈಕೊಳಿಸಿ ವಸ್ತು ವ ಕೊಂಬರೊಂದುವನು ॥ ೫೫
 ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಟ್ಟಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವಿಕೆ.
 ಇಂದು ಭೋಗಿಸಲಾಗ ನಾಕಂಚ

ವೈಂದ ಕಮಲಜಗೇಂದುದಿದನಾ
 ರಿಂದು ಕೊಂಬುದಕರ್ಣದೆಂದರೆ ಕಮಲಸಂಭವನು ।
 ನಿಂದು ಲಸದಕ್ಕೆ ತ್ವರ್ತಿವವ ತಾ
 ನಿಂದು ಕೊಡಪ್ಪಿದಕೆಂದ ಯೋಗ್ಯನ
 ದೆಂದು ಯೋಜಿಸಿ ಕುಲಿಕಪೂರ್ವವ ಕಂಡು ಸುರನಿಕರ ॥ ೫೬

ಕುಂದಧಿದ ಭೋಗಿಸುವನಾವನ
 ದೆಂದೊಡಾಕ್ಷಣ ಕಮ್ಭಾಸಂಭವ
 ನಂದು ಬಿನ್ನಾಹ ಮಾಡೆ ಹರಿಗೆಯು ಮಧುರ ವಚನದಲಿ ।
 ಎಂದನುಳ್ಳಿತ್ವರ್ತಿವವ ವಂಜುವ
 ಬಂದ ಮೆದಕರಿ ಕಲ್ಪವೈಕ್ಕವ
 ನೆಂದು ಕಾಣಿವಾ ಕಾಮೆಧೀನುವ ಚಿಂತಮಣಿಸಿತ ॥ ೫೭

ವರವಧಾಸಪ್ತಕವ ಶಳಿಯನು
 ವರಪತಿವ ತೆಯದಿತಿಕಾಂಡಲ
 ಸುರಪತಿಗೆ ಕೈವತ್ತೀಸೆಲ್ಲವುರ್ವವರ್ವಹ ಸುಖವ ।
 ಗಿರಿಯ ಹೊತ್ತಿ ದಾ ತೀರ್ಪುದು
 ವರವಧಾವ ತಾರೆಯನು ಇಂದ್ರನ
 ಶಿರದಲಿಧುವುದು ಶಂಖಗಾಗಳದೆಂದು ಹರಿ ಯೆನಲು ॥ ೫೮

ಅಂದೋಡಿಂದ್ರಂಗಸೃಗಳೊಷ್ಟಿಸ
 ಲಿಂದಿರಾಧರನೆಂದ ವಾಲಿಗ
 ದಿಂದಮೇಶಿ ತಾರೆಯನು ಮುದದಲಿ¹ ಕೊಟ್ಟಿರಾತಂಗೇ |
 ಜಂದ್ರಮಸನನುಮೇತಗಿತ್ತರು
 ಕುಂದದಾಗಳ ಶಿವನು ಮೋದಿಸ
 ಲಂದು ವರಜಪಮಣಿಯ ಪದ್ಮಜಗೀಯೆ ವಿನಂತುದಲಿ || ೪೯
 ಸಿಂಧುಮಥನದೊಳಾಗ ಬಹುವಿಧ
 ದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುಗಳನಾ
 ನಂದದಿಂ ಕವುಳಜನು ಕೊಟ್ಟಿ ಸುರರಿಗೆ ತಕ್ಕುದನು ;
 ಮಂದರಾಜಲವದನು ಮೇರುವಿ
 ಗಂದವಿಟ್ಟನು ಮರ್ಕಾ ಮಾರುತ
 ಬಂದನೊಬ್ಬನು ಒಟ್ಟಕ ಶ್ರೀಪತಿಯೆಡೆಗೆ ಕೇಳಂದ || ೫೦
 ವರಸುರೋತ್ತಮರ್ಮೈದೆ ಬಂದಾ
 ವರಮಣಿಯನುರಗೇಂದ್ರಗಿತ್ತರು
 ಮರಳು ಬಾಲೆಯ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ರು ಇರಿಯ ಇರ್ಜಿದಲಿ |
 ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಷ್ಣು ವನ್ನು ವರಸುವಿಚ.
 ಸುದರು ಬಾಲೆಯ ನೆರೆದು ಬಂದಾ
 ದರಿಸಿದರು ಶ್ರೀಪತಿಯನಾಗಳು
 ಸರಸೀರುಹಸಂಭವನೆ ಬಿಂನಹ ಮಾಡಿದನು ಸಿರಿಗೆ || ೫೧
 ಎಲೆ ಜನನಿ ನೀನಿಂದು ಸುರಕ್ಷಾ
 ಬಳಗದೊಳಗತ್ತೆಧಿಕರಾದರ
 ತಿಳಿದು ಮಾಲೆಯನಿಕಿ ಕೊಂಬುದು ಲೋಕ ವೆಚ್ಚಿಕೆ² |
 ಒಲಿದು ವರಿಸುವುದೆನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಅಲನೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮಪುರುಷನ
 ನಿಲುವನಾಳಿದುಣಿ ಕಂಡು ಹರುಪೋತ್ತವಂದಿ ಕ್ಷಮುಗಿದು || ೫೨

1 ಕೊಡಿಯನೆ, ಕ. ಚ.

ಸರೈಸಿರುಹಸಂಭವನೆನು ಬರಬರ
ಹಿರಿಯನತಿವ್ಯದ್ವಾಪ್ಯದಾತನು
ಪುರಕರನು ಭರ್ಮಂಗ ಭಿಷ್ಟೇಕನುರಂಭಾಪಣನು ।
ಸುರಶಿರೋಮಣಿ ಗವಿಯಾಷ್ಟ್ಯಾ
ಕರನು ದಿನಪತಿ ಯಿಂದು ಹೈಯಾ
ತರಳ ವೈಶ್ವಾನರನುವುತ್ಕನೀಂತ ನಿಷ್ಕರ್ಣಣಿ ॥

೪೩

ಆತ ರಾಹ್ಲಿಸಯೋನಿ ನಿರುರುತಿ
ಯಿಂತಾತ್ಮೇ ಜಡರಾಖಿಗಧಿಪತಿ
ವಾತ ಮಿಗೆ ಚಂಚಲನು ಯಹ್ಲೇನು ನೀತಿಬಾಹಿರನು ।
ಕ್ಷಾತ ಧನಸತಿ ಲಾಬ ಕನು ತಾ
ನೀತನುದ ತನಾ ತ್ರಿಯಂಬಕ
ರಿತರೆಲ್ಲಿಕಿಗಿ ಉಂಘಾಷ್ಟ್ಯಾನಿದೇವರಿವರೆಂದು ॥

೪೪

ನಾಕಜರ ನೇರವಿಯನು ಮನ್ಮಿಸು
ಧಾರೆ ಚಂಡಳು ಭಕ್ತವತ್ತಲ
ನಾಕಮುಲಸಂಭವನ ತಾತನ ಶ್ರಾತಿಸ್ಯಾಂಚರನ ।
ಆಕಡಲ ಸಂದಿನಿಯು ಬಂದಾ
ಲೋಕಕ್ಷಿಂಧಿಕನ ಕಂಡು ಹರುಷದಿ
ಜೋಕೆಯಲಿ ಸಂಭವಮಿಸಿ ಸಾಹ್ಲಾದ್ಯೇದಪಾಲಕನ ॥

೪೫

ನೆಲೆಯ ನೋಡಲಿಕಾಕೆ ಬಂದಾ
ಬಿತ್ತಿಕ ಕಮುಲದ ಮಾಲೆಯಿಕ್ಕುದ
ಳಾಲಿದು ಮಿಕ್ಕನ ಸುರರ ಲೆಕ್ಕಸದಾಕೆ ಮಾಧವಗೇ ।
ಎಳನಗೆಯ ಕಶಿರುಳಿಯ ಮುಖದಲಿ
ಬೆಳಗು ತೀವಿದ ಕಮುಲನಾಭಗೇ
ಲಲನೆ ವೈಯಾಂಜಸುತೆ ಬಂಡಳು ಪರಮಹರುಷದಲಿ ॥

೪೬

ಓತಳ್ಯ ಶ್ರೀದೇವಿ ಹರಿಯ
 ಲೋತು ತೊತ್ತಾಗಿಇಳಿದೆನಲ್ಲಿ
 ಕಾಳಿ ತನಿಂದಷ್ಟ್ಯಾಧಿಕಸಮಬಲರಿಲ್ಲ १ ಕೇಳಂದ |
 ದಾತ ತಾ ನಾಕಜರ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ತಾತ ಶಂಕರಪೀಠ ದಿನಕರ
 ಶೀತಕರರೀ ಭಾವ ವರುಣನಿಗಳಿಯ ಕೇಳಂದ ||

४३

ಆತಗಿಕ್ಕಿದಳ್ಳಿಲಿದು ಮಾಲೆಯ
 ನೋತು ಕೇಳ್ಯ ತನ್ನ ಕಡೆಗ
 ತಾ ತುರಿಸಿ ಕಂಡವರು ಗಿರಿಶರು २ ಕಮಲಸಂಭವರು |
 ಆತತ್ತತ್ವಾಳಕವರದೆಂದರೆ
 ಮಾತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಾಂಬಿಂಬಾಗಿ
 ಭೂತಜಾತದ ಜನನಿ ಸ್ವೀರಾಂಬುಧಿಯ ಮಗಳಾಗಿ ||

४४

ಹುಟ್ಟಿದಳು ಹರಿಪಾದಸೇವೆಯ
 ನಿಟ್ಟಿಯಲಿ ಕೈವಲ್ಯಗೇರಿಕದಿ
 ತುಟ್ಟಿಸದೆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಯೆಂದವೆ ಮುನ್ನ ಶಾಶ್ವತಳು |
 ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಪೂರ್ವದಲಿ ಶ್ರೀವರ್ಧನ
 ಹುಟ್ಟಿ ಶ್ರೀ ಭೂ ದುರ್ಗಾಯೆಂಬಾ
 ನಿವೆಯಲಿ ಹರಿಯೋಡನೆ ನೆರೆದಳು ಬ್ರಹ್ಮಕ ಸುರನಿಕರ ||

४५

ಬಳಿಕ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಂಗವನ.

ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತ್ರಿಯ ನಿಬಿಂಬ
 ವಿಂದುಧರಮುಖ್ಯಾಖಿಳಸುರರ
 ವೃಂದ ಮಾಡಿದುಡೊಲಿದು ಸ್ವೀರಾಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ |
 ಅಂದು ಮಧುಸೂದನನು ನಾಕೆಜ

१ ಸಮರಳರಸಕೇಳಂದ, ಕ. ೩.

२ ಹಿರಿಯರು, ಕ. ೩.

ವೈಂದವನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಯೆ
ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ದೇವದಾನವಬಳಗವರಿದೆನಲು ॥ ೫೦

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಐಪತಿಯ ಕಮಲಜ
ಬೀಳಿಕೊಂಡನು ಜಂದ್ರಮೋಳಯ ಸಹಿತ ಸುರವ್ಯಂನ ।

ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿಕೆ.

ಬೀಳಿಹಿಕೊಂಡುದು ತಮ್ಮೆ ಮಂದಿರ
ದಾಲಯವನ್ನೆ ದಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಲೋಲನಾಜಿ ಯಲಾಗ ಸುರಪತಿ ತನ್ನ ಲೋಕವನು ॥ ೫೧

ವರಮಹಾಕೃವಲ್ಯಗೀಹವ
ಸರಸಿಜಾಞ್ಣನು ಪ್ರಗಲು ನಾರದ
ನಿರುತ ಮುಚಮುನಿಮುಖ್ಯ ಸನಕಾಂಗಳು ಹರುಷಾದಲಿ ।
ಹಿರಿದು ಸಂತೋಷದಲಿ ನಾಕಜ
ರರಸ ವೆನ್ನಿನ ವರಮಹಾಪುರ
ಸುರಸಭೆಯನ್ನೆ ದಿತ್ತು ಮೋಡತಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೫೨

ಇಷ್ಟ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಕಥನ.

ಕೊಕ್ಕಸ್ಯೇ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂ
ದೆಕ್ಕಸರದಲಿ ಯಂಥಕಾವ್ಯರ
ತಕ್ಕಸಿಯೆ ಯಿಂದಾದಿದೇವರಿಗಿತ್ತನಾಸುಧೀಯ ।
ಮಿಕ್ಕನಮರಿಗಹುದೆ ಯುದಧಿಯ
ಹೊಕ್ಕಸ್ಯ ಮಂದರಗಿರಯ ಬೆನ್ನಲಿ
ಸೆಕ್ಕಸುಪ್ರದೀಲೆ ಕೂಪರ್ १ ಮಹಿಮೆಯನಾರು ಹೋಗಣವರು ॥

१ ಸೆಕ್ಕಸ್ಯಿದ ಶ್ರೀಕಾಮರ್, ಕ. ೩.

ಎಂದು ಹೈಕಂಪಾಯನಾಸ್ಯಪ
ವೃಂದಮೌಳಯ ರತ್ನಪಂಡವ
ನಂದನಗೇ ಹೇಳಿದನು ನೀವಿದ ಕೇಳಿ ಮುನಿಸಿಕರೆ ।

ಅಂದು ಶ್ರೀದೇವಿಯರಿಗಾಗೋ
ವಿಂದನೇ ಪತಿಯಾಜಾದನೆಂಬುದ
ಮಂದರಾಜಲಕ್ಷಣೀಯನಿದ ತಾ ಹೇಣ್ಣಕೇಳ್ಣಂತು ॥

ಎಂ

ಎಂದು ಭಕ್ತರ ಕಾವ ¹ ಯಾಯವ
ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ಗೋಪೀ
ವೃಂದವಲ್ಲಭ ದೃತ್ಯಾಭಂಜನ ದೇವಕೀತನಯ ।
ಮಂದರೋದರ ಕೈಟಭಾಂಸುರ
ವೃಂದಮರ್ಮನ ಸಮ್ಮುಖ ರಕ್ಷಿತ
ನೆಂದು ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನು ಮನಮುಟ್ಟು ॥

ಅಂ

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ವಾಗಿದು.

ಷ ಷ ನೆ ಯ ಸಂ ಧ .

ಸಂಜನೆ.

ಪರಮೆಖಿಯರ ಶಾಪಭರ್ಯದಲಿ
ಸರಿದರಾಜಯವಿಜಯರಿಂಬಿ ರು
ಮರಳ ಜನಿಸಿದದವರು ದಿತಿಯಲಿ ಮುಸೀಪಕ್ಕಪಗೆ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಿನ ಹೈಭವವಣಿನ
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ವೇದೋಧಾರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ

¹ ಕಂಂಡಬೇತಾ ಕಾವ, ಗ್ರ. ಧ.

ಲೋಲ ಹೈರಾಂಬುಧಿಯಲಿದ್ದ ನು ಕೈಟ್ಯಾಂತಕನು ॥

ಹಾಲಸಾಗರಮನೆಯ ಸೇಜೆಯ

ವೇಲೆ ಶೇಷನ ಹಾಸು ಕೌಸ್ತುಭ

ಲೋಲ ಶೃಂಗಾರದಲು ಶಂಖಗದಾರಿಪದ್ಮಗಳು ॥

೮

ಧರೆಯು ಗುಂಜಿಯ ಕಷ್ಟಿನಂತಿಯು

ದುರಗಘಣಿಯಲು ಜೀವರಂತ್ಯದಿ

ಹರಿಯ ಹಾಸೀಯಾದನಂತನ ಮೇಹಿಮುಗೋಳರವೆ ।

ಎರಡುಸಹಸ್ರಕು ಜಗವ ಮಾಡಿದ

ಸರಸೀರುಹಸಂಭವನೆ ನಾಭಿಯ

ನಿರುತ ತೋಟ್ಯಲ ಕೂಸು ದಾಸೀವರ್ಗವದೆ ಉಷ್ಣಿತ್ತ ॥

೯

ಇಳ್ಳಾ ಮುಕ್ತಾಪುಲದ ಹೊಸಹೇ

ಶಲೆಯನಳವಡಿಸಿಕ್ಕಿದನು ಮಿಗೆ

ಜಲಧಿಯಲಮ್ಮತಗಳುಣಿ ವಿಗ್ಗಿಂಸಿತ್ತು ಪ್ರಾದಿನಿಯಾ ।

ಬ್ರಹ್ಮಕ ಬೆಳ್ಳರಿಂಗಳಲಿ ಬೆಳ್ಳಿದ

ಕಳಗಳಲಿ ಪಯಾಚಕ್ರವರ್ತಿಯ

ಜಲಧಿಯಲಿ ಕಂಜ್ಞೋಲೀಲ ಕವಿದುದು ಬೆಳಗು ಮೆಕ್ಕಿತ್ತ ಕದ ॥

೧೦

ನೆಲೆಗೆ ತಾ ದುಗಾ ಬಿಮಧ್ಯದೆ

ನೆಳನನಾಭನ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದ

ನಿಳಯದನುವೆದು ಸುತ್ತುವೇ ಯನ್ನ ಹತ್ತುಸಾಮಿರವು ।

ಒಳಗೇ ಹರಿಮುಂಟಪದ ರತ್ನದ

ನೆಲೆಗೆ ಕನಕದ ರಳನೆ ಶ್ರೀಕಂ

ಹೊಳೆಲಲನಿಮಿಧರಂಗಳು ಸನಕಾಂಗಳ ಪ್ರೇಣದಲಿ ॥

೧೧

ದೇವಿ ಉಷ್ಣಿತ್ಯು ನಾಥನಿರುತ್ತಿಯ^१

ತಾವೆಯಾಗಿರಂಗಳು^२ ರಗರಾಶಯು

^१ ದೇವ ಉಷ್ಣಿತ್ಯುನಾಥ ಹೈರಾಂಗ, ಕ. ಬಿ. ಗ. ಫ್ಲ. ^२ ನಾವೆಯಾಗಿರನು, ಕ. ಬಿ. ಗ. ಫ್ಲ.

ದೇವನಂಗದ ಮಂಜ ಶ್ರೀವರ್ಧಭಾಕು ತಲೆದಿಂಬು ।

ದೀಪಿಗಳ ಪ್ರ ಶೇಷಭಾಮೆಣಿ

ಸಾವಿರಂಗಳ ಕ್ರಾ ಕಾಂತಿಯು

ದೇವನಂಗಕೆ ಕೈಸ್ತಿಭಾಮೆಳುಚಿಯಲಂಕಾರ ॥

೫

ಅಲ್ಲಿ ಹರಿಯಿರೆ ಶೇಷಕಯನದಿ

ವಳಭೇಯ ತೊಡೆಗಳಲಿ ಪಾದವ

ಪುಣಿನಾಭನು ನೀಡಿ ನಿದ್ರಾಂಗನೆಯ ಮೇಳದಲಿ ।

ಜಯವಿಜಯಿಗೆ ಸನೆಕಾದಿಗಳ ಶಾಪ.

ಅಲ್ಲಿ ಯಿರುತಿರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತ್ಯರು

ನಿಳ್ಳಾಗಲು ಹ್ಯಾರಸಾಗಿರ

ಕೆಳ್ಳಿ ಬರುತಿರೆ ಜಯವಿಜಯರುಣಿ ಉಣಿಚಿ ಭಾಗಿಲನು ॥

೬

ನಿಲುಕಿ ಹೊಂಗಂಬಿಯಲಿ ಭೂಸುರ

ಬಳಗವನು ನೂಕಲಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರು

ನಳನಸಂಭವಸುತ್ತರು ಜಯವಿಜಯಿಗೆ ನಾಪವನು ।

ಎಲೆಲೆ ದ್ವಾರಾರ್ಹಿಕರೆ ತಮ್ಮನು

ನಳನನಾಭನ ಕಾಣಲಿಂದಿರೆ

ಬಟ್ಟಿಕೆನುತ ನೀರಿನ್ನು ದೈತ್ಯರ ಕುಲದಿ ಜನಿಸುವುದು ॥

೭

ಅವರು ಬೆದರಿಯೆ ಹರಿಗೆ ಬಿನ್ನದ

ಭವನವೆಳೆಯಕೆ ಹೋಗಿ ನುಡಿಯಲು

ಭುವನರಹ್ಸಕನೆಂದನಕಟ್ಟಾ ನೀವು ಮರುಳಾಗಿ ।

ಭವಗೆ ಸರಿ ಸನೆಕಾದಿಮುನಿಗಳು

ನವೆ ಮತ್ತು ನರಧಿಕಪ್ರಯತನೆ

ರವರ ಕರೆಕರೆ ಯೆಂದು ಲಹ್ಮಿಯ ಕೈಯ್ಯ ಕರೆಸಿದನು ॥

೮

¹ ತಲೆಗಳಿಂದು, ಕ. ಖ. ಗ. ಘ.

ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಕರೆದು ತಂದೆಯ
ಕಾಯುದಲಿ ಕುಳಿ ರಿಸುವಂದದಿ
ಶ್ರೀಯು ತಂದಳು ಹರಿಯ ಹೊರೆಗಾ ದಿವ್ಯಯೋಗಿಗಳು ।
ಕಾಯುದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕರುಣಿದಿ
ಬಾಚು ಜುಂಬನವಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಲ
ಕಾಯುವರು ಕಡು ಮೂರ್ಖರಿಂತಿದ ನಮಗೆ ಮನ್ಮಿ ಪ್ರದು ॥ ೮

ಎಂದೋಡವರುಗಳನ್ನು ನುತ್ತಿಯಿಸೆ
ಕುಂದು ಹೇಳು ಸು ನೀವು ಕಾಣ್ಣಿದು
ಮಂದರೋದರ ಎನಲು ದೇವನು ಕಂಡನದಕೊಂದ ।
ಇಂದು ಸನ್ಕಾದಿಗಳ ಶಂಪವು
ಬಂದುದೀ ಜಯವಿಜಯರಿಬಿ ರಿ
ಗಿಂದು ನೀವಿದ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯುವಿರೆಂದು ಬೆಸಗೋಳಳು ॥ ೯೦

ಜೀಯ ನೀವೇ ಕಾಣ್ಣಿದವರಿಗೆ
ನ್ಯಾಯ ಶಾಪವದೆಂದು ನುಡಿಯಲು
ವಾಯುವಾಹನ ಕರೆದು ನುಡಿದ ವಿಜಯಜಯರಿಗಂದು ।
ನ್ಯಾಯದಲಿ ನಿಮಗ್ಗೆ ದೈತ್ಯರ
ಕಾಯು ಬಂದುದದೇಣುಜನ್ನು ದ
ನ್ಯಾಯದಲು ನೀವಿದನು ಕಳೆವಿರೋ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೯೧

ಅಲ್ಲಿದಿದ್ದೂ ದೆ ಮೂರುಜನ್ನುದಿ
ಸ್ವಲ್ಪನಾಭನ ವೈರದಿಂದವೆ
ಇಲ್ಲಿಗೈದುವಿರೋ ಎನಲವರುಗಳಿಂದನೆ ಕೈಕೊಂಡು ।

ಅವರು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕಿಸ್ತಿಪುಗಳಿಂದು ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ.
ಬಲ್ಲಿದರು ಜಯವಿಜಯರಾಗಳು
ಸ್ವಲ್ಪನಾಭಂಗೇಣಿ ಬರುತ್ತಿರ
ಲಲ್ಲಿ ಕರ್ಕ್ಯಪ ದಿತಿಯ ಸಂಧಾನಸಮಯರತ್ತಿಯೋಳರೆ ॥ ೯೨

ವರಮಹಾಜನುವಿಜಯರಂಶವು
ನೇರೆದು ತಾ ಕರ್ತಿಯಂಶದಿಂದವೇ
ಬೀರೆನೆ ಹುಟ್ಟಿದುವೀ ಹಿರಣ್ಯಹಿರಣ್ಯಲೋಚನರು ।
ನಿರುತ್ತ ನಾಮದಿ ಜನಿಸಲಾಕ್ಷ್ಯ
ಧರೆ ನಡುಗೇ ಮೀರೆ ಕಡಲು ತುಳುಕಲು
ಸುರರು ಹರುಪವೆ ಮರೆದು ಭಯದಲಿ ಕಣ್ಣಿದು ಕಂಬನಿಯ ॥ ೯೩
ಹುಟ್ಟಿ ಶಿಶುಗಳು ಬಳಿದು ಕಾಲನ
ನಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದಿ ರು ಸುರರ ಮೆಕ್ಕಳ
ಕಟ್ಟಿದರು ಕೆಡೆ ಹೊಯ್ದಿ ತುಟ್ಟಿದರು ಮೂಳುಲೋಕಗಳು ।
ಕಟ್ಟಿವೆದಿರ ದೇಸೆಯೆ ನಾಕಜ
ಶಿಪ್ಪಿಜನ ಬೆಂಬಿತೆ ದೈತ್ಯರು
ಕಟ್ಟಿ ಕೌಬೀರನನು ಯಾವನನು ಸುರರ ನಾಯಕನ ॥ ೯೪
ಅವರ ಪರಾಕ್ರಮ ಕಥನ.

ಮೆಟ್ಟುವರು ನೀರೋಳಗೇ ವೆಟ್ಟು ಯು
ಕಟ್ಟುವರು ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಯಮನನನು
ಮುಟ್ಟಿಲೊಲ್ಲರು ನಿರುತ್ತಿ ತಮ್ಮು ಯ ಜಾತಿಯವನೆಂದು ।
ಬೆಟ್ಟುವನು ವೆಲಿಕ್ಕಿ ವರುಣನ
ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವರನಿಲರೂಪನ
ಕಟ್ಟಿ ರಿಗದಾರಿದಿರು ನಿಲಲಿಕೆ ದೇವದೈತ್ಯರಲಿ ॥ ೯೫

ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ಯ ರಾಯ ಸುರಭನೆ
ಹನ್ನೆಯನು ಹಿಡಿದೆಡೆದು ರಜಕರಿ
ಗೊತ್ತೆ ಯಿಡುವರು ತಗರನೇಣುವರನಲವಾಹನವೆ ।
ಒತ್ತೆ ಕೊಣಿನ ಕೊಂಡ ಕೊಳಿವರು
ಹಿತ್ತಿಲಲಿ ಕೆಡೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿರುತ್ತಿಯು
ಹೊತ್ತಿಹಾತನ ವರುಣಮುಕರಧ ಕಿವಿಯ ಕೇಳುವರು ॥ ೯೬

ಅಮಹಾವಾಯವ್ಯನೆರಳಯ
ದಾಮದಲಿ ಹಿಡಿದಾಡುತ್ತಿರ್ಫರು
ಕಾಮಿಸುವರೈ ಯಾವಿಮಾನವ ಧನಃಣೇಣುವುದ |
ಸೋಮೇಖರನೆತ್ತು ತಂದಾ
ಭೂಮಿಯಲಿ ಸೋಗವಿಕ್ಷ್ಯ ಯುತುವರು
ತಾಮೆಸರು ಬೇಸರಿಸುತ್ತಿರ್ಫರು ಮೂಡುತ್ತೋಽಕವನು || ೮೩

ವಾಣಿಕಡಲಿನ ವೇರೆ ಮುಖಿವರು
ಕೀಲ ಕಳೆವರು ರವಿಯ ಬಂಡಿಯ
ಬೀಳಲಿಡುವರು ಜಂದ್ರಬಿಂಬವ ಬ್ರಹ್ಮನಿದಿಂಗಾಗಿ |
ಕೀಳುಗೋಽಡಗಾಡುತ್ತಿರ್ಫರು
ಕೀಳು ಸುಹಿಯಲಿ ಸುರರನೆಲ್ಲರ
ಬೀಳುಗುಟ್ಟುವರಿದಿರ ಬಂದರೆ ಭೂಪ ಕೀಳಂದ || ೮೪

ಸರಸೀಜಾಸನಹಂಸ ವರಂಖಿ
ಉರಸುತನ ವಾಯವ್ಯನೆರಳಯ
ನರ ಕುಬೇರನ ವರುಣಯಮರಾ ಮಕರಮಹಿಂಗಳು |
ಸುರಪತಿಯ ಕರಿ ಯಂಸಲವಾಹನ
ಪುರಣ ಘನವಹ ಗೂಳ ಕೂಲಿಯ
ನೆರೆದು ಗುಜಾಗುಜಾಗೋಂಡು ತವ್ಯೋಳಂ ಬೆದಣಿತಡಿಗಿಗೇ || ೮೫

ಪಾಪಿಗಳು ದಿತಿಸತಿಯ ಪ್ರತ್ಯರು
ಕೋಪಿಸಿಯೇ ಪಾರದಿಗೇ ಬಂದರೆ
ಲೋಪಿಸುತಲಾರಣ್ಯಮೃಗತತಿಗೋಂದಕುಣವಿಲ್ಲ |
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದೈ ದೇವಲೋಕಕೇ
ತಪಸರ ಕೈಕೊಳ್ಳಿವದಿರಿ
ಗಾಪವರದಾರುಂಟು ದೇವಾಸುರಭುಜಂಗರಲಿ || ೮೬

ಹೀಗೆ ಪಣಡಬೇಳಿರೆಂದು ಕ್ಷಯಪರ ಬುದ್ಧಿ ವಾದ.
 ಎಂದೊಡಿಂದ್ವಾರಿಗಳು ಕ್ಷಯಪ
 ನಂದನರ ಕಡು ಬಾಧೀಗಾರದೆ
 ಬಿಂದು ದೂಳಿಲು ಸುತರ ಕರೆದನು ಮುನಿಪ ಕ್ಷಯಪನು |
 ನಂದನರ ಕರೆದೆಂದನಾಕೆಜ
 ವೈಂದವನೆ ಭೇದಿಸಿಲು ಕೆಡುವಿರಿ
 ಮುಂದನಾಣಿಯದ್ದ ನಡೆಯಲಾಗದದೆನಲು ಖತಿಗೋಂಡ || ೨೯

ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗೆಲು ಅವನ ಪರಿತಾಪ.
 ತಂದೆ ಕೇಳಾನಿನ್ನ ಮುಕ್ಕೆ ಇ
 ಕೊಂಡು ಹೆಂಡಿರ ಹಿಡಿದು ನಾಕೆಜ
 ವೆಂದಭವನವ ಸುಟ್ಟು ಕೊಂಬಿನ್ನ ಸುರರ ಪದವಿಗಳ |
 ಎಂದೊಡತಿದುಃಶಿಸುತ ಕ್ಷಯಪ
 ನಂದನರ ದುರುಳುತ್ತನೆ ನಿಲಿಸುವ
 ನಿಂದಧಾರ್ಯೆ ಯೆನುತ ನೆನೆದನು ಮಂದರೋಧ ರನ || ೩೦

ನೆನೆಯುತಿರಲಿಕೆ ದೈತ್ಯರಿಬ ರು
 ಜನಕನನು ಮಿಗೆ ಬೈದು ತೆರಳಲು
 ಜನಪ ಕೇಳ್ಯೆ ಒಟಕೆ ಹರಿದರು ಲೋಕ ನಂದುಗಳಿಕೆ |
 ತನತನಗೆ ಬಾಯ್ಯಿಡಲು ಪರಿದರು
 ದನುಜರಥಮರು ಧೂಳಿಗೋಳಿಯ
 ಕ್ಷಣಕೆ ಕೊಂಡರದಿಂದ್ರನಮರಾವತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ || ೩೧

ಗತಿಯನೊಂದಿಸಿ ಹಾಯ್ಯಿ ವೈವ
 ಸ್ವತನ ನೊರಸಿಯ ಮತ್ತೆ ಕೈಪ್ಪಾ
 ವತಿಯ ನುಣಿಹಿಯ ತಮ್ಮ ಗೋತ್ತದ ದೈತ್ಯನೊರಿಂದು |
 ಗತಿಯ ಗಂಗಾವತಿಯ ಶದಾ
 ವತಿಯ ನಳಕಾವತಿಯ ಸವರಿಯೆ
 ಯತಿಮುದದಿ ಮತ್ತಾಗ ರಜತವತಿಯ ಹೊಕ್ಕೊಳಗೆ || ೩೨

ದಿತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಹರನ ಪ್ರಜೆಸಿನ
ಗತಿಯ ಬೇಡಿಯೆ ಪ್ರತಿಯ ಕಾಳದೆ
ಕ್ಷತಿಯ ಸೂಜಿಯ ಗೊಂಡು ಬಂದಾರತ್ತು ಪುರಿಯೊಳಗೆ ।

ನಾರೆದರು ಬಿರಲು ಕೂರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇ.

ಅತಿಮಧದ ನಾಯಿಗಳು ಹೊಕ್ಕಿರೆ
ಕ್ಷತಿತಳಕೆ ಸುರಮುನಿಪ ನಾರದ
ಯತಿವರನು ಬರೆ ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಯ ಮತಿಯ ಮಾಡಿದರು ॥ ೨೫

ನೆಣಿ^१ ಹಿರಣ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಲೋಽಚನ
ಶಿರದಲೆಖಿದರಾಗ ಜರಣಕೆ
ಹರನೆ ನಾರದ ಬಂದು ಕುಳಿದ ಹೇಮಪೀಠದಲಿ ।
ವರಮುನೀಶನೆ ತಂಮೆ ಸರಿಸಕೆ
ಧೂರವ ತೊಡಗುವರುಂಟೆ ನಿವೀ
ಧರೆ ವೇವಲು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕೆ ಸುಜಾವಿರ್ಯೆ ಯೆನಲು ॥ ೨೬

ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೆ ಸುಭಟ್ಟನೊಬ್ಬನ
ಬಲ್ಲಿದನ ತಮಗಳುಪಿ ಯೆನಲಿಕೆ
ಮೆಲ್ಲನೆಂದನು ದೈತ್ಯರಿಬಿ ರಿಗರಸ ಕೇಳಂದ ।
ಪದ್ಮನಾಭನನ್ನು ಹೇಳಲು ಆತನು ಯಾದ ಕು ಬರುವ
ಉಪಾಯವನ್ನು ಚೆಂತಿಸುವಿಕೆ.

ಸುಲ್ಲನಾಭನದೆಂಬನೇಬ್ಬನು
ಬಲ್ಲಿದನಸುರವೈರಿನಿಕರದ
ಲಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆಯ ಭೂಜದ ತಿಮಿರನ್ನ ಕೊನ್ನುವೆಯದೆಂದ ॥ ೨೭
ಎಂದೊಡವದಿರು ತಮ್ಮ ಯುದ ಕೆ
ಮುಂದರೋದ್ದರಿ ರ ಬಪ್ಪಯನುವನ
ದಿಂದೊರೆಪುದನಲಾಗ ಮುನಿಪತಿ ನುಡಿದ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ।

ಮುಂದರೋಽದ ರ ಧರಣಿಪಾಲಕ
ನೆಂದು ನಿಂದಿಹ ತಾಗಿ ಧರಣಿಯು
ನಿಂದು ಕ್ಷದ್ರ ರೇ ಕಮಲಸಂಭವ ದೂಜುವನು ಹರಿಗೆ ॥ ೨೮

* ಧರಣಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಲಾಗಳು
ನಿರುತ್ತದಲಿ ಸಂಗಾಮವಹುದೈ
ವರಭೂಜಾಡಂಬರದ ತೀಳಿಯ ಕಳೆವ ಜರಿಯೆಂದು ।
ವರಮುನಿವ ತಾ ಸರಿದನಿತ್ತಲು
ಸುರವಿರೋಧಿಗಳಿಬ ರಿಗೆ ಭೂ
ಸುರರ ಮತದಿಂ ಮಹವಯಾದವು ವ್ಯಾದಿಕೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೯

ವಿತ್ಕದಲಿ ವಿಂಘ್ನಿ ಹಿರಣ್ಯನೆ
ಸುತೆ ಕಯಾತಿಯು ಹಿರಿಯಗಾದಳು
ವಿತತದಿಂ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಹಿರಣ್ಯನ ಸ. ತೆಯು ಮಂಗಳಯು ।
ಸತಿಯಾಕೆಯು ಕಿಂಜುಯಾದಳು
ಪತಿತರಿಬ್ಬಿರು ಬ್ರಹ್ಮಕ ಭೂಮಿಯ
ಮತಿಯೇ ಬಂಡಾಗುತ್ತದ್ದರು ಮುನಿಯ ಹೇತಕೆಗೆ ॥ ೧೦

ಅಂದು ಹದಿನೆಂಟಬುದವಾಗಲಿ
ಕಂದು ಹರಿಯೋಳು ಡುದ ವೆದು ತಾ
ನೆಂದು ಹಿರಿಯನು ಕಿಂಜುಗುಸರಲಿಕಾಹಿರಣ್ಯಕನು ।
ಎಂದೊಡಣ ಹಿರಣ್ಯಲೋಽಭನ
ನಂದು ತಾ ಭೂದೇವಿಯಾಯತ
ದೀದ ತಾನುಷೀ ಸಕ್ತಾದ್ವಿತ್ಯದೋಳಗಧಿದೇನತೆಯು ॥ ೧೧

ಬಂದು ತಾ ಕದೊ ಯ್ಯಾ ಕೆಳಗ್ಗಾ
ಗೊಂದಿಯಾ ಯಾಧಾರಶಕ್ತಿಯ

* ಇಲ್ಲಿಂದ ಏ ಪದ್ಗಂಧ ಅಧಿಕಪಾಡುವ ಗ. ಫೆ ಚ.

ಮಂದಿರದ ಹೊಡಕಡೆಯಲಾಡುತ್ತಿರಲು ಕನ್ನೆಯನು ।

ಅಂದು ತಾಸೆಟೆದೀಯ್ಯಲಾಕ್ಷ್ಯಾಣ

ಮಂದಮತಿ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ವೇಗಣ

ಕಂದಾಡುವ ವಾಯುಪಾಶದ ಬಲೆಯೋಳಡಗಿರಲು ॥

೪

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಧರ್ಮದಾರರು

ನರಕಕಿಣಿವಂದದಲಿ ಭೂಮಿಯ

ಶಿರವ ಕೊಂಕುಣಿಕೆ ದ್ವೈತ್ಯನು ಧರೆಯ ಕ್ಷೋಽಭೇಯಲಿ ।

ಸುರನರೋಗನಿಕರವಾಕ್ಷಾಣ

ನರೆದು ತಮತಮಗೇಲ್ಲ ದುಃಖಿದಿ

ಹಿರಿದು ಬೆಂಬಳಿಯಾಯ್ತು ಸತ್ಯದ್ವೀಕಾನವೆಬಂತ ॥

೫

ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಸೆಟಿಯಲಿಕ್ಕು ಲು

ತಾ ಮಹಾಭೂತೋಽಕ ಜಲಮಯ

ವ್ಯೋಮವಾಗಲಿಕಜಸುರಾಘರು ನರೆದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ।

ತಾಮಹಾದುರ್ಧರವತಪ್ತಿ

ನೇಮಿಸನು ಶ್ರೀತೋಗಣಿಪ್ರವ

ಭೂಮಿದೇವಿಯನನ್ನುತ್ಲಾಗಳು ಸುರರು ಬಾಯಿ ದುತ ॥

೬

ಬಂದು ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯ ಬಗಿಲ

ಲಂದು ಶೋಭೇಯ ತಳಿರ ಮಣಿಯಲಿ

ನಿಂದು ಕವಲಜರಾದಿಕಕ್ಷಾರ್ಥ್ಯಾಭಿಷಾಕಜರು ।

ಇಂದು ಕಾಯ್ಯ ತಮ್ಮನಿನಿಬರ

ನಿಂದು ಕಾಯ್ಯ ಭೂಮಿದೇವಿಯ

ನಿಂದು ಕಾಯ್ಯ ಯೋಳತುರ್ವಾಶ ಭುವನವಾದುದನು ॥

೭

ಸುರರ ವೋಳಿಯನು ಕೇಳಿ ಕರೆಸಲು

ಸುರಪನಾಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು

ಬರಲು ನಾರಾಯಣನು ಮನ್ಮಿಸಿ ಸೆಜ್ಜೆ ಯಂತಿರುವ ।

ಉರಗ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಕುಳತುಣಿ
ಸರಸೀಜಾಸನಮುಖ್ಯದಿವಿಜರ
ನಿರುತ್ತ ಬೇಗಾದಿ ಕಂಡು ನುಡಿದನು ನೋಯು ಕೃಪೆಣಿಲಿ ॥ v

ಏನು ಪೇಣಿನೆ ಸಕಲಸುರಜನ
ರಾಣಿವಾಸಕೆ ಬಂದು ಲಜ್ಜಿತ್ತೀ
ಮಾನಿನಿಯ ಮರುಳಾಟ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯಪುರಾಣನನು ।
ಯೋನಿರಹಿತನ ಯೋಗಿಸಿದ್ದ ನ
ನೇನ ಹೊಗಣಲಿಕ ಶಿಯದಾಗಳು
ವಾನಿರೂಢಿಯ ದೇವವೈಂದವು ಬಂದು ಹರಿಪದಕೆ ॥ f

ಎಂದು ಮುನಿಪತಿ ಹೇಣೆ ಯಾಕ್ಷಣಿ
ಸಂದನಿತ್ತ ಹಿರಣ್ಯಲೋಚನ
ಮಂದಮತಿ ತಾನಾಗ ಕದ್ದನು ಧರೆಯ ತಳ್ಳಕಿಂತದು ।
ಸಂದ ಸುರರುರುದುಂಬಿವಾತ್ಮಯ
ನಂದವಾಗಿಯೆ ಸತ್ಯಲೋಕದೊ
ಇಂದು ಕಮಲಜಗೆಣಿಗಿ ಬಿನ್ನ ಹ ಮಾಡಿದರು ಹದನೆ ॥ u

ದೇವತಿಗೆ ಶ್ರಾಹಿಯನ್ನ ಪರಿಹೇಗುವಿಕೆ.
ಕೇಳಿ ಕರ ಕರನೊಂದು ಸುಮನಃ
ಪಾಲ ನಾಕಜವೈಂದವೆಲ್ಲವೆ
ಲೋಲಮತಿ ತಾ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡ್ಯಾದಿದನು ವಾರಿಧಿಯ ।
ಶ್ರೀಲತಾಗಿಗಿಯ ರಮೇಶಾ ನಿರುತ್ತಿದ
ಮೇಳಯಾಜಿದಾ ಸುರರು ಹರ ದಿಕ್
ಪಾಲಕರ ಸಹಿತ್ಯದಿ ಕಂಡರು ಕಮಲಲೋಜನನೆ ॥ ೩೦

ಶಿರಗಳನು ಭಾಚಿದರು ಕರುಣಾ
ಕರನಿಗಾಗಲು ಸ್ವೇಗಿದದು ನಿಂ
ದಿರುತ ಕೈಮುಗಿದೆದ್ದ ಬಿನ್ನ ಹ ಮಾಡಿದರು ಹರಿಗೆ ।

ವರಮ್ಮೆನಿಷಪರಯುಂಕಾಹೃದಯನೆ
ಸುರನಿಕರವರಸುಖಿಕೆ ಕಾರಣ
ಪರಮಭಕ್ತ ರಿಗೋಲುವ ಕಾರಣ ದೇವದೀವೆನುತ್ತ || ೪೮

ಸಕಲಜೀವಚರಾಜರಾತ್ಮನೆ
ಸಕಲ ವೇದಾತೀತಮಹಿಮನೆ
ಭಕ್ತತವತ್ತಲ ಚಿತ್ತಗೊಡುಪ್ರದು ಧರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರಸನು |
ಯುಕ್ತತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕದನು ದಿತಿಯ
ವಿಕಳಸುತನು ಹಿರಣ್ಯಲೋಜನ
ಸಕಲಲೋಕವನುಟಿದು ಹೊಕ್ಕನು ವಿತಳದಿಂ ಕೆಳಗೆ || ೪೯

ಹೊಕ್ಕನೈವತ್ತಿಂಟುಸಾಪಿರ
ಲಾಷ್ಟಸಂಭ್ರೇಷ್ಣುಲಬುದ ಸಂದಪ್ಪ
ರಕ್ಕಸನ ಕೈಯೋಳಗಿಳಯಿರಲಿಕತ್ತ ಲೋಪಧಿಯ |
ತಕ್ಕ ವಾನಸ್ಪತ್ಯಫಲಗಳ
ಮೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲವ
ಮಿಕ್ಕತು ತಾವ ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಽದವವನ್ನು ವಿಲ್ಲವೆನೆ || ೫೦

ವರಾಹಾವತಾರ

ಸಿರಿಧರನು ಕೇಳದನು ಬ್ರಹ್ಮನ
ಸುರರ ಬಿನ್ನುಹ ಹೊಸತು ಕುಳಿರಿ
ಧರೆಯ ಕದ್ದಿ ಹಿರಣ್ಯಲೋಜನನೆಯ ಮನ್ಮಿಸುತ್ತ |
ಜರಣದಲಿ ಪಾತಾಳನಾಭಿಯ
ನಿರುತ್ತದಲಿ ಭೂಭೂರವನ ವೇಲಣ
ವರಸುರಾಲಯ ಮಕ್ಕಟದೆಡೆಯಲಿ ಹಾಯ್ದ್ವ ನಿಂದಿರಲು || ೫೧

ವ್ಯಾಪಿಸಿಯು ಹರಿ ರುದ್ರನಾಗಿಯೆ
ಲೋಪಿಸುವ ನಿನಗೆನುತ್ತ ದೈತ್ಯನ
ಟೋಪವನು ಕಡಿಬಂಡ ಮಾಡಿಯೆ ತಹೆನು ವೇದಿನಿಯ |

ಕ್ಷತ್ವರಂದರಗೀವೆನೆನುತ್ತಾ
ಕೋಪದಲಿ ನೋಡುತ್ತೇ ಗಗನವೆ
ರೂಪ ಹಿಡಿದನು ಯಾದಿವರಂಜನ ಸುರರು ಬೆದ್ದಾಲಿಕೆ ॥ ೪೫

ಕಿಟಿಗಳನು ಕಂಗಳಲಿ ಕಾಣುತ್ತ
ದಹಿಗಿರಿಗಳನು ದಾಡೆಯಿಂದವೆ
ಕೆಡಹುತಾಗಳೇ ಹರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಸಗಾಗಿ ಹರಿ ಬಣಿಕೆ ।

ವರಾಹಹಿರಣ್ಯಕ್ಷರಯುದ್ಧ

ನಡೆದು ವಿಶ್ವಕ್ಷಿಷ್ಟಿದು ರಾಷ್ಟ್ರಸ
ದಹಿಗನತ್ತಲು ಹರಿದು ವೊಣಿವೃತ್ತ
ಫುಡುಫುಡೆನುತ್ತ ವರಾಹನಬ್ಬ ರ ಬರಲು ಬೋಬಿ ಡುತ ॥ ೪೬

ರಕ್ತಸರು ತಾವೆಲ್ಲ ಭಯಾದಲಿ
ಮುಕ್ಕು ಬೀಕ್ಕು ದರಾದಿವರಂಜನ
ದೆಕ್ಕುಲನು ತಾ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮೆ ಭಾಗ್ಯಾದಲಿ !
ಸಿಕ್ಕು ತೇನಮಗೀಗಲಡವಿಯ
ಮೆಕ್ಕುಲನು ಕಪಿ ಯಿನುತ್ತ ದೈತ್ಯರು
ಕಕ್ಕುದೆಯ ಮುಂಕೊಂಕಂಗತ್ತಿಯ ಸಬಳಮುದ್ದರವೆ ॥ ೪೭

ಕೊಂಡು ಬಂಡಾ ದೈತ್ಯಗಣವೆನು
ದಿಂಡು ಗೆಡಹಿಯು ತುಟಿಯೆ ರಾಷ್ಟ್ರಸ
ಹಿಂಡು ಬೋಬಿಡೆ ಹೊಕ್ಕು ಪಡೆಯನು ಕೆಡಹಿ ಜೀವಿಗೆಯು ।
ಕೊಂಡಿಗಾನೆಯ ಹಂತಿ ಗಟ್ಟಿದ
ಜಂಡಬಲ ಸುಗ್ರೂಯ್ಯ ಬಲಮುಂ
ಕೊಂಡು ಬರೆ ಬೈರಗಿಯಿನಣಿದಂತಾಯ್ಯ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೪೮

ಆಮಹಾರಕ್ಕು ಸರ ಸಾಗರ
ಸ್ವೋಮೆಕಾಗಲು ಬಡವೆಸೂಕ್ತರ

ಕಾಮೆರೂಪನು ಕಡೆಯೆ ಕೋಪಿಸಿ ಬಂದು ದೈತ್ಯೇತ |
ಭೂಮಿಚೋರ ಹಿರಣ್ಯಲೋಕನ
ಕಾಮುಕನು ಮೂದಲಿಸಿ ಕೊಂಡಾ
ಹೈಮಕಾರಿಯ ಕೊಂಡಪನೀನುತ್ತೂಡನೆ ಬರುತ್ತಿರ್ಫ | ೪೯

ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನೂಡಜಿ ನಾಕೆಜ
ವೃಂದವು ನಡುಗಿತಾ ವರಾಹನು
ಸಂದ ನಾಗಸದೋಳಗೆ ಕುಳ್ಳುರ್ಫಮರಗಳಿವಾಗ |
ಅಂದು ಬೆದಳಿಕಾಗ ರಾಕ್ಷಸ
ನೂಂದು ಕತ್ತಿಯಲಿಡಲು ನುಂಗಲು
ಬಂದನವನಜಿಯಟ್ಟ ಹೈಯುಂತ ದೈತ್ಯಗಃರುವಳಿಸಿ | ೫೦

ಬಂದು ಮಕುಟವ ಮುಖಿದು ದೈತ್ಯನ
ಮಂದಿಯನು ಸೀತಿದ ವರಾಹನು
ಕೊಂಡು ಕೊಂಡೆತ್ತಿದನು ಭೂಮಿಯ ದೈತ್ಯರನು ವಧಿಸಿ |
ಮಂದಮತಿ ತನ್ನ ಗಂಭಿಲವೆಂ
ತೆಂದು ನೆರಹಿದ ದೈತ್ಯಬಲವನೆ
ದೇಂದು ಶಂಖದ ಉತ್ತರಂಗವನೆರಹಿ ಕಾಳಗಕೆ | ೫೧

ಆಳ ಸಂಘರಿಸುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸ
ಕಾಳಂಗತಿ ಯ ತಿರುಪಿ ಯಿಡಲಾ
ಮೇಲೆ ತಾ ಸುರನಿಕರ ಬೊಬಿ ಡಲಶನಿಯುಬಿ ರದಿ |
ಬಿಂಬಿಲದಕಂಜಿದರು ವರಾಹನ
ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಯ ಮಾರ್ಪೆಯ ಕಣೆಯಲು
ಜಾಳಸದ ದಾಡೆಯಲಿ ದೈತ್ಯನ ಕ್ಷೇದುವಲ್ಲವನು | ೫೨

ಒದಗಲಿಸಿ ಕಾದಿದರದಿಬಿ ರು
ಬಿಡದೆ ಹನ್ನೆ ರಂಬುದ ಸವೆಯಲು

ಸ್ವಾಧೀನ ಸದಗಲು ಕಡಲು ಕಂಪಿಸೆ ಯುದ್ಧ ದಯ್ಯಿತಕೆ ।
ನಡುಗಿದರು ದಿಗ್ಧಿಪರು ಇಗಲಿರು
ಇಂಡೋಯಿರಿಬ್ ರು ಸುರರು ಕಂಪಿಸೆ
ಮೃಡನು ಕಣ ನು ಮುಳೆ ಬ್ರಹ್ಮನಷ್ಟಿಯದು ತನಗೆನಲು ॥ ೪೩

ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಸಂಹಾರ.

ಈ ಧೂರಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವೀರರು
ಕಾದುವರು ಜುಸಿಯೆನ್ನತಲೀದ್ದೋ ಡ
ವಾದಿರೂಪ ವರಾಜದೇವನು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಸನ ।
ಧ್ಯೇದಿಸೆದ ದಾಡೆಯಲ್ಲಿದಾಕ್ಷಣ್ಯ
ಮೇರಿದಿನಿಯ ಕಂಟಕನು ಬೀಳಲಿ
ಕಾಟಿಂಜರಾಫ್ಯೂಯೆಂದು ಗುಡಿಯಾನು ಕಟ್ಟು ತಮ್ಮತಮಾಗ ॥ ೪೪

ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಿಗೆ ಪುತ್ರಜನನ.

ಇತ್ತು ಲಾಗ ಹಿರಣ್ಯಲೋಜನೆ
ಸುತ್ತ ಮೂಂಗಿಯು ವಿತಳಾಜನ
ಪುತ್ರಿ ಮುಂಗಳ ಪತ್ತಳ್ಯ ತಾನೊಬ್ಬ ಪುತ್ರಜನನು ।
ಅಶ್ವಾಧಿಕಬಲನವನು ರಾಕ್ಷಸ
ಪಂತ್ರುದಲಿ ಬಲ್ಯಗ್ರೀಯದಸಿಸುವ
ಸತ್ತ ಸರಕಾಸುಂದನು ಪ್ರತ್ಯೇದ ರತ್ನ ಪೂರುಧೋಳಗೆ ॥ ೪೫

ಎಲ್ಲಾಭ್ರಜನು ತನ್ನ ಯ್ಯಾಸಳಿಯ
ಉಲ್ಲಿಪ್ಪ ತೋಟ್ಟಲಿಸುಂದ ಕೆಳಿಯಿಕೆ
ಫೈಟ್ ಶೈಲಿದನು ಮಾತೆ ಮೂಗ ನೋಡಲಿಕೆ ಬೆಸಗೋಂಡ ।
ಇಳ್ಳಿಯ ಕಾದ ರೆ ಪಿತನನಾವನೊ
ಯಂಳಾಕೆಸಿದವನೆನೊಡನೆ ಯುದ ವೆ
ಸೊಲಿದು ಮೂಡುವೆನೆನಲು ಶಿಶುವನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿತ್ತ ॥ ೪೬

ಶ್ರೀಪತಿಯು ತಾನಿಖಿಜಗಗಳ
 ತಾಪದರ ಭೂವನಿತೆ ಯೋಡಲನು
 ಲೋಪಿಸಿದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ದಾಡೆಯ ಕೊನೆಯಶೇಲ್ಮಿಧನು ।
 ಆಪುರಂದರಮುಖ್ಯದಿವಿಜರು¹
 ಪಾಪರಹಿತರು ಪಾರಿಜಾತವ
 ನೋಪಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಷು ಮಕುಬ್ಬಕೆ ಸುಖಿಯು ಅವರೋದಿ
 ದೇವದುಂದುಭಿ ವೋಳಿಗಲಾಗಲು
 ದೇವನಾಕ್ಷಣ ದಿವ್ಯರೂಪದಿ
 ಭೂವನಿತೆಯನು ನರೀದ ಮಂಗಳರವದ ಫೋಂಪಾದಲಿ !
 ಭೂವಧುನು ವೆಲ್ಲಭನೆ ಕೊರಳ
 ಲಾ ರಿಂಚೀಶಾನವಾಸವ
 ದೇವತತ್ತಿಯಿರೆ ಚರಿಗೆ ಹೂಡಿನ ಮಾಲೆ ಯಿಕ್ಕಿದಳು ॥ ೪೩
 ಘೋದೈವೀಕೃತಸ್ತೋತ್ರ.
 ಜಯತು ನಾರಾಯಣನೆ ಕೌರಿಯೆ
 ಜಯ ಜನಾರ್ಥನ ಇಕ್ಕಪಾಣಿಯೆ
 ಜಯ ಜಗತ್ತುರ್ಯಜೀವನನೆ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವೇಶ ।
 ಜಯತು ವರಾಹಸೆ ಜಾನಕಂಜರ
 ಜಯತು ಶ್ರೀಪತಿ ಶ್ರೀಜಗತ್ತತ
 ಜಯತು ಜಯ ತ್ರಯಮೂರ್ತಿದೇವಸೆ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಖೇಶೇಶ ॥ ೪೪
 ಜಯ ಇತ್ಯಭೂರ್ಜ ಶಂಕರಪ್ರಿಯ
 ಜಯತು ಗರುಡಧ್ವಜನೆ ಜಯಜಯ
 ಜಯ ನೃಕೋಸರಿ ಜಯ ಮಹಾದೇವೇಶ ವಿಶ್ವೇಶ ।
 ಜಯತು ಭೂಭೂರವನೇಶ ಶ್ರೀಧರ
 ಜಯತು ದೇವಕಿಪುತ್ರ ಪಾಥಗ್ರಾಮ
 ಜಯತು ಸಾರಥಿ ಜಯತು ಯಜ್ಯುತ ಕಂಬಿಕ್ಕಧರ ॥ ೪೫

ಜಯ ಪರಂಜೋತಿಸ್ತಿನ್ನ ರಾಹನೆ
ಜಯತು ಆತ್ಮಜೋತಿ ಜಯಜಯ
ಜಯ ಚರಾಚರ ಜೀವ ಶ್ರೀವತ್ಸಲನೆ ಜಗದೀಶ |
ಜಯತು ಸರ್ವಗ ಸರ್ವಲೋಕನೆ
ಜಯತು ಭೂಭೂಂವ ಜಯ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ
ಜಯತು ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಧಾಮನೆ ಜಯತು ಹರಿಹರನೆ || ೫೧

ಜಯತು ಕರುಣಾಕರನೆ ಸರ್ವಗ
ಜಯ ಜಯತು ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವನೆ
ಜಯತು ಸರ್ವಗ ಸರ್ವಸಾಂಪ್ರಾಯೆ ಸರ್ವತೋಮುಖನೆ |
ಜಯ ಜಯ ಹಯಗ್ರಿವ ಹರಿಹರ
ಜಯತು ಶಾಜೀರ್ಯಯ ಸರ್ವಶಯನನೆ
ಜಯ ಹಲಾಯ್ಯಿಧ ಕರಸಹಸ್ರನೆ ಭಾಷ್ಯಾಘಸ್ತ || ೫೨

ಜಯ ಜಯ ಸಹಸ್ರಾಂಕ್ಷಧೋಂಕ್ಷಜ
ಜಯ ಗಜೀಂದ್ರವಿಮೋಂಕ್ಷಣಾಧಿರ್ಯ
ಜಯತು ಕೇಳವ ಕೇಶಿಮರ್ದನ ಕೈಟಭಾಂತಕನೆ |
ಜಯತು ವಿದ್ವಾತ್ತುಕನೆ ಕಾಮ್ಯನೆ
ಜಯತು ಕವಲೇಂಕ್ಷಣನೆ ಜಯ ಜಯ
ಜಯತು ಕಂಸಾರಾತಿ ಜಯಜಯಯಫೈದವಾನಳನೆ || ೫೩

ಜಯತು ಕಾಕುಸ್ತ ಕನೆ ಬಿಗಪತಿ
ಜಯತು ವಾಹನಗರುಹರೂಢನೆ
ಜಯತು ಪೀಠಾಂಬರನೆ ಯದ್ವಯನಿತ್ಯನೇ ಜಯತು |
ಜಯ ನಿರವಯವ ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತನೆ
ಜಯ ನಿರಾಕೃಯ ನಿತ್ಯನದ್ವಯ
ಜಯ ಸುರಾಂಕ್ಷಣೆ ನಿವೃತ್ಯಾನೇ ಜಯತು || ೫೪

ಜಯ ನಿರಂಜನ ಜಯ ಜಗತ್ಪತಿ
 ಜಯತು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಪೃಥಿವಿನಾಥನೇ
 ಜಯತು ಲಕ್ಷ್ಮೀವಾಸ ಜಯ ಜಯತು ಮಾಧವನೆ ।
 ಜಯತು ನಾನಾವೇದಗಭನೆ
 ಜಯ ವಿಭುವೆ ಜಯ ವಿಪುಲ್ ವೇ ಜಯ
 ಜಯತು ನೀತ್ರುಲೋಕ್ಯಭೂಪಣ ಯಜ ಮೂರ್ತಿಕಾನೆ ॥ ೫೫

ಜಯ ಜಯತು ಶ್ರೀಕರದಮೂರ್ತಿಯೆ
 ಜಯತು ವಾಸವರಹ್ನ ವಾವನ
 ಜಯ ಜಿತೀಂದ್ರಿಯ ದುಪ್ತ್ವ ಕವನಕ ಜಯ ಜಿತಕೋಧ ।
 ಜಯ ಸುಂತಾತನಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ
 ಜಯ ಜಗತ್ಕೂಜಿತನೆ ಪರತರ
 ಜಯತು ಪರವೊತ್ತು ಸ್ವರೂಪನೆ ಸರ್ವಲೋಕೇಶ ॥ ೫೬

ಜಯತು ಅಂತಕ್ಸರ್ವದರ್ಶಿತಕೆ
 ಜಯ ಅನಂತಯನಂತವಿಕ್ರಮ
 ಜಯತು ಮಾಯಾಧಾರ ಜಯಪತಿ ಜಯ ನಿರಾಧಾರ ।
 ಜಯತು ಸರ್ವಾಧಾರ ನಿಷ್ಠಾ
 ಜಯ ನಿರಾಭಾರಕನೆ ಸಂತತ
 ಜಯ ಪ್ರಪಂಚಾತೀತ ನಿರಮಯ ಭಕ್ತಸೇವಿತನೆ ॥ ೫೭

ಜಯತು ಪುಣ್ಯಾವೃತಕೀರ್ತಿಯೆ
 ಜಯ ಜಯ ಮಹೋದಾರಸಾಗರ
 ಜಯ ಪುರಾಣಪುರಾಣರಾಜನೆ ಯೆಂದು ಹೊಗಣಾತಲು ।
 ನಿಯತಮತಿ ಭೂದೇವಿ ಹರಿಯನು
 ಜಯ ಮತ್ತಿಯಲತಿಸ್ತು ತಿಸಿ ನಿಂದಿರೆ
 ದಯಮಹಾಂಬುಧಿ ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಧರಿಸಿ ನಿಂದಿರಲು ॥ ೫೮

ನರಕಾ ಸುಸೀಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾತಿಪುರದಾನ.

ಅಂದು ಜನಿಸಿದ ನರಕದಾನವೆ
ನಂದನಗೇ ಪ್ರಜ್ಞಾ ತಿಪುರವನು
ಮೆಂದರೋಽದ್ವಿರನೋತ್ತು ಕೊಟ್ಟನದೊಂದು ದಾಡೆಯನು |
ಬಂದಳಲಿ ಭೂಭೂರ್ವನವನ್ನೆತ್ತಿದ
ನಂದನಗೇ ಪ್ರತಿ ಸುಪ್ರತೀಕವೆ
ನಂದು ಕೊಟ್ಟನದಂ ನಿಲವು ಹದಿನ್ಯೇದುಯೋಜನವು || ೫೮

ಇನಿತು ನೀಳಾದಿಯುದ ಮು ತಾ
ನನುಕರಿಸಿ ವೇಲೇಣಿಯೋಜನ
ಜನಿಸಿಹುದು ನೋಡುಪ್ರೋಡಬ್ರೈದೇ ಯೋಜನದಯಗಃ |
ಮನದ ಬಲುಹನನಶಿವರಾರದ
ಉನಿತು ಸತ್ಯಕದಪ್ಯ ಕರಿಯನು
ಗುಣಿಸಿಕೊಡಲು ಸಮಕೆ ಬಾರವು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೫೯

ಅದಜೀನಾತನು ವರಕುಬೀರನ
ಬೆದಜೀಸಿಯೆ ಸರ್ವಸ್ಯವೆಲ್ಲವೆ
ನದಭೇನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳ ಬುಡಕ ತನ್ನ ಯ ವಿತ್ತದೇಷ್ಠಿ ಯಲಿ |
ಉದಳಿಸಿದ ಭಗದತ್ತನಾತನ
ಹದನ ಕೈಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಜನಿಸಿದ
ಮುದಿ ಕೇಳ್ಣ ಮುಂದೆ ಕಥೆಯನು ರಾಯ ನೀನೆಂದ || ೬೦

ಹರಿಯು ತನ್ನ ಮನಿಗೆ ಖರುವಿಕೆ.

ದೇವ ವೈಂದವು ಬೆರಿಸಿ ನಾನಾ
ದೇವ ಶಿಷಿಯರು ಕೂಡಿ ಭೂಮಿ
ದೇವಿಯನು ಸಂತ್ಯೇಸಿ ಕಮಲಜಮುಖ್ಯಸುರರೋಡನೆ |
ದೇವದೇವನು ಬಂದು ತನ್ನ ಯ

ಪಾವನ ಹ್ಯೇರಾಬಿಗೇರಮೂ
ದೀಪಿಯರಸನು ಕರುಷದಿಂದವೆ ಹೊಕ್ಕು ಸರಮನೆಯು ||

೫೩

ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಭವಿದಾನ.

ಸುರರ ಮನ್ಮಿಸಿ ಕಳುಹುತೆಂದನು
ಸಿರುತ ಸಿಮ್ಮುಯ ಬಾಧೆ ತನ್ನದು
ಭರಭರದ ದಟ್ಟಗೆಯ ದೃತ್ಯರ ಹವ್ಯಾ ತನಗೊಂದ |
ಸರಸಿಜಾಸನ ಮುಖ್ಯದಿವಿಜರು
ಹರಿಗೆ ನಮಿಸಿಯು ತಾಪ್ಯ ಹೊಕ್ಕು ರು
ಸಿರುಪರ್ವಿತಸ್ವಗಾರಾದಿಭೋಗವನರಸ ಕೇಳಂದ ||

೫೪

ಕಾದನ್ಯ ಚರಿ ಲೋಕಪಾಲರ
ಕಾದನ್ಯ ಚರಿ ಸ್ವಗರಭೋಗವೆ
ಕಾದನ್ಯ ಚರಿ ಭೂಮಿದೇವಿಯು ತನ್ನ ಸನ್ಸಾರವರ |
ಅದುದ್ಯೈ ಶ್ರೀವರಾಹದೇವನು
ವೇದವಣಿಯಲು ಯಜ್ಞ ರೂಪನ
ನಾಧಿಪುರಾಪನು ಸಿವ್ಯೈ ರಷ್ಣಿಪನೆಂದನಾಮುಸ್ತಾ ||

೫೫

ಮೋದಿಸಿಯ ಮೇಲಿದನು ಕೆವಿಗಳ
ಉಡಿಸಿ ತಾವ ಕೇಳಿ ಸರರಿಗೆ
ಬಾಧೆ ತಪ್ಪುಪುದುಕ್ಕ ತಾಂತನ ವರಹಚರಿತೆಯಲ್ಲ !
ಮೇದಿನಿಯ ಪತಿ ಯಿನ್ನು ಮುಂದಣ
ಸಾಧುವಾರ ಹಿರಣ್ಯಲೋಚನ
ಸೋದರನ ವಧ ವರನ್ಯಕೇಸರಿಚರಿತ ಕೇಳಂದ ||

೫೬

ಪಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಾರಿದು.

೧೦ ಟ ನೆಯ ಸೂಧಿ .

ಸೂಜನೆ

ವರನ್ ಕೇಂಸರಿ ಕಂಭಡೊಳಗವ
ತರಿಸಿಯಾಹಿರಣಿಕನ ಸೀಷಿಯೆ
ಕರುಳಮೊಲೆಯನಿಕಿ ಪ್ರಜ್ಞದ ಗಿತ್ತನತಿಮುದವೆ ||
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ ತಾ ಪಾ
ತಾಳದೃತ್ಯರ ಸೀಟಿ ಬಿಸುಟನು ಕೊಳೆಟಿಸಂಖ್ಯಯಲಿ ||

ಹರಣ್ಣ ರಾಶಿಪುರಿನ ತಪಸ್ಯ.

ಮೇಲೆ ಕೇಳದನಾಹಿರಣ್ಣಕ
ಕಾಳಗಂಥನು ತಮ್ಮನೆಂಬಿದ
ಕಾಲನೇರಹಿದನಾತತ್ತ್ವಾಙ್ಮಾ ಹರಿಯ ಸಂಗರಕ ||

ಬೇಗದಲಿ ವರಕಾಯ ಸಿದಿ ಯ
ಉಗಿನಲಿ ಕಂಭುವನು ಮಂಚಿ ಸು
ತೀಗ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕೃಪತನಯ ಶಾಲಿಯನು |
ಉಗಿನಲಿ ಪೂಜೆಯೆ ಬೇಡುವೆ
ಸಾಗರಾಂತ್ಯದ ಕೈಟಭಾರಿಯ
ಉಗಿನಯೆ ನಾಕಂಜರ ಹೆಂಡಿರ ಕಡೆಗಪತ್ರವನು ||

—

ತೆಗಿನಿ ಲೋಕವೆ ತನಗೆ ಸಿತ್ಯವೆ
ನಗಿದು ಮಾಡುವೆನೆನುತಲಿದಿರಲಿ
ಸೂಗಿನ ತಾನೇ ಯೋಕನೆನಿಸುವೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ |

ಮಿಗಿಸುವೆನು ಶಿವನಾಜಿ ಯೇಸುತ್ತಲಿ
ಸೋಗಸೆ ಧೂಜರ್ತಿ ಗಿರಿಯನ್ನೆದಿದ
ವಿಗಡತಪವನು ಮಾಡತೊಡಗಿದನಸುರಕ್ಷಮೆದಲಿ ॥

೬

ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹರನ ಅಪ್ಯಂತ
ಮಾಡಲಿಕೆ ಕರನೆಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ
ಕೂಡದಿವರವೆಂದು ದೈತ್ಯನ
ನೋಡಿ ಕಾಳಿಯ ಸತ್ಯಲೋಕದ ಪತಿಯ ಹೋರೆಗಾಗಿ ।
ಮಾಡಿದನು ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕ
ರಾಥಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಣಿಸಾವಿರ
ತೇಡಿದಬ್ಬದಿ ತಪವ ಮೃಯ್ಯಲಿ ಪುತ್ತು ಜನಿಸಲಿಕೆ ॥

೪

ಬಳಿಕ ವಾಳೇರಮೂ ಬಂದನು
ಕಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕ ಮಾಡಿದರಟನ
ಹಂಳುಕತಪನೆಗೆ ವರವ ಕೊಟ್ಟನು ಬೇಡು ನೀನೆನುತ ।

ಆವ ರ್ಥತಿಯಿಂದೂ ತನಗೆ ಮರಣ ಬಾರದಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕೆ
ನಳನಸಂಭವನೆನೆ ಹಿರಣ್ಯಕ
ನುಲುಹುಗೆಟ್ಟು ಪುಸುರುಮಾತ್ರದಿ
ತಲೆಯ ಬಾಗಿನಿ ಕವುಲಪ್ರತ್ರನ ವರವ ಬೇಡಿದನು ॥

೫

ತನಗೆ ಕೊಡುವ್ರೂಡೆ ಯಿಂದು ನೀವಿದ
ಜನಕ ಲೋಕಕೆ ಸರಸಿಜಾಸನ
ಯನಿವಿಪರ ದಿತಿಸುತರ ಮನುಜರ ಪಕ್ಷಿಮೃಗಗಳಿ ।
ತನುವಿಗುಹರತ್ತಿ ಯಿನ್ನಿಂದಂತಿದ
ಕಸಕಂಭನೆ ಮತ್ತು ಕೇಳಿದ
ವನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಗೆ ಸರ್ವಜಾತಿಯಲ್ಲಿರ್ಖಾ ಹಂಲೋಳಿಗೆ ॥

೬

ಮರಣ ಬಾರದ ಪರಿಯ ಮಾಡ್ಯ
 ಧರೆಯೋಳಂಬರದಲ್ಲಿ ಯಗ್ನಿ ಯ
 ನಿರುತಯಾಪದಿ ಮರುತಕಿಡಿಲ ಇ ಲಾರಲಡವಿಯಲಿ |
 ಶಿರಪು ಹರಿಯದ ಪರಿಯನೀವ್ಯೇದು
 ವರಮಹಾಸ್ತುದಿ ಶಸ್ತು ಭಾವದಿ
 ವರವ ಕೊಡುವುದದೋಳಿಗು ಹೊಱಗೂ ಮರಣಭಾರದು || ೩

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆಯ ತ್ವರ್ವದೆನಿಗಿದ
 ಮೃತ್ಯುವಿಲ್ಲದ ಲೇಕ್ಕ ಹೆಯಲಿ
 ಮತ್ತೆ ತ್ರಣದಲಿ ವೃಕ್ಷಜಾತಿಯ ಕಾಪ್ತ ದೊಣಗಿಲಲಿ |
 ಇತ್ತು ಕಳಿಯೈತನೇ ಮರಣವ
 ನುತ್ತಮದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
 ಲಿತ್ತು ಲಾನಾಲ್ಕಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮೊಱಲಿಂದ್ರಿಯದ || ೪

ಉತ್ತದ ಯೆರಡಿಂದ್ರಿಯದೆ ಬಟಕಾ
 ನಡಿಯದಂತಿರೆ ಯೇಕದಿಂದ್ರಿಯ
 ಕೊಲಲು ಬಾರದ ಪರಿಯ ಮೊಱ್ಯದು ಪಂಚಭೂತದಲಿ |
 ಬಟಕ ನಂದಾಭದ್ರಜಯತಿಥಿ
 ಯುತ್ತಿದರಿ ಕಾ ಪೂರ್ಣಾದಿನತ್ರಯ
 ದೋಳಿಗೆ ಮರಣವು ಬಾರದಂತಿರೆ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಲು || ೫

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗೆ ವರಲಾಭ
 ಎಂದೊಡಾಷ್ಟು ನಳಿನಭವ ತಾ
 ನಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಕರ್ಮಪಾತ್ರಿಜ
 ನೆರದ ವರಗಳ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹಿಳಪಾಲ |
 ಹಿಂದೆ ಯಿಂದ್ರನ ಧಾಳ ರಾಷ್ಟ್ರನ
 ಮಂದಿರಕೆ ತಾನ್ಯೇದಿ ದೃತ್ಯನ
 ಯಿಂದುವದನೆಯ ಸೇಕೆಯ ಹಿಡಿದರು ಪುರವೆನುರುಹಿದರು || ೬

ಅಂದು ವರೆಪ್ರಹಾಲಾ ದದೀವನ
ಮೆಂದಹಾಸದ ಗಭರ್ವಾಗಿರೆ
ಮಿಂದು ಮಾಸತ್ಯಗಳಾಗಿರಲಾ ಕಯಾತಿಯಲಿ ।
ಬಂದು ನಾಕೆಜವ್ಯಂದದೂತರು
ಸಂದ ಗಭರ್ವದ ದನುಜರಮೈಯು
ನಂದು ಹಿಡಿದರು ಹಿರಣ್ಯಕಾಸುರ ತಪಕೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ॥

೮೮

ಸಂದುಕ್ಕಟ್ಟನು ನೋಡಿ ಯಮರರು
ಬಂದು ದನುಜನ ಸತಿಯನೊಯ್ದಿರು
ತಂದರಮರಾವತಿಯೋಳಿಸಿದರಾಕಯಾತಿಯನು ।

ನಾರವರ, ಗಭರ್ವದಲ್ಲಿತ್ತ ಶಿಶುವಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಣವನ್ನು ಹೇಳಿವಿಕ.
ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಮುನಿಪ ನಾರದ
ನಂದು ಕರೀಸಿದನಾಕಯಾತಿಯು
ತಂದರಾಸುರದೂತರಾಗಳು ಮುನಿಯ ಸಂನಿಧಿಗೆ ॥

೮೯

ನಿಂದು ಮುನಿಪನ ಜರಣಕಮಲ
ಕ್ಕಿಂದಮುಖಿ ನಮಿಸಲಿಕೆ ನಾರದ
ನೆಂದ ಕೇಳಿ ತಾಯೆ ನಿನಗೀಗಭರ್ವವೇಸುದಿನ ।
ಎಂದು ಕೇಳಲಿಕಾಟುಮಾಸವು
ಹಿಂದು ಗಳಿದವವೆಂದೊಡಾಯತಿ
ಭಂದವನು ನೋಡಿದನು ಗಭರ್ವದ ಜೀವಲಕ್ಷ್ಮಣವ ॥

೯೦

ಇಂದಿವನು ಹರಿಭಕ್ತ ಯೋಗ್ಯನು
ಮೆಂದಣಿಯುತೇಕಾಂತಕಾಮುನಿ
ಬಂದು ವೈಷ್ಣವಮಂತ್ರನೇಮವ ಶಿಶುವಿಗಳುಹಿಂದನು ।
ಅಂದು ತಾ ಪೋದಲಾಗಿ ವೈಷ್ಣವ
ವೈಂದಕುಲಗಳ ಜನಕೆ ಸಂದನು
ನಂದನನು ತಾ ವರಕ್ಷಭೂತಿಯ ಜತರದೊಳಗಿರಲು

೯೧

ವರಗುರುವಿನುಪದೇತದಿಂದವೇ
 ಹರಿಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು
 ನಿರುತ್ತದಿಂದಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ ಹರಿಸ ರಾಜೀಸುವ |
 ಭರಸೆ ಸಾತ್ಯಕುಗುಣವನೆಂಗೇ
 ಕರಿಸಿ ಯಿದು ದರಿಂದಲಾತ್ಗೇ
 ಸುರನೆರೋಗಜನಪ್ರಸಾರಿಯೇ ರಾಯ ಕೇಳಂದ ||
೧೫೩

ಸುರನಿಕರ ಹೆಸರಿಟ್ಯೂ ಹರುವದ
ಲಿರಲಿಕತ್ತ ಲು ಸೆಜ್ಜಿಯಲಾಸತಿ
ಹಿರಿದು ಬ್ಲಾಫಯ್ಯತ್ತಿರಲು ಕಂಡನು ದೇವಮೃನಿ ಸತಿಯು

ಸೆಣಿಯಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ರತ್ನ ಪುರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಸುವುದು

ವರಮುನಿಪನಾಸತಿ¹ ಯನಾಗಲು
ಸುರಪೆನಿಂದವೇ ಬಿಡಿಸಿ ಯಾಕೆಯಂ
ಕರಿಯನೈಟ್ರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ತಾ ರತ್ನ ಪುರವೆರಕೆ ॥ ೧೫

ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ನಾರಾಯಣನ ಬಳಿ ಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಗೆ ಬರುವಿಕೆ.

* ಇತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಸ ವರವ ಪಡೆದನು
ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿದ ದುಗ್ಗಳಾಶಿಗೆ
ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಸರ್ಪ ಸಹಿತಾಯರಿಯ ವ್ಯೋರದಲ್ಲಿ ।
ಇತ್ತು ಬಂದೋಳಪುಗಲಿಕಾರದೆ
ನಿತ್ಯನನು ನೋಡುತ್ತ ಲಂಬರ
ಹತ್ತಿ ವಿಳ್ಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವು ಹಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ॥ ೧೫

ನಿರ್ವತ್ತದ್ವಾ ಮನಸ್ಸತಿ, ಗ. ಘ. ಜ

*ಇತ್ತಲ್ಲಿನ ಪುರುಷ ಕಾಸುರ
ಮುತ್ತಲ್ಲಿನ ಬೀಳೆಯಂಥ ಸಂಗರ
ದತ್ತ ತೆರುಗಿಯೆ ದುಗ್ಗರಾಣಿ ತುರಯ ವೈರದಲಿ ಗೆ. ಡಿ. ಜ.

ಆಮೆಡಾಲಕ್ಕಿ ಇನ್ನರುಬನೆ
ರಾಮೆಮುಂಚದ ಮೇಲೆ ಮುಲಗಿರೆ
ಸ್ತ್ರೀಮುದಲಿ ತಾ ಲಕ್ಕಿ, ಯೋತ್ತುತ ಜರ್ಣಾಕಮೆಲವನು
ಸೋಮೆಸನ್ಸಂಕಾಡಿಗಳು ತತ್ವದ
ನಾಮನೀರ್ಣಯಿದಿಂದ ಹರಿಯನು
ಎಮೆಡಾಶ್ರತಿಕ್ಕೊಣಿ ಹೊಗೆಣು ವರವಿಭಾರದಲಿ || ೮೮

ಪರಮಪುರುಷನೆ ನಾಮಕೀರ್ತಿಯ
ಪರಿಯ ಕೇಳಿಯೆ ದೈತ್ಯನಂಹಿಯಿಡ
ಲರಿದೆಸುತ್ತಂಜುತ್ತಲಿದ್ದನು¹ ತನುವ್ಯ ಸಹುನಂಡುಗೇ |
ಪರಮಮಂತ್ರದ ದುರ್ಗಯಂತ್ರ
ಬರಷವೇ ತಾನುಪನೀಷತ್ತುಗೆ
ಇಖಿದು ನಾನಾಪೂರ್ವದೀವರು ಹೊಗೆಲು ಗಂಡಿಲ್ಲ || ೮೯

ಬಟಕ ಮಿಕ್ಕಿನ ಕಾಕುದೈತ್ಯರ
ಬಳಗಕಳವೇ ಹರಿಯ ನಾಮವು
ಯಾಳುಕುನಂಜಿನ ಹರಿಯ ನಾಮೆದ ಫೋರ್ಪಾಧಾಭರ್ಟಕ್ಕೆ |
ತಲೆಯ ಬೀಜಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಲಿಯೆ
ಕಳವಳಸಿ ಸ್ವಾತನ್ತ್ರಯಮಹಿಮನ
ಬಳಕೆಗದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಜನನಾಥ ಕೇಳಂದ || ೯೦

ವೇದರಾಶಿಯ ಶ್ರತಿಪುರಾಣದ
ಃಾಧಿ ನೀತಿಯು ಪಂಚಮೆಶ್ರತಿ
ಯೋದಿರಾಮೋಯಾವು ಪೌರಾಣಿವ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯನು |
ಮೇದಿನಿಯ ಕಂಟಕ ಹಿರಣ್ಯಕ
ನಾದಿಸಿದ ನೆ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವೆ
ನಾದಿಯಿಂತೆ ಕೇಳ ಮರಳದ ಹೊಗುವ್ಯೋದರಿದೆಸುತ || ೯೧

1 ಸುತ್ತು ಜೀಜೀಜುತಿದ್ದನು, ಗ. ಘ. ೪. ೪.

ಹರಿಯ ಪುರದಾ ಹೊಳಗೆ ಜಕ್ಕನ್ನ
ಫುರವಟಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬಲುವಿಂ
ದುರವೆಣಿಸಿ ನಾ ಹೊಕ್ಕನಾದೊಡ್ಡದೆ ಮರಳಲ್ಲೆ ಂದು ।
ಮರಳಸಮ ತಾ ಜಕ್ಕನಾಗಲು
ಹರಿಯ ಹಗೆಯಿದು ಹಳಸಿ ಕೆಡುವುದು
ನಿರುತವೆನ್ನಿದ್ದೇಡೆಗೆ ಬರಿಸುವೆ ಕಾದಿ ಮರಳಸುವೆ ॥ -೩

ಹರಣಕೆಕ್ಕಿಪುವಿಗೆ ಸ್ವಪುರಾಗವನ.

ಎನುತ ರತ್ನದ ಪುರಿಯ ಹೊಕ್ಕನ್ನ
ದನುಜ ಚಿಂತಾತುರನವಸ್ಥಿಯ
ನನುಕರಿಸಿ ತಾ ವರಕಯಾತಿಯ ಮನಗೇ ಬರುತ್ತಿರಲು ।
ಇನಕಳಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಂದನ
ನನಿಮಿಷಾಂತಕ ಕಂಡು ಪುತ್ರನ
ದನುಜಕ್ಕಲ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರೆ ಕರೆಸಿ ಜೋಯಿಸರ ॥ -೪

ಹೇತ ನೀವಿಂದಿತನಂತವೆ
ಕಾಲಘಲವನು ಜನಿಸಿದಂದವ
ಕೇಳುವನೆನು ತಾನೆನಲು ಹೇತದನಾಗ ಭೃಗುತನಯು ।
ತನ್ನ ವಾಗನನ್ನು ಹರಭಕ್ತನೆಂದು ತಿಳಿಯುವಿಕ.
ಕೇಳು ದನುಜನ್ಯಪಾಲ ನಿನ್ನ ಯ
ಬಾಲಕನು ಜನಿಸಿದನು ಶ್ರೀಮುಖ
ಕಾಲದಲ್ಲಾ ಶ್ವೇಜಶ್ವದ ದ ದಕ್ಷಮಿ ಹರಿತಾರೆ ॥ -೫

ಜನನವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಗೇ
ಜನಕನಾಜ್ಞೆ ಯ ವಿಶಾಖಿ ಲಷ್ಟ್ರೀ
ವನಿತೆಯರಸನ ಭಕ್ತತ ಸಂತತನೀತನತಿಬಳಸು ।
ಎನಲು ಭಗೀಯದೆ ಭೀತಿಪಡೆಯದೆ
ತನುಜನಲಿ ಭಯವುಂಟೆ ಯೆನುತಲಿ
ದನುಜ ಭೃಗುಸುತ್ತಿತ್ತನುಡುಗೌಣಿಯಧಿಕಾಕರಂಭಂತಿ ॥ -೬

ಅತನಿಂ ಕಿಗಿ ಬೀಯರೇಟ್ಯಾರು
 ತಾತ ಬರಲಿಕೆ ಜನನ ಗಂಡರು
 ಭೂತಳದಿ ಮುನ್ನವರು ಲೋಕಚ ವರಮರುಧೊರು ।
 ಭೀತಿಯಿಂದಾವರ್ಶಿಯ ಶಾಪದಿ
 ಭೂತಳದಿ ಜನಿಯಿಸಿದರಿಂದಿರ
 ನಾತಳ್ಳೋದರಿಯೋಡನ ಸೆರೆದಿರಲಿವರು ಒರುತ್ತಿರಲು ॥

೨೫

ಶಾಪವಾಯಿತ್ತು ರಂಡುಜನ್ನಿಕೆ
 ಭೂಪ ಕೇಳ್ಯಾ ವಥು ಹಿರಣ್ಯಕ
 ನೋಪಳಗೆ ಜನಿಸಿದರು ಮುಂದಕೆ ದಾ೦ಪರಾಂತ್ಯದಲಿ ।
 ಗೋಪನಂದನನಿಂದು ಮುನ್ನವೆ
 ಯಾಪುರಂದರಕಾಪಭಯದಲಿ
 ಪಾಪರಹಿತರು ದೇವಕಿಯಲ್ಲಾ ಯೇಜಿನ್ನೊಸಿಸರು ॥

೨೬

ಜನಿಸುವರು ಬಿಣಿಕವರ ಕಂಸನು
 ದನ್ನಾಜವೈರಿಯ ಷ್ವೇರಬಂಧದ
 ಅನುಜೀವಾತ್ತು ಜರೇಶುಪಿಶುಗಳ ಕೊಲುವನೆಂಬ ಮುಳುದು ।
 ಜನಿಸಿದಾಗಳ ಮರಣಾಳಿನಿ
 ಯನಿಮಿಪೇಶ್ಯಾರನಿತ್ತ ಶಾಪದಿ
 ಪುನರೆಪಿಯು ತಾನೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಲ್ಯನಾಮೆದಲಿ ॥

೨೭

ಪ್ರಲಿಖಾದಾದಿಗಳು ಪೂರ್ವದಿ
 ಬಲ್ಲಿದರು ದೃತ್ಯೋತ್ತಮಾವೇ
 ಯಲ್ಲಿನಿಜೆ ಇರಾಕರೂಪಕರೆಂಬರತೀಬಳಿರು ।
 ಪುಲ್ಲನಾಭಂಗಧಿಕಪ್ರಿತರು
 ಬಲ್ಲಿದವರು ಹಿರಣ್ಯಗುದಯಿಸ
 ಲೇಳ್ಳ ಯಾತಂಗಪ್ಪಪುತ್ರರಂದಾಗಿ ಪೂರ್ವದಲಿ ॥

೨೮

ಹುಟ್ಟಿದ ಎಂತುಜನಗಳ ಹಸರ್ಗಳು..

ಜನಿಸಿದರು ತಾವೆಯ ಪ್ರತಿರು
ದನುಜನಾಯಕನಂದದವರಿಗೆ
ಮನ್ವೋಲಿದು ತಾ ನಾಮಕರಣವ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು |
ಧನುಜಗುರುವಿನ ವೋತಿನಿಂದವೇ
ತನುಜರಿಗೆ ಹಸರಿಟ್ಟುನಾಗಲು
ವಿನುತಹರುಪೋತ್ತವದಿ ವೃದ್ಧಕ್ರಮದಿ ಬಾಳರಿಗೆ || ೪೦

ಕೃತ ತಾ ಪ್ರಹಾ ದದೇವನು
ಕೃತ ತಾ ಸಹಾ ದದೇವನು
ಕೃತ ತಾನುಹಾ ದನೀತನು ಮತ್ತೆ ಬಲ್ಲಾದ |
ಕೃತನೇ ತಲ್ಲಾ ದ ನೆಂಬವ
ನೀತನೇ ಲಲ್ಲಾ ದನಾಮುಕ
ನೀತನೇಜಲ್ಲಾ ದ ನೀತನುವರ ಸುಸಲ್ಲಾ ದ || ೪೧

ಬಳಕ ಪ್ರತ್ಯರಿಗಂದು ವೈದಿಕ
ಕಳೆಯ ಕಟ್ಟಿಯೆ ಸ್ವಾಧ್ಯಯನದಾ
ಬಳಯಲಿರಿಸಿದನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಾಭಾರ್ಯವಯರ್ಥಿ |
ನಲಿನಲಿದು ಪ್ರಹಾ ದದೇವರು
ತೀಳದು ಗುರುಗಳಿಗ್ಗೆ ವೋಳೆಯ
ಬಳಗೊಡಲು ಪುನರೆಪಿಯು ನುಡಿದನು ಗುರುವಿಗಿದಿಂದಾಗಿ || ೪೨

ಪ್ರಾವ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ನಾರಾ
ಯಣನ ನೆನೆದನು ದನುಜಪ್ರತಿನು
ಹ್ಯಾಮನಸ್ಯಾವ್ಯಾಸನಕಿಕ್ಕಿದೆ ಹರಯ ಮಹಿಮೆಯನು |
ಎಣಿಸತೊಡಗಿದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ
ಭಣಿತಿ ಬಣಿ ಸುವಂತಿ ನೆನೆದನು
ಯಾಣಗ ನಾನಕದೇವದುಂದುಭೀಯಮರನಂದನನ್ | ೪೩

ಈಪರಿಯಲ್ಲಾ ಕುಕ್ಕಿಭಟ್ಟರು
 ತಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಯವರ ಶಿಪ್ಪುಗೇ
 ವಾಗಿಸಿದ ವರತತ್ತ್ವಬೋಧೈಯ ಸಾರದುನ್ನತಿಯು ।
 ಆಪರಿಯೆ ತಳಗಿಡಪರಂಗಳ
 ತಾಪವನು ಕಚಿಯುವುದಕೆಂದೇ
 ಯಾಪವಿಶೈಕ್ರಿತಮನು ನುಡಿದನದೆಂದರಾದ್ವಿ ಜರು ॥ ೪೪

ಹರಿಯನ್ನ ನೆನೆಯಾಬೇದವೆಂದು ತಂಡೆಯ ಅಪ್ಪಡೆ.

ಅದನು ರಾಕ್ಷಸ ಕೇಳಿ ಮುಗನನು
 ಸದನದೊಳ ಸಲೆ ಕರೆದು ಕೋಪಿಸಿ
 ಮುದದಿ ನೆನೆವರೇ ಹರಿಯ ಯೆನ್ನು ಯ ಇಗೆಯ ನೀಸಿಂದು ।

ಹರಿಯೇ ಸಂರಕ್ಷಕನೆಂದು ಮಗನ ಉತ್ತರ.

ಕದನ ತಮ್ಮಿಂದಾತನೊಳಗೇಯು
 ಮುದದಿ ನೀನೇ ಭಜಿಸೆ ತಮ್ಮುಯ
 ವಿದಿತಕರ್ಮವನೆಂದರಾತನು ಜನಸಕ್ಗಿಂತೆಂದ ॥ ೪೫

ಕರ್ಮಫಲದಾಯಕನು ಹರಿ ತಾ
 ಜೊಮ್ಮೆರೂಪನು ಸರ್ವಲೋಕದ
 ಕರ್ಮವನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನಾಹರಿ ದೃತ್ಯವನದಹನ ।
 ತಮ್ಮುಕಾವನು ನಿಗಮರಣಿಯು
 ಕರ್ಮದುದ್ದಾರಕನು ನಾಕಜ
 ಜೊಮ್ಮೆಮುಖ್ಯರಿಗಧಿಕನಾಹರ ಯೆಂದು ನೆನೆದಿಹುದು ॥ ೪೬

ಮಗನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಗಡುಗೋಂಡನು
 ಸೊಗಸ ಬೇಡಲೆ ತಂದೆ ಹರಿಯನು
 ಜಗಗಳಂತಯಾರಮಿ ಯಾತನು ಯಿಲ್ಲದೊಂದಿಲ್ಲ ।
 ಇಗದ ಜೀವರ ದೇವನಾಹರ

ಇಗದ ಜಾಗಿರು ಬಲ್ಲರಾತನ
ಬೌಯಿದಾತನು ದುಪ್ಯೈವಪ್ರಕರ ಕೇಳಂದ || ೪೨

ಮಗನನ್ನು ಸುಕರಿಸಲು ನಾನಾವಿಧೀನವಾಯ.

ಎನಲು ಬೆದಣಿದನಸುರ ತನುಜನೆ
ಜನಿಸಿದನು ಹಗೆಯಾಗಿ ಯೋಗಳು
ಮನಕೆ ಭಯ ಹಿರಿದಾಗೆ ಪ್ರತ್ರಗೆ ಫಾತಕವೈಜವೆ |
ದನುಜ ಮೂಡಲು ತೊಡಗಿ ನಾನಾ
ಫೂನತರದ ಫಾತಕವೆ ಮೂಡಿಸೆ
ಜನವ ಕೇಳ್ಣ ಯೋಂದುಪಾಯದಿ ನೋಯಿಸಲು ಶಿಶುನು || ೪೩

ವಸು ಕರಿಯಲಿ ಫಾಸಿಮೂಡಿದೋ
ದೃಷ್ಟಿಸುವನು ಹರಿ ಸೂಸಿ ಬಿಸುಟ್ಟನು
ವಾಸುದೇವನ ನಾಮೆ ಕಾಯಿತು ವೃಷ್ಣಿ ವೃತ್ತ ವುನ |
ಆಸುರದ ಕರಿ ಕೈಯ್ಯಸಿಕ್ಕಿದು
ಭಾಸುರದ ಜಲ ಮುಖಗಲೀಯದು
ಕೇವನ ಸಿರಿನಾಮೆ ಕಾಯಿತು ದುಃಖದುನ್ನ ತಯ || ೪೪

ಹೂಡದರೆ ಭೂ ನುಂಗಲೊಲ್ಲದು
ಕಾಲಕೂಟಗಳಂಜಿ ಕೊಲ್ಲಿವು
ಕಾಟಕಿಂಚು ಜೀಮುಟ್ಟು ಲಮ್ಮೆದು ವುರಗ ವಿಪರ್ಗೋಳಿದು |
ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟಿವೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಲು
ಜಾಳಿಸದು ಹುಲುರೋಮೆ ಪ್ಯಾಯ್ಯಲ
ದೇತಗೆಯ ಒಟಸಿಡಿಲು ಹೊಡಿಯಾಶಕಂಗುರು ಕಂಪಿಸಬು || ೪೦

ಇಂತು ನಾನಾಪರಿ ಯುಪದ್ವಿ
ಕಂತುಪಿತನಾ ಸ್ತುರಣ ಕಾಯಿತು
ಸಂತತ ಪ್ರಹಾಲಿದದೇವನನರಸ ಕೇಳಂದ |
ಒಂತಿಸುತ ಕಷ್ಯಪನ ತನಯನ

ದೆಂತು ವೊಡುವೆ ನಿಮಗೆ ವಧೀ ಯೆನು

ತಂತ್ರಿಕ್ಕವ ನೋಡಿ ಶುಕ್ರನ ಕರೆದನಾಕ್ಕೇಣಿಕೆ ||

೪೮

ಬಂದು ಭೃಗುವೇನೆನಲು ರಾಕ್ಷಸ

ನೆಂದನೆಲೆ ಗುರುತನಯ ಮರಣಕ್ಕು

ದೊಂದು ಹೋಮವ ಮಾಡಿ ಕೊಡುಪುದು ಮಗನು ಸಾಯಂತ್ರಿಕೆ

ಹಿಂದು ಗಳಿಯದಿರಾಭಿಖಾರದಿ १

ಮುಂದಮೆತ್ತಿಯನು ಕೊಂದು ಕಳಿಯನ

ಲಂದು ಶಿಪ್ಯುರ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನಿಬಿರ ಶುಕ್ರ ಪರುಪದಲಿ ||

೪೯

ಮಗನ ವರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಮವನ್ನು ವೊಡುವಿಕೆ

ಬಿತ್ತಕ ಹೋಮವ ಮಾಡಲಾಗಳು

ತಲೆಗಳಿರಡಱಿತ್ತೋಳಿ ಖಾಚಣ

ನೆಲೆಯೋಳಾಗಲು ಕಾಲ್ಪಣ್ಯದಱಿ ಕೃತ್ಯೈ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿತಲು ३ |

ಕಳಿವೆಳಿಕೆ ಏಂಗೆ ತಂದು ಕಂದನ

ಕೊಲಲು ಕೆಡಹಿದ ಕುಳಿಯ ಜಂದದಿ

ತಲೆಯ ಕಾಲೋಳಿಕ್ಕಿ ಕೃಯ್ಯಾನು ಬಿಗಿದು ಕೆಡಹಿರಲು ||

೪೩

ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನ ನರ

ಹರಿಯ ನಾಮ ಸ್ತುರಣೆ ಕಾಯು ದು

ಶಿರವನಾಗಲು ವರ್ಜಪಂಜರದಂತೆ ಹರಿನಾಮ |

ವರಕುಮಾರೋತ್ತಮನ ನೆನೆದನು

ವಣಿದಿರದೆ ತಾ ನಾಮಸುಧೀಯನು

ಹರಿ ಹರಿಯೆ ಗೋವಿಂದ ದೇಶಿಗರೊಡೆಯ ನೀನೆನುತ್ತ ||

೪೪

ಮರಣ ಬಂದಿದೆ ಹರಿಯೆ ತನ್ನ ಯ

ಹರಣ ನಿನ್ನಾದ್ವಿನವಿಂಗಳು

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಯ ನಾಮ ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲಿಕಂಜುವನೆ |

ದೇಯಾಭಿಖಾರದಿ ಗ ಘ. ಜ

ತಲೆಗಳಿಂಬಣ ಕ್ಕ.

ಒಜಲಿದ ಕಾಲ್ಪಣ್ಯದಱಿ ಕುಮಾರೀಯ ಕೃತಿ ಪ್ರಾಣಪುದಲು, ಗಘ. ಜ.

ನಿರುತ್ತ ಭೂತವಾತಕೇಷಣಿಯ
ಕೊಳಗಿ ಕೊಂಕಿದೊಡಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನು
ಪರಮಾರ್ಥಾಸಿಂಧು ಯೆನುತಲಿ ನೆನೆದನನವರತ || ४५

ನಾರಸೀಂಹನೆ ದಿವ್ಯಸಿಂಹನೆ
ಸಾಖಿದರ ಸಂಸಾರದುಃಖದ
ಬೀಳ ಕೀಳುವ ನಿಸಗೆ ಯಂತ್ರದ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳು |
ಹೋರಲಾಪವೆ ನಿಸ್ತು ನಾಮಕೆ
ಧೀರನಧ್ಯಾತನೀಮಹಾಬಲ
ಭೂರಿಭೂತದ ಯಂತ್ರಭಂಜಕ ನೋಡು ನೀನಿರನು || ४६

ಈಯೆನಲು ಗೋವಿಂದ ಕೇಶವ
ನಾಯೆನಲು ನರಹರಿ ಜನಾಧರನ
ಮಾಯೆನಲು ಮಧುಸೂದನಾಯತಿವಿಕ್ರಮಾಯೆನಲು |
ಶೀಯೆನಲು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಜೀಪು ವೇ
ವಾಯೆನಲು ವಸುದೇವನಾಧನ
ಯಾಯೆನಲು ಯಾದವಕುಲೋತ್ತಮ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದ || ४७

ಎನಲು ಹೂಂಕರಿಸಿತ್ತು ಕೃತ್ಯೆಯು
ತನಗೆ ಬೇಡಿತು ತುತ್ತನಾಕ್ಷಣ
ಕಂಡಾಮರ್ಕರಿಬಿ ರು ಬೇಡೆಯವರಾಗ |
ದನುಜಸುತನನು ಕೊಡಲು ಕೋಪದಿ
ಯನಿಮಿಘರು ಬೇದಣಲಿಕೆ ನಿಂದುಣಿ
ತೊನೆದು ಕತ್ತಿಯ ತಿರುಹುತಿರಲಿಕೆ ಸುತನ ನುಂಗೆನಲು || ४८

ಅದನು ವನಿವಿಪ್ರವೃಂದ ಕಂಡಾ
ಮುದದಿ ಹರಿಯ ಸ್ತೋರಣೆಯಿರಲಿಕೆ
ವಿಧಿವಿಧಾತ್ರರು ಕೊಲಲು ನೆರೆಯಾರು ಮಿಕ್ಕ ಭೂತಗಳು |

ಹಂಡನಮೂಲುದು ನಾರಿಸಿಂಹನ
ವಿದಿತದಲಿ ಬೇಳ್ಳು ಗದಾಯುಷ
ವಿದಿತಕಂಜಿಕೆ ಯುಂಟಿ ಭುವನದೊಳಿರನ ಕೇಳಂದ || ೪೮

ಮುನಿಗಳನಲಿಕೆ ನೋಡಿತಾಗಳು
ವೆನಜನೇತ್ರನ ನಾಮಭಜಕನ
ತನಗೆ ಸುಂಗಲು ಕ್ಯಾವಲ್ಲದೆ ಕಂಡವುಕ್ಕರನು |
ಕನಲಿ ಮಿಗೆ ಮುಖಿದೋಗೆಯಿ ಮುನಿಗಳು
ಉನುಜಮಾರಣಹೋವು ತಮ್ಮನೆ
ನನುಕರಿಸಿ ಬಯಲಾಗಿ ಹೋದರು ಕೃತ್ಯೈಂಡಗೂಡಿ || ೫೦

ಯಾವಳಿಪಾಯಿಹಿಂಡೂ ಸಾಯಾದೇ ಯಿರಲು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಿಕೆ
ನಿಲುಕಲಾಪರೆ ಭೂತಗೀತದ
ಬಳಗವೆನುತ್ತಿರೆ ಸುರರು ಹಿರಣ್ಯ
ಕಾಳೆಷಿಸ ಪ್ರಹಾ ದದೇವನ ನೊಯ್ಯು ಪಚಿ ಮೆದ |
ಜಲಧಿರಾಶಿಯೋಳಕ್ಕಿ ಬಟ್ಟವ
ನಿಲಿಸಿದನು ನೀರೋಳಗೆ ಬಾಲಕ
ತಲೆಯ ತಾ ಜೊಟ್ಟುಕ್ಕಿ ನನೆದನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನ || ೫೧

ಆಗಳಾರವಿ ನೋಡಲಾರದೆ
ಬೇಳೆದಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಗೊಂಡ ಮೇರುವ
ನೀಗಳಾಯಿತೆ ತನ್ನ ಸಂಧ್ಯಾವೆಂದನೆಗೆ ಯಾನಿ |
ಸಾಗರದೊಳಿದಿದನು ಜನಕನು
ಮೇರೆ ಬಟ್ಟವನಿಕೆ ಹೋದನು
ಲಾಗಿ ದುಷ್ಪಾತ್ಮೆ ರಾಕ್ಷಸನೆನುತ ಜಿಂತಿಸಿದ || ೫೨

ಕಾಯಾಲಾಪವರುಂಟಿ ತನ್ನ ಯು
ನಾತ್ಯ
ಭೀಯವಾಯಿತ ದೇವಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕನೆ ಸಂಜೆ ತನಗೆನುತ |

ಬಾಯ ಬಿಡುತನೆ ನಾರಸಿಂಹನ
ಧ್ಯಾನವೂಡುತ ನನೆದನಾಗಲು
ವಾಯುವಾಹನ ದಿವ್ಯಮುಂತ್ರವ ಹಿರಣ್ಯಕಾತ್ಮಜನು ॥ ಅ೪

ವರ ನವೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಿದೇವನೆ
ಪರಮಾಜೀವನ ಗೋಪ್ಯ ದ್ವಿಜರಿಗೆ
ನರಸಿಜಾಕ್ಷನೆ ಧರೀಯ ಪಾಲಕ ಕೃಷ್ಣ ಗತಿ ಯೆನುತ್ತ
ವರಯಶೋದಾತನಯ ನಿಂನೇ
ಹರಣವನು ಕಾಯಲು ಸಮರ್ಥನು
ನಿರುತ ವೇದಾತೀತ ಯಾತ್ರಾನಿ ರಾಮೆ ಕೇಳಂದ ॥ ಅ೫

ಎಂದೊಡಾಕ್ಷಣ ಬೀಷ್ಟ ಖಂಡಿಸಿ
ಮಂತ್ರಿ ನೋಡಲು ಮಾಯವಾಯಿತು
ದಂದುಗದಿ ಕಡಲಿಂದ ಹುಣಿಯಿಕೆ ಸಮರ್ಥ ಬೇಗದಲಿ ।
ಬಂದ ವರಪ್ರಹಾಲಾ ದದೇವನ
ದಂದು ಮೆಲ್ಲನ ತನ್ನ ಸಂಧ್ಯಾ
ವಂದನೆಯ ನೆಟಿ ಮಾಡಿ ದೇವನ ನೆನೆಯುತಡಿಯಿಟ್ಟ
ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ಅ೬

ಕಾಲದಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಕರ್ಮವೆ
ದೇತೀರ್ಗೇಯ ಸತ್ಯ ಮರ್ಪಸಿದಿಯು
ಮೇಲೆ ಕರ್ಮವ ತಾನಕಾಲದ ತಲಹಿನಲಿ ಮಾಡೆ ।
ಕೇಳಂ ಘಲವಹುದರಸ ಸಂಧ್ಯಾ
ಕಾಲ ತಪ್ಪಿದ ಸಂಚೈ ಸ್ತುರ್ಯಯಳ
ಕಾಲಿಗೆಣಗಿದ ಪರಿಯ ಘಲವಹುದರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ಅ೭

ಅಂತು ಕಾರಣವಾತ ಮಾಡಿದ
ನಂತರಿಸದಾಸಂಚೈ ಕರ್ಮವೆ
ನಂತರದಕೆ ಘಲವಾಯ್ಯ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಮಿಳಿದಿರೆ ।

ಚಿಂತಿಸದೆ ತ್ರೈಕ್ಯವಿಜಯದ
ಸಂತತಿಯ ನೇಟೆ ಮಾಡ್ಲ ಸತ್ಯಕೆ
ಕಂತಪಿತ ಕರುಣಿಸಿದನಾತೋ ನಿತ್ಯವಿಜಯವನು ||

ಅ೪

ಸಮುದ್ರಧಿಂದ್ದೆದ್ದು ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ ಬರಿಕೆ.

ಇಟ್ಟಿ ದ್ವಾದಶನಾಮ ಹೈಯ್ಯುಲು
ತೊಟ್ಟನಾ ಯಜ್ಞೋ ಐಪೀತವ
ಬೊಟ್ಟಿನಲಿ ಕುಶ ಯಿಟುಕಿ ಒಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ |

ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು ತಣ್ಣ ತುಲಸಿಯ
ನಿಹ್ಯೇಯಲಿ ತಾ ಹರಿಯ ನಾಮುದ
ದಟ್ಟಿನೆಯ ಬಿಂದಾಗ ನೆನೆಯುತ ರಾಜಬೀರಿಯಲಿ ||

ಅ೫

ಕಂಡ ಪಾತಕರಾಶಿ ಬೇವ್ಯುದು
ದಿಂಡಿಗೆಡುಪ್ಪದು ಸಾಧುವಿಕರವು
ತಂಡ ತಂಡದ ಪತಿತರೆಳ್ಳರ ದೋಷ ಹಾಜುಂದವು |

ಕಂಡರಾತನ ಗೆಳ್ಳಿಯರೆಲ್ಲರು
ಜಂಡಿ ಮಾಡಿದರಾತನನು ತಾ
ವಂಡಲೆದು ನಿಮ್ಮ ಯ್ಯಾಮತವನು ಮಾತು ನೀನೆಂದು ||

ಅ೬

ಎಂದೊಡಪ್ಪಹಾಲ್ ದದೇವನು
ತಂದೆಯರ ಮತವೆಲ್ಲ ತಮಗದು
ನಿಂದಿತವು ಗೋವಿಂದನಾಮಕೆ ತಮ್ಮ ಮತವೆಂದ |

ಇಂದಿರಾಪತಿ ದೂತನನು ನೀವ
ತಂದೆಯೆಂಬರೆ ನಿಮಗೆ ತಣಿರ
ವಿಂದಲೋಜನ ಪಕ್ಷವಾದರೆ ನುಡಿರ ತನ್ನೊಳಗೆ ||

೬೦

ಅಲ್ಲದಿದ್ದ್ವಿಡೆ ಸುಮ್ಮನಿರಿ ನೀ
ವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಯ ಮಾತ ಕೇಳಿಯೆ

ಪ್ರಾಳಿನಾಭನ ಜರ್ಣಿಕಾಣಸತರಾಗಿ ನೀವೆಂಬ್ಬಿ ||
 ಮೇಲ್ಲಮೇಲ್ಲನೆ ಸರಿದರಧಮೆರು
 ಪ್ರಾಳಿನಾಭನ ಭಕ್ತಿಲೋಲುಪ
 ದಳ್ಳಿ ಯಿದ್ದರು ತತ್ತ್ವಜೀಂಧೇಯ ಫಾನವ ಕೇಳಿನರು || ೬೮

ಹಡಯೇ ತನಗೆ ಖಂಧುವೆಂದು ಪ್ರಲ್ಪದನ ವಿಜನ

ಜರಿಯೆ ತಮ್ಮಿಯ ಯಾತ್ರೆಖಂಧುವ
 ಪರಮಜೀವವಿದ್ಲೈ ಲೋಕದ
 ಹರಣಾತನು ಸರ್ವಜೀವರ ಹೊರವ ತನ್ನಾಡೆಯ || ೬೯

ಅತನನು ಮಜ್ಜಿದವರು ಪಾಪದ
 ಶ್ವಾಸಿ ತಮೇಸಿಗೆ ಕೆಡುವರಲ್ಲದೆ
 ಭೂತಳದ ಮೇಲುಂಟೆ ಯುತ್ತಮೆಜನ್ಮ ಜರಿಬದವ |
 ನೋತ್ತು ಮಜ್ಜಿಯದೆ ವೇದಾಸ್ತ್ರದ
 ನೀತಿಯಲಿ ನಡೆವಿರದಾರೀ
 ಭೂತಳದ ಮೇಲುಂಟೆ ಯನಲಿಕೆ ಯಾತನಿಂತಂದ || ೭೦

ಸುರರು ಧರ್ಮಂಗಳಲಿ ನಡೆವರು
 ಸುರರ ಧರ್ಮದೊಳಿಧರಾದುದ
 ನಿರತ ನಡೆವರು ಯುಪಿಜನಂಗಳು ಪವರದರ್ಶವನು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ವಿಶ್ವೇತಮೇರು ತಾ
 ಪುರವಣಿಸ ತಾವ ನಡೆಯುತ್ತಿರು
 ಪರಮ ವೇದಪುರಾಣಧರ್ಮದಿ ನಡೆವರವರೆಂದ || ೭೧

ಎಂದು ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವೆ
 ನಂಧ ವರಪ್ರಹಾದ ತನ್ನ ಯ
 ತಂದೆಗಳಿತಂಗಳಿಂಹಿ ನೇನೆದನು ನಡೆಷ್ಠರಘುಸಂಗ |

ಕರಿಯನ್ನ ಪ್ರತಾಲದನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಿಕೆ.
ನಂದನಂದನೆ ಯಿಂದಿರಾಪತ್ತಿ
ತಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸರ್ವನಾಕಜ
ವೃಂದರಹ್ಮಾಕ ವರನ್ ಕೇಸರಿ ಭಕ್ತಸುರಧೀನು || ೫೩
ಇಂದು ತನ್ನ ನು ತಂದೆ ಕೊಲುವನು
ಮೇದರೋದರ ಕಾಪ್ರದಿನುತಲಿ
ಬಂದು ಕಂಡನು ತನ್ನ ಜನಕನ ಕಡೆಯ ಸಂಜೀಯಲಿ |
ಅಂದು ಕುಣಿಯುತ ಸಕ್ಕಲಶಿಪ್ಯಾರ
ಮಂದಿ ನೈತ್ಯಂಗಳಲಿ ಪ್ರಾಪುತ
ಮುಂದೆ ವೈಪ್ಲಾವ ಮೆಂದಿ ಕೂಡಿಯೆ ಹರುಘದುಬಿನಲಿ || ೫೪
ಎಳೆಯ ತುಳಿಸಿಯ ಮಾಲೆ ಕೊರಳಲಿ
ನಳಿನಾಭನ ನಾಮೆ ಬಾಯಲಿ
ನಲಿದು ಹರಿ ಹರಿ ಯಿಸುತ ಹರುಘದಿ ನೈತ್ಯಂವಾಡುತಲಿ |
ಗೆಳೆಯರ್ಲಾರ ಕೂಡೆ ಯಂಡುತ
ವೋಲಿದು ನಾರಾಯಣನ ನಾಮೆದ
ಲುಲುಹ ಮಾಡುತ ಬರಲಿಕಿದಿರಲಿ ಕಂಡ ಜೀವರಿಗೆ || ೫೫
ಪಾಪ ಹರಿಯಲಿಕಾಯುತ ಲೋಕದ
ತಾಪಸರ ವರಂಧು ಬರಲಿಕೆ
ಕೈಲೈಪಿಸಲು ತಮ್ಮ ಯ್ಯಾಸೋಲಾಂಡಾಚಿಳಿಂದಿತಿಸುತರು |
ಉಪರಂದೆರವೈರಿಗಳಿಲು
ಭಾಬಿಸುತ ನಡೆತಂದು ತಂದಿಗೆ
ಪಾಪರಹಿತನು ಗೋತ್ತನಾಮೆದಿ ಖಂದು ಶ್ರೋವಂತ್ಯ || ೫೬
ಎಂಗರಿಕೆ ಪಿತನಿತ್ತ ಪೀಠವೆ
ನೆಂಕಿಯಲು ಕುಳ್ಳಿರುತ ಹರಿ ಹರಿ
ಕರಣಿನಲು ಕಿವಿಯೋಳಗೆ ಕಾಷಿದ ತೈಲ ಹೊಕ್ಕಂತೆ |

ಹಂಯ ನೆನೆಯಬೇಡಿಂದು ತಂದೆಯ ಅಷ್ಟನೆ.

ಜುರುಗುರಿಸಲೆಲ್ಲೆ ಕಂದ ತನ್ನ ಯ

ಶಿರಕಸಹ್ಯವೇ ನೇವರೇ ಮಿಗೆ

ಹರಿ ಯೆನಗೆ ಭಳದಂಕನಾತನ ನೆನೆಯಬೇಡಿನಲು ||

೫೮

ಮಾಣಿದಾತನ ನೀನು ನೆನೆದೊಡೆ

ಗೋಣ ಕೊಯ್ದು ಹೆನ್ನು ನೀಗಲು

ತ್ರಾಣದಲಿ ನೀ ನೀಗುವೆಂಬೀ ಮಾತ ನೆನೆಯರಿಯ |

ಮಾಣಿ ನೀನೆಂದೆನಲು ತಂದೆಗೆ

ಜಾಣಿನಲಿ ಪ್ರತ್ಯಾದ ಸುಡಿದನು

ಗೋಣ ಕೊಯ್ದು ರೆ ನೆನೆಯಲಾಜರಿಯನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಸುವೆ || ೨೦

ನೀವು ನೆನೆಯದೆ ಹಡಿಯನೀಗಳು

ಸಾವಿಗಂಜುಮಿರಿನಲಿಕನಿಮಿಪ

ಭೂಮಿದಲಿ ನುರ್ಧಿದನು ಕಂದನ ದೃತ್ಯ ಕೋಪಿಸುತ್ತ |

ಹಂಯ ವಿಜಯದ್ವೀ ತಂದ ವಾಕ್ಯ ಇವಾದ.

ದ್ವಿಪ್ರ ಪ್ರಾಂಟೀ ಮತ್ತು ತಾನಿರೆ

ದ್ವಿಪ್ರ ತಣ್ಣೀ ಯುಂಬ ಶ್ರಾಂಗಳು

ತಾಪ್ರ ಹಲಪ್ರಾಂಟೀಗೆಂಬ್ರ್ಯಾಥ ದ್ವಿಪ್ರೆಲ್ಲೆ ಠದ ||

೨೧

ವೇದ ತಣ್ಣೀ ದ್ವಿಪ್ರೆಂದರೆ

ನೆಂದಿನಿಯ ಜಾರ್ಜಾವರೆಳ್ಳರು

ವೇದ ಹೊಗಿತುವ ದ್ವಿಪ್ರವಾಗುವರೆಹರಂಗಳ ಲ |

ಫೈದ ಸಾಳ್ಜಾಪ್ರಾತ್ರುವೆಂಬೊದೆ

ಅಂದಿ ಯಿತುದೇ ಯಿತುಪರತ್ರಕೆ

ಅಂತರಂಬಿತುವ ಹಲವು ಕ್ರಾಂತಿಗಳ ಪ್ರಾಂತಿ ತತ್ತ್ವದಲಿ ||

೨೨

ಅಂತರಂಬಿತುವ ಹಲವು ಕ್ರಾಂತಿಗಳ ಪ್ರಾಂತಿ

ಜಾರ್ಜಾವರೆಂದು ಹಲರು ಹರಿಯಲ್ಲಿ

ಕ್ರಾಂತಿಗಳ ಕ್ರಾಂತಿದ್ವಿತೀವರೆಂಬ ಕ್ರಾಂತಿಕ್ರಾಂತಿ |

ಕೇಳಿಗಾಕಳು ತೊರೆಪ್ಪದ್ಭೂತೆ
 ವೇಗಲು ಬೋಂಬಿನಲಾವ ಬಿಡಿಯಕೆ
 ಲಾಲಿಸುತ್ತವಾಗಾದಕೆ ತೊರೆಪ್ಪದೆ ಯೆಂಬ ನೀತಿಯನು || ೨೫
 ಕೇಳಿದೇಶಕಟ್ಟಕಟ್ಟ ನೀ ಮರು
 ಇಂಧಿಯಲಿ ಹೊಡಲಿಗನದಾದರೆ
 ಕೇಳಿಗಂಡಿರಬೀಕು ಪರಿಯಲಿ ಸರ್ವಶಾಲದಲಿ |
 ಲಾಲಿಸುತ್ತೋಡದ್ವೈತ ತಪಕ್ಕೆ¹
 ಕಾಳು ನಿಮ್ಮಯ ಕಾಮ್ರಕಾಂತನು
 ವೇಗೆ ನೀನಿದನೋದಿದು ಕಳೆಯೈ ಸರ್ವಾಗತ ಹರಿಯು || ೨೬
 ಭೂಮಿಯೋಳಗಾಕಾಶವಾಪ
 ಸ್ವೇ ಇಮದಲಿ ಶಿಖಿಯಲ್ಲಿ ಯನಿಲನ
 ಧಾಮದಲಿ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಟ ನಲಿಷನು ಜರಿ ಯೆಂದು |
 ನೇಮಿಸಲು ಹರಿಭಕ್ತರಂದದಿ
 ಪ್ರೇಮಪ್ರಳಕದಿ ಹರಿಯ ನಂಬದೆ
 ಕಾಮಲ್ಯಾಭದ್ರೇಪನತ್ವರದಿಂದ ತುಂಬಿಕುಮು || ೨೭
 ಕೂರಿದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನ್ಯಾ ತುರಿಸಿರುತ್ತಾ ಅಂದೆಯ ಪತನ.
 ಎಂಬವನು ತಾ ದೈತ್ಯನೆಂದೀಕರೆ
 ತುಂಬಿ ತಾ ಕೆಕ್ಕಿರಿಸಿ ನೋಡಿದ
 ತಿಂಬನೀಗಳ ನಿನ್ನ ಬಿಕಂಗಿಯ ವಾದ ಹೀಗಿಸುತ್ತ |
 ಅಂಬುಜಾಕ್ಕನ ನನ್ನ ಮುಂದು
 ಕಂಭಮಧ್ಯದಿ ತೋಜಿಸಿದೀಕರೆ
 ನಂಬಿದವ ನೀನಿಸಲು ವಿಶ್ವಕರಂಬರಜ್ಞಾನ |
 ತೋಳುವೆನ್ನ ತಾನಿನ್ನ ಹೈದರೆ
 ಸಾರು ನೀತನ್ನ ಹೈದರೆ
 ಮಾರಿತ ಬಾ ಯಿತ್ತಿಲ್ಲ ಹಾ ದುರುಗಾ ಚಂದ್ರಾ

ತೋಜೀಸ್ಯೇ ಕರುಣಾಳುತನವನೆನು
ವಾಜುಗೋಳಳ್ಳತ ತನ್ನ ನೀಗಲು
ತೋಜೀಸ್ಯದೇ ನಿನಿದ್ದೆ ಸೂದೊಡೆ ಭಕ್ತ ತಾನೆಲ್ಲ || ೨೨

ಎಂದು ತಂದೀಗೆ ಸುಡಿದನಾಗಲೆ
ಯಿಂದಿರಾಪತ್ತಿ ವರನ್ನ ಕೇಸರಿ
ಯೆಂದು ಕರೆ ಕರೆ ಯೆನಲು ಕರೆಯೆನು ನಿನ್ನ ವನನೆಂದ |
ಇಂದು ಕರೆವೆನು ನನ್ನ ಯಾಳಿನ
ತಂದೆ ಕೇಳ್ಳು ನೀನು ತಡೆ ತಾ
ಭಂದವನು ಕೇಳಿನುತ್ತ ಪಿತ್ತಗೆಯು ಸುಡಿಯೆ ಫುಡಿಫುಡಿನ || ೨೩

ಹೋ ಯೆನುತ ಹಲ್ಕಿದು ರಾಷ್ಟ್ರಸ
ಕೃಯ್ಯಾನೆತ್ತಿಯ ಹರಿದು ಕಂಭವೆ
ಹೋಯು ಕರೆಯೋ ನಿನ್ನ ವನನೀ ಕಂಭಮೆಧ್ಯದಲಿ |
ಹೋಯ್ಯಾನುತ ವರವೈಷ್ಟ ಪೋತ್ತಮು
ಜೀಯ ಬಾರ್ದೆ ಸರ್ವಲೋಕದ
ಪ್ರಿಯ ಬಾರ್ದೆ ಯೆನಲು ದೈತ್ಯನು ನೇರೀಡುತಿಂತಿಂದ || ೨೪

ಎಲ್ಲೋ ತರುವಲಿ ತರಳ ಮತಿಯಲಿ ¹
ಬಲಿದೆ ನೀವಾಗ್ಯಾದಿಂದವೆ
ತಲೆಯ ಕಾವನ ನೀನು ತೋಜೀದರೀಜಗತ್ತಿನಲಿ |
ಇಳಗೆ ನೀನೇ ಗುರುವು ಯೆಂಬನು
ಬಳಿಕ ವೈಷ್ಟ ವನೆಂಬೆ ನಿನ್ನ ನು
ಪುಲುಕೆಂಬದಲಿ ತೋಜೀಸು ನಿನ್ನ ವನನೆಂದ || ೨೫

ನೂಕಿದನದೋಲಗದ ಮಧ್ಯದೋ
ಉಳುಮಾರನ ಕೋಪದಿಂದವೆ
ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣವಾದು ಸರ್ವಸುರನಿಕರ |

¹ ಕರಳತನಂದಲಿ, ಗ. ಫ್ಲಾ. ಇ.

ಹೋ ಕಾಕಳ ವಿದೀತಕೀರ್ತಿನು
ತಾಕುಮಾರಕ ಕರವನೆತ್ತಿಯೇ
ಯೇಕಕಟ ತಾ ಕರೆದ ಬಜಿಕವೇ ದರಿಯು ಬರದಿಹನು || ೮೮

ಕರೆವನೇ ತಾ ನೇನಲು ಬಗುಳದೆ
ಕರೆ ಯೆನುತ ಕಿವಿ ಜಪ್ಪೆಯೊಯ್ಯಲು
ವರಕುಮಾರಕನಳುತ ಕರೆದನು ಜಗದ ವಲ್ಲಭನ |
ವರಹರಾಷನೆ ಜೇಯ ಕರುತಾ
ಕರನೆ ಜರಿ ಹರಿ ಭಕ್ತಿವಶ್ತಲ
ತರುವಲಿಯ ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಂಬುದು ದೇವ ನಿನೆನುತ || ೮೯

ಮರಳಿಯಾಜಮನಿಇಯ ಮಾಡಿಯೆ
ವರಯಮಾಧ್ಯವ್ಯಾಂಗಯೋಗಿದಿ
ನಿರತನಾದನು ವೀಬ್ಲಾಷಸ್ತಿ ಶ್ರುತಿಯ ಕರ್ಮದಲಿ |
ವರಯಕೋಡಾನಂದನನ ತಾ
ಸುರಹ್ಯದಯಪರಿಯಂಕಪೀಠನ
ವರಕುಮಾರನು ಮನಕೆ ಗೋಳಿಕರವಾಗಿ ಕರೆಯಲಿಕೆ || ೯೦

ಮಂಕೃತಿಯು ತಾ ಜುಟ್ಟಿ ನೆಲನೆಲ
ದಾಕ್ತಿಯ ತವೆ ನೆಲಸಿ ವೋಜಿಯಲು
ಯಾಕರಿಸುತ್ತಿದೆ ಕೇಳು ದೈತ್ಯರ ಮಾರಿದೇವತೆಯು |
ಲೋಕರಕ್ಷೇಕ ಮಂತ್ರಕಾರಣ
ನಾಕಂಜಾಪಮುಖ್ಯಸುರರಿಗೆ
ತೇಕರೆಯ ಮಾಡಿದರು ಸುಂಗುವ ಮುತ್ತು ಕೇಳನಲು || ೯೧

ಇದಕೆ ತಾನಂಜಾವನೆ ವೋಜಿದರೆ
ತಿದಿಯ ಸುಜುವೆ ನಿನ್ನ ದೇವರ
ಹೃದಯಕಂಪನ್ನೇಕೆ ಬಗುಳದದಿಗೆ ತೋಜಿನಲು |

ಸದರವಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ
 ಜಡನ ಬಲ್ಲೆ ನು ತಮ್ಮ ಕೇಳೋ
 ಯಿದಿರಧಾವನು ಮೂರುಲೋಕದೊಳಿನಗೆ ಹೇಳಣಲು || ೮೩
 ಎನಲು ತಾ ಪ್ರಹಾಲ್ ದದೇವನು
 ಜನಕಗೌಂದನು ಹೊಲ್ಲಿದ್ಯೈವವೆ
 ನಿನಿತು ನೀನೋಡುವೆನದೆಂದರೆ ಕರವೇನಾನಿಗ |
 ಮನಕೆ ಗೋಳಿರವಾದ ದೇವನು
 ನೆನೆಯಲಿಕೆ ತಾ ಬಪ್ಪನಿನಿತನು
 ದನುಜನಿಕರವು ನೀವು ಹೇಳೇತಂಗೆ ಬುದ್ದಿ ಯನು || ೮೪
 ಎನಗದೇತಳ ಬುದ್ದಿ ಯೆಂದೊಡೆ
 ತನಯನಾಳವನೀಯ ಮಾಡಿಯೆ
 ನೆನೆದನಾಸಾಕ್ಷಾತ್ತ ದೇವನ ನಿತ್ಯವಸ್ತುವನು |
 ಪ್ರಹಾಲ್ ದಕ್ಕಿತಸ್ತುತಿ
 ಮನದಿ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿ ದೇವನ
 ವನೆಜಳರಣವನಲ್ಲಿ ನೆನೆವುತ
 ದನುಜಹರ ಸುರರಕ್ಷೆ ವೇದಾತೀತ ಬಹುದೆಂದು || ೮೫
 ದೇವ ಭಕ್ತರ ಕಾಮಧೀನವೆ
 ದೇವ ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಪವೃಷ್ಟೆವೆ
 ದೇವ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯಸಿಧಿಯೇ ವೈಷ್ಣವೋತ್ತಮರ |
 ಆವ ಬಲ್ಲವ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ
 ನಾವ ದೇವರು ನೆನೆಯ ಬಲ್ಲರು
 ಜೀವರಾಶಿಯೋಳಿಂದು ಹುಳು ತಾನೇನ ಬಲ್ಲವನು || ೮೬
 ಭಾವಕುದಿ ಯೋಳಪ್ಪ ಜೀವರ
 ಕಾವದೇವನೆ ತನ್ನ ರಕ್ಷಿಸು
 ಗಾವಿಲರೋಳಂತ್ಯಧಿಕ ತಾನೇ ನಿನ್ನ ನಂಬಿಹೆನು |

¹ ಪಿನಿಂದುದಲಿ ತಾ ಶರದು ತೆಂತು ವ. ಗ. ಸ್ಥ.

ದೇವ ನಿನ್ನನು ನಂಬಿದ್ದೀರ
ಸೂರ್ಯಮಕಾಭಯವನಿತ್ತ ತಮೆನನು
ದೇವ ಕೊಂದಿರಿ ಮತ್ತ್ಯರಂಬಂ ನಿಗಮರಹ್ಕಂ || ೮೮

ದೇವ ದೃತ್ಯರವಮೈ ತಮಥನವ
ತಾವು ಮಾಡಿಯೆ ಸುಧೀಯು ಜಸಿಸಲು
ಯಾವಿಬುಧರ ತತೀಗೆಣಿದಮರರ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸೀನು |
ದೇವದಲ್ಲಿಂಳಿಸಿಪ ದೃತ್ಯರಿ
ಗೋವಿ ಸುರೆಯನದೆಖಿದು ಸೂಕ್ತಸಿ
ಈ ವಿಭುವೆ ಕೂಮರಮೂರ್ತಿಯ ಸುರರ ರಷ್ಟಿಸಿದೆ || ೮೯

ಬಿಂಬಿಕ ಸುರರನು ನಮ್ಮೆ ಜನಕನ
ಬಳಿಯ ಜನಿಸಿದ ಕಾಡತೊಡಗಲು
ತಲೆಯ ಸೀಳಿಯೆ ಬಿಸುಟ್ಟು ಭಾವಿಸಿಯ ಧರಿಸಿ ರಷ್ಟಿಸಿದೆ |
ಇಳಿಯ ಕಾದ್ದೆ ವರದರಾಪದಿ
ನಾಳನಸಂಭವಮುಖ್ಯಸುರರಿಗೆ
ಪ್ರಳಯಕಾಲನು ತಮ್ಮ ತಾತನು ತನಗೆ ಬಲು ಗರವು || ೯೦

ಕ್ಷತ ತಾನಾಗಿರಲು ತನ್ನ ಯ
ಭೀತಿಯನು ಬಿಡಿಸಲಿಕೆ ಬಲ್ಲಿದ
ತಾತ ಸಿಲ್ಲೆತ್ತ ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಯೆನಲು ಕಂಭದಲಿ |
ವಾತ ಪ್ರಳಯದಿ ಬೀಸುವಂದದಿ
ಭಾತನಾಥನ ರೈದ್ರದಮರು
ಶ್ಯಾತಿ ಕೊಂಟಿಗಳಂತೆ ವೋಟಗಲು ರೂಢಿ ಬಿಜಿಯಲಿಕೆ || ೯೧

ಶಿಳನನು ಭಾಟರ ನೆರೆದು ಕೈದುವ
ಕೊಳಲು ರಾಹ್ಸೆ ತಾನು ದ್ಯುಮ್ಮನೆ
ಸಲಿಲ ಸೇಡದನೆದ್ದು ನಿಂದಿದ ಕಂಭ ವೋಟಿಯಲಿಕೆ |

ಹಂಳತಕೆಂಭವ್ಯ ತಮ್ಮೆ ತಾ ಜ
ಕ್ಷುಲಿಸಿತೆನುತಲಿ ಬಂದು ತಾ ಕರ
ತಳದೊಳೆಳಿದನಬಿ ಕಡಡಲು ದೈತ್ಯ ಕಂಭವನು || ೮೩

ಹೋಯ್ಯ ಹೋಳವಡು ಬೇಗ ಯಜ ವ
ಸಾಧಿಸುವೆನಿದು ಯುಪಕಂಭವ್ಯ
ಯಾದುರಾಗ್ರಾಪ್ಯಾಂಶ ನಿನ್ನನು ಪಶುವ ಮಾಡುವೆನು |
ಆದೊಡಹೆ ದೀಕ್ಷಿತನು ತನ್ನ ಯ
ಕೆಲ್ಲುರಧಿಖಿಗಾಯಿತ್ತು ವೇದಿಕೆ
ಮೇದಿನಿಯೋಳಿ ಪರಿಜನಗಳಾದ್ವಾತ್ ಹೋತ್ಯಗಳು || ೮೪

ಹಿರಣ್ಯ ಕಕ್ಷಿಪುರಿನ ಕೇವ.

ಕೊರ್ಧದಲಿ ಬಂದೆಱಗಿ ದೈತ್ಯ ವಿ
ಘಾದಲಿ ಘುಟಿಘುಟಿಸಿ ವೀಸೆಯ
ನಾದುರಾಗ್ರಹಿ ಮುಖಿದು ಕೊಳ್ಳತಲಿ ಜೀರಿ ಬೋಬಿ ಡುತ |
ಆ ದಿತಿಯ ಮಗನೆದು ತನ್ನ ನು
ವಾದ ಬಲವನುಕರಿಸಿ ಸಿಂದುದು
ಮೇದಿನೀಕಂಟಕಹಿರಣ್ಯಕ ಕಂಭದಿರಾಗಿ || ೮೫

ಧಗಧಗಿಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲು ಇಳೆಯೆಂ
ದೋಗೆದು ಕಿಡಿಗಳು ಸೆಗೆಯೆ ಇಟೆಉಟೆ
ಸೋಗೆದು ಕಬೋಗಾಗೆ ಸೂಸಿತಾ ಕಿಜೊ ಗೆದುದಾಸಭೆಯು |
ಒಗೆಯುಡುಗಿತಾ ಸಭೆಯ ರಾಕ್ಷಸ
ರಗಡುತನ ಬೆಂಡೇಳ ದಿಕ್ಕಿನ
ದಿಗಿಭೆ ಫ್ರೇಟಡೆ ಶರಧಿ ತುಳುಕಲು ಸರ್ವಾರಾವಿನಲಿ || ೮೬

ಬೆಗಡು ಬೀಳಲು ಪುಳಕು ಸುಖಿದವು
ಹಗಲು ಕಂಪಿಸೆ ಸುಪ್ತಿ ಸರ್ವವು
ಒಗೆದರ್ಗದ ಬ್ರಹ್ಮ ರುಧರದಿಂದು ಕಡೆಗಾಲ |

ಜಗಲಿರುಳಗೆನುತ್ತಿರಲಿಕಾಳ್ಳುಣ
ಕೊಗೆದ ಕಿಳ್ಳಿನ ತೇಜಮಧ್ಯದಿ
ನಿಗಮ ಹೋಗಣವ ವೋದಂದದೊಳರಂಡುಮೋಡಿದ || ೮೩

ನೃಸಿಂಹಾವತಾರ.

ಮಿಗುವ ಕೋದ ಹೀಮವಣಿದ ¹
ತಗಡಿನುಡಿಗೆಯ ಹೀಮಕೂರಳಿನ
ಸೋಗಸು ಮಿಗಬರವಿಂದಶೋಚನ ರೌದ್ರತೇಜನಲಿ |
ಜಗಕೆ ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯಕೋಟಿಯ
ಬಗೆಯದಾತನ ನಬಿದ ಕಾಂತಿಯ
ಯೋಗೆದ ಪಾಣಿಯ ಶಂಖಕೃಗಢಾಸಿತೋಮರದ || ೮೪

ದನುಜಮೂರಣಾಭ ಚಾಪನ್ಯ
ಘನತರಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಾಸ್ತುವು
ವಿನುತ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧಂಗಳು ಮೇಣಿವಕರಗಳಲಿ |
ತೋನೆವ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನು ನರಪರಿ
ಂನುಜಗಾಗಳ ತೋಣುತ್ತಿರಲಾ
ಜನಜನಿತವಾಯು ರಸ ಕಂಭಸ್ತಾನದೇವತೆಯು || ೮೫

ನರಸಂಹಮೂರ್ತಿಯು ಮೃಗವೆಂದು ಹಿರಣ್ಯಕಕಿಷ್ಠಿನ ಅಪಹಾಸ.

ಹರಿಯ ರೌದ್ರದ ಕೋಪಿಖಿಯನು ²
ವರಹಿರಣ್ಯಕ ಕಂಡು ಬಗೆಯದೆ
ತರಂಡಿಸಿ ಬಿಗಿದಿಕ್ಕಿ ತಳುಕನು ಬಿಸುಟ್ಟು ಕೃದುವನು |
ಕರವನುದ್ದತ ನಗುತ ನುಡಿದನು
ಸುರರು ಹೋಗಣವ ಬೋಮ್ಮು ತ್ಸ್ವಯ
ವರಕುವೂರನು ಸ್ವಪ್ನಮಾಡಿದ ಮನೆಯ ಕಂಭದಲಿ || ೮೦೦

1 ಮಿಗುವ ಶರಗಳ ಪ್ರತಿದಣಿದ, ಗ. ಘ.

2 ಹರಿಯ ರೌದ್ರಾಪ್ಯೋಪಕೋಪದಿ, ಗ. ಘ,

ಮಗನು ವೊಡಿವ ಮೃಗದ ವೋಣಿಯು
 ಲೋಗಿದುದೀರವಿಕೋಟಿಜಿಂಜಿ
 ಜಗತ್ಕೆ ಸೋಜೀಗಾಯತ್ರು ಬೇಣಿನ್ನೇ ಹಗರಣವು |
 ನಗತ ತಂಬುಲ ಸೂಸೆ ನುಡಿವನು
 ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ಯ ದೇವನೆಂಬನ
 ನಿಗಮವಶಿಯು ನುದೀಂಬಿ ತನ್ನ ಯ ಬೇಂಬಿ ಬಂದೋಳಗೆ || ೧೦೧

ಬಲ್ಲರೀಗಳು ಲಾಬ ರೈಲ್ಲರು
 ನಿಳ್ಳದಿತನ ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮಾಪ್ರಾಪ್ತಿ
 ಬಲ್ಲಿನೇ ಹುಲುಮೃಗವನೆನಲಿಕೆ ಸುಡಿನ ಪ್ರಯಾಂಕ |
 ಇಲ್ಲಿ ಯಿಂದುದಯಿಸಿದ ರೂಪಿದು
 ಬಲ್ಲಿದರು ಏಗಿತೆಂಬ ಸಿನ್ನ ಯ
 ಯೆಲ್ಲರಾಯುವಕೆಂದು ಕಡೆ ಯಾಮವಿಧಿತನುಗುರಿಂದ || ೧೦೨

ಭೂತನಿದಿರೇ ತಂದೆ ಲೋಕ
 ವ್ಯಾತ ತಾನಿದಿರಲ್ಲ ನೀನಿರ
 ದೇತರತಿತಯವೇನೆ ಹಿರಣ್ಯಕ ಚೇಷ್ಯಿ ಬೋಬಿ ರಿದ |

ಸರಸಾವ ದೇವರು ವತ್ತ ಹಿರಣ್ಯಕಿಷ್ಯಗಳ ಸಾವಾವ

ಭೂತನನು ನುಂಗಿಗೆ ಭೂಮಿಯ
 ದಾತನೆನಿಸಿದ ವರದನೆಂಬಿ
 ಮಾತ ವೆಣಿಯದಿರೀಗ¹ ಕೆಡಡುವೆ ನಿನ್ನ ರಣದೋಳಗೆ || ೧೦೩

ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಯಿನ್ನ ಬಿಡುವೇನೆ
 ಬಲ್ಲಿದನು ನೀನೆಂಬ ಸತ್ಯವ
 ನಿಲ್ಲಿ ತೋಣು ಬೇಗ ಕಳಂತುವೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯವನು |

1 ಮಾತನುಜೀಯಂದೀಗ, ಗ, ಶ.

ಬಿಲ್ಲು ನಿನಗೇಕೆನುತ್ತ ರಾತ್ರೇಸ
ನಲ್ಲಿ ಖಡ ವ ಕೂಂಡು ನಡೆಯಲಿ
ಕೆಲ್ಲರೆದ್ದ ರು ದೈತ್ಯನಾಯಕರರಡುಭಾವಯಲಿ ॥ ೧೦೪

ಇದ್ದ ರಣವತ್ತಾಜುಕ್ಕೋಟಿಯ
ದೊದೆಗರು ಮುನ್ನ ಮೃತಮಥನದ
ಲಿಧ್ಯಾವರು ಮತ್ತಲ್ಲಿ ದೇವಾಸುರರ ಕದನದಲಿ ।

ಯಾಂಥ ಕೂಗಿ ದೈತ್ಯಗಪನ.

ಇದ್ದ ಪರು ತಾ ವೈತ್ರದೈತ್ಯನ
ಕೂದಿ ಶೋಲಗಿಂದ ರೀತನ
ಬುದಿಯಶ್ಲೋಡೆಯರುಗಳಲ್ಲರ ಸೀಗ ಬಂದವರು ॥ ೧೦೫

ಕಾಲನೇಮಿಯು ತಾರಕಾತ್ಮಕನು
ಮೇಲೆಯಂಥಾಸುರ ಸುಮಾಲಿಯು
ಕಾಲಯವನೆನೀಸಿದ ಹಿರಣ್ಯಕಲೋಚನನ ಮನೆಯ
ಕಾಲಸುಭಟ್ಟರು ದೋಷಿದಲೆಗಳ
ತೋಳಿ ಶಂಡಿಯ ಜಾಳಾವಲೆಗಳ
ಸೋಲಿಯೇರಿಸದೋರಿವಲೆಗಳಲ್ಲಿದೆ ಕಾಡಿದರು ॥ ೧೦೬

ವೀರರೆದ್ದರು ಸ್ವಾಮಿದ್ವಾರಿಹರು
ನಾರಸಿಂಹನ ಮೇಲೆ ರೋದೂ
ಕಾರದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದುಭಾಭರ್ತ ಭೂರಭೂರ್ಭಾರದಲಿ ।
ಆರುತ್ಯತಂದ್ಯುದೆ ದೇವನ
ನೋರಣಿಸಿ ಯಂಬಜಾಪಮಾಗಣ
ಕಾರಲಗು ಮುಂಕೋಂಕು ಗತಿಯ ಭಟರು ಮೇಳವಿಸೆ ॥ ೧೦೭

१ ಮುತ್ತಿದರು, ಗ, ಘ.

ಖರ್ಣದಲ್ಲಿನೂಳಿಕೊಳ್ಳಿಯ
ಭೇರಿ ಹೊಡೆಯಲು ಸೇಳವೈಂಧದ
ಧೀರರಂತುವತ್ತಾಟುಕೊಳ್ಳಿಯ ಕಾಳರಕ್ಕು ಸರು ।
ಧೀರರೆಚ್ಚ ರು ಶರವನಂಧಾ
ಕಾರ ಕವಿಯಲು ದಿಗಧಿಪಾಲರು
ವೊರಿಯಾಯ್ತೆ ಒದನಲು ಪಳಬೆತು ನಾರಿಸಿಂಜನಲಿ ॥ ೧೦೮

ಕೆಳಗೆ ವಾಸುಕಿ ಬಳಲೆ ಯಂಬಿರ
ದೊಳಗೆ ನಾಕಜರ್ಯೆದೆ ಬೆದಣಲು
ಕಳಂವಳಿಸಿ ದಿತಿಸುತ್ತನ ಸೇನಾಸೀಕವಡಿಗಡಿಗೆ ।
ಉಲ್ಲಿಮು ತಿಂತಿಣಿ ! ಗೋಂಡು ಸಿಂಹದ
ಮುಳ್ಳಯ ನರಿಗಳು ಕೊಕುವಂದರು
ತೆಲೆಯ ಬುರಹವ ತೊಡೆಯ ಪಳಬೆದರಾಗ ಹರಿಯೋಡನೆ ॥ ೧೦೯

ಆಗ ಜೆಚ ದೆ ದೇವನಾಲೀಸಿ
ಲಾಗಿನಲ್ಲಿ ಫ್ರೂಡಿಫ್ರೂಡಿಸಿ ಪೂಣಿಯುತ
ಬಾಗಸುತ ಕಣ್ಣೆ ಇದ್ದು ನೋಡಿದ ದೃತ್ಯನಾಯುಕರ ।

ದೃತ್ಯರಸಂಹಾರ.

ಚೇಗದಲೀ ಹರ ತಂದು ಹಾಣಿತ
ಲಾಗಿಸುತ ಬಳಸಿದನು ಪಾದದಿ
ಲಾಗಿನಲ್ಲಿ ಫ್ರೂಟಿಸುತ ಸಣಿಸೆ ಸೀಳ ತುಟಿದ್ದೆದ್ದು ॥ ೧೧೦

ಕೆಲರ ತುಟಿವುತ ಕೆಲರನಂಗ್ರೀ
ತೆಳುದಲೊಣಿಸುತ ಕೆಲರನಂಬರ
ದೊಳೆಯಕಾಗಲು ಸೀಳ ಬಿಸುಟನು ದೃತ್ಯಬಲದೊಳಗೆ ।

ನಲಿದು ದೃತ್ಯೇರ ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವೆ
ಬಲಿಕರಣ ಮೊಡುತ್ತಲು ನೋಡುತ್ತ
ಬಲುಹು ಗುಂದದ ರಿಪ್ರಹಿರಣ್ಯಕಿಷ್ಟವ ನರಜಾರಿಯು ||
ಎಲವೂ ನಿನ್ನ ಯ ಬಲವನೆಲ್ಲವೆ
ತುಣಿದು ಬರಿಗೈವಂಸಬಿರ ನೀ
ನುತ್ತದು ನೋಡಾ ಯೆನುತ್ತಳಗಲಕೆ ಇರಣಿತ್ತತಿ ಮೊಡೆ |
ಕೆಲರು ರುಧಿರವ ಕಾಣುತ್ತಿರ್ದ ರು
ಕೆಲರು ಕಾಳನ ಪುರಿಗೆ ಸಂದರು
ಕೆಲರು ಜೀವವನಗುಣತ್ತಿರ್ದ ದೃತ್ಯಬಿಲಮಾಳಗೆ || ೧೧೧

ಮಜ ರಿಸಿ ಬಂದವರ ಗಂಟಲ
ನುಜು ಗುಟ್ಟು ತ ಶಳಿರನೆಲ್ಲರ
ಕೊಚ್ಚಿ ಯೋಂದೆಡೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಳದಲಿ ಬಡಿದು ಜೀವೆಳ |
ನುಜು ನಂದದಲಾಯ್ಯು ತುಣಿಯಲು
ಸಂಚಿ ದಾನಂದ್ಯೇಕದೇವನ
ಸಂಚಿ ರಿತ್ರವ ಕಂಡು ನಾಕಂಜರ್ಯೆದ ಹೋಗಣದರು || ೧೧೨

ಅಸುರರೆಲ್ಲಿರನೊಕ್ಕ ಲಿಕ್ಕು ತ¹
ಹೊಸಮೆದೇಭನು ಸೀಳ ನಡೆವೆಂ
ತೆಸಿಗದಾನಾರಾಳಲಗುಡದ ಮತ್ತೆಯು ಸುಖ್ಯಾಯುತಿರೆ |
ಬಿಸರುಹಾಳ್ಳನು ಕಂಡು ರಾಳ್ಳನೆ
ರಸುಗೆಗಂಜದ ವರನ್ನುಕೇಸರಿ
ಯಸುರರನು ನಿಂಕ್ಕೇತ್ರಮಾಡಿದನ್ನೊಂದುಸಿಮೀಘದಲಿ || ೧೧೩

ಮೊಡಲಿಕೆ ನಲವಿಂದ ಸೂರ್ಯನು
ನೋಡಿ ಪಕ್ಕಿ ಮುಗಿರಿಯ ಸಾಣಲು
ಕೊಡಿತ್ಯೇ ಕಮೆಳಜನ ವರಗಳು ಇಲವುಕಾಲದಲಿ |

¹ ನೊತ್ತುತ್ತಲ್ಲಿಯ ಕ, ಬ.

ಬಾಡಿದು ಸರನಿರುವ ಸಂಧ್ಯಾ
ರೂಪಿಯವತಿಯ ಮದುವೆಯಾಗಲು
ನೋಡಿ ಕೊಟ್ಟರು ವ್ಯಾನಿಕರು ಗೋಧೃಳಿಲಗ್ಗ ವನು || ೧೧೪

ಆ ಮಹಾಗೋಧೃಳಿಲಗ್ಗ ದೂ
ಳೇಮಹಾಸುರವೈರಿ ಸಂಧ್ಯಾ
ಕಾಮಿನಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿಂದವನವರಸಂಜೆಯಲಿ |
ಕಾಮುಕರು ಲಯವಾಯ್ತು ದೃತ್ಯರ
ತಾವೆಸನು ಕಯಿಕ್ಕಿ ಲಾತ್ತಾ
ರಾಮನಿದಿರಾಂದು ಶಿಡವ ತಿರುಪುತ್ತತಂದ? || ೧೧೫
ಪರಣ್ಣ ಕಕ್ಷಿಪುಸಂಹಾರ.

ಬರಲು ದೃತ್ಯನ ಹಿಡಿದು ತೊಡೆಯಲಿ
ತಿರುಹಿ ಮೇಲೆಡೆಗಡಹಿ ಸಂಜೆಯು
ಸಿರಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿರಲು ನಾಕಜರ್ಪೆದ ವರುಪದಲೀ |
ಮೊಜೀಪುತಾಗಲು ದೇವ ಹುಂಕ್ಕಿ
ಕರದ ನಾಸಾಪುಟದಲಾಗಲು
ವರಹಿರಣ್ಯಕನುವನ ಬಗೆಯಲು ದೇವ ಕೈಕೊಂಡ || ೧೧೬

ಬಹುಳ ನಖದಲಿ ಸೀಳಿ ಕರುಳಿನ
ಮೆಸಕವನು ಜೋಲಿಸುತ್ತ ಕೊರಳಲಿ
ಬಿಸವ ರಕ್ಷತದ ದೇಶಂಡಿಗರುಳನು ಹಾಕಿ ತಾ ಕೊಂಡ |
ಹೊಸರಣವ ಮಾಡಿದನು ಕಾಳ
ಪ್ರಸರಕಾಗಲು ನೋಡಿ ದೇವನ
ವಸತಿಗಂಜಿತು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಮರಗಣವೈದೆ || ೧೧೭
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಸ್ತುತಿ.

ಹಿಂದೆ ನಿಂದುಹು ಹರಿಯ ನಾನಾ
ಭಂದದಲಿ ಹೊಗಣತ್ತಲೆಂದರ
ದಿಂದು ಕಂಡವು ಬಲವನಾಸುಮಹಿತಮಹಾಬಲನ

ಮುಂದೆ ವೀಕ್ಷಿಸಲಂಜಿ ಹಿಂಡಣ
ದಿಂದ ಹೊಗುತ್ತಿದೆ ಸರಸಿಜಾ ಕ್ಷಿಜ
ಮುಂದೆ ವರಪ್ರಹಳ್ಳಿದ ಕಂಪಿಸೆ ದೇವಿ ವಾಮದಲಿ॥ ೧೧೮

ಒಮ್ಮೆ ನೋಡುವಳಾಮ್ಮೆ ಸುಮ್ಮೆನ
ಲಮ್ಮೆ ತಾನೆನುತ್ಪಾಳಾಶ್ರೀ
ರಮ್ಮಾನಾಮುವ ನೆನೆವಳಾಮ್ಮೆಯು ಹಿಂಗಿ ನಾಜುವಳ್ಳಾ |
ಒಮ್ಮೆದೇನ್ನೆ ತಾವು ನೋಡಲ್ಲಿ
ಬೊಮ್ಮೆಕೊಟಿಗಳದಿರಿಗಂಜಿಯೆ
ಸುಮ್ಮೆನಾತನ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಫನು ಹೊಮ್ಮೆ ಕೃಪನೆ॥ ೧೧೯

ವರವ ದೀಕು ಎಂದು ಸರಹಣು ಅಪ್ಪಣಿ

ಓಪನೊಬಗೆ ಕೊಳಿಪದೋಳಿದೆ
ಶ್ರೀಪತಿಯು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನುಡಿತನು
ಪಾಪಿಗೀರುದನಾಯ್ತು ಹುಚಿ ದೆ ವರವ ಬೇಡನಲು |
ಪಾಪರಹಿತನು ನೀನು ನುಡಿದುದ
ಲೂಪಿಸೆನು ಬೇಡಂದೊಡಾತನು
ತಾಪಸರ ವರದ್ಯೈವಕೆಂದನು ಕೊಡುವ್ರೋಡಿನಗೀಗಾ॥ ೧೨೦

ತಾತನಂಗವ ನಿಮ್ಮೆ ತೊಡೆಯಿಂ
ಭೂತಳಕ್ಕಿ ಬುಟಕಿಂಬಾಹುದೆನಿಗಿದ
ನೋತು ಕೊಡುವ್ರದು ವರವನಿಂತಿದು ನಿತ್ಯವಾಗಿರಲು |
ಕಾತರಿಸದಿರು ಕೊಟ್ಟೆನಿದನೆಂ
ದಾತತ್ಪರ್ಯಾಣ ವರನ್ನ ಕೇಸರಿ
ಯೋತು ನುಡಿದನು ವರವ ಪುನರೆಪಿ ಬೇಡು ನೀನೆಂದು || ೧೨೧
ಎಂದೊಡಾಪ್ರಹಳ್ಳಿದದೇವನೆ
ಮುಂದಹಾಸದಿ ದೇವಗೆಂದಪ
ನಿಂದಿರಾಪತಿ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಸತ್ಪಂಗವನು |

ಎಯ ಪ್ರಯಾದಂಗೆ ವರವ ಮು
ಕುಂದ ಕೊಟ್ಟನು ಬೇಕಿದಂದವೆ
ಕಂದ ಕೇಳ್ಣ ರಾಯ ಜನವೇಜಯ ಮಹಿಷಾಲ ॥ ೧೩೨

ಕೊಟ್ಟನ್ನೆ ಪ್ರಯಾದದೇವನೆ
ಭೀಷಣ ವನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದ
ದುಪ್ತು ನನು ಸೆಂಬಿ ಕೊಂಡು ಕಾಯು ನು ಶಿಪ್ಪ ಸೇವಕರೆ ।
ಕೆಟ್ಟ ಹೋಯಿತು ತಾನು ದುಪ್ತು ತ
ನಷ್ಟವಾಯಿತು ವಿಷ್ಣುಬೋಧೈಯು
ಸೃಷ್ಟಿಗಾಪ್ರಯಾದದೇವನ ಭಕ್ತಿ ದೃಢಿಂದ ॥ ೧೩೩

ಸುರರು ತಮತಮಗಮಲಹರುಪದಿ
ಹರಿಯ ಹೋಗಣತ ಹೋದರಿತ್ತಲು
ಸರೋಜಾಷ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಸುಡಿದನು ಹಿರಣ್ಯಕಾತ್ಮಿ ಜ್ಞಾನಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಸಗಭ್ರಳಷ್ಟೆನ್ನ
ಪರಮರಾಜ್ಯಾಶ್ವಯ್ಯ ಕಡೆಯಲಿ
ನಿರುತವೆನ್ನ ಯ ಪುರಪು ನಿಸಗಮಾ ನಿತ್ಯಾಶ್ವತನ್ನ ॥ ೧೩೪

ಅನ್ನೆ ಬರ ನೀನಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ
ಭನ್ನೆ ವಿಲ್ಲದ ತಪದ ಲೋಕವೆ
ದನ್ನು ತೋನ್ನೆ ತಭೋಗದಿಂದಿಹುದೆಂದು ಕರುಣಾಸಿದ ।
ಇನ್ನು ನಿನ್ನೆ ನು ಬಿಡೆನು ಲೋಕಕೆ
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನಭಿದ ಮನುಜರ
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬಂತ್ಯದೆ ಕಾಣಪುದೆನಲು ಮಂಜಿ ದೆನು ॥ ೧೩೫
ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕಿ ದನಲ್ಲಿ ಯಾತಗೆ
ಹಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟನು ಮೂರ್ತಿಮೂಲವೆ
ಸಚ್ಚಿ ದಾನಂದ್ಯೆಕದ್ವಾದಕನಾಮಮೂರ್ತಿಯನು ।

1 ಸರೋಜಾಷನ ಹೋಯ ಸಂಗಡ ನಿನಗೆ, ಕ, ೩.

ಅಳಕ ರಿಯಲ್ ಪರಮಿದಾರಣ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರೂಪನು
ಮಂಜಿದನು ಪ್ರತಾಲ ದರೇವೆಗೆ ರತ್ನಪುರಿಯೋಳಗೇ || ೮೩೬

ಪೂದಲ ಮೂರ್ತಿಯು ಪರಮಿದಾರಣ
ವಿದಿತದಲಿ ವರಬ್ರಹ್ಮ ನರಹರಿ
ಸದನದಲಿ ಶ್ರೀರಾಧನರಹರಿ ನಾಲ್ಕು ತಾಪಿನಲ್ಲಿ |
ತ್ರಿದಶನರಹರಿ ಯಾಜುಹಸ್ತದ
ಪದುಮನರಹರಿ ಪಂಜನರಹರಿ
ಯಂದಟಿ ಯೇಂಡಿಜಾಜ್ವಲೀ ನರಹರಿ ವರಮಂಜಾನ್ವಹರಿ || ೮೩೭

ಯೋಗನರಹರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಹರಿ
ರಾಗದಲಿ ವರಮೀವಯೋಖಿಲ
ಕಾಣಿ ಸೆಲ್ಸಿದ ವೀರನರಹರಿ ವರಕು ಪೊಂಬುಧಿಯು |
ಆಗಳ್ಲಿಂ ಮಂಗಳ ಸೆಲ್ಸಿದ
ಬೇಗದಲು ಸಿರಿಪೋಳಿಲ ನರಹರಿ
ಬೇಗ ಮನುಜರ ಪ್ರಾಥಮಂಗಳ ಕೂಂಬ ಸರಸಿಂಹ || ೮೩೮

ಕೂಮರಾಮೂರ್ತಿಗಳು ಡ್ರಾಷ್ಟ
ನಾಮದೋಳು ಮಿಗಲಾವೃದಾಗಲಿ
ಭೂಮಿಯಲಿ ತಾ ಸತ್ಯಲೈಕಿಕ ಸರಯು ಸ್ವಗರ್ವದಲಿ |
ಸೂರ್ಯಮಂಜುಪರನಾಳೆ ಭೂಪತಿ
ಭೂಮಿಯೋಳಾಳುಳಿಲಕ್ ಸರಿಯಂ
ಸೇವೆ ಯಿಲ್ಲಪ್ರ ದೇವ ಸೆಲ್ಸಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಪದದಿ || ೮೩೯

ಹರಿದಿಹಳು ಭವನಾಶಿ ಗಂಗೈಯು
ಬರುತ ಕೃಷ್ಣೈಯ ಕೂಡಿ ಧರೆಯೋಳು
ಭೇರಸಿತು ನಹಿ ಪ್ರತಿಯದಕೆನಿಸಿತು ಸುರರು ಮಂಜ ಲಿಕ್ ಚ || ೮೪೦

ವರಮುಸೀಕ್ಕೂರ ಕೈಲಮುಹಿಮೆಯ
ನಿರುತವನು ಭೂಜತಿಗೆ ಹೇಳಿಯೆ
ಯರಿಹಿರಣ್ಯಕಸುತನ ಭಕ್ತಿಯ ವರಕಾಮ್ಮತವೆ ॥ ೮೩೦

ವರನರರಸನ ನಾರಸಿಂಚನ
ನಿರುತದಲಿ ಹನ್ನೆ ರಡುತಣಾದ
ಪರಿವಿಹಿಯ ವಿಸ್ತು ರಿಸ ಹೇಳಿದ ನಾರಸಿಂಚನನು ।
ವರಕಾಮ್ಮತ ಕೇಳಿ ಭೂಪತಿ
ಕರವ ಮುಗಿದಿಂತೆದ್ದು ಮುಸಿವಗೆ
ನಿರುತ ವೋಕ್ಕುಕ ಸಂದನೇಸುರರಪ್ಪಿರಣ್ಯಕನು ॥ ೮೩೧

ಎಂಬುದನು ಕರುಣಿಪ್ಪದು ಸೀವನೆ
ಕಂಬಲಿಸದಿರು ದೃತ್ಯಾರೆಂಬಿರ
ಗಂಬುಗೊಡದೀ ವೋಕ್ಕು ಉಪ್ಪೆ ಇಕಾಂತದೂರಂಗೆ ।
ಹಂಡ್ಯೋಪಿಗಳಿಗ ವೋಕ್ಕುಭಾವಕಾರ
ತುಂಬದ್ಯು ಕ್ಕುವೆಲ್ಲವಾಸವ
ದಂಬುಜಾಕ್ಕುದ್ಯೋಪಿ ಹಿರಣ್ಯಕ
ನೆಂಬವಗೆ ತಾ ಸಿತ್ಯನರಕವು ಭೂಪಕೇಳಂದ ॥ ೮೩೨

ಅಂಬುಜಾಕ್ಕುನ ನನೆದೂಡಾತನು
ಕೊಂಬಿ ವೋಕ್ಕುವನೆಂಬ ಶ್ರತಿಗಳ
ವೆಂಬುದೇನಿದು ದಿಟಪ್ಪೊ ಇಂದೊ ಕರಣಿಸುವುದನಲು ।
ಎಂಬ ಶ್ರತಿಗಳು ಸತ್ಯ ವೋಕ್ಕುವ
ಕೊಂಬಸ್ಯ ಸಜ್ಜೀವಿ ನೆನೆದರ
ತುಂಬಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದೇವನ ಬಗೆಯದವನೆಂದು ॥ ೮೩೩

ಶೈತಪಟ ಮೊಸಿದರೆ ತಾನದು
ನೋತು ತೊಳೆದರೆ ಮತ್ತೆ ಪುಸರಿ
ಶೈತಪಹದ್ಯ ಕೃಷ್ಣ ವಾಗದು ರಾಯ ಕೇಳಂದ |
ಬಿತು ಕೇಳ್ಯ ಶುದ್ಧಿ ನೀಲಿಯ
ಧಾತು ತೊಳೆದರೆ ಹೋಜುದೇ ದಿತಿ
ಜಾತರೆಂಬಿರಿಲ್ಲ ವೋಕ್ಕುವು ಸರ್ವಾಮಿಷಮತವು ॥ ೮೫

ಎಂದೊಡ್ಡಾ ಭೂಪತಿಯು ಮುನಿಪತ್ತಿ
ಗೆಂದ ಪರುಸವು ಮುಂಟ್ಯ ಲೋಹವು
ಸಂದು ಹೇಮವದಾಗದೇ ಹರಿ ಮುಂಟ್ಯ ವೋಕ್ಕುಗಳು |
ಇಂದು ನೀವಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮಾತಿನ
ಭಂದವನು ಕೃಷ್ಣ ಮಾಡಿ ನೀವೇನ
ಲಂದು ಮುನಿಪತ್ತಿ ರಾಯಜನವೇಜಯಗೇ ಕರುಷದಲಿ ॥ ೮೬

ತಿಳಿಯಲಿಕೆ ಲೋಹಂಗೆಳಾಗಲು
ವಟಿವವೈ ಪರುಸಕ್ಕೆ ಸೋಂಕೆಲು
ತಿಳಿದು ನೋಡ್ಯ ರಾಯ ನಿಜವಿದು ಸತ್ಯಮತವನುವ |
ಅತಿಪುದೇ ಯಂಂಚಾಗಪರಸವು
ಬಳಿಸಿದರೆ ತಾನಬ್ಧಲಕ್ಷೆಗ
ಭೂಳಗೆ ತಾನಿರೆ ಹುಳ್ಳು ತನಬ್ಧಿಸದೆಂದನಾವುನಿಃ ॥ ೮೭

ದೇವಗಣದೆಲ್ಲರಿಗೆ ದ್ಯು ತ್ಯಾಗೆ
ಭಾವದಧಿಕಗೆ ಮನುಜವರ್ಗದಿ
ಭಾವವಾಸಿಕರಿಗಯದು ವೋಕ್ಕುವು ಚಿಂಪರಧಿಕರನು |
ಕಾವನ್ಯ ಶರಣದನು ಭಕ್ತಿಯ
ಭಾವಕಲ್ಲದೆ ವೋಕ್ಕುಮಾರ್ಗವು
ಭಾವಿಸಮ ಕೃಷ್ಣವ್ಯಾವಾಗಳು ನಿಪ್ಪು ಯೋಂವಣಿ ॥ ೮೮

१ಸುಳಭವಲ್ಲಿಂದ, ಕ. ಖ.

ಸುರನರೋರಗನಿಕರಮಧ್ಯದ
ಲರಸ ಪರಮಜಾ ನಿಕಾಂಡಕೆ
ನಿರುತ್ತ ಮುಕುತಿಯು ಕವಿಕಾಂಡಕೆ ಪಾಪವೋಹ್ಕೊಳ್ಳು |
ಧೃರಣಿಯಲಿ ದ್ವಾಂತವೀಗಲು
ವರಸ ಸೇವಿಪಗುಂಟು ಸುಖಪದು
ನಿರುತ್ತದಲಿ ತಾ ಸ್ವಾಪಿಂದೂರ್ಹಿಗ ದುಂಟಿಯುಕುತ್ತಿಯಲು॥ ೮೩೮

ಅಂತು ಕಾರಣ ದೈತ್ಯರಭಮರು
ಕಂತುಪಿತಗತ್ಯಾಧಿಕದೂರ್ಹಿಗ
ಭಂತು ಹೋಹ್ಕೆಪು ಸುಳಭ ಹೇಷ್ಯೆ ರಾಮು ನೀಸೆಂದ |
ಪಂತಿದೂರರು ಹರಿಯಭಕ್ತರ
ಪಂಥವೆಖಿಯದ ಹರಿಯ ದೇಹಪದ
ಲಿತು ಮಾಡಿವಗಿಲ್ಲ ಸುಗತಿಯುದ್ಧನೋಳಿದಗೇ || ೮೩೯

ಬ್ರಹ್ಮಪ್ಯೇರವ ಮಾಜ್ಞಾ ಜೀವರು
ಬ್ರಹ್ಮಸರಿಕರಮೈಷ್ಯ ಸಾಯಲಿ
ಹಮೈಯಲಿ ಶ್ರೀಕಾಶಿಯಾತ್ಮಿಯ ವರಡೆ ಚಾವಾಗಿ |
ಒಮ್ಮೆ ಪಂಚಕೋರ್ಕಾಳದರೀ ತಾ
ಫಮ್ಮನೆಯು ದೇಹಾಂತವಾದರೆ
ಯೋಮ್ಮೆ ತಾ ಶ್ರೀತ್ಯೇಲ ಗಡರೆ ಯಿಲ್ಲ ಹೋಹ್ಕಾಗಣ್ಣಾ || ೮೪೦

ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಯಧಿದೈವನೀಶ್ವರ
ನಲ್ಲಿ ದರುಳನ ಮಾಡಿ ಹೋದರೆ
ಯಲ್ಲಿ ತಾ ಫಲವಿಲ್ಲ ಯಾಶ್ವರಭಕ್ತಗೋಂದಿಸದೆ |
ಎಲ್ಲಿ ತಾ ಕೈಗಾಡಿ ಕೊಂಬಪು
ಪುಲ್ಲಿನಾಭನ ಭಕ್ತನೋಬನ
ನೋಳಿದಂಗಿಹಪರಗಳುಂಟೇ ಕೋಟಿಜನ್ಮದಲಿ ! | ೮೪೧

ಎಂದು ತಾ ಶ್ರೀನಾರಾಸಿಂಹನು
ಬಂದು ರಿಸ್ತುವನು ಸೀಳ ಸುತನನು
ವಂದಗೈಡಿಸದೆ ಕಾಯು ಕಂಥಿಯನು ಹೇಣಿ ಕರುಣಿಸಿದ |
ಇಂದು ನರಪರಿವರ್ಕಫಾಮೃತ
ದಂದವನು ಕೇಳಿದಗೆ ವೋಷ್ಟು
ಮಂದಿರವು ದೊರೆಕೊಳ್ಳು ವೇದಪ್ರವರ್ತನೆತದಿಂದ ||

೮೪ ಮ

ಬೆಂದು ಹೋಹುವು ನುರಿತಕೋಣಿಯು
ಕುಂದಿ ಹೋಹುದು ರೋಗವಿಗ್ರಹ
ಹಿಂದಿ ನೋಡದೆ ಯೋಧಿ ಚೋಡವು ಪಾತಕಪ್ರಜವು |
ಕಂದಿ ಕುಂದುವರ್ಯೈದೆ ವೈರಿಗ
ಇಂಂದು ಬಾಯಲಿ ಪರಸ್ಪರುಘನ
ಕುಂದಾವೆಗ ನೆನ್ನವ ಜೀವರಿಗೆಂದನಾಮ್ಯನಿವ ||

೮೪ ಶಿ

ಉಲ್ಲಂತಲೀ ಪ್ರಯಾದದೇವನ
ನೆನೆಪುತುಂಡರೆಯನ್ನ ವಹ್ಯಿಯ
ವಿನುತಧನಗೋಧಾನ್ಯಸಂಕುಳವಚು ಯಸಿಯಲ್ಲ |
ಅಲುಮೆಹಾಪರ್ವತೆದ ಮಧ್ಯದೊ
ಇಂದ ಯೀರದೆ ಶ್ರೀನಾರಾಸಿಂಹನು
ಹುಣಿಗಿರದೆ ಸರ್ವಜಿತೋಽಭಾವ ಕೇಳಂದ ||

೮೪ ಶ

ತ್ವಯುಗಕೆ ನೀನೊಬ ಕೇಳಿದೆ
ಜೀಯವಾದಿಯುಗಂಡಲಿ ತಾ ತಿಬಿ
ರಾಯ ಕೇಳಿದ ವೋದಲೆ ತ್ರೇತೀಗೆ ದಹ್ನ ಕೇಳಿವನು |
ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದ ಕಲಿಯ ರಾಜ್ಯದ
ದಾಯದಲಿ ಯಾಕಥೀಯ ಕೇಳಲಿ
ಕಾಯು ನಿಮ್ಮಾಳವಾಗಿ ಸ್ವಗ್ರಾದ ಲೋಕವೆಹುದೆಂದ ||

೮೪ ಶ್ಯ

ಇಂದು ಕೇಳಿದ ಜೀವರಾಶಿಯ
ಸಂದ ಪಾತಕನಿಕರ ಕೆಡುವ್ಯದು
ತಂದೆಮಕ್ಕು ಲ ಕೋಂದರೆಂಬೀಕ್ಕಫೈಯ ಕೇಳುವನೆ |
ಕಂದು ಕನಲಿಕೆ ಕೆಡುಗು ಗೋಪೀ
ಸಂದನನ ಕೆಡು ಸೋಗಸು ಪ್ರಾಟ್ಯಗ
ದಿಂದು ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾರ್ಥಿ ||

೮೪೬

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ವುಗಿದುದು.

ಒಂಬತ್ತು ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಳನೆ.

ದುಪ್ಪದಾನವಚಕ್ರವರ್ತಿಯ
ಸಟ್ಟುದನು ಯಮನಗರಿಗಿತ್ತಲು
ಕಟ್ಟುದನು ತತ್ಸುತ್ತಿಗೇ ಪಟ್ಟವನಲಿಳಾರುಣೆಯು ||

ಕೇಳಿ ಜನವೇಜಯ ಧರಿತೀ
ಪಾಲ ರಿಪುವನು ಸೀಳ ರಕ್ತದ
ಜಾಲ ಚಾಲುತ ಯಹ್ಯರಾಹ್ಯಸದೇವನಿಕರೆಗಳು |
ಬೀಳುತ್ತಲವರು ಕಂಡು ಲಜ್ಜೆ
ಲೋಲನನು ಹೋಗಣಲಿಕೆ ದಿತೀಜನು
ಕೇಳಿ ಕಂತಪ್ರಾಣನಾಗಿರುತ್ತಿಂದ ವಿಖುಧರಿಗೇ ||

ಹೋಗಣಪಿರಿ ನೀವೀತನನು ತಾ
ನೋಗಿದು ದ್ವಿಭುಜನ ಕೋಂದರಾವಿಗೆ
ಜಗವಣಿಯೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತುಭುಜದಲಿ ದೇವಗರಿದೆನಿಸಿ

ಬಗೆಯು ಯಾಯಸುರಾಂತಕನೇನಲಿ
ಕಗ್ಧರನು ಕೇಳ್ಣಗ ನುಡಿದನು
ಬಗುಳಿರೆಲವೂ ಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮುಂದಳಾಂತರದ || ೨

ಶ್ರೀತಯಾಂತ್ಯದೋಳಾಂದು ಸೀನತಿ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಯಿವ್ವತ್ತುತ್ತೊಳಿನ
ಧಾತನಾಗಿರು ನಾನು ಜನಿಸುವೆನರಮತೊಳಿನಲಿ |
ಭೂತಳೇಶ್ವರಜಾತಿಯಲಿ ಯೆಂ
ಧಾತನನು ಒಿಂತೂ ಕಟ್ಟು ಚೈತ್ಯನ
ಜಾತನನು ಕೂಂಡಾಡಿ ಪಟ್ಟವ ಗಟ್ಟಲನುಗೆಯ್ದು || ೩

ಭೂತಳದಲೇಕಾಧಿಪತ್ಯವೇ
ನಾತಗಿತ್ತುಣಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ
ವ್ಯಾತದಲಿ ಕೃವೆಲ್ಲಾಧನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೂಳುತ್ತಿರಿಲು |
ಶಂಭುವು ರಭಾಕಾರನಾಗಿ ಯ ದಿಕ್ಕೆ ಬಂಗಿಕ.

ಅತತುಷ್ಣೀ ಕೇಳಿ ಕಂಸೂ
ರಾತಿಗೇಂದಸು ಶಂಭುವಾಗದ
ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ಕೃಯಿಕ್ಕೆ ಬಂದನು ತರಭರಿಸಿನಲಿ || ೪

ಆ ಹಿರಣ್ಯಕನುರವ ಬಗಿದಾ
ಜೋಹವಟಯದ ಮನ್ನು ಪುಗುರಿನ
ಕೌಹುರದ ಕಡುಹಾರದಗದ ಮಂತ್ರಾಜನನು |
ಆಹವಾಂಗ್ರೀಕೃದಿ ಬರೆ ಕಡು
ಕೌಹುರದಿ ಕೃಲಾಸವಾಸಿಯ
ದೂಹಿಸದ ಕೋಪದಲಿ ಮದನನ ದಹಿಸಿದಂದರಲಿ || ೫

ಶರಭನ ಪರಾಜಯ.

ಒಡನೆ ಕಂಡಾಪ್ತದಲಿ ಕಮೆಲಜ
ನುಡಿದ ಶಾಪದಿ ಬಂದ ನಾಕಜ

ರೂತೆಯನನು ಕೈಣಕಲ್ಲು ದಾಯಿತ್ವದಲ ನಿರ್ವಾಹ |
ಹಿಡಿದು ಕಂಠವ ತೋರೆದು ಶರಭನ
ಮುದುಹಿಡನು ತಾನುಗುರ ಕೊನೆಯಲಿ
ತಡವಿರದ ಶರಭಾಂಗ ವಟಯಿತು ನಿಮಿಷವೊತ್ತರಾಲಿ " ೬

ರುದ್ರಕೃತಸ್ತಾತಿ.

ಬಳಿಕ ಶಂಕರಮೂಲಮೂರ್ತಿಯ
ಕಳ್ಳಿವಿಡಿದು ಕೃವಲ್ಯಾನಾಭನ
ನೋಲಿದು ಸೂರ್ಯತ್ರಂಗೇಯು ಹೂರಣವ ದಿವ್ಯನಾಮುದಲಿ |
ತಿಖಯಲದು ಶ್ರೀ ರುದ್ರಸೀತಿಯ
ಬಳಗದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರನಾಮವು
ನಳಿನನಾಭನ ಹೂಗಣಾಯ್ಯ ಇತ್ಯುತ್ತರಾಂದ ॥ ೭

ಜಗದ ಜೀವರ ಪೂಜಾಮೂರ್ತಿ
ಜಗಂಭಿಸಿದ ಶ್ರೀಕಂಠನುಸುರಿದ
ಸೋಗಸಿ ಸೌವಿರನಾಮವಾಯಿತು ಪೂರ್ವನಾಮುದಲಿ |
ನಿಗಮೇಗೋಳಿಂಚರದೇವನಾತನ
ಸೋಗಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಯ
ಬಗೆಯನೀವೆನೆನಲಿಕೆ ಬೇಳಿದನಾತ್ರಿಯಂಬಕನು || ೮

ದೇವ ನೀನೆನಗಿತ್ತೂದೊಂದೇ
ಭಾವದಲಿ ಭಜಸುವ್ಯದ ಕರುಣೀಸು
ತ್ವ ವೆಸುಧೇ ವೇದಲಾಗಿ ಇಸುವ ದಿವ್ಯದೇಶದರೀ |
ತ್ವ ವಿರಿಂಚಾದಿಗಳಿಗೆ ದ
ದೇವ ನೆನಿಸಿಯೆ ನಿನ್ನ ಇರಣವ¹
ನೋವಿ² ಧ್ಯಾನಿಸುವಂತೆ ಕೃಪೊಡಿದ ಕಶಿಮೋಳ || ೯

¹ ಭಾವದಲಿ ನಿನ್ನಂಬ್ರಿ ಕಮಲಕ, ಈ. ತಾಪ್, ಈ.

ಎನೆಲಿಕಸುರಾಂತಕನು ಪೂರ್ವದ
 ಮನುವಿನಲಿ ಮುನ್ನೊಬ್ಬಿ ವೊನೀನಿ
 ಘೋನತರದ ತಪ್ಪಿತಿದು ಹಯ್ಯಿದಳತ್ತಿನಧಾವಾಗ |
 ವನಿತೆ ಯಿರುತಿರೆ ಬ್ರಹ್ಮರುಪರು
 ವನೆಜನಾಭನು ಸಹಿತ ವಿಷುರ
 ತನುಗಳಾಗಿಯೇ ಬುದ್ರ ವಿಷುರುಪನು ಗ್ರಾಸಬೇಳಿದರು || ೧೦

ಬೇಡಲಿಕೆ ವಧುವಿತ್ತುಳವರಗೆ
 ರೂಢಿಗ್ಗಿದ ಗ್ರಾಸವಾಹ್ನಣ
 ಮಾಡಲಿಕೆ ಕುಳಿ ರುತ ನುಡಿದರು ಭೂಸುರೋತ್ತಮರು |
 ಪ್ರೌಢ ಸೀನಂಮಗನ್ನ ವೀನ್ಯೋದೆ
 ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುರವನು ವಚ್ಚೀಸಿ
 ನೀಡಿನಲು ವಿಗೇ ನೋಡ ತವರನೇ ನುಡಿದಳವಳಂದು || ೧೧

ಶೇಷ ಶೇಷನುತಾಕೆ ಮುಖವರ
 ಯಾಸೆಯನು ಇಂಡಂತೆ ತನ್ನ ವಿ
 ಇಂಡಲ್ಲವರುತ್ತ ಮೊಂಗದ ಮೇಲೆ ಕರಿಷ್ಯಲು |
 ಭೂಸುರೋತ್ತಮರಾಗ ಮೂವರು
 ಗ್ರಾಸಕೋಸ್ತುರ ಬಂದು ವರಲ
 ಜ್ಞಿತ್ತು ಇರಿತವ ಶಿಶುಗಳಾವರು ಮೂಕಾವತ್ತಿರದ || ೧೨

ಉಂಡವರ ಉಟಿಕವರ ಕೈಗಳ
 ತಂಡವನು ತೊಳಿದೊರಸಿ ಭೂಸುರ
 ಗಂಡಗಲಿಗಳ ನಿಲಿಸಿ ಸೀಳಿಯನುಟ್ಟು ಹರುಷದಲ್ಲಿ |
 ಮಂಡಿಯಲು ಕೈಯಡಲು ಮೂವರು
 ಕೆಂಡರಾಹ್ನಣ ತಮ್ಮ ರೂಪನು
 ಕಂಡರಾಹಿತರಹಿರಣಿಯಗಳ್ಫಾರುದಲಾಗಿ || ೧೩

ನುಡಿದರಂಕೆಗೆ ಸೀನು ಬೇಡಿದ
 ನುಡಿಯ ಸಲಿಸುವೆವೆನೆಲಿಕತ್ತಿಯ
 ಮತದಿ ನುಡಿದಳು ಸೀವು ಮೂವರು ತನ್ನ ಸುತರಾಗಿ |
 ಪ್ರೋತ್ಪಿಯಲಿ ಚಂದ್ರಕರ್ಮರುದುಗಳಾ
 ಕೆತದಡೆಯು ಸೀವ ಮುಡಿಯಲಾಗದು
 ಬಿಡದೆ ತನ್ನ ಯ ತನ್ನಜರನೆಸಿಯೆ ಕೊಳ್ಳಬುತ್ತಿಹುದೆನಾಲು || ೧೪

ದತ್ತಾತ್ರೇಯಾವತಾರ.

ಅನ್ಯಸಂಹಕಸತ್ತಿಪುತ್ರನು
 ತಾನೆಸಿನ ದತ್ತಾತ್ರೇಯಾವತಾರ
 ದಾನಿರೂಥಯ ಶಂಭು ಜಸಿನೆದನತ್ತಿಯಾಂಗುಲದಿ |
 ಮಾನಸಿಧಿ ಕೇಳ ಕಮಲಸಂಭವ
 ತಾನು ಜಸಿನೆದನತ್ತಿಸೇತ್ತರು
 ಲಾಸಿತೀಧಿಸಿಪತಿಯು ತಾನಾಗಿರಾಲು ಕಿಂಮುಷಿಳಿ || ೧೫

ವರಚತುಧಾರ್ಶರಮುದಲಿರವನು
 ಹರನು ತಾ ಕೃಕೂಂಡು ಬದರೀ
 ವರವ ತಾನೆಡೆಗೂಂಡ ದೂವಾಸಾಭಿಧಾನದಲಿ |
 ಇರಲು ನನ್ನದರು ಬಟಕಲಾತನ
 ವರಯತೀಶರು ಹತ್ತುಸಾಪಿರ
 ಹರಿಣತರು ಸಹಿತೆಲ್ಲ ಗಪಗಾಜನಕಬ್ರಹ್ಮಜೆಯನು || ೧೬

ಮಾಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರಲಿಕಿತ್ತಲು
 ರಾಘವನು ಪ್ರಹಾಲಾದಗಿತ್ತನು
 ಗಾಘವಲಿ ಶ್ರೀಯಪುಬಳೀಳನು ರತ್ನಪುರಿಯೋಳಗೆ |
 ಬೇಡಿದರ ಬೇಡಿಕೆಯಸೀವುತ
 ಕಾಡಿದರ ಕಾಡಿಕೆಯ ಕೂಡುತಲು
 ಸೀತಿ ಗೆಡರ ಮನದ ಬುರುಕೆಯ ಸೀವುತ್ತರುತ್ತರಲು || ೧೭

ಜನಿಸಿದನು ಪ್ರತ್ಯಾದದೇವಗೇ
 ತನುಜವೈರೋಜನನು ರೂಢಿಯ
 ಫಂತರದ ಸದ ಮೇರಾರವ ಬಿಸುಟ್ಟು ದರಿಪಡವೆ |
 ನೆನೆಯೆ ಕವೋರೋತ್ತರದ ಜಾಡ್ಯದ
 ಮನೆಯಲಿರುತ್ತಿರೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾಮಿರ
 ಯನಿಮಿಪರ ವರುಷಂಗಳಾದವು ಲೋಕವಾಕರಿಸೆ || ೮೪

ಬಲಿಕಕ್ರವರ್ತಿಯಃ ಜನನ.

ಜನಬನನು ಕೃಕೈಣಿಧೀಲ್ಲರು
 ದನುಜದರಹೋರಾಸ್ತುಗೈಯ್ಯಲು
 ಮನವ್ರೋಲಿದು ಹೃರೋಜನರಿಸಿಗೇ ಬಳಿಕ ಬಲಿ ಜನಿಸೆ |

ಜನಕಜನಸಿಯರಿಂಗೇ ಬಳಿಕಾ
 ಮನವ್ರೋಲಿದು ತಮೆತಮೈ ಶಾವನು
 ತುತನಗೇ ಯ್ಯಾದಲಕೆ ಜನಿಸಿದ ವೈಪ್ರಣ ವೋತ್ತಮನು || ೮೫

ಅರಸಿಯಾದಳಾತೆಗೊಬ್ಬಿ
 ವರಪತಿವರತೆಯೆನಿಷ ಸತಿಯಳು
 ಸುರತಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯಂಬಳು ಜನನ ಕೇಳಂದ |

ವರಸತಿಯ ಜತರದಳ ತಾಂತ
 ಗಿರುತ ಕಾಲಾಂತರದಲಂಧಾ
 ಸುರನು ಜನಿಸಿದ ಬಾಣಸಿಸಿಯೆ ಸಹಸ್ರಭೂಜಯುತನು || ೮೬

ಬಲಿಕಕ್ರವರ್ತಿಯ ದಿಗ್ವಿಜಯ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣ ಮತ್ತೆ ಬಲಿಗಂ
 ದಿರುತ ಸುತ ಹಂಟ್ಯಾಲಿಕೆ ಹರುಷದಿ
 ಪರಮರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಲ್ಲಿಯ ದೇಶಭೂಮಿಪರ |
 ಒರಸಿ ನಾನಾಭೂಮಿಪಾಲರ
 ನಿರುತನಗರವ ಗೆಲಿದು ದಣಿಯದೆ
 ಹಿರಿದು ಖತಿಯಲಿ ಸೂರ್ಯಿಗೊಂಡನು ಸ್ವಾರ್ಥಲೋಕವನು || ೮೭

ಮುಂದಿ ಕಾಣಲಿಕ್ಕೇದೆ ನಾಕೆಂ
 ವೈಂದವನ್ನಿ ದಿರಾಗಿ ಗೆಲಿದುಷ್ಟಿ
 ಮುಂದಿಯಲ್ಲಿ ತೊತ್ತಿ ಸೂರ್ಯಕು ಸಕಲಸ್ಯೈನಿಕರ |
 ಬಂದು ಹುಡಿಹುಡಿಗುಟ್ಟಿ ದಿವಿಜರ
 ವೈಂದವನು ಹೆರೆದೆಗೆಯಿ ಕೊಡೆದನು
 ಮುಂದಿಯತಿರಭಸದರಿ ಗಂಜೆಸ್ನಿ ನಡೆಯೆ ಕಾಣಗಕೆ || ಮೃ

ಬಂದ ತ್ರಿಭುವನೆಭಾಮಿಪಾಲಕ
 ವೈಂದಪತ್ರಿ ತಾನೆಪ್ಪ ಟಲಿ ತಾ
 ಬಂದನೆಂದಾಗೋದಭ್ರಿಪರು ಗಂಥಕ್ಕನಾಯಕರು |
 ಬಂದು ಶತಮಾನಗಳುಹಲಾಯತ
 ದಿಂದ ತಾ ಪ್ರೋಶಿಮುಡಲು ಮುಂದಾಗಿ
 ಮುಂದಿಯನು ಕೆಡೆ ಸ್ವೀಕಾರಿ ಗಂಥವಾರ್ಥಿನಾಯಕರು || ಮೃ

ಅಂದುದಂಬರಪಡಿದು ಬಲಿಯನು
 ಬಂಧಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ್ತ ಸುರಪನ
 ಮುಂದೆ ವೀಳಿಯಗೊಂಡು ದಾನವೆಬಲವ ಕೆಣಕಿದರು |
 ವೆಂದಿಯೋಳಗಳ ಚಿತ್ರಸೇನನು
 ನಿಂದು ಸರಳನು ಕಳ್ಳಿದು ರಾಷ್ಟ್ರೇಸ
 ವೈಂದವನು ಸೆಷ್ಟಿ ಗೆಲಿದು ನಿಂದನು ಸಿಮಿಪಮಾತ್ರದಲಿ || ಮೃ

ಒವರದಾಯತದಿಂದ ಬಲಿಯನು
 ಪವನಮಾಗರದಲಿರದೆ ಬಾಣದ
 ನಿವಹದಲಿ ತಾ ಕೆಣಕಿ ಕಾದಲಿಕಾತನದ ಕಂಡು |
 ಅವನು ನೆಚ್ಚಿ ಇವೆಗೆಹಿನಿ ಶೋಣಿತ
 ನಿವಹದಲಿ ಕ್ಯಾಯ್ಯಾರೆ ಮುಳುಗಿಸಿ
 ಪವನಮಾಗರದ ರಥಿಯ ತಾ ಮನವೇಗಾದಲಿ ಗೆಲಿದ || ಮೃ

ಅಹಂ ಗೀರಿದನು ಬೆತ್ತಿಸೇನನ
ಸಾಗಿ ದಾನವರಾಯನೆನುತಲಿ
ಬಹಳ ಸುರರಲಿ ಬಲವ್ಯೋದಜುತಿರೆ ದಿವಿಜರಗ್ಗು ಇನು |
ಮಹಿಷಾಸುನಿದಿರಿಗೊಯ್ದಿಯು
ಯಾಹಿತ ನೆಂಜಿ ಕಂಪಿಸಲು ಪ್ರಜಾ
ಸಹಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಕ್ತಾದಲಿ ಕತಮುಖ ಚೂಟಿದನು ರಥವೆ || ೨೫

ಬಲ್ಲಿ ಸಿನ್ನುಯ ಬಿಲ್ಲಿ ಮಾಹಿಮೆಯು
ಬಲ್ಲಿದನು ನೀನೆಂದು ಹಾಳಕೆಯ
ರಳ್ಲಿ ಯಾಡುತ್ತಿ ಪರದನು ತಾನವನು ಕೇಳುತಲು |
ನಿಲ್ಲಿದಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಚೌಕಟ್ಟ
ಮುಳ್ಳಿತಿರುಗಿದ ಸೋಕ್ಕಿ ದೇಸೆನು
ತ್ತಲ್ಲಿ ಕೇಲಿಸಿಕ್ಕಾದಲಿ ಬಲಿಯನಮರೇಂದ್ರ || ೨೬

ಸರಳ ಫೋಯಾದಿ ಬಳಿಲಿದಾತನೆ
ಸರಳನಲ್ಲಿ ಬಲುಮೆಚೆಯನಿತನ
ಹೊರಡಯಲಿ ಬೇಡರಿಸಿ ನಾರಾಯಣಪರಾಯಣನು |
ಹಿರಿದು ಸಂಹರಿಸಿದನು ಮನದೊಳ್ಳು
ಚರಿಯ ಸನೆಯುತ ನಿಮಿಷವೂತ್ತರಕೆ
ನೆಂಜಿ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಒಲಿಯ ಕೆಳಕಿದ ದಿವಿಜರಗ್ಗು ಇನು || ೨೭

ಹಿಂದೆ ನಾನಾದೇಶಪೋಲರ
ಬಂಧಿಸಿದಯಗ್ಗು ಇಕೆ ಯೆಂಬೀ
ದಂಡಗವು ಕಿಂಬಿದುಂಟು ನೀನೀಗೊನ್ನು ನೊಬ್ಬಿನನು |
ಸಂದ ಬವರದಲೀಗ ಸರಿಗಾ
ಬಂದವನು ತಾ ಮೊದಲೆ ಹುಸಿಯೆಂ
ದಿಂದ್ರನನು ಮೂಡಲಿಸಿ ಹಿಡಿದನು ಹಲಗೆಬಂಡೆಯವ || ೨೮

ಬಲಿಕ್ಕವತ್ತೆಯು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.

ಅರಸು ಕೇಳ್ಯ ಹರಿಪರಾಯಣ
ನಿರುತ್ತರಾಗಿದೆ ಭೂಮಿಪೂಲರಿ
ಗರಿದಧಾಪುದು ಬಲಿಯು ಬಗೆವನೆ ದಿವಿಜಗಣಿಣವೆ |
ಹಡಿಯ ನಾಮುನ್ನು ರಣಬಳದಲ್ಲಿ
ಹಲಿಗೆಯು ತಿರುಹಿ ಸುರರ ರಾಜನೆ
ವರರಥವೆ ನೆಟೀ ಗೆಲಿದು ಗಂಧವಾದಿನಾಯಕರೆ ||

ಇಂ

ವರರಥವೆ ಹುಡಿವೊಡಿ ಮೈಯಲ್ಲಿ
ವರಮುಹಾಫೋಯವನು ಕಾಣಿಸಿ
ಸುರಕ್ಷಲವೆ ಚೆಂಕೊಂಡು ಗೆಲಿದನು ಸಕ್ಕಲನ್ನುನಿಕರೆ |
ವರುಪದಲಿ ದೇವೇಂದ್ರಮೌಛಲಾ
ದರನು ಗೆದ ನು ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗವ
ನುರುಹಿ ಯೈರಾವತವೆ ಕೊಂಡನು ವಜ್ರಸುರತರುವೆ ||

ಇಂ

ಕೊಂಡು ಶೋಣಿತಪುರವೆ ಹೊಕ್ಕಾ
ಖಂಡಳನೆ ಲೆಕ್ಕಾ ಸದೆ ತಾನು
ದಂಡನಾದನು ದೇವದಾನವರೋಳಗೆ ಬಲುಹುಳ್ಳೆ |
ಗಂಡುಗಲ್ ಯಿಂಬೀಯಾಳಿಕ್ಕದ
ತಂಡವನು ನೆಟೀಯಾಳಿ ದಾನವೆ
ದಿಂಡೆಯರು ತಡೆಗಡಿದು ರಾಜ್ಯಂಗೈಪುತ್ತಿರುತ್ತಿರಲು ||

ಇಂ

ಒಂಬಿತ್ತನೆಯು ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಇತ್ತ ನೆಯ ಸಂದಿ .

ಸಾಜನೆ

ಶ್ರೀಯುಹೇಂದ್ರನ ಜರಣಕಪುಲಕ
ದಾಯುದಲಿ ಮೂರಿಗೈ ಸರೆಯದೆ
ರಾಯಾ ಕೇಳ್ಯ ಯಿಂದಾಬ್ರಹ್ಮಂಡವರಕಟಯು ||

ಕೇಳಾ ಜನಪೇಜಯ ಧರಿತೀ
ಪಾಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಕರುಣಿದ
ಶ್ರೀಲೇಯಲಿ ಪ್ರಪಾದದೇವನು ಸುಖದಿ ರಾಜ್ಯವನು |
ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು ತನ್ನ ಬುಧುಗ
ಳೋಳಿಯನು ತಾ ಕೂಡಿಕೇಂಡಷ್ಟಿ
ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ಪತಿಯ ಜರಣವ ನನೆವ ಒಂದಿಂದ ||

೮

ಬಿಂಬಿಕ ಶೋಣಿತನೆಗರಕಧಿಪತಿ
ಕಲಪ್ರ ಕಾಲಾಂತರಕೆ ಬಲಿ ತಾ
ಸೂಡೆಯನಾಡನು ಮುನ್ನ ಮೂಡಿದ ಪೃಣ್ಯಫೇ ದಿಂದ |
ಇಂ ಸಹಿತ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗ
ಇಂಳಿಗದಾತನಯಾಣ ಘೋಷಣೆ
ಬೆಳಯಿತ್ತೆ ಶ್ರೀಲೋಂಗೋಜನವರಕಟಾಙ್ಗದಲೀ ||

೯

ಹುಲ್ಲುಗಳು ರಾಜಾನ್ನ ವಲ್ಲಿಯ
ಕಲ್ಲುಗಳು ಕನಕಂಗಳಂದರೆ
ಯಿಲ್ಲ ಸರಿ ದೂರೆ ಹಿಂದೆ ಹುಂದೀವತ್ತಮಾನದಲ್ |

ಇಲ್ಲ ವೈರೋಜನಿಯ ಹೋಲುವ
ರಿಲ್ಲ ಭೂಪರು ಕೆಲವು ಕಾಲಕೆ
ಬಲ್ಲಿದನು ಗೋವಿಂದ ಜನಿಸಿದನದಿತಿಕಕ್ಕಾಪಗೆ ॥

೩

ಅದಿತಿ ಕರ್ಕಾಪ ತಪಸ್ಸು.

ಅವರು ತಾವ ಮುನ್ನಾ ದಿಯಲ್ಲಿ ತಪ
ನಿವುವಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪೂಜೆಸಿ
ದವರು ಕೇಳ್ಯ ಸುತಪಪ್ರಶ್ನಿಗಳವರು ಕ್ಷತಯುಗದು ।
ಅವರಿಗೆಸುರಾಂತರಕನು ನುಡಿದಪ
ನಂಥರಿಸಿ ನೀವೇನು ಬೇಡುವ
ಹಂಡಿ ವಿವರಿಸಿರೆಂದು ಸ್ವಾಮುಂಭುವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ॥

೪

ಎನಲು ಬೇಡುವುದೇನು ವರವನು
ನೆನ್ನಾಂತರ ನಿನ್ನು ಹೋಲುವೆ
ತನುಜನನು ಕರುಣಿಪ್ರಾದು ನಮ್ಮೆಯ ಮೂಳುಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ।
ಜನಿಸಲಿಕೆ ತಾವಂದು ಧನ್ಯರು
ದನುಜಹರ ನಮಗಿದನು ಕರುಣಿಪ್ರ
ದೇನಲು ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಾಥನು ಮತ್ತು ಬೇಡೆಂದ ॥

೫

ನಾವು ಬೇಡುವುದೇನು ಮತ್ತೆಯು
ನೀವು ನಮ್ಮೆಯ ಮೂಳುಜನ್ಮ ಕೆ
ಕಾಪುದ್ದೈ ಸುತನಾಗಿ ಯಂದರ ದೇವಸಿಂತಪದ ।
ನಾವು ಸೀವಂದುದನು ಕೃಕೌಂ
ಡಾಪು ಜನಿಸುವೇನಲು ದೇವರ
ದೇವರಾಯನ ಬೀಳುಕೊಂಡರು ತಮ್ಮ ಮಂದಿರಕೆ ॥

ವಾಮನಾವತಾರ.

ಇರುತ್ತಿರಲು ತಾವ ಮಂದೆ ಬೇಡಿದ
ವರವ ಸಲಿಸಲಿಕಾಗಳವರನು

ಸುರನರೋರಗಗಳ್ಳಾಳಗಧಿಕರ ಮಾಡಿ ಜನಿಸಿದನು |
ನಿರುತ್ತದಲ್ಲಿ ಗಡಿತಿ ಕರ್ಕ್ಯಾಪ
ವರಸುನಾಮುದಲವರು ಶ್ರುಟ್ಯಾಲು
ಹರುಪದಲಿ ತಣವರ್ಗೇ ಜನಿಸಿದ ವಾಮನಾಪ್ಯಯದಿ ||

೨

ಕೆಲವುಕಾಲಾಂತರಕೆ ರಾಜ್ಯಾವು
ಬಲಿಯಿತ್ತೆ ತ್ರೈಭುವನಮಧ್ಯಮ
ದೊಳಗೆ ಮುಳೆವರೀಲ್ಲ ಯಮರಾಧೀಶವೊದಲಾಗಿ |
ಬಲಿಯ ಖರಫಟ್ಟಾರದಿಂದ್ರನು
ತಲೆ ಬಿರದು ತಾ ನೋಡಿ ಹೋಗಲು
ಬ್ರತಕ ತಾ ತ್ರೈಭುವನವಾಳಿದನಬ್ದಿಶಕ್ತಿದಲ್ಲಿ ||

೩

ಆಗತರ ಸುಖ ಸ್ಯಾಗ್ರಾಭೇಂಗವ
ನಂಗ ಮಣಿಸಿತು ದೇಹಿಯೆಂಬರ
ನಾಗತರ ತಾ ಕಾಣದೊಂದಿನವಾಗ ಭಿಷ್ಟುಕರ |
ಜಾಗರಸ್ಯಾಪ್ತಿ ದಶ ಯಾಜಕ
ಭೂಗತರಾವಲ್ಲಿ ಕಾಣದ
ಯಾಗ ಬಲಿ ಮಾಡುವನು ಬ್ರಾಂಜ್ಯರ ಕಾಣದನವರತ ||

೪

ಶೇಷ ಕಂಪದೊಳಿದು ತಾ ಮಧು
ಸುಬನನನಡಿಗಡಿಗೆ ಸೆನೆನೆನೆ
ದಾವರಿನ ಯೆಲೆ ದೇವ ಬೇತುವ ದ್ವಿಜರ ತೋಜಿನುತ್ತ |
* ಮೇಂದಿಸೀಸುರರಿಲ್ಲದಿದೋಡೆ
ಮೇಂದಿಸೀಕ್ವರರೇಕೆ ಧೇನುಗ
ಉದರೆಯು ತಾ ಪ್ರಜೀಸಿದ ಮಾನವರು ಜನಿಸಿದರೆ ||

೫೦

* ಮೇಂದಿಸೀಸುರವಗಾಕಿಕೆ ದ
ಕು
ಮೇಂದಿಸೀಕ್ವರ ಧನಗಳೇತಕೆ
ಮೇವರವಿದ್ವರ ಒಪುವಾದ್ವಿಜನಿಕರವಿಳಿದರ, ಗ. ಘ.

ಧೀನುವೇತಕೆ ದಾನಗೊಂಬ ಮ
 ಹಾನುಭಾವರು ದೊರಕದಿದ ರೆ
 ಮಾನನೇಂದ್ರನ ರಾಜ್ಯವೇತಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾವನುತ್ತಿರಲು |
 ದಾನವಾಂತಕೆನಜ್ಞಿದು ತತ್ತ್ವಾ
 ತಾನು ಜನಿಸಿದನದಿತಿಕಶ್ಚಪ
 ಸೂನುವಾಗಿಯೆ ಕ್ರಮಣಿಮಹ್ಯದೋಳರಸ ಕೇಳಂದ || ೧೧
 ಜನಿಸಿದನು ಪ್ರೇರೋಚಿಸಿಯು ಫೇನ
 ಮನದ ಬಯಕಯ ಕೂಡಲು ಹರ ತಾ
 ನಸಿಮಿಷರ ಹರಿಬವನು ತೆಗೆಯಲ್ಲಿದಿನ ಭವನದಲಿ ||
 ಜನಕಜನಸಿಯು ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ
 ವಿನಯದಲಿ ತಾ ಜಾತಕಮರ್ವವ
 ನನುಕರಿಸುತ್ತತ್ವವೆದಿ ಸೋಽಂತ್ರಿರಲು ಬಿಷಕಾತ || ೧೨
 ವಾಮನಗೆ ಉಲ್ಲೋಪನಯನವ
 ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಮದಿ ಕರ್ಮವ
 ಸಾಮವೇದಾರ್ಥಮೇಳಸಿಗಮೆವ ಸುತಗೆ ಕಷ್ಟಪನು |
 ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪರಿಕ್ರಮಿಸಿ ದಾನ
 ಸ್ಮೃತ್ಯಮಯೋಗ್ಯನ ಮಾಡಿ ನುಡಿದನು
 ಭೂಮುಕನಾಘಾದಾನವಿದ್ಯೈಯ ಕೂಳಲು ಕೂಡಬಹುದು || ೧೩
 ಕೊಟ್ಟ ತಾನತ್ಯಧಿಕಪ್ರಣ್ಯವು
 ನೆಟ್ಟಿನವ ಕೊಂಡಾತನುತ್ತಮ
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಳಿಬಗೆಗಳ ಕಾಣಿಸಿಗೆದ |
 ಬಲಿಕಪ್ರತೀಯ ನರಿಗೆ ವಾವಾನದೇವರ ಆಗಮನ
 ನೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಂದಿತ್ತದು ಬಂದನು
 ಪಟ್ಟಾಕೆ ಬಲಿಕಪ್ರತೀಯ
 ಭೀಂಪಟ್ಟ ಮನು ತಾ ಕೂಡುವೇನೆಂಬೀ ಇರುಬಂಧುಳ ಕಡಲಿ || ೧೪

ಕೌಪು ಕೃಷ್ಣ ಜಿನವು ವರಯ
ಜೋ ಇವೀತದ ದಂಡಮುಂಜಿಯ
ನಾಬೆತ್ತೊತ್ತುಮನು ಕೊಡೆ ವಿಕಿದಲ್ಲಿಗೈತಂದ |
ಮಾಪತ್ತಿಯು ವರಕರಕಮೆಂಡಲ
ದಾಪುರುಷ ಬಂಡತ್ತಿರಲು ಕಡೆಸ್ತೋಲ
ಗೋಪರಾಗಲು ಬಂದು ವೈರೋಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ||

೧೫

ದೇವ ಬಿನ್ನ ರ ವಿಂದು ತಾ ಭೂ
ದೇವನಾತ್ತಿಜನೋಬಿ ವಿಟ್ಟು ಬರೆ
ತಾವು ಕೇಳಿಕಾತ್ತಿನೆಂದನು ಭೂಪ ಕೇಳಿನೆತ |
ನಾವು ದಾನಾಧೀರ್ಗಳಹೆವೆನಲು
ದೇವ ಯಿದು ಹೊಸತ್ತಿನೆತ ಸಿಮೈಡೆ
ಗಾವು ಹೇಣಲು ಬಂದೆನೆಂದರೆ ಬಲಿಯು ಘರುಪಿಸಿದ 1 ||

೧೬

ಕಟ್ಟು ಗುಡಿತೋರಣಾವೆಂದಾ
ಪಟ್ಟಣಕೆ ನಿರವಿಸಿಯೆ ತಾನತಿ
ಹ್ಯಾಪ್ಪು ರೋಮೆಂಗಳಲಿ ಬಂದನು ದೇವಸೆದಿರಾಗಿ |
ಹುಟ್ಟು ಬಂದನು ಯಾಜಕನು ತಾ
ಹುಟ್ಟು ದನೆ ಜರಿಯೆನುತಲಿರಲಿಕೆ
ಪಟ್ಟಣವ ಬಂದಾತನ್ಯೆದಲಿಕೀತ ಕಣ್ಣಾ ರೆ ||

೧೭

ಕಂಡು ಮ್ಯಾಯ್ಯಾಕ್ಕಿಸಿದನತಿಧಿಗೆ
ದಿಂಡು ಗೆಡೆದನು ನಮ್ಮೆ ಪಿತ್ತಾಗಳ
ಹಿಂಡಿಗಾಯಿತು ಸತ್ಯಲೋಕವು ಸಿಮ್ಮೆ ದಪುಶನದಿ |
ಕಂಡುದಿಲ್ಲಾ ಸೀಸುಧಿನಗಳ
ತಂಡದಲ್ಲಿತಿಧಿಗಳನೆನುತಲಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದನು ತನ್ನ ಭದ್ರಾಸನಕೆ ವಾಮನನ ||

೧೮

1 ನೆಂದರುಕರರು ಕ್ಷಮಾಗಿದು, ಶ.

ತಂದು ತಾನ್ಯಾಸ್ಯ-ಸರ್ವಂಗಳ
ಭಂದದಲಿ ವಿಸ್ತೃತಿಸಿ ಬಿನ್ನ ಹ
ವಿಂದು ನಿಮ್ಮೆಯ ಬಿರವೆದಾಪ್ಯಂದು ಬಯಸಿ ಬಂದುವನು ।
ಇಂದಿನಗೇ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದರೆ
ಮಂದರೋಧ ರನೆಂದನೆನಿಗಿದ
ವಿಂದು ಕೊಡೆವುದು ಮಾಲುಪಾದದಲಿಳಯ ಸೀನಿಂತು ॥ ೮೮

ಮಾರಡಿ ಭಾವಿಯ ಕೇಳಿದುದಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ.
ಎನ್ನು ಬಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಯೋಥಿದ
ಮನದ ವಿಪ್ರಸರ್ವದೇಹ ಬೇಡಿದ
ನೆನ್ನತ ಸುಯ್ದನು ತನ್ನ ಪೂಜ್ಯಾದ ಘಳವು ಕಿಖಿದೆನುತ್ತ |
ನಿನಗೇ ಬುದ್ಧಿಯಾರು ಕಲಿಸಿದ
ಜನರು ತನ್ನ ನು ಕೆಡಿಸ ಬೇದರು
ಕನಕದಗಳಿತವನ್ನು ಉತ್ತಯವನು ಬೇಡನೀದ್ವಿಜನು ॥ ೮೯

ಮನಮಂಜಿ ದೈನ್ಯದಲಿ ಧಾನದ
ಫಂತೆಗೃಹಿದ ವೃತ್ತಿಯು ಬಯಸಲು
ತನಗೇ ಇರಿ ಕರುಣಿವನಲ್ಪವನೀತ ಬಂದಿಗ |
ಧನವ ಬೇಡದೆ ಬರಿಕಿಂಜುಕುಳದ
ವನಿಯ ಬೇಡಿದನೀಗ ಕೊಡುವನು
ಮನಪ್ರೋಲಿದು ಬೇಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಹಿತೆನುತ್ತ | ೯೦

ಎಂ ಮರುಳ ಭೂಸುರರೆ ಯೆನ್ನ ಯ
ಹೊಳೆಗೃಹಿತಂದಿಲ್ಲಿ ಸೀವಿಂ
ಹೊಳನ ಭೂಮಿಯ ಬೇಡಿದರಿ ನೀವಿದನಂಜಿಯರಿನ್ನು ।
ಇಳಯ ವೇಲಿದಕ್ಕನ್ನ ಕಿತ್ತಿಯ
ಬೇಳಕೆವಾದೆ ಹೊಯಿತನುತ್ತಲಿ
ಕಳವೆಗೆ ತನ್ನ ಫ್ರೆ ಜಾಳಿಸದೆಂದು ದಂಗುಡಿಲಿ ॥ ೯೧

ತಪೆಸಿದನು ಪ್ರೀಂಗಳಿಸವಾರಿಯು
ಪರುತಪಿಸಿ ತನ್ನ ತ್ವಸತಿಯಳಿ
ಪರಮೆತರಂಭದಿ ಹರಿಯ ಇರಣಿವ ತೊಳೆದು ಸತ್ಯರಿಸಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಮೂಳಿಡಿಯು ನಿನಗಾ
ದರಿಸಿದೆನು ಶ್ರೀಜರಿಗೆ ತಾನಿದು
ವರಸಮಾರಾಧನೆಯಡಿನೆತಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾ-ಕಲಶದಲಿ ॥

—೫೩

ಧಾರೆಯೆಣಿಯಲಿಕಲ್ಲಿಗಾತನ
ಧಾರೆಯನು ಗುರು ಬೇದಬೇದನೆ
ವಾರಿಜಾತ್ಕ್ರಾನು ಕುಕ್ರದೇವರ ಕಣ ದಖ್ಮೀಯಲಿ ।
ತೂರಿಸಲು ಕಣ್ಣೂ ದೆದು ಚೋಯಿತು
ಧಾರುಣೀಸುರರಂಭಿತ್ವಲು
ವೊರಿಯಾಯಿತು ಕುಕ್ರದೇವರ ಕಣ್ಣಿ ಗಂಡಾಗ ॥

—೫೪

ಕುಕ್ರದೇವರ ಕಣ್ಣ ಹೋಗಲಿ
ಕೆಕ್ಕಿ ಸರದಲು ಕಡೆಗೆ ಸಾಖಿದ
ರಕ್ಕು ಮಾರ ಬಲೀಂವನಾತ್ಕ್ರಾಣ ದೇವರಾಯಂಗೇ ।
ಇಕ್ಕೆದನು ಮೂಳಿಡಿಯು ಭೂಮಿಯು
ನಿಕ್ಕುಲಿಕೆ ವಾಮನನು ತತ್ತ್ವಾ
ಕಕ್ಕುಜಿದ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಾದನು ತಾ ಇತ್ಯವಂಶದ ॥

—೫೫

ಲೋಕ ವಿಕ್ರಮನಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮ
ನಾಕೆವಾಳನಿದೆಂತುಖೋಽರಿ
ಯಾಕಾಶಕೆ ನಿಂದಿರ್ಣ ತಪ್ಪದೆ ಯಿಕ್ಕು ಯೆರಂತಾಯ್ಯು ।
ಲೋಕ ಮೂಳಿ ಸತ್ಯಲೋಕವ
ನೂಕಿ ವೇಲಣ ಕಮಲಜಾಂಡದ
ಜ್ಞಾನೇಯನು ನಷ್ಟಸೋಽಕ್ಕಿರಿಯತ್ವಾಕ್ಷಣಿವದು ॥

—೫೬

ಆಮಹಾಕ್ಯಿತುಕವ ಕಂಡನು
ತಾ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಲಿ ಕಮೆಲಜ
ನಾ ಮಹಾಬರತವನು ತೊಳೆದನು ಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ।

ಆಮಹಾಪಾದದಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ
ಭಾಮಹಾಗಂಗಾಭಿಧಾನದಿ
ಭೂವಿಯನ್ನು ಕುಳಿನ ಬಾರದೆ ಯಾವೇಹಿತಳಿಕೆ ॥

ಬಲಿಕಕ್ರಮತ್ವಯ ವಿತಳ ಪ್ರವೇಶ.

ಬರಬರಲು ಚದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದ
ಸುರನರೋರಗಸಿಕರ ಭಾಯ್ಯಾದೆ
ಹರಿಯ ಖರ್ಚರದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ ನ್ಯಾ ತಾನೆನುತ ॥

ಸರಸಿಜಾಂಡವನ್ನೆದೆ ಸುಂಗುವ
ವರಜನಕ ತಾನಾತ ಮುಂಗಳ
ಪರಮೇಕರುಣಾಸಿಂಧು ಪಾವ್ಯತಿಯರಸ ಜಡೆಗಳಲ್ಲಿ ॥

—೫೩—

ಧರಿಸಿದನು ಗೀವಾಣಾಗಂಗೀಯ
ಪರಮೇಕರುಪದಿ ಶಂಭುಗಾದಿನ
ಸುರರು ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಶಿವ ಶಿವ ಯೆಂದು ತಾವ್ಯೇದೆ ।

ಧರಿಗಳವು ಜದಿನಾಲ್ಕು ನಿರುತ್ತದಿ
ಪರಮೇಕರುಣಾಸಿಂಧುನಾಮೆದಿ
ಹರುಪದಿದಾದವೆ ಹರ ಹರೆನುತಲಿ ಸುರರು ತುತ್ತಿಸಲಿಕೆ ॥

—೫೪—

ಹರುಪದಲಿ ಶಿವನಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮ
ನಿರವ ಕಂಡು ಮಹಾನುಭಾವದಿ
ಶಿರವ ತೊಗಲು ಜಡೆಯೋಳದ್ದು ಗಂಗೆ ತಾ ತುಳುಕೆ ।

ಭರದಿನಾಗಳು ಮೂಳುನುಖವಲಿ
ಹರಿದಳ್ಯ ಶ್ರಿಭೂವನಕ ಕಂಡೂ
ಸುರರು ಹೊಗತಡರಲ್ಲಿ ಗಂಗೀಯ ಹಲವು ತುತ್ತಿಯಿಂದ ॥

—೫೫—

ಬಟಕ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮನದೆಂದನು
ಬಲಿಯನೇ ಕುಜ್ಞಿತಾಗ ನಮ್ಮೆಯ
ನೇಷನ ಕೊಡು ಮತ್ತೊಂದು ಪಾದವನೆನುತ ಕಡೆಗಟ್ಟಿ ।
ಬಲಿಯ ಫೋಡಿಸಿ ಯಾತನಂಗನೇ
ಬಲಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಯ ಹೇಳಿ ಯಿಂಜಗ
ಬಳಗನೆದಕೆ ಸಂದುದಾರೋಡೆ ಸಿನ್ನ ತನ್ನಪಿವನು ॥

ಇ೧

ಉಟಿದ ಪಾದಕ್ಕಿ ಕ್ಕು ಸೀನೆನೆ ?
ನೆಂಜನಲೋಽಚನಗಾಗ ಬಿನ್ನುಹ
ಬಲಿಯ ಮಾಡಿದ ಕೇಳು ಇನ್ನಮೇಜಯಮಹಿಂಪಾಲ ।
ಎಲೆ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮ ಸಿನ್ನ ಕ್ರಾರತೆಯು
ನೆಲಕೆ ಯಿದೆ ಯೆನ್ನುತ್ತುಮಾಂಗದ
ತಳವೆನೆಲು ನಸುನಗುತ ಗಂಗಾಜನಕಸಿಂತಂದ ॥

ಇ೨

ಸಿನ್ನ ಸತಿಮೆತಿಗಾನು ತುಪ್ಪಿಯ
ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಕೇಳಂದು ಬಲಿಯನು
ತನ್ನ ಸಂಗತ ಶೂಖ್ಯ ನಾತನ ಹಿತಳಮಂದಿರಕೆ ।
ಇನ್ನುವಾಗಲಿ ಪರಮನುಖಿದಲಿ
ತನ್ನ ಪುತ್ರಕಳತ್ತದಿಂದವೆ
ಪನ್ನ ಗಾತನದೆಡೆಯೋಳ್ಳಿದನೆ ಕಲ್ಪ ಪರಿಯಂತ ॥

ಇ೩

ಇದನಖಿದು ಭೂಸುರರ ದಾನದ
ಹದನ ಕೊಳ್ಳಿದಿರಂದು ನಾನಾ
ವಿದಿತಲೋಕವನ್ನೆದಲಾಪತಿ ದ್ವಿಜರ ಭಜಿಸೆಂದ ।
ಇದು ಕಣಾ ಯದಿತಿಂನು ಮನ್ನಿಸಿ
ಮುದದಿ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುವೀಯಲಿ
ಕದಕೆ ತಾ ಕೃವಶ್ವಾವಾಯಿತು ಬಲಿಗೆ ಕೇಳಂದ ॥

ಇ೪

ಇದು ಪರಮವಂಗಳಮಹಿಳೆಯನು
ವಿದುವೆ ಸಕಲವ್ಯಾಧಿಹರ ವಿಂ
ತಿದುವೆ ಶತ್ರುತ್ವಯ ಸಮಾಹಿತಿಕರಿಭಕ್ತಿಮತಿಯ |
ಬದವಿಪನು ಸಂತೋಷಸುಖನಂ
ಪದವ ಕೇಳ್ಣವರಂಗೆ ಬಟಕಾ
ಯದುಶಿರೋಮಣಿ ವೀರನಾರಾಯಣನು ಕರುಣಾವಲಿ || ೪೫

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಉನ್ನಾಂ ದನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸಂಜನೆ.

ಹೇಣಿದನು ಕೊತುಕವ ಲಷ್ಟ್ಯಾ
ಲೋಲನಡಿಗಳಗಾಯ ದೇರಡಕೇ
ಮೇಲುಜಗವೈನಾಸುಕೊಳಿಯುವೆತಳಸಮಿತಯ್ಯೆ ||
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಬರೆ ಬಲಿಕಕ್ಕನಿರ್ತಿಯು
ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಿವಿಡಿಯ ನಾ ಹರಿ ತ್ರಿವಿಕರಮಾಕೃತಿಯ |
ತೋಕವಿಸ್ತಾರ ಪ್ರಕ್ಕ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ
ಕೇಳಿನಲು ಮುಸಿಪತ್ತಿಯನಾನ್ಯಪ
ಕೇಳಿದನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಗಲವ
ಹೇಣು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ನೀ ಇದಿನಾಲ್ಪು ಲೋಕಗಳ ||
ಕೂಡೆ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಂಗರ
ಗೂಡಿ ನವೆಖಿಂಡಂಗಳನಗೆ
ನಿರೂಧಿಗಳಿತವನಿಸ್ಸು ಹೇಳೆನೆ ಮುಸಿಪನಿಂತೆಂದ |

ರೂಢಿಯಗಲವ ಕೇಳು ನೀನೀ
 ರೂಢಿಪತಿ ಮುಂದಹೊಡೆ ನೀನಿದ
 ಸೋಡಿ ಕೇಳ್ಣ ಸಾಂಗದಿಂದವೆ ನಾನು ಹೇಳಿವೆನು ॥ ೨
 ಎಸೆನೆ ತಾನೈನೂಟುಕೋಟಿಯ
 ಮಿಸುಪ ಯೋಜನವಲಯವನು ತಾ
 ನುಸುರುವನು ತಾ ಕೇಳಿಗದಹುದಾಹರಿಯ ನಿಜಗೃಹಕೆ १ |
 ಎಸೆದಿಇದದೊಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯದ
 ಪಸರದಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರ
 ಭಿಸರುಹಾಕ್ಕನನಂತರಯನನು ಭೂತ ಕೇಳಂದ ॥ ೩
 ಅದಱ ಮೇಲಿಂತತ್ತಳ ಲಕ್ಷ್ಯದ
 ತುದಿಗೆ ತಾನಾಕಾಶವೆರಡಂ
 ತದಱ ಮೇಲುಂ ವಿತ್ತಳನಾಶ್ಚೇ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೇಳಂದ |
 ಅಪಣಲಾಯಾಕಾಶವಿಪ್ಪುದು
 ಯದಱ ಯಿಮ್ಮುಡಿ ಸುತ್ತಳ ಬಿಡಿಕಾ
 ವಿದಿತ ಇದಿನಾಱಿರದು ಮೂವತ್ತು ರಡಿಯಾಕಾಶ ॥ ೪
 ಅದಱ ಮೇಲಿಮ್ಮುಡಿ ಮುಜಾತ್ತಳ
 ವದಱ ಯಿಮ್ಮುಡಿ ಶಾಸ್ಯ ಮೇಲಣ
 ವಿದರದಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಹುದಾತ್ತಳಾತ್ತಳವು |
 ಅದಱ ಯಿಮ್ಮುಡಿ ಮೇಲೆ ಶಾಸ್ಯವು
 ಯದಕೆ ತಾನೀಗೆರಡು ಮಡಿಯ್ಯೆ
 ವಿದಿತಕೆಪ್ಪುದು ವರರಸಾತ್ತಳ ಶಾಸ್ಯ ತದ್ದಿಗುಣ ॥ ೫
 ಮೇಲೆ ತಾ ಪಾತಾಳವಿಪ್ಪುದು
 ಕೇಳು ನಾಲ್ಕುತ್ತೀಂಟು ಕೋಟಿಯ
 ಮೇಲೆ ತೋಂಬತ್ತಾಣಲಕ್ಷ್ಯದಲಿಹುದು ಕೇಳಂದ २ |

೧ ಇರುನಾಲ್ಕು ಲೋಕದ ಕೇಳಿಗ ಹರಿಭವನ, ಗಂಥ. ೨ ತದ್ದಿಗುಣ, ಖ.

ಹೇಳಲೇನಿನ್ನು ನು ಕೇಳಗಣ
ದೇಶುಪಾತಾಳಂಗಳಾತಿಯ
ಕೇಳದೆಂಭತ್ತ ರದುಕೊಳಿಟಯ ವಳಯಕಾಯ್ಯಂದ ॥ ೬

ಮೇಲೆ ಮೇದಿನಿ ಪ್ರತ್ಯಯಂತಿಹು
ದೇಶುಪಾತಾಳ ಪ್ರರಗಲಕೆ
ಜಾಲಿಸಿಹುದೆಂಬತ್ತ ಯೆರಡೇ ಕೊಳಿ ಪರಿಯಂತ ।
ಕೇಳಂ ತಾ ಭೂವಳಯ ತಾ ವರ
ಲೋಲಜಂಬಿಂದ್ವೀಪ ಲಕ್ಷ್ಯವು
ಜಾಲಿಸಿಹುದದಕರಸ ಯೆರಡೇಲಕ್ಷ್ಯ ಲವಣಾಂಬು ॥

ಅದನು ತಾ ಸುತ್ತಿಹುದು ದ್ವೀಪವು
ಯದಂ ಯಿಮ್ಮೆಡಿ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪವು
ಯದಂ ಹೊಣಮ್ಮೆ ಸ್ವಾದುಜಲವೆಂದದಜಿನಾಳಿಯಲಿ ।
ವಿದಿತವಾಕಂತದ್ವೀಪವದಜೀಂ
ತುದಿಗೆ ತಿರುಗಿಹುದಿಕ್ಕು ವಿಕ್ಕುವ
ಹೊದಿಸಿಹುದು ತಾ ಕ್ರಿಂಜದ್ವೀಪವದದನು ಮಂಧುಸೂಳಿ ॥ ೭

ಅದಕೆ ಬಳಸಾಗಿಹುದು ಕೇಳಾ
ಯದಕೆ ಶಾಲ್ಯಲಿದ್ವೀಪದ್ವೀಪವೆ
ನದನು ಸುತ್ತಿಹುದಾಜ್ಯನಿಧಿ ತಾನರಸ ಕೇಳಂದ ।
ಅದಕೆ ಇಕ್ಕಾಕಾರದಲಿ ತಾ
ವಿದಿತ ಪ್ರಪ್ರಳ ದ್ವೀಪ ದ್ವೀಪಕೆ
ದಧಿಸಮುದ್ರವು ಸುತ್ತಿ ತಾಸಿಹುದರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೧

ಅದಕೆ ಸ್ವಂದ್ವೀಪದುಡುಗೆಯು
ವದಕೆ ತಾ ಪಯಾರಾಶಿ ರಾಶಿಗೆ
ವಿದಿತವೈತ್ತಾಕಾರದಲಿ ಸುತ್ತಿ ಪರ್ವತವು ।

¹ ಶ್ಲೋಕದ ವಾಗಿಗಳು:

ಅದಣಗಲ ಯದಿನೇಷುಲಹ್ತೆನ್ನ
ಯಂಡಣುದಯು ತಾನೋಂದುಲಹ್ತೆವೆ
ದಿದನು ಶೋಽಕಾಶೋಕಪರ್ವತವೆಂಬರ್ಪೆ ಭಾವ || ೧೦

ಇಂತು ತಾ ಭಾವೋಽಳಿದಗಲವೆ
ದಂತದಿಂದೊಂದೊಂದಣಿಮ್ಮೆಡಿ
ಕಂತುಪಿತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಣಿಕ ಕರ್ತವ ಪರಿಯಂತ |
ಅಂತು ಸಪ್ತದ್ವಿಷಪ್ರಿಷಪದ
ಪಂತಿಯಲಿ ಹರಿದಿವ ಸಮುದ್ರದ
ಯಂತವರ್ಗಲವ ಕೇಳು ನೂಡಿಂವತ್ತನಾಶ್ಚಾದ || ೧೧

ಕೋಟಿಯೋಜನವೆಲಯು ಭಾವಿಯು
ಮಾಟ ಕೇಳಣಾ ಕೂಟ ಕೂಟದ
ಕೋಟಿ ಮುನ್ನಾ ಜೀಸ್ತತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿಯೋಜನವ್ |
ಕೋಟಿಯೋಂದೇ ಭಾವಿ ಭಾಬಾಭಾವವೆ
ಧಾರ್ತೆ ಯೆಡೆಯೂ ಭುವನದಿನ್ಮೆಡಿ
ಕೋಟಿ ಯೆಂಟೇ ಸ್ವರ್ಗ ತಾನೆವ ಕೋಟಿ ಪದಿನಾಶ್ಚು || ೧೨

ಮೇಲೆ ತಾ ಮಹಲೋಕವಿಮ್ಮೆಡಿ
ಕೇಳುವದಣಿಂ ಮೇಲೆ ತಾಳ್ಳಿಹು
ಧಾಲಯದ ಜನಲೋಕ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ತಪಲೋಕ |
ಅಲಯದ ಮೇಲಿಹುದು ¹ ಕಮಲಜ
ನಾಲಯವ್ ಶ್ರೀಸತ್ಯಕೋಽಚವ್ |
ಮೇಲೆ ಮುಸುಕಿಹುದಾಕಟ್ಟಾಹವ್ ಬ್ರಹ್ಮಗೋಳಕದ || ೧೩

ಇಂತು ಮೇಲಣಲೋಕವಾಣಿ
ಪಂತಿಯೋಜನ ದ್ವಿಗುಣ ದ್ವಿಗುಣದ
ಲಿಂತು ಕೇಳರು ಕೇಳಗೆ ಮೂರು ಹೇಕೋಟಿಯೋಜನವ್ |

¹ ಮೇಲೆಯಿಂತು ದಿಸಿಹುದುಗ್ರಂಥ.

ಅಂತರಂತರದೆಡೆಯು ಲೋಕಗ
 ಇಂತರದ ಬಯಲೆಂತುಟ್ಟೆ ತಾ
 ನಂತು ಯೋಜನವಾಯ್ತುದಿಪ್ಪತ್ತಾ ಸುಕೋಣಿಗಳು || ೮೪

ಆಮಹಾಕಮಲಜನ ಲೋಕದ
 ಲಾಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡದ
 ಸೀಮೆಯೇ ಜನಕೋಣಿ ನಾಲ್ವತ್ತರಸ ಕೇಳಂದ |
 ಆಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಿಪರ
 ಭೂಮಿಯಗಲದ ಮೆದನ್ಯತಾನುವಿ
 ರಾಮಿಸಿದನವಧಾರು ಕೋಣಿಯ ವೆಳಯ ಕೇಳಂದ || ೮೫

ಅಂತರಿತಮೆರಾದಿಲೋಕದ
 ಲಂತರವು ನೆಣಿಯಾಯ್ತು ಯೋಜನ
 ವಂತು ನೂಡಣ ಮೇಲದಿಪ್ಪತ್ತಿರಚುಕೋಣಿಗಳು |
 ಅಂತು ತಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡದ
 ಅಂತರವು ಸೂರ್ಯಾಙುಕೋಣಿಯ
 ಪಂತಿಯೋಜನ ಮೂಡಣಿಲೋಕವದೆಸಿಸಿಕೊಂಡಿದು || ೮೬

ಕ್ಷಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಯಿಮ್ಮೆಡಿ
 ತಾ ಮಹಾಜಲಮುಸುಕೆಕೋಂಡಿತು
 ದಾಮಹಾಜಲವದನು ಮುಖ್ಯ ಯೇ ಶಿಶಿಯು ತಾನಿಷನು |
 ಆಮಹಾತೇಜವನು ಮಾರುತ
 ತಾ ಮಹಾದ್ವಿಗುಣಾದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಿದ
 ನಾಮಹಾಮೂರುತನೆ ಸುತ್ತಲು ತೀವಿತಾಕಾಶ || ೮೭

ಒಂದಿಖರಿಮ್ಮೆಡಿ ಯೋಂದು ತಾನಿಂ
 ತೆಂದು ಸುಮಹಾಭೂತಪಂಚಕ
 ಧಿಂದ ಹೋಣಿಗಿಡುದಾಮಹಾವೈಕುಂತವೆಂತೆಂದು |

ತಂದೆ ಕೇಳ್ಯ ಯಿವನದೀಲ್ವ
ನೊಂದು ಗೂಡಿಯು ಮೂಡುತ್ತೇಕಾಗ
ಳಂದದೆಂಬರು ಸ್ವರ್ಗ-ಸರಪಾತಾಜವೇಳಾಪ ॥

೧೮

ಸುರಗಿರಿಯ ಬಳಸುತ್ತುಲಿಯದಾ
ಸುರಪರಿಳಂವ್ಯ ತವ್ಯ ಕೇಳಾ
ಗರಿದು ಸಾವಿರನವೆಸಹಸ್ರವ್ಯ ನೀಲಪರ್ವ
ಎರಡುಸಾವಿರದಗಲವಾಚಿಯ
ವರವರುಪವಾರಮ್ಯವೆಂಬಿದು
ಯಿರಡುಸಾವಿರಯೋಜನಂಗಳ ಶ್ಯೇತಗಿರಿಯಿಂದು ॥

೧೯

ಮತ್ತೆ ತಾನೊಂಬತ್ತುಸಾವಿರ
ಬಿತ್ತುರದಲಾ ಹಿರಣ್ಯವರಪವ
ದತ್ತಲಿಯದಾನಿಪಥಗಿರಿಯದಣೀಳಿಕಿಯಲಿ ಹರಿವಷ್ಟ
ಬತ್ತಿಹುದು ತಾ ನೀಲಪರ್ವತ
ವತ್ತಲಿಯದಾ ವರುಪಕ್ಷಿಂಘರು
ಪೋತ್ತಮೆವ್ಯ ಮದಣಿಂದ ತೆಂಕಲು ವರಹಿಮಾಳಿಂವ್ಯ ॥

೨೦

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ವೇರುಗಿರಿಯಾ
ಸರಸಿಜದ ಕಣ್ಣಕೆಯ ಪೋಲಿರೆ
ಪರಿಧಿಯೆಸಳಂದದಲಿ ಭಾಸುರಕೇತುಮೂಲಾಖ್ಯ
ಕುರುಪವರ್ಮ ಭದ್ರಾಶ್ವ ವೆಂಬಿವ್ಯ
ಕರಧಿಯೋತ್ತಿನಲಿಹವ್ಯ ನಾಲಕು
ವರುಪಗಳು ಗರಿಗಂಧಮಾದನಮಾಲ್ಯವಂತಗಳು ॥

೨೧

ಇಂತವೆಂಬತ್ತೊಂದುಸಾವಿರ
ಸಂತಿಯಲಿ ನವೆಣಿಂಡ ಪ್ರೋಂದಿಯ
ದಿಂತು ಪರ್ವತಪವರಕೆ ಯಾವ್ಯಾದಕಸಹಸ್ರಗಳು ।

ಇಂತು ತೊಂಬತ್ತು ಇಸಾವಿರ
 ಹಂತು ಪ್ರೋಂಬತು ಸಹಸ್ರಸು ರಗಿರಿ
 ಯಂತರಕೆ ನೇತೀಯಾಯ್ತು ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ತಾಲಕ್ಕೆ ॥ ೨೩

ಎಂಬುದಿದು ನೇಟೀ ಕಾಣಬಂದು
 ಹೆಂಬುದಕೆ ತಾ ಭರತವರುಷವೆ
 ದಂಬುರುಹಜಾಂಡಕ್ಕೆ ತಾ ಕಾರಣವೆದಕೆ ಕಾರಣವು ।
 ಶಂಬರಾರಿವಿರೋಧಿ ತಾನಿಹ
 ಜಂಬುವಿನ ವರಜಾಂಡವೆನಿಸಿದ
 ಯಿಂಬು ಪಡೆದಲ್ಲಿರು ನಾಗಿರಿಮಂಧ್ಯದಲಿ ಶಿವನು ॥ ೨೪

ನಂಬಿದರನುದ ರಿಹೆನೆಂದು ವಿ
 ದಂಬಿವಿಲ್ಲದೆ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ
 ನೆಂಬುವಭಿಧಾನದಲಿ ವರಶ್ರೀಜ್ಞೇಲವೆಂದೆನಿಸಿ ।
 ಎಂಬಿದ್ದೆ ತ್ರ್ಯಾಂಗದ ಲೋಕಗ
 ಖಂಬಿನೋಳು ನೇಟೀ ಶುಭಾಗಳೇವೃತ
 ಲಂಬುಜಾಂಜ್ಲಿ ಮೃಡಾನಿಯರಸನು ಶಿವನು ನೆಲಸಿರು ॥ ೨೫

ಸಕಲತೀಥಿಂಜ್ಞೇತ್ರವೆಲ್ಲವೆ
 ದವಿಳಬಲ ವಾಮನನ ಜರ್ಣಾದಿ
 ಪ್ರಕಾಶದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಲಕ್ಷ್ಯವೆದಡಗಿದವವೆಂದ ।
 ಸಕಲಜನರಕ್ಷಕನನಭಿಯದ
 ಕುಟೀಲನು ಬಲಿ ತಾನು ಮೂಳಿ
 ಜಕ್ಷಿತ ಭೂಮಿಯ ಕೊಡೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಾದಕ್ಷೀ ಜಗನು ॥ ೨೬

ನೇರೆಯದೆಂದರದಿನ್ನು ಶ್ರೀಸತಿ
 ವರನ ಪುಹಿಮೇಯ ಹೊಗಳಲಾಹೆನೆ
 ಹರಿಯ ಸ್ವೋಂದವತಾರ ಸ್ವೋಂದಕೆಂದು ಮಿಗಿಲೆಂದ ।

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳುತ್ತೇನ್ನೀ ಕೂರುವು
ವರವರಹ ಸರಸಂಹ ವಾಮನ
ಪರಶುಧರ ಶ್ರೀರಾಮು ಕೃಷ್ಣನು ಬೈಧ ಕಲ್ತಿಗಳ || ೨೫

ವರಮೆಹಾಮಹಿಮೆಯನು ಹೊಗಣುವೂ
ಡಜಿಯದ್ವೈ ತ್ರಿತ್ಯಾಧ್ಯಾವೆಂದರೆ
ಸರರ ಪಾಕೇ ಹರಿಯ ಹೊಗಣುವೇಡರಸ ಕೇಳಂದ |
ಸರಸಿರುಧಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಮನ
ಜರಣಾದಳಾತೀಗೆ ನೆರೆಯದೆಂದರೆ
ಹಿರಿದು ಚರಿಗಂದಿಲ್ಲ ನೋಡಲಿಕಢಿಕಸಮರೆಂದ || ೨೬

ಆಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ವರ ಸಾರಧಿ
ಯಾಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ವರ ಭಾವನ
ಧಾಹರಿಯೆ ನಿಮ್ಮವರಿಗಿಂ ಪರವರಿಡ ಕೊಡುವಾತ |
ಆಹರಿಯೆ ತಾನಾದಿನಿಗವು
ಪೂರ್ಯಹಡೂರನು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ
ಗೇಜದಲಿ ಸಿಳುಕಿದನು ಗದಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ || ೨೭

ಹನ್ನೀಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಾರಿದು.

ಹನ್ನ ರಂಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸುಳಿಕನೆ.

ಸೋಮಕುಂಲಸಂಭವರು ಗಂಗೇ
ಕಾಮಿಸಿಯೆ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗದೆ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಂತನುಗೆ ಮುಕ್ತಳ್ಳಂ ಜನಿಸಿ ಮರಳಿದರು ||
ಜನವೇಜಯನ ಪೌರ್ವಿಕರ ವೃತ್ತಾಂತ

ಕೇಳು ಜನವೇಜಯ ಮನೋಹರ
ದೇಹಿಗೆಯಲೇ ನಿಮ್ಮ ಪುರುಷನ್ನಲ್ಲ
ಪಾಲಕಾರ್ಥನವನೆಂದು ವೈಶಂಪಾಯ ಹೇತಿದನು |

ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿ ಪೂರ್ಣನಾಥನ
ಲೋಲಭಾರತಭೂಪ್ರಕಾರರ
ಉಲಿಸುತ್ತ ಜ್ಯೇಷ್ಠನಿಸುಮಂತುವ ನನೆದು ಕೃಕೊಂಡ ||

ಮೇಲೆ ಹೇಽಿದ ಭಾರತಾಖ್ಯದಿ
ಕಾಲರೂಪಮುಕುಂದ ಮಂಜುವ
ನೇಱಿಜನ್ನವೆ ಬಯಸಿದ್ದಿದ್ದೆ ಯೀಂಮಹಾಕಾಂತಯ |
ಹೇಱಬಾರದು ಕೇಳಬಾರದು

ಮೇಲೆ ಕೃವಲಾಖ್ಯದಿಗತಿಗಿದು
ಬಾಟಕೇಗೆ ಕಾರಣವು ಕೇಳ್ಯ ರಾಯ ಸೀನೆಂದ ||

ಅದಿಸ್ಮಿಯೋಳಂದಿಸಿದರು ದ
ಕ್ಷಾದಿವಿಮಳನವಪ್ರಕೇಶ್ಯರ
ರಾದರಂಬುಜಭವನ ಲೀಲಾಮಾತ್ರಸೂತ್ರದಲಿ

೮

೨

ಆದನವೆಲೊಳಗತಿರಮುನಿಯಂ
ದಾದನವನಿಂದೇಂಬ ಸುತ ಜೈಲು
ವಾದನ್ಯೈ ಹಿಮಕಿರಣಾತನ ಕ್ಷಣ ದೇಸೆಯಿಂದ ॥ ೫

ಆತನಿಂದವೇ ಬಟ್ಟಕ ತಾ ಕಳಿ
ಜಾತರಾದರು ಲೋಕದೊಳು ವಿ
ಖ್ಯಾತರೇ ಜನಿಸಿದರು ನಾನಾವರನ್ನ ಪ್ರೋತ್ಸಹಿಸಿ
ಜಾತನಾದನು ಬುಧನು ಇಂದ್ರಮು
ಸೋತು ತಾ ಗುರುಸತೀಯ ಜಾತರದ
ವೀತಗಾಯಿತು ಶಾಪ ಗುರುಗಳನಂದು ಇಂದ್ರಮುಗೆ ॥ ೬

ಎಲನ್ನೊ ಯತ್ತಿರುಯ ಸುತನೆ ಸಿನ್ನೆಯ
ಕಳೆಯು ನೊಂದುಗುವೆಂದು ಸುರಗುರು
ನಳನವ್ಯೈರಿಗೆ ಶಾಪವಿತ್ತನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ।
ಬಟ್ಟಕ ಸುರತ್ತಿ ಇಸರೀಲ್ಲರು
ನಳನಸಂಭವವಾಂತಿ ಪುನರಿ
ತಿಳಿದು ತಾ ಸಂಪೂರ್ಣಕಳನಾಗೆಂದು ವರವಿತ್ತು ॥ ೭

ಎಂದು ಸಂಕಜಸುತನು ಇಂದ್ರಗೇ
ಬಂದ ಶಾಪವ ನಿಲಿಸಿ ಕಳುಹಿದ
ನಿಂದು ಕುಲ ತಾನಾತನಿಂದವೇ ಯಾಯ್ಯ ಕಳಿವೆಂತ ।
ಬಂದುದಿನ ಬುಧನಿಳಯನುಜೀ ತಾ
ಬಂದು ರಮಿಸಲ್ಪಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಟಿದ
ನಂದು ಪೌರೂರವನುವನೆನಿಂದಾಯು ಕೇಳಂದ ॥ ೮

ಆಮೆಹೀಕಗೇ ಸಹುಷ ಸಹುಷಂ
ಗಾಮಹಾತ್ಯ ಯಯಾತಿ ಬಟ್ಟಕೇ
ಸೋಮಕುಲವೆರಕಾಯ್ಯ ಯದುಪ್ರಾರುಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ।

ಅಮೆಕಾಯಂದವೀಂದ ಯಾದವೆ
ಭೂಮಿಪರು ಜನಿಸಿದರು ಮತ್ತು
ಸೋಮವರಕುಲವರತೀಲಕರಾದರು ಪುರುಷುಂಗನಲಿ ॥

೨

ಯುದುಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಯಾದವೆ
ರುದಿಸಿದರು ಪೂರುವಿನ ದೇಸೆಯಿಂ
ದದುವೆ ಪೌರವೆಂತವಿನಿಸಿದುದಾದಿಪಜ್ಞಿತ್ಯಯಲಿ ।
ವಿದಿತಪೂರವಾನ್ಯಯದ ಜಾತದೊ
ಳುದಿತವರ ಸ್ವಾಪಕಥೆಯ ವಿಸ್ತೃತ
ವದನು ತಾಹೇತಿದನು ರಾಯಂಗೇಕ್ಕದೇಶದಲಿ ॥

೩

ಪೂರುವಿಂಗಾ ಭರತ ಭರತಗು
ಧಾರಪಾಠಿ ಸುಹೋತ್ತ ನಾತಗೆ
ಧೀರನಾತನು ಸೋಮವಂಕಲಾಮು ಸ್ವಪತಿಲಕ ।
ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮಯ
ಪೂರುವಿನ ಸಂತಾನದತ್ತಿಕಯು
ವಾರು ಹೋಗಣಲಿಕಾಳಮೀಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಮುನಿಪ ॥

೪

ಭರತನಾದುಕ್ಯಂತನಿಂದವೆ
ತರಿಸಿದನು ತತ್ಸ್ವವರ್ಣಸ್ವಪರಿಂ
ಹಿರಿದು ಸಂದುದು ಬ್ರಹ್ಮಕ ಭಾರತವೆರುಪ್ವಾಯುಲ್ಲಿ ।
ಭರತಸೂನು ಸುಹೋತ್ತನಾತನೆ
ವರಕುಮಾರಕ ಹಿನ್ನ ತಾನಿಭ
ಪುರಿಯ ರಚನಿದ ಹಿನ್ನನಾಪುರವೆಂದು ಹೆಸರಿನಲಿ ॥

೫೦

ಆಕುಮಾರಕನಿಂದ ಜನಿಸಿದ
ಲೋಕದೊಳು ವಿಖ್ಯಾತಕೀತಿಯು
ನಾಕೆಯೋಗ್ಯನು ಸೂರ್ಯಪುತ್ರಿಗೆ ಮರುಳಂಗೋಂಡಿರಲು ॥

ಆಕೆಯನು ಸೇರಿಸಿದನಾತಗೇ
ನಾಕಿಯೋಗ್ಯವೆಸಿಪ್ಪಾಗಿ ಶಿಪ್ಪನು
ಶೋಕಶೋಚನ ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು ತನ್ನ ನಂದನೆಯ || ೧೧

ಅರಸ ಕೇಳು ಸೂರ್ಯಪ್ರತಿಕೆ
ಗರಸನಾದನು ಬ್ರಹ್ಮ ತಾ ಸಂ
ವರಣಿನವೆನಿಂ ಕುರುಕುಲವು ತಾನಾಷ್ಟು ಕುರುವೆಂತ |
ವರಪರಂಪರೆಯಾ ಪ್ರತೀಪನು
ಧರಣಿಪರ್ತಿಯಾಫನಲಿ ಕಂತನು
ಧರೆಗಧೀಶರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನರಸ ಕೇಳಂದ || ೧೨

ಸರಸಿಜಾಸನ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪದ
ಲರಸಿಯಾದಳು ಗಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ಬ್ರಹ್ಮಲಿ ಮಕ್ಕಳು ವಸುಗಳಂತು ವಸಿಪ್ಪು ಶಾಪದಲಿ |
ನಿರಪರಾಧಿಗಳೇಯಾಜನ್ಮಾಂ
ತರಕೆ ಮರಣವ ಕಂಡರೂಬಿಂ
ಗಿರಲು ಭೂಲೋಕದಲಿ ದೇವವರತನು ತಾನೊಬ್ಬಿ || ೧೩

ನಾಮದಲಿ ಜನಿಯಿಸಿದನೆನಲಿಕೆ
ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳುನ್ನ ವಸುಗಳ
ದೇನಂದಾರಿಂದಾಯ್ತುದೆಂದರೆ ಮುಸಿಪನಿಂತೆಂದ |

ಅಪ್ಪುವಸುಗಳಿಗೆ ಶಾಪ ಕಾರಣ.
ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳುನ್ನ ವಸುಗಳ
ಸೈತ್ಯಮದಲಿ ಕಿಗಿ ಇಯನಂಗನೆ
ಭೂಮಿಯಾಳು ತಾನೊಬ್ಬಿ ನೃಪತಿಯ ವಧುವನೊಂಗಾಡಿ || ೧೪

ಆತ್ಮತಿರಲೋಂದಿನದೋಳಂದಳು
ನೋಡು ನಿನಗಾನಮ್ಮೆ ತವೆಜೀವೆನು
ರಾಧಿಯಲಿ ನಾನಿನ್ನ ನಮರೆಯ ಮಾಡಿ ಬದುಕಿಸುವೆ |

ನೋಡಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ರಸನಲ್ಲಿಗೆ
ಬೇಡ ಬಂದಳು ಸುಧೀಯನಾಗಲು
ಬೇಡಿದರೆ ತಾನರಸಿಯಾಚೆ ಯನಾಗ ಕೃಕೂಂಡ || ೮೫

ಎಲೆ ವರಾಂಗಿಯೆ ಯಮ್ಮೆ ತವೇಕೆಂ
ದೇಳಿನಿ ಕೇಳಿದೆ ಯಮ್ಮೆ ತಮ್ಮೆಯೆನು
ಬಟಕ ಲಲನಯ ಮಾತ ಗೇಳಿಯ ತನ್ನ ಪಿತ್ರಸಮರ |
ಸಿಳಿಯಕ್ಕೆತಂದೆಂದ ¹ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ರ
ಬಳಗಕಾಗಲೆ ಯೆನಗದಮ್ಮೆತ್ತದ
ಕಳಸ ಬೇಕನೆ ವಸುಗಳಾಗಲು ತಮ್ಮುನಾಡೆ ಯನು || ೮೬

ಪತಿಕರಿಸಿಯೆ ವೈಷ್ಣವಾಶ್ರಮ
ಹ್ಯಾತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಾಮಧೀನುವ
ಮತಿಮಣಿದು ² ತಾವಂಟ್ಯಜನಗಳು ಬಿಟ್ಟು ತಸ್ಕುರದಿ |
ಗತಿಯ ಮಾಡಲಿಕಾಕೆ ಮುನಿಪನ
ಹ್ಯಾತಿಯ ಬಿಡದಿರೆ ಯರಲಮ್ಮುಳ್ಳನ
ತತೀಗಳಲಿ ಸದಬಹಿಯೆ ನೋಯಲಿಕಣಿತಾಮುನಿಪ || ೮೭

ಬಂದು ವಸುಗಳ ಸೋತ್ಯಮಕಾಗಲ
ನೊಂದು ಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟನೊಬಸಿ
ಗಿಂದುವದನೆಯ ಕೂಟ ರೂಢಿಗೆ ಘಟಸಬೇಡೆಂದು |
ಇಂದುವದನೆಯ ಕೃಯ್ಯೆ ಮರಣವ
ದಿಂದುವದನೆಯ ಮಾತ ಕೇಳಿದ
ತಂದಗಾಗಲಿ ಯೆಂಟುನೂಱಿ ವಶ್ವರಾಂತ್ಯಾದಲಿ || ೮೮

ಕೋಲುಮಂಜದ ಮೇಲೆಯಲಗಿನ
ಸಾಲಲೇ ಪವಿಸಿಸಲಿ ಬಟಕವ
ನೇಡುಮಾಸಂಗಳಲಿ ದೇಹವ ಬಿಡುವನ್ನೆ ಯೆಂದ ³ |

1 ಬಳಗ ಬಂದಿಂತಾದ, ಗ. ಘ. 2 ನಡವಾದರಿ, ಗ. ಘ. 3 ಕಾಳದೋಳಗೆ, ಅ

ಇಕ್ಕೆಳಂಗಳು ತಾವೆಂಟುಸೂವಿರ
ಮೇಳವಿನಿ ಬಂದೂಜೀದಂದದಿ
ಮೇಲು ನೋವಜುದೆಂದು ಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟುನೇಬುಂಗೆ || ೮೮

ಉತ್ತದವರಿಗಿಂತೆಂದ ಸೀವಿ
ಯಿಳಿಯೊಳಗೆ ಜನಿಸೆಂದು ಸೇವಿಸಿ
ಬುಟಕೆ ಸಹ್ಯಕ ನೀವು ಮರಣವ ಗಾಂಭುದಾಷ್ಟುಕೆ |
ಲಲನೆಗೆಂದನು ಸಿನ್ನು ಭೂಮಿಯ
ವೋಳಗೆ ಪತಿ ತಾ ನಲ್ಲಿನೀನೀ
ಯಿಳಿಪತಿಯ ರಿಪುವಾಗಿ ಜನಿಯಿಸು ಘಂಡರುಹಿಂದ || ೯೦

ಎಂದು ಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಯ
ಮುಂದಿರಿಕೆ ತಿರುಗಿದನು ಧ್ಯೇನುವ
ನಂದು ಮರಣಿಚಿ ಮನ್ಯೆ ಬಂದಪನಾವಸೀಫ್ ಮುನಿ |
ಅಂದು ವಸುಗಳಿಗಾಯ್ತು ಶಾಪವ
ದಿಂದುವದನೆಯ ಮಾತ ಕೇಳಲು
ತಂದೆ ಕೇಳ್ಯ ರಾಯ ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಳಾರಲ || ೯೧

ನಿರುತ ತನ್ನ ಯ ಬುದ್ದಿ ಕರ ಸುಖ
ವರಂಸ ಗುರುಗಳ ಬುದ್ದಿಯಹರ
ತರಕೆ ಸಾಧನ ಪರರ ಬುದ್ದಿ ಹಿನಾಶಕಾರಣವು |
ನಿರುತವೆದು ತಾ ಪ್ರಾಯಕಾರಣ
ಸರಸಿರುಹಮ್ಮಿಯರುಗಳಂಗೀ
ಕರಿಸಿದುದು ಕಡು ಕೆಪ್ಪ ವಸುಗಳ ಯುವತಿಮತವೆಂದ || ೯೨

ವಸ ಗಳಿಗೆ ನಾರದರು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಯಿಸಿರಂದು ಹೇಳಿವಿಕ.

ಅತ್ಯ ಕೇಳ್ಯ ರಾಯ ವಸುಗಳ
ಚಿತ್ತ ಕಾದಿತು ಕಾವೃದಾರಪ

: ಧರ್ಯೋಳಂಗ್ಯೇದಸಿರ ತಪ್ಪದು ಕೇಡು ತವಗೆಂದ, ಗ. ಫ್ಲ.

ಮೈತ್ಯಗಳಿನೆ ಯೆಸುತ ಜಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ನಾರದನು |

ಅತ್ಯ ಲೈತಂದವರಿಗೆಂದನು

ಪ್ರತಿರಹುದಾವರುಣನರಸೀಗೆ

ಪ್ರತಿರಹುದಾವರುಣದೇವರಿಗೆಂದು ಸೇಮನಿದ ||

—೪೩

ಗಂಗಾವರುಣರಿಗೆ ಮಾನುಭಜನ್ಯ ಕಾರಣಪ್ರಕೃತಿ.

ಅವರು ಮಾನುಪಯೋನಿಗ್ರೀದುವ

ಹವಣಿಧಾಪ್ರದು ಕರ್ಮವೀಂತಹು

ದವರಿಗಾಪ್ರದಣಿಂದ ಮಾನುಪಯೋನಿ ಸಮನಿಸಿತು |

ಅವರಿಗೆ ಹೇತಿದನು ನಾರದ

ನವರ ಪೂರ್ವದ ಶಾಂತಿಗಂಗೆಯ

ಭವಗಳನು ಕೇಳಿಂದು ವಸುಗಳಿಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ||

—೪೪

ಬ್ರಹ್ಮಸಭೀಗೆ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಆಗೆವಾನ.

ಬಂದುದಿನ ಸರಸಿರುಹಪ್ರತಿನ

ಮಂದಿರಕೆ ಕಳಿಮೌಳಮುಖ್ಯರ

ವ್ಯಂದ ವೇಲಗಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳುರೆ ಗಂಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು |

ಅಂದರ್ದೋಲಗಮೆಧ್ಯದೊಳಗಾ

ಯಿಂದವರಸೆಯ ವಸ್ತು ಸಡಿಲಲಿ

ಕಂದು ಸರಸಿಜಸುತ್ತನು ವೊದಲಾಗಿಳಿಂಧಾಕಜರು ||

—೪೫

ಗಂಗೆಯ ವಸ್ತು ಪ್ರಜಾರಲು ವರುಣನು ನೋಡುವಿಕೆ.

ಕಂಡು ಕಣ ನು ಮುಂಚೆ ವರುಣನು

ಕಂಡು ನೋಡಲಿಕಾಗೆ ವಾಣಿಯ

ಗಂಡ ನೋಡಿಯೆ ದೃಷ್ಟಿಭೇದವನೆಱುದನಾಕ್ಷಣಕೆ |

ಹೆಂಡಿರೊಳಗತ್ಯಾಧಿಕೆ ಯಾಕ್ಷಣ

ಗಂಡನ್ನೂಗಳಜ್ಞಿತು ಭೇಗದಿ

ಕೊಂಡಳ್ಳು ತಾ ಜಾಸ್ತಿದುಡಿಗೆಯ ಮರಳ¹ ಸಂವರಿಸಿ ||

—೪೬

¹ ಜರಿದವಸ್ತು ಪನಾಗ, ಗ. ಘ.

ಬಂದು ಗಂಗೆಯು ವರುಣದೇವರ
ಮುಂದ ತೊಡೆಯಲು ಮೆಟೆಯೆ ಸರಸಿಜ
ನಂದನನು ತಾ ವರುಣಗೆಂದನು ನೀನು ಮಾನಿಸಿಯ ।

ಆ ವರುಣನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಕಾಪ.
ಸಂದ ವೆಸ್ತ್ರಾಪು ಸಡಿತೆ ನೋಡಿದೆ
ಯೆಂದೊಡೆಂದನು ನನ್ನ ಸ್ವಸ್ತ್ರೀ
ಯೆಂದು ನೋಡಿದೆ ದೇವ ತಾನಿದಕ್ಕೆನು ಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೫

ತನ್ನ ಯುವತಿಯ ಮಾನಹಾನಿಯ
ಮನ್ನ ಸುಪ್ರದೇ ತನೆ ಯೆಂದರೆ
ಭೀನ್ನಗಾಳಿಕಾಗದೆಂದನು ಮುಖದು ಕರುಲಜನು ।
ಇನ್ನು ನೀ ಜನಿಸಿಳೆಯ ಸೃಪರಲಿ
ಇನ್ನು ವಾಗಿಯೆ ಶಾಂತನಾಮದಿ
ಮನ್ನ ನೀನಂಚನ್ನ ಮಾತನು ಮಾಜಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ॥ ೨೬

ನಾವು ಪ್ರಶ್ನಾ ಮುಕಡಲ ತಡಿಯಲಿ
ತಾವು ಕೃತಯುಗದಾದಿಯೋಳು ತಾ
ನೋವಿ ಮಿಂದುತ್ತಿರಲು ನಿನ್ನ ಯ ತೀವ್ರತೆಗಳಲಿ ।
ಈವೆನುತ ಹೊಯ್ದುಲಿಕೆ ನಿನಗೆಯು
ನಾವು ನುಡಿದೆವು ಶಾಂತನಾಗ್ರೇ
ಭಾವ ವಲ್ಲ ನೆ ಮಾಜಿ ಹಾಯ್ದಾನಮ್ಮೆ ತಾಳವನು ॥ ೨೭

ನೀನು ಕೆಡಿಸಿದೆ ಯಿದಕೆ ಶಾಂತನು
ನೀನಂದಹಂಡ್ಯೆ ಯೆನಲು ಗಂಗಾ
ಮಾನಿಸಿಯು ಬಿನ್ನೆ ಪುನಿ ಯನಗೇನೆಂಬುಧಭಿಧಾನ ।
ನೀನು ಪಂಕಜನಾಭನೆ ಮಹಾ
ಮಾನವದಗಳ ಜನಿತ ನಿನ್ನ
ಲ್ಲೀನು ತಾನಪರಾಧವಿಲ್ಲವು ದೇವಿ ಕೇಳಂದ ॥ ೨೮

ನಿನ್ನ ವಸ್ತುವು ತಾನೇ ಸಡಲಿತು
ಬೆನ್ನ ಲೇ ಸಂಪರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಿ
ನಿನ್ನ ಲೇನಪರಾಧ ಶಾಪಕೆ ತಾಯೆ ಹೇಳೆಂದ |
ನಿನ್ನ ಪತಿಯನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಯ
ಮುನ್ನಿ ಸಂಗದಲ್ಯಿಯ ವೆಂದನು
ಮನ್ನ ಕೈಯಲವರಿವರಿಗೆ ತಾ ಕಮಲಸಂಖವನು || ೫೮

ವರಣನು ಶಂತನವಾಗಿ ಜನಿಸುವಿಕೆ.

ಎನಲು ಶಂತನುವಾಪ್ತಿ ತೀಪನೆ
ತನಯನಾದನು ಜನಪ ಕೇಳಿ
ದನಿತುವನು ವರ್ಜಾಗಳಿಗೆ ನಾರದ ಹೇತಿ ಕಳಂಹಿದನು |
ಜನಪ ಕೇಳ್ಯ ಬಟೀಕ ವಸುಗಳು
ಮನದಿ ಹರುಷಿಸಿ ಯಿಶ್ವದು ಗಂಗೀಗೆ
ಮನದ ದುಗುಡವ ಹೇತಿ ಬಿನ್ನದ ಮಾಡಿದರು ಬಟೀಕ || ೫೯

ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಾಟ್ಟಿದೋಡನೆಯೇ ಕೊಲ್ಲಿಂದು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಬೇಡುವಿಕೆ.

ತಾಪು ಜನಿಸುವೆವೆಮು ನಿಮ್ಮಲಿ
ನೀವು ನಮ್ಮನು ಕೊಲುವುದಾಷ್ಟೇ
ದೇವಿ ಯೆಂದರೆ ಹರ ಹರಾಯಿದನಾರು ಮಾಡುವರು |

ನಿಂದು ಹೇಳಿದೊಡಾಪು ಮಾಡಲಿ

ಕಾವಪಾತಕ ಶಿಶುವಿನಾಶವು

ನೋವುದೆಮ್ಮೆ ಷ್ಟು ಕಡೊಳ್ಳಬ್ಬನ ಕೊಲ್ಲದುಣುವುದು || ೬೦

ಮಾತೆ ಭೂಮಿಯೋಳಂಟುಕತಕವೆ

ನಾತ ಬದುಕುವ ತೀವ್ರಪೌರುಪ

ದಾತ ತಾ ಕೃವಲ್ಯಾನಾಥನ ಮನಕೆ ಬಹನಾತ |

ಆತ ನಿಮಗಿಹನೆನಲು ಹರಿಪದ

ಜಾತೀಯಂಗೀಕರಿಸಿ ಯಿರಲಿ

ಕಾತು ಬಂದನು ಬೇಂಟಿಯಾಡುತ ಶಾಂತಭೂಪಾಲ || ೬೧

ಕಂತನುವಿಗೆ ಗಂಗಾದರ್ಶನ

ಬಂದು ಗಂಗಾತೀರದಲು ತಾ
ನಿಂದಿರಲು ಸುರನ್ನದಿಯು ಮೆಲ್ಲನ್ನ
ಬುದಳಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಕಂಡನು ಶಂತ ಹರುಷದಲ್ಲಿ |
ಬಂದಯುವತಿಯ ಸೆಂಗ ಹಿಡಿದನು
ಮಂದಿರಕೆ ನಡೆ ಯೆನೆಲು ಸುರನ್ನದಿ
ಯೆಂದಳನಗೋಂದಿಹುದು ಭಾವೇಯು ಸಲಿಸುವ್ವೆಳೆ ಬಹೆನು || ೪೫ |

ಎಂದು ಸಲಿಸುವ್ವೋಡರಿದು ನಿಮಗೆ
ದೀರ್ಘೇನೇನೇನಂದು ಕೇಳಲಿ
ಕಂದಳೀ ಸತಿ ಶಾಂತರಾಜಗೆ ಭಾವ ಕೇಳಂದ |
ಇಂದು ನನ್ನನದಾರು ನಿಂ ಹೇ
ತೆಂದು ಕೇಳಲು ಬೇಡ ನಮ್ಮೆಯು
ಇಂದವನು ನಿಂ ನೇನಿಸಣಾಗದಿದನುಣಿ ಮಾಡದಿರಿ 1 | ೪೬ |

ಎಂದು ತನೆಗಾಜ್ಞೆ ಯನು ಕೊಡುವಿರಿ
ಯೆಂದು ನೀವಿದ ಮರೆವಿರಾಗಲೆ
ಯಂದು ನಿಮ್ಮನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿಹೆನಬೆನಲು ಕ್ಷುಕೊಂಡ
ಅದನ್ನೊಷ್ಟಿ ವಿವಾಹವಾಗುವಿಕೆ.

ತಂದನಾಕೆಯ ತನ್ನ ಮಂದಿರ
ಕಂದು ವೇದೋಕ್ತ ದಲಿ ಗಂಗೆಯ
ನಂದು ಕಂತನು ಮದುವೆಯಾದನು ಭಾವ ಕೇಳಂದ || ೪೭ |

ಆದಿನಂಮೊದಲಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ
ಭಾಧಿಸುವೆಳಾಗಿಪತು ಹುಟ್ಟಿದ
ಯಾದಿಕಾಲದ ವಸುಗಳೀಳಿನು ಕೊಲುತ ಬರುತ್ತಿರಲು |

1 ನೇರ್ಣಿ ವಾನಮಣಿ, ಗ. ಖ.

ಮೇದಿನಿಗೆ ಕೊತುಕವೆ ಬೀಳುತ
ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ತನ್ನ ಭಾವೆಯ
ನಾದಯಾಂಬುಧಿ ಶಾಂತ ಕಂಡನು ಶಿಶುವನೆಂಟುದ || ೪೮

ಅದನು ಕೊಲ್ಲಿಸುಬಾರದಾನೇ
ಸುದತಿಯಿಂದಾಕೆಂಳದೆ ಹೇಳುವ
ಹದನ ಕಂಡನು ಶಾಂತಭಾಪನು ಬಂದು ಗಂಗೆಯನು |

ಈ ಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಟೇವೆಂದು ಶಂತನುವಿಕನ.

ಸುದತಿ ನೀನಾರೀಸುವುಕ್ಕೆ ಇ
ನೇಂದೆದು ನೂಡಿದೆ ಜಲಧಿಮಧ್ಯದಿ
ಹದನು ತಾನೇನಿರಂ ಯಿನ್ನೀ ಮಗನ ಕೊಲ್ಲಿರಿಂ || ೪೯

ಎಂದು ಜಾಖಿಯಲು ನ್ನು ಪನು ನಾರಿಯ
ಕಂಡನನು ತಾ ಸೆಳ್ಳದುಕೊಂಡನ
ದಂದು ಹುಟ್ಟಿದರಾಮ್ಮುಹೂರ್ತದ ಸಮಯಮಧ್ಯದಲಿ |
ಇಂದುಕುಲಗುರು ವೇಳಬ್ಬ ಮತ್ತು
ಗಂದು ದೌರ್ಪಡಿಜನಕ ಗೋತ್ತಂ
ರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದುವರು ಕೃಪ ಕೃಪಿ ಭೀಮ್ಮಾಸಂಗಡಲು || ೫೦

ಕೃಶರಾಘವನುವಿನ ವೀಯರವ
ನಾಶರಸ್ತಂಬಿದಲಿಬಿರ
ನಾಶರತಾ ಉದಲು ಕಂಡನು ಕೃಪನ ಕೃಪಿಸಿಹಿತ |
ಆಶಿಶುಗಳಿಬಿರನು ತಂದಪ
ನೀಶಿಶುಗಳಹೆಡೆನುತ ಶಾಂತನು
ಹೀತ ಸಲೆ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟನವರಿಗೆ ಹೆಸರ ಕೃಪಕೃಪಯು || ೫೧

ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಗ ಗಂಗೆಯ
ನಂದನನ ಕೊಲಲೀಸದಿರಲಿ
ಕೃಂದು ಕೊಪಿಸಿ ಗಂಗೆ ಹೊರಿಷಂ ಮಗನನೂಡಿಗೊಂಡು |

ಅಂದು ಸುರಗುರುವಿಂದಲೋಹಿಸಿ
 ಕಂದನನು ಇಮೆದ್ದೈ ರಾಮುನ
 ಮಂದಿರಕೆ ಪರುತವಿಸಿ ಕಂತಾರ್ಭಾಸ ಕಲಿಸಿದಳು ॥ ೪೨
 ಬಟಕ ಯಿನ್ನೂ ಒಬ್ಬದಕಾತನ
 ನೊಲಿದು ಗಂಗಾನದಿಗೆ ತಂದಳು
 ಕೆಲವುದಿನಕಾಕಾಂತ ಬಂದನು ಬೇಂಟಿನೆವದಿಂದ ।
 ಗಂಗೆಯು ಭೀಮ್ಮನನ್ನು ಶಂತನುವಿರೆ ಒಮ್ಮನಿಕೆ
 ಬಳಲಿ ಗಂಗಾಜಳವನಾಳಣತ
 ಜಲವ ಕಾಣದೆ ಶಾಂತಭೂಭೂಜ
 ಬಟಕ ಕಂಡನು ಭೀಮ್ಮದೇವನ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮಃವ ॥ ೪೩
 ಸುರನೆದಿಯ ಶಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಟ್ಟಿಯೆ
 ಮರಳ ಹಿಂದಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು
 ತರಳನಿವೆನಾರೆನುತ್ತಲಿರಲಿಕೆ ಗಂಗೆ ನಡೆತಂದು ।
 ಅರಸ ನಿನ್ನ ಯ ಪುತ್ರನಿತನು
 ಪರಶುರಾಮನ ಶಿಷ್ಯ ನಿಮ್ಮಯು
 ಶುರಕದಿತನನೊಯ್ಯಾದೆಂದಳು ಗಂಗೆ ವಿನಯದಲಿ ॥ ೪೪
 ಮಗನ ಕೊಟ್ಟಳು ಬಣಿಕ ಶಾಂತಂ
 ಗಂಧಾರನ ನೆನೆಯುತ್ತ ಶಾಂತನು
 ಇದೆ ಭೂಸುರತತೀಗೆ ದಾನವ ಬಿತ್ತ ಪೂಜೆಸುತ್ತ ।
 ಮಗನ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಕೊಂಡು ಗಂಗೆಯೆ
 ನಗುತಲೇ ಬೀಳೆತ್ತಿಂದು ಮಂಗಳ
 ನಿಗಮಫೋಽಷದಿ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಿನ್ನನಾಪುರವ ॥ ೪೫
 ಬಂದು ಭೀಮ್ಮನು ಕೃಪನು ಕೃಪಿಗಳ
 ನೊಂದು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿಯೆ
 ತಂದೆ ಸಾಕಿದ ಶಾಂತ ಮೂವರನರಸ ಕೇಳಿಂದ ।

ಹಿಂದೆ ನೂಜ್ಬಿದಲಿ ಶಂತನು
ಮಂದಿರದಿ ತಾ ಗಂಗೆ ಯಿದಳು
ಕಂಡ ಭೀಷ್ಣನು ಹೆತ್ತು ಹೋದಳು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ || ೪೫

ಬಣಿಕೆ ಯಿನ್ನೂ ಅಭಿಧಕಾತನೆ
ಕಳುಹಿದಳು ಶಾಂತಂಗದೆಂಬೀ
ಸ್ವೋಳಕಾಫಿಯ ತಾ ಹೇಣ್ಣ ಕೇಳ್ಣರ ದೇವನನವರತ |
ಒಲಿದು ರಕ್ಷಿಪನವರಿಗಿಹಪರ
ನೆಲಿಗಳಲ್ಲಿ ವರಶಭವನೀಯಲಿ
ಬಣಿಕೆ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನು ಮನಮುಟ್ಟು || ೪೬

ಕರುಣಿಸದ ಕರಿವಂತಕಿಚಪರ
ವೇರಡವ್ಯಪರದೊಳಗೆ ತನ್ನನು
ನಿರುತ ನೆನೆವರ ಕಾವಣಾಮುರಮುಢನ ದೀಸೆಯಿಂದ |
ಮರತಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣಸೆಂದೇ
ಹರಿಯನಜಿತಗೆ ಹೊದ ವಾಗಳು
ಮರಸ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾವಲಿ || ೪೭

ಹನ್ನೆ ರಜನೆಯ ಸಂಧಿ ವರ್ಗಿದುದು,

ಇದಿಮೂರ ನೇಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಳನೆ.

ಸತ್ಯವತಿ ಜನಿಸಿದಳು ಶಾಂತಗೇ
ಜಿತ್ತುವಲ್ಲಭೇಯಾಗಿ ವೊದಲಲ್ಲಿ
ಹೆತ್ತು ಶ್ರೀವರನ ವೇದವ್ಯಾಸರೂಪಿನಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
 ಪಾಲ ಸೊಬರಿನ ಮೇಗಳಾತ್ಮನ
 ಮೇಲುನೋಟದಲಿನ್ನು ಹುಟ್ಟುವ ನೃಪರ ಸಡಗರವ |
 ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಜನಿಸಿ ಮಂಗಳ
 ತೀರೆಯಲಿ ಹರಿಯೋಡನೆ ಯಾಡುವ
 ಶೇಳಮೇಳದ ಪರಿಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿವ ||

೦

ಜಂದ್ರವಂಶದವರ ಮಹಿವೇ.

ಕಾಲವೆವರಲಿ ಕೈಯ್ಯನಿಕೆ ದು
 ಮೇಲೆ ಕಯ್ಯಿಕ್ಕುವರ ಕಾಣೆನು
 ಕೇಳು ನಿಮ್ಮುಖ ಪೂರ್ವಪೂರುಧರ ಜನನಮನ್ನ ತಿಯ |
 ಬೀಳುಕೆಂಡಳು ಗಂಗೆ ಶಾಂತನ
 ಮೇಲೆ ತಾಸಿನ್ನು ಉವತ್ತರ
 ಕಾಲ ಸವೆಯಲು ಬಿಟಕ ಸುತನನು ಕೊಟ್ಟು ವಹಿಲದಲಿ ||

—

ಶಾಪ ಹಿಂಗಿತು ಸುರನೆದಿಗೆ ಬಿಟ
 ಕಾಪರಾಕ್ರಮಿ ಭೀಷ್ಯ ಶಂತನು
 ಭೂಪತಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಬೇಳಿಗಿದನಬಿಳಿದಿಕ ಟವ |

ಉಪರಿಜರವಸುವಿಗೆ ಪುತ್ರ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಿಯ ಜನನ.

ಭೂಪ ಕೇಳ್ಯ ಯುಪರಿಜರವಸು
 ಹೋಪದಲಿ ವಾರಿಧಿಯಲಾಡುತ
 ಲಾ ಪುರಂದರಲೋಕವನಿತಯ ಕಂಡು ಮನಸಿಜನ ||

—

ಬಾಳಾದಲಿ ಬಿಸವೆಟಯೆ ಬಿದ್ದುದು
 ಹ್ಯೋಣಿಯಲಿ ರೇತನು ಬಿಟಕದ
 ಕಾಳಾತಲಿ ತನ್ನಾತ್ಮ ಪತ್ತಿಗಡ್ಡೆಯ ಬೇಕೆನುತ |
 ಮಾಳಾ ಪಾಂಚಾಲನೋಂದಜ

ಗೋಣಿನಲಿ ತಾ ಕವುಲದೀಲೆಯೋಳು
ಕ್ಷೇತ್ರಪತಿ ಯದ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದೂಡನು ಬಿರುಗಾಳ ॥ ४

ಧಾರಾಜನು ಮಿಾನಸ್ಸು ತಂದು ಕಡಿಯಲು ಮಕ್ಕಳು ನಿಕ್ಕು ವಿಕೆ.

ಹೊಡಿಯಲಾಗು ಕಡೆದು ಯಮುನೆಯ
ತಡಿಯ ಬಳಿಯಲಿ ಮಿಾನು ನುಂಗಿತ
ದೇಚೆಯಲೆದು ಶಾನೋಬಿ ಬಂದನು ಜೀಂಟೆಯಾಡುತಲು ।
ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಲಯಕೆ ತಂದಾ
ಮುಡದಿಗೆಯಲು ಬಟಕ ತಾನದ
ಕಡಿಯಲಿಕೆ ಸ್ತುತಿಪುರುಷರಿಬು ರ ಕಂಡು ಬೆಳಗಾಗಿ ॥ ५

ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಅರಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಂಗಳಿಸನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂರ
ಕ್ಕಿಸುವಿಕೆ.

ಮುಡದಿ ತನ್ನ ಯ ಪತಿಗೆ ತೋಱಲು
ನಡುನಡುಗಿ ಯಾವರಕುಮಾರನ
ಪ್ರೌಢವಿಪತಿಗವಸೀಯೆ ಯವನು ವಿರಾಟಪತಿಯಾಗೆ ।
ಮುಡದಿ ಯಾತನ ಮನೆಯಲಿರಲಿಕೆ
ಪ್ರೌಢವಿಪತಿ ಕೇಳಾಗಲಾಯಿತ
ದಾಖಿಗಿಗೆ ಧನಧಾನ್ಯದಾಗನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥

ಮುನ್ನ ತಾ ದೇವಾಂಗನಾವಧು
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಹರಿಯ ಭಜಿಸಿದ
ಜನ್ಮ ಗಾಯಿತು ಶಾಪ ನಾರದದೇವಿಯಷಿಯಿಂದ ।
ತನ್ನ ತಾ ಪ್ರಾಣಿಲಿಕ ಹೀನರ
ಕನ್ನ ತನದಲಿ ಸತ್ಯವತಿ ಯೆಂ
ದೆನ್ನ ಶಾಪದಲಿರಲು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮಪುರುಧನಲಿ ॥

1 ಹಿಡಿದನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ, ಕ. ೩.

ಸನ್ನಿ ಧಾನಕ್ಕುದು ಯೆಂದಾ
 ಕನ್ನೆ ಯನು ಪರುತವಿಸೆ ಸೂತನ
 ಕನ್ನಿ ಕೆಯು ತಾನಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳರನ ಕೇಳಂದ |
 ಕನ್ನಿ ಕೆಯು ಹೆಸರಾಯ್ತು ಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಗಂಧಿನಿ
 ಯಿನ್ನು ಕೇಳ್ತು ರಾಯು ಪ್ರತ್ಯರಕ್ಷಿಯ ನೀನೆಂದ ||

೮

ಆಕಸ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಪರಾಶರರಂದ ವ್ಯಾಸೋತ್ತಮ.
 ಅಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣ ತೀರದಲು ಪಿತ್ರ
 ವಾಕುಮಾತ್ರದಿ ನಾವೆಯಿಕ್ಕೆದ
 ಖಾಕುಮಾರಿಯ ನಾವೆಯೇಜಿದನಾಪರಾಶರನು |
 ನೂಕು ನಾವೆಯನಾತೆಟೂಕಕ್ಕ
 ನೂಕೆನಲು ನೂಕಲಿಕೆ ಮುನಿಪತ್ತಿ
 ಯಾಕುಮಾರಿಯ ಕಂಡು ಸೋತನು ಮತ್ತು ಗಂಧಿನಿಯ ||

೯

ಸೋತು ಹಿಡಿಯಲಿಕೆಂದಳಾವಧ್ಯ
 ವಾತಪ್ರೋನಿಪ್ರಂಗೇ ನಮ್ಮೆನು
 ವಾ ತಟದೊಳಹ ಜನರು ಕಾಣುವರೆಂದಳಾವನಿತಿ |
 ಈತ್ವರಿತವೇಕೆನಲು ಮುನಿಪತ್ತಿ
 ಯಾತತುಷ್ಣಾ ಮಂಜ ಸೃಜಿಸಯೆ
 ಕಾಂತೆಯನು ರಮಿಸಲ್ಪು ಸೊಳ್ಳಬ್ಬಿ ರಷ್ಟುವಂದಿತನು ||

೧೦

ಇಡದನಂತರಾನದಿಂದವೇ
 ಸಳಣಲೋಚನ ವ್ಯಾಸರಾಪೀಂ
 ದಿಳಗೆ ವೇದಾರ್ಥವನು ತೋಣಲಿಕೆಂದು ನಡೆತಂದ |
 ಒಲಿದು ಮಿಂದನು ಸತ್ಯವೆತೆಯಾ
 ಹಲವು ತಪಸಿನ ಫಲವದಾಕೆಗೆ
 ಜಲರುಹೋದರನೆಂದುಮಣಿಯದೆ ಸತ್ಯವೆತೆಸುತನ ||

೧೧

ನೇಲೆಯನಣಿಯುದೆ ವ್ಯಾಸನೆಂಬರೆ
ದಿಳಿಯ ಮನುಜರ ಪೂರ್ವಾಶಿಯ
ಬಳಗಕಿದ ಕೋ ತಾನು¹ ಸಾಧನ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ |
ಭಟಕ ಕ್ರಿ ಪೆಯಲಿ ಮತ್ತುಗಂಧವೆ
ಕಳೆದು ಯೋಜನಗಂಧಿ ಮಾಡಿದ
ಜಲರುಹಾಕ್ಕನು ನಳಿನವದನೆಗದೆಂದನೊಂದುವನು ||

೮೩

ನೀವು ಜನಸ್ಯಾಳನಗದೆಂಬುದು
ದೇವಿ ಕೇಳಿ ಸತ್ಯವತ್ತಿಯೆಂ
ಧಾವಿಭುವು ಬೇಡಿದನು ತಾ ಸಲೆ ವಿನಯಪರನಾಗಿ |
ಭೂಮಿಪತ್ರಿ ಚಿತ್ತಪ್ರಸು ನಿಮ್ಮಯ
ಭೂಮಿಪರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯತ್ವೇ
ಕಾಮಿನೀಶನು ಮೂಲವಾದನು ರಾಯ ಕೇಳಂದ ||

೮೪

ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಸತ್ತಿ ಏತ್ರ ನಿಮ್ಮಯ
ಟೋಪವನು ತಾನೇನನುಸುರುವೆ
ನಾ ಪುರಂದರಮುಖ್ಯನಾಕಾಜಜಾಲವೆಣೆಯಲ್ಲ |
ಭೂಪ ಕೇಳು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ವನು
ರೂಪುಗಭ್ರವು ವಿಾನ ಒಸುಜಲಿ
ವ್ಯಾಪಿಸಲು ಜನಿಸಿದರು ಸ್ತುತಿಪುರುಷರಾಕ್ಷೇಣಕ್ ||

೮೫

ಭಟಕ ಮತ್ತುದ ಬಸುಜಲುದಿಸಿದ
ನಳಿನಲೋಚನ ಮತ್ತುಗಂಧಿನಿ
ಬಳಿಪುತಿರಲಿಕೆ ಸಂಗವಾಯ್ತು ಪರಾಕರವತ್ತಿಗೆ |
ನಳಿನನಾಭನು ಜನಿಸಿ ಯಾಕೆಯ
ಹಳೆಯ ಶಾಪವ ತಿಳಿದು ಶಾಪವ
ನಿಳಿಯಬಡಿದನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ||

೮೬

¹ ನರಕ, ತ. ² ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಜನಿಸಿದುದು ವಿಭುನವು ಮತ್ತು ಜರಂಡಿ, ತ.

ನಳಿನನಾಭನೆ ಕ್ಕೆ ಪೆಯುನಾಡ್ದೀ
ತಳಿಯಲಾಯಿತು ಮತ್ತೊಗ್ಗಳಿಗೆ
ಬಟ್ಟಕಲಾಕೆಯ ವರಸುಗಂಧಿಯ ಮಾಡಿಹನು ಮುನಿಪ |
ಇಳಿಯೋಳಾಕೆಯ ದೇಹ ಯೋಜನ
ವಳಿಯಪರಿಯಂತರ ಸುಗಂಧದ
ಬಳಗವಾಯಿತು ವ್ಯಾಸನಾಜೆಯ ಕ್ಕೆ ಪೆಯ ಭಾರದಲಿ || ೮೬

ಬಟ್ಟಕ ಯೋಜನಗಂಂ ಯಲ್ಲಿಂ
ದಿಳಿದನಭ್ರತಾಯಿನುರುಪಿಂ
ಗಳಿಂಜಣಾಪರಿಬದ್ದು ವೇದವ್ಯಾಸಪುನಿರಾಯ |
ಬಲಿದೂ ಕಮುಲದಳಾಯಾತಾಳ್ಳಕ
ನಿಳದು ಸತ್ಯವತೀಸುತನು ಮುನಿ
ತಿಲಕನಾದಸದಾಕೆ ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತಫಂದಿಂದ || ೮೭

ಆಗ ಈತನುವಿಗೆ ಸತ್ಯವತಿಯ ದಕ್ಷನ
ಸನ್ನೆ ವಿಪತ್ತಿನೊಳಂದು ತಾಯನು
ತನುಜ ಬೀಳೆಗ್ಗೊಂಡನು ಪರಾಶರ
ಮುನಿಪ ಕಂಘ್ಯಾತ್ಮವನು ಪುನರಪಿ ಕೊಟ್ಟಿನಾಸತಿಗೇ¹
ವಿನುತಕ್ಕ ಪ್ರಾ² ತೀರದಲು ಮೂ
ನಿನಿಯ ಕಂಡನು ಬೇಳೆಯಾಡುತ
ಜನಪ ಶಂತನು ಮರ್ಗಳಿಗೊಂಡನು ಮವನನೇಸುಗೈಯಲಿ³ || ೮೮

ಆಕುಮಾರಿಯ ರೂಪಿನೇಣಿಗೇ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲೆಯಿಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕಿನ
ಕಾಕುಯುವತಿಯರೇಕೆ ಭಾವಿನಿ ಸತ್ಯವತಿಯಿರಲು |

1 ಮುನಿಬ್ರಂಣ ಕಂಘ್ಯಾತ್ಮವನು ಕರುಣಿಸಿದನಾಸತಿಗೇ, ಇ.

2 ಯಮುನಾ, ಇ. 3 ಶರಹತಿಗೇ, ಕ. 3. 5. 5.

ಅಕುರುಷ್ಯಿತಿಗಧಿಪ ತಾ ಕಂ
ಥಾಕೆಯನು ಕೈವಿಡಿದು ಕರೆಯುತ್ತಿರ
ಲಾ ಕುವರಿಯಾದರಿಸದಿವ ಇಂ ನಾವೆಯೋಳಗಂದು || ೮೯

ಎನ್ನ ತಾ ಬಂದೊಬ್ಬ ಮುನಿಪತ್ತಿ
ಕಣ್ಣಿತನವನು ಕೆಡಿಸಿ ಯೆನ್ನ ನು
ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತನ್ನ ಯ ಮನದೋಳಗೆ ಸೇಸೆದು |
ಇನ್ನ ತಾಸಿಇನಂದುದ್ದೊ ಯೆನುತ್ತಲಿ
ಮಸ್ಸಿಸಿದರೇನಂದುದ್ದೊ ಯೆನುತ್ತಲಿ
ಕಣ್ಣಿ ತಾ ಬೀಳಾಗಿ ಧಮ್ಮವ ಸೇಸೆದಳ್ಳು ಸುನದೆ || ೯೦

ಜನಕ ಜನಸಿಯು ಕೂತುರ್ ಕೊಟ್ಟುರ್
ಯೆನಗೆ ವೆಲ್ಲಭನಾಗುವನ್ನ ಯು
ಮನಕೆ ಬಂದುದಸ್ಯೆದಲಾಗಿದದೆನುತಲಾತರಳಿ |
ವಿನುತೆಗಂಗಾತೀರದೆಡೆಯಲಿ
ವನುದ ಮೆಧ್ಯಾದಿಲಿಲೆಲು ಮಾಸಿನಿ
ಮನವ ಸಂವರಿಸಿರಲು ಬಂದಾನು ರಾಂತಭೂಜಾಂಜನು || ೯೧

ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಫಣಿಕಾಕಂಬವು
ನೂಕಿ ನುಗ್ಗುವ ಪಾಲಿಯಂತಃ ದದಿ
ನಾಕುಕೋಟಿಗಳಧಿಕ ಕಂದುರೆಗಳಂಟುಕೋಟಿಗಳು |
ಜೀಂಕೆಯಲಿ ರಥವಾಣಿಕೋಟಿಯು
ಲಾಕೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಭೂಪತಿ
ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಿಕರಣಾದನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೯೨

ಪರಿಮೇ-ದ ಪಥವಿಡಿದು ಬಂದಿ
ತರಳಿಯನು ಕಂಡಾರು ನೀನೆಂ
ದರಸ ಬೆಸಗೋಳಂತಿಸುವ ಕಾವುನ ಶರಕೆ ಹೈಯೋಗ್ಯಾತಿ |

ಅರಮನೆಗೆ ನಡೆಯೆನಲು ತಂದೆಯು
ಪರಮವೇಷನವೆಲಂಘ್ಯವೆನ ಕಾ
ತರಿಸಿ ಭಾಗ್ಯಮನೆಗೈರಥನು ಮರಳದನು ಮಂದಿರಕೆ ॥ ಅಣಿ

ಸತ್ಯವತಿಯು ಒಪ್ಪಿರಲು ಜಂತೆಯೀಂದಿರುವಿಕೆ.

ವಿರಹತಾಪದ ಬೇಗೆ ಭೂಪೂ
ಕ್ವರನ ಮುಸುಕಿತು ಬಣಿಯು ದೃಷ್ಟಿಯೆ
ನರಸ ಬಳಿ ಸಲಭಿಯೆನೆಂಟೊಂಬತ್ತು ಜಲಿ ಕರಿಯು |
ಮರಣವಿನ್ನೆ ಇನೆಂಬ ಜನದ
ಬಿರದ ಗುಜಗುಜನಭಿಡು ಯಂಮುನಾ
ಬ್ರಿ ವರನದಿತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಭೀಷಣ ಪೆಟುದರ್ಶ ॥ ಅಧಿ

ಕರೆಯುಸಿದ ಧೀವರನ ನಯ್ಯಂ
ಗರಸಿ ಯಾಗಲು ಬೇಕು ಕೊಡಿ ಯನೆ
ಯರಸಿಯಾದೋಡೆ ಮುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯವಾಳುವ್ವೋಡೆ |
ಅಷ್ಟಿದು ಸಲಿಸುವ್ರೂಡಿದನು ತನ್ನ ಯ
ವರಕುಮಾರಿ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತಿದ
ಸಿರುತ ಮಾತ್ರವುದಾದರಾಕೆಯು ನಿಸಗೆ ತಾಯಿತಳಿ ॥ ಅಧಿ

ಆದೊಡಿಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆ ನಾರಿಯ
ರಾದವರು ಭಾಗೀರಥಿಯ ಸುರಿ
ಮೇಡಿಸಿಯು ಸಲಿಸುವೆನು ಸಿನ್ನ ಯ ಮುಗಳ ಮಕ್ಕಳಗೆ |
ತ್ವಾದಿವಿಜರೀ *ಮುಖ್ಯಮುಸಿಜನ
ರಾದಿಯಾಗದಕಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯು *
ಮೇಡಿಸಿಯು ಸಾಮಾಜ್ಯಾಳಕ್ಷಿಷ್ಟ ಗದನಲು ಕೃಕೊಂಡ ॥ ಅಧಿ

* ತರಹರಬ್ರಿಹಾ ದಿದೇವರು ಸಾಕ್ಷಿಕಳೇ, * ಬಿಷ್ಟು

ಬುಡಿಕ ದಾಶನು ಸತ್ಯವತಿಯಳ
 ನೋಲಿದಲಂಕೃತಿ ಮಾಡಿ ಗಂಗಾ
 ಜಲತಟಾಕದಿ ತಂದು ಕಂತನುರಾಜಮೆಂದಿರಕ್ಕೆ |
 ಲಂನೆಯನು ಮಾಂಗಲ್ಯವಿಭವದ
 ಬಿಂಗದಲಿ ಶಭರಭಸದಿಂದವೇ
 ಯಿಳಿಸುರರ ವರಮಂತ್ರಪೂರ್ಣಾಪದಿ ತಂದನಾಭೀಷ್ಟ್ಯಾ || ೨೬
 ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಭೀಷ್ಟ್ಯಾನು ಹಿವಾಹ ಮಾಡುವಿಕೆ
 ತರಿಸುದನು ದಂಡಿಗೆಯಲಾಕ್ಷಯ
 ವರಮವಿಭವದಲಂದು ದಾಶನ १
 ವರಸುತ್ಯಯ ಕಂತನುಗೇ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದನು ಭೀಷ್ಟ್ಯಾ |
 ಉರವೆಣಿ ಮಗ ನುಕಿವ ಭೂಮೇಯ
 ನರಸ ಕೇಳಿಯೆ ಭೀಷ್ಟ್ಯಾದೇವಿಗೆ
 ವರವಸಿತ್ತನು ಮರಣವದು ಸಿಸ್ಮಿಳ್ಳಿ ಹೊಗೆಂದ || ೨೭
 ಎಂದು ಯೋಜನಗಂಧಿಸಹಿತಾ
 ಯಿಂದುಕುಲಸಂಭವನು ಕಂತನ
 ಮಾವ ಗಮಿಸಿವನರಸ ಹಸ್ತನಪ್ರುಂಗೆ ವರ್ಣಿತದಲಿ |
 ಬಂದು ಭೂಸುರತತ್ತ್ಯಿಯ ದಾಳಿಕೆ
 ಯಿಂದ ದಣಿಸಿಯೆ ಭೀಷ್ಟ್ಯಾದೇವನ
 ತಂದೆ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಭವನವ ವರಮುಹಾತ್ಮದಲಿ || ೨೮
 ಹೊಕ್ಕು ಸುಮುಹೊತ್ತದಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ
 ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ನೃಪನೀತಿಯಿಂದವೇ
 ತಕ್ಕರನು ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಕಂತನು ಕೆಲವುದಿನ ಸವಯೆ |
 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನವಾಯ್ತು ವರಸತಿ
 ಯೊಕ್ಕ ತನದಲು ಶಾಂತಪತ್ತಿಗೆ
 ಸಿಷ್ಟಿಕಂಕದ ಗಢವಾಯಿತು ದಾಳಿಹೊತ್ತರದ || ೨೯

ಕಂತನುಮಿಗೆ ಚಿತ್ರಾಗೇದವಿಚಿತ್ರವೀಯಾಜನನ.

ಅಯನದೇವರು ಜನಿಸಿದರು ತಾ
ವಯನದಲ್ಲಿ ಯನ್ನಾಗಿ ಯಿಬ್ಬಿರು
ನಯದಲವತರಿಸಿದರು ದಕ್ಷಿಣದುತ್ತರಾಯಾದ |
ನಿರುತ್ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಲು
ನಿರುತ್ವಾಯಿತು ಧರ್ಮವಾಗಿ ಇ
ಯರಮೇಣಿಯಗ್ರಾತ್ಮಾವಾಯಿತು ಭೂಕ ಕೇಳಂದ || ೪೮

ಬಟಕ ಯೋಜನಗಂಧಿಸ್ತುತ್ತರು
ಬಳ್ಳಪ್ರತಿದರು ಸೂರ್ಯತೇಜದ
ಶೈಲು ಕುಮಾರರು ಭೀಷ್ಯನನುಜರು ಹಿನ್ನಕುಲಾನ್ವಯರು |
ಲಲಿತಮಂಗಳಜಾತಿಕಮ್ಮವೆ
ಬಳ್ಳದು ಚಿತ್ರಾಗಂದನುಕುರುಕುಲ
ತಿಲಕನಾದ ವಿಚಿತ್ರವೀಯನು ನಾಮಕರಣದಲಿ || ೪೯

ಇರಲಿರಲು ಶಾಂತಾವನೀರಾತಿ
ಸುರರೊಳಗೆ ಬೆಳಿಸಿದನು ಬಟಕೇ
ಧರಣಿಯೊಡಿತನವಾಯ್ತು ಚಿತ್ರಾಗದಕುಮಾರಂಗೆ |
ಚಿತ್ರಾಗೇದನು ವೃತ್ತನಾಗಲು ವಿಚಿತ್ರವೀಯನ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನ

ಅರಸ ಕೇಳ್ಳ ಕೇಲವು ಕಾಲಾಂ
ತರದೊಳಾತನು ಕಾದಿ ಗಂಧ
ವರೊಳಂ ಮಂಟಿದನು ಪಟ್ಟವಾಯ್ತು ವಿಚಿತ್ರವೀಯಂಗೇ || ೫೦

ರಾಯ ಕೇಳ್ಳ ಸಕಳರಾಜ್ಯ
ಶ್ರೀಯನಾತಂಗಿತ್ತು ಭೀಷ್ಯನು
ತಾಯ ಜಿತ್ತುವ ಪಡೆದು ಮಂಚಿಸಿದನು ಇಗತ್ತುಯವೆ |

ರಾಯಕುವರನ ಮೆದುವಗೆಬುಜದ
ಇಂಡುತ್ತಾಷ್ಟಿಯರನು ವಿಭಾರಿಸಿ
ಹಾಯ್ ನಾ ದಣದುಂಣನೆಂಂದು ವಿವಾಹಮಂಟಪಕ್ಕೆ ॥ ೩೪

ವಿಚ್ಕೆಪೀಯ್ ನ ವಿವಾಹ.

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಾಹ್ಕತ್ವವರ್ಗವ
ಜಕ್ಕಿಬಡಿದು ವಿವಾಹಕಾಲೀಯ
ಜೆಲ್ಲಿ ಗಂಗಳ ಕರುಳಮುಖಿಯರ ಮುಂವರನು ಹಿಡಿದ
ಫ್ಲಾಳಕಯ ಪಟ್ಟಿಭಟ್ಟರ ಫ್ಲಾಳಿಸಿ
ಮೆಲ್ಲಭೀಪ್ತನು ಪುರಕೆ ತಂದವ
ರೆಲ್ಲರನು ತಮ್ಮೆ ಒಗೆ ಮೆದುವಯ ಮಾಡಲನುಗ್ಗೆದ ॥ ೩೫

ಆಕರುಲಲೋಽಭನೆಯರೋಳು ವೊದ
ಲಾಕೆ ಭೀಷ್ಟನೆ ಗಂಡನೆಂದೇ
ನೂಕಿ ಭಾಷೆಯ ಮಾಡಿ ಸಿಂದಳು ಭುಲದ ಬಲುಹಿನಲಿ
ಆಕೆ ಮೂರಾಲಿ ಮಿಕ್ಕ ವರು ಬರ
ಶೀಕುಮಾರಂಗೆಂದು ವೈದಿಕ
ಲೋಕೆಷ್ಠವೆದಿಂದ ಮೆದುವಯ ಮಾಡಿದನು ಭೀಷ್ಟ ॥ ೩೬

ಅಂಬಾಭೀಷ್ಟ ರ ಕಲಕ.

ಅರಸ ಜಿತ್ತ್ಯಾಸಂಬಯೆಂಬಳಿ
ದುರುಳ ಭೀಷ್ಟನ ಕೂಟವೆಲ್ಲದೆ
ಮೆರಣದೋಡನೆಯೆ ಕೂಟದೆಡೆಯಲಿ ಪಂಥ ಪಿಲ್ಲೆ ಂದು ।
ಕರೆಸಿದಳು ಭೀಷ್ಟನನು ಮುಸ್ಸೆನ
ಗರಸ ಸಾಲ್ಯಾನದೆಂದು ನಮ್ಮೆಯ
ವರಜನಕ ಸಂಪ್ರತಿಯು ಮಾಡಿರೆ ನೀನು ಹಿಡತಂದೆ ॥ ೩೭

ತಂದು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಮರಳಿ ಸಾಲ್ಪನೆ
ದಿಂದು ತಾ ಪತಿಕರಿಸನೇನ್ನನು
ತಂದು ತಾ ಮರಳಿಗಾಬ್ರಿಗ್ರಿಪ್ರೋಡೆ ಯವರು ಕ್ರೈಕೋಳರು |
ಇಂದು ನೀ ಹಿಡಿದಾಗ ಕೆಡಿಸಿದೆ
ತಂದುದಕೆ ತಾ ನರಸನಾದೊಡ
ದಿಂದುಮುಖಿಯಾರ್ಥಾನೆ ಧನ್ಯಾರ್ಥಿಂದೊಡಿಂತೆಂದ || ೫೮

ಎನ್ನ ಪ್ರತಪ್ರೋಂದಿಯಾದು ನೆಸಿತೆಯ
ರೆನ್ನ ವ್ಯಾತೆಯ ರೂಪಾರೆಂಬುದ
ಸಿನ್ನನಾ ಪತಿಕರಿಸಬಾರದು ಯುಪತಿ ಕೇಳಿಗಂಡ |
ಮುನ್ನ ಕೇಳಿಸಿನ್ನ ನೀಗಳು
ಮನ್ನ ಹೊಗೆ ಮನವಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಸಂ
ಪನ್ನ ನಳಿಕ್ಕುತ್ತನಾಣ ಕೇಳಿಗಂಡ ಕೆಡಿಯಿಂತಲು || ೫೯

ಸುರಳಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ಗಂಗಾ
ವರಸದಿಯ ತಟಿಗಾಗ ಭೀಷ್ಪತ್ರನ
ಶಿರವನೆರವನದೆನುತ ತಪಂಘಲ್ಲಿರಲು ನಾರಾನು |
ಸರಸಿರುವಸಂಭವನ ಸಭೀಯಿಂ
ಧರಣಿಗಿಡಿಸನಂಜೆಯಲ್ಲಿಗೆ
ವರಮುಖಿಯೆ ತಪವೇತಕೆಂದರೆ | ಸುಡಿದಳಾವನಿತೆ || ೬೦

ಪರಕರಾವರನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಅಂಬೆಗೆ ನಾರದೋಪದೇಶ.
ಸುರಸದಿಯ ಸುತನೆನ್ನ ಹಿಡಿತಂ
ವರಸನಾಗಾದೆ ಬಿಟ್ಟುನದಕೇ
ವರತಪವ ನಾ ಮಾಡಿ ಭೀಷ್ಪತ್ರನ ಕೊಲುವೆನೆಂದೆನಲು |
ಸರಸಿರುವಮುಖ ಕೇಳು ಬಳಿದೇ

ಹರಿಸಲಾಗದು ಪುರುಷರಾದರ
ನಿರುತವಾಡೋಡೆ ಪರಶುರಾಮೆಂಗಣುಹು ಹೋಗೇಂದ ॥ ೪೮

ಅತ್ಸೀತನ ಪರಮಾಗುರು ತಾ
ನಾತನಾಜೆ ಯ ವಿಂತಿ ನಿರುತವಿ
ಧಾತನನು ಸೀಕೆಗಂಡು ಬಾ ಯೆಂದಾತ ಹೇಳಿದನು ।
ಅತನನು ಬೀಳೆಗ್ಗುಂಡು ಮುಸ್ಸಿ
ಶ್ಯಾತರೋಡೆಯನ ಒನ್ನಕೆ ಬಂಡಪ
ಭಾರೇತು ಭರುಭಾಕ್ತಿಯಲಿ ಹೊಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ರಳು ವರತಪಳ ॥ ೪೯

ಬಿಳಲು ದೀಪರ ದೀಪನಾಕ್ಯಯ २
ಪರಿಯ ಕೇಳಿಂದೊಡ್ಕಾಕೆ ಹಿಂದಣ
ನಿರುತವನು ಬಿಸ್ತೃಸೆ ಕರುಣಾಕರನು ಹೋಣವಂಟು ।
ವರಶರಾಸನ ಪರಶುಸಹಿತಾ
ಪರಶುರಾಮನು ತೇರನೇಷ್ಯಿಯೆ
ವರಣಿಪಿಸ್ತ್ವೇಮುದಲಿ ಬಂಡನು ವರಕುರುಷ್ಯಿತಿಗೆ ॥ ೫೦

ಪರಶುರಾಮನ ಭಜಿಸಿ ಘಸ್ತಿಸ
ಪುರಕೆ ತಂದಳು ಏತಿಕ ಗಂಗಾ
ವರಕುಮಾರನು ಕೂಡಿ ವಾಸಿದ ಕರಿಯ ಕೇಳಂದ ।

ಅಂಬೆಯನ್ನು ಅಂಗಿಕರಣು ಇಲ್ಲಿದ್ದ ರೆಯುದ್ದ ಕೆಂಬ
ಎಂದು ಪರಶುರಾಮರ ಅಪ್ಪೆ

ಕರೆಸಿದನು ಭೀಷ್ಮನನು ನೀನೀ
ವರಸತೀಯ ಪತಿಕರಿಸು ಸೀ ಪತಿ
ಕರಿಸದಿದೋಡೆ ಕಾಳಗವ ಪತಿಕರಿಸು ಸ್ಥಳೆಂದ ॥ ೫೧

1 ಲಲಿತಾಂಗಿ, ಗಢ. ಭೃಗುಸುತ್ತಗೆ, ೩. 2 ಬರವಿದೇನಂಪಾಗಲಾಕ್ಯಯ, ೩.

ಸತಿಯನೊಲ್ಲಿನು ಬ್ರಹ್ಮಜಯ-
ವ್ರತಕ ತಸ್ಮಾವನಷ್ಟ ನಿಳನು
ಚಿತವ ಸೇನೆದಿಂದ ನಡೆಯಿ ಕೂಟಿನು ಕಾಳಗವ ನಿಮ್ಮೇ |
ನೃತನಿಧಿ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತದಲಿ ಸಂ
ತತವದಿಪ್ಪತ್ತಾಂದುದಿನ ಭೃಗು
ಸುತನೊಂದನೆ ಕಾದಲಿಕೆ ಕೇಳಿಯ ಬಂದರೊಲವಿನಲ್ ॥ ೪೫

ಗಂಗನೊದಲಾದಮಳನದಿಗಳು
ಜಂಗಮಶ್ರೀಯಾದ ವಸುಗಳು
ಹಿಂಗದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಭೀಷಣಿಗೆಂದರೊಂದುವನು |
ಮಂಗಳಾವ್ಯಯನೀತನೇ ನರ
ಸಂಗನೀತನ ಕೂಡೆ ಮಲೆದರೆ
ಯಂಗವೃತ್ತಪ್ರದೇ ಬೇದ ಮಗನೇ ಯೋಗೋಽಂತೆಂದೆ || ೪೬

ಅಂಗವಣಿದೊಡದದಳಿದು ಹೋಗಲಿ
ಹೆಂಗಳನು ಕೃಕೊಳನು ನಾನೆನ
ಲಂಗಜಾಸ್ತುಕೆ ಬೆಳಕ ದಾತಗೆ ಹೋಯನಾಸ್ತುವನು |
ಗಂಗನೊದಲಾಗಳಿಳವಸುಗಳು
ಹಿಂಗಿದರು ಸನ್ಮೌರ್ಧನಾಸ್ತುಽದ
ಲಂಗವೃತ್ತಾಹಿನೆ ಮರಳ ಭೀಷ್ಯನು ಪರಿಯ ಕೇಳಂದ || ೪೭

ಅಮಣಾಸಸನ್ಮೌರ್ಧನಾಸ್ತುವ
ನೇಮಿಸಿಯೆ ಕಲಿ ಭೀಷಣಿ ಭಾಗವ
ರಾಮೇಷಂದ್ರಂಗಾಗ ಭಾಗ-ವನ್ನದಕೆ ನಾಭಿಯನು |

ಆಗ ಯುಥಾವಾಗೆಲು ಪರಕುರಾಮಾರ ಪರಾಜ್ಯಯ.
ಹೋಮಿಸಿದನ್ದಳಿಳಿಗೊಸುರನೆ

¹ ರಾಧಿಪನು ಡಿರಫನ ಮಾಹಿತಿನು ಭೀಷ್ಯ ॥

ಭೂವಿಯೋಳು ಸೋತಂತೆ ಮಾಡಿದ
ರಾಮ ಭೀಷ್ಟುಗೆ ವಿರಘನಾದುದ ನೇನ ಹೇಣುವೇನು || ೪೮

ಮುನ್ನ ಸುರತ್ತಿ ಇಸವ್ಯೆಂದವು
ಜುಂ ವೇಯ ಪ್ರತಿ ಮಾಸಪ್ರಾಜೀಗೆ
ಭಿನ್ನವೀಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಹೋಗಲು ದೈತ್ಯನೋಬುವನು |
ಜನ್ಮಬಂದಪನವನು ಶಾಲಿಯ
ಚೆನ್ನೆಯನು ಕಂಡವೇನು ವೋಹಿಸಿ
ಯಿನ್ನು ನಾ ಶಿವನಜೆನು ಪಾರ್ವತಿಯುವತಿಪತಿಯಾಗೆನು || ೪೯

ಎಂದು ಭಾಗ್ಯವರಾವುಂಟಂದ್ರಮು
ನಂದವನು ತಾನಜಿಮು ನಾಧಿಯ
ಗೊಂದಿಯುಲಿ ಹುದುಗಿರ್ಫ ಚೈಕಾಜಿಯೆಂಟುಪರಿಯಂತ |
ಎಂದಿಗಾದರು ರಾಯ ಕೇಳಿ
ಯಿಂದುಧರ ನಾನೆಂಬ ಜೀವರು
ನಂದಿಹೋಗುವರ್ಯೆಸೆ ಯವದಿರಗಾಯದ ಶಿವವಪಾವು || ೫೦

ಬಿಷ್ಟಕ ಭೀಷ್ಟನ ಭಾಣಕಸುರನ
ನೊಲಿದು ತಾ ಗುರಿಮಾಡಿ ಭಾಗ್ಯವ
ಕುಲಶಿರೋಮನಣಿ ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಭೀಷ್ಟನುಪಟಳವ |
ನೀನೇ ಭೀಷ್ಟನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಡೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನಡೆಯುವಿಕೆ.

ಎಲೆ ಮಹಾಸತಿ ನಮ್ಮುವೊತನು
ಬಲುವಿಡಿದು ಕೈಕೊಳ್ಳು ನೀನಿಂ
ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡು ನೊಲಿದಂತೆ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಪರಶುಧರ || ೫೧
ನುಡಿಯ ಕೈಸಿಸುವೆನೆಂದು ¹ ಗುರುವವೆ
ಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಿರೆ ಸರಳವೋನೆ ² ಯಲಿ
ಕೊಡಹಿ ಬಿಸುಟನು ಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲ ಮಹಾವೃತ್ಸ್ಥಿತಿಯ |

¹ ಭಂಗಿಸಲೆಂದು, ಇ.

² ಮಳ, ಇ.

ಪ್ರೌಢವಿಯಲಿ ಕುಜಿ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯದ
ದೃಢತೆಯಲಿ ಕಲಿಭೀಷ್ಟುದೇವರೆ
ಬಿಡದೆ ನಿಲುವರ ಕಾಣ ಜನಪೇಜಯಮಹಿಂಬಾಲ ॥ ಅ೨

ನುಡಿಯ ಮಾಣಿದ ನಮ್ಮೆ ಶಿಪ್ಪನೆ
ನೊಡಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಒಂದು ನಾರಿಗೆ
ನುಡಿದು ತನ್ನ ಶ್ರಮಕೆ ತಿರುಗದ ಪರಶುರಾಮಮುಸಿ ।
ಮೆಡದಿ ತಾ ಒಟ್ಟಕಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಟುನೆ
ಕೆಡೆನುಡಿದು ಬೀಳೆನ್ನು ಒಂದು ಗಂಗ್ಯರ
ದೀಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು ಖಾ ತಪಕೆ ಮುಂದಣಿಕಿಂಫೆಯ ಕೇಳಂದ ॥ ಅ೩

ಅಂಬೆಯು ಭೀಷ್ಟುನನ್ನು ಕಟಿಸಿ ಹೋಗುವಿಕೆ.
ಅಂಬೆ ಭೀಷ್ಟುನ ಬೈದು ಕಂಬಿನೆ
ದುಂಬಿ ಹೋದಳು ತಪಕೆ ಒಟ್ಟಕೆ
ಯಂಬಿಕೆಯನಂಬಾಲಿಕೆಯ ರವಿಗಿನಿನು ನೃಪಸೂನು ।
ಬೆಂಬಲಕೆ ಕಲಿ ಭೀಷ್ಟುನಿರೆ ಇತ್ತು
ರಂಬುಧಿಯ ಮಂಧ್ಯದ ನೃಪಾಲಕ
ದಂಬವೀತಂಗಿದಿರೆ ಸಲಹಿದನಂಬಿಭೂತೆಳವೆ ॥ ಅ೪

ತಪಸ್ಸಿಂದ ಅಂಬೆ ಕಂಕರದರ್ಜನ ವುತ್ತು ತಲವತ್ತ.
ಬುಳಕ ಯಂಬಿಯ ತಪಕೆ ಶಂಕರ
ಸಿಳಿದು ಬಂದನು ತತ್ತ್ವಮಿಂಪಕೆ
ನಳಿನಲೋಕನೆ ತಪಮಿದೇಕೆನೆ ತಾನು ಭೀಷ್ಟುನನು ।

ಅಂಬೆಯ ದೇಹತ್ವಾಗಿ.
ಕೊಲುವನೇ ದೇಹದಲದೆಂಬಿ
ಬಲುಹ ಕರುಣಿಪುದಿಂದೊಡೆಂದನು
ಲಲನೆ ಸೀಸಿನೆನ್ನು ಒಂದು ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಕೊಳೆ ಒಂದ ॥ ಅ೫

ಎಂದು ತಿರುಗಿದ ಕೂಲಿ ಬಿಟಕರ
ವಿಂದಲೋಚನೆ ತನ್ನ ದೇಹವೆ
ನಿಂದುಧರ್ಗಮ್ರಸಲು ಹರಿದಪಳಂಬೆ ಸದಿಯಾಗಿ ।

ವೆದಲು ಮಗಳಾಗಿ ಬಿಳಿಕ ಪ್ರತಿನಾಗುವನೆಂದು ದುಪದಗೆ ಶಂಕರನ ಚರ.
ಅಂದು ದುಪದನು ಶಿವನ ಪೂಜಣಿ
ಯೆಂದನೆನೆಗೊಬ್ಬ ಮೆಳ್ಳಪ್ರತಿಸು
ನಿಂದು ಕರುಣಾಪ್ರದೇಶಲು ಕೊಟ್ಟನು ಶಿವನು ಹರುಷಾದಲಿ ॥ ೫೬

ನಿನಗೆ ವೋದಲಲಿ ಮುಗಳು ಜನಿಸುವ
ಇನಿತು ಘೋಡಕವರುಷವಾಗಲು
ತನುಜೆ ತಾನೇ ಪ್ರತಿನಂಜಲ್ಯ ಯೆಂದು ವರವಿತ್ತು ।
ತನುಜನಾದರೆ ಸಾಕದೆಂದಾ
ಜನಸ ತಿರುಗಿದ ತನ್ನ ನಗರಕೆ
ವಸಿತ ತಾ ಶ್ರೀಭೈಷಜ್ಯ ವರ್ಧಿಯನು ಮಾಡೆ ಜನಿಸಿದಳು ॥ ೫೭

ಮುಂದೆ ಸಿನ್ನ ಭೀಧಾನ ದುಪದನ
ನಂದನನು ನೀ ವರ್ಷಿಂಡಿಯ
ದೆಂದು ಜನಿಸುವುದೆಂದ ದೇವನು ಶ್ರೀಯುವೊಪತಿಯು ।

ಅಂಬೆಯಾ ಸ್ತುರೀಯಾಗಿರಲು ವಿವಾಹವನ್ನು ನಡೆಸುವಿಕೆ.
ಎಂದು ತಿರುಗಿದ ತನ್ನ ವೋಹರ
ಕಂದು ಶಂಕರ ಬಿಟಕ ದುಪದನ
ಯಿಂದುವೆದನೆಗೆ ಜನಿಸಿದಳು ತಾನಂಬೆ ಕೇಳಂದ ॥ ೫೮

ಜನಿಸಿದಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನು
ಜನಪನಾರ್ಥಿ ತೋಱಿದಾಕೆಗೆ
ವಿನುತಮ್ಮಂಜಿಯ ಕಟ್ಟು ಮೆದುವೆಯ ಮಾಡಿದನು ದುಪದ ।

¹ ಮನಮಂಟ್ಟು, ಜ.

ವೆನಿತೆಯೋಂದಿನವಾರಿಂದಿಯ
 ತನುವ ಕಂಡಳು ಕಂಡು ಹೊಕೆ ॥
 ದೇಸುತ ಗಂಡನ ಪರಿಯ ಹೇತ್ಯಿಯೆ ಕಳಹಿದಳು ಪಿತ್ಯೆ ॥ ೫೮
 ತನ್ನ ಸ್ತುತಿಯ ಪರಿದಾಗಳ ಶಿಖಿಂದಿಯು ವನಪ್ರವೇ
 ಕೇಳಿಯಾಕೆಯು ಜನಕ ದುಪದನ
 ವೇಲೀ ಬರಲಿಕೆ ಮಿಗೆ ಶಿಖಿಂದಿಯು
 ಕೇಳಿ ನವಿನ್ಯಾಮಾನ ಹೋಗುವುದೆನುತ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ।
 ಅಲಯವ ಬೀಳೆಕ್ಕು ಉಡು ಗಳ್ವರ
 ದೊಳು ವಸಕ್ಕುತ್ತರಲು ತುಂಬುರು
 ಬಾಳಕೆಯು ಕಂಡಂದು ದಾಗುವರಿದೇನು ಹೇಳಿಂದ ॥ ೫೯
 ಹೇಣಬಾರದು ಕೇಳಿಭಾರದು
 ಭಾಲೆಯನು ನನಗರಿಸುವೊಡಿದ
 ಕೂಲಿವಾಕ್ಯವೆ. ಕೇಳಿ ನಂಬಿದನೆಮೈ ಪತನೆಂದು ।
 ತಾಃಬಿರಾನೆ ಅನಗ್ರಹಿಂದ ಶುಂತ್ಯಾ ಪೂರ್ತಿ
 ದೇಶಿಯಳು ತನ್ನಾತ್ಮಕಿಂತಿಯು
 ಕೇಳಿ ತುಂಬುರು ಬಿಟಕ ತನ್ನ ಯ
 ಲೋಪಸ್ಯರುಭತ್ವವನು ನೀಡಿದನರವನೆಂಟುದಿನ ॥ ೬೦
 ಮರಳದನು ತನ್ನಾತ್ಮಕಿಂತಿಯು
 ಸರೆದನ್ನೆ ತಾನಾತ್ಮಕಿಂತಿಯು
 ನಿರುಳು ತೋಳಿಲು ಕಂಡಳಂಗನೆ ತನ್ನ ವೆಲ್ಲಾಭನ ।
 ಮಜ್ಜಿದನೋ ತಾನೆಂದು ಪುನರಾಪಿ
 ಇಜ್ಞಿದು ಕಳಿದನು ಕನಸ ತಾನೆ
 ಇ ರಿಸಬೇಕೆಂದಾಗ ಹೇತ್ಯಿಯೆ ಕಳಂಹೆ ಜನಕಂಗೆ ॥ ೬೧
 ಎನ್ನ ಪತಿ ತಾ ಪುರುಷನೆನೆ ನಿ
 ಭಿನ್ನ ಮಾನದಿನರಸ ತಿರುಗಿದ
 ಸಿನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮಾತ ಕೇಳಿ ವುದುಜಿತವೆಲ್ಲಿ ನುತ

ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆದೆ ದುಪಡೆಜ
ತನ್ನ ಯುವತಿಯ ರಮಣಿ ಭಾವೆಯ
ನಿನ್ನ ಸಲಿಸುವೆಸೆಂದು ಬಂದಪನೆಂಟುದಿನದೊಳಗೇ ॥ ೫೩

ಬರಲು ಹಿಂದೆಂದಾಯ್ಯಾ ಶಂಕರ
ವರವರಾಶ್ರಮದೊಳಗೇ ಯಕ್ಕೇ
ಶ್ವರನು ಕಂಡನು ತುಂಬುರನು ಸತಿರೂಪುಗೋಂಡಿರಲು ।
ವರಸತಿಯ ಕಂಡಾತ ಸೋತನು
ಸರಸಿಜಾಕ್ಕಿಯನ್ನೆದೆ ಹೋದನು
ನಿರುತ ಗಭೀರಣಿಯಾದಳಾಕೆಯವೋಫ್ವೈಯ್‌ದಲಿ ॥ ೫೪

ಬಣಿಕ ಬಂದು ಶಿಖಿಂಡಿ ತುಂಬುರ
ಗೆಲೆ ಮಹಾತ್ಮಕ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಕುಲಪುಣಿಯತಭಿಮಾನ ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳುದ
ಕೊಳ್ಳಲು ಬಾರದದೆನಗೆ ಕೇಳನ
ಲೆಲವೂ ಹೇಳ್ಯೆ ತಂದೆ ನೀನೆನೆ
ಲಲನೆಯಾಗಿರೆ ನಾನು ಕಂಡಾಗೊಳ್ಳುಗಂಧರ್ವ ॥ ೫೫

ಬಣಿಕ ಯಕ್ಕೇಶ್ವರನು ಕಂಡನು
ನಿಳಿಯಕ್ಕೆತಂದೆನ್ನ ರಮಿಸಿದ
ಬಣಿಕಲಾಯಿತು ಗಭೀರಾಷ್ಟ್ರಣ ಶಿವನು ನಡೆತಂದ ।
ಸಂಜಯಕ್ಕೆತರೆ ನಾನು ನಾಜಿಯೆ
ಯೋಳಗೆ ಯಿರುತಿರೆ ಬಂದು ಕಂಡನ
ದೇವೂ ನೀ ನಮ್ಮಾಜೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದುದಕಿನ್ನ ॥ ೫೬

ನಿನಗೆ ಮಾನಿನಿತನವು ಹಿಂಗದೆ
ಜನಿಸಿರಲಿ ತಾನೇಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕ
ಪುನರಪಿಯು ನೀ ಪುರುಷನಾಗೆಂತೆಂದು ತೆರಳದನು ।

ಬಂದ ಸ್ತುತ್ಯವು ಸಿರವಾಗುವಿಕೆ.

ಎನಗೇ ಗಭಿರಣಿತನವು ಸಮನಿಸಿ
ತನಗೇ ತಾನಿದು ನೈಜವಾಯಿತು
ನಿನಗೇ ನಿನ್ನ ಯ ಬಿಂದುಕೆ ಸಂದಿತು ಹೋಗು ನೀಡೆಂದ || ೫೬

ಎನೆ ಶಿಂಕರ ಲೇಸೆಂದು ವಂದಿಸಿ
ಮನವಲುತ್ತಾಹಿಸುತ್ತ ಬಂದನು
ಜನಕಜನಸಿಗೇ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಯ ಪುರಾಷಂಗತಿಯ |
ಜನಪ ಕೇಳ್ಯ ದ್ಯುಪದನಾಗಲು
ವನಿತೆಗೆಂದನು ನಮ್ಮ ಶೂಲಿಯ
ನಿರುತ್ವಾಕ್ಯವು ಸತ್ಯವಜುದ್ಯೇ ಯೆಂದು ಉರುಷಿಸಿದ || ೫೭

ಎಂದು ಮೃಪದಾಸು ವರಚಿತಿಂಡಿಯ
ಭಂದದಲಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಪ
ನಿಂದುಕುಲಸಂಭವರ ಪರಿಯನೆ ಕೇಳು ನೀಡೆಂದ |
ಮುಂದು ದೂರೆ ವಿಚಿತ್ರಪೀಯಗೇ
ಮಂದಮುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ತಾನು ಯೋಜನ
ಗಂಧಿಯತಿ ಭೀಮ್ಯರಲಿ ಸಂಶಯ ಪ್ರಬ್ರಹ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ || ೫೮

ವರವಿಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರಪೀಯನು
ನಿರುತ್ವಾಕ್ಯಾಯದ ಸಿಮ್ಮ ಭೀಮ್ಯತ್ತನ
ಪರಿಯು ಯೋಜನಗಂಧಿ ಯಿಬ್ಬರ ಪರಿಯು ಹೋಸತೆನುತ್ತ |
ಧರಣಿಪೆತಿಗಳಿಂತಿಕೆ ತಾನಿದ¹
ನಱಿಸಿ² ನೋಡುವೆನೆಂದು ನೃಪಸಿರೆ
ಸುರನದೇಸುತ್ತ ತಾಯಿಗಳು ಪರಿಕಥಾನ್ಯತ್ವ || ೫೯

ಹೇಣಿತಿರೆ ನೃಪನಾಗ³ ನಡುಗಿಯೆ
ಕಾಲಿಗಳ್ಕು ದನುತ್ತಮಾಂಗವ

¹ ತಾನಾ, ಜ.

² ದರಿಸಿ, ಜ.

³ ಕಂಡಾಗ, ಕ.

ಮೇಲೆ ಬಿನ್ನು ಹ ಮೊಡಿದನು ನ್ನ ಪ ಭೀಪ್ತ ನೇವಂಗೆ ।

ಹೇಟಿರ್ಯೈ ತನಗೋಂದು ಧಮ್ಯವೆ

ಕೇಳುವೆನು ಹಿಸುಣವನು ಹೇಣುವೆ

ಕೇಳುವರಿಗಿನಾನ್ನ ಪ್ರದ್ಯೈ ಪ್ರಾಯಕ್ಕಿ ತ್ತ ವಿಧಿಯೆಂದು ।

೨೧

ಎಂದೊಡಾತಗೆ ಹೇಳೆ ಮರಗಳ

ಮೆಂದಿರದಿ ಕುಳಿದುರ್ ಗೊಬಿ ರ

ದಿಂದ ಬೇಸ್ತುದು ಹಿಸುಣನಾಡುವಕೇಳ್ಯಗಿದುವಿಧಿಯು ।

ಎಂದೊಡಾಕ್ಕೊ ನಮಿಸಿ ಗಂಗಾ

ನಂದನನ ಬೇಡೊಂಡು ಹುಳುತ್ತಿದ್ದ

ದೊಂದುಮುವರದಾ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಕುಳಿದುರ್ ಗೊಬಿ ರದಿ ।

೨೨

ಅಂದು ತಾಮೊಬಿನನು ಕೇಳಿಸ್ತು

ದಂದು ಬೆಂದ ವಿಷಿತ್ತ ನೀಯೆನು

ಯಿಂದುಕುಲ ಕಡೆಸರಿಯಿತಂದಿಗೆ ಭೂಪ ಕೇಳಿಂಡ ।

ಮುಂದೆ ಒಂದುದನಿಸ್ತು ಗೋಪಿ

ವೃಂದವಲ್ಲಭ ಮರಳ ಪರಿದುದ

ಸಂಧಿಸಿದನ್ನೈ ವೀರನಾರಾಯಣನು ಕರ್ರಣಿದೆ ॥

೨೩

ಹಂದಿವುಂರನೆಯು ಸಂಧಿ ವರುಗಿದುದು.

¹ ಹಿಸುಣತಯೋಜಣಿ ನಮೇರಕಾಳಗ್ಗಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಕ್ಕಿ ತ್ತ ವೆನ್ನಿಂದ, ಫ.

² ವಿಷಿತಪ್ರಾಯಕ್ಕಿ ತ್ತ ವದಕೆನಲು, ಬ.

ಹ ದಿನಾ ಲ್ಕ ನೇಯ ಸ೦ಧಿ .

ಸಂಜನೆ.

* ಜಂಡಮುನಿ ದೂರಾಸ ಕುಂತಿ
ಜಂಡಮಂತ್ರವನೀಯೆ ಯಾಹವ *
ಜಂಡವಿಕ್ರಮನವನಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದನು ಕಲಿ ಕಣಿ ||

ವಿಚ್ಯತ್ವೀರ್ಜನ ವಾರಣ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಕೆಲಪ್ಯ ಕಾಲಾಂ
ತರಕ್ ನಿಮ್ಮ ವಿಚ್ಯತ್ವೀರ್ಜನು
ಸರಿದನಮರಸಿ ಇಯರಲಿ ಬಳಕ್ಕಿ ನದೀಸುತ್ತನ |
ಭೀಷ್ಮನು ರಾಜ್ಯವನೆಷ್ಟಿಪ್ಪದಿರಲು ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನ ಕರೆಯುವಿಕೆ.
ಕರೆದು ಸುಧಿದಳು ಮಗನೆ ರಾಜ್ಯವ
ಧರಿಸು ನೀನಿನ್ನ ತ್ತರದ ¹ ಹಿಮ
ಕರಕುಲವ ಬೀಳಗೆಂದು ಯೋಜನಾಗಂಧಿ ಬೆಸನೆದಳು ||

ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮೊಽಪಾದಿ ರಾಜ
ಸ್ತು ಇಯರೆಂಬಾಣುದಿಯೋಳಗೆ ಗಾಂ
ಗೇಯ ಮುಖಾಗನು ಭೀಷ್ಮ ವಚನಕೆ ಬೇಣಿ ಮೊಳ್ಳಯುಂಟೇ ² |
ಕಾರುದಲ್ಪಸುಖಕ್ಕ ಫೌನನಿ
ಕೈ ಇಯಸವ ಕೆಡಿಸುವನೆ ಯೆಲವದ
ಕಾಯಿಕೋಸುಗ ಕಲಪ್ಯತ್ವವ ಕಡಿವನಲ್ಲಿ ಂದ ||

* ಜಂಡಮುನಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷಯದಿಬಿರೆ ಜಂಡಕರಸತ್ತೇಜನಾಜವ, ಜ.

* ಕರದಂಡಸಳಿನಸತ್ತೇಜನಾಜವ, ಬ. ಥ.

¹ ನೀನಿನ್ನ ತ್ತರಾಯಿ, ಬ. ರು. 1. ² ಮತಿವಾತವ, ಕ.

ನಾನು ರಕ್ಷಿತು ಸತಿಯಲ್ಲಿ
ಸೂನುವಾಗಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಪತಿಯಹ
ಹೀನಂಬುದಿಯು ಮಾಡಿ ನುಡಿದುದ ಬಿಡೆನು ಇನ್ನುದಲಿ ।
ತಾನು ನುಡಿದುದ ತಾನು ನಡಿಸದೆ
ಮಾನಿನೀಮೋಹದಲಿ ಪುನರಷಿ
ತಾನು ಬಿಡ್ಡಾಡಿ ನರಕಕದು ಫೈನ ತಾಯೆ ಕೇಳಂದ ॥ ೩

ಮಣಿಗಿ ಯೋಜನಗಂಧಿ ಚಿಂತೆಯ
ಸೆಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದಳ್ಳಾಂದು¹ ರಾತ್ರಿಯೋ
ಇಂಬಿದು ನೆನೆದಳ್ಳು ಪೂರ್ವಾಚಿತಪ್ರತಿಭಾಷಿತವೆ ।
ಮುಣಿದ ಭರತಾನ್ವಯದ ಬೆಸುಗೆಯು
ತರನ ತೋಣಿತೆ ಪ್ರಣಾವನೆನೆತೆ
ಇ ರಿತು² ನೆನೆದಳ್ಳು ಮಾನೆ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬಹುದೆಂದು ॥ ೪

ವೇದವ್ಯಾಸಾಗೆಮನ.

ಕೆಂಜೆದೆಯು ಕೃಘ್ನಾ ಜನದ ಮೊನೆ
ಮುಂಜೆಜಿನುಧುಗೆಯು ಬಲಾಂಕ
ಪ್ರಂಜಕಾಂತಿಯ ಪಿಂಗತರಮುಖಕೇಶದುನ್ನತಿಯು ।
ಕಂಜನಾಭನೆ ಮೂರ್ತಿ ಶೋಭಾ
ರಂಜಿತನು ಭವದುರಿತಕತಮೆದ
ಭಂಜಕನು ತಾಯೆ ಇಗ್ಗಿ ನಿಂದನು ವ್ಯಾಸಮುಸಿರಾಯು ॥ ೫

ನೆನೆದೆ ಯೇನ್ನೇ ತಾಯೆ ಕೃತ್ಯವೆ
ನೆನಗೆ ಬೆಸಸೆನೆ ಮಾನೆ ಭಾರತ
ವಿನುತಕುಲಜಲರಾಶಿ ಯಿಡೆವರಿಯಿತು ವಿಚಿತ್ರನಲಿ³ ।
ತನುಜ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಯೆನೆ ಕೇ

¹ ಹೊಜಿಯೋಳಾಣ ಇದೋಂದು, ವಿ. ² ದ್ಯುವಗತಿಯಂದಿರುತ, ವಿ.

³ ಯಾಯೆತಿಂದಿನಲ್ಲಿ, ಕ. ವಿ.

ಇಂನನಿ ನಿಮ್ಮ ದಿಯಾಡಿ ಯಲಿ ಸಂ
ಜನಿಯಿಸುವೆ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವಿಧೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಸುತರ || ೬

ಎಂದು ಒಟಕ್ಕೇ ಕಾಂತಭಾವನದೊ
ಇಂದು ಮುನಿ ಯಿರಲಂಬಿಕೆಯನರ
ವಿಂದಮುಖಿಯಟ್ಟಿದಳು ಸೋಸೆಯನು ಮುನಿಯ ಪ್ರೋಗಾಗಿ |
ಬಂದು ಮುನಿಪನ ದಿವ್ಯಮುಶಾತ್ಮಿಯ
ನಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿಗೆ ಭಯ
ದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದಳಾಕೆ ಗಭೀರಣೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಿದಳು || ೭

ಬಿಕ್ಕಲಂಬಾಲಿಕೆಯನಲ್ಲಿಗೆ
ಕಳ್ಳಂಡಲಾವಧು ಭಯದಿ ಮುಕ್ತದಲಿ
ಬಿಳುಪು ತೊಳಿತು ಮುನಿಯ ರೋಧಕಾರದರುತನದಿ |
ಲಲನೆ ಮರಳಿದಳೊಬ್ಬ ಸತಿಯನು
ಕಳ್ಳಂಡಲಾವಧು ಉಪೆಲ ದೃಷ್ಟಿಯ
ಲಳುಕೆದೀಕ್ಷಿಸಲಾಯ್ತು ಗಭಾರಾನವನೆಂಬಿರೀ ೧ || ೮

ಬಂದು ಮುನಿಪತಿ ತಾಯ್ದೆ ಕ್ಯಾಮುಗಿ
ದೆಂದನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ
ನಂದನನು ಜಾತ್ಯಾಧನಂಭಾಲಿಕೆಗೆ ಪಾಂಡಮಯ |
ಬಂದು ಒಟಕ್ಕಿನ ಉಪಳಿಗರೆಬಲ
ನೆಂದು ಹೇಡಿಯೆ ತನಗೆ ನೇಮವೆ
ಯೆಂದು ತನ್ನ ಶ್ರಮಕೆ ಸದಿದನು ಭಾವರಾಯಣನು || ೯

ಧೃತರಾಘಾ ರಿಜನನ.

ತುಂಬಿದು ನವೆಮೂಸ ಜನಿಸಿದ
ನಂಬಿಕೆಯ ಬಸುಜುನಲಿ ಸಾನು ಗ

¹ ಕಳ್ಳಂಡಲಾಗಲು ಭಯದ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕಳ್ಳಂಡಲಾಯಿತ ಗಭಾರಾ ಕೆಲ್ವಿಗ
ಮುನಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ, ಕ.

ತಾಂಬಿಕನು ಮಗನಾದನಂಭಾಲಿಕೀ ಪಾಂಡುಮುಖು ।

ಜುಂಬಿಸಿತು ಪರಿಶೋಷನವೆಪ್ಪುಳ್ಳ

ಕಾಂಬುಗಳು ಜನಜನಿತವೆದನೇ

ನೆಂಬಿನುತ್ಪಾದವ ಕುಮಾರೋದ್ಭುವದ ವಿಭವದಲಿ ॥ ೧೦

ಜಾತಕಮಾರ್ದಿಯನು ಪಾಥಿವ

ಜಾತಿವಿಧಿವಿಹಿತದಲಿಗಂಗಾ

ಜಾತ ಮಾಡಿಸಿ ತುಷ್ಟಿ ಪಡಿಸಿದನಂಬಿಳಿಯಾಜ್ಞಾರ ।

ತ್ಯಾತನೇ ಧೃತರಾಪ್ಯುಸ್ತಿನೇರಿಕನೆ

ಯಾತ ಪಾಂಡು ವಿಲಾಸಿನೀಸಂ

ಜಾತನೀಳನು ವಿದುರಸೆಂದಾಯ್ತುವರಿಗಳಿಧಾನ ॥

೧೧

ಅರಸ ಕೇಳಂತಿವರು ಪೂರ್ವದ

ಸುರಪತಿಯ ಸದನದೊಳಗೇನ್ನವೈಯು

ನೇರೆದು ಹಾಡಾ ಹೂಹು ಯೆಂಬವರಿವರು ಗಂಧರ್ವ ।

ನಿರುತರಾಗದ್ವೀಪದಲಿ ತಾ

ಧರೆಗೆ ಜನಿಸಿದರಿಂದುಕುಲದಲಿ

ಸುರಪತಿಯ ಶಾಪದಲಿ ಪಾಂಡುಕ್ಕಿತಿಪಢ್ಣತರಾಪ್ಯುಸ್ತಿ ॥

೧೨

ಯವನಿಗೆ ಮಾಂಡವ್ಯು ಶಾಪ.

ಪೂರ್ವದಲಿ ವಾಂಡವ್ಯುಮುನಿಪತಿ

ಯುವರ್ವಿಯಲಿ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ

ಸಾರ್ವತಪವನು ಮಾಡೆ ಬಟಕೋಂದಾಯ್ತುಕೇಳಂದ ।

ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಮನೆಯ ತುರಗವೆ

ನೋರ್ವ ತಸ್ತರ ಕೊಂಡು ಬರಲಿಕೆ

ನೀರ್ವಹದಿ ಹಯ್ಯಾಯ್ತು ಬೇಗದಿ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥

೧೩

ಬಟಕ ತಸ್ತರ ಹಯವನೊಯ್ಯುತ

ಇಂಫಳಿಸಿ ಮಾಂಡವ್ಯುಮುನಿಪನ

ಮೆಳ್ಳಿಯೋಳಗೆ ತಾ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡನು ಬೇಗ ಗತವಾಗಿ ।

ಹಳ್ಳಿಪುದಗಲಕೆ ತುಂಬಿ ಇಂತ್ಯುಲು

ವುಲಿನೃತ್ಯಲಿ ಬರಲಾಗ ಹಯವನು

ಕಳ್ಳಿಮದಲಿ ತಾವ್ಯಾದೆ ಕಂಡರು ಮುಸಿಯ ಹಿಂದಿರಲು ॥ ೧೪

ಬಿಗಿದು ಹೊಡೆಗೈಗಿಟ್ಟಿ ಮುಸಿಯನು

ನಗರದೊಳಿಯಿಕೆ ತಂದು ಭೂಷಣ

ಮೆಗನ ಮುಂದಕೆ ಮುಸಿಯ ನಿಲಿಸಲಿಕಾತ ಶೂಲದಲಿ ।

ತೆಗೊಸಿದನು ಮಾಂಡವ್ಯಮುಸಿಯನು

ನಗುತಲಾಯಮರಾಜನಾಞ್ಜ್ಲಿ

ಮಗುಡದಲಿ ಮುಸಿವರನು ಯಮೆನನು ತನು ಧ್ವನಿಸಿರ ॥ ೧೫

ಬಿಟಕ ಯಮನ್ಯೆತಂದು ಮುಸಿಪನ

ತಿಳ್ಳಿಹಲಾತನು ತನಗೆ ಕೂಲದ

ಕೊಲೆ ಯಿಚೀತಕೆ ಪೂರ್ವಾಜನ್ಯದ ಪಾಪವೇನೆಲು ।

ನೆಲೆಯ ಹೇಳಣೆ ನೀನು ತೊನಸೆಯ

ಕೊಲೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಮುಳ್ಳುವೊನೆಯಲಿ

ತಿಳ್ಳಿದು ನೋಡನೆ ತಾನು ನೋಡಿದ ತನ್ನ ಕರ್ಮವೆನು ॥ ೧೬

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಕಾಗ ತೊನಸೆಯ

ಮುಳ್ಳುವೊನೆಯಲಿ ಕೊಂಡಪಾಪವ

ದಿಲ್ಲಿ ನಾಸ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ ತಪವ ವೊಡಿದುದ ।

ಹೊಲೆಯಾಯಿತು ತನಗೆ ಕರುಳಜ

ನಲ್ಲಿ ಯೆನುತಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವೇ¹

ಬಲ್ಲರೇ ಶಿವಗರುಡಶೇಷರು ಯೆನ್ನ ಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೧೭

ತಾನಯೋಗ್ಯವ ಬಯಸಿದೆನು ಹರಿ

ತಾನೆ ಬಳ್ಳನೆನಲಿಕೆ ಕೂಲದ

ಹನಿ ಯಾಯಿತು ಮುನಿಯು ಯಮನನು ಕುಶಿತು ಕಡೆಸಿದ |
 ನೀನಸತ್ಯವ ಸುತ್ತಿದೆ ಮಾನುಪ
 ಯೋನಿಯಲಿ ಶೂದ್ರಿತಿಗೆ ಜನಿಸೆನ
 ಲೇನದೆನ್ನದೆ ಕೊಂಡ ಶಾಪನ ಯಮನು ದಂಗಡದಲಿ || ೧೮

ಬಿಣಕ ಯಮನಾವಿದುರನಾಗಿಯೆ
 ಯಿಳಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಪರಮವೈಪ್ಯ ವ
 ತಿಲಕನಾಗಿಯೆ ಶೂದ್ರತನುಜೀಗೆ ವ್ಯಾಸಸುತನೆಸಿನ |
 ಬಳಷ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು ಹಣ್ಣೆನಾಪುರ
 ದೊಳಿಗೆ ಮೂವರು ಚಿತ್ರವೀಯನ
 ಲಲನೆಯರ ಸುತರಣಿ ಪಾಂಡಸವಿದುರ ಘೃತರಾಪ್ಯ) || ೧೯

ಬಳಷ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು ಶೂಲ್^१ ಪಕ್ಕದ
 ಸಳನರಿಸ್ತುವಿನವೇಳೆಲ್ಪು ಮಾರರು
 ಕುಲವಿಹಿತಭೋಲೋಪನಯನವ ನವರಿಗಳವಡಿನಿ^२ |
 ಬಿಣಕ ವೇದವನೆಱುಹಿ ತಾಯು^३
 ಮೈಳಿಸದಂತಿರೆ ಸೋಽಮವಂಶದ
 ಬಳವಿಗೆಯನೇ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕಲಿಭೀಪ್ತು || ೨೦

ಧಾರುಣೀಪತಿ ಜಿತ್ತುವಿಸು ಗಾಂ
 ಧಾರದೀಶದ ಸುಖಲರಾಜಿಗೆ ವರಕು
 ಮಾರಿಯು ಜನಿಯಿಸಿದಳು ಸಲೆ ಗಾಂಧಾರಿನಾಮದಲಿ |
 ಧಾರುಣೀಸತಿ ಕೇಳಿ ನಾಕೆಯು
 ದಾರದುಪ್ಯಮೊಹಂತಿಜನಿವಿ
 ಸ್ತುರವನು ಬಿಣಕಾಕೆಗಳುದಾರಂಡಿತನವೇಂದು || ೨೧

ಎನಲು ವಿಖ್ಯಾತರು ಕೆಲವು ದಿವಸಕೆ
 ತನುಜೀಯನು ಮೈಗಪತಿತಗೀರ್ಯಾಲು

^१ ಹಂತ, ಜ. ^२ ಕಾಲಕಾಲದಲ, ಕ. ^३ ಬಳಕವೇದವನೋಧಿಕಾವು, ಕ.

ಜಾನಪದ ಕೇಳ್ಯ ಗರ್ದಾಭನು ತಾ ಸತ್ಯನಾಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ।
ವನಿತೆಯನು ಬ್ರಹ್ಮಕರಸ ಬೇಳಂಸಲು
ವಿನುತದೇವವೆತನು ಕೇಳಿಯು
ಜನಕತೀಯ ಕರೆತರಿಸಿ ಬೇಡಿದ ಸುಖಲನಂದನೆಯ ॥

-9-

ಧೃತರಾಮ್ ವಿವಾಹ.

ಧಾರ್ಮಣೀತಿ ಹಿತ್ತಿನಿಸು ಗಾಂ
 ಧಾರ್ಮದೇಶದ ಸುಖಲರಾಜಕು
 ಮೊರಿ ಕುಲವರ್ಥನಾರ್ಥಾಧ್ಯ ತರಾಪ್ತ ಭಾವತೀರ್ಥೀ |
 ನಾರಿಯರೋಳುತ್ತೆ ಮೇಯಲಾಗಾಂ
 ಧರ್ಮಯೆಸಿನಿ ಪತಿವ್ರತಾವಿ
 ಸ್ತುರಗುಣಿದಲ್ಲಿ ಮೆಂಜೀದಳಿಬಲೈ ಸನ್ಮಾಜನ ಹೊಗಣೆ || ೨೫

ಬಳಿಕೆ ತಾ ಗಾಂಥಾರಿವಲ್ಲಭ
 ನೀಳಯೋಳಾರುವ ಕಾಣನೆಂಬುದ
 ಸ್ತುತಿ ಕಂಡು ತನ್ನ ಕಣಿಗೆ ಪಾಪುತ್ವವ ಕಟ್ಟಿ
 ಸ್ತುತಿ ತನ್ನ ತ್ವದಮೇದ
 ಕಳೆಯ ಕೆಡಿಸದೆ ನಡೆವುತ್ತಿಪ್ಪಾಳ
 ದಿಳಿಯ ಯುವತೀಜನದ ಮಾತೆಯ ರೂಪ ಗಾಂಥಾರಿ ॥

ಕುಂತಿಯಾಪ್ರೌಢವೆ ತಾ ०ತ.

ଜୀତ୍ର କୁଂତିଭେଦନେଂବନ୍ଦୁ
 ପୌତ୍ରମୁନ ଭଵେନଦଲି ମୁରହର
 ନତ୍ତି ଭଳପୁତ୍ରିଦାଳାପୁରୁଷେନ୍ଦ୍ରପନ୍ନଜୀ ।
 ହେତୁ ପରୀକ୍ଷାଲ୍ୟସୁପରୀ ମୁ
 ହୋତ୍ର ମୁରିଗୁଳାଦ ଲୋକଦ
 ଛତ୍ରକହୁଦେନେ ନଦେଵଗୁଣଦଲି ମୁହଁଦଳକୁଂତି ॥

ದೂರಾಸರ ಆಗಬುನ.

ಒಂದುದಿನ ದೂರಾಸಮುನಿ ನೃಪ
ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರಲಾವೆಹೀವತ್ತಿ
ಬಂದ ಬಿರವಿನಿತ್ವವರ ಮಣಿದನು ರಾಜಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ |
ಇಂದು ಕುಂತೀಭೋಜನೊಡಿತನೆ
ಬೆಂದು ಹೋಗಲಿ ಯೆಂಬತಾಪವ
ನಿಂದುಮುಖಿ ನಿಲಿಸಿದಳು ಹೋಱಳಿದಳವರ ಜರ್ಣಿದಲ್ಲಿ || ೨೫

ಕುಂತಿಯ ಉಪಭಾರ.

ತರುಣೀಯೋಹೋಂಡಯೀ ಮುನಿಯನು
ಪರಮವಚನದೋಳರಿಸಿ ತಾನುಪ
ಜರಿಸಿದಳು ವಿವಿಧಾನ್ಯ ಪಾನರಸಾರ್ಯನಂಗಳಲ್ಲಿ |
ಹರ ಹರಾ ನೋಡೀಮುಗುವಿನಾ
ಜರಣೀವಿಸಯೋವಚಾರಕೆ
ಹಿರಿದು ಹೆಚೆ ದೇನೆಂದು ತಲೆದೂರಿದನು ದೂರಾಸ || ೨೬

ಕುಂತಿಗೆ ದೂರಾಸರ ಪಂತ್ಯೋವದೇಹ.

ಮುಗಳ ಬಾ ಕೊಳ್ಳ ಖ್ಯಾತು ದುಮಂತ್ರ
ಉಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸಲಿಕದವೋಷಿವ್ಯ¹
ಸೇಣಸು ದಿವಿಜರೋಳಾರ ನೆನಕ್ಕುಂ² ಟವೆರ ನೆನೆ ಸಾಕು |
ಮುಗನು ಜಸಿಸುವನೆಂದು ಮುನಿ ಕುಂ
ತಿಗೆ ರಹಸ್ಯದೋಳಾರಿ ಮುನಿವ್ಯಾ
ಉಗಳ ಮುಣಿ ಪರಿತೋಷದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದ ತಪ್ಪೋಂವನಕೆ || ೨೭

ಕುಂತಿಯು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು ಸಾಯಾಗಿವುನ.
ಮುಗಸ್ವತನದಲ್ಲಿ ಬೋಂಬೆಯಾಟಕೆ
ಮುಗನನೇ ತಹೆನೆಂದು ಬಂದಳು
ಗಗನನದಿಯಲಿ ಮಿಂದಳುಟ್ಟಳು ಲೋಹಿತಾಂಬರವ |

ಉಗಳನಿತ್ಯಸ್ವಾಧ್ಯಪ್ರಯೋಗವು, ಇ. 2 ಮೇಲುಂ ಕ, ಇ:

ವಿಗಡಮುನಿಪನ ಮಂತ್ರವನು ನಾ

ಶಿರೀ ತಂದಳು ರಾಗರಸದಲಿ

ಗಗನಮಣಿಮನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಂ ಮುಂಚಿ ಸಿಮಿಪದಲಿ¹ ॥ ೨೮

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಮುನಿಯ ಮಂತ್ರ

ಕ್ಷರದ ಕಷ್ಟಣಕೆ ತಳುವಿದರೆ ದಿನ

ಕರನ ತೇಜವ ಕೊಂಬನೇ ದೂರಾಸ ವಿಗಳನಲ |

ಸರಸಿಜದ ಸರ್ವ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ

ಕಿರಣಲಹರಿಯ ರಾಶಿಯಲಿ ತಾ

ಸರಸಿರುಹಮುಖಿ ಕಂಡು ಬೀದಜೀಯ ಬಾರದಿರಿ ಯೆನಲು || ೧೦

ಇನ್ನು ಹಿಂದಕೆ ಹೋಗಬಾರದು

ಕನ್ನು ಖುಪಿಪನ ಮಂತ್ರ ಕಳುಹದ

ದಿನ್ನು ನೀನಂಜದಿರು ಸುತ ಸಿಸಗೊಬ್ಬ ಜನಿಸುವನು |

ಕನ್ನುಕೆಯ ಪೌರ್ಣಿಯಲಿ ನೋಡಿಯೆ

ಮನ್ನುಸಿಯೆ ಮತ್ತಾಗಳಾಕೆಯ

ಕನ್ನುತನದಲಿ ನಿಲಿಸಿ ತಿರುಗಿದ ದಿನಪನಾಕ್ಷಣಕೆ ||

ಇನ್ನು ನಿಲ್ಲದು ಖುಪಿಪತಿಯ ಸಂ

ಪನ್ನುಮಂತ್ರವೋಪವಿದು ನಿನ

ಗೆನ್ನು ತೂಕದ ಮಗನಜನು ನೀನಂಜಬೇಡೆಂದ |

ಕನ್ನುಯನು ಕೂಡಿದನು ಮುನ್ನಿನ

ಕನ್ನುತನ ಕೆಡದಿರಲಿ ಯೆನುತಲಿ

ಕನ್ನುರಫಿದ್ದಿದೆಗೆ ರವಿ ತಿರುಗಿದನು ಪಹಿಲದಲಿ ||

ಕುಂತಿಗೆ ಕುತ್ತಬನೆ.

ಅರಸ ಕೇಳಾತ ಯುವನು ತಾ

ವರೆಯ ಮಿತನ್ ಕರುವಿನೆರಕದ

¹ ಯೋಗದಲಿ, ೪.

ಆರಸ್ಯಿದಂತಿರೆ ತೋಳತೋಳಗಿ ಬೀಳಗುವೆ ತನುಳ್ಳು ವಿಯು ।

ಕುರುಳಿದಲೆ ನಿಟ್ಟಿ ಸ್ಥಳಿಗಂಗಳ

ಜರ್ಣಿಕರಂಪ್ಲವೆವ ಕೇಂಪಿನ

ವರಕುವೊರನ ಕಂಡು ಬೀಳಗಿನೇ ಹಾಳಿದ್ವಾಕುಂತಿ ॥

ಇತಿ

ಅಳುವ ಶಿಶುವನೆ ತೆಗೆದು ತಳ್ಳುಸಿ

ಪ್ರಾಚ್ಯಜಲದಲಿ ನಾದಿ ಹರುಪದ

ಖಳಿಯ ಲಜ್ಜೆಯ ಭರದ ಹೋರಂಬೀಗಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ।

ಹುಟ್ಟಿದ ಮಂಗುವನ್ನು ಗೆಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಿಕೆ

ಕುಲದ ಸಿರಿ ತಪ್ಪುಪ್ರದಲಾ ಸೂ

ಕ್ಷಿಳುಹಬೀಕೆಂದೆನುತ್ತ ಗಂಗಾ¹

ಜಲದೋಳಗೆ ಹಾಯಿಸ್ತು ದಳು ಜನದಪವಾದಭೀತಿಯಲಿ ॥

ಇತಿ

ತಾಯೆ ಒಲ್ಲಂದದಲಿ ಕಂದನ

ಕಾಯಿ ಮೇಣ್ಣೋಲೆ² ನುತ್ತ ಕಮಲದ

ಧಾಯಿತಾಳ್ಳು ಕುವೊರನನು ಹಾಯಿಸ್ತು ದಳು ಮಡುವಿನಲಿ ।

ರಾಯು ಕೇಳ್ಳು ಸಕಲಲೋಕದ

ತಾಯಲೂ ಜಾಹ್ವಾವಿ ತರಂಗದಿ

ನೋಯಲೀಯದೆ ಮುಂಬುಗಲೀಯದೆ ಒಂಬಡಳು ತಣಿಂ ॥

ಕೆದಬ್ಬಿ ಕಾಲಲಿ ಮಳಲರಾಶಿಯ

ನೇಡಿದು ಕ್ಯಾಳ ಕೋಡಹಿ ಫೋಟೆಂ

ದೂಡಣತಿರ್ವನು ಶಿಶುಗಳರಸನು ರವಿಯನೇಕ್ಕಿಸುತ್ತ ।

ಆ ಮಂಗಃವನ್ನು ಸೂಕನು ಮನೇಂದ್ರಿಯ್ಯ

ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೂಡುವಿಕೆ.

ಇವನು ಕಂಡನು ಸೂತನೇಷಬ್ಬನು

ಯಮಃನೇಯ, ಕ ವಿ ² ಕೋಳ್ಳಂದಿ, ವಿ.

ಮುದದ ಮುಖದಲಿ ತನ್ನ ಮುಸದಮು
ದರಲಿದೆತ್ತಣದೊ ದನಿಯೆಸುತಡಿಗಡಿಗೇ ಜರುಪಿಸಿದ ೧ ॥

೧೬

ತರಣಿಬಿಂಬಿದ ಮಾಳಿಯೋ ಕೈಸ್ತುಭು
ವರಮಣಿಯ ಬಿಂಡದ ಕಣಿಯೋ ಮು
ತ್ಯುರಿಗೇ ಸುತನಿವನ್ನಲ್ಲ ಮಾಯಾಬಾಲಕನೊ ವೇಣು ।
ಇರಿಸಿ ಹೋದವಳಾವಳೂಲಿ ಶಿಕು
ವರನ ತಾಯಿ ಮಾರ್ಹಿಯ್ಯ ಜರ
ಹರ ಮಹಾದೇವನುತ ತೆಗೆದ್ದಿವಿದನು ಜರುಪದ್ದಿ ॥

೧೭

ತ್ಯಾಗವಲೂ ತ್ಯಾಗೀಕ್ಷ್ಯಾರಾಜ್ಯಾವ
ಗಣಸುವನೆ ತಾಸಿನ್ನು ತನ್ನಲಿ
ಬುಣಿಬೇವಿದೇನೊ ವೇಣಿಬಾಲಕಂಗೆಸುತ ।
ಜ್ಞಾನದೊಳ್ಳಾದಗುವ ಭಾವ್ಯಲುಳತೇ
ಜ್ಞಾನು ಬಂದನು ಮನೇ ಹರುಪದ
ಕಣಿಯ ತಂದನು ರಮಣಿ ನೇರೀಡಿತ್ತನಭಕನ ॥

೧೮

ತನಗೆ ಪುಟ್ಟಲಾಭವಾಯಿತೆಂದು ನಾನಾಥಾನ.
ಆದರಿಸಿದನು ರಾಧೀಯಲಿ ಮಗ
ನಾದನೆಂದುತ್ತವನೆ ಮಾಡಿ ಮು
ಹೀಡಿವಿಜರನು ದಾನವೆನಂಗಳಲಿ ಸತ್ತ ರಿಸಿ ।
ಅದಿನಂವೊದಲಾಗಿಯಂಧ್ವನೆ
ವಾದುದವನ್ನೆತ್ತಾಯು-ಪುನ್ನತ
ವಾಷಣೀರವಿನಂದನನು ರಾಧೀಯನಾಮೆದಲಿ ॥

೧೯

ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಹೊಡೆಮರಳ ನಮಹೊ
ಸ್ತುಲನು ಮುಳ್ಳನೆ ದಾಂಟಿ ಬೀಡಿಗ

१ ಮಾದದ ಪಾದಲಿ ತನ್ನ ವಯಿದಬ್ಜಿದನಿದತ್ತಣನಿಧಿಯಾಗಿವ ನಿಯ
ನಾತ ನಡೆತಂದ, ಇ. ॥ ಬಾಳಕನ, ಇ.

ಭಾಷಣಿಗೇ ಸುತ್ತವರೆ ಸನ್ನೆ ಯಶಿ ಕರೆಕರೆದು ನಸುನಗುತ್ತ |
 ಲರಿತರತ್ವದ ಬಾಲದೊಳಿಗೇಯ
 ಕಾಳಿ ಕೊಡುವನು ಹೆಸರು ಮಿಗೆ ತಾ
 ಬಳ್ಳಪ್ರತಿರ್ಥಪನವನೆ ಕೆತ್ತುಕ್ಷಣದ ಕಣಾದಲಿ ||

೪೦

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣ ಕಣಾಪಾರಂ
 ರೈಯೋಳೀತನ ಹೆಸರು ಜಗದಲಿ
 ಹರಿದುವಲ್ಲಿಂ ಬಿಂಕಲೀತನ ನಾಮೆಕರಣದಲಿ |
 ಸುರನರೋರಗನಿಕರವೇ ವಿ
 ಸ್ತುರಿಸಿದುದು ಕಣಾಭಿಧಾನವೆ
 ಗುರುಪರಾಕ್ರಮ ಬಳ್ಳಪ್ರತಿರ್ಥನು ಸೂತಭವನದಲಿ ||

೪೧

ಆತ ತಾ ಮುನಾಂಧಿಯಲಿ ಶ್ರೀ
 ಗೋತಮಾಖ್ಯನ ಶಾಪದಿಂದವೇ
 ಸೂತಭವನದಿ ಬಳಿಯಬೇಕೆಂದೆಂದು ಕಲ್ಲಿತವು |
 ಆತನಾಗಿರೆ ವೋದಲು ಜನಿಸಿದ
 ಭೂತಳಕೆ ಸುಗ್ರೀವನಾಗಿಯೆ
 ಸೂತಸುತನಂದಿಸಿಸಿ ಕೊಂಡನು ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಲಿ ||

೪೨

ಹದಿನಾಳ್ಳಿ ನೇಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇದಿನ್ನೇ ದನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂತನೆ.

ಭರತವಂಶದೊಳ್ಳಿದು ಮಿಗೆ ನೂ
 ವೇರು ಅಮಾರರು ಪಾಂಡುಧೃತರ
 ಘಟ್ಟರಿಗೆ ಜನಿಸಿದರಮ್ಭಾವಮಿಸಿಮಂತೋಽಪದೇಶದಲಿ ||

ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಕುಂತಿಕಾರ್ಯರ ವಿವಾಹ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತೀ
 ಪಾಶ ಕುಂತಿಭೋಜಭಾಪತಿ
 ಯಾಲಯದ್ವಾಗೆ ಬಳ್ಳಪುತ್ರರ್ಥಾಳು ಕುಂತಿ ವಿಭವದಲಿ |
 ಕೇಳದನು ಗಾಂಗೇಯನಾವರೆ 1
 ಬಾಲಿಕೆಯ 2 ಕುಲರೂಪಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಶೀಲವನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಪಾಸಟಿಯೆಂದು ರಾಗದಲಿ !!

೮

ಕರೇಸಿ ಕುಂತಿಭೋಜನನು ಸು
 ತ್ತರಿಸಿ ಕುಂತಿಯ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಭೂ
 ಸುರರಮತದಿಂದಗಿನ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಕವರವಿಧಾನದಲಿ |
 ಹರುಭದಲಿ ತಾನೇಸಗಿ ಮದ್ರೀ
 ಶ್ವರನ ತಂಗಿಯ ಕರೇಸಿ 3 ಪಾಂಡುವಿ
 ಗರೇಸಿಯನು ವೊಡಿವನು ಪುನರಪಿ ವೈದಿಕೋಚ್ಚಿಯಲಿ ||

೯

ವರವಿವಾಹಮುಹೂರ್ತಸಮನೆಂ
 ತರದ ಲಗ್ಗು ದಬಳಿಳಿ ರಾಜ್ಯದ
 ಭರದ ಸಿವಾ-ಹಕಮುಹಾವಟ್ಟಾಭಿಷೇಷನವ |
 ಸುರನೆಂದೇಸುತ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೀವಿದುರರ
 ಪರಮಪರಿತೋಽಪಾನುಮತದಲಿ ಮೆಣಿಮಾವಿಭವ |

೧೦

ಪಾಂಡುವಿನ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನ.

ಸೋಮಕುಲದಲಿ ಜನಿಸಿದವೆದಿರ
 ಗೀಮಹಿಂಪಾಲಕನು ಶತಸಂ
 ಗ್ರಾಮದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ಸತ್ಯದಲಿ ವಿನಯದಲಿ |

1 ನಾನ್ಯಾಷ್ಟ

2 ಲಾಳಕ್ಷ್ಮಿ

3 ನನುಜೇಮಾರ್ಥಿಯನು, ಬ್ರ.

ಸಾಮದಲಿ ಶೈಯ್ಯದಲಿ ಸುಜನ
ಪ್ರೇಮದಲಿ ನೀತಿಯಲಿ ದೃಢವನು
ಭಾವಿಯೋಳು ನಾನ್ಯಾಯ ನರರೋಳು ಸತ್ಯಕೋಳು ॥ ४

ಪಸರಿಸಿದ ಪರಿಕೀರ್ತಿ ತಾನಿ
ಪ್ರಸರದಲಿ ಬೀಳುಪಾಯ್ಯ ದೀಜಗ
ವಿಸರದಲಿ ರ್ಯಾಳಪಿಸುವಿಂಡೆಯಸಿರಿಯ ಸೊಂಪಿಸಲಿ |
ಮೆಸರಿತಗ್ಗ ದಕೆಂಪ್ರ ಪರಬಲ
ವಿಸರದಳನಕ್ಕೂರ್ಥಮಯತಾ
ಮೆಸದಿನಸಿತಾಭಾಸವಾದು ಭುವನವಿಸ್ತಾರ ॥ ५

ಈಲಗಿಸುವುದು ಮಿತ್ರರಾಯರ
ಮೌಳಮೆಣಿ ಪಾಂಡವಿನ ಇರ್ಣಿನ
ಜಾಳಯನು ಸೊಸುವೆಂಹೀಕ್ಕಿರ್ತ ಮೌಳಮೆಣಿಕಿರ್ಣಿ |
ಈಲಗಿಸಿದುದು ಪ್ರಾಯದಮೆರೀ
ಬಾಲೆಯರ ಪದನಾಷಿವನೇನೀಲೆ
ಹೇಣುವೆನು ಪಾಂಡವಿನಿಂಡೆಯಸಿರಿಯ ಸಂಗಡರವೆ ॥ ६

ಈಲಗಿಸಿಕೊಂಬಾತನುಂಧನ್ಯ
ಪಾಂಡನುಳಂಡಂಡಿಳಿಳಿಧರಣೀ
ಪಾಂಡತ್ಯಾಪ್ರ ಪಾಂಡಭೂ ರತಿವರಕುಮಾರಂಗೇ |
ಉಲಿಸುವ ಕುಲವಿಹಿತಧರ್ಮವೆ
ಪಾಲಿಸುವ ಕಲಿಭೀಪ್ತಿನಿದು ಸಂ
ಭಾಳಿಸಿತು ನಳನಹುಷಿಕರಿತವೆನವರ ಪರಿಪಾಟಿ ॥ ७

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಿ ನೀ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಚಿಂತ
ನೃಪತರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದೀ
ವಿಸ್ತುಳವೆಂತಿನಿಸಿಗ್ರಹ

1 ಇವರಪರಂಪರೆಯ, ಇ.

ನರಚರಿಸಿದನು ಹಿಂದೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಬಂದು |
 ಕೃಪೆಯ ಮಾಡನೆ ತನ್ನ ಸಂತತಿ
 ಕೃಪಣವಾಯ್ತಂದನವರತೆ ಕುರು
 ನ್ಯಾಪತೆ ಚಿಂತಾಭರದಿ ಬಳಲುವನಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||

೮

ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಗಮನ

ಅರಸ ಚಿತ್ತ್ಯಾಸೋಂದುಧಿನ ಮುನಿ
 ವರನು ಬಿಜಯಂಗೈದು ಹಸ್ತಿನ
 ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಭವನಕೆ ಬಂದು ಹರುಪದಮಿ |
 ಸುರನದಿತನುಜಾದಿಗಳ ಸ
 ತ್ರೈರಣಿವನು ಕೈಗೊಂಡು ಮುಕ್ಕಳು
 ಪರಮವಿಭವಕೆ ಮುಯ್ಯನಾಂತು ಮುನೀಂದ್ರನಿಂತಿಂದ ||

೯

ಭರತಕುಲದಲಿ ಮುಕ್ಕಳಲ್ಲಿದ
 ಕೂಡಿತ ಕೋಮಲಸೈಖ್ಯಲತೆಗಿದು
 ಗರಗಸವಲಾ ತಂದೆ ಬಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರ || ಬಾ ಯೆನುತ |
 ಗಾಂಥಾರಿಗ ವ್ಯಾಸರ ಮಂತ್ರೀಪದೀಕ

ಕರೆದು ಕಟ್ಟೀಕಾಂತದಲಿ ನ್ಯಾಪ
 ಗರಸಿಗನುಪಮ ಪ್ರತ್ಯಶತವವ
 ತರಿಸುಪ್ರದು ನಿಸೋಂದು ಕೋಟ್ಟನು ಮಂತ್ರಪಿಂಡವನು ||

೧೦

ಧರಿಸಿದಳಂ ಗಾಂಥಾರಿ ಗಭೋರ್-
 ತ್ವಾವನಿತ್ತ ನಿಜಾಕ್ರಸುಕೆ ಮುನಿ
 ತಿರುಗಿದನು ದಿನದಿನದೊಳಂಬಿ ತು ರಾಯನಭ್ಯುದಯ |
 ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಬೇಂಟೀಕಾಂತರು
 ನೆರೆದು ಬಂದರು ಮೃಗನಿಕಾಯದ
 ನೆರಹಿಗಳ ನೆಲೆಗೋಳಿಸಿ ಪಾಂಡನ್ಯ ಪಾಲನ್ಯೇಲಗಕೆ ||

೧೧

ಕೇಳಿದನು ಮೃಗದಿಕ್ತೇ ಹಕ್ಕೆ ಯ
ಗಾಳಿಯನು ಬಿಳಿವಿಡದಿಲ್ಲಿರ
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಿನು ರಾಜಸಭೀಯನು ರಾಯನುಜಿತದಲಿ ।
ಜೋಳ ಗವಲಂಬಿಗಳ ಹೆಡೆವಿಲು
ಕಾಳಕೆಯ ಕುಪ್ಪಸ್ತದ ಬೇಂಟೆಯ
ಮೇಳಿದಲಿ ಭೂಪೂಲ ಹೊಳವಂಟನು ನಿಜಾಲಯವ ॥ ೮೩

ಪಾಂಡವ ಮೃಗರಾಜರಾದ ಯುಷ್ಣಿದಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುಹಿಕ್.

ಒನನೆಂಬೆನು ನಿಮ್ಮೆ ಪೂರ್ವಿವೇಜ
ಹಾನಿ ಬಂದಿತೆಂದು ನೋಡದೆ
ಮಾನನಿಧಿ ವ್ಯೋಸನಾನುಭಂಧದೆ ಹೊಂಟು ಸದೆತಂದ ।
ಕಾನನದೊಳಾಯತದ ಕರಸಂ
ಧಾನಕಳಿತಕರಾಸನನು ಮೃಗ
ಹಾನಿಗಳ ಹೆಕ್ಕು ಇದಲೋಲಾಡಿದನು ಬೇಂಟೆಯಲಿ ॥ ೮೪

ಬಂದುಧಾಪಾಂಡವಿಗೆ ನಿಮ್ಮೆಯ
ತಂದೆಗಾದ ವಿಫಲಿನಂದದ
ಶೊಂದು ತಾವಿನಲೊಬ್ಬ ಮಿಥುನಮುಸಿ ಮೃಗರಾಜಾಗಾ ।
ನಿಂದು ರಮಿಸುತ್ತಿರೆ ಮೃಗದ್ವಯ
ವೆಂದು ಹೂಡಿದನಂಬಿಸಿಬಿ
ಗೊಂದು ಸರಳಲಿ ಕೀಲಿಸಿದೊಡೊಜಲಿದರು ನರರಾಗಾ ॥ ೮೫

ಆಮುನಿದಂಪತ್ತಿಗಳ ಕೋಕ, ಪಾಂಡುವಿನ ಪಕ್ತಾ ತಾ ಪ
ಹಾ ಮಹಾದೇವ ಯೆನುತಲಿ ಮುನಿ
ಕಾಮಿನೀಸಹಿತೊಡಲನಂಟುತ್ತಿ
ತೋಮರದ ಮೆಣುಮೊನೆಯ ಕೆಬ್ಬ ಸುಖಿನ ನಿಜಾಂಗನೆಯ ।
ಕಾಮಿನಿಯ ಕಡುನೊಂದೆ ನೀ ಮುಖ
ತಾಮೆರಸವೆನು ತೋಟು ತೋಟೀನು
ತಾ ಮುನೀಕ್ಕೂರ ಮ್ಮುಳದು ಮುಂಡಾಡಿದನು ನಿಜಸ್ತಿಯ ॥ ೮೬

ಪೊಂಡುವಿಗೆ ವುನಿಶಬ್

ಕಾತರಿಪ ಮುಸಿಮಿಥುನವನು ನಿ
ಚೂತ್ತ ಕಂಡನು ಬೀಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನ
ಉತ್ತರದಿನ ಮಕ್ಕಳದೊಲಹಿನ ಬೆರಳ ಮೂಗಿನಲಿ |
ಭೀತಿಗಂಪಿನ ತಳತಬೆಟಗಿನ
ಪಾತಕದ ಪರಿಭವದ¹ ಮುಖದ ಮು
ಹೀತಳಾಧಿಪ ಸುಯ್ಯ ನೋಂದನು ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆನುತ್ತ || ೧೯

ಅಭಿಯೆ ನಾನಿವರೆಂದು ಮೃಗವೆಂ
ದಳಿದೊಡೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಪರಿಯಾ
ಯ್ಯ ಇವ ಮಾಣಿಕವೆಂದು ಕೊಂಡೊಡೆ ಕೆಂಡವಾದುದಲ |
ಸರವಿ ತಾ ಹಾವಾದುದಿದ ಕಂ
ಡಜೀಯೆನಿಕ್ಕೆತುಕವನುಜೀ ಮೈ
ಮೆಜೀದು ಕೊಂದನೆ ಯೆನುತ್ತ ಹರಿದೈತಂದನಾಷ್ಟೇಂಕೆ || ೨೦

ಉಗಿದು ಬಿಸುಟನು ಸರಳಮುಗ್ಗುಲ
ಮುಗುಚಿ ನೆತ್ತುರ ಹೊನಲಿನಿಂದವೆ
ತೆಗೆದು ತೊಳಿದೊಱಸಿದನು ಸಗಳುಯ ನೀರಿನಲಿ |
ಮೃಗವಹರೆ ವಾನುಪರಕಟ ಪೊ
ಪಿಗಳಿದ್ದೆತ್ತೀ ತಪೆವಿದೆತ್ತೀ
ಮೃಗವಿನೋದಕ್ಕೀಡೆ ಕೊಂದುದನುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ || ೨೧

ಮತ್ತೆ ನಾವೇ ಪಾಪಿಗಳು ನೀ
ಪುತ್ತಮರಲಾ ಸಾಕಿದೇತಕೆ
ನುತ್ತ ಮರಳುವ ಕಂಗಳಿಗಿಗೊಗುವ ವೇಲುಸುರ |
ನತ್ತ ಹಾಯ್ಯ ವ ಕೊರಳ ಬಿಕ್ಕುಳ

¹ ಪರಿಷವದ, ಬಿ. ಜ.

ಕಿತ್ತುವೆಧರದ ರೋಪದಲಿ ಹೊಗೇ
ಸುತ್ತಿದುರಿವಾತುಗಳ ಸೂಸಿದರವನಿಪನ ಮೇಲೆ ॥

೯೮

ಎಲ್ಲೋ ರಾಜಬುಷ್ಯನೆ ತನ್ನ ಯ
ಲಲನೆಯೋಡನಿರೆ ಕೊಂಡೆ ನಿನ್ನ ಯ
ಲಲನೆಯಲಿ ನಿಃ ಕೂಡಿದಾಗಳೆ ಮರಣ ನಿನಗೇನಲು ।
ಹಲವು ಮಾತೇಕೆನುತ ದರಣವೆ
ಕಳ್ಳದುದಾ ಮುಸಿಮಿಥುನವನವನಿಪ
ತಿಳಕ ದುವ್ಯಾನವಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತನಾಪುರವೆ ॥

೯೯

ಆದ ಹದನನು ಭೀಷ್ಯತ್ತಾ ತರಾ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಹಿದನು ಪಯವೇ
ಧಾದಿಯಲಿ ಮುನಿವೆಧೆಯ ಪಾತಕದಾ ವಿಫಾತಿಗಳ ।
ವೈದಿಕೋಕ್ತಯ ತಂತ್ರದಲಿ ಸಂ
ಪಾದಿಸುವೆನೆನೆ ಶಿರವ ಬಿದುರಿ ಮು
ಜಾದುರಾಗ್ರಹಬ್ದಿಯಲಿ ಬಂದನು ಸಿಜಾಲಯಕೆ¹ ॥

೧೦

ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾಧಾನ ತಪೋವನಗಮನ
ಸರ್ಕಳಭಂಡಾರವನು ಭೂಸುರ
ನಿಕರದಲಿ ಜೀಲಿದನು ಸುಜನ
ಪ್ರಕರಣನು ಗಾಂಗೇಯಧತ್ರಾಪ್ತಾಗೆ ಕುಗೋಣಿ ।
ಜಕಿತಜಿತ್ತನು ಮುನಿಹತೀಯ ಪಾ
ತಕವನೊತ್ತುವ ಶೈಲ² ವಾಪುದೊ
ಸರ್ಕಳದೋಪಿನಾಶಕೆನುತಲಿ ಹೊಕ್ಕನ್ನೆ ವನವೆ ॥

೧೧

ಅರನ ಕೇಳ ಶತತ್ಯಂಗಣ್ಯಲದ
ವರತಪೋಧನರಾಶ್ರಮುಕೆ ನಿ

1 ಹೊಟುವಂಟನರವಾನೆಗೆ, ಜ.

2 ನೆತ್ತಿಯಸಬಳ, ಜ.

ಮೈ ರಸ ಬುಂದನು ವೆಂದಿಸಿದನಾಪರಮೆಮುಸಿಜಣಕೆ |
ಹರುಷದಲಿ ಜಾಬಾಲಿಗಾಗ್ಯಾಂ
ಗರಸಕಣೆಕಗೌತಮೋದ್ಯರು
ಧರಣಿಪನ ಸಂಭಾವಿಸಿದರಘಾಂತ್ರಾಂಸನಂಗಳಲಿ ||

—೨೬

ಕ್ಷತನಮೆಳಾಮ್ಯಾಂಗಯೋಗವಿ
ಧೂತಕಿಲಿ ಪ್ರಾಗದಱ ಬಳಿ
ಕ್ಷಾತಪಸ್ಯಾಗಳೋಳಗೆ ಸಂದನು ದಿನಪತೇಜದಲಿ |
ಅತಪ್ರೋನಿಪ್ತಂಗ ತಾವತಿ
ಭೀತಿಭಕ್ತಿಯಲಧಿಕಶಿಕ್ಷಾ
ಷಾತಿಕಯದಲಿ ಮನವ ಹಿಡಿದರು ಕುಂತಿವೊದಿಯರು ||

—೨೭

ಪರಮವೈರಾಗ್ಯದವರಂತಃ
ಕರಣಿರುಪಮಭಾವಕುದಿಯ
ಮುರಹರಧಾನ್ಯಕಪೀಯುಷಾಭಿಪೇಕಂದಲಿ |
ಹಿರಿದು ಹೊಂಗಿದ ನಿಪ್ಪು ಪಂಚೋ
ತ ರದ ಸುಖದುನ್ನ ತಿಯೋಳಸೆದನು
ಧರಣಿಪತಿ ತಾನಾಮಂಹಾಪಾತಕವ ಕೆಡೆಯೋದೆನು ||

—೨೯

ಆ ಚನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಾಯನನ್ನು ಕೊತು ಕುಂತಿಯ ಮಜನ
ನಾರಿಯರು ಮಣಿದರಕಟ ಮುಂದಿ
ಹಾರುವನೆ ತನು ಬೋಟವೆಮ್ಮೆಯ
ಬೇಣಿಗೋಲೆ ಯಾಗಿದು ದೇ ಹಾಯೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ಯಾ |
ವಾರಿಜಾನನೆ ಕುಂತಿ ವೆಟ್ಟಿನೆ
ಸಾಜಿದಳು ನಯದಲಿ ರಹಸ್ಯದ
ಭಾರುವಣಿಯದವೋಲು ಬಿಸ್ತು ಹ ವೊಡಿದಳು ಪತಿಗೆ ||

—೩೫

ಭರತವೆಂಕೆ ಪ್ರತ್ರಿತವವೆ
ತರಿಸುವುದು ಗಾಂಥಾರಿದೇವಿಗೆ
ವರಮುನೀಶ್ಯ ರನಿತ್ತ ಹದನಿದು ನಿಮ್ಮುಡಿಗಳಾಣಿಯೇ ।
ದುರುಳಮುನಿಪನ ಶಾಪವೇ ಸ್ತುರ್
ಪುರುಷಸಂಗವಿರೋಧಿ ನಮಗೆ
ನ್ನು ರಸ ನಾಪ್ರತ್ರಸ್ಯ ಗತಿಯೆಂದಿರದೆ ಕ್ರಾತಿವಚನೆ ॥ ೨೨

ಧರೆಯ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸುತರವೆ
ತರಿಸುವರು ಗಾಂಥಾರಿಗಾಪ್ತ
ತ್ರಿಗೆ ಸುತರಾಸುತಗ್ರೀ ಸುತರಾಸುತರು ಜನಿಸುವರು ॥
ಧರೆ ಪರಂಪರೆಯಿಂದಲತ್ತಲೇ
ಸರಿಪ್ರದೀನಿಮ್ಮುಡಿಗೆ ದಖಾ
ಸ್ತುರ್ಣಾಸಮಿದಾನಯನವೇ ಕಡೆಗೆಂ¹ ದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೨೩

ಕುಂತಿ ಪಾಂಡುಗಳ ಸಂವಾದ
ವನೆಜಮುಲಿ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ರಮುಖದರು
ಶನಪ್ರ ಸುಲಭವೇ ಪ್ರಾಣಿಎನರಿ
ಗೆನಿತು ಹಲುಬಿದೊಡೆನು ಹಂಗಿಗರಾಪ್ತ² ದುಷ್ಕಳು ತಿಗೆ ।
ಮುನಿಯ ಭೇಟಿದ ಭೇಳುವಯೆಯ ಮಾ
ತಿನ ಹವಣ ನೀ ಬಲ್ಲೆ ನೀ ಹೇ
ಜೆನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವನು ಮಾನಿನಿ ಭೀತಿ ಬೇಡಿಂದ ॥ ೨೪

ನಾರಿಯರು ಮತ್ತಲ್ಲಿ ರಾಜಕು
ಮಾರಿಯರು ಇಲವಾದಿಗಳು ಗಾಂ
ಧಾರಿಗಾಡು ಪ್ರತ್ರಸಂತತಿಯೆಂಬ ಶೀರ್ದದಲಿ ।
ವೀರ ಭಿನ್ನಪ್ರಸಿದೆನು ಕಾಯಾಪ್ರ
ಬಾರಿಯಾದು ಬಲ್ಲೆ ಯಿನಳುವಿ
ಕಾರಿ ಯೆನ್ನು ದಿರೆಂದು ರಾಯನ ಇರ್ಣಾಕೆಂಗಿದಳು ॥ ೨೫

¹ ನಯವ ಕಡೆಗೆಂತಂ, ಕ. ಬ. ² ನಾವಹಂಗಿರು, ಕ. ಬ. ಘ.

ಲೋಲಲೋಳಕನೆ ದೃಢಪತಿವ್ರತೆ
ಯೇಳು ದುಃಖಿಸಬೇಡ ಭೃಗುಚಾ
ಭಾಲಿಜಮದಗ್ನ್ಯಾದಿದಿವ್ಯಮುನಿಂದ್ರಜನವೆಲ್ಲ |
ಬುಂಗಿಸುಪ್ರದು ದುಪ್ತ್ವೆ ತೀಗೆ ನಿ
ಘ್ರಾಳ್ಯಾಯವು ಬಟಕರುದು ಮಂತ್ರವಿ
ಶಾಲಬೀಜದಲಾಯದು ಸಂತತಿ ಕಾಂತಿ ಕೇಳಂದ ||

೪೧

ಭವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸುತರು
ಧ್ಯಾಪಿಸಿದರೆ ಲೇಸನ್ಯಾಫಾ ಸಂ
ಭವಿಸದೇ ದುಪ್ತ್ವೆ ಈತವಧುವೆಂಜಲಿಸಳೇ ಶಂಲವೆ |
ಅವನಿಪತ್ತಿ ಕೇಳ್ಳ ನಳನಹಪ್ಪೊ
ರವಸುಹೋತ್ರಾಧ್ಯಾರ ನಿಜಾತೋತ್ತೀ
ಧ್ಯಾವರ ಪಾರಂಪರೆಗೆ ಗತಿಯೇನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||

೪೨

ಅರಸಿ ಕೇಳ್ಳ ಸದ್ಬುಧಿ ಇಜಪಾರಂ
ಪರೆಯಲದು ಸತ್ವಾತ್ಮದಲಿ ಮುನಿ
ವರರ ಕಾರುಣ್ಯಾದಲಿ ಪ್ರತ್ಯೋರ್ಧಯವು ಸದ್ವಿಹಿತ |
ಪರಮವೈದಿಕಸೀದ ವಿದು ಸರ
ಸಿರುಹಮುಖಿ ನಿಶ್ಚಯಕೆಯಲಿ ನೀ
ಧರಿಸು ಮುನಿಮಂತ್ತೂರ್ಪದೇಶವನಿದುವಿ ನಿದೋರ್ಪ ||

೪೩

ಕುಂತಿಯು ದೂರಾಸರಿಂದ ಬಿಂದ ವಂತ್ರದ
ಸಂಗೆತಿಯನ್ನು ಪತಿಗೆ ಹೇಳುವಿಕೆ
ಅದೊಡವನಿಪ ಬಿನ್ನ ಹವು ತನ
ಗಾದಿಯಲಿ ದೂರಾಸಮುನಿ ಕರು
ಕೋಡಯದಲಿತ್ತು ದುಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದ ವರಪುಂಟು |
ನೀ ದಯಾಂಬುಧ ನಿನ್ನ ನಂಗ್ರಹ

ವಾದುದಾದೀಂಡೆ ತದ್ವಿಧಾನದ
ಲಾದರಿಸುವೆನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾಮ್ಯವನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೪೪

ಲೇಖನಾಡಿದೆ ಕುಂತಿ ಮುನಿಯುವ
ದೇಶಿಸಿದನೇ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವಿ
ದ್ವೈ ಸಲೇ ನೀ ದೃಢಪತಿವ್ರತೆಯೆನ್ನ ನುಜ್ಜೆ ಯಿದು |
ಭಾಸುರರ ನೀ ಭರತವಂಶವಿ
ಭಾಸರನು ಕುತ್ತತ್ವಪಕ್ಷವಿ
ನಾಶರನು ಬಸಲಾಗು ಹೋಗೇನ್ನಾ ಹೇ ಹೋಗೇಂದ ॥ ೪೫

ಪತಿಯ ಅಪ್ಯಾಯಂತ ಕುಂತಿಯ ಪ್ರತಿರನ್ನ ಪಡೆಯುವಿಕೆ
ತರುಣಿ ಪಾಂಡುವಿನಾಜ್ಞ್ಯ ಯಿನು ನಿಜ
ಶಿರದಲಾಂತು ಸಮನ್ಸ್ತ ಮುನಿಮು
ಖ್ಯಾರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹರಿಷಾರಬ್ರಹ್ಮಾ ದಿಗ್ಂಗಾಂಗಿ |
ಸರಸೀಯಲಿ ಮಿಂದುಟ್ಟು ಕೆಂಪಿನ
ವರದುಕೂಲವ ಸ್ತುರಿಸಿದಳು ತಾ
ಪರಮವುನಿಮಂತ್ಯೋಪದೇಶವ ನೆನೆದು ಒಂತಿಸುತ್ತ ॥ ೪೬

ಮೂಳಿಗುಣದೀಂಳು ನೋಡಿ ಸತಿಯರ
ನೀಜಿ ನರರನು ದ್ವೈತ್ಯವೆಗ್ರವ
ಬೀಜಿರಿಸಿ ನಾಕಚಸಮೂಹವ ತಾರತಮ್ಯದಲಿ |
ನಾರಿ ಧ್ವನಿಸಿ ಕಂಡಳಾಙ್ಕಣ
ವೀರಪಾಂಡುವು ನಿಜಪರಾವರ್ತ ¹
ಮೂರುತನು ತಾನೀಗ ಭಾರತಿರಮಣಾವೇಷಿ ² || ೪೭

ಎಂಬುದನು ತಾನಜ್ಞಿದು ತನ್ನೊಳ್ಳಿ
ಗಂಬುಜನಿಸಬಿಸುತ್ತನ ಹೇಳಿಕೆ

1 ನಿಜವೈಹೂಕೂ, ಕ. ಇ. ಗ. ² ವರಾಣಿನುನಾನೆಂಬ ಭಾರತನಿಪುಣಿಗಂಥವ್, ಕ. ಇ. ಗ.

ಹಂಬಲಿಸಿ ಧರ್ಮಜ ಪ್ರತಿನ ಬಯಸಿ ಸತಿ ಯಮನ |
ಇಂಬುಗಟ್ಟಿದಳೆಂದುಮಂತ್ರವೆ
ನಂಬುಜನಿಸಬಿಸುತ್ತನ ತಂದಿತು
ತಂಬರಾರಿವಿರೋಧಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆಂಬಂತೆ ||

೫೮

ಸತಿಯ ಸಮೈಶವಾಗಿ ವೈವ
ಸ್ವಾತನ್ತು ಬಂದನಿದೀಕೆ ನಮ್ಮನು
ಹ್ಯಾತಿಗೆ ಬರಿಸಿದೆ ಯೆನಲು ಲಜ್ಜಾ ವಿನತಮುಖಿಯಾಗಿ |
ಸುತನ ಕರುಣೀಪ್ರದೇನಲು ಭಯಾಪರಿ
ತತೆಯ ವಿಮಳಸ್ವೇದಜಲಲ
ಜ್ಞಾತಯನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಸುತನ ಯಮನಂದು ||

೫೯

ಬಿತಕ ಕುಂತಿಗೆ ನುಡಿದ ಸಿನ್ನು ಯ
ಲಲಿತಕಂದನ ಸತ್ಯ ಸ್ತೋರಣೆ
ಗಲಿಸಿ ಶಾನೆಣಿಯಿಲ್ಲ ಸುರನರನಾಗಲೋಕದಲ |
ನಳಿನನಾಭಂಗಧಿಕಪ್ರಿತನು
ಮಿಳೆಯೋಳೇಕಚ್ಚುತ್ತನಾಗಿಹ
ಲಲನೆ ನೀ ಕೇಳಂದು ತಿರುಗಿ ಕೃತಾಂತ ಬೀಳೆಷ್ಟುಂಡ ||

೫೦

* ಧರ್ಮಿಪತಿ ಕೇಳು ಉತ್ತಿಗಾಜುದು
ಪುರಗತಾರಾಜುಭಮುಹೂರ್ತದ
ನಿರುತ್ತದಲಿ ವರಗಭಿ-ಣಿಗೆ ನಮೆತೀವೆ ವೂಸಗಳು |
ಅರಸಿಗಾಯಿತು ತನ್ನ ಮಂದಿರ

* ಧಾರ್ಮಿಪತಿ ಕೇಳು ಕುಂತಿ

ನಾರಿಗಾದುದು ಗಭ್ರವಿಮಳಸು
ತಾರೆಕುಭಲಗ್ಗು ದಲಿ ತೀರಿದುದಂದು ನವವಾಸ |
ನೀಜೀಗಾಯಿತು ಸಂಭ್ರಮವು ಬಿಲ
ವೈರವುಬ್ರಾಮರರ ನಗರದಿ
ಭೂರನಬ್ಲಿಂಸಬುವು ದುಂಡಬಿಯಾಳವಾದ್ಯಗಳು ||

೫೧

ಧರಣಿಯಲಿ ಪೊಂಡುವಿನ ಮಾದ್ರಿ
ವರಸತಿಯ ಸಂಗಡದೋಳಾದವು ಮಾಸವೋಂಭತ್ತು ॥

४०

ಧರ್ಮ ಜನನ
ಪರಿಚರಿಸಲಾ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ತಾರೀಯ
ಜರಣವೆರಡಿ ಪೃಣ್ಣಗ್ರಾಗಳ
ವರುಶನದಿ ತಾ ಜ್ಯೇತ್ರಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದಲಿ ।
ಪರಮಗುರುವಾರದಲಿ ತದಿಗೆಯೋ
ಭರಸ ಹುಟ್ಟಿದನಿಂದುಕುಲದಲಿ
ಪುರುಷನವೆತರಿಸಿದನು ಸುಕುಮಾರಕನು ಧರಣಿಯಲಿ ।

४१

ನಿಮ್ಮಾಳತವಾಯ್ತು ವಿಳಿಳಿಗಾದಲಿ¹
ಕಮ್ಮಾವೇ ಬಚಿ ದುದು ಸಾಕ್ಷಾ
ದ ಮ್ಮಾವೇ ಧರಣಿಯಲಿ ನರರೂಪಾಗಿ ಜನಿಸಿತೆಲ್ಲೆ ।
ಧರ್ಮದೀಕ್ವರಹಚ್ಚಿ ಭಾರತ²
ಧರ್ಮಾವೇ ತಾ ಧರಣಿಗಿಡಿದನು³
ಧರ್ಮಾವಿನ್ನೆ ಮೆಗಹುದೆನುತ ಹರ್ಷಿತಾನ್ತಿ ಮುನಿನಿಕರ ॥

४२

ಧರಣಿಪತಿ ಧರ್ಮಜನ ಮುಖಸಂ
ದರುಶನವ ಮಾಡಿದನು ಹರುಪದ
ಹೊಳಿಯ ಭಾರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಕಾಂಬುಗಳ ಪೂರೆದಲಿ ।
ಹರಿದು ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಪದ ನುಡಿ ಗಜ
ಪುರದೋಳಬ್ಜ ರವಾಯ್ತು ಪೊಂಡುವಿ
ನರಸಿಯಲಿ ಸಂತಾನ ಜನಿಸಿದುದೆಂದು ಜನಜನಿತ ॥

४३

1 ವಿಳಿಳಿಗಾದೆದುವ್ಯಾ ಜ.

2 ದುಮ್ಮಾಹೀಕರ ಹೊತ್ತ ಭಾರದ, ಜ.

3 ಕಮ್ಮಾವೇದನೆ ಧಾತ್ರಿಗಿಡಿದು, ಜ.

ಕುಂತಿಗೆ ಮಹ್ಕೃಳಾದ ಸಂಗೈಯಂ ಕೇಳಿದ ಗಾಂಥಾರಿಗೆ ಗಭರ್ಮಾತ.

ಕೇಳಿದಳು ಗಾಂಥಾರಿ ಕುಂತಿಗೆ

ಬಾಲಕೇಳಿವಿನೇಳಿದವೀಂಬುದು

ಮೇಳಿವಿಸಿತಾಮುನ್ನ ಮೂಡಿದ ತಪದ ಫಲಸೇನುತ १ |

ಕಾಳಿನುಡಿಗಳ ನುಡಿದು ಮುನಿಪತಿ

ರೋಳುಕಾಣಿಲಾ ಸುಡಿಗೆ

ಭೂರ್ಜಗಳನೆಂದಬಲೆ ಹೊಸೆದಳು ಬಸುಣಿನೊಡಿಮುಖಿದು || ४೫

ಉದಿರಿದುವು ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಲುಮೂಂ

ಸದ ಸುರಕ್ತುದ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಇಂ

ದದ ಸುತಾಳದ ಜಿಗಿಯ ಹೇಸಿಕೆ ನಿಕರ ನೂಜಿಂದು |

ಕೆದಱುದಳು ವಾಮೊಂಘ್ರಿಯಲಿ ನೂ

ಕಿದಳು ಹಾಕಿವ ಹೊಣಿಗೆನುತ ನೋ

ದಿದಳು ಕರೆ ಕನ್ನೆ ಯರನೆನುತ ಕರ್ತೋರಕ್ಕೋಪದಲಿ || ४६

ತನತನಗೆ ತನು ನಡುಗಿ ಕಾಂತಾ

ಜನವು ಬಂದುದು ತಾಯೆ ಬೆಸಸೇ

ನೆನೆಲು ಬಿಸಿಡಿವೆ ನೂಣ ಹೊಣಿಗೆಂಬಾಮುಹೂರ್ತದಲಿ |

ಮುನಿಪ ವೇದವಾಗ್ಯಸನಾಕೆಯ

ಮನೆಗ ಬಂದನು ಕಂಡನೀಕಾ

ಮಿನಿಯ ಕೋಳಾಯಳಿವಿದೇನೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ || ४७

ಭರತಸಂತಾನಕೆ ಕುಮಾರರ

ಹೆಣುವೆನಾ ಮುನ್ನೆಂದು ಗಭರ್ಮವೆ

ಧರಿಸಿದೆನು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಕೃಪೆಗಳ ಮುಂತ್ರಪಿಂಡದಲಿ |

ವರುಪನೆರಡಾಯಿತ್ತಿದಱ ಭಾರವ

ಧರಿಸಿದೆನು ದಾಯಾಧ್ಯರೋಳಗನೆ

ತರಿಸಿದನು ಮಗನೆನುತ ಮುಖಿರುಹಿದಳು ಗಾಂಥಾರಿ || ४८

१ ಮೇಳಿವಿಸಿತೇ ಮುನ್ನ ಹಾ ತಪೇನುತಪ್ಪೇನಃ, ಕ. ಚಿ.

ವ್ಯಾಸರ ಅಪ್ ಕ್ಷಯಂತೆ ಗಭರಸಂಂಕ್ಷೇಪ.

ಮರುಳುಹೊಂಗಸೆಲ್ಪೆ ಮಹಾತ್ಮೆ
ಪರಿಯ ನೀನೆಂತೆಖಿನೆ ಗಭೋರ್‌
ತ್ಯಾಗವ ಕೆಡಿನಿದೆ ಪಾಪಿ ನೀ ಸಾಜಿನುತ್ತ ಮುನಿ ಮುನಿದು |

ತರಿಸಿದನು ಘೃತಪೂರಿತದ ಕೊ
ಪ್ರದೀಪಗಳನೊಂದೊಂದಜ್ಞಿಂಳಗವೆ
ನಿರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ನೀರ ತಳಿದನು ರಕ್ಷಣೆ ರಚಿಸಿ || ೪೯

ಜಿಂತ ಯಿಲ್ಲದೆ ವರುಪದಿನಪರಿ
ಯಂತ ರಕ್ಷಿಸು ಬ್ರಹ್ಮ ನಿನ್ನ ಯ
ಸಂತತಿಯ ಸಂಪಂಥ್ಯವನು ಗಾಂಥಾರಿ ನೋಡಿನುತ್ತ |
ಕಂತಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಗ¹ ಸತಿಯನು
ಸಂತವಿಸಿ ತಿರುಗಿದನು ಧರಣೀ
ಕಾಂತ ಕೇಳ್ಣ ವನದೊಳತ್ತಲು ಭೀಮನುಧ್ವನವೆ || ೫೦

ಬ್ರಹ್ಮ ತುಂಬಿತು ವರುಪ ಧಮರ್‌ಗೆ
ನಳಿನಮುಖಿ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ನುಡಿದಪ
ಳಲೆ ಮಹಿಳತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿನು ಜಾತಿಧರ್ಮದಲಿ |
ಬಲುಹನಸುಳ್ಳವನಹಂದುವೀತನೆ
ಯಿಳಿಯನುಜೀ ಪಾಲಿಸುವ ಭೂವನಾ
ವಳಿಯ ಜೀವರ ಬಲುಹ ಬಗೆಯದ ಸುತನು ಜನಿಸುವೂಡೆ || ೫೧

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸುಕ್ಕಿ ತದ
ಜರಿತರುಂಟೇ ಯೆನಲು ಮಹಿಪತಿ
ಕರುಣಿಸಿದನಿನ್ನೂ ಬಿ ಪ್ರತಿನ ಪಡೆಯೆ ಹೋಗೇಂದ |
ಸುರನಿಕರತ್ತಿ ಇಸಕೋಟಿಯ
• ನಿರಿಸಿ ಮೇಗಣದೇವಗಣದೊಳು
ಧರಿಸುವುದು ನೀ ಪ್ರತಿಗಭರವನೆಂದು ನೇಮಿಸಲು || ೫೨

¹ ಕಂತಪಿತನ್ನಿಂಭನು, ಬಿ, ಜ. ಜ.

ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಕಾಮಿನಿ ಸರೋವಾ
ರಿಯಲಿ ವಿಂದಳು ಬೀಜಮಂತ್ರ
ವ್ಯಯವ ಮಾಡಿದಳ ಮರನಿಕರವ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ।

* ಬಿಯಸಿದಳು ವಾಯುವನು ನಿಜಮೂ
ತೀರ್ಥಯಲಿ ಬಂದು ಸಮಾರಸ್ಯೇಕುಂ
ತಿಯನು ಸುಧಿದನೆವೈ ಬರಿಸಿದ ಹದನ ಹೇಳೆಂದ ॥ ಅ೪

ಬರಿಸಿದುದು ಬೇಣೀನು ಸುತನನು
ಕರುಣಿಪ್ರದು ನೀವೆನಲು ತಾ ವರ
ಹರುಷದಲಿ ಮನಮುಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟನು ಧೀರಪ್ರತ್ಯನನು ।
ಮರಳದನು ಪವರ್ಯಾನೀಪಂ
ಕರುಷಮುಖಿಯು ಪ್ರಸೂತಿಯಾದಳು
ವರುಷಪ್ರೋಂದಕೆ ಧರಿಸಿ ಪರಬಲಕಾಲಭ್ಯೇರವನೆ ॥ ಅ೫

* ಜಯಸಿರಯಾಳನ್ನತ್ತ ಹರಿ ತಾ
ನಯದಿ ಮಾವನು ಬ್ರಹ್ಮ ಜನಿಸನು
ಬಿಯಲು ಭೃತ್ಯೇ ತೇದಿಬಿರಲಿ ತನಗಳ್ಲ ಗಭರವದಃ ॥ ಅ೬

ಎಂದು ಬಿಟಿಕರವಿಂದಲೋಚನೆ
ಯಂದೆ ಸಾಕ್ಷಾದ್ದೇ ಇವಃಧ್ಯರ
ಉಂದೆಯನು ರಜಗುಣದ ಮುಖ್ಯಪೂರ್ಣದೇವನನು ।
ಇಂದುಮಾತ್ರಿ ವರಮಂತ್ರಾಂದವೆ
ಕಂದೆಜೀದು ಕಳುಹಿದಳು ತಾ ಕಡು
ಮಿಂದು ಬಾಹ್ಯಾಂತರದಿ ವರಶಂಭಿಯಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ॥ ಅ೭

ಬಿಯಸಲು ಜಗ್ರದ ಜೀವನನು ತಾ
ಜಯಸುವ ಕತ್ತಿರ್ಥಯು ಬಂದು ಕಾಂತಯು
ನಯವಿದನು ನೈನಿಂದು ಬಿಯಸಿದ ಹದನ ಹೇಳೆಂದ ।
ನಯನದಲಿ ಹರುಷಾಕು ತಂಜಾವಿತು
ನಯದೆ ರೋಧಣಂಜನದಿ ಕುತ್ತಿಯು
ಜಯಜಯೆನುತ್ತಲು ಮೇಲ್ಮೈಂದಳು ದೇವ ಕೇಳಿನುತ್ತ ॥ ಘ. ಜ. ಅ೮

ಭೀಮಾಜನನ.

ಪವನಜನು ತಾ ಮೂಷಮಾಸದ
ನವಮಿಯಲಿ ತಾ ಶುಕ್ರ ಪಂಚಾದ
ಶವಿಯು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರೆ ಯಗ್ನಿ ದೇವತೆಯ |
ಯುವತಿಕೃತ್ತಿಕೆಯಾದ ತಾರೆಯೊ
ಖವತರಿಸಿದನು ಪಾದಪೂಜಕೆ
ರವಿರವಿಜಕುಜರಾಯಲಗ್ಗು ಕೆ ತಾರೆ ಕೇಳಂದ || ೫೫
ಪವನಸುತನವತರಿಸಿ ಪಾಧಿವ
ನಿವಾ ನಡುಗಿತು ದೃತ್ಯಾಗಣಪುಜೆ
ಜವವತಯೆ ಸಿಂದುದು ರಿಪ್ರೋನಾಷನಕಾಲಭ್ಯೇವಂಗೇ¹ |
ಭೂಪನದಲಿ ತಮೆತಮಗೆ ನಾಕಜ
ನಿವಹ ಹೂಮೆಜೆಗಜಿದು ಹರುಹಿನ
ಪವನಜನ ತಾಯ ಭೀಮಸೇನನು ಯೆಂದು ಹೆಸರಿಡಲು || ೫೬
ಭೀಮನುದಿಸಿದ ಯಿರುಳು ಕೌರವ
ಭೂಮಿಪತಿ ಜನಿಸಿದನು ಮಿಗೆ ನಿ
ಮೂಲ್ಯಾಮಹಾತ್ಮನ ಜನನ ಬೆದಭಿಸಿತಿಳಿಳಿಜನಮನವ |
ಭೂಮಿ ನಡುಗಿತು ದಸಗೆ ಹರಿದುವು
ಧೂಮೆಕೇತುಗಳಾದಿರಿ ಬಿದ್ದ ವು
ತಾಮುಸನು ಜನಿಸಲಿಕೆ ದೇವಾಲಯದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು || ೫೭
ಕರೆಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವನೀ
ಸುರರ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಕುಮಾರರ
ದರುಳನದ ಸಮನಂತರದಲುತ್ತಾತಃಪಲಗತಿಯ |
ಭರತವಂಶದಲುತ್ತದ ಭೂಮಿಂ
ಕ್ಯಾರದನಂತವನೀತನೇ ಸಂ
ಹರಿಸುವನು ಸಂದೇಹವಿದಕೇನೆಂದರವರಂದು || ೫೮

1 ಜವತಣಿ ಮಂಡಾಕಲಿ ಹಿನಾಶನ ಕಾಲನುಧ್ವಿನೆ, ಜ.

ಕುಂಪಕೆ ಕಂಟಕನಾದನೊಬ್ಬನ್ ನ
ಕಳ್ಳಪ್ರದೂರಲಿ ನಾಶ ತಾ ಕುಲ
ವತ್ತಿಯೆ ದೇಶವೆ ಗಾಸಿ ಮಾಡುಪ್ರದೂರ ಕೆತಿಸುಪ್ರದು ।
ಇಳಿಯನಿಖಿಳವೆ ಬಿಸುಡುಪ್ರದು ತ
ನ್ನು ಒವೆ ಮಾಡುಪ್ರದೆಂಬ ವೆಚನವೆ
ತೀಳುಹುದೀತನೆ ಬಿಸುಟ್ಟು ಕಳ್ಳ ಸೀನೆಂದನಾವಿದುರ ॥

೫೯-

ಸುತನೆ ಹೇಳಣ ಹೊಳಹಾಗ
ಸ್ಥಿತಿಯನೀಕ್ಕಿಸಲೀಪ್ರದೇ ದು
ಮುತ್ತಿಯಲೀತನ ಬಿಸುಡಲಸದಳವೆಲ್ಲ ಗಾಂಧಾರಿ ।
ಸುತನಿರೀಕ್ಷ್ಣಾಜಾತಕಹೋರ್
ಜಿತದ ದಾನಂಗಳಲಿ ಭೂಸುರ
ತತ್ತಿಯ ದಣಿಸಿದನನಿಬರಿಗೆ ಗುಣಾಮೆಕರಣವನು ॥

೬೦

ಜನಪನಿಟ್ಟುನು ಹಿರಿಯ ದುಯೋರ್
ಧನನು ದುತ್ತಾಸನ ವಿಕಣಾನು
ಕನೆಕರ್ವಾಸುಪ್ರೇಣಿಧ್ವಿರ್ವೀದರಮೆಂದ್ರೀದರರು ।
ಜನವಿಜಯ ಜಲಸಂಧ ದೃಢವಾ
ಹನ ವಿವಿಂಶತಿ ಕುಂಡಧಾರಕ
ರೇನಲು ಬಾಹುಕ ದೀಷ್ರಾಭಾಹುಕನೆನ್ನಿ ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥

೬೧

ವಿಕಟಜಂಘನು ತಾಳಜಂಘನು
ಪ್ರಕಟದುಮುತಿ ಪಾಪಕರ್ಮನು
ವಿಕಳಮತಿ ತಾ ಸ್ವಾಳಾಕಾರನು ದೀಷ್ರಾಕನು ಕಲನು ।
ಪ್ರಕಟಕುಂಭೀಪಾಕ ಪ್ರಾಪ್ತನು¹
ಸಕಲಕಂಟಕಧರ್ಮಕಂಟಕ
ವಿಕಳಮತಿ ದುಸ್ವೀರ್ಣದುಜರ್ಯಯ ಪಾಪಕರ್ಮಯುತ ॥

೬೨

¹ ಪಾತ್ರನು, ಬ್ರ.

ವೀರನೀಂದ್ರ್ಯನು ಚಿತ್ರಕಮ್ರನು
ಫೋರಕ್ಸೋನು ದುಷ್ಪಚಮ್ರನು
ಕಾರುಕನು ಬಂಧಂಬುದ್ದಿ ಕಾಮುಕಸೇವ್ಯಬಾಹಿರನು ।
ಶಾರಸೇನನು ಫೋರಸೇನನು¹
ವೀರಸೇನನು ಮಿಥ್ಯಸೇನನು²
ಧೀರಕಮ್ರನುದಾರಕಮ್ರನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥

೬೩

ಚಿತ್ರವಿಸು ದುಸ್ಪಹನು ದುಜಯ
ಮತ್ತೆ ದುಮರ್ತಿ ಚಿತ್ರರಘ ತಾ
ಚಿತ್ರಕಮ್ರನು ಚಿತ್ರಭುಜಬಲಸೇಕಲೋಜನನು ।
ಸತ್ಯದೂರನು ಜಾರಕಮ್ರನು
ಮಿಥ್ಯವಾದಿ ಹಿರಣ್ಯವಮ್ರನು
ಚಿತ್ರವಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪುತ್ರರ ನಾಮಕರಣಗಳು ॥

೬೪

ಭಾರವಮ್ರನು ಫೋರವಮ್ರನು
ನಾರಿಲಂಪಟ್ಟಾತ್ತಫಾತಕ
ಕೂರಕಮ್ರನು ಧಮ್ರಫಾತಕ ದೇವನೀಂದರಕನು ।
ವಾರಿಜಾಕ್ಷೇವಿರೋಧಿ ಹಡಿಣೀ
ಮಾರಿಯೆಂಬವನೊಬ್ಬ ಖರತರ
ಫೋರಕಮ್ರನಿಂಲಕಮ್ರನು ಕೂಸ್ಯವಾದಿಕನು ॥

೬೫

ಸತ್ಯದೂರನಸತ್ಯಸೇವ್ಯನು
ಮಿಥ್ಯದೇಹಿಕ ಕಮ್ರಭಂಧನು
ನಿತ್ಯಹಿಂಸಾಪರನು ನಿಗಮವಿದೂರನೆಂಬವನು ।
ಹತ್ಯಾಹೋಹಿಕ ಮತ್ತೆ ಸುಜನರ
ನೊತ ವಚ್ಚಿತನಾತ್ಮಸ್ತತ್ಯನು ತ್ಯನು
ಪ್ರತಮರ ತಾನಾಗಸೆಂದಿಪನೊಬ್ಬನನವರತ ॥

೬೬

¹ ಫೋರಸೇನನು, ೩.² ವೀರಕಮ್ರನು, ೩.

ಒಬ್ಬ ನವರಲಿ ದೀಪ್ತಿಜಂಥನು
 ಒಬ್ಬ ನವರಲಿ ಕುಂಬುಜನೆಂಬವೆ
 ನೊಬ್ಬ ನವರಲಿ ಶೂನ್ಯದ್ವಯನು ವೇಕಬಾಧಕನು ।

ಒಬ್ಬ ನೇ ತಾನೇಕನೆಯನನ್ನ
 ದೊಬ್ಬ ನೇ ತಾನೇಕನಾಸಿಕ
 ನೊಬ್ಬ ನೇ ತಾ ತ್ರಿತಯಂಸ್ತನು ಇತ್ಯಂಥಕ್ರಂದಲಿ ॥ ೬೬

ಒಬ್ಬ ನೇ ತಾ ಒಬ್ಬರನು ತಾ
 ನಿಖುರ್ದಿ ಲೋಕದಲಿ ಕುರುಕುಲ
 ಗಭರ್ಕನು ತಾನೊಬ್ಬ ನೆಂಬವೆ ಕಮರ್ನಾಶಕನು ।

ಸಂಭವನಾಶಕನೆಂಬನೊಬ್ಬನು
 ದುಬ್ಬಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದನು ಕೌರವ
 ಸುಭರ್ಪತ್ತಿ ಧೃತರಾಪ್ಯ ರಾಯಗೇ ಸುತರು ತಾವಾಗಿ ॥ ೬೭

* ಇಂತು ಜನಿಸಿದ ನೂಜಿಜಣಗಳ
 ಸಂತವಿಸಿ ಧೃತರಾಪ್ಯ ಭೂಪತಿ
 ಸಂತತಿಯ ಗುಣವಲ್ಲಿದು ಮಾಡಿದ ನಾಮಕರಣವನು ।

ಅಂತು ಮಾಡಿದ ನೂಜಿಮಾನುಪ
 ಇಂತುಗಳು ಪಾಂಡವರ ವೈಗ
 ಇಂತು ಕೇಳ್ಯ ತಾಪ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಸುತರು ಕೇಳಂದ ॥ ೬೮

ಜನಪತಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬ ವೈಕ್ಯಾಂ
 ಗನೇಗೆ ಸುತನು ಯುಯುತ್ಪಾ ನೂಜಿಗಳಿಂ
 ದನಿಸಿದರು ಸುಕುಮಾರಕರು ಧೃತರಾಪ್ಯ ಸಂದನರು ।

ಗಾಂಥಾಂಗ ದುಕ್ತಾ ಜನನ.

ಜನಿಸಿದೀ ನೂಜಿಗಳಿಂದು ದೈತ್ಯರಿ
 ಗನುಜೆ ದುಕ್ತಾ ಯಾದಳವನಿಪ
 ತನುಜೆ ಸ್ವೀಂಥವೆಗರಿಸೆ ಯಾದಳು ಭೂತೆ ಕೇಳಂದ ॥ ೬೯

* ನೂರು ಹಸರುಗಳು ಘರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದ್ದಿಲ್ಲ, ಚಂತ್ರ ಅನೇಕವಾದ ಹೇಸ
 ರುಗಳು ಸಂಸ್ತ ತ ಭಾರತಾನುಸಾರಿಯಿಲ್ಲ.

ಅವೆಳು ತೇರ್ತೆಯೋಳಂದು ಮೆಂಧರೆ
ಯುವತೆಯಾಗಿರೆ ರಾಮೆಚಂದ್ರನ
ಭುವನಪಟ್ಟವ ಕೆಡಿಸಿದಪಟ್ಟವೆಳರಸ ಕೇಳಂದ |

ಅವೆಳು ಕೃತಯುಗದಂದು ಜ್ಯೇಷ್ಠೇ ಯು
ಭವಗಳೇಪರಿ ಮುಂದೆ ಕಲಿಯುಗ

ವಿವರಿಸಲು ಗೋವೈಂದನಾಶಕೆಳಿವೆಳು ಕೇಳಂದ || ೨೮

ಅತ್ತಲಾ ಇದನಾಯ್ತು ಬಿಟಕಿನೋ
ಇತ್ತ ಧರ್ಮಾಜ ಭೀಮಸೇನರ
ಹೆತ್ತು ಇರುಪದಲಿರಲು ಪಾಂಡು ಪಾಲಕುಂತಿಗಳು ¹ |
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಂದುಭುತನ ನೆಟೀ ವೋಟೀ
ಯುತ್ತ ಹೆಬ್ಬಲಿ ² ವರತಪ್ರೋವನು
ದತ್ತಲ್ಯೈತರೆ ಪಾಂಡು ಕೆಡಹಿದನಾಮುಗಾಧಿಪನು ||

ಆಮಾರಭಸಕ್ಕೆ ಯಲ್ಲಿಯ

ಸೋತ್ತೀಮಮುನಿಜನವೆಂಜಿ ಪರ್ವತ

ಂದ ಮಹಾದಿಂಬಿನಲಿ ಪಾಂಡುವಿನರಾಣಿ ನಡುಗಿದಳು |

ಭೀಮಾಂಗಸ್ಸುಕರ್ದಿಂದ ಪರ್ವತ ಭೇದನ.

ಭೀಮ ಬಿದ್ದನು ತೊಡೆಯ ವೇಗಲಿಂ

* ದೀಮಹಿಗೆ ತರುತ್ತೀಲಿಲೆ ನಿ

ನಾಮಮವಾದುದು ಹಸುಳ್ಳ ಹೊಹಳಯೆ ಬಿದ್ದ * ರಭಸದಲಿ || ೨೯

ಶಿಶುವ ತೂಪಿತಿದಳು ನಿವಾಳಿನಿ

ಬಿಸುಟ್ಟಿ ರಜವನು ಮಂತ್ರರಕ್ಷಾ

ಪ್ರಸರವನು ಮುನಿಗಳಲಿ ಮಾಡಿಸಿ ವೆಂಜಿದಳಕುಂತಿ |

1 ಹೆತ್ತ ಇಷದೆಂಳಿವರು ಹೆಜ್ಜಿದರು ಪಾಂಡುಕುಂತಿಯರು, ೩.

2 ಕೇಸರಿ, ಜ.

* ದಾನುಹಾತ್ತಿನ ಹತಿಗೆ ಪರ್ವತ ಭೂಮಿಯಲಿ ಶತಕ್ತಂಗವಾಯಿತು
ಸೋಂಕ್, ಜ.

१ ಬೆಸಲಹೆನು ತಾನೆಂದು ತಿಂಗಳು
ನುಸುಳ್ಳ ಪಾಂಡವಿಗೆಂದಳಾಗಲೆ
ಯಸಮೆಬಲ ಕೇಳಿನಗೆ ಪ್ರತಿದ್ವಯದ ವಿವರವನು ॥ ೩೪

ಒಬ್ಬನೇ ಧರ್ಮಜ ನಾದವೆ
ನೊಬ್ಬನೇ ತಾನಧಿಕಶಾರನು^೨
ದಿಬ್ಬಿ ರಾದಪರಿನ್ನು ವರಸಾಂದಯರ್ಪುಣಿವನೆ ।

ಒಬ್ಬ ಕೆಂದನ ಹೆತ್ತಿವಾದೋಡೆ
ಸರ್ವಭುವನೆಂದೊಳಾವ ಮಾನ್ಯರು
ಸರ್ವಧಾ ನಿಇನಿದಕೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೩೫

ಎನಲು ವೇಚಿದ ಪಾಂಡನ್ನು ಪ ತಾ
ವನಿತೆಗಾಗಲು ನುಡಿದ ನಾಕಜ
ಜನಗಳರಸನ ಪ್ರತ್ರಭಿಕ್ಷೆವ ಬೇಡು ಹೋಗೆಂದ ।

ಎನಲು ಕುಂತೀದೇವಿಯಾಗಲು
ಮನದೊಳ್ಳಾತ್ಮಾಹಿಸಿಯೆ ಹರಚರ
ಯೆನುತೆ ಧಿವ್ಯನೆ ಯೆದು ಪತಿಷುಂಘಿಯಲಿ ತಾ ಬಿದ್ದು ॥ ೩೬

ವಸುಧೇಗತಿಬಲನೊಬ್ಬ ಕೆಂದನ
ಬೆಸಲಹೆನು ತಾನೆನುತೆ ಕೆಮ್ಮುಳಾ
ಳಸರಕ್ಕೆತಂದಾಗ ಹರುಪಿಸಿ ಮಿಂದಳಾಕುಂತಿ ।

ವಿಸರುಹಾನನೆ ನೆನೆದು ಮುಳಲಲಿ
ವಸುಧೈಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪದ್ಮವ
ಪಸರಿಸಿಯೆ ಪರಿಪೂರ್ಣೆಯಾದಳು ಕುಂತಿ ವಿನಯದಲಿ ॥ ೩೭

ಅಂದು ಕಡು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಸುಮನೋ
ವೃಂದದೊಳಿಗಾರ್ಯೆದು ನೋಡಿ ಪ್ರ

^೧ ವಸುಧೇಗಿಧಿಕನನೊಬ್ಬ ಕೆಂದನ ಬೆಸಲಹೆನು ತಾನೀಗ ಕೇಳಿ ಶಿಕುಗಳಿಬ್ಬಿನಿಜವ ಪ್ರತಿದ್ವಯದ ವರಗಳನು, ಖ.

^೨ ಧುಜಬಲ, ಕ. ಖ.

ರಂದರನ ಸೇನೆದಳು ಮುಸೀಂದ್ರನ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ।

ಬಂದನ್ನೀಗೆದೇನು ಬೇಕರ

ವಿಂದಲೋಳಕನೆ ಹೇಣು ಕೊಡುವೆನು

ಕಂದ ಬಲುಗೈಯಾಗಬೇಕೆಂದಾಗ ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ॥

೨೪

ಎನಲಿಕಿಂದ್ರನು ಪೃಥ್ವೀಯ ಮಾತಿಗೆ

ಸೆನೆದು ಹೊಂಪುಳಿಯಾಗಿ ದೇವಾಂ

ಗನೆಯ ವೆಲ್ಲಭೂತಾಗ ಪಾಂಡುವಿನರಸಿಯಂಗವನು ।

ಮನದಲಾಲಾಗಿಸಿಯೆ ನಾಕಜ

ಜನಗಳರಸನು ಪರಮಸುಖದಲಿ

ವಸಿತೆಗೆಂದನು ಕ್ರಿಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಂಪಾಲ ॥

೨೫

ಸುತನನಿತ್ತಿನು ನಿಸಗೆ ತ್ರಿಭುವನ

ತತ್ತಿಯೋಳಿಗೆ ಬಲುಗೈಯ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿನು

ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ಸಿನ್ನು ಕಂದಗೆ ಶಿವನು ಶಂಕಿಸುವೆ ।

ಶತಭವಾಂತರ ಪ್ರಾಣಿತರುಕಾ

ಮಿತದ ಘಳವಿದೆನುತ್ತ ಲಾಸುರ

ಪತಿ ಲತಾಂಗಿಗೆ ಪರವನಿತೋಡರಿದನು ನಿಜಪಥವೆ ॥

೨೬

ಅಜ್ಞಾನನ ಜನನ.

ತೀವಿದುದು ನವಮಾಸವಿಂದ್ರನ

ಭಾವಗಭರ್ವಾಪು ಕುಂತಿದೇವಿಗೆ

ದೇವನಾಜ್ಞ ಯ ಹೇಳೆ ಘಾಲ್ಯಾಂಮಾಸದುತ್ತರೆಯ ।

ಜೀವಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನ ಶಂಭುದಿನ್

ಜಾವಪಂಚದಶಿಯ ದಿವಸದ

ಲಾಲಿಜಯ ಮೂಳನಯ ಉರಣಕೆ ಜನನವಾಯ್ಯಂದ ॥

೨೭

1 ಪರನತಿಗೆ ಘಳವಾಯ್ಯನುತಲಿ ಶತಮಾನನು ಪರಮಿತ್ತು ಗಗನ

ಕಡರಿದನು ಬ್ರಹ್ಮಕ, ಕ. 2 ಗುರುದಿನ, ಜ.

ಭೂವ ಶುಭಗ್ರಹದ್ಯ ಹೈ ರಾಶಿಯ
 ತೀವಿ ಜನಿಸಿದನಾಗ ವರಗಾಂ
 ದೀವಿ ಜನಿಸಲಿಕೊಡನೆ ಜನಿಸಿತು ಜನದ ಸುಮೈನ |
 ರಾವೇಣಾಂತಕನ್ನಲ್ಲಿ ಯಂಗದ
 ದೀವಜನಕನು ವಾಲಿ ಜನಿಸಿದ
 ದೀವನೇ ತಾನಾಗಿ ಪಾಫ್ರನು ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಲಿ || ೮-೩
 ದೀವದುಂಡುಭಿ ಹೊಳಗಿದುದು ಕುಸು
 ಮಾವಳಿಯ ಮತ್ತೆ ಸುಖಿದುಢಾಡುವ
 ದೀವಸತೀಯರ ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ಧಾರೆ ವಿಂಚಿಮದು |
 ತೀವಿದುತ್ತರ ಪ್ರಬ್ರಿಸೆ ಭೂವ
 ನಾವಳಿಯಲೀಂದ್ರಾದ್ರ ನಿಖಿಳಸು
 ರಾವೇಣಗಳಾದರಿಸಿ ಕೂಂಡಾಡಿತು ಧನೆಂಜಯನ || ೮-೪
 ರಣಭಯಂಕರನೆಂಜರನು ಧಾ
 ರುಣಣಿಯಲುದಿಸಿದೊಡಾಟಿಂಗಳ
 ಗಣನೆಯಲಿ ಮುನ್ನಂದು ಮಧುರೆಯ ರಾಜಭವನದಲಿ |
 ಗುಣರಹಿತನೆಂಜ್ಯತನು ವರಕ್ತಾ,
 ವಣ ಬಹುಳದಪ್ಪ ಮೀ ಯಿರುಳು ರೋ
 ಹಿಣಿಯಲವೆತರಿಸಿದನಲ್ಲೇ ದೇವಕಿಯ ಜರೆರದಲಿ || ೮-೫
 ಶಿತು ತಾನವೆತರಿಸಿ ವರಪಿ
 ಶ್ಯಾತ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲೇ ಬಳತ
 ಕಾತನುವಿರ್ಭಾರ ಸಂಹಾರದ ವಿನೋದದಲಿ |
 ಭೂತಪತಿ ಹೊದಲಾದ ದಿವಿಜ
 ವೃತ ಸರರಣಿನಲಿ ಮಿಗೇ¹ ಸಂ
 ಭೂತವಾಯಿತು ಕೇಳು ನೈಪ ಕೈ ಪ್ರಾವತಾರದಲಿ || ೮-೬

¹ ನಾರಾರೂಪಿನಲಿ, ಖ.

ವೊಬ್ರಿಗೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಡೆಕಿಸಿಯಂದು ಪಾಂಡುವಿನಪ್ಪಣಿ.

ಬಟ್ಟಿಕ ಪಾಂಡುನ್ನಿಂದಾಲ ಕುಂತಿಗೆ
ತಿಳಿದು ನಿನಗೆನ್ನೇ ಈಸು ಮಂತ್ರದ
.ಬಿಳಿಗೆವಿಜುದೆಂದೆನಲಿಕೆಂದಳು ಮಂತ್ರವಿನ್ನೊಂದು |
ಉಣಿದಿಹುದು ತಾನೆನಲು ಸ್ತುಪಕ್ಕಾಲ
ತಿಲಕನೆಂದಪನದನು ಮೊದ್ದಿಗೆ
ಲಲನೆಗೀವ್ಯಾದು ಮಂತ್ರವ್ಯಾಂದನು ನೀನು ಮನಮುಟ್ಟು || ೮೫

ನಿನಗೆ ಮೂವರು ಪ್ರತ್ಯರಾದರು
ತನುಜನೆಬ್ಬಿನು ವೊಬ್ರಿಗಾಗಲಿ
ವನೆಜಮುಖಿ ಹತಿಯಾಜಿ ಯೆಂದಲೇ ಹರುಪಮಾಡಿದಳು |
ಮನದೊಳಗೆ ಮಧುಸೂದನನ ತಾ
ನೆನೆದು ಪಂಥನನೆತ್ತಿ ವೋಲೆಗುಡು
ತನುನಯದಿ ಬಾ ತಂಗಿ ನೀನೆನುತರಸಿ ವೋಽಘದಲಿ || ೮೬

ಸಾಕು ಮೂವರು ಸುತರು ತನಗೇಂ
ದಾಕೆ ಮೊದ್ದಿಗೇವಿಗಗ್ಗಿದ
ನಾಕುಮಂತ್ರದೊಳಿಂದ ಸವತೆಗೆ ದಯವ ಮೊಡಿದಳು |
ನಾಕೆಜರ ನೀ ನೋಡಿ ವರಿಸಿನ
ಲಾಕೆ ತನ್ನ ಯ ಮನದಿ ಹರುಪಿಸಿ
ಬೇಕು ತನಗೊಂದವೇ ಯೆಂದಳು ನೋಡಿ ಸುರಗಣವ || ೮೭

ಶೇಷಧಿಸುತ ನೋಡಿದಳು ಜ್ಞಾನದಿ
ಧೀದವಿಲ್ಲದ ಯಶ್ವಿನೀಸುತ
ರಾದಿಯಲಿ ತಾ ಮನಕೆ ತೆಂದಳು ಸುತರಸಿವರಲ್ಲಿ |
ಸಾಧಿಸುವೆ ನಾನೆನುತ ನೆನೆದಳು

ವೇದದಫ್ರ ವ ಮುಂತ್ರವನು ಮನ
ಕಾದರಿಸಿ ಸರ್ಸಿಯಲಿ ಮಿಂದಳು ಕರೆದಳ ವರುಗಳು ॥

೪೯

ಬೇಗದಲಿ ವರಮುಂತ್ರವಿಬಿಬ್ರಿ
ನಾಗಳೇ ಕರೆತಂದು ವೊಡಿರ್ಲಿ

ಯೋಗದಿಡೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದುದು ತಾನಶಿಂಹ ನೀಸುತ್ತರೆ ।

ರಾಗದಲಿ ನಾಕಜರೊಳಿಬಿಬ್ರಿ

ಬೇಗದಿಷಿದರು ಸ್ವಗ್ರಾಲೋಕದಿ

ನಾಗ ವೊಡಿರ್ಲಿದೇವಿ ರೀದ್ವಿ ಡೆಗಾಗಿ ಸಿಮಿಷದಲಿ ॥

೫೦

ಕುಂತಿಯಿ ವಾಂತೋಪದೇಶದಿಂದ ನೊಡಿಗೆ ನಕ್ಕಳಸಹದೇವರೆ ಜನನ.

ಬಂದರವರಿಬಿಬ್ರಿ ಮುಹಿತೆಳ್ಳಿ

ಕಿಂದುವದನೆಗೆ ಸುತರನಿತ್ತಿರು

ಮುಂದಗಮನಯ ಕಳಿಹಿ ಹಾಯುರು ಗಗನಮುಂಡಲಕೆ ।

ಬಂದು ವರುಪಕ್ಕೆ ಕಿಶ್ವಿಯನಂಜುಂನೆ

ನಿಂದ ಬಟಕವರಲ್ಲಿ ಯುದಯಿಸ

ಲಂದು ವರಮುಸಿಸಿವರೆ ಕೈಂಡಾಡಿತು ಕುವೊರಕೆರೆ ॥

೫೧

ಪರುಪಿಸಿಯು ತಾ ಪಾಂಡು ಕುಂತಿಯು

ವರಕುಮಾರಕರ್ಮಿವರಾಗಲು

ಸರಸಿರುಳಮುಖಿ ವೊಡಿಯಾ ವೈಶಾಶಿಬಿಯಳಿದಲಿ ।

ವರಳತುದರ್ಶಿಶುಕ್ರಸಾರದ

ಲುರುಮೃಗಾನಂಕ್ತತ್ರ ಪ್ರಥಮೆದ

ಇರಣ ತಾ ಶಭಯೋಗದಲ್ಲಿದಯಿಸೆ ಕುಮಾರಕರು ॥

೫೨

ಪರಮಾಪರುಪದಿ ಕುಂತಿ ಯೆಂದಳು

ಧರಣಿಪತಿ ಯೆನಗೊಂದು ಸಲುಗೆಯ

ನಿರುತ್ವೀವೃದ್ದಿನಲ್ತಿ ಪಾಂಡುವದೇನು ಹೇಳನಲು ।

ವರಕುಮಾರರು ನವೆಗೆ ಜನಿಸಿದ

ಹಂರುಷ್ವಾತೀಯ ನಮ್ಮೆ ತಪ್ಪರಿ¹ ಗೆ
ನಿರುತ್ತದಲಿ ಹೇಣಿನಲು ಕೇಳನೆ ಯಟ್ಟಿದನು ನೈಪತ್ತಿ || ೮೩

ಪಾಂಡವ ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಖಾದುದನ್ನು ವಸುದೇವನೆಗೆ ತಿಳಿಸುವಿಕೆ.

ಬಂದು ಮಧುರಾಪ್ರರಿಗೆ ದೂತರು

ವಂದಿಸಿಯು ವಸುದೇವಗೆಂದರು

ತಂದೆ ಕೇಳ್ಣೆ ನಿಮ್ಮೆ ಸೋದರಿಯನಿಪ ಕುಂತಿಯಲ್ಲಿ |

ನಂದನರು ಜನಿಸಿದಪರ್ಯವರು

ವೆಂದ್ರ್ಯಜನಪ್ರತಿಪಾಲಕರು ವಾ

ನಂದಹೃದಯರುಮುನ್ನ ತರು ಕುಲಕೀತಿಪಾಲಕರು || ೮೪

ಕುಂತಿ ಸುತರನು ಹೆತ್ತಿ ಭಂದ

ತ್ಯಂತವಾತೀಯ ಕೇಳಿದನು ತಾ

ಕುಂತುವಿನ ಪಿತನಯ್ಯ ಮಧುರಾಪ್ರರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ |

ಜೆಂತೆ ಮಜ್ಜಿದುದು ತಂಗಿಮಕ್ಕಳ

ಸಂತತಿಯ ಸಂತೋಷವಾತೀಗೆ

ಕುಂತುಪಿತನಯ್ಯ ಮೂರಿಗಿದ ತೋಪಪ್ರವಾಚದಲಿ || ೮೫

ವಸುದೇವನು ಭೂಷಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

ಕರಿತುರಗನಿಕರವನು ಸತಿಯರ

ವರರಥವ ರತ್ನಾಭರಣವನು

ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳಯ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳ |

ತರಿಸಿದನು ತಾ ತನ್ನ ಪುರದಲಿ

ವರಸುವಸ್ತುವ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷೇಪ

ವರಮುನಿಪಸಹಿತವರ ಕಳುಹಿದ ಪಾಂಡನ್ನ ಪನೆಡೆಗೆ || ೮೬

ಬಂದನಾಕ್ಷಯಪನು ಕುಂತೀ

ನಂದನರ ಕಂಡಬಿಳಿವನ್ನ ವ

ತಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಕಂಡನು ಪಾಂಡುಭೂಪತಿಯು |

ಅಂದು ವೆಸುದೇವಾದಿಯಾದವ

ವೆಂದ ರೋಹಿಣಿದೇವಕಿಯರಾ

ನಂದನರ ಸುಕ್ಕೇಮುಕುಶಲವನರಸ ಬೇಸಗೊಂಡ ||

೮೩

ಯಾದವರ ಸುಕ್ಕೇಮುಕುಶಲವ

ನಾದರಿಸಿ ಬಳಿಕಾದ ಕಾರ್ಯವ

ವೇದಿನೀಪತ್ತಿ¹ ಹೇತಿ ಕಳುಹಿದ ಕೆಲವು ದಿನದಿಂದ |

ಷ್ವಾದಿಕದ ಭೋಲೋಪನಯನಗ

ಜಾದಿಪೋಡಶಕ್ತಿಯೆಗಳನು ನಾ

ಗ್ರಾಮದಿಷ್ಟಿಗಳ ಕೈಯ್ದೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮೆಣಿದ್ವೈವರಿಗೆ ||

೮೪

ಕುತರ್ಕೊಳು ಧರ್ಮಸುತ್ತಿರಂದನೆ

ಯಾತ ಭೀಮನು ಬಳಿಕ ಮೂಳನೆ

ಯಾತ ಪಾಂಡನು ನಾಲ್ಕು ನೆಯರಾ ನಕುಲಸಹದೇವ |

ಕುತಗಳು ಕೌಂತೀಯಮಾದ್ರಿ

ಜಾತರತ್ತಿಶಯದಿನರು ಭುವನ

ಖ್ಯಾತರೆಂದರು ಸಕಲಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡನಂದನರ ||

೮೫

ಬಳಿಕ ಮಾದ್ರಿಸುತರದೊಂದಿನ

ದುಲಿವೃತ್ತಿ ತೊಟ್ಟು ಲಲಿ ಮಲಗಿರ

ಲಿಳಗೆ ತಾನತಿಭೋದ್ಯಾವಾಯಿತು ಭೂಪ ಕೇಳಂಡ |

ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ನು ಬಂದು ಅಭಯವಂ ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಒಲಿದು ಯಾದವರಾಯನಾವನೆ

ದೊಳಗೆ ಬಂದನು ನಕುಲನಲ್ಲಿಗೆ

ಮಲಗಿರಲು ತಾ ನುರಗನಾಗಿಯೆ ಯಾವನಾಶಮಂಕ ||

೯೦೦

¹ ನಾದಯಾಂಬುಧಿ ಕೇಳಿದನು ಬಳಿಕಾದ ಕಾರ್ಯವ, ಬಿ.

² ಗಳನುಜೆ ಯಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ, ಬಿ. ³ ಶಯೋಂದತೆ, ಬಿ.

ಉರಗನಾಕಾರವನೇ ಧರಿಸಿಯೆ
 ತರಳಿರಿಹ ತೊಟ್ಟಿಲಿನ ಹೇಗೆಲಿಂ
 ದುರವಣಿಸಿ ಸಹದೇವನಾಕ್ಷಣಿ ಬಳ್ಳುವಾಗಿರಲು |
 ಹರಿಯದಕೆ ನಸುನಕ್ಕು ಯಮುಳಿರ
 ಪರಿಯನಾಣಿದನು ನೀವು ಧರಣಿಯು
 ನರರು ಬೆಸಗೊಂಡಲ್ಲಿದೇನುವನುಸಿರಬೇಡಿದ || ೧೧೧

ನೀವು ಪರಮೆಚಾ ನಿಸಿದ ರು
 ನೀವು ತ್ರಿಜಗಜೀವರಾಶಿಯು
 ತಾವು ಕೇಳುವ ಶ್ರವಣಧಿದೇವತೆಗಳಿಂದಿನುತ್ತ |
 ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಯ ಚೇವಸಬಿರ್ಮು
 ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಯ ಪಾಫದೇವಗೇ
 ನಾವು ಸಾರಧಿ ನಿಮ್ಮಿಭೀಷ್ಟ್ಯಾವ ಬಂಗಸುತ್ತಿಹೆನೆಂದ || ೧೧೨

ಎಂದು ಬಿಡಕಲ್ಲಿಂದ ತಿರುಗಿದ
 ಸಂದನರ ಬೀಳೆಶ್ವರ ಅನಾದಿನ
 ದಂಡಿಗಾಯಿತು ಮಾಸ ಮೂಳಿಯ ದಿನದ ಗಣನೆಗಳು |
 ಅಂದುಮೊದಲಾಗವೆರು ಜಾ ನಿಕೆ
 ಸಂದಗಾಣರು ಕುಂತಿಪ್ರತ್ಯರು
 ತಂದೆ ಕೇಳ್ಯ ಮಾಡ್ಯಾ ವರಸುತ್ತಿರಿಗಸುರಾರ || ೧೧೩

ಬಂದು ಕರುಣಿಸಿ ಹೋದಿಬಿಡಕರ
 ವಿಂದಲೋಜನೆ ಮೊಲೆಗುಡಲಿಕಾ
 ಸಂದನರ ಹೋರೆಗಾಗಿ ಬರಲಿಕೆ ಮುನ್ನಿ ನಂದದಲಿ |
 ಅಂದು ಮಲಗಿರೆ ಯಾದವೇಂದ್ರನು
 ಬಂದ ಪದನನು ತಿಳಿದು ಮುದ್ರಿಸೆ
 ಯಿಂದುಮುಖಿ ಸಂತೋಷಭಿಷ್ಟ್ಯಾ ಹರುಷದೇಹೆಯಲಿ || ೧೧೪

ಅಂದು ಮೊದಲಾಗ್ಯೇವರಾಗೋಽ
ವಿಂದನಂಭೃತ್ಯ ಬುಲದಿ ಬದುಕುವ
ಕಂದರ್ಮೀಶ್ರೀ ಪಾಂಡು ಪುತ್ರರು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ |
ಅಂದು ಸುಜನಸ್ಥೋಮೇ ಪಾಂಡುವ
ನಂದನರ ನೆಣಿ ಹಾಡಿ ಹರಸುತ್ತ
ಲಂದು ತಪವನದೊಳಗದಪ್ಯಾಶೀತಿಮುನಿಗಳವು ||

೧೦೫

ವರಯುಧಿಪ್ಯಾ ರನ್ಯೇಪನು ಹುಟ್ಟಿದ
ನಿರುತ್ತ ಜ್ಯೈತ್ರದ ಮಾಸದಲಿ ತಾ
ವರವ್ಯೇಕೋದರ ಜಸಿಸಿದನು ಶ್ರೀ ಮಾಘಮಾಸದಲಿ |
ನರನು ಫಾಲ್ಯುನಮಾಸದಲಿ ನೆಣಿ
ಸಿರುತ್ತ ಮಾದ್ರಿಯೋಽಗ ಯಮುಳರು
ಧರಣಿಗವತರಿಸಿವರು ವೈಶಾಖದ ಜತುಂದರ್ಮಾಶೀಗೇ ||

೧೦೬

ಕೃಷ್ಣಾಪಕ್ಷದೊಳಗ್ಯೈನಿಯಲಾ
ಪ್ರಪ್ತ ಕರನಿಂದಾಯ್ವಾರಕೆ
ಜೆಪ್ಪೊನಿನ ತಮ್ಮುಂದಿರಸೆದರು ಭೂತಳಾಗ್ರಹಿ |
ವೈಪ್ಪೊನ್ಯೋತ್ತ ಮರ್ಯಾದನು ತಾ
ತ್ಯಾಪ್ತೊಯಲಿ ಶ್ರೀಕುಂತಿಯಧಿಪತಿ
ಕೃಷ್ಣಾಪ್ಯೇಣಿತೀರದಲಿ ಸಲಹಿದನು ಹರುಷದಲಿ ||

೧೦೭

ಸುತರನಾಲೋಕಸುವನ್ಯೇವರ
ಸತತ ಸಾವಿರಭಾರಿ ಪಾಂಡವ
ಪಿತನ ಹರುಷವನೇನ ಹೇಳುವೇನಾವನಾಂತರದಿ |
ಕ್ರತುಸಹಸ್ರವನಂತಭಾಪ್ಯವು
ಯಂತಿಪದಾಂಬುಜಸೇವೆ ಸಂತತ
ಸುತನಿನೋದದ ಸುಖವ ಕೊಟ್ಟತೆನುತ್ತ ಪಾಂಡುನ್ಯವ || ೧೦೮
ಹರಿಪರಾಯಣನಾಗಿ ಮಂಕ್ಷಾಳ
ಪರಮವಿಭವದಿ ರಾಯ ಮನದಲಿ

ವರಸತಿಯರೊಗ್ಗೂಡಿ ರಾಜ್ಯವೆ ಮಣಿದು ವನಗಳಲ್ಲಿ ।
ಇರುತೆರಲು ಪಾಂಡವರಿಗೈವರ
ಗಣಪಿದನು ನಾನಾಂಗವಿದ್ಯೆಯ
ಬರಿಸಿದನು ಶ್ರೀವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾದಲಿ ॥

೧೦೮

ಹಂಡಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹಂಡಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ .

—
ಸೃಜನೆ.

ವರಮುನಿಯ ಶಾಪದಲಿ ಸರಿಸನು
ಸುರರ ಸುರಿಗೆ ಪಾಂಡು ಹೈನ್ನಿನ
ಪುರಕೆ ತಂದರು ಸಕಲಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡುನಂದನರ ॥

ಶತತ್ಯಂಗಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಮುನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಪಾಂಡುವಿನ ವಾಸ
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರತ್ತೀ
ಪಾಲ ಶತತ್ಯಂಗಾದ್ವಿಯಲಿ ಭೂ
ಪಾಲನಿದ ನು ತನ್ನ ವೀರಕುಮಾರಕರು ಸಹಿತ |
ವ್ಯಾಳಮೃಗಶಾದ್ವಾಲವನಗಜ
ದಾಳಭಯವನು ಪರಿಹರಿಸ ಮುನಿ
ಜಾಲಕಾಕ್ರಮದೊಳಗೆ ಸುಖಮಯನಾಗಿ ನೃಪನೆಸೆದ ॥

ಅಸಮಸ್ತ ಮುನಿಂದ್ರರೋಡನ
ಭ್ರಾಸಮಾದಿವ್ಯಾಕ್ರಮದ ವನ

1 ಪಾಳಕಾಶವಾವೆನಿಸಿದನು ಪಾವನತಪ್ಯೇವನವ, ಟ.

ವಾಸವಾತಪರಾಕುಮೋರಪರಾಕ್ರಮೋಕ್ಷ |
 ಆಸಮುಂಜಸಸತೀಯರಿಬ್ಬ ರು
 ಪಾಸನೇಗಳಾವಿಭವಕಿಭವಪ್ರರಿ
 ಯಾಸಮಸ್ತ್ರೈಕ್ವಯರವದು ತೃಳಾವಾಯ್ತ್ವ ಭೂಪತಿಗೆ || ೨

ಸುತ್ತವಿನೋದದ ಸಿರಿಗೆ ದಿವಿಜರ
 ಪತಿಯ ಸಿರಿ ತೊತ್ತೆ ಂದು ವಿವೇಳ
 ವ್ರತತಪ್ಯೋಂಳಕ್ಕಿತ್ತ ಗೆ ವಿಲಾಸಿಸಿ ಮುಕ್ತಿವಧುವೆಂದು |
 ಯತಿಪದಾಂಬುಜಸಿತ್ಯೋಸೇವಾ
 ಸತಿಗೆ ದಾಸಿ ಜಗತ್ತ್ರಯಾಧಿ
 ಪ್ರತಪದವಿಯೆಂದುಬ್ಬಿ ದನು ಕರ್ತಿ ಪೊಂಡು ವಿಷಿಸಿದಲಿ || ೩

ವರುಷ ಹದಿನಾಜುಗಯ್ಯುತ್ತ ಧರಣೀ
 ಶ್ವರನ ಹಿರಿಯ ಮಗಂಗೆ ಭೀಮಗೆ
 ವರುಷ ಹದಿನ್ಯೈದ್ವಜಾನಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹದಿಮೂಣ |
 ಕಿಜ್ಞಿಯರಿಬ್ಬ ರಿಗನಿಬರಾಮುನಿ
 ವರರಿನಧ್ಯಯನಾದಿವಿದ್ವಾ
 ನಿರತರಾವರು ಒಂದುದಂಡು ವೆಸಂತಮೆಯದಿವಸ || ೪

ವಸಂತಿಯತುವಣಿನೆ.

ತೆಗೆದುದಗ್ಗ ದ ತಂಪ್ರ ನದಿಸರ
 ಸಿಗಳ ತಡಿಯಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಯಾದುವು
 ಹಗಲು ಹಂಸಯು ನೆಳಳು ಗೊಂಡು ಇಯಸಿ ಹಿನೆಜಲವೆ |
 ಸೋಗನಿದವ್ಯು ನೆಳಳುಗಳು ದೂರಕೆ
 ಸೀಗಳಕೆಗಳಿಗ್ಗ ಇಸ್ತಿ ತಂ १ ಗಾ
 ಇಗೆ ವಿಹಾರಿಸಿ ಮೆಯ್ಯಿ ತೆತ್ತುದು ಕೂಡಿ ಜನನಿಕರ २ || ೫

१ ಗೇಣಿದವುತ್ತಂ, ಖ,

२ ಸಕಲಭೂವನಜನ, ಖ,

ಯೋಗಿಗೈತ್ತಿ ದ ಖಡ್ಗ ಧಾರೆ ವಿ
 ಯೋಗಿಗೊಡ್ಡಿ ಹ ಸುಬಳ ಸಕಳವಿ
 ರಾಗಿಗಳ ಹೆಡತಲೆಯ ದಡಿ ನೈಸ್ಟ್ರಿ ಕರಿಗೆಲಗಣಸು |
 ಅಗಮಿಕರೆದೆಶಾಲ ಗರ್ವಿತ
 ರಾಗಿಗಳ ಗಳನಾಗಳ ವೇ¹ ಗ ದ
 ಭೋಗಿಗಳ ಕುಲದ್ವೈವನೀಸಿತು ಕುಸುಮವುಸಮಯ | ೬

ಮೊಜೀವ ತುಂಬಿಯ ಗಾಯಕರ್ ನಯ
 ಸರದ ಕ್ಷೇತ್ರಿಕಿಲಪೊಠಕರ್ ಬಂ
 ಧರದ ಗಿಳಿಗಳ ಪಂಡಿತರ ಮಾಮರದ ಕರಿಷ್ಟೆಯ |
 ಅರಳುದಬುಜದ ಸತ್ತಿಗೈಯ ಪುಂ
 ಜರಿತಕುಸುಮದ ಒಾಮರದ ಭಾ
 ಸುರವೆಸಂತನ್ಯಾಪಾಲ ನಡೆದನು ಪಾಂಡುವಿನ ಹೇಳೆ | ೭

ಘಲಿತಚೂತಕದಿಂಪುಗಳ ನೆಣಿ
 ತಳತಳೋಕೆಯ ಕೆಂಪುಗಳ ಪರಿ
 ದಳತಕಮೆಲದ ಕಂಪುಗಳ ವನವನದ ತಂಪುಗಳ |
 ಎಳ್ಳಲತೆಯ ನುಂಪುಗಳ ನವಪರಿ
 ಮಳದ ಪವನನ ಸೋಂಪುಗಳ ವೆ
 ಗ್ರಾಕೆ ರ್ಯಾಳಿಸಿ ಹೊಯ್ದ ಸೆಳ್ಳದುದು ಜನದ ಕಣ್ಣನವೆ | ೮

ಪಸರಿಸಿತು ಮಧುಮಾಸತಾವರೆ
 ಯೆಸಳ ದೋಳಿಯ ಹೇಳೆ ಹಾಯ್ದವು
 ಕುಸುಮಕರನುಬ್ರಿರದ ತೊಳಿಯನು ಕೂಡಿ ತುಂಬೆಗಳು |
 ಒಸವೆ ಕರದಂಡದ ಪರಾಗದ
 ಕೆಸರಲದ ವೃ ಕೊಂಳಿಗಳು ಹಗೆ
 ಲೆಸೆದ ದಂಪತೀವಕ್ಕಿ ಸಾರಸರಾಜಹಂಸೆಗಳು | ೯

¹ ಗುಗಿಗಳನಷ್ಟಾಳನ, ಟ್ರ.

ಜಗವ ಹೊರೆದುದು ಬಹಳಪರಿಮೇಳ
 ದೊಗುಮಿಗೆಯ ತಂಗಾಳಿ ವನ್ನವೀ
 ಧಿಗಳ ವಳಯವ ಹೊರೆದು ಮರಳಂವರಿಲ್ಲ ವಿರಹಿಗಳು ।
 ಹೊಗುವ ಕಾಮನ ದಳಿದ ಚೋಣಿಯ
 ಸೊಗೆದು ದೂರ್ಯೋದೆ ಕೃದುವಿಕೆ ತು
 ವಿಗಡಮುಸಿಜನಕೇನನೆಂಬನು ನೃಪತಿ ಕೇಳಂದ ॥

೮೦

ಆಗ ಪಾಂಡುವಿಗೆ ವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಯ ದಳನ
 ಅವಸಂತದೊಳೀಂವೈ ಮಾಡ್ರೀ
 ದೇವಿ ವನದೊಳಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರು
 ಚಾವಿನಲಿ ಸವಾರಂಗಕ್ಕೆ ಗಾರದ ವಿಳಾಸದಲಿ ।
 ಅವಳವೇಶಾವೈಶಿಯೋ ರಂಭೀಯೋ
 ದೇವವಧುಗಳ ಸುಟಿವೈ ತಾಸೀಂ
 ನಾವಚಲುವಿಕೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದರಸ ಬೆಳಿಗಾದ ॥

೮೧

ತಾಗಿದುದು ಕಾಮನ ಶರ್ನಿಕರ
 ಲಾಗುವೇಗದಲೆಂತುಟ್ಟೋ ತೆಗೆ
 ಪೂಗಣಿಗಳ್ಯದಲ್ಲಿ ರೋಮಗಳಲ್ಲ ಬಾಣಮೆಯ ।
 ವಾಗೆ ನಟ್ಟಪ್ಪ ಕಣಿಗಳೆಂಬವ್ವೂ
 ಲಾಗೆಉವನಟಿಪಿದನು ಪ್ರಚ್ಚ್ವಾ
 ಸಾಗರಂಗಳುಮಧ್ಯಕಟಿಜಾನ್ವಂಷ್ಟಿ ಮಿತವಾಯ್ತು ॥

೮೨

ಮೆಣಿದು ಹಿಂದೆಲ್ಲವನು ಕುಂತಿಯ

ನಜೀರಿಯಲ್ಲಿಯದೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ

ತುಱಿಗಿದೆಳಿಲತೆವನದಲಾಡುವ ಸತಿಯ ಸಾಜಿದನು ।

ಮಾಡಿಯ ಸಂಗಥಿಂದ ಪಾಂಡುವಿನ ಮರಣ.

ಸೆಣಿಗ ಹಿಡಿದರೆ ಬೇಂತಬೇಂಡಿಂ

ದೇಣಿಗಿದಳು ಜರಣಿದಲಿ ತರುಣಿಯ

ತ್ತಿಣುಬ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿದನು ಹೌಗಿದನೋಡನೆ ರ್ಯಾಂಪಿಸಿದ ॥

೮೩

ಕೊಂಡೆಲ್ಲೇ ಕಡು ಪಾಪಿ ಮಜ್ಜಿದಾ
ಹೀದೆ ಹೂಡಿದ ಮೃತ್ಯುವನು ಮುನಿ
ಯೆಂದ ನುಡಿ ಹೊಳ್ಳಿಹುಡೆ ಸುಡು ದುರ್ವಿ-ಪಯಕೆಳಿಸಿದೆಲ್ಲೇ ।

ಬೆಂದುದೇ ನಿನ್ನ ಜೀವ್ಯ ಧೈಯರವ
ನಿಂದು ನೀಗಿದೆ ಯಕಟ್ ನಿನ್ನ ಯ
ನಂದರಿಗಾರುಂಟಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿದಳು ಉಲಿತಾಂಗಿ ॥

೮೪

ಕೊಂಬುದೇ ಬುಂಬಲಜಿತಿಗಿಜಿತದ
ಡೊಂಬಿನಾಗಮನಿತಿಗೀತಿಯ
ಶಂಖರಾರಿಯ ಸಂಬಳವಲ್ಲಾ ಜೇಗೆ ವೋಹಿದುದು ।
ತುಂಬಿದೊಡೆ ಮಗುಷಿದೊಡೆ ಮಜುಮೋನೆ
ಗೊಂಬುದೆಂಬವ್ಯೂಥವನಿಪತ್ತಿ ಯೋ

ತ್ತುಂಬರದಿ ಹಿಡಿದಬಲೆಯನು ಕೂಡಿದನು ಕಳಂಬಿಸಿ ॥

ಅಂಬು ಮಜುಮೋನೆ ಗೊಂಡುದಿಂಬುದ

ನಿಂಬಿನೆಲಿ ತಾ ಕಾಣಬಂದುದು

ಜೆಂಬಿಡದೆ ತಾ ಹಿಡಿದನಾಗಲು ಪಾಂಡು ತತ್ತ್ವತಿಯ ।

ಅಂಬುಜಾತ್ಮಿಯನವೆಚಿ ವಿವೆಳಾ

ಡಂಬು ಬೇಡೆಲೆ ಯವನಿಪತ್ತಿ ಯೆನೆ

ಯಂಬರವೆ ಸೆಳ್ಳದಪ್ಪು ರಮಿಸಿದ ನೃಪತಿಯುರವಣಿಸಿ ॥

೮೫

ಆಸುಖಿದ ರ್ಯಾಂಪಿನೆಲಿ ಮಜ್ಜಿದವ್ಯೂ

ಲೋಸರಿಸಿದುದು ಮದನಕಂಗಳು

ಪ್ಯಾಸರಿಸಿದವು ತೆಕ್ಕೆ ಸಡಲಿತು ದೇಹ ಭಾರಿಸಿತು ।

ಸೂಸಿದುದು ನಿಟ್ಟು ಸುರು ರಾಣೀ

ವಾಸದರದಲಿ ಕಡಪನಿಟ್ಟು ಮು

ಹೀಳನೊಳಿಗಿದ ಹದನ ಕಂಡಳು ಮಾಡಿ ಭೀತಿಯಲಿ ॥

೮೬

ಅಕಟ್ ಪಾಂಡುಮರೀಶ ವಿಪಕ್

ನ್ನಿ ಕೆಯನೆನ್ನನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆ ಬೇ

ಡಕಟ ಕೆಡಿಸದಿಲೆಂದೆನೇ ತಾನೆಣಿಯನೇ ಪದನ ||
 ಪ್ರಕಟ ಕುರುಕುಲತೀಲಕರನು ಭಾ
 ಲಕರನಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ತನ್ನೂಡ
 ಸಕಟ ಮುನಿದ್ವೈ ಮಾತನಾಡೆಂದೋದಳಿದಳು ಮಾಡಿ || ೧೮

ಪನಿದೆತ್ತೊ ರಭಸ ಮಾಡಿ
 ಮೂನಿನಿಯು ಹಾ ರಾಯನಾವೆಡೆ
 ಹಾನಿ ಹಿರಿದುಂಟಬೇವನೆಂಗಸ್ವಂದಶಕುನದರ್ |
 ಏನು ಮಾರಿಯೋ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆನು
 ತಾನಿತಂಬಿನಿ ಗಾಢಗತಿಯಲಿ
 ಕಾನನದೊಳ್ಳುತೆಂದೊಕೆಯ ಸರದ ಒಟ್ಟಿನಿಡು || ೧೯

ಕಂಡಳಿವೆಳ್ಳು ರನು ಧೂಪನೇ
 ದಿಂಡುಗೆಡೆದಳು ಮೂಳ್ಳೆಯಲಿ ಮಣಿ
 ಗೊಂಡುದೆಚ್ಚ ರು ಮಾದ್ರಿಯೋಳು ಚಲುಬಿವಳು ಗೋಡೆಡುತ |

ಪುಕ್ಕಳ ಪ್ರಖಾಪ.

ಉಂಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಾಡೆ ಹರಿದರ್
 ಪಾಂಡುನಂದನರ್ಮಾವರೀತನ
 ಕಂಡು ಹಾ ಯೆಂದೊಱಲಿ ಹೊರಳಿದರವನಿವನ ವೇಳೆ १ || ೨೦

ಬೊಪ್ಪ ದೇಶಿಗರಾದಿವೇ ವಿಧಿ
 ತಪ್ಪಿಸಿತಲಾ ನಮ್ಮೆ ಭಾಗ್ಯವೆ
 ನೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ಮೆನ್ನಾ ರಿಗೆಮ್ಮೆನು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ |
 ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ನಿಮಿಗೀಯವನೆ ಯಾ
 ದೊಪ್ಪುಪ್ಪದೆ ಹೇರಡವಿಯಲಿ ಮೆಲ
 ಗಿಪ್ಪದೇನೆಂದೊಱಲಿ ಮಣಿಗಿದರಾಕುಮಾರಕರು || ೨೧

१ ದೊಡಳಿ ವೋಳಿಗಿದರಾಕುಮಾರಕರು, ಜ,

ಕೇಳಿ ಹರಿತಂದುದು ಮುನಿವ್ರಜ
 ದೇಶಗೈಯ ಬಲು ಶೋಕರಸದ ಭ
 ತಾಳಿತನವನು ನಿಲಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿದರು ಕುಮಾರಕರು |
 ಆಲಿಸಿದಳಾಕುಂತಿ ಮೊಭಾರ
 ವ್ಯಾಳಿವಿಷವೆಪರಿಸಿ ಧರಣೀ
 ಪಾಳಕನ ನೋಡಿದರು ಚಿಸುಟ್ಟೆ ತನ್ನ ಸಿಂದೆನುತ್ತ || ಅ೨
 ಅರಸ ನಮಗಳಿಹದೆ ಸುರಸ್ತ್ರೀ
 ಯರಲಿ ನೇರಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ವಧುಗಳ
 ತುಱಬ ಕೊಯ್ಯಿವನವರ ತೂತ್ತಿರ ಮಾಡುವೆನು ತನಗೇ |
 ಕುಂತಿಮಾಧಿಯರ ಸಹಗವನ ವಿಷಾರ.
 ಅರಸಿ ನೀಸೀಮುಕ್ತಾನು ಸಂ
 ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ಮಾಡಿಯ
 ಕರವ ಹಿಡಿದೊಡೆ ಕುಂತಿಗೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ವಿನಯದಲ್ಲಿ || ಅ೩
 ಮರುಳ್ಳೆ ಸೀವಕ್ಕು ನಿಮ್ಮೆತ್ತುತ್ತ
 ವರು ಕುಮಾರರು ಸಿಮ್ಮೆತ್ತುತ್ತೆ
 ಧರಣಿಪತಿ ಸಿಡುಸಿದ್ದಿಗ್ರೀದನು ತನ್ನ ತೂಳಿನಲಿ |
 ಸುರವಧುಗಳೂಡಸಿರಲಿ ಸಿಮ್ಮೆಯ
 ಹರಿಬವನ್ನು ದು ನೋಡು ತನ್ನ ಯ
 ಪರಿಯಸೀತನ ನಿನಗೇ ಕೂಡಿನೆಂ 1 ದಂಷ್ಟ್ರೋಣಿದಳು || ಅ೪
 ಮುನಿಗಳಿಕೆಯ ತೀಳಿಹಿ ಮಾಡಿಗೇ
 ಜನಪತಿಯ ಸಹಗಮನವೇ ಮತ
 ವೆನಿಸಿ ಶವಸಂಸ್ಕರವನು ವೈದಿಕಪಿಥಾನದಲ್ಲಿ |
 ಎನಲು ಮನ್ಮಿಸಿ ಕುಂತಿ ಮಾಡಿಗೇ
 ಜನಪತಿಯ ತಾನಿತ್ತು ಮತ್ತು
 ತನುವಿಗಾನತೀಯಾಗಿ ನುಡಿದಳು ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಜಗೇ || ಅ೫

1 ತನಗೇ ಕೌಡಿಯಂ, ಕ. ಬ.

ವಾರ್ತಿಯ ಸಹಗಮನ.

ಸುತರೆ ಪಾಲನೆ ನಿಸಗೆ ಮುಖ್ಯನ್ನ
ಗತಿಯ ಮಾಡೆಮೆಗೆಂದು ಹೊಕ್ಕೆಳು
ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ಹರುಷದಿಂದವೆ ಪತಿಯ ವಾಮದಲಿ |
ಪತಿಯ ಸಹಗಮನದಲಿ ಮಾಡಿ
ಸತಿಗೆ ಶಿಖಿಯನು ಕೊಟ್ಟೆರ್ಪನೆ¹
ಸುತರು ಸಹಿತೀಕುಂತಿ ಮಿಂದಳು ಬಣಿಕ ಕೃತ್ಯವನು² || ಅಂ

ಕ್ರಾತಿವಿಧಾನದಲಭಿಳಿಮುನಿಸಂ
ತತಿಗಳನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ
ಸುತರೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುಳಾಕತಕೆಂಗರ್ಜೈಲದಲಿ |
ಸುತರುಸಹಿತೀಕುಂತಿ ಶುಪಿಗಳ
ಸತಿಯರಾನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಯಾ
ಪತಿಯ ಮರಣವೆ ಮೆಣಿಯ ಸುತರನು ನೋಡಿ ಒಂತಿಸಲು || ಅಂ

ಅರಸನಪಗತನಾದನಾನ್ಯಪ
ನರಸೀ ಬಾಲಕಿ ಶಿಶುಗಳ್ಕೆವರು
ಭರತಕುಲಜರು ನಾವ್ಯ ತಪಸೀಗಳಿಂದುಧಾರಣ್ಯ |
ಅರಿಗಳಾರಾಕ್ಷಸರು ನಾವಿ
ಲೀರಿಸುಪ್ರದು ಮತವೆಲ್ಲ ಹಸ್ತಿನ
ಪುರದಲೋಪಿಸಿ ಬಹುದು ನಯವೆಂದು ಮುನಿವಾರತ || ಅಂ

ಮುನಿಗಳು ಧರ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕಸ್ತಿನಪುರಕೆ ತಂದು ಬಿಡುವಿಕೆ.
ಎಂದು ಕುಂತಿತೇದೇವಿಸಹಿತಾ
ನಂದನರನ್ಯವರನು ಮುನಿಗಳು
ತಂದರಿಭಸ್ತುರಿಗಳಿ ಭೀಮಾಕ್ಷದಿಗಳಿಗೇ ಜದನೆ |

1 ಸತಿರ್ಹರ ಬಿಟ್ಟೆರ್ಪನೆ, ೫.

2 ಮಿಂದಃಪರ್ತತಕೃತ್ಯವನು, ೬.

ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸಲುತ್ತವೆದೋಳಿ
ವೆಂದರನಿಬರು ಶಭಮುಹಾತ್ರದ
ಲಂದು ನಗರಿಯ ಹೊಗಿಸಿದನು ಸಂತೋಷದಲಿ ಭೀಷಣ್ಣ ॥ ೨೮

ಇವರ ಜನನಕ್ರಮವನಾಪ್ತಾಂ
ಡುವಿನ ವಿಕ್ರಮ ವರತಪ್ಪೋಧನ
ನಿವಿಕ ಕೊಂಡಾತಿದು ಒಟ್ಟೀಮರಣಸಂಗತಿಯ ।
ಅವನಿಷಣ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾರ್ಪಿರ್ಲ
ಯುವತಿಸಿದ್ದಗಮನೋಧ್ವದೇಹಿಕ
ವಿವಿಧಕೃತ್ಯವನೀಪ್ರಪಂಚವ १ ನವರಿಗಱುಹಿದರು ॥ ೨೯

ಮುನಿಗಳಾಕ್ಷಣ ತಿರುಗಿದರು ತ
ಜ್ಞ ನಿಪವೃತ್ತಾಂತವನು ವಿವರಿಸಿ
ಜನಜನಿತ ಬಟಕುಭೀ ಹರಿದುದು ಶೋಕಮಯಂಜಲಧಿ ।
ವಿಸುತ್ಥಾತರಾಪ್ಯಾದಿಭಾಂಧವ
ಜನ ಪುನಸ್ಸಂಸ್ಕಾರದಲಿ ಭೂ
ಪನನು ದಹಿಸಿದರಾಧ್ವದೇಹಿಕವಾಯ್ತು ಮುಗುಣಲ್ಲಿ ॥ ೩೦

ಅರಸ ಕೇಳು ಭಿಷಣ್ಣಧ್ವತ್ರಾ
ಪ್ಯಾರನು ಬೋಧಿಸಿ ಬಹಳಶೋಕ
ಜ್ವರದ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದವರ ಪರಾಶರಾತ್ಮಜನು ।

ವ್ಯಾಸರು ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿರಬೇಕಂದು ಹೇಗೆವಿಕೆ.

ಕರೆದು ಯೋಜನಗಂಧಿಯನು ನೀ

ನಿರಲು ಬೇಡಲೆ ತಾಯೆ ನಿಮಿತ್ತ

ಭರತವೆಂಜದೋಳ್ಳಾಗೆದ ಕಿಚು ರುಹುಪುದು ನೈಪಕ್ಷಲವ ॥ ೩೧

ಹೇಳಬಾರದು ಮುಂದಣಿದು ದು

ಘ್ರಾಲವಿಂದಿಗೆ ನಾಳ ನಾಳಗೆ

1 ಕೃತ್ಯಾನೀಕ ಪಥಕವ, ಜ.

ಕಾಲ ಬೀಟ್ಟಿತು ವೋಧಮೂಶ್ರಮದ ನೆಲೆ ಹೋಯ್ತು ।

ಕಾಲ ವಿಷಮೆವು ಕೌರವಜ್ಞತಿ

ಪಾಲಪಾಂಡುಕುಮಾರರಲಿ ಕೃ

ಮೇಳವಿಸುವುದು ಕದನ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಿ ನೀನೆಂದ ॥ ೪೩

ಎನಲು ಯೋಜನಗಂಧಿ ನಿಜನಂ

ದನನ ಸುಹಿರ್ಯೇ ವೇದಸಿದವಿ

ದೇಸುತ ಸೋಸೆಯರು ಸಹಿತ ಸರಿದಳು ವರತಪ್ರೋವನಕೆ ॥

ಮುನಿಪನಿತ್ತಲು ಬದರಿಕಾನಂ

ದನಕೆ ತಿರುಗಿದ¹ ನಿತ್ತ ಗಂಗಾ

ತನುಜ ಸುಲಹಿದನಬಿಳಿಂಪಾಂಡವಕೌರವವ್ಯಜವ ॥

೪೪

ಅತ್ತಲಾವರಸತ್ಯವತಿ ವನ

ದತ್ತಹೋದಪಳ್ಳಿ ಮುನಿಗಳ

ವೋತ್ತದಲಿ ಇರಿಕಾಫೆಯ ಕೇಳುತ್ತ ಪರಮಾಣರುಪಾದಲಿ ॥

ಉತ್ತಮುರ ಪಥವಿಡಿದು ಸೋಸೆಯರ

ನತ್ತ ಪಾಲಿಸತಲ್ಲಿ ವತ್ತರ

ಹತ್ತ ನೂಕಿದಳಾತಪ್ರೋವನದೊಳಗೆ ಇರಿಪದವ ॥

೪೫

ಸತ್ಯವತಿ ವತ್ತ ಸೋಸೆಯರ ಲೋಕಾಂತರಗಮನ.

ಸೇವಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಕಮರಲೋಕದ

ದೇವವಧುಗಳ ಕೂಡೆ ಸಂದಳಂ

ದೇವವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪನ ಕೃಸೆಯ ಭಾರವಲಿ ।

ಆವಧುಗಳಂಬಾಲೆಯಂಬಿಕೆ

ಯಾವಿದರವರೆಜನನಿಸಹಿತವೆ

ಯಾವಿಭುಧಪತಿಯಿವ್ವ ರಾವಿಗೆ ಸಾಖಿದರು ಬಣಕ ॥

೪೬

¹ ಮರಳದ, ಟ್ಲ.

ರಾಯ ಕೇಳ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ಸತಿ
 ದಾಯದಲಿ ಸತಿ ಪ್ರತಿರನು ಹೇ
 ತಾತ್ಯಯಾವತಿಜನಕಹುದು ಗತಿ ತಾ ಸತ್ಯಲೋಕವೆದು |
 ನಾಯಯ ತಾನಹುಬಿನ್ನು ಮುಂದೊ
 ದಾಯ ಕುಂತಿಂದೇವಿಗೊಬ್ಬಿ
 ಗಾಯಿತ್ಯ ಕ್ಯೇವಲ್ಯ ಪ್ರತಿರ ಹೆತ್ತ ಫಲದಿಂದ || ೧೨

ಹದಿನಾಣನೆಯ ಸಂಧಿ ವುಗಿದುದು.

ಜ ದಿನೇಳ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂತನೆ.

ಭೀಮೆಯೋಽಧನರ ಸೇಣಿನ
 ತಾಮಸಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ದುದು ಬಿತಕು ¹
 ದ್ವಾ ಮತ್ತೆಸ್ತಾ ^{ಭ್ರಾ} ಭ್ರಾಸವನು ಮಾಡಿದರು ದೋಃಣಿನಲ್ಲಿ ||
 ಪಾಂಡವಧಾರ್ತರಾಪ್ತಿರ ಆಟಗಳು.
 ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಳ್ಯರ
 ಬಾಲಕರು ನೂಜಾಜು ನೈಣಿದರು
 ಬಾಲಕೇಳುವ್ಯಸನಿಗಳು ಹೊಂದಬಳಯದಲಿ ಪುರದ |
 ಅಳನೇಶ್ವರಕೆ ಹಿಡಿಗವಡೆ ಗುಜ್ಜಿ
 ಯಾಳು ಉಂಡಿನ ಹೊಣಿಕೆ ಚೆಣಿಕೊಳ
 ಲಾಳು ಒಂದಿನವೆಂಡಿನವಿ ದಂಡೆಯ ಹಾಸಿಗುಪ್ಪೆಗಳು ³ || ೧೩

1 ಕದನೋ, ಟ್ಲ.

2 ರಸ್ತಾ, ಟ್ಲ.

3 ಗೈತ್ತಿನ ದಂಡೆಯನೆ ನಾನಾವಿನೋದರಲಿ, ಇ. ಟ್ಲ.

ಗುಡುಗು ಗುತ್ತಿನ ಜಂಡು ಗುಮ್ಮನೆ
ಬಹಿವ ಕತ್ತಲೆಗುದು ಗಂಭರ
ಗಡಕೆ ಕಣುಮುಖಾ ಟ ಸವಗಲಿ ಹಲ್ಲೆಯಾಟಗಳು^೧ |
ಕೆಡೆಯ ಕುಟ್ಟು ವಿವಾದಿಯಾದವ
ಗಡವಿನೋದದಲಾಹಿದರು ಹಂ
ಗಡದಲ್ಲಿವರು ನೂವ್ಯಾರವರಿತ್ತಂಕ್ವೋಂದಾಗಿ ||

೨

ಭೀಮನ ಪರಾಕ್ರಮ.
ಇದರೊಳ್ಳೊಬುನೆ ಭೀಮನಸಿಬರ
ಸದೆವ ತಾ ಸೋತೊಡೆ ವಿಭಾಷಿಸಿ
ಕೆದಣುವನು ಗೆಡ್ಡೋ^೨ ಡಿದರೆ ಹೆಂಬತ್ತಿ ಹಿಡಿದೀಳೆದು |
ಸದೆದು ಬಿಡುವನು ಮುನ್ನ ಭೀಮ^೩
ಗೊಡಣಿ ದೂಡಣಿವನು ಮಗುಟೋಂ

ದೊಡಗಿ ಸಂಗಡವಿಹರು ತಾ ಪ್ರೋಂದಾಗಿ ಮಟುಕೊಳಿಸಿ ||

೩

ಕೆಣಕಿ ದುಯೋರ್ಥನನನೆತ್ತಿಯ
ನಣೆದು ಹಾಯ್ಯನು^೪ ಸಿಮ್ಮುನೂವ್ಯಾರ
ಬಣಗುಗಳಿಗಡಗಾಲ ತೊಡರಿದೆ ಬನ್ನಿ ಸೀವೆನುತ |
ಗುಣವೆ ನುಡಿದೊಂದಾಗಿ ಕೆಳಗೊಂ
ಡಣಕಿಸುತ ವೈಮೆಜಿಸಿ ಮಟೆಯಲಿ
ಕಣಿಮ ಹರಿವನು ಭೀಮನಾದಯೋರ್ಥನಾದಿಗಳು^೫ ||

೪

ಹೇಣುವರು ಯಮುಜಂಗೆ ನಿನ್ನ ವ
ನೂಟಗವ ಸಿಲಿಸಿಂದು ಪಾಥಗೆ
ಹೇಣುವರು ಬಟಕವರು ಭೀಮನ ಕರೆದು ಬೇಡನಲು^೬ |

१ ಕಣುಮ್ಮು ಸಗವರಿಕರಿಕಳಗೆನಿಡಿಗಳಾಗಿ, ಜ. ಟ್ಲ.

೨ ಬಿಟ್ಟೋ, ಕ. ಖ. ೩ ಹೂಯ್ಯನು, ಜ.

೪ ಬಿಡುವರು ಭೀಮನನಾದುರ್ಥನಾದಿಗಳು, ಖ. ಟ್ಲ.

೫ ಗಾರಿಷಿಸೆ, ಖ. ಟ್ಲ.

ಕೇಳುವನೆನು ಹಾ ಯೆಂದು¹ ತನ್ನು ಯು
ಸೋಲದಲಿ ಬೆನ್ನೊಂದು ಡಿ ತಾ ನೇರ್²
ಲಾಳನೇಶ್ವಿನಿ ಹರಿದು ಕೆಡಹುವ ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿನಲಿ³ || ಖ

ಭೀಮನೇನನ ವೇತೆ ಬಾಳರ ದೂರುಗಳು.

ಅಳುತ ಧೃತರಾಪ್ಯಂಗೆ ಭೀಮನು
ಕಳೆದ ಹಲುಗಳ ತೋಳಿ ಮೋಳಕಾಲ್⁴
ಗಳಲಿ ಘಾಯವ ನೋಡಿರ್ದೈ ನೀವೆಂದು ದೂಕುವರು⁵ |
ಕೇಳುತ್ತಿಯನವನೆಮಗಳು ಕಾಲನೇ
ಯಿಳುತ್ತಿಯಲುತ್ತಿವಿಲ್ಲ ಸುತ ಕೌರವ
ಹೊಳೆಲ ಹೊಳಿಯಿಕೆ ಬಾರೆನೆಂದೊಡೆ ಸನ್ಮೃ ಕರೆದೊಯ್ದು || ೬

ಬಂದುದಿನ ವರಭೀಮಸೇನನು
ಮುಂದಮತ್ತಿಗಳ ಭೂವನದಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದು ಕರೆವನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸಹಿತಕತಕವನು |
ಇಂದು ನಿಮ್ಮನು ಗುದಿದೊಡೆ ಗೋ
ವಿಂದನಂಬ್ರಿಗಳಾಣ ಯೆನಲಿಕೆ
ಬಂದರ್ದೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಿಂದುಮಾನಿಸರರಸಕೇಳಂದ || ೭

ಮುಂದದಲ್ಲಿಬುನೆ ಭೀಮನನಿಬರ
ಸದೀವ ತಾ ಸೋಪ್ಯಾಗಿ ಶತಕರ
ತಿದಿಯ ಸುವಿವನು ಕಾಳಲೊರುಸುವನೆಂದಜೀ ವೆಟ್ಟುವನು |
ಬದಿಯ ತಿವಿವನು ಬೀಳಲೊದೆವನು
ಮೊದಲೆ ತಾನ್ಯಾತಂದು ಭೀಮ^೮
ಗೊದಜೀ ದೂಜುವ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಧೂರಕೆ ಸೊಸುವನು || ೮

1 ಲೇಖಿದ, 2

2 ಬೆನ್ನೊಂದು ಧೂವನುವೇ, 3.

3 ಸದೀವನು ಗುತ್ತಿನಲಿಕೆಡಾಹಿ, ಇ. ಟ.

4 ಗಳನೊಡಿದೊಳೆಕಾಲ್, ಇ. ಟ., 5 ಗಳನುತ್ತೋಳಿನಿ ದೂಜುವ, ಇ.

ಮುಕ್ಕೆ ಮೊನೆಯಲಿ ಜಿಗುರಿ ನೆತ್ತರ
ಜೆಲ್ಲಿ ಹುಡಿಯಲಿ ಹೊರಳ ತಾ ಬಂ
ದಲ್ಲಿ ಧೃತರಾಪಟ್ಟು) ಗೇ ಭೀಷಣ್ಣಂಗಳುತ ದೂಳುವನು ।
ರು ದುರ್ಬೀಧನಾದಿಗಳು, ಜ. ಟ್ರ.

ಒಲ್ಲೆ ಸೆಂದೂಡೆ ನಮ್ಮೆ ಕರೆವರು
ಖಾಲ್ಲಿರೆಲ್ಲರು ನಿಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ
ದೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಾನೋಬ್ಬನಾಹನೆ ಯೆಂದನನೀಲಜನು ॥

೮

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧೃತರಾಪಟ್ಟನ ಬುಧಿ ವಾದ.

ಎನಲು ತಾ ಧೃತರಾಪಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ
ವೆನವೆಖಿದು ತಾ ಬುಧಿಗಲಿಸಿದ
ತನುಜರಿರ ನಿಮಗಾರು ಹಿತವರುಮಿಲ್ಲ ಲೋಕದೊಳು ।
ಎನುತ ಮಕ್ಕಳಗಂಧನೆಂದನು
ವಿನಯ ಮಿಗೆ ಕೊಂತೇಯವೆಗೆಕೆ
ತನತನಗೆ ಮನಮುಟ್ಟು ಹಿತವರು ಭೀಷಣ್ಣ ನಾವಿದುರ ॥

೧೦

ಆಕೆವಾಳರು ಭೀಷಣ್ಣ ವಿದುರರು
ಸಂಕು ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳಾ ನೂಳಿನಾಲ್ವರು
ಬೇಕೆ ಬೇಳಿಕುದೊಬ್ಬ ತಾ ಬೇಳಿಹುದು ಶೇಳದಲಿ ।
ನೂಕಿ ಸೂಳಿಳು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ
ನಾಕುಜಾವದೊಳಹರು ವಣುದಿನ
ವಾಕುಮಾರರು ತನ್ನೊಳೊಂದರು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೧೧

ಒಂದುದಿನ ನೂಳಿಂಬಿಯು
ಬಂದು ಮೇಳಿಯಲಿ ಪುರದ ಹೊಳಗಿಹ
ದೊಂದು ತಾವು ಪ್ರಮಾಣವೈಕ್ಕೆವ ಕಂಡು ನಡೆತರಲು ।

1 ಲೋಂಡಾಗಿಹರು ಗೇಳಿಯಾಗಿ, ಜ. ಟ್ರ.

ಬಂದು ತಾವಡರಿದುದು ಕೌರವ
ವೈಂದ ಮೆರನನು ಬಟಕ ನಾಲ್ಕುರು
ನೋಂದುವೈಕ್ಕೆದಲಿರಲು ತಾ ಹರಿದಾಡಿದನು ಭೀಮು ॥ ೧೩

ಬಟಕ ಬಟಲಿದನಕಟ್ಟ ಯಿಂಜಗ
ಬಳಗವಿಪ್ಪತ್ತಿತ್ತಾಂದು ಜೀವರು
ಸುತವ ಸತ್ಯದ ಸರಿಸಕೊಬಣು ನಿಖಿಲನೀಲಜನು ।
ಇಳಯಲತಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಜೀವರ
ಹೊಳೆಹಿನಂತಿರೆ ಬಿಂಳಿ ಬೈವರುತ
ಬಟಕ ಬಂದಾಮುರದ ಬುಡವನು ಹಿಂಡು ಕುಳಿದನು ॥ ೧೪

ಮೆರನ ಹಿಡಿದಲುಗಿದೊಡೆ ಬೀದ ರು
ಭರತಕುಲಪಾಲಕರು ನೂರ್ವರು
ವೆರಮಾಹಾವಾತದಲಿ ತರುಧ್ವಾಸಿಕರ ಬೀಜ್ಞಂತೆ ।
ಶಿರಪ್ರೋಡೆದು ಯೆದಿನೊಂದು ವೊಳ್ಳಾ
ಲ್ಯು ಶ್ವಿದು ಕೈಗಳು ಮುಖ್ಯಿದು ನೆತ್ತರು
ಸುಖುಮೀ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ತೋಂಜ್ಞಿದರಳಂತ ಫೂಯಂವನು ॥ ೧೫

ದುರುಳರೆಲಪ್ರೋ ನೀವು ಭೀಮನ
ಪರಿಯ ಬಲ್ಲರೆ ಯಕಟ್ಟ ಬೇಡೆಂ
ದರಸ ಬೈದನು ತನ್ನ ಮುಕ್ಕಳ ನೋಡಿ ಉತ್ತಿಯಲಿ ।
ಹಿರಿದು ಹೆಚೆ ತು ವೈರ ಭೀಮಗೆ
ಕುರುಕುಲಾಧಿಪರೋಳಂಗೆ ಬಾಲ್ಯದ
ಭರದ ವೊಡಲಲಿ ಕೇಳಾ ಜನಮೇಜಯಮಹಿಂಪಾಲ ॥ ೧೬

ಭೀಮದಂಯೋಧನರಿಗೆ ವೈರಾಭಿವೃದ್ಧಿ
ದುರುಳನವನೊಡನಾಡಬೇಡೆಂ
ದರಸ ಸುತರನು ಸಂತವಿಟ್ಟನು
ಹಿರಿದು ಹೆಚೆ ತು ಭೀಮದುಯೋಧನರಿಗತಿವೈರ ।

ಮೆರಳ ತಾ ಪ್ರೀಂದಾಗುತ್ತಿತನ
ಕರೆದು ವಿವಿಧಕ್ಕೇಡೆಯಲಿ ಮೈ
ವೆಜ್ಞಿಸಿ ಭೇದಮನ ಕಟ್ಟ ಹಾಯ್ದು ದರೊಂದುಮೆಡುವಿನರಿ ॥ ೧೬

ಒಟ್ಟಕ ಕೌರವನಾಕಳಂಗಾನ
ಹುಳುಕು ಮತಮನು ಮನವಲಿಕ್ಕಿ ಯೆ
ಯಿಳಿಯ ಸುರ ಹೇಣನ್ನು ಪಾಂಡವರೊಳಗೆ ಭೇದಮನನು ।

ಭೇದನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿವ ಉಪಾಯಗೇಶು.

ಕೊಲುವ ಪರಿ ತಾಸಂತು ನಮಗೀ
ಬಲುಡು ಸಾಲದದೆನಲು ಘೂಪತಿ
ಕೊಲುವುಂಟಿನ್ನು ಒಂದರಿದೆ ವಿಷಫಲ್ಲಿಧಕವಲ್ಲಿ ನಲು ॥ ೧೭

ಅರಸ ತಾನೊಂದಿನದಲಾತನ
ಕರೋಸಿ ವಿವಿಧಕ್ಕೇಡೆಯಲಿ ಹಣಿ
ದಿರಿಸಿ ಗಣಪತಿನುತ ಭೇದಮನ ಕಟ್ಟ ಮೆಡುವಿನರಿ ।
ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಜಿಸಿ
ಕುರುಕುಲೀಂದ್ರನು ಹೇಳೆ ಭೇದಮನು
ಪರಿಹರಿಸಬೇತಣವ ಕೊಂಡಾನು ಬಂದನವರೇಃಕನ್ ॥ ೧೮

ಬರಲು ಕೌರವವೈಂದ ಭೇದಮನ
ಸುರನದಿಯ ಹೊರೆಗವರು ಕರೆದರು
ನಿರುತ ಬಟ್ಟಕವರೆಣ್ಣ ಗಣಪನ ಪುಳೆ ಮಾಡಿದರು ।
ಭರವಸದಿ ಭೇದಮಂಗೆ ತಾ ವಾ
ವರಪ್ರಸಾದವನೀಯೆ ಭ್ರಾಹ್ಮಿಸ್
ಹಿರಿದು ಹವಣಸೆ ಕಟ್ಟ ಕೆಡಹಿದರೊಂದುಮೆಡುವಿನರಿ ॥ ೧೯

ಹಾ ಸರಿಯೆ ಗುಂಡಿಯಾ ನೂಕಯಿ:
ಧೋಷವನು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮೆರಳಂತೆ

ಭೂಪೇಗಳ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದಧು ಪಾಂಡುಸುತ್ತರೆಗೇ ।

ವೈಸಿಕೆದ ಕಣಿಗಳುಂಟೆ ಕುಂತಿಗ

ವಾಸು ತಡೆದೆನ್ನ ಭೀಮಸೀಗಳು

ಪ್ರಸರಣಿ ಬರಬೇಕಾದೆನುತವ ಹೋದರರವನೆಗೇ ॥

೨೦

ಹಾಸಿ ಬಿದ್ದ ನ ಕಂಬೆ ಘಣಿಗಳು

ಫಾಸಿ ವೊಡಲು ಬಿಳಿಕ ವಿಷದೂ

ಹೇಯ ತಿಳಿಯಲು ಧೀಮು ಕೊಂಡಾನು ಸರ್ವವೋಹರವ ।

ಧೀನಾಂಕಿಸಂಪಾದ.

ನಾಶ ಮೂಡುತ್ತಿರಲು ಕ್ಯಾರುಲು

ವಾಸುಗಿಯು ಇರತಂದು ಧೀಮುಂ

ಗೋಂಸುಸವಿಂತೆಂದಪೀಂಜಾಯ್ಯ ಯೋಜನೆಗೆ ॥

೨೧

ನಾನು ಕುಂತೀಸುತನು ಕೌರವ

ಮಾನಸಿನಿ ವಿಷಪಿಕ್ಕ ನನ್ನನು

ಮಾನಾರೀಯ ಉಳಾಯಿತ್ತು ಕೆಡಿದೊಂಗ ಸರ್ವಗಳು ।

ಹಿನಮೆನಮಾಳಗೆನ್ನ ಕಡೆ ದೂರ

ಡಾನು ಕೊಂದೆನು ಸರ್ವಕುಲವನು

ಪೀಚು ಕಂತೆ ಲಿಕ್ಷಿಗ ಬಿಂದೆಯೂ ಹೊನು ಹೇಣೆದ ॥

೨೨

ಧೀಮನ ಪಾತಾಳಲೋಕಗಾರ್ವನ.

ನಕ್ಕ ವಾಸುಗ ಧೀಮಸೇನನ

ತಕ್ಕಯಿಸಿ ಕ್ಯಾದಣಿಯು ಕುಂತಿಯ

ಮತ್ತು ಭಾರ್ಯೆಯಂದಿರಪ್ಪಿರಿ ಮನೆಗೆ ನಡೆಯೆಂದು ॥

ಎಕ್ಕ ತುಳದವಿ ಬಂದು ವಾಸುಗ

ಯಿಕ್ಕ ವನು ತಾನಮುತಭೋಜನ

ಕರ್ಕರೆಯ ತಾ ಪ್ರಾಲ್ಯಂಡ ಸಾವಿಯ ನೋಡಿಸುತ್ತ ॥

೨೩

ಮಾತಿದನು ತಾನಮ್ಮೆ ತಪಾನವ
ಗಾಡಬಲ ಪತ್ತ ಸ್ಯಾತಕಲಾದಿ
ರೂಢಿಗಚ ರಿದಾಗ ಯಂಗಿಂಕಾಸಿದನು ಭೀಂಪು |
ತೀರಿಯಾಯಿತು ತ್ರಾಣ ಕರಿಗಳ
ಪಾಡುಗೊಳ್ಳುವ ಒಳಾಟಿನಾಗಲು
ಸೇರಿತೆ ತಕ್ಕುಕ ತನ್ನ ಮುಗಳನು ಧೂನ್ಯೇನಂಥ್ | ೨೪

ಪಾತಳಶಂಕದಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ವಿವಾಹ.

ವರಪಿವಾದವ ಮಾಡಿ ಸುಡಿದಾಸು
ವರಪ್ರೈಕೋಂದರ ನಾವು ಸಿಸ್ಯುಯಂ
.ಹಿರಿಯ ಪಾತಾಮದರ ಕಡೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಲಾಫಣವೆ ||
ವರಸುತೆಯ ಭೀಮೆಂಗೇ ವೇದಿನಿ
ಯುರಗತಕ್ಕುಕ ತನ್ನ ಮಂಯಾವಿ
ಮರುತಜನ ಸಿಲಿಸಿದನು ಪುನರಪಿಯೋಂದು ಮಾಸವನು || ೨೫

ನಾಗಕಸ್ಸಿ ಕೆಯಿಂದ ಭೀಮನು ಅವು ತನ್ನ ಲವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ.
ಇರುತ್ತಿರಲು ವರಭೀಮು ಕಾಕೋಂ
ದರನ ಸುತೆಯನು ತಾನು ಕೇಳಿದ
ಸುರರು ಪಾತಾಳದಲಿ ಹೈಂಡಿಪ್ಪೆಮ್ಮೆ ತಪಲ್ಲಿದ್ದಾದು |
ಅರಸ ಕೇಳ್ಣುಯಮ್ಮೆ ತವೆದು ತಾ
ಸಿರುತ ಭೋಳಾವತೆಯ ಸನಿಯಾದ
ವರಭವನದಲ್ಲಿಜುದು ಯಕ್ಕೆರು ಸುರರು ಕಾದಿವರು || ೨೬

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಅಮು ತಪಾನವಾಡಿದುದು.
ಎನಲು ಮಾರುತತನಯನಾಕ್ಕೇಣಿ
ವನಿತ ಹೇಣಲು ಕೇಳಿ ಧಾತ್ರಿಯಂ
ನನಿಖಿಪರ ಸುಧೆಯಲ್ಲಿಗೈದಿದ ಯಕ್ಕೆರಾಕ್ಕೆಸರ |

ತನುಗ್ದಿದು ಸೂಜೀಯಿಂಟುಲಾಳ್ವ
ನನಿಲಸುತ್ತನಪ್ಪಳಸುತ್ತೆದಿದ
ನನಿವಿಷಾನ್ವವ ವೋಗೆದು ಕುಡಿಯಲಿಕೆಂದ್ರ ಕೇಳಿದನು ॥ ೨೬

ದೂಳಿನಾಳ್ವೊ ಕೇಳಿತಿಂದ್ರನು
ಸಾಳೀಸಿದನನಿಮಿಪರಿಗಮ್ಮತವು
ಸೂಜೀಯೊಎಯಿತು ಬೇಗ ರಾಳೆಸುವುದು ಸುರನಿಕರ ।

ಪತುವುದು ಕರಿತುಗಾರಾಳ್ಗಳ
ನೇತು ನಡೆವುದು ಧೋಗದತ್ತಿಗಾ.
ಗಾಳಿವೊನವನವನವನ ? ಹಿಡಿತಹಂದೆಂದು ಹೇಮಿಸಿದ ॥ ೨೭

ನೇಮಿಸಲು ಬಿಡಿಕಮರಸಿಕರವು
ಭೂಮಿಗಿಳಿಯಿತು ಬಿಡಿಕಲ್ಲಿಯೆ
ಕಾಮಿಸಿತು ಪಾತಾಳವಾಧ್ಯಕ್ಕ ರಸ ಕೇಳಂದ
ಆಮಹಾಸುರಸೇನೆ ಬಂಡಾ
ಬೀಮಸೇನನ ಮುತ್ತೆ ನಾಕಜ
ಸೈತ್ಯನೆವನು ಹುಡಿಗುಟ್ಟುಲೇಂಡಿದುದಿಂದ ವೋದಲಾಗಿ ॥ ೨೮

ಇಂದ್ರಾದಿಗೇಳು ಸೋತು ಶಿವನನ್ನ ವರಹಿಂಗಂಪಿಕೆ.
ಒಡಿ ನಾಕಜಬತ್ತಿಯು ಶೃಂಗಿಯ
ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಬೇಯ ನಮ್ಮೆನು
ನೋಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂದುಜುಂಜಬೇಕುಂದೆನಲಿಕೆ ಶಿವನೆಂದ ॥
ಬೀಡತನ ಬುಲುಹಣ್ಯು ನಿಮ್ಮೆನು
ಕಾಡುವವರಾರೆಂದೊಡಾಗಳ
ರೂಡಿಯಿಂದಿತದೇಬ ಮಾನವ ಬಂದನವ್ಯತವನು ॥ ೨೯

ತೋಡಿ ತಿನಲಿಕೆ ನಾವದಿಲ್ಲಿಗೆ
ಜೋಡು ಮಾಡಿದೆವಲ್ಲಿ ಮನುಜನು
ಕಾಡಿದನು ಹಿರಿದಾಗಿ ನಮ್ಮೆನು ದೇವ ಕೇಳಂದ ।

¹ ಸುರಕರಿಯ, ೩..

² ಮಿಂಜಿದಾವಾನವನ, ೩.

ಮಾಡುಪ್ರದು ನೀವ ಬಿಜಯಪಲ್ಲಿಗೆ
ರೂಧಿಗವನುಪಟ್ಟಳವ ಮಾಣಿಸಿ
ನೋಡು ಕಾವುದು ಸುಧೀಯಸೇನಲಿಕೆ ಶಂಥು ಪತಿಕರಿಸಿ ॥

೫೧

ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಬೆನ್ನ ಲಾರುವ ಬರಲು ಬೇಡನೆ
ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದಳಾಯುವೇ ಶಿವನು ಕರೆಯಲಿಕೆ ।
ವನ್ನ ಗನಭೂಪ್ರಾನಿಯಿದವನು
ಮನ್ನಿ ಸಿಯೆ ಪೂತಾಳಕಾರೀ
ಮುನ್ನ ಕಂಡನು ಧೀಮಸೊನನ ರೌದ್ರಧಾಕೃತಿಯಿ ॥

೫೨

ರೂದ್ರ ಧೀವರ ದ್ವಿಂದ್ರಯಾಧಿ
ಕಂಡು ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕುರುಕುಲ
ದಿಂಡಿಯನು ಮೇಲ್ಪ್ರಯು ವಹ್ನಿ
ಕೋಂಡು ಕುಲಿಶವ್ಯ ಶ್ರೀಲಕ್ಷಣಲೈ ಯೆಂಗುವಂದದಲಿ ।
ಹಂಡಪರಶ್ವವಿನುತ್ತಮಾಂಗವ
ದಂಡಿಯಲಿ ತಿಪಿಯಭೂದಾಢವ
ಉಂಡವಿಕ್ರಮೆ ತಾನು ತಿವಿದನು ಧೀವನಂಗವನು ॥

೫೩

ತಿವಿದೋಡಲನನಿಂಜನು ತತ್ಕ್ಷಣ
ಶಿವನ ವಹ್ನಿವನೆಂಗ ಮುಹಿತ್ಯ
ಹಮಣ ಕಂಡಳಿವನು ವಾಣಿಕಾರ ತಾನಾವ ।
ಪವನಜನ ಕಿಬ್ಬಿ ದಿಯಲೆಂಗಿದ
ಶಿವನು ಪೂರಾಯಾವಲು ಪವನಜ
ನವಯವಕ್ಕ ದಱ ಕಲೆಯಾಯ್ತ್ವ ಧೀಮಸೇನನಿಗೆ ॥

೫೪

ವರವ್ಯ ಕೋಡರನೆಂಬ ನಾಮವ್ಯ
ಸಿರುತ್ವಾಯ್ತ್ವವೆಗಂದು ಬಟಿಕಾ
ವರವ್ಯ ಕೋಡರ ವಾಣಿಕಾರ ನುಳೆ ಕೋಪಿಸಿಯೆ ।

ಕರದಲಾಘಾಯವನೆ ಯೋರಸುತ್ತ
ಹರಿದು ಬಂಡಾಹುಲಿಪು ಕಾಲನು
ಮೆರುತ್ತಜನು ಕಾಯ್ಗುಕ್ಕಿ ಹಿಡಿದನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೪೫
ಪಾರ್ವತಿಯು ಪ್ರಾಧಿಸಿದಂತೆ ಕಿವನನ್ನು ಬಿಡುವಿಕೆ.

ಹಿಡಿದು ತಿರ್ನೆ ತಿರುಪು ನೇಲದೊಳು
ಹೊಡಿವೆ ಸಮಯಕೆ ಕಂಡು ಪಾರ್ವತಿ
ಬಿಡುಬಿಡೆಲೆ ಪವಮಾನನಂದನ ಈತ ಶಿವನು ಕಾ |
ಹೊಡಿಯದಿರು ಹೊಡಿಯದಿರು ನಾಕಜ
ರೊಡಿಯನಿತನು ಮೃಂತ್ಯ ಕಲ್ಲಾ ಸೀ
ಮೂಡಿಯಲಿಕೆ ಚೈತ್ಯದುದು ದೋಷಾಸುರವುಂತಳವು ॥ ೪೬

ಸುರರ ಕಾಯ್ಕುಕೊಳ್ಳಿ ವಗಿ ಬಂದನು
ವರಸುಧೇಯ ಕಾಯುಲಿಕೆ ಸೀನೀ
ಜರನನಂಗಿಕರಿಸಿ ಕೊಂಬುದು ಲೋಕ ಮೆಳೆ ಲಿಕೆ ।
ಹರನ ಯುವತೀಯ ಮೂತ ಮನ್ಮಿಸಿ
ವರುತ್ತಜನು ಕಡು ನೋಂದು ಶಿವ ಶಿವ
ದುರುಳಂದಾನವರನೆ ಕರುಣಾಕರನೆ ಶರಣಿನುತ್ತ ॥ ೪೭

ಧರೆಯಲಪ್ಪುಳಸುಪ್ರದಾಗಳೆ
ಪರಿಜರಿಸಿ ತಾ ಭೀಮಸೇನನು
ಘರನನಿಳಂಬಿದ ಬ್ರತಿಕೆ ಭೋಗಿಗಾವತೀಯ ಪೂರ್ವಸಾಲಿ ।
ಹರ ಮುಹಾದೇವನುತ ಭಕ್ತಿಯ
ಲರನ ಘರನನು ಹೋಗಣ ಮುತ್ತು
ವರಸತಿಯ ಶಿವಸಹಿತ ಜರ್ಣಿಕ್ಕಿ ಜಿಗಿ ಪ್ರಜೀಸುತ್ತ ॥ ೪೮

ವ್ಯಾಪ್ತಿಪ್ರದ ಪ್ರತಿಪ್ರಾಣಿ
ಸಂಪೂರ್ಣಪಿಸಿದ ತಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿಪ್ರದೇವರ
ರೂಪುಗೊಂಡಿಹುದೆಂದು ರುದ್ರನ
ಕ್ಷೋಪವನು ನೀರೋಳಗೆ ಕೆಡಿದನರಸ ಕೋಳಂಡ ।

ಆಪುರಂದರಮುಖ್ಯನಾಕಜ
ತಾಪವನು ಮಾಣಿಸಿ ಯಂದಾಗಲೆ
ಯಾಪುರಂದರತನುಜನಣ ನು ಬಂದನಷ್ಟಿಕುಲದ ॥ ೪೮

ರಾಜಭವನಕೆ ಬಂದು ತಾ ಸುರ
ರಾಜನನು ಬೀಳೊಕ್ಕಂಡು ಪಾಂಡವ
ರಾಜಕುವರನು ಬಂದ ಭೂರೋಧವತೀಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ರಾಜಭೂರೋಜನ ಮಾಡಿ ಯಮುತವ
ತೇಜದಲಿ ಕಾರುರಾಯ ಹಾಕಿದ
ವ್ಯಾಜದಲಿ ತಾ ಬಂದನಾಗ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೋಟಯಲಿ ॥ ೪೯

ಆಪುರ್ಮಾಣಿದ ಕೊಳ್ಳೆಯಿಂದವೆ
ಸುಪ್ರಮಾಣಿನು ಬಂದನಾಗಳು
ತಾ ಪ್ರಮಾಣಿದ ಮಾಸಪೆರಾಕೆ ಕುಂತಿಯಾಲಯುಕೆ ।
ಆಪುರ್ಭಂಜನಪ್ರತ್ರ ತಡೆದಿರೆ
ಸುಪ್ರಭಂಜನ ಮಾತ ಜಂತಿನ
ಸುಪ್ರತೀಕಾಂತಕಸು ನಮಿಸುತ್ತಾಗೆಲೀಂತೆಂದ ॥ ೫೦

ಕುಂತಿ ಯೇಂನ್ನೆ ತಾಯ ಸಿನೆಗ್ಗೆ
ಉಂತ ಯೇಕೆನೆ ಸಿನ್ನು ಕಾಣಿದ
ಉಂತಯೆನೆ ಕೌರವನು ನಮ್ಮು ವಿಷಪ್ರಯೋಗಾದಲಿ ।
ಭೂರುತ್ತೋಽಃಷಾಯೇ ಗಂಗೇಯುತ್ತರ
ಗೋಂತಿನಲಿ ಕೆಡಪಿದನು ಕೆಡಹಲು
ಕಂತಪಿತ ರಷ್ಣಿಸಿದನಲ್ಲಿಯ ನಮ್ಮು ಕೇಳಿಂದ ॥ ೫೧

ಕುಂತಿಗೆ ಭೀಮ ಬುರುವನೆನು ವ್ಯಾಸರ ಜಣನೆ.

ಭೀಮ ಭಾರದ ಮುನ್ನ ಕುಂತಿಯು
ಭೀಮ ತಡೆದನದೇಕೆ ಬಾರನೆ
ಕಾನುಕದು ಕೌರವರು ಬಂದರದೆಂದು ಮಾಣಿಗುತ್ತಿರೆ ।

ಭೂಮಿಪತ್ತಿ ಕೇಳಿ ಕುಂತಿದೇವಿಯ
ಭೀಮಚಂತೆಯನಶ್ವಿದು ಮುನಿಗಳ
ಸೈತ್ರಮವಂದಿತವ್ಯಾಸ ಬಂದನು ಹಸ್ತನಾಪುರಕೆ ॥ ೪೩

ಖಂದ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವನೆ
ವಂದು ಕುಂತಿಗೆ ಹೇಣಿ ಚಂತೆಯ
ದಂದುಗವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಭೀಮನ ವಿಪಯ ಕತೆಗಳನು ।
ಇಂದು ಮಾಡಿದುದಾತನಾ ಗೋ
ವಿಂದಕರ್ಯಾಂಶಿ ವಿಜಯ ನಾಗರ
ವುಂದಿರದೊಳಾಭೀಮ ಮಾಡಿದ ಹಂದನ ಹೇಣಿದನು ॥ ೪೪

ಇಂದುಧರನನು ಗೆದ್ದು ನಾಗರ
ಸಂದನೆಯ ವೈವಾದವಾದುದ
ಸಂದು ನಾಕಜರನ್ನು ಪ್ರಂಡುವ್ಯಾದೆ ಹೇಣಿದನು ।
ಇಂದು ಭೀಮಂಗಿದಿರಧಾವನೊ
ಇಂದಿರಾಃತೆಯಂಫ್ರಿಬಿಲದಲಿ
ಕಂದನಾತನ ಚಂತೆ ಬೇಡ ತಾಯ ನಿನಗೆಂದ ॥ ೪೫

ನಾಳ ಯುಚಯಕೆ ಭೀಮನೇ ಸಿ
ನಾಳ ಲಯಕೆ ಬಹನೆಂದು ಹೇಣಿಯೆ
ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಸತ್ಯವತಿಸುತ ಕುಂತಿದೇವಿಯನು ।
ಕೇಳಿದನು ಸೌಖಲನು ಭೀಮನ
ಯೇಣಿಗೆಯನಿನಿತ್ತಲ್ಲ¹ ಮಣುಗಿದ
ಕೋಲುಮಣಿಮೊನೆಗೊಂಡ ಸರ್ವನ ಪೂರ್ಲು ಚಂತಿಸಿದ ॥ ೪೬

ದುರ್ಯೋಧನನ ಚಂತ.

ಹೇಣಿದನು ಕೌರವರಿಗೆಕ್ಕ ಟೀ
ಕೇಳಿ ಕೌರವನದಕೆ ತನ್ನ ಯ
ಕಾಲ ಬಂದನೆ ಯನುತ ದಂಗಡವ ಹಿಡಿದು ಚಂತಿಸಿದ ।

¹ ಸರಕೇಳಿ, ಕ. ಜ.

ಕಾಲ ಸುಂಗನು ಮೇಲೆ ಸರ್ವ-
ವ್ಯಾಳ ನುಂಗದು ಭೀಮಸೇನನೆ
ಕಾಲಕ್ಕಿನ್ನೆ ನೇನುತ ಕೌರವರಾಯ ಶತ್ರುಗೀಂಡು || ೪೨

ವನೈಯನು ಬೆಸೋಳಲು ಕಣತೀ¹
ವನೈತ ಸುಡಿದಳು ನಿಷ್ಟು ಭೀಮನು
ಮನೆಗೆ ಬಂದನದಾರು ನೀರೋಳಳು ಕಟ್ಟಕೆದಹಿವರು |
ಎನಲು ಕೌರವರಾಯ ಕಪಥವ
ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದುದ ಸುಡಿದ ನಾಕ್ಕು
ಜನಸಿ ಭೀಮನ ಕಾಯ್ದ-ವೇನುವನ ಕುಯೆ ತಣೆಂದ || ೪೩

ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಞ ನಾನಿಸುತ್ತೆಯಾ
ಮನ್ನಿ ಸದೆ ಕೂಡಿದನ ಗತಿಯಹು
ದಿನ್ನೆ ನಗೋಸದು ವರವಿವಾಹಕೆ ಬಾಲೆಗೋಟ್ಟವನೆ |
ಕನ್ನೆಯನು ಕೂಡಿದನ ಗತಿ ತಾ
ತನ್ನ ನೈದಲಿ ತಾಯೆ ಗುವಿಣಿ
ಇನ್ನೆಯನು ಕೂಡಿದವನ ಗತಿಗಳು ತನಗೆ ಸಮನಿಸಲಿ || ೪೪

ತಾಯೆ ಭೀಮನ ನಾನ್ಯ ಕಾಣದೆ
ಸ್ವೇಯುತಲಿ ಬದೆಬೆಯೆ ಬೇವೃತ
ನಾವು ಬಂದೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ತತ್ತ್ವಾಂಶಿ ನಿಮಂಗೆ ದೇಣುತಲಿ |
ಬಾಯ ಬಿದುವೆವು ಭೀಮಸೇನನ
ಕಾಯವನು ನಂಜೆ ಕಾಣಿದೀಗಳ
ಪಾಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲಿಕೀಶ್ವರ ನಮಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ || ೪೫

ಇಂದು ಬಂದನು ಭೀಮಸೇನನೆ
ದೆಂದು ಕೇಳಯೆ ಬಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ
ಯಿಂದ ನಿಮ್ಮಯ ಭೀಮಸೇನನು ಕಾಣಬಾರನೆ |

1 ಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕೇಳ ಕುಂತಿ, ೧.

ಬಂದನೀಕ್ಕೊ ವೀಗ ಗಂಗಾ
ನಂದನನ ವಿದುರಾದಿಭವನಕೆ
ಕಂದ ಗಮಿಸಿದನವರ ವಂದಿಸಿ ಹರಕೆಗೊಳಿಂದು || ಅ೨

ಎನಲು ಕೌರವರಾಯನಾಕ್ಕೊ
ಕನಲಿಕೆಯ ದುಗುಡದಲಿ ಕುಂತಿ
ವನಿತಯನೆ ಬೀಳೊಂದು ಬಂದನು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ |
ಅನಿಲಜನ ಧಾತಕ್ಕು ಪಾಯವ
ನೈನೇನೆದು ಮನಗುಂದಿ ಕೌರವ
ಜನಪ ಕಂಡನು ಮತ್ತು ವಿಷಗಳನಿಕ್ಕ ಬೇಕೆನುತ್ತ || ಅ೩

ಪಾಶವನು ಹರಿದೆ ಬಂದತ್ತಿ
ರೋಹಿಸಿದನನು ಮತ್ತು ತಮ್ಮೊಂ
ಭಾಪಿಗಳ ಲೋಂ १ ದಾಗಿ ಕೂಡಿದರೊಂದು ದಿವಸದಲಿ |
ಅಸಿಗನು^२ ಮೈಮಣಿದು ಹೊತ್ತು ಮ
ಹಾಸುರದ ಘಣಿಗಳ ಲಿ ಕಚೆ ಸಿ
ಘಾಸಿಮಾಡಲು ಬದುಕಿ ಬೇಸರನಡಿಗಿಗೆ ಭೀಮ || ಅ೪

ಅರಸ ಕೇಳಾಯು ಘ್ಯಮುಳ್ಳುದೆ
ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಸಂ
ಹರಿಸಲಿಯುರು ಬಳಿದೆ ದೈನ್ಯಂಬಡುವುದೀಲೋಕ |
ಭರತವಂಶದ ಬಾಹಿರರು ನಿ
ಮೃರಸುಗಳು ಭೀಮಂಗೆ ಮಾಡಿದ
ಹರಿಯನಾವರಿ ಹರಿದ ಹರಿಯನು ಮತ್ತು ಕೇಳಂದ || ಅ೫

ಅರಸ ಕೇಳಾಪೂರ್ವದತ್ತವು
ಹರಿವಿರಿಂಜಿಗಳ ವೆ ಲೋಕದ
ಜರಡೇತಕೆ ದುಃಖ ಬಡುವರು ದೇಷಧರ್ಮದಲಿ |

ನಿರುತ ತಾನದು ತಪ್ಪದ್ದೈ ಬಾ
ಹಿರರು ನಿಮಿಂತ್ಸಂವರ್ಚಿತರೋಳು
ಬರಲು ವಿಷಗೊಡೆ ವಿಧಿಯಗೇದು ದನಾರು ಬ್ಲಾಫರು ॥ ಅ೪

ಭೀಕುನನ್ನ ಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಾಚಂತನೆ.

ಭೀಮ ಬಂದುದ ಕೇಳು ಕೌರವ.
ಭೂಮಿಪತಿ ಬೆಂಡುದನ್ನಕೂರ್ಪಾ
ಸೋಮೇಶ್ವರ ದೇವ ಭೀಮನನೇಕೆ ಕಳುಹಿಂದನೋ ।

ಭೀಮನನು ನಿರ್ಬಾಮ ಮಾಡದೆ
ಭೂಮಿಗಣ್ಡಿದ ಮತ್ತೆ ನಾವೀ
ಭೀಮನಾಶನಕೇನ ಮಾಡುವೆಂದ ಸೌಖಲನು ॥ ಅ೫

ಕೇಳ ತಾ ಕೇಕು ರಿಸಿ ನೋಡಿಯು
ಹೇಡಿದನು ಮತ್ತೊಂದನಾಗಳು
ಯೋಣಿಗೆಯ ವಿಷದನುವನಾಗಳ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ।
ಕೇಳರ್ಪೆ ವಿಷ ಭೀಮಸೇನಗೆ
ಕಾಲವೆಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾತನು
ಬ್ರಾಹ್ಮರವದಿರು ಮೇಲುಗಾಳಿದ ಪರಿಯ ಕೇಳಂದ ॥ ಅ೬

ಕಾಳಕೂಟ ಹಲಾಹಲವು ಕಾ
ಕೋಳಿ ದಾರದ ವತ್ತನಾಭಿ ಕ
ರಾಳಸೋರಾಷ್ಟ್ರ ಕವಕಲ್ಪಲ १ ಸುಪ್ರದೀಪನವ ।
ಹೇಳಿಲರಿದೆನಿಹೆಂಟು ವಿಷವನು
ಮೇಳವಿಸಿ ಬಣಕುಟಿದ ಮೆಧುರವಿ
ಶಾಲವಸ್ತುಗಳಂದ ಕಚ್ಚಾ ಯಗಳ ಮಾಡಿಸಿದ ॥ ಅ೭

ದಿಟ್ಟಿಸಿದರೆವೆ ಸೀವುದಂಗ್ರೀ
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಯುರಿದಪ್ಪದು २ ಬಣಕವೆ
ನಟ್ಟು ಕೈಜಳಕಾದ ಸುವಾರದ ವಿದ್ಯೈನರದೋ ।

ವಿಪಾನ್ಯ ವನ್ನು ತಿಂದು ಮತ್ತು ಕೌರವರನ್ನು ಸೀರಿಸುವಿಕೆ,
 ಕೊಟ್ಟಿರೇತಂಗೋಲ್ಲವನೆನು ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿ ಹಾಯೆಕೊಂಡು ನುಣಿ ನೆ
 ಜಟ್ಟುಮುಖಿಯಾಟದಲಿ ಸದೆದನು ಮತ್ತು ಕೌರವನೆ || ೫೩
 ಮೆಡುವಿನಲಿ ಹಾಯ್ಯಿದಿರಿ ಹಾವಿನ
 ಯೆಡೆಯತಂದೂಜುದಿರಿ ^१ ಬಲ್ಲಿಪ್ಪ
 ಪಡಿಗೋಳಿ ಹೆಲಿಸಿದಿರಿ ಬಲ್ಲಿಂದದ ವಿಕಾರದಲಿ |
 ಕೆಡೆಲನುವೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ನೂವೆ-ರ
 ಕೆಡೆಹಿ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೇ ರಕ್ತವೆ
 ಕುಡಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಬಶಿದೆ ಬಿಡುವೆನೆ ಯೆಂದನಾಭೀಮು || ೫೪
 ಒಳಗೇ ಒಳದುದು ವೈರಳಿಶಿ ಕಡೆ
 ಗೋಣಿ ಹಾಯ್ಯಿದು ಜನನಿಜನಕರ
 ಬಲುನುಡಿಗಳಲಿ ನೂವೆ-ರಿದೆ-ರು ಕಕುಸಿಮುತವಿಡಿಮು |
 ಖಳಕೆಳಂಗನ ನೀತಿಮುತದಲಿ
 ಬಲುಹಂಗುಂದದದೆ ಪೊಂಡುಪ್ರತ್ಯರ
 ನೇಳಲ ಸ್ವೀರಿಸದಿನುತ್ತ ತವೋಳು ಸುಯ್ಯಾ ದುಗುಂಡದಲಿ || ೫೫
 ಇರುತ ಕುಂತೀಸುತ್ತರ ನೆಕ್ಕಿ
 ನಿರುತ ಬುದ್ಧಿ ಯನುಣಿಹಿ ಧಮೆ-ದ
 ಹೊಜುಗೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ-ರು ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ |
 ದುರುಳರುಪಟ್ಟಳಿಕೆಂಜಲಾಗದು
 ಹಿರಿದು ಸ್ವೀರಿಸನಂಬುಜಾಕ್ಕೆನು
 ಪರಿಹರಿಸಿ ತಾ ಕೊಡುವನಗಣಿತಸುಖಸಮಾಜವನು || ೫೬
 ಅಂದು ವೊದಲಾಗವೆರು ವಿದುರನ
 ದೊಂದಮಾತನು ವಿಷಾಣಿ ನಡೆಯರು
 ಮೆಂದಮೆತಿಗಳು ಕಕುಸಿಮುತದಲಿ ದುಷ್ಪಮೆಂತ್ರವನು |

^१ ಕರ್ನಿಯತಂದೂದಿರಿ, ಕ. ೫೩, ೫.

ಎಂದು ಬಿಡುವರ್ಯೈದೆ ಹೂಡುವ
ರಂದು ನೊದಲಾಗರೆ ಪಾಂಡುವ
ನಂದನರಿಗಾಕ್ಕಾರವಾದಿಗಳೆಂದನಾಮುನಿಹ ॥

೫೩

ಹುಳುಕು ನೀತಿಗಳಾಕೆಂಂಗನೆ
ನೊಲಿದು ಕೇಳುವ ಕೌರವೇಂದ್ರನು
ಹುಳುಕುಹೊಷ್ಟ ದ ವಿದುರನೀತಿಯಲಿಹರು ಪಾಂಡವರು ।
ಬಲುಹು ಗುಂಡದೆ ಭೀಷ್ಮ ವಿದುರರ
ಬಳಕೆಯಲಿ ತಾವಡಿ ಗುಣಹಲಿ
ಕೌರು ನೇಳಿ ವಿಭಾಗಿಸುವನಾಭೀಮು ಕೌರವರೆ ॥

೫೪

ಥವಾರಿಗಳಿಗೆ ಪಾಂಡವರೂಂದ ಶಸ್ತ್ರದ್ವಾಷ.
ಆಟದಲಿ ತೋಡಿದರು ನೊಲಿಲಿ
ತೋಟಯೆನೆ ಸಾಕಾತ್ಗಳ ಕಾ
ಉಟವನು ನಿಲಿಸುವನು ಶಸ್ತ್ರಸ್ತ್ರಾಳ ಸಂಗದಲಿ ।
ಆಟವಿಕರೋಡನಾಡಿ ಬಲಿದೊಳ
ತೋಟ ಬಳಿದೇ ಬಿಡು ಮೃತ್ಯುವಿ
ನಾಟ ಮುಂದಿಹುದೆನುತ ಮನದಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಜಂತಿಸಿದ ॥

೫೫

ಧರಣಿಪತಿ ಶಿತ್ಯ ಸು ಗೋತಮು
ವರಿಯುಹಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಶರದ್ಯನು
ಪರಮಾಖಾಯಾಖಾ ತಪ್ಪೋವನದೊಳಗೆ ಧನುಸುಹಿತ ।
ಇರುತ ಕಂಡನು ದೃವಗತಿಯಲಿ
ಸುರವಧುವನಾಕ್ಷೇಣಕೆ ಕಾಮು
ಜ್ಯಾರಿತನಾದನು ಜರ್ಲಿಸಿತಾತನ ವೀಯ್ಯವೆವನಿಯಲಿ ॥

೫೬

ಅದು ಶರಸ್ತುಂಬಿದಲಿ ನೆಲೆಯೂ
ದಾನು ಮುನಿಚ್ಯುತವೀಯ್ಯ ಮುನಿಸುತ

ರುದಿನುದರು ಕಂತಸುವೇಹೀಪತಿ ಕಂಡು ಕೃಪೆಯಿಂದ ।

ಸದನದಲಿ ವಧುವಿಂದ ಸಾಕಿದ

ಮುದದಿ ಕೃಪನೆಂದಿಟ್ಟು ಹೆಸರನು

ಕದನಬಲುಹಿನ ಕೃಪನ ಕರೋದ ಭೀಷಣ ಹರುಪಂಡಲಿ ॥ ೫೨

ಅಕ್ಕ ಪ್ರಾಭಕಾರಿಯನ ದೀಕೆಯಿಂ

ದೀಕುಮೊರರು ನಿಖಿಳತಕ್ಕ

ವ್ಯಾಕರಣವೋದಲಾದ ಚೌಡತೆದ್ವಗಳನಾಳಿದು ।

ನಾಲ್ಕು ವೇದದ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕ

ಉಕ್ಕಳೆಯಲಿ ಪ್ರವೀಣಾರಾದರು

ಲೋಕದಲಿ ಧನುನಿತ್ಯಾರಾರೆಂದರೋದನು ಭೀಷಣ ॥ ೫೩

ದೋಷಾಭಾರ್ತ್ಯರ ಜನನ

ಮುನಿಭರದಾಷ್ಟಾಜ್ಯಾಪ್ನಿದ್ದಿನು

ಫಾನತಪ್ರೋನಿಷ್ಯೆಯಲಿ ದಿವಿಜಾಂ

ಗನೆಯ ಕಂಡನು ಫಾಯುವಡೆದನು ಮದನನೆಸುಗೆಯಲಿ ।

ತನುಪರಿಜ್ಯಾತ್ವೀಯ ಬೀಳಲು¹

ಕನಕಕಳಸದೊಳಿಸಲಲ್ಲಿಯೆ

ಜನಿಸಿದನು ದೋಷಾಭಿಧಾನದಿ ಮುನಿಯ ದೀಸೆಯಿಂದ ॥ ೫೪

ದೋಷಾಕಳದೊಳಾದ ದೀಸೆಯಿಂ

ದೋಷಾನಾದನು ಬಟಿಕ ಮುನಿಯೊ

ದೋಷಾಗಸಪನಯನಾದಿವಪ್ರಕ್ಷರ್ಯೆಗಳನು ಮಾಡಿ ।

ದೋಷಾನೆಂಡನೋದಿದ್ದ² ನೈಪಾಲ

ಶೇಷಿಷುನು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕಳೆಯಲಿ

ಜಾಣಾರನು ಮಾಡಿದನು ಭಾರದಾಷ್ಟಮುನಿಯೊಲಿದು ॥ ೫೫

¹ ವನುಸತ್ತಿಕ ಬ್ರ.

² ರಿನ, ಇತ್ತಂ ಬ್ರ.

ದುಪದಿಜನನ

ದೋರ್ಮಾನುಂದಮಿಸಿದಾದಿನ ಸುಪ
ವಂಣಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದ ನೈಪಾಲ
ಕ್ರೀಣಿನಾಶಕ ದುಪದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾದತ್ತಳಿಂದ |

ಕ್ಷೇಣಿಮತಿ ತಾ ಹುಟ್ಟಿ ದಾಗೆಳ
ಕ್ಷೇಣಿಮುಲಿ ತನಗನುವ ಕಾಣದೆ

ದೋರ್ಮಾಷಿತನನು ಸಾಣಿ ಬದುಕಿದ ಹಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ |

೨೮

ದೋರ್ಮಾದುಪದರದೊಂದು ಶಾವಿನ

ಭಾಣಿವಿದ್ಯೇಯ ಕಲಿತು ಜಗದಲಿ

ಜಾಣಿರಾದರು ಸಕೆಲಮಿದ್ದಾಪ್ಯಾಪ್ಯಾವಿದ್ಯೇಯಲಿ |

ಕೇಣಿವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಕಾಸ್ತಪ್ರ

ವಿಣಿರಾದರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಕ್

ದೋರ್ಮಾಕ್ಕಪರಿಂಗೋಬಿ ಗುರು ಭೂಪೊಲ ಕೇಳಂದ ||

೨೯

ಕೃಪನುಜೆಯನು ತಂದು * ದೋರ್ಮಾಗೆ

ವಿಪ್ರಾಷ್ವೇವಾಹವನು ಮಾಡಿದ

ನೃಪತಿ * ಬಂದಿದೋರ್ಮಾನೋಡನಾಜಿದನು ಧನುತ್ಯಾಗತಿಯ |

ಅಶ್ವಾಷಾಮು ಜನನ

ಕೃಪೆಯಲಿ ದೋರ್ಮಾಂಗೆ ಜನಿಸಿದ

ನಪರಕಂಕರರೂಪನಾಹವ

ನಿಪುಣನಕ್ತತಾ ಮು ಭಾರದ್ವಾಜಗೋತ್ತದಲಿ ||

೩೦

ಹುಟ್ಟಿದಾಗೆಳ ದೋರ್ಮಾಪ್ರತಿನು

ನೆಟ್ಟಿನಕ್ತತಾ ಮುದಲಿ ತಾ

ಬಿಟ್ಟು ಹರಿದನು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲಿ ಕೃಪೆಯ ಮನೇಯಿಂದ !

* ದೋರ್ಮಾಂಗಪಯಮವ ಚೂಡಿದನು ಪಾಷಾಂತ ನೈಪ

ನೆಟ್ಟಿನಾಮುಗ ಹರಿಯಲಿಕೆ ಇಗ
ಜಟಿಯನು ಹಿಡಿತಂದು ಮನೆಯ
ಲೀಟ್ಟಿನಾಮವನೀತನಷ್ಟ್ಯತಾ ಮೆ ತಾನೆಂದು ||

೨೪

ತಂದೆಯಲಿ ಕ್ರಮಮಾಡಿದೀನೃಪ
ವ್ಯಂದಸಹಿತೀದೋರ್ಜಾದುಪದರ
ದಿಂದುಧರನವೆತಾರಕಿತ್ತರು ಸಕಲಹರಕೆಯನು |
ಅಂದು ಶರಕವಚವನು ದೋರ್ಜಾಗೆ
ತಂದು ಭಾರದಾಷ್ಟಾಜನಿತ್ತನು
ನಂದನಗೆ ಒಟಿಕಿನ್ನು ಮುಂದನೊ ಕಥೆಯು ಕೇಳಂದ ||

೨೫

ದೋರ್ಜಾರಂದ ರಾಜ್ಯಲಾಭ ಸೂಚನೆ.

ದೋರ್ಜಾನಾಶ ಮೆದೊಳಗೆ ದ್ರುಪದನು
ಜ್ಞೇಣಕಳೆಗಳಲಿರಲು ಕಂಡಾ
ದೋರ್ಜಾನೆಂದನು ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ನಿನಗಿನ್ನು |
ಮೊಣಾದಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನದಲಿ
ಕಾಣಬಹುದ್ದೈ ನಿನಗೊಡಿಯತನ
ಕೇಣಾವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಲ್ಲಿ ತಾ ಪಾಂಭಾಲದೇಶದಲಿ ||

೨೬

ದೋರ್ಜಾರೆ ಅಧಾರಾಜ್ಯದಾನಪ್ರತಿಜ್ಞಾ
ಎನಲು ಸಂತೋಷದಲಿ ದ್ರುಪದನು
ಮುನಿಗೆ ನುಡಿದನು ನಿಮೆಗೆ ರಾಜ್ಯವೆ
ವಿನಯದಲಿ ಸರಿಭಾಗವೀವೇನು ದೋರ್ಜಾ ಕೇಳನಲು |

ದ್ರುಪದಗೆ ರಾಜ್ಯಲಾಭ

ಜನಪ ಕೇಳಬಜೆಯಲಿ ಪಾಪಂತ
ಜನಪನಿರಲಿಕ್ಕಾನುಜರಾತನ
ತನತನಗೆ ಸ್ವಪತನಕೆ ಹೋರಲಿಕಾಗ ಮಂತ್ರಗಳು ||

೨೭

ವಿನಯದಲಿ ಗಜಬಿಜವೆ ಮೊಣಿಸಿ
 ಇನಪತ್ತಿಯ ಮೆದಕರಿಯನಂತರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ
 ಇನಪತ್ತಿತ್ವಕೆ ನಾವು ಬಿಡಲಿಕೆದಾರ ಕೈಗಳಿಂದು |
 ಮನೆಗೆ ತರುವುದೊ ಆತನೇ ನೈಪು
 ನೇನಲು ಶಿತಿಯನು ಮೊಣಿಹಿಸ್ತು ಯಾ
 ಇನಪನೆನುಜರು ಬಿಡಲಿಕಾಗಿಜ ಬಂದು ದೃಪದನನು || 27

ಅಂದು ಕಂಡುದು ಪ್ರಾರ್ಥ ಬಾಧ್ಯದ
 ಲೋಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮಧ್ಯದ
 ಗೊಂದಿಯಲಿ ತಾ ಮುಪದನೆಣಗಿರೆ ಭದ್ರಗಜ ಬಂದು |
 ಇಂದದಲಿ ಪಾಪ್ತತನನೆಬೀಸಿ
 ತಂದು ರಾಜಾಲಯವ ಹೋಗಸಲಿ
 ಕಂದು ವರರಾಜ್ಯಾಧಿಕೈಕವೆ ಧರಿಸಿದನು ದೃಪದ || 28

ದ್ವಾರ್ತಾಂತಾರ್ಥಿರಃ ಪರಶುರಾವುರ ಬ್ರಂಬಿಕೌ.

ಇತ್ತು ದೇವೀಣಿನ ಪತನು ತಾ ಸುರ
 ರತ್ತ ಸರಿದನು ಬಿಟಕ ಕಳಿಸಿ
 ತತ್ತಪೂರ್ವವನದಲ್ಲಿ ಇನಕಕ್ಕಿಯೇ¹ ಗಳನು ಮೂಡಿ |
 ಹೊತ್ತ ದಾರಿಧ್ಯದಲಿ ಮನಮೆಣಿ
 ಗುತ್ತ ದೇವಾಂತರದೊಳಗೆ ತೊಂ
 ಲಾತ್ತ ಬಂದನು ಮಗ ಸಾಂತ ಹೇಠದವಿಯಲಿ ದ್ವಾರ್ಥಾ || 29

ಪರಶುರಾಮಾಶ್ರಮಕೆ ಮುಸಿಯೈ
 ತರಲು ಭಾರದಾಧ್ಯಜನನು ಸ
 ತ್ತರಿಸಿ ನುಣಿದನು ಜಾಮೆದಗ್ನಿನು ಮಧುರವೆಜನದಲಿ |
 ಧರೀಯನಿತ್ತನು ನಾನು ದ್ವಿಜರಿಗೆ

¹ ಯಂತ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷಿಯ, ಇ. ಇ, ಟ,

ಕರಧಿಯೋಖಗಿದರ್ಪಣನು ನಿಮ್ಮಯ
ಪರಮಮುಸಿಯಾತಿಧ್ಯೇಪೂಜೆಗಭಾಗ್ಯ ತಾನೆಂದ ॥

೮೮

ದ್ವೋಽಂದರಕರಾವರ ಸಂಭಾಷಣ.

ವಿನಯದಲಿ ನೀ ಬಂದ ಬರವೇ
ನನಲು ದ್ವೋಽಣನು ಜೀಯ ಬಿನ್ನ ಹ
ಯೆನಗೆ ತಾನೀಸುತ್ತನು ಜನಿಸಿದೊಡಿಪೋ ಹಯನಿಲ್ಲ |
ತನುಜನೀತನು ಹಾಲ ಬೇತ್ತತ
ಮನೆಯೋಖಗೆ ಕಡು ಕಾಡುತ್ತಿರಲಿಕೆ
ವನಿತ ಯೆಮ್ಮೆಯ ಭಿತ್ತದನ್ನವ ಕದಡಿ ಕುಡಿಸುವೆಂ ॥ ೮೯

ಕುಡಿದು ಸುಖದಲ್ಲಿರಲಿಕೊಂದಿನ
ದೊಡನೆ ಯಾಡುತ ನೃಪನು ಕಂಡನು
ಕುಡಿಸಿದನು ತಾ ತನ್ನ ಮನಯಲಿ ಹಾಲುತ್ತಪ್ಪವನು |
ಕುಡಿದು ಮೆಟುದಿನ ಯಾವನಾಳದ
ಪ್ರತಿಯು ಕಡಡನು ಕುಡಿಯಲೋಲ್ಲಿದೆ
ಕೆಡಹಿ ಕಳೆದನು ಯಾಳಯಾಡುತ್ತೆಳುತ ಹೋರುತ್ತಿರೆ ॥ ೯೦

ಇರಲಿಕಾಳಲು ನಾನು ಬಂದೆನು
ಪರಿವಿಡಿಯಲಾತನುಜನಳುತ್ತಿರೆ
ನಿರುತದಲ್ಲಿಂತೆಂದು ಕ್ಷಮಿ ತಾ ನುಡಿದಳನ್ನೂ ಡನೆ ।
ತರುಣಿಗೆ ನೀಪ್ರೋಂದುಧೈನುವ
ತರಲಿಕೊಲ್ಲಿರ ಯೆಂದು ಬುದ್ದಿಯು
ಮೆಟೀಯಲಿಕೆ ನಾ ಬಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬೇಡಲಿಕೆ ॥

೯೧

ಎನಗೆ ವ್ರತಪ್ರೋಂದಿಹುದು ಮಾನವ¹
ಜನದೊಡನೆ ದಾನವನು ಕೊಳ್ಳುನು

¹ ರಾಜಾಸ, ೩.

ವನೆಜಲೋಜನೆ ನಿಮ್ಮೆ ಧೇನುವ ಬೇಡ ಬಂದೀನೇ |
ಎನಲು ಭಾಗ್ಯವರಾಮನೆಂದನು

ನಿನಗೆ ಕೊಡುಪೋಡಿ ಧೇನು ನಮ್ಮೆ
ಲ್ಲಿ ನಿತಿದಿದ್ದೈಪುವನು ಧರಣಿಯವರಿಗಿಸಿದೆ || ೮೫

ಧನರಹಿತ ನಾ ಹೊತ್ತು ಭಾರಿಯ
ಧನುವಿದೊಂದಿದೆ ದಿವ್ಯಕರವಿದೆ
ಮನಕೆ ಬಂದೊಡಿ ವರಿಸಿ ನೀವೆನೇ १ ದ್ವಾರ್ಣಾ ನಸುಸಂಗತ |

ಶಸ್ತ್ರದ್ವಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಸುವಿಕ.

ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮೆ ಇಗಳ ಕ್ರಿ ಪೋಲೋ
ಕಸೆದಲುತ್ತವೆವಾಯ್ತ್ತಿ ಲೋಕದ
ಜನಮನೋರ್ಪಜನವೆ ಬೇಹುದು ತರವೆ ಕೊಡಿ ಯೆಂದಾ || ೮೬

ಆಮಾಜಾನಿಸ್ತಿಮಿಯಿಗಾ
ಸೋಮೆಶೇಶರಗಿದಿರಿಗಾಣನು
ಭೂಮಿಯಲಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಬರಸಂಗಾರಮಭೂಮಿಯಲಿ |

ಆಮಾಜಾಭಾರತದ ಯುದ್ಧದ
ಹೋಮದಲಿ ನೀ ವರಸದಸ್ಯನೆ
ದಿವೆಮಾವರನೆಪ್ಪು ವಾಸ್ತ್ರವ ಕೆಲ್ಲೋ ನೀನೆಂದ || ೮೭

ಬಿಟಕ ಭಾರದಾಷ್ಟಜನುತ ತಾ
ನೋಲಿದು ಕೊಂಡನು ದಿವ್ಯಭಾಣವೆ
ನಿಳಯ ಭಾರವನಿಱಿಹಲಾಯಿತಿನೆನುತ ಕೃಕೋಂಡ |

ಜಲಧಿಯಲಿ ಮಿಂದಗ್ನಿ ಕಾಯ್ವವೆ
ನೋಲಿದು ಮೋಡಿಯೆ ಬಂದು ಗುರುವಿನ

ಬಣಿಯನಾಂತುಜೀ ಭಾಣಿದ್ವೈಯ ಕಂಡು ಕರ್ಷಿಸಿದ || ೮೮

ಇನ್ನು ಮಾಜಾನಿಸ್ತಿಮತರವ್ಯೈ
ಪ್ಪು ವರಲೇ ದಿವ್ಯಸ್ಥಿರಜಯಗಳ

ಸವರು ಕೈಕ್ಕಿಲ್ಲಿರು ಕೊಂಡನೆಂಬೆತನಿಧಿಫಲದಲ್ಲಿ ದೇಶೀಣಿ ।

ಇವು ಮುಹಾರಣಂಗದಲ್ಲಿ ಶಾ

ತ್ರಿವನಿವಾರಣಾವೈಸಲೆಮಿಶ್ಲಾ

ವೈವಯ್ಯತಿಗೆ ತಾನೇನುಪಾಯವೆನುತ್ತು ಚಿಂತಿಸಿದ ॥

೮೮

ದೇಶೀಣಿನು ದುಪದರಾಯನ ಬಳಿ ಬರುವಿಕೆ.

ಮುಗನೆ ಬಲ್ಲೈ ದುಪದಭಾಷತಿ

ಮುಗುವುತನೆದಿಂದೆಮ್ಮು ಸರ್ವವೋ

ಲಗಿಸುವಾತನದೊಲಿದು ಸಲಾಹವ¹ ಮಿತ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ।

ಪ್ರಗುವ ನಡೆ ಪಾಂಚಜಾರಾಯನ

ಸಗರಿಯಸು ನಾವೇಂದು ವಾಸಿನಿವ್ವಾ

ಳಗಳ ಮುಣಿಯನು ಬೀಳುಕೊಂಡನು ರೇಣುಕಾಸುತನ ॥

೮೯

ಬಂದನೀತನು ದುಪದರಾಯನ

ಮುಂದಿರಕ್ಕು ಬಾಗಿಲಾಳಾ ಳ್ಳಾ

ಳಂದನೆಲವೋ ನಾವು ನಿಮ್ಮರಸಂಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ।

ಸಂದ ಮಿತ್ರರು ದೇಶೀಣಿಮುಸಿಪತಿ

ಯೆಂದು ನಮ್ಮಿಭಿಧಾನವನು ಹೋ

ಟೆಂದು ಕೆಳುಹೆಲು ಬಂದು ಬಿನ್ನದಾಡಿದೆ ಇದನ ॥

೯೦

ಇಕ್ಕರ್ಮಪುದಿಂದ ದುಪದರಾಯನ ಉಚ್ಚೇ.

ಸಿರಿಯ ಮುವಾಧಿಕಪ್ತತಾನ

ಜ್ಯಾರದ ಮುದವೊದಲಾದ ಮುದಸಂ

ಕರದ ರಜದಲಿ ಮಾಸಿತೀತನ ಮುಸದ ಮುಡಿಗೋ ।

ತಿರಿವ ಹಾರುವರೊಡನೆ ಭೂಮಿಂ

ಕ್ಷಯರರೀತ್ತಾ ವೈಗ್ಯತಿ ಹೋಗಲಿ

ಕರೆಯಬೇಡನೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಲವ ಸಿವಾರಿಸಿದ ॥

೯೧

¹ ವೈವು ನಾವಲ್ಲಿ ಸಲಹನೆ, ಟ.

ಮುಣಿದನೇ ತಪ್ಪೇನು ನಾವ ಕಂ
ಜಣುಹಿಂ ಮುರಳುವೆವೈ ಸಲೇ ಯೀಂ
ದುಱುಬಿದೊಡೆ ತಪ್ಪಾಬಿದರು ಕಂಬಿಯನಿಕ್ಕು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ |
ಬಿಜೀಯನುಗಳಿಚಿ ವಿಡುಗದಲಿ ಬಿಡೆ
ತರಿದನಿಕ್ಕೆ ಲದವರನೋಲಗೆ
ಶುರವಣಿಸಿದನು ಮುಂದೆ ನಿಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪತಿಯ || ೮೩

ಪನೆಲಪ್ಪೊ ಪಾಂಟೊಲ ಚಿಕ್ಕುಂ
ದಾನು ನೀನೈಕೊಂದಾಗಿ ತಂದೆಯೊ
ಳೇನ ಕಲಿತಪ್ಪ ಮುಣಿದು ಕಳಿದ್ದೈ ಹಾ ಮುಹಾದೇವ |
ಪನು ಬಂದಿರಿ ಯೀಂಬ ಗುಣವೆಚ
ನಾನುರಾಗವೆ ಸಾಲದೇ ಧನ
ವೇನು ಧುಲ ಕರ್ಕು ಲಿತೆ ನಮಗಿಲ್ಲೆ ಂದೂದೊಗ್ಗೊ || ೮೪

ಸೂರಿಗಳಗತಿಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಗಂ
ಭೀರರಿಗೆ ಭಂಡರಿಗೆ ವೇದಾ
ಉಂಸಂಯುಕ್ತಿಗೆನಾಬಾರಪ್ರಸಕ್ತಿರಿಗೆ¹
ಧೀರರಿಗೆ ಹಂದೆಗಳಿಗೆತ್ತುಣಿ
ಸೇತುವೆಗಳ್ಳು ಭೂಪತಿಗೆ ಬಡ
ಹಾರುವರಿಗೆತ್ತುಣಾದು ಸಬಿತನವೆಂದನಾದ್ರಪದ || ೮೫

ಅಗ ದ್ರೋಣಾಭಾಯರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ.

ಎಂಪ್ರೌ ನಿನ್ನಾ ಸ್ಥಾನಸಹಿತೀ
ಡೊಂಲ ಸುಡುವೆನು ನಿನ್ನ ಸೀಳಿಯೆ
ಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆನು ಭೂತಗಣಕಿರಲ್ಲ ನೀನೆನಗೆ |
ಕುಲಿತವಿದ್ದೀಯ ಕೌಲ ಮುಕ್ಕಳ

1 ಪ್ರಸಕ್ತಿ ರ್ಗೆ, ಕ. ೩.

ಕಾಳುಹಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ವಾವುಪೊದದಿ
ತೆಲೆಯನೋದೆವೆನು ಮೆಣಿಯದಿರು ನೀನೆಂದನಾಡೊರ್ಜಾ ॥ ೮೬

ಎಂದು ಗಜೀಸಿ ಮುಗ ಸಹಿತ ಮನೆ¹
ನೋಂದು ಮುನಿ ಮರಳ ದನು ಜನಪದ
ವೈಂದ ಹಲವನು ಕಳ್ಳದು ಬಂದನು ಹಸ್ತನಾಪುರಕೆ² |
ಅಂದು ಸಕಲಕುಮಾರಕರು ನಲ
ವಿಂದ ನಗರಿಯ ಹೋಣಿಗೆ ಗುಣಿಗಳ
ಮುಂದುವೆರಿದೆಸುಗಲಿಸದಿರೆ ಕಂಡನಾಡೊರ್ಜಾ || ೮೭

ಬೆರಸಿದನು ನೇರವಿಯಲಿ ನೋಡು
ತ್ತಿರೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ್ಯಾಪನ ಹರಳುಂ
ಗುರವಿಫಾತಿಯಲುಗಿದುಬಿದು ದಗಾಥಕೂಪದಲಿ |
ನೇರೆದು ತಡಿಯಲಿ ನಿಂದು ನೂಡಿ³
ವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆನು
ತಿರೆ ಮುಗಂಗೆ ಮುನೀರಂದ್ರನೆಂದನು ಬೇಗ ತೇಗೆಯೆಂದು⁴ || ೮೮

ಸರಳ ತೊಡಳಿ ತದೀಯಮೆಣಿಬಂ
ಧುರದ ಮುದ್ರಿಕೆಗೆಳ ನಾಗಳು²
ಶರಕಳವರೀಳುಕಿನಲಿಕೆಣಿ ಕಣಿಯನು³ ನಿಬಂಧದಲಿ |
ಸರಳ ಸಂದಭೇದಲಿ ನಿಮಿಷಾಂ
ತರಕೆ ಘಣಿಪನ ಹಡೆವಣಿಯನು
ಧ್ವರಿಸುವಂತಿರೆ ತೆಗೆದು ಬಿಸುಟನು ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆಯ || ೮೯

ಕಂಡು ಬೆಂಗಾಡುಮ ಕುಪೊರರ
ತಂಡ ತನತನಗ್ರೇದಿ ಭೀಮಕ್ಕುನೆ
ನಂಡಲೆದುದೀ ಮುನಿಯ ನಿಂದೇ⁴ ಸಂತವಿಡಿಯೆಂದು |

1 ಭಾಷೆಯವಾಡಿತನ್ನುಯ, ಒ. ೬

2 ಹಳುಕಿನ, ಒ.

3 ಕಿರ್ಕಿ ಕದಙಾಹಿಳಂಕಿನಲಿ ಕನೆರೆಯಂಕು. ಓ.

4 ನೀಗೆಲ, ಒ.

ಜಂದಭುಜಬಿಲನವರ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೂಡು ಕೊಟ್ಟನು ಭೀಮ್ಮತ್ತನವರಿಗ
ಖಂಡವಿಭವವನತ್ತಳಧನಪತಿಯಾದನಾ ದೋರ್ಣಾ ॥ ೧೦೦

ವರಮುಹಾತ್ದೇಶವರ ಸೂರ್ಯ
ವರನು ಕೊಟ್ಟನು ಕಸ್ತು ವಿದ್ವಾ
ಪರಿಣತರ ಮಾಡಿದು ದೇಶ್ರೋಣ ಕೈಯ್ಯಲಾ ಭೀಮ್ಮತ್ತ +
ಗರುಡಿಕಟ್ಟತು ಮೂಲುಯೋಜನ
ವರೆಯ ವಿಸ್ತೃತದಲಿ ಸಾವಿರ
ಕುಣಿಯ ಹೊಯ್ದ ರು ಪೂಜಿಸಿದರಾ ಜತುರಂಜಂಡಿಕೆಯ ॥ ೧೦೧

ಗರುಡಿ ಪೂಜಾವಿಧಿಯ ಸಮನಂ
ತರದಲನಿಬರು ಭಾವಪಿದ್ಯೆಗೆ
ನಿರತರಾಗಲು¹ ಕೇಳಿದರು ನಾನಾದಿಗಂತದಲಿ |
ಬರುತೆಲಿದರು ಕೂಡೆ ಹೈಸ್ತನ
ಪುರಕೆ ವಿದ್ವಾಧ್ರಿಗಳು ಪಾಥ್ರವ
ವರಕುಮಾರರು ಬಂದು ಕಂಡರು ಕಸ್ತು ಪಂಡಿತನ ॥ ೧೦೨

ರಾಯಬಲ್ಲೈ ಹಿಂದೆ² ಶಿಶುವನನು
ತಾಯಿ ಬಿಸುಟ್ಟಳು ಗಂಗೆಯಲಿ ರಾ
ಧೀಯನಾದನು ರಾಧೀಯೆಂಬವೇಳೊಲಿದು ಸಲುಹಿಡೊಡೆ |
ಆಯಗತಿಗಳ ಪರಿಯನಾತನೆ
ರಾಯ ಕೇಳ್ಯ ಕಣ್ಣ ಗಾದಿನ
ದಾಯಗಂಡವು ಹಿಂದೆ ಮೂವತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆತ್ತಾರವು ॥ ೧೦೩

ಅಂದಿಗೈತಂದಿಭಪ್ರರಿಯ ಸ್ಲಾಪ
ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ದೋರ್ಣಾನ
ದ್ವಾಂದ್ವಂತರಣಕೆ ಕಯ್ಯ ಮುಗಿದನು ಗುರುವೆ ಕೇಳಂದ |

1 ಸಮವತ್ತೆಹಿಡಿರೆ ಸುಮಕ್ಕಳು, ಇ. ಕ್ಕ. 2 ಮುನ್ನ, ಕ್ಕ.

ಇಂದು ನಮ್ಮೀಗೆ ಕಸ್ತು ವಿದ್ಯೇಯ
ತಂದೆ ಕಲಿಸುವುದೆನಲು ದೊರ್ಕೋನ
ದೆಂದನೆಲಪ್ರೇರಂ ನೀನು ಸೂತ್ರು ಕಲಿಯತರವ್ಲು ॥ ೧೦೪

ಎನಲು ತಿರುಗಿದ ಕಣಾಂತಾಂತ್ರಣ
ತನುವನಗಿರಿಕರಿಸಿ ಕೊಂಡನು
ವಿನುತಭೂಸುರರೂಪಿನಂದದಿ ಬಂದು ಭಾಗ್ಯವನೆ ।
ವನದ ಮಧ್ಯಕೆ ಬಂದು ರೇಣುಕ
ತನುಜ್ಞಾಂತಿದೊಡಾತೆ ಕೇಳಿದ
ಮೆಸುಜರಾರ್ಥಿನೀವದೆಂದೊಡೆ ನಾನು ಭೂಸುರನು ॥ ೧೦೫

ಎನಗೇ ಸಿಮ್ಮೆಯ ಇಂದ್ರವಿದ್ಯೇಯ
ನನುಕರಿಸಬೇಕೆನಲು ಭಾಗ್ಯವೆ
ಮೆನವ್ವೊಲಿದು ತಾ ನಿತ್ತ ನಾನಾಕಸ್ತು ಕೈಶಲವೆ ।
ಮೆನಕೆ ಹತ್ತಿಯವಾದ ಶಿವಾನು
ವನದೊಳಿಂದನ ಕರೆದು ಜಾಸುವೆ
ತನಗೆ ತಲೆದಿಂಬಣಿ ಮಲಗಿದ ತ್ರಿಗುಣವಚ್ಚಿತನು ॥ ೧೦೬

ಇರಲಿಕಿಂದ್ರನು ಕಣಾಂತಸ್ತು ಜದ
ಪರಿಯನಷ್ಟಿದಂತಾಗ ಶಾಪವೆ
ಧರಿಸಿ ಕೇಟಕನಾಗಿ ಕಣಾಂನ ತೊಡೆಯ ಇದ್ವಿಸಿದ ।
ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಾ ನಿದ್ರ ಭಂಗವು
ದೊರಕುವುದು ತಾ ನಲುಗಿಡೊಡೆ ತಾ
ನಿರುತನೆಂದಾಗಳುಕದಿರ್ಣನು ಕಣಾಂನೊಂದುದಿನ ॥ ೧೦೭

ತೀಕಿ ತೊಡೆಯನು ಕೊಳಿದು ರಾಮೆನ
ನೀಡಿಬಿಡು ತೊಡೆಯಿರದ ಮುಟ್ಟುಲು
ನೊಳಿದನು ರಾಧೀಯನಿರವನು ತೊಡೆಯ ಫಾಯವನು ।

ಮುಕ್ತಿತರ್ಥಾಂಶುವಿನ ಸದಿಯಿದು
ಕೂಡಿ ಕೊಳ್ಳಿದುದದೇಕೆ ತಾಳ್ಳಿನೋ
ಕೂಡಿಯಲಿ ದ್ವಿಜಜಾತಿಯಚ ರಿ ನೀನ್ದಾರೆಂದ ॥ ೧೦೮

ಎನ್ನು ಕರ್ಣಾನು ನಾನು ಸೂತನ
ಹನುಜ ನಿವ್ಯೈಲಿ ಧನುಖಿನಭ್ಯಾ
ಸ್ಥಾವ ಕಲಿತನು ಮನಕೆ ಬಂದುದ ಕೂಡುವುದೆನಗೆಂದ ।
ಎನ್ನು ರಾಮನು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವ
ನಿನಗದವೆಸರಕ್ಕೊಡವಿದಂದಿಗೆ

ವಿನುತ ನವ್ಯಯ ಮಂತ್ರಮಣಿಯಲಿ ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ॥ ೧೧೦

ಆಯುಗತಿಯಿಂ ಪರಶುರಾಮನ
ಲಾಯುಧಕ್ರಮೆಗಲಿತು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಂದ
ವಾಯವಾಯಿತು ಬಂದ ನೀಗಜಪುಂಗೆ ಕರ್ಮಿಕರ್ನಾ ।
ರಾಯಗಾರುವಿನ ಹೋರೇ ಹೋಗದೆ
ರಾಯನಾಯಿಯದೆ ಕರ್ನಾಕ್ರಿರವೆ
ರಾಯನಗರಿಯ ಬಂದ ಹೋಕ್ಕುನು ವರುಷನರಡಳಿಲಿ ॥ ೧೧೧

ಬಂದು ಹೈನ್ನಿನಪುರಕೆ ರಾಧಾ
ನಂದನನು ದುರ್ಯೋಧನನ್ನೇ
ತಂದು ಕಂಡನು ಕ್ರಿರವೇಶ್ವರ ಹಿರಿದು ಮನ್ಮಿಸಿದ ।
ಅಂದು ವೋದಳಾಗವರ ಸಬ್ಜುಕೆ
ಸಂದ ಕಾಣಿನು ಕರ್ನಾಕುರುಪತಿ
ಗೊಂದೆ ಜೀವನನ್ನೊಂದೆ ಮತಮನನ್ನೊಂದೆ १ ಕೇಳಂದ ॥ ೧೧೨

ಬೇಟಿ ಕರ್ನಾನಕೂಡೆ ಹಗಲಿರು
ಖಾಟಿ ಕರ್ನಾನ ಕೂಡೆ ಪಡುರಸೆ
ದೂಟ ಕರ್ನಾನ ಕೂಡೆ ಕಸ್ತೂಭ್ಯಾಸ ವಿವೊಂದನೆ !

1 ಮತಪದಭಕ್ತಿ, ಕ.

ಬೇಟ ಮನದಲಿ ನಗೆಯ ಮಧುರದ
ನೋಟ ಕೊಲಿ ಬಲಿದವರಕೂ
ಈಗಳಲಿವೀಬ್ಬ ರೋಗದೀಸಿದರು ಜಗವಣಿಯೆ ॥ ೧೧೫

ಸುರಗಿ ಸಂಭಳ ಕಾರಿಯುಬ್ಬಿ
ಹರಿಗೆಹಿರಿಗೆ ಬಹುದ್ವಾಯುಧ
ಪರಿಷ್ಟ ಇಕ್ಕು ಮುಸುಂಡಿ ತೋಮರಭಿಂಡಿವಾಳಿಕಯು ।
ಪರಕು ಕ್ಕಿಡೆ ಮುಸಲ ಮುದ್ದರ
ವರಧನುದ್ವಂಡಾದಿಶಸೋತ್ತೀ ॥
ತ್ವರದಲನಿಬರು ಕುಶಲರಾದರು ಮುನಿಯ ಗರುಡಿಯಲಿ ॥ ೧೧೬

ಜನರ ಕೇಳ್ಣ ಭೀಮದುಯೋರ್ವೀ
ಧನರು ಗದೆಯಲಿ ಮಿಗಿಲು ಕಣವ್
ಜಾರನರು ಧನುವಿನಲಧಿಕರಾದರು ನೃಪಕುಮಾರರಲಿ ।
ತನತನಗೆ ಸವಾರ್ಯುಧಂಗಳ
ಲನಿಬರಖಿತರು ಕೂಡೆ ಗುರುವಿನ
ಮನಕೆ ಹತ್ತೀಯವಾದನಚಾನ ಶಸ್ತ್ರಿಷ್ಟೀಯಲಿ ॥ ೧೧೭

ಒಂದುದಿನ ಘುಲುಗುಣನ ಭೋಜನ
ದಂದವನು ತಾ ವಣಿಯಲಿಕೆಯರ
ವಿಂದವವನೆಯ ಕೈಯ ದಿಂಪವನಿರುಳು ಬೇಸಿದ
ಸಂದಕತ್ತಲೆಯೆಂದು ಮಾಣದೆ
ಯಂದು ಪುಣಿಕೆ ಕಂದ ಬಾರ್ಯ
ಸಂದ ನಿಶೇಯೋಳಗೂಟವೇನೆನಲಿದಕೆ ಬೇಳಕೇಳೆ ॥ ೧೧೯

ಎನಲು ದೋರ್ಣಿನು ಮೆಚೆ ಪಾಥಾಗ್
ಮನಸ್ಸೋಲಿದು ತಾನೆಂದನೆಲಪ್ಪೋ
ವಿನುತ್ತಗುಣಿಗಳ ತಜಿವತಿವಿಗೆ ನಯನ ಬೇಡೆಂದು ।

ಎನ್ನತ ತಿರುಗಿದ ದೋರ್ಮಾ ಮನೆಗೆಯು
ನೇನೆಯುತದನಾಪಾಠ ಹಿಡಿದನು
ಮನದೊಳಗ್ಗಾಗಿಸುತ ಮಾಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಯವಿದ್ದೀಯಲಿ ॥ ೧೧೨

ಮಾಡಿದನು ಗರುಡಿಯಲಿ ಕ್ರಮವನು
ನೇರ್ಹಿದರೆ ಗುಣಿಯೆಸವ ವಿದ್ದೀಯ
ರಾಧಿಯೋಳಗದು ಚೋದ್ಯವನಿಸಿತು ಪಾಠ ಮಾಡಿದು |
ಮಾಡುತಿರಲೋಂದಿನದೊಳಗಳಿನು
ಚೀಡ ಬಂದನು ವ್ಯಾಧ ಧನುವನು
ರಾಧಿನ್ನಪರಾಳಾಯರೆಂದಪರೇಕ ಲವ್ಯಂಗ ॥ ೧೧೩

ನೀನು ಚೀಡನು ನಿನಗೆ ವಿದ್ದೀಯ
ನಾನು ಕಲಿಸಲು ಬಾರದೀಂದೋಡ
ಹಿಳಣಮನದಲಿ ಮರಳದನು ತಾ ಕಾನನಂಗಳಗೆ ।
ಈನ ಮಾಡುವನೆನ್ನತ ಮುಣ್ಣಿಯ
ಮಾನವಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿ ದೋರ್ಮಾನ
ತಾನು ಪೂಜೆಸಿ ಕ್ರಮವ ಮಾಡಿದೊಡಾಯು ಧನುವಿದ್ದೀ ॥ ೧೧೪

ನಾಗಸ್ತರದರಸುಗಳ ಮೆಕ್ಕಳ
ಉಗಿಸಿತು ಬಿಲುವಿದ್ದೈ ಲೋಕದ
ಭೋಗಿನ್ನಪರತ್ವ ಜರ ವಿದ್ದೀಯದೇಕಲವ್ಯನಲಿ ।
ಉಗಿ ಹೋಗಿಯಿತು ಹೋದರೋಂದಿನ
ನಾಗಸ್ತರದರಸುಗಳ ಮೆಕ್ಕಳ
ಹೋಗಿ ಬೇಟೆಯನಾಡುತಿರಲಾ ರಾಯಧಮ್ಮಜನ ॥ ೧೧೫

ನಾಯಿ ಹೋಕ್ಕಿ ತದೀಕಲವ್ಯನ
ಯಾಯುಧಂಗಳ ದಿವ್ಯಶಾಲೆಯ
ಧ್ಯಾಯಮಾಡು ನಾಯ ದನಿಯನು ಕೇಳ ಗುಣಿಮಾಡಿ ।

ನಾಯ ಭಾಯನು ತುಂಬೆ ಭಾಣವೇ
ರಾಯ ಕಟ್ಟಕಾಳಾಯ್ ನೇನೇತಿ
ಧ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದನೇಕಚಿತ್ತದಲಾಗ ಗುರುಪದವೇ ॥ ೧೩೧

ಖಿತಕ ಭಾಯಲಿ ತುಂಬೆ ಭಾಣವೇ
ದಳುಕ ತಿರುಗಿತು ನಾಯೀ ಪೊಂಡವೇ
ತೀಲಕರಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಪಾಫ್ಫನು ಕಂಡು ಬೇಳಾಗಾಗಿ ।
ಎಲೆ ಗುರುವೆ ತಾ ಶಬ್ದ ವೇದೀಯ
ಬಲಹು ನಮಗೀವಿದ್ಯೈ ಶೋಷ್ಯವ
ದಿಳೆಯೋಳಿತ್ತೆ ವನಾರು ಹೇಷಿದನೆಂದೊಡಿಂತೆಂದ ॥ ೧೩೨

ಪಕ್ತವ್ಯನು ನಮ್ಮೆ ಶಿವ್ಯನು
ನೇಕಚಿತ್ತದೊಳಿಮ್ಮೆ ಪೂಜಿಸೆ
ಲೋಕಪತಿ ಹರಿ ಮೇಳಿ ಕೊಟ್ಟನು ವಿದ್ಯೈಯಿದನೆಂದ ।
ಆಕುಮಾರರ ನಿಲಿಸಿ ಬಿಲದೊಳಿ
ಗೇಕಪವ್ಯನ ಹೊರೆಗೆ ದೈತ್ಯಾಜಿ
ದೇಕಚಿತ್ತದಿ ಬರಲು ಕಂಡನು ಗುರುವಿಗಿದಿರಾಗಿ ॥ ೧೩೩

ಕಂಡು ಪೂಜಿಸಿ ಯೆನ್ನೆ ಭೂಂದುವೆ
ಕೊಂಡು ಬದುಕಿಸಬೇಕು ಕು ಶಿಷ್ಯರ
ತಂಡದಲಿ ತಾನಂಧಮನೆಂದರೆ ದೈತ್ಯಾಜಿಂತೆಂದ ।
ಕಂಡಬ್ರಿಯೆವಿದನಿನ್ನು ಭಾವವೆ
ಹಿಂಡು ಶಿಷ್ಯರೋಳಧಿಕ ನೀನೇ
ಗಂಡುಗಲಿ ನಮಗೀಗ ಕೊಂಡು ಕೊಡು ನಿಸ್ಸೆ ಹೆಚ್ಚಿರಳೆ ॥ ೧೩೪

ಎಂದೇಷಾಗಲೆ ಕಡಿದು ಗುರುಗಳ
ಗಂಡು ವೇಧಿಸೆ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿರ
ಭೂಂದುವನು ಖಟಕದಭೂತಗೆ ಸಂತ್ಯಾಗಿತ್ತಾಗೆ ।

ಮುಂದೆ ಮಹ್ಯೋರ್ಗೈದೆ ಹೀಂಡೆ ||
ಭೂಂದ ಕಂಗಳೆಸೆಯಲಾಯಿತ
ದಂದು ದೀರ್ಘಾನುಮೇಕೆಂಪ್ರೇನ ಕೆಟ್ಟ ವೇಧಿಯಾನೆ || ೧೫೯
ಬಂದು ಕೆಡಿನಿಯೆ ಮರಳ ಶಿಪ್ಪುರ
ವೈಂದಸಹಿತ್ತಿದಪನಿಭಾಪುರಿ
ಗಂದು ಮಾತ್ರಾದಿನ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಗರುಡಿಯೋಳಿಗರ್ ||
ಬಂದು ಭೀಮಾದಿಗಳು ಕೌರವ
ವೈಂದ ನಾನಾಭೂಪನೆಂದನೆ
ರಂದು ಗುರುವಿಂಗೇಣಿ ಕರಿತರು ಸಕಲವಿದ್ಯೋಗಳು || ೧೬೦
ಹಿನೇಷನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗದು.

ಹ ದಿನೆ ಂ ಟ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧ .

ಸಂಜನೆ.

ರಾಯಕೆಟ್ ಕೂಟಾಯ್ಯ - ನೀಂದ ವಿ
ಫೂಡುದಲಿ ನೋಂದಗ್ನಿ ಮುಖದಲಿ
ರಾಯುದುಪದನು ಪಡೆದ ಧೃತ್ಯ ಧೃತ್ಯಮ್ಮಾದ್ರಪದಿಯ ||
ಧವಾರಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮ.
ಕೇಳು ಜನವೇಜಯಂಧರಿತ್ತಿ
ಪಾಲ ಕರಿತರು ನಿಮ್ಮಪೂರ್ವನ್ನ
ಪಾಲಕರು ಕಸ್ತುರಸ್ತು ಸಂಗೋಪಾಂಗವಿಧಿಸಹಿತೆ ||

१ ತದುತವವಿದ್ಯಯಾಂವಿಶ್ವಿ. २.

२ ಸರಹಸ್ಯಸಂಗೋಪಾಂಗವಿದ್ಯೋಗಳ, ಇ,

ಸೂಲದಲ್ಲಿ ಸೂತ್ತೈ ದಲಿ ಬಹಳವಿ
ಶಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚದಲಿ
ಲಘುಪಾಳಿಯ ವಿಷಾರದಲಿ^೧ ವಿವಿಧಾಸ್ತೃಪ್ರಯೋಗದಲಿ || ೯

ಎಡಬಲದ ಪಯಣದ ಮಹಾಬಲ^೨
ದೊಡನೆ ತೋಳಿಯವ ಕುಶಲಪಿದ್ದೀಯ^೩
ದೇಹಿಯ^೪ ದುವ್ಯಾಳಗಳ ಸೂಟಿಯ ಸರಳ ಸೋಂಡೆಗಳ |
ಕಡುಗಲಿಗಳೇಯಾಟದಲಿ ಮಿಗೆ
ಜಡಪಾದರ್ಥ ಖಡ್ಗ ಹಸ್ತದಿ^೫
ಬಿಷುವೆವರ ರೇವಂತರಗ್ಗ ಉರಾದರ್ಮೀಯವರು ||

ನಗವನೆಳಿದ್ದಿದರೀಂದು ಶರದಲಿ
ಹುಗಿಳಾಗಳವ ವಿದೂರಸಾತದಿ
ಗಗನವಂತವ ನೇಸಿವ ಜೋಡಿ ವಿದ್ವೀಗಳ ಮಿಗುವ |
ಉಗಿವ ಬಿಷುವೆಡಬಲನ ಬವರಿಯ
ಉಗಿವ ಲಷಣಿಯ ದಂತಿಕ್ಕಿಗೆ
ಮಿಗಿಲು ಭಾಗದತ್ತಾದಿಗಳಗಿಂದು ಕುಮಾರಕರ ||

ರಥವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜಸೂ
ರಥಿಯ ಕಾಯಿದು ಮುಂದೆ ಹೂಡಿದ
ರಥವಯಂಗಳ ತನುಗಳಲಿ ಮನೀಗಾಳಿದಂದದಲಿ |
ಪ್ರತಿಭಟನ ಕಸ್ತು ಸ್ತುವನು ರಿಷು
ರಥಕರನು ಸಮರದಲಿ ಜಯಿಸುವ
ರಥಕವಿದ್ವೀಯೋಳವರ ಸು ಸುರನರೋಳಲ್ಲಿ ಂದ ||

೧ ಸಂಹಾರದಲಿ, ಬಿ. ಜ.

೪ ಬಿಜೀಯ, ಜ.

೨ ನಾಷುಂದೊಳಿನ, ಜ.

೫ ದುಷಿಸವಾದ ದ್ರಢಾಯತಿಕೊಡು, ಜ.

೬ ಕಾಳತರೆನೆಯದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಯ, ಜ.

ಧನುಧರ್ಮಾರ್ಥಾರ್ಥಿ ಉತ್ತರನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ದೋಷಾಭಾಯ್ಯ
ಕೃತಪರಾಣಿ.

ಇನಿಬರೊಳು ಬಿಲಗಾಣನಾರೆ

ಜಾನನೈ ಕಣಾನೈ ಭೀಮು ದುರ್ಯೋ

ಧನರೊ ಮೇಣ ವೂದ್ದಿಯರೊ ! ದುತ್ತಾ ಸುನಾದಿಗಳೂ |

ಮೆನೆದ ಬಿಯಕೆಯ ಕಾಂಬುದೀ ಶೋ

ಚನದಲೇನುತ್ತಲಿ ದೋಣಾರೆಲು

ವಿನುತಗುರು ರಳಿಸದನು ಲಕ್ಷ್ಯವನೊಂದುವೆಣ್ಣದಲಿ ||

ಎ

ಕಾಳಾಭಾರದು ಲಕ್ಷ್ಯ ರ್ಭೇದವೆ

ಜಾಳಾಭಟರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ದೊರೆಯೆದು

ಕಾಣಿಸಿದರ್ಪ್ಯ ಹಾಣಿಸಿದರ್ಪ್ಯ ಹೂಡಿದಂಬಿನಲ್ಲಿ |

ಕಾಣರೇ ಕಣಾದಿಸುಭಟ್ಟ

ಶ್ರೇಣಿ ನೀವೆನೆ ಗುರುವಿನಣಿಕವೆ

ನಾಡೆಯಿಟ್ಟು ಪೂರ್ವಿಜು ಲಕ್ಷ್ಯವ ಕೆಡಿಸಿದನು ಪಾಫ್ರೆ ||

ಎ

ದೋಣಾ ತನ್ನ ಯೆ ಶಿಪ್ಪುವೆಗ್ರ

ಶ್ರೇಣಿಯನು ಮೇಳವಿಸಿ ಸುರನದಿ

ತಾಣಿದಲಿ ಬರಲೊಂದು ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು |

ಜಾಳಿದುಯಿಂದೇಧನನು ಸೌಳಿಲ

ದೋಣಾ ನದಿಸುತ್ತ ವಿದುರ ನಾನಾ ?

ಜ್ಞೋಣಿಪರ ವರಕುವರ ಪಾಫ್ರೆನಿದೊಬ್ಬ ಹಿಂದಿರಲು ||

ಎ

ರಾಯಕಟ್ಟಾಳಾಯ್ಯ ಪಾಫ್ರೆಗೆ

ಪ್ರೀಯದಲಿ ವಳಿಸಿದನನಿಬರ

ನಾಯತದಿ ನಮಗಟ್ಟಿ ಕಳಿಯನು ಕೊಂಡು ಉಯಿಂದ |

1. ಧನನೊಳುಬ್ಬಿ ಸುತರೊ ಮೇಣ, ಶ. 2. ಸಾಗಾಳೋಯುವಿಷಠ, ಶ. ಶ.

ಅಮುತದಿ ಸಮಗಟ್ಟಿ ಕೆಳೆಯನು
ಪಾಯದಲಿ ಹ್ಯಾತಿಗಳುಹದಿಲ್ಲಿಗೆ
ತಾ ಯೆಸುತ ಸುರಸದಿಯ ತೀರಕ್ಕೂದು ಬೇಸಿತ್ತು ॥

೮

ಬರಬರಲು ತಾನೊಂದು ವೈಕ್ಕೆದ
ಹೊರೆಯ ಸಾಱಿಯ ಪರಮಸುಖೋಳ
ಗಿರುತ ದೊರ್ಕಿನು ರಾಯಕುವರರ ಕುಣಿತು ವಚನಿಸಿದ ।
ಮರದ ತುಂಬಿಂಬಿನಲಿ ತೋಣಿವ
ವರತ್ತಿರ ನೆತೆ ನಿಕರವ್ಯಾಂದೊಂ
ದಾಳಿ ಭಾದ್ರವ ಮಾಡಲೇಸುವುದು ನೋಡಿದಪೆ ನಾನು ॥

೯

ಎಂದೊಡಾಹ್ಯೇ ರಾಜಪುತ್ರರ
ದಂದು ದೊರ್ಕಿನು ನೋಡಲೇಸಿದಪ
ರಂಧಕನೆ ಸುತಮ್ಮೆಹ್ಯಾಸೂರ್ಯರ್ನ ಸೂನುವೊಡಲಾಗಿ ।
ಬಂದೆಲೆಯಲೋಂದೊಂದುಭಾದ್ರವ
ನಂದೆ ಯೆಸೆಯಿಲು ಬಿಟಕ ದೊರ್ಕಿನು
ಬಂದು ನಿವಾಳಾಪಗರಂವ ಮಾಡಲನುವಾದ ॥

೧೦

ಹಿಂದೆ ಪಾಥ್ರನು ಗುರುಗುಳಾಜೆ ಯು
ನಂದು ಕೇಳಿಯೆ ಯಾಟ್ಟಿ ಕೆಳೆಯನು
ದೊಂದುಬಟ್ಟಲ ತುಂಬಿ ತೆನ್ನ ಯು ಬಿಳ್ಳಾಕೋಲಗಳು ।
ಅಂದು ತರುತಿರೆ ಮುಂದೆ ಬರಬರ
ಲೋಂದು ತರುವಿನ ಕೆಳಗೆ ರಾಜರ
ವೈಂದಕುಳ್ಳ ದ್ವಾ ಭಂದವನು ತಾನಾಶಿದು ಮರಗೊಳಿಯು ॥

೧೧

ಸರನು ಕಂಡಷಿದೆಯಳ್ಳಾಂದೊಂ
ದಾಲಿ ಭಾದ್ರವನೇಸುಗೆಯನು ತಾ
ಸುರಸನಂಘನೊಂದು ಕ್ಷೇಯಲಿ ಬಿಳ್ಳನ್ನೊಳಿಸುತ್ತ

ಗುರುವಿನಾಜೆ ಯೋಳಣಹೆ ಬಟ್ಟಲ
ಧರೆಯೋಳಷ್ಟುಣಕೊಂಡುಕ್ಕೆಯ್ದ್ವಾರಿ
ಸರಳಸಾರವೆ ಹೂಡಿ ಯೆಚ್ಚ ಸು ದಳಗಳ್ಯಸುವನು ||

೮೩

ಎಲೆಯೆಲೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇದ್ರವು
ನೆಲೆಯಲಾಯಿತು ಬಟಕ ಘಲುಗುಣ
ಫಳಲನ್ಯೆತಂದಿತ್ತ ಗುರುವಿಗೆ ತ್ಯಾಂತಾಳಿಸಿಯ |
ಒಲಿದು ಗುರುವಭ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಿಯೆ
ಬಟಕ ಶಿಕ್ಷ್ಯಾರ ತಂಡರಿಂದವೆ
ಹೊಳಿಗ್ಗೆತರುತ್ತಲ್ಲಿ ಕಂಡನು ವೂದಾಲಮಾರ್ಗದಲಿ ||

೮೪

ಮರನೆ ಯೆಲೆಗಳಗಿರಡು ಇದ್ರವೆ
ಗುರು ನದೀಸುತ್ತ ಕಂಡು ಪಾಥ್ರನ
ಕರೆದು ಕೇಳಿದನಂದು ಘಲುಗುಣ ನಿರುತವಣನವನು |
ಪರಿಕ್ರಮಿಸುವೆರಡೆರಡುಇದ್ರವೆ
ನೋ ಕೆದಪೆನು ತಾನಾದ ವೂದಲಲಿ
ಗುರುವಿನಾಜೆ ಯೋಳಜೆ ರೀ ನ್ಯು ಪತನಯರೊಂದೆಲೆಯ ||

೮೫

ಎಕೊಡೊಂದೊಂದಾಯ್ದ್ವಾ ಇದ್ರವು
ನಿಳ ಯೆದೋಳಿಂದೊಂದೊಂದು ಬಟಕಿವೆ
ನೆಚ್ಚ ನಿದೆ ಯೆರಡೆರಡು ಇದ್ರವನಾರು ಮಾಡಿದರು |
ಮುಂಜ್ಚು ದಿರು ನೀನೆಚ್ಚ ಯಾದೋಡೆ
ಸಚಿ ದಾನಂದೈಕನಾಳೆಯು
ನಿಳಯವೆ ಹೇಳಿದು ಪಾಥ್ರನ ಕೇಳಿದನು ಥೀಷ್ಟು ||

೮೬

ಎಂದೋಡಜ್ಞನೆ ಹೇಳ್ಣಿನಾ ಒರು
ತೊಂದುಇದ್ರವು ಕಂಡನೆಲೆಗಳ
ವೃಂದದಲಿ ನಮ್ಮವರ್ಗಾಳಿಸಿದಂರೆನುತಲಾನೆಚ್ಚ |

೮೭

ಎಂದೇಂಡಾಗುರು ಪಾಠ್ಯಗೊಂದನು
ಕಂದನಾವೆಂದುದನು ಮಣಿದ್ವೈ
ಯೆಂದೋಡೆಂದನು ನಾನು ಬಟ್ಟಲನಿಉಂಡಿವನೇಜೆ ॥ ೧೯

ಇಟಿಹುದಿದ ನೀನೆಜ ಪರಿಯನ್
ದೊಲಿದು ತೋಳ್ಳಿಯಾಗ ನಮಗೆನೆ
ಫ್ರೆತಲನಾ ಕಲಿಪಾಠ್ಯ ತೋಳಿದ ಶಸ್ತ್ರಕೌಶಲವೆ ।

ಅಜ್ಞಾನನ ಶಸ್ತ್ರಕೌಶಲವನ್ನು ದೋಷನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಅಲಗಿಸದೆ ಬಟ್ಟಲನು ವೋಳಕ್ಕೆ
ಯೋಳಗೆ ಯಿರಿಕಿದೆ ರಘುಹಸ್ತಂ
ಗಳಲಿ ಒಂಪದ ತಿರುವನೇಶ್ವರಿನ ಶರವ ತೊಡಳಿದನು ॥ ೨೦

ಎಸೆಯಲಾಗುರು ಭೀಮ್ಮೆನ್ನಾದಲಾ
ಕಳಿಕುಲರು ಕೋಂಡಾಡೆ ಕಳಾರಜ

ನೋಸೆದು ಹರುಪಿಸಿ ಪಾಠ್ಯದೇವಗಾರು ಸರಿಯೆಂದ ।

ಎಸೆವ ಕೃಜಳಕವನು ಕೌರವ

ಪ್ರಸರವಣಿದುದು ಕಣ್ಣವೋದಲಾ

ಗಳಮುಖ ಕಲಿಪಾಠ್ಯ १ ಮೇಚಿಸಿದನು ನದೀಸುತ್ತನೆ ॥ ೨೧

ಕಂದಪಾಠ್ಯಗೆ ಸುಭಟ್ಟರ್ಮೇಶೀ

ವ್ಯಂದ ಸಂಯೋ ತ್ರಿಪುರಭಂಜನ

ನಿಂದು ಶಿಪ್ಪನು ಯಾನು ಘಲುಗುಣನೆಂದು ಕೋಂಡಣಿ ।

ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ದೋಷಾರು ಸಕಲವಿದ್ವಾದಾನ ಮಾಡಿದು.

ಅಂದು ಗುರು ಮನವೂಲಿದು ಪಾಠ್ಯನ

ನಂದವಿಟ್ಟನು ತನ್ನ ವಿದ್ವಾ

ವ್ಯಂದವನು ತಾಸೀವನೆನುತ್ತಲಿ ದೋಷಾ ಹರುಪಿಸಿದ ॥

೨೨

१ ಗ್ರಂಥವಾಳಿಲರು ಶ್ರೀಯೆನಲ್ಲು, ಇ.

ಹಿರಿದು ಹೇಳಿ ಧನೆಂಜಯನನ್ನೇ
ದರಿಸಿ ಕೋಟಿನು ಸಕಲವಿದ್ದೀಚು
ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಮತ್ತೊಂದೆರವನೆಂತೆಂದ.
ಧುರದೊಳಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸೇಣಿಸಿದ
ಸುರನೆರೋರಗನಿಕರ ಸೋಳಲಿ
ನಿರುತ ನಿನ್ನೊಳಸ್ಯಾಮಾಕಿದ ಇನರು ಕೆಡಲೆಂದ ॥

೨೦

ಇರಲಿರಲು ಫಲುಗುಣನೆಕ್ಕು ಕ್ಕಿ
ಗರೆದು ತಾತ್ತ್ವಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಜವ
ಪರಮೆಸಿದ್ದಾಂತವನು ಕಲಿಸಿದೆಂಬುಸಂಗತಿಯು |
ಕರುಣಿಸಿದನಾಗ್ನೇ ಇಯಸ್ವಾರಂ
ದರಮಾವಾಯವ್ಯಾವಾರುಣ
ಹರಸಬಿಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಸೋರೋರಗನಿಗಾದಿಗಳು ॥

೨೧

ಅಂದು ಭೀಷಣ್ಣಿಗಳ ಕಳಂಹಿದ
ನಂದು ಕುರಕುಲವ್ಯಂದಸಹಿತವೇ¹
ಬಂದರಿವರಾ ಕುಂತಿಪುತ್ರರು ವಿನಯಪರಾರಾ |²
ಬಂದನಾಗುರು ಮತ್ತೊ ಗಂಗೆಯ
ಮಿಂದು ಬಿಳಿಕಳೊಳ್ಳಬ್ಬಿ ಸೂತಜ
ಗೆಂದನೆಲವ್ಯೋ ನೀನು ಪ್ರಸ್ತುನಪುರಕೆ ದಾಣುವುದು ॥

೨೨

ಇಂದು ಭಾರದಾಂಜನನು ತಾ
ನೋಂದು ನೆಗಟ್ಯೆತಂದು ನುಂಗಿತ
ದೆಂದು ಹೇಣಿರಿಕಾಗ ಹರಿತಂದವನು ಬೋಳಿ ಇದು
ಇಂದುಕುಲನ್ಯ ಪಗುರುವನೀಗಲ

1 ವಂದಿರಕೂ ಗೋವ್ಯಾ ಕುರಂಪ್ಲಿ, ಖ.

2 ವ್ಯಂದಸಹಿತವೇ ಶಿಂದರಾಕುಂತೇ ಕುಮಾರಕರು,

ದೊಂದು ನೇಗಟ್ಟುತ್ತಂದು ನುಂಗುವ
ಯಂದವನು ತಾ ಕಂಡೆನೆನಲಿಕೆ ಕೌರವಾದಿಗಳು ॥

೨೬

ಬಿಟ್ಟು ಕೈ ಮುಂಡೆಯಲಿ ಬೇಗದಿ
ಕೆಟ್ಟು ಬಂದೆವೆನುತ್ತ ಬಂದರು
ನೆಟ್ಟು ನಾಗುರುವಿದ್ದ ಹಾವಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಕೌರವರು ।

ಅಜ್ಞಾನನು ಆಗ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಖರುವಿಕೆ.

ಇಟ್ಟಣಿನ ಸರ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು ಬಾಣ ನಾಂಜನು
ತೊಟ್ಟು ನಾಕ್ಕು ಜೋಡತೀರನು ಹೂಡಿ ದೊಳಿವಂಟಿ ॥

೨೭

ವೇಗದಲಿ ಸನ್ನುದ್ದಿ ಚಾರದ
ಲಾಗ ಪಾಥ್ರನು ಬರುತ ಮನದಲಿ
ಲಾಗಿಸುತ ತಾನೊಂದ ನೆನೆದನು ಕೇಳು ಭೂಪತಿಯೆ ।
ರಾಗದಲಿ ಗುರುಗಳನು ನುಂಗುವ
ಲೋಗಾನೆಗಳನು ಸೀಟಿ ಬಿಸುಡುವೆ
ಬೇಗದಲಿ ಸುರಪತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಾಲಯಮರುಗಳು ॥

೨೯

ಮಣಿಯ ಹೊಕ್ಕರೆ ಬಿಡುವೆನೇ ನಾ
ಗುರುವ ನುಂಗಿದ ನೆಗಳನೆನುತ್ತಿ
ವರಸುಭಟ್ಟೀರ್ಣಿಗಳ ತಾತನು ಪಾಥ್ರ ತಾ ಬಂದ
ಬರಲು ಕಟ್ಟಿಕಾಳಿಯು ನಾತನ
ಪರಿಯ ಕಂಡನು ಪಾಥ್ರ ಹೇಳ್ಟು
ಶರ್ಕರಾಸನಕವೆಜವಿಂದೇಕೆಂದೊಂತೆಂದ ॥

೨೯

ಸಿಮ್ಮೆ ನುಂಗುವ ನೆಗಳು ಬಡವನೆ
ಸುಮ್ಮೆ ನೆದು ತಾ ಬಂದು ಮಾಡುವ
ಕಮ್ಮೆವಾಪುದದೆಸಲು ಕಳಿಕಜ ಹಿರಿದು ಮನ್ನಿಸಿದ ।

ದೋಽಂರು ಅಜ್ಞಾನಸಂಭ್ರಮ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತುಂಬಿದೆಂದು.
ತಮ್ಮನಿವನಹುದೇಮ್ಮು ಕಾಯಕೆ
ಸುಮ್ಮನಿವನಲಿ ನಮ್ಮೆ ವಿದ್ಯೆಯ
ಸೊಮ್ಮೆ ತುಂಬಿಡಬೇಕು ಕೌರವನಿಕರವೇಕೇಂದ ||

೨೧

ವೀರಪುತ್ರಗಂಣಸಹಿತ ಕೌರವ
ಧಾರುಣೀಶರ ಗೂಡಿ ಕಟ್ಟಿ
ಜಾಯ್ಯ ಬಂದನು ಹಸ್ತನಾಪುರಕರಸ ಕೇಳಂದ |
ಧಾರುಣೀಶರ ಸುತರ ಕಳುಹಿದ
ಧೀರಭಾರದಾವ್ಯಜ ತನ್ನ ಯ
ವೀರಪುತ್ರನು ಗೂಡಿ ಬಂದನು ತನ್ನ ಮುಂದಿರಕೆ ||

೨೨

ಎನ್ನ ಮನಸೀಮೋಳದ ಭೀಷಣ
ದಿನ್ನ ದೊರಕುವುದಿನುತ ಕಳಿತಜ
ನುನ್ನ ತೋನ್ನ ತನೆಜನು ಘಟಾಗಣ ಶಿಕ್ಷ್ಯರೋಗಿನುತ |
ಮನ್ನಿ ಸುತ ಮನಸೂಲಿಯಲಿತ ನು
ತನ್ನೂ ಇಂಜ್ಞಾ ಸರ್ಕಾಲವಿದ್ಯೆಯ
ನುನ್ನ ತೋನ್ನ ತಾಯ್ಯು ಗೌತಮೆವಿಮರಭೀಷಣ ||

೨೩

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸುವುದೆಂದು ದೋಽಂರ ಹೇಳಿವಿಕೆ
ಬಂದುದಿನ ಪ್ರೋಡ್ರೋ ಐಗಕೆ ಗುರು
ಬಂದು ಮನ್ನಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ನಾಸುನಗು
ತೀವನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾಗಂಗಾಸೂನು ವಿಮರಿಗೆ |
ಇಂದು ಪರಿಯಂತರವು ನಿಮ್ಮೆಯು
ನಂದನರನಭಾಗ್ಯಸಿಸಿದೆನಭಿ
ನಂದನೀಯರೋ ನಿಂದ್ರರೋ ನಿಂದ ನೋಡಬೇಕೇಂದ ||

೨೪

ಸರ್ಕಾಲಸ್ತು ರಂಗಳಲಿ ಡಯಗಜ
ನಿಕರದೀಳುಂಟದಲಿ ಲೋಕ

ಪ್ರಕರವೋಗಣವಲಿ १ ಇತ್ತುದ್ವಾಕವಿಮೆಳವಿದ್ಯೆಯಲಿ ।

ಸಕಲಾಙ್ಗೇಣಿತಗಾರುಡ

ನಿಕರ २ ಭರತಾದ್ವಾಖಿಳಕಳೆಯಲಿ

ವಿಕಳರೋ ಸಂಪೂರ್ಣರೋ ನೀವ ನೋಡಬೇಕೆಂದ ॥

೪೮

ಲೇಸನೆಂದಿರಿ ಸುತರ ವಿದ್ಯಾ

ಭೃತ್ಯಸರಚಿತಕ್ರಮವನಾವಜ್ಞಿ

ದ್ವಿಸು ನಿಮಗುತ್ವವನೆಲೇ ತಪ್ಪಾಪ್ರಾಪ್ತಾಂಶಿತವಲ್ಪೆ ।

ಕ್ಷಾಸುದಿನವೀಮಕ್ಕೂಣಾಡನಾ

ಯಾಸವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ನಾ

ವೇಸು ಘನ್ಯರೋ ನಿಮ್ಮದೇಸೆಯಿಂದಿಂದನಾಭೀಷ್ಟು ॥

೪೯

ಅನಿಯಲಿ ಪ್ರರವೈರಿ ಬಂಡಿಕೊ

ಖಾದನೆಗ್ಗಿ ದ ಪರಶುಧರನೀ

ಮೇದಿನಿಯೋಳಿಯುಗದಲನುಪಮಕಸ್ತು ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ।

ಸ್ವೇದಿಕದಲುಣಿ ನಿಮ್ಮದ್ವೇಲು ದೊರೆ

ಯಾದವರು ಕುಮಾರಕರ ಪ್ರ

ಣ್ಣೀಂದುದ ಕಂದಿರವಯೈಸಬೇ ಯೋಂದನಾಭೀಷ್ಟು ॥

೫೦

ಜೋಯಿಸರ ಕರೆದಬಿಳಿಂದಿವಸದೋ

ಖಾಯಿದರು ಶಂಖದಿನವನವೇಗ್ಗೆ ಪ

ಸಾಮುಚುಡುಗೋಳಿಗಳಲಿ ३ ಮನ್ಮಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದರು ।

ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾನಿಕಾರಣ.

ರಾಯಸಾಳೆ ಯಂತ್ರಿಭಸ್ವಿಯ ಹೋಳ

ಗಾಯತದಭೂಮಿಯಲಿ ವಾಸ್ತುವಿ

ಧೀಯದೋಳಗಳವಡಿಸಿದರು ಹನ್ನೆರಡುಯೋಜನವ ॥

೫೧

१ ಪ್ರಕಾಷನಾಗ್ರಹಕ್ಕತ, ಜ. ಬಿ. २. ವಿಕಾಳ, ಜ. ಬಿ. ३ ಸುರೂಪ, ಜ. ಬಿ.

ತರವಿಡಿದು ತಚೆಸಿದರು ನೇಲೆಯು
ಪುರಿಗೆಗಳ ಹಂತಿಯಲೆಯಂತಹ
ಪುರದ ತತ್ವಾರ್ಥದಲಿ ಭೂರಿಯ ಭೂರ್ಭವನಿಕೆಯ |
ಪುರಜನದ ಪರಿಜನದ ನೇಲೆಯು
ಪುರಿಗೆಗಳು ಹೂಡಿದವು ಹಸ್ತಿನ
ಪುರದ ಸಿರಿ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ಜನನಾಧ ಕೇಳಂದ ||

೩೫

ನೇರೆದುದಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮೇ
ವರವರೂಭೇದಾತಿ ಭೂಮಿಾ
ಕ್ವಾರರು ಬಂದರು ನೋಡಲೆಂದು ದಿಗಂತರಾಳದಲಿ |
ವರಮ್ಮುಚಾತ್ಮಕೆಂದೊಳಂದು ಘನಸಾ
ಗರದ ತೆರೆ¹ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕರದಲೀ
ನೇರೆದು ಸಿಂದುವು ಜನಸೀಕರವೇಸಂಬನ್ನದ್ವಾತವ ||

೩೬

ಸಂದಣಿಸಿ ನೃಪರಾಣಿವಾಸದ
ಗೋಂದಣಿ ದಂಡಿಗೆಗಳಷಿದವು
ಮುಂದೆ ಹೊಂಗಂಬಿಗಳ ಜೋಡರು ಜನಪಲಾಯನದ |

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕುಂತಿ ಮೊದಲಾದವರ ಆಗಮನ.

ಬಂದರಜಾಂಧಾರಿಕ್ಕಂತೆಯ
ರಿಂದಮ್ಮೆಟಿಯರ ವೇಳಾದಲ್ಲಿ ನಡೆ
ತಂದುದಗಣಿತವರವರೆಧೂಸಿಕುರಂಬ ನಲವಿನಲ್ಲಿ ||

೩೭

ವಿದುರಧ್ವಿತೆರಾಷ್ಟ್ರರು ಸರಿತ್ತ ಸುತ
ನದಿಯ ಮೆಗನ್ನೆತಂದು ನವಭ್ರ
ದ್ರವಲಿ ಕುಳಿ ದ್ರಷ್ಟನು ಪಸಾಯಿತಸಂಬಂಧಜನಸಹಿತ |
ಒಂಬತ್ತಿನಂತೆ ವಂದಿಗಳ ದಸಿ

¹ ಸಲೆ, ಜ.

ಮಧುರವಾದ್ಯದ ರವನ್ತು ವಿಗೇ ವಿ
ಕೊಕ್ಕಿದೆ ಹಾಯ್ಯಿದು ಲೋಕ ಮೂರಣ ಕರ್ಣಕೋಟಿರವ ॥

ಪರಿಸರಿಯ ಶಂಗಾರದಲಿ ನೂ [೪೮]

ವರು ಸಹಿತ ದುರೋಧನನು ನಾ
ಲ್ಯಾರುಸಹಿತ ಯಮನಂದನನು ತಾವರದುಪಾಶ್ಯದಲಿ ।

ಗುರುತನುಜಕೃಪಕರ್ಣಸುಖಲಾ
ದ್ಯರು ಪುರೋಧಾಗದಲಿ ಭೂಮಿಾ

ಕ್ವರರಸಂಖ್ಯರು ಹಿಂದೆ ಬಿರ್ಲೈತಂದನಾದೋರ್ಮಿಂ ॥ [೪೯]

ಹೋಯ್ಯಿಕೋಳಿನ ಕುಳಿಯ ಹಿಂಡನು
ತೊಯ್ಯಿ ರಕ್ತದ ನೇರೆದ ^१ ರಾಖಿಯ

ಸ್ನೇದೆ ಬಲಿಯನು ದಸೆದಸೆಗೆ ಇಲ್ಲಿದರು ತುಷ್ಟಿಯಲಿ ।

ಕ್ವೈದುಗಳ ತನಿವೇಗಗು ಸ್ನೇದಿಲ
ಮ್ಯಾದುನನ ಮಾರಂಕವೆನೆ ಒಂ

ದ್ವಿದಿ ರಂಗಸ್ಥಾವ ಹೋಕ್ಕುದು ರಾಜಸುತ್ತಿಕರ ॥ [೫೦]

ಭಾಗಿಲಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕೈಗಳ
ಲಾಗುರೂಧ್ವವೆಕ್ಕಪರು ನಿಂದರು

ಸೀಗುರಿಯ ವಿನುತಾಂ ^२ ತರಂಗದ ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆಯ ।

ಸಾಗರದ ಗಳಗರ್ಜನಾಬರ್ಚಿ
ಹೋಗಲೇನದು ಪಾಡೆಯೆನೆ ಒಂ

ಪಾಗಮಾಛಾಯನ ಫುಡಾವಣೆ ಫಲ್ಲಿಸಿತು ಜಾವ ॥ [೫೧]

ಅಮುಹಾಕಣದೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನ
ಹೋಮ ತೀರತು ಫುಳಗೆವಟ್ಟಲ

ಸೌಮುಹೂತಿಕರಾಯತಧ್ವನಿ ಸಾರಸಮಯದಲಿ ^३ ।

ಸೋಮವೆಂಕೋಧ್ವವೆನ್ನ ಪಾಲಲ

^१ ರಕ್ತಕ್ತ್ವೀದನದ, ಇ. ६.

^२ ಸುತ್ತಿವಿನ, ಇ.

^३ ಸಾಧುವಾದದಲಿ, ಇ.

ಉಮೆನಗ ದ ಧಮ್ರಸುತನು
ದ್ವಾಮೆಗುರುವಿಂಗೆಂಗಿ ನಿಂದನು ನುಡಿಸಿದನು ಧನುವ ॥ ४८

ರಾಜಕುವಾರರ ವಿಧ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ.

ಅರಸ ಕೇಳು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಪರಿ
ಪರಿಯೋಳಿಸುತ್ತೀಯ ಬಾಪೆದ್ವ್ಯಾ
ನಿರತಿಯಕ್ಕೊಯೆಂದು ಗಜಿಸಿದುದು ಸಭಾಜಲಧಿ ।
ಸುರಗಿಹಿರಯುಭ್ರಾಗದಾಯುಧ್ १
ಪರಿಫೇಚಕ್ರಮುಸುಂಡಿಮುದ್ರಾ
ಹರಿಗೆನೊದಲಾದಟಿಳಕ್ಕುಶ್ವರಮುವ ತೋಳಿಸಿದ ॥ ४९

ಕರಿತುರಗದೇಣುಂಟವೊದಲ್ಲಾ
ಗಿರೆ ಸಮುಸ್ತ್ರಾಪಾಲಪಿದ್ವ್ಯಾ
ಪರಿಣತಿಗೆ ಹಿಗಿ ದರು ಭೀಮಾದಿಗಳು ದರುಷದಲಿ २ ।
ಪರಿವಿಡಿಗಳಲಿ ನಕುಲಸಜದೇ
ವರು ವಿಪಿಂತತಿಂಬಿತ್ರಬ್ಲಾದು
ಮರುಪಣಾಧಿಕಾವರರುನೂರ್ಮಾರು ತೋಳಿದರು ಶಮುವ ॥ ५०

ತ್ವಾತ ಧಮ್ರಜಸಿವರು ಮಾದ್ರೀ
ಜಾತರೀತ ಸುತೋಳಿಸನು ಬ್ರಹ್ಮ
ಕೀತಿವ ದುಸ್ಪಿಯ ವಿಕಣಪಿಂಚಿತ್ರ ३ ಸಿವನೆಂದು ।
ತ್ವಾತ ಧಸುವಿನೋಳೀತ ಬಹುದೀರ್
ಭೀತ ಪರಿಫೇದೋಳೀತ ಕುಂತದೀರ್
ಭೀತ ಬಲುಹಿನಲೆಂದು ४ ಭೂಪತಿಗಳುಹಿದನು ಏದುರ ॥ ५१

१ ವದಾಯುಧ, ಜ.

२ ನಲಿನಿಲಿ, ಜ.

३ ದೀಘಿಕಾವಿಂದನಿವಾಸಿಂತೀತ, ಜ.

४ ಬಿಳಹಂಧ, ಜ.

ಬಳಿಕ ನಾನಾದೀಕದರಸುಗ

ಉತ್ತರು ತಮೆಗಳವಟ್ಟ ಶಸ್ತ್ರಾ

ವಳಿಗಳನು ತೋಜಿಯಿರು ಹೇಳಿ ಸಿದರು ಮಹಾಸಭೀಯ |

ನೆಲನನಬಿ ರಸುವ ಮಹಾಕಳ

ಕಳದೊಳಗೆ ಪಯಪಾಡುಗೇಳ ವೆ १

ಗ್ಗಳದ ಪಾಯವಧಾರು ಮಸಗಿದುದೊಂದುತಾವಿನಲಿ २ || ४६

ದುಯೋಧನನ ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ.

ಹಂಗಲು ಕೃದೀವಿಗೀಯ ಬಿರುದಿನ ३

ವಿಗದನಿವನಾರೆನಲು ಭೂಪೂ

ಉಗಳ ರತ್ನ ಪ್ರಭೀಯ ಲಹರಿಯ ಲಾವಣಿಗೆ ಮಿಗಿಲು |

ರ್ಯಂಗರ್ಯಂಗಿಪತನುರುಚಿಯು ಮಿಂಜನು

ಮಿಗುವಶಿದ ಇಂ ವಿಯ ತಲೆಯೊ

ತ್ತುಗಳ ಜಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಕೌರವರಾಯನ್ತಂದ || ४७

ಹೋ ಸಿರಂತರ ಗಜಬಿಜಂಗಳ

ನೇನು ಜೀಯವಧಾರು ಚಿತ್ತವೆ

ಧಾನಯೆಂದಾನಕದ ४ ಕಂಜುಕಿಸಿಕರ ಕೃನೆಗಿಂ |

ಭೂನುವಿನ ಭೂರಣ್ಯೆ ಸ್ತೋಲ ಇತ್ತು

ರಾನನನ ನೆಜೀ ಸ್ತುಪಿಟ್ಟ ಪಾಲನ ५

ಸುಷು ಹೋಕ್ಕನು ರಂಗವನು ಭೀಮಾದ್ವರಿಗೆ ನಮಿಸಿ || ४८

ಒವರಿಯಲಿ ಪಯಪಾಡಿನಲಿ ವೈ

ಲವೆಯಲಿ ಬಿನಾವ್ಯಾಂಡಲಿ ಭೂ

ರವಣೆಯಲಿ ದೇಶಾಭಿದಲಿ ವೇಗಾಯ್ಲ ರೇಖೆಯಲಿ |

१ ಕಳದವೋಜೆಯನು ತಿವಿವರುವೆ, ಇ

४ ಚಂದುದುಸಾಲ, ಇ.

२ ಘಟ್ಟನಲಿ, ಇ. ५ ಲುತ್ತಾ ನಮುಂಬಿ ಇತ್ತುರಾಂಧಭಿಪನ, ಇ.

३ ಬಿಳಿನ, ಚ. ಇ.

ತಿವಿವೆ ಹೊನೆಯೋಂದಣಲಿ ಮೂಡಿಂ
ದವನು ತೋರ್ಪೆ ವಿಭೇದದಲಿ ಕೂ
ರವಮಹಿಂಸತಿ ತೋಳಿದನು ಶರಮವನು ಕಾರಿಯಲಿ ॥ ೪೮

ಸುರಗಿಯಲಿ ಜಕ್ಕರದಲಿ ಹಲದಲಿ
ಹರಿಗೆಯಲಿ ಕಕ್ಕಾ ದೆಯಲಸಿಯಲಿ
ಪರಿಫ್ರದಲಿ ಕುಂತದಲಿ ಗದೆಯಲಿ ಬಿಂಡಿನಾಳದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಒತ್ತುದ ಜಮತ್ತು ತಿ
ತರವೆ ತೋಳಿಸಿದನು ಕರಾಸನೆ
ಶರವಿಸರಸಂಧಾನದೋಳಾಗಷುದ್ದಿಸಿದನು ಸಭೀಯು ॥ ೪೯

ಧೀರ ರೇ ಜಗಜಟ್ಟು ರಾಜಕು
ಮಾರ ಒಪ್ಪಣಮ್ಮು ಕುರುಕುಲ
ಕೈರವಾಮೃತಕಿರಣ ಧೀರುರೇ ಭೂಲರೇನುತೆ ।
ಭೂರಿಸಭೀಯಲಿ ಬಳಿದು १ ಬಿಸುಡುವೆ
ಸೀರೆಗಳ ತೂಪಿಜಿದು ಸುಳವು
ಪ್ರವರತಿಯ ತೆಸಿಹರಕ ತಳತುದು ತಾಯ ನೇಮುದಲಿ ॥ ೫೦

ಷಣಿ ತೋಳಿದನಕ್ಕಾಗಜರಭೇ
ವಾಟನೇಣನು ಸಭೀಯೋಳಾಂದನು
ನೂಜುಪರಿಯಲಿ ತೋಳೆದನು ಕಸ್ತೂಸ್ತುರಕೌಶಲವೇ ।
ವಿಂಜಿ ಹೆಚೆದ ಹರುಪದಿಂದು
ಬ್ಜೇಂಜಿದನು ಧೃತರಾಪ್ಯಾ) ಹಿಗ್ಗಿದ
ಖಾಜುಮಡಿಯಲಿ ಜನಸ್ಥಿತಿಂದನೆ ಪರಿಣತಿಗೇ ॥ ೫೧

ಭೀವಸೇನನ ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ.

ಮನಗಿಡಾನೇಯ ಗಂಧದಲಿ ರೂ
ಡಿಸುವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಜಂಭನ

ಜಸದ ರೂಪಾಗಿಗೆ ಬೆದಳದಿರಹ ವೆಜ್ಞಧರನಂತೆ ।
 ಪಸರಿಸುವ ಪರಿವಾರಮಧ್ಯದೇಶ
 ಇಸಮೆಬಳ ಹೊಳಕಿದನು ಮೇಷಾದ
 ಮುಸುಕನುಗಿದಿನನಂತೆ ಮೈದೋಳಿದನು ಕಲಿಭೀಮು ॥ ಅ೨

ಗುರುನದೀಸುತವಿದುರ ಧೃತರಾ
 ಷ್ಟ್ರೋಗಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಯಾಯುಧಂಗಳ
 ಪರಿಯ ಚಿತ್ರಕ್ರಮವ ಸಾಂಗೋಪಂಗಕೌಶಲವೆ ।
 ಕರಿತುರಗದೇಃಜೂಪನೋದಲಾ
 ಗಿರೆ ಸುಯೋಧನರಚಿತವಿದ್ಯಾ
 ಪರಣತಿಗೆ ನೆಗ್ಗಿ ಇವಿದೆನೆ ತೋಳಿದನು ಕಲಿಭೀಮು ॥ ಅ೪

ಭೀಮದಯೋಧನರ ಕಲಹ ಮತ್ತು ಕಲಹ ಶಾಂತಿ.

ಕೋಲಗುರು ಚಿತ್ತ್ಯಸು ಕುರುಭೂ
 ಪಾಲ ಸಮ್ಮಾಖನಾಗು ಹಿಡಿ ವೂ
 ಗೋಳನೆನ್ನೂ ಡನಿಸುತ ತಿವಿದನು ಭೀಮು ಕೌರವನೆ ।
 ಮೇಳವಿಸಿತೆರದಂಕ ಬಂದುಗೆ
 ಗೋಳಹೊಯಾ ಟ್ರದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಕಾ
 ಭೀಳಗದೆಗಳ ತುಡುಕಿ ತಣುಬಿದರಧಿಕರೋಪದಲಿ ॥ ಅ೫

ಹೊಯ್ದಿ ರೊಳ್ಳಿದರಣೆದು ವೋನೆಯಲಿ
 ಹೊಯ್ದಿ ರೊಳ್ಳಿಸಣಿಯಿಂದ ¹ ಕಳೆದರು
 ಕಾಯ್ದಿ ಹೊಗಿದರುಪ್ಪರಕೆ ಜಾಟಿದರು ಸಡಿತಳಕೆ ।
 ಮೇಯ್ದಿ ಗೆದರಡ ಹೊಯ್ದಿ ನೆಲಿ ಬಿಳು
 ಗೆಯ್ದಿ ಕಾಣಿರು ಮನದ ಲತಿಗಿದಿ
 ರೆಯ್ದಿದೆನೆ ಹೊಯ್ದಾ ನಿದರು ಕಲಿಭೀಮುಕೌರವರು ॥ ಅ೬

¹ ಹಾಯ್ದಿ ರೊಳ್ಳಿಸಣಿಯಿಂದ, ಜ.

ಎತ್ತೆ ಹಿಹಿ ಹಿಡಿ ಭೀಮೆನನು ತೇಗೆ
ಕೆಲಕೆ ದುಯೋರ್ಥನನ ಯಿದು ಮಂ
ಗಳಿದ ಬೆಳದಿಂಗಳನ ಮತ್ತೆ ಸುಖಿದುದೆ ಮಜಾದೇವ |
ಕಳ್ಳವಳಿನ ಭೀಮಾ ದಿಗಳು ನೈಪು
ತಿಲಕರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಹೊಕ್ಕಿರು
ಕುಲಗಿರಿಗಳಂದದಲಿ ಕ್ಕಪಗುರುಸುತ್ತರು ವೆಹಿಲದಲಿ ||

೫೩

ತೇಗಿದರೀತನಿತ್ತಲಾತನ
ಸುಗಿದರತ್ತಲು ಜನದ ಗಳಿಂ
ದೊಗೆದ ಗಾಢದ ಗಜಬಜವ ಮಾಣಿಸಿದರಲ್ಲಿ |
ಬೆಗಡು ವೊಳ್ಳತುದು ಭೀಮ್ಮೆ ವಿದುರಾ
ದಿಗಳ ಮನದಲಿ ವೇಳೆ ಹಬ್ಬುವ
ಹಗೆಗಿದುಪಲಕ್ಕಣವಲಾ ಯೆಂದುದು ಜನಸೈತ್ತಿಮು ۱ ||

೫೪

ಎಂದು ಭೀಮನ ತನ್ನ ಹೊಱಿಯಿಕೆ
ತಂದು ಭೀಮಾ ದಿಗಳು ಮುಂದದಲಿ
ಮೆಂದಮತಿಯೋಳಗೇಕೆ ನಿನಗಿದು ಶೀಷ್ಟುವೆಂದೆನುತ್ತ |
ಮುಂದೆ ತಾನೋಲಿದಂತುಟಾಗಿ
ಯೆಂದು ಭೀಮಗೆ ಹೇತು ಯುಂಧನ
ಸಂದನನ ನಿಲಿಸಿದರು ಜನವೇಜಯವುಂಧಾಲ ||

೫೫

ಅಳಮಸಿಗಿದಂಬುಜದನ್ನೊಲು ಜನ
ಜಪಧಿಚಾತಕ್ಕೋಳಬ್ಬದಲಿ ವೆ
ಗ್ಗಳಿಸಿತ್ತಗೆ ದ ಸಾಧುವಾದವಿವಾದ ರಭಸದಲಿ |
ಮೊಣಿದನ್ನ ಕಲ್ಪಾಂತವೇಷಣ
ವಳಿಯ ಗುರುವನೆ ವಾದ್ಯತಿಗಳು
ಕಳ್ಳದೊಳ್ಳಜ್ಞ-ಸದೀವನೆದ್ದನು ಮುನಿಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ ||

೫೦

1 ಬುಧವಾತ, ಇ.

ಅಜರ್ನನ ವಿದ್ಯಾಪ್ರದರ್ಶನ.

ಕೃತನಾರಜ್ರನನೆ ಹೋ ಹೋ
ಮಾತು ಮಾಣಲಿ ಮಾಣಲೆಂಬೀ
ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುನ್ನ ಮೈನದೊಳುದುದಾಸ್ತಾನ |
ಭೀತಕಳಕಳರಂಗದಲಿ ಪುರು
ಹೂತಸುತ ಮೈದೋಜಿದನು ಜನ
ವಿತನನು ಕೋಂಡಾಡುತ್ತಿದುದುನು ನ್ನಪತ್ತಿ ಕೇಳಂದ || ೬೦

ದ್ರೋಣಕ್ಕಪ್ರೋದಲಾದ ಮೂನ್ಯ
ಕ್ರೋಣಿಗಿದನಮರಸಿಕರಕೆ
ಗೋಣನೆತ್ತಿದಸಿಟ್ಟು ಕರಪುಟಪನು ಲಲಾಟದಲಿ |
ಪ್ರಾಣಪಣ १ ವಿದು ನಿಖಿಳವಿದ್ಯೈ
ಜಾಣತನವಿದು ವಿನಯವೆಂದಿದು
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನೆರವಿ ನೆಟಿ ಚೋಗತಿತು ಧನಂಜಯನ || ೬೧

ನಿಲುವಿನಲಿ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲಿ २ ಕ್ಷೇ
ಇಳಕಳದಲಿ ಭಂಗಿಯಲಿ ಭಾರದ
ಲುಳಯಲೋಯಾಗ್ಯರದಲಿ ವೋಡಾವೋಡಿಯಂದದಲಿ |
ಅಳವಿಯಲಿ ಪರಿವಿಡಿಯಲುಪ್ಪರ
ವೆಳಯದವಧಾನದಲಿ ಕಸ್ತೂ
ವೆಳಯ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಕ್ರಮವನು ತೋಣಿದನು ಪಾಂ || ೬೨

ತುರಗಜಯರೇವೆಂತ ಮುದಕುಂ
ಜರಮೆಹಾದೇವೇಂದ್ರ ರಥಸಂ
ಜರಣನವನ್ನೊತ್ತಾಂಡನೆಂದಬಿಸೆ ಜನಸಿಕರ |
ಧುರದ ವಿಜಯಶ್ರೀಯ ३ ಶಿಕ್ಷ್ಯಾ

१ ಪಢ, ಜ, ಪದ, ಇ.

३ ತುರಗಜ ರಥವಿಧ, ಇ.

२ ಸಂಸಾಧನದಲಿ, ಇ.

ಪರಿಣತಿಯ ತೋಷಿದನು ಗುರುಕೃಪ
ಸುರನದಿಇರು ಮುಣಿಗಿದರು ಪ್ರಾಂಭಿಕಾಂಬಿಪೂರದಲ್ಲಿ ॥ ೪೪

ಮತ್ತು ಕೂಂಡನು ಧನುವ ಸೆರವಿಯ
ನತ್ತ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ಹೊಗಹೇಯ್
ವೈತ್ತರೆದೆ ಜಯ್ಯಾರಿತವಾಗಲು ತೋಷಬೇಕೆನುತ ।
ಬತ್ತಳಕೆಯಿಂದಗಿದು ಹೂಡಿ ವಿ
ಯತ್ತಳಕೆ ಹಾಯ್ಯಿದನು ಕಚ್ಚೋಗೆ
ಸುತ್ತ ದಳ್ಳುರಿ ಸುಜಿದುದಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಲಿ ॥ ೪೫

ತೆಗೆಸಿದನು ಶಿಶಿರವ ಧನುಪಿಂ
ದುಗುಟಿಸಿದ ವಾರಣವನಭ್ರವೆ
ಮೋದುದ್ದುತವಾರಿಯುಪಸಂಹರಿಸಿದನು ಮಗುಟೆ ।
ಹಗಲನೊಂದೇ ತುತ್ತಮಾಡುವ
ವಿಗಡತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರಧ ತಿಮಿರನೆನು
ತೆಗೆಸಿದನು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಲಿ ಚೆಱಗಾಗೆ ಸುರನಿಕರ ॥ ೪೬

ಗರಿಸರಳವಜ್ರದಲಿ १ ಮೇಘದ
ಸರಳನಸಿಲದಿಸುರಗಬಾಂವ
ಸಿರುತಗರುಡಾಸ್ತ್ರಧಲಿ ವಹ್ನಿಯ ಜೀವನಾಸ್ತ್ರಧಲಿ ।
ಪರಿವಿಹಿಯ ತೋಷಿದನು ಜನವ
ಬ್ರಿಸಲಡಿಗಿಗೆಂಥಭೂಪನ
ಕೊರಳು ಕಾಸಿದುದು ನುಡಿಯ ನಾಟಕಂರುಪ್ರಭಾರದಲಿ ॥ ೪೭

ಇವರ ಮುಖವರಳದು ಗಂಗಾ
ಭವಕೃಪದ್ದೋಽಣಾದಿಗಳ ಬಳಿ
ಕವರ ತಲೆ ಬಾಗಿದುದು ಧ್ವಿತರಾಮಾಸ್ತ್ರಧಿಕೌರವರ ।
ಇವರ ಜನಸಿಯ ಮುಖದ ಸುಮಾತ್ತು

1 ಗಿರಿಶರ್ದಭಿಗಳ, ಜ.

ನವನೆನು ದುಯೋಽಧನನೆ ಜನ್ಮನಿಯಿ
ಜವಣಿದುಮ್ಮೊನವನು ಬುಣಿ ಸೆಲಜ್ಞಿಯೆ ನಾನೆಂದ ॥

೫೮

ಭಾಯ ಹೊಯ್ಯ ಘಳಗುಣನೆ ಹೊಗಲುವ
ನಾಯಿಗಳೆನಾಯ್ಯು ಕೌತುಕ
ಪಾಯಂಕವೆದಿರ ಪಕ್ಕಪಾತವ ನೋಡು ನೋಡೆಸುತ್ತ |
ಸತಯಕವ ತಿರುಹುತ್ತು¹ ಲಾಕ
ಕಾರ್ಯತಾಂಬಕನೆಡಬಿಲದ ಕುರು
ರಾಯನನೆಜರ ಗಡ್ಲಾಡಲಿ ನಡೆತಂದನಾಕರ್ಣ ॥

೫೯

ಕರ್ಣನ ವಿಧ್ಯಾ ಪ್ರಕಾಶ.

ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೃಮೆಗಿದು ಶಿರದಲಿ
ತರಣಿಮೆಂಡಲಕೆಣಿ ಸೋಡುವ
ನೇರೆವಿಗಿವನಾರೀತನಾರೆಂಬಜ ರಿಯ ವಿಾಜ್ಞಿ² |
ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ವಿವಿಧಕೆಸೂತ್ರೀ
ತ್ವ ರದ ಶ್ರವಣವನು ತೋಜ್ಞಿದನು ಕರಿ
ತುರಗರಥವಾಹನದ ಶಿಕ್ಷಾವಿದ್ಯಾಗಳುಸಹಿತ ॥

೬೦

ಆವಿಧದಲಿ ಪಾಥ್ರ ತೋಜ್ಞಿದ
ನಾವ ದಿವ್ಯಾಸ್ತು ಪ್ರಸಂಜವ
ಪಾವಕಾನಿವಾರುತಾದಿಯನ್ನೆದ ವಿರಚಿಸಿದ |
ಅವಿಧಾನದಲಾವಿಹಾರದ
ಉಪಿಂಧಂಡಲಜ್ಞಾನನ ಭಾ
ಕಾವಳಿಯ ಬಿನಾಂಜಾವನು ತೋಜ್ಞಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥

೬೧

ಸೇಣನುವೋಡಿಬಾ ಯೆನುತ ಪಾಥ್ರನ
ಕೆಣಕಿದನು ಫೆನರೋಧಿಶಿಯಲಿ
ಕುಣಿದವಿಬಿರ ವಿಾಸೆ ಕಂಗಳೊಳೆಗುವಕೆಂಪುಗಳ
ಬು

¹ ತಳಗೆತ್ತ, ಜೆ.

² ದುಖಿತವಬೀರ, ಜೆ.

ಕಣಿಕಣಿಯ ಕೊತಲದ ಕರಿಂ
ಡಣಿಯ ಕೋಲಾಟೆದಲಿ ಖಣಿಬಿಣ
ಖಣಿಲು ಖಣಿಲೇನೆ ಮಸಗಲೆಚೂ ಡಿದರು ಶಾತಿಯಲಿ ೧ || ೨೦

ರಾಯಸಭೆ ಕಳವೆಳನೆ ಹೋ ಹೋ ಹೋ
ಹೋ ಯೆನುತ ಮುಂಕೊಂಡು ಹಿಡಿದರು
ವಾಯುಸುತ್ತಕ್ಕಪಗುರುಸುತ್ತರು ದೋಜನು ಧನಂಜಯನ್ |
ಅಯಿತಲಪ್ರೋ ಕಣ್ಣ ನೀನು ಪ ೨
ಸಾಯಿತನೋ ೩ ನೈಪದಾರದಲಿ ಮೇಣ
ನಾಯಕನೋ ನೀನಾವನೆಂದನು ಕೃಪನು ಶಾತಿಯಲಿ || ೨೧

ಕ್ಷತನಾರ್ಪ್ಯ ಕಣ್ಣನೆಂಬಿವೆ
ನೀತನೀಯಜ್ಞನನೆಂಡನೆ ಮೋ
ರಾತು ಕೈಮಾಡಿದನು ಕೈಕೊಳ್ಳಿನು ಧನಂಜಯನ್ |
ಕ್ಷತ ತಪ್ಪಲ್ಲಿ ನುತ ಮಿಗೆ ವೈ
ಯ್ಯಾತನಾಧ್ಯತರಾಪ್ತಿ ನೀತನೆ
ಮೂತಿ ಕಂಡಳು ಕುಂತಿ ನೆನೆವಳು ಪ್ರಾವಸಂಗತಿಯ || ೨೨

ಎನ್ನ ಮನವೇ ಬಲ್ಲದಲ್ಲಿದು
ತನ್ನ ವಶವೇ ವಿಷ್ಣು ಮಾಯೆಯು
ಬಿನ್ನಾವಲೇ ಮಾತ ಬಿಗಿದುದು ಮನವನೋಳಸಿಕ್ಕು |
ತನ್ನ ತಾನೇ ಮಜೀದು ಮೂರ್ಖಾ
ಬನ್ನೆಯಾದಳು ಕುಂತಿ ಯಿತ್ತಲು
ಬಿನ್ನನಾದನು ಕೃಪನು ಸುಡಿಯಲಿ ಮನದೇಳಗೆ ಕಣ್ಣ || ೨೩

ಕ್ಷತನರಸಲ್ಲಿ ಂದು ಕೃಪ ಚಟೆ
ವಾತನೇ ತಪ್ಪೇನು ರಾಜ್ಯದೋ
ಳಿತನರಸನೆನಿಸುವನೆನು ನಮ್ಮೆಯ ಪುರೋಹಿತರ |

೧ ಜ್ಯೇಷ್ಠದಲಿ, ಜ.

೨ ನಿನ್ನ ಯ, ಜ.

೩ ಪಾಯಕದ, ಜ.

ಕರ್ಣನನ್ನು ಅಂಗೀಕೇಶದ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಿಕೆ
ಕಾತಕುಂಭಾಸನವ ಮಂಗಳ
ಜಾತವೆಸ್ತುವ ತರಿಸು ತರಿಸೆಂ
ಧಾತತುಷ್ಟುಂದಲಿ ಸುಯೋಧನನೆದ್ದ ರಭಸದಲಿ ॥ ೨೬

ಇರಿಸಿ ! ಭದ್ರಾಸನದೊಳ್ಳಿತಂ
ಗರಸುಪದವಿಯನಂಗದೇಶದ
ಸಿರಿಯನಿತ್ತನು ರಚಿಸಿದನು ಮೂರಾಭಿಪೀಜನವೆ ।
ದರುಶನವೆನಿತ್ತಿತ್ತು ಧರಣೀ
ಶ್ವರರು ಕಂಡರು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆಲದ
ತರಣಿಯಂತಿರೆ ಕರ್ಣನೆಸೆದನು ರಾಜತೇಜದಲಿ ॥ ೨೭

ಕೂತನುತ್ತವ ತನ್ನ ದಂದೇ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಸೂತನೈತರ
ತೀತನಿಷದೇಶಿದನು ಪದದಲಿ ಒತ್ತಿಕ ಜನಜನಿತ ।
ಸೂತಸುತನಿವನೆಂದು ಭುವನ
ಖಾತವಾದು ಒತ್ತಿಕ ನಸುನಗು
ತೀತನನು ಕುಲವೆತ್ತಿ ಭಂಗಿಸಿ ನುಡಿದನಾಭೀಮು ॥ ೨೮

ಇವನ ತಂದೆಯದಾರು ಪೂಂಡುಪೂ
ಯವನಿಷತ್ತಿ ಧೃತಿರಾಷ್ಟ್ರಸೋ ಕೌ
ರವನ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾವಕುಲದವನು ।
ಅವೆಗದಯತನಕಂಜುವೆನು ಸೀ
ವಿವನ ಪತ್ತಿಕರಿಸುವ್ಯಾದೆ ನಿವಿಾ
ಯವನಿಪತ್ತಿಗಳೊಳಾರು ಹೇಳನ ಭೀಮ ಕುರುಪತಿಗೆ ॥ ೨೯

ಇವನ ತಂದೆಯದಾರು ಪೂಂಡುಪೂ
ಪವನನೋ ಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜನನವೆ
ನೆವೆಗೆ ಹೇಣಿರಿ ಹಿರಿಯ ಗುರುಗಳ ತಾಯದಾವವೆಳ್ಳೂ ।

ಅವಗಡಿಸುಸ್ತೋದೆ ಹಿರಿಯಃತನಕಂ
ಜಾವೇನು ನಿಮುಗೀನುತಡಿಗಡಿಗೇ ಕೈ
ರವಮಹಿಂತತಿ ತಾನು ಜಜ್ಬಿದನು ಭೀಮೆಗುರುಕ್ಕುಪರ ॥ ೮೦

ಒಳಗೇ ಗೆಜಬಿಜವಾಯ್ಯು ಕೈದುವ
ಸೇಳದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಕ್ಕುಪ
ರುಲುಹ ಕೇಳುವೆರಿಲ್ಲ ಕೈದೊಳಸೊಯ್ಯು ಕಳಸೊಳಗೇ ।
ಇಟಿದು ಭೀಮಾತ್ಯಾದಿಗಳು ತಮ್ಮೆಯ
ನಿಳಯಕ್ಕೆದರೆರಡು ಬಳ ತ
ವೈಳಾಗೇ ತಾವೇ ಹಣಿದು ಹರಿನುದು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥ ೮೧

ಕೇಲರು ಭೀಮನನಜ್ಞನನ ಕೇಲರು
ಕೇಲರು ಕ್ಷಣಿನ ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಕೇಲರು ಹೊಗಣಿತ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕುರು ಹಣ್ಣುನಾಪುರವೆ ।
ಎಲೆ ಮಹಿಂಸುರ ಭೀಮಪಾಥರ
ಬಲುಹ ಹೊಗಣಿದರಾರು १ ಕೌರವ
ತಿಳಕನನು ತಾವಾರು ಹೊಗಣಿದರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂದ ॥ ೮೨

ಎಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿತತನಯ ಕೇಳಂ
ದೊಲಿದು ಭೀಮಾಜ್ಞನರ ಹೊಗಣಿವ
ಬಳಗವದು ತಾ ಸಾಧ್ಯಶಾಂತರು ಕ್ಷಣಿ ಕುರಪತಿಯ ।
ಗೇಳಿಯರಾದವರವರ ಜೀವರು
ಬಣಿಕ ಹೊಗಣಿತ ಹೊಳಿಲ ಹೊಕ್ಕುರು
ತಿಳದುಕೇಳಿ ನೀನಿದಬ ಪರಿಯನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥ ೮೩

ಹೊಟಲ ಹೊಕ್ಕುರು ಹಣ್ಣುನಾಪುರ
ದೊಳಗೇ ಕೌರವಪಾಂಡುಪ್ರತಿರು
ಬಲಿಯಿತ್ಯೇ ಮನವೈರವಾದಿನದಳ್ಳಿ ಯುಭಯರಲಿ ।

१ ಹೊಗಣಿದರಂದು, ಕ. ಖ.

ಬ್ರಹ್ಮಕಲಾಮೆಟುದೀವೆಸದಲಿ ಮು
ಕ್ಕು ಇಗಳ್ಲಿರ ಕರೆಸಿ ಗರುಡಿಯ
ನಿಷಯದಲಿ ಕುಳಿ ದುರ್ಗ ಗುರು ಸುಧಿದನು ಕುಮಾರರಿಗೆ ॥ ೮೪

ದೋರ್ಮಾರು ಶಿಶ್ಯರನ್ನು ಗುರುದಾಷ್ಟೈಯನ್ನು ಬೇಡುವಿಕೆ.
ಏನಿರ್ಪ್ರಯ ಕುರುವಂಶನಳನೀ
ಭಾನುಗಳಿರ ವಿದಗ ಜನಸುರ
ಧೇನುಗಳಿರಾ ನಾವ್ಯಿ¹ ನಿಮ್ಮಲಿ ದಷ್ಟಿಣಾಧಿರಾಗಳು |
ಇನನೀವಿರಿ ನಮಗೆ ನೀವೆತ್ತ
ದಾನಿಗಳು ಕೂಡಲಾವ ಸತ್ಯನಿ
ಧಾನಪುಂಬೋ ಹೇಳಿ ಯೆಂದನು ದೋರ್ಮಾನನಿಬರಿಗೆ ॥ ೮೫

ಆಪ್ಯವನು ಬಂಧಸಿದಿರಿ ನಿಮ್ಮದ್ದಿ
ನೀವು ಬೇಡಿದ ತಂದು ಕೂಡುವೆವು
ನಾವಿದಕೆ ಸಂದೇಹ ಬೇಡೆಂದರು ಕುಮಾರಕರು |
ತೀವಿದಗ ದ ಹಡುಪದಲಿ ಸಂ
ಭಾವನೆಯಲೂ ಮುನಿವರನು ಹಿ
ಘ್ರಾವಣಗೆ ಸುಧಿದನು ಸಿಜಾಭಿಪೂರ್ಯಸಂಗತಿಯ ॥ ೮೬

ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲಿರೆ ಗಂಗೆಯುತ್ತರ
ಕೂಲದಲಿ ಪಾಂಚಾಲದೇಶನ್ನ
ಪಾಲನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ದ್ರುಪದನೆಂಬವನೆತುಳಭುಜಬಲನು |
ಆಳುತನದಂಗದಲಿ ಪರರಿಗೆ
ಸೋಲದವನೊಟ್ಟೆಪ್ಪಿಸೆ ದ್ರುಪದನ್ನ
ಪಾಲಕನೆ ಹಿಡಿದೊಪ್ಪಿಸಿದರೆಮೆಗಹುದು ಪರಿತೋಷ ॥ ೮೭

ಇಸಲೇ ಗುರುದಷ್ಟಿಣಾಧ್ವರಿ
ದೀನು ಫ್ರಣ ತಂದಿವೆವೆಂದುಪ

ಹಾಸದಲಿ ಕೈಹೊಯ್ದು ತಮ್ಮೊಳ್ಳು ನಗುತ ಕೌರವರು |
 ಆಸುಯೋಧನ ಕರ್ಣಸಹಿತ ಮು
 ಹೀಕತನೆಜರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು
 ಪಾಸಿಬಿದ್ದ ದು ಪಾಂಡುಸುತ್ತಕೌರವಕುಮಾರರಿಗೆ ||

೮೮

ಧಾತ್ತ ಯಿಟ್ಟಿದು ರಾಯದಇ ಪಾಂ
 ಜಾಲನಗರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹೊಕ್ಕುದು
 ಜೂಳಕ್ಕೆಯಲಿ ಸುಯೋಧನಾದಿಗಳೂರನುರವಣಿಸೆ |

ಕೌರವರ ಪರಾಜಯ.

ಧೂಳಿಗೋಂಟಪಿಯ ಕೊಂಡಟಿದು ರಾ
 ಜಾಲಯಕ್ಕಿ ಬರೆ ದು ಪದನನುಜರು
 ಸೋಲಿಸಿದರ್ದೈ ಕುರುರಾಯನನುಜರ ದಱವ ಬಜ್ಞಾಕೈದು ¹ || ೮೯
 ಹಿಡಿದು ಕೌರವತವ ರವಿಜನ
 ನೊಡೆಬಿಗಿದು ಸೌಳಿಲನ ಸಹಿತವೇ
 ಬಿಡದೆ ಬೀರಿಯೋಳೂರಸ್ತೋಡಿತು ಭಾತುರಂಗಬಲ |
 ಬಿಡಮನದ ಮನ್ನೆ ಯರ ಗಡಣದ್ದೊ
 ಅದನೆ ಬಂದ್ರೈ ಕೌರವೇಶ್ವರ
 ಬಿಡಯ ದುಪದನು ನಿನ್ನ ಕಂಡೆ ಬಿಡನದೆನುತಾಗ ||

೮೯

ಕೃತನೇ ಕೌರವನದೆಂಬವ
 ನೀತನೇ ರಾಧೇಯ ಸೌಳಿಲ
 ನೀತನೇ ದುಶ್ಶಾಸ ದುಜರ್ಯಸೀತನೇ ಯೆನುತ |
 ಕೃತಗಳು ನವ್ಯುರಸ ದುಪದನು
 ಮಾತನಣಿಯರು ನೀತಿಭಾಷಿರ
 ರೇತಕಿವದಿರರೆಂದು ಜನವೆಬಿರಿಸಿ ನುಡಿಯಲಿಕೆ ||

೯೦

¹ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸ್ವಾನ್ಯಸಾಗರವ, ಬ.

ಪೂರುಷರು ಸ್ವಾದಧರಿಗಳಿನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಿಕೆ.

ಪುರದ ಹೊಣಬಾಹೆಯಲಿ ತಾನೈ
 ವರು ಮೆಹಾಸನ್ನಾ ಹಳೂವ
 ಸ್ವಾರಿತಚೂಣೀಬುದ್ದಿ ಕಂಪಿತಬಿಡ್ ಪಾಣಿಗಳು |
 ಗುರುಸಹಿತಲಿವರಿದ್ದಿ ರಿತ್ತಲು
 ಪುರಜನದ ಮುಸಲಾಹದತಿಯಲಿ
 ಮುಖಿದು ಬಂದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ದಱ ವಿಷಣುತ್ತಿಯಲಿ || ೨೩

ಆತ್ಮಕೋಂಡರು ಪಾಂಡುಸುತರಭಿ
 ಜಾತಸಮುರವನಿವರ ಶೈಯ್ಯಲಿ
 ಮಾತು ಹಳವರಲೇನು ಹೊಕ್ಕುರು ಮುಖಿದು ^१ ಪರಬಲವೆ |
 ಫಾತಿಗಾನುವರಿಲ್ಲ ಧೂರದೊಳ
 ಗಾತನನು ಮುತ್ತಿದರು ^२ ದಷ್ಟಿಣೆ
 ಯಾತ ಗುರುಗಳಿನುತ ಹೊಕ್ಕುರು ದುಪದನರಮೆಯೆ || ೨೪

ಪಾಥ್ರ ಭೀಮನ ಬೇಡಿಕೋಂಡನು
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ನಾನೋಬ್ಬ ದುಪದನ
 ನರ್ಥಿಯಲಿ ಹಿಡಿತದನು ತನಗಿದ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆನುತ |
 ಪಾಥ್ರನೋಬ್ಬನೆ ಸಕಲಸ್ವೀನ್ಯ
 ವ್ಯೇಧವೊಡಿ ದುಪದರಾಯನ
 ಸಾವಾಥ್ರಗ್ಲ ಹದೊಳಗೊಬ್ಬ ಹೊಕ್ಕನು ನ್ನ ಪತಿ ಕೇಳಂದ || ೨೫

ಬಣಿಕ ಧರ್ಮಜಭೀಮಯಮಳರು
 ಹೊಣಿ ಬೀದಿಯಲಿರಲು ಫಲಾಗುಣ
 ನುಲಿದು ಹೊಕ್ಕನು ದುಪದನಂತಿಸುರದ ಮೆಘದಲಿ |

^१ ಕುರುಳಿನುತ ಹೊಕ್ಕರು ಕೋಂಡು, ಇ.

^२ ಗುರುಗಳಿಗೆತನೇ ದಷ್ಟಿಣೆಯನುತ ಹಿಡಿದರು ಪುಕ್ಕಿಪತ್ತಿಯು, ಇ.

ಲಲನೆಯರು ಕಂಡಂಜೀ ಪಾಠ್ಯನು
ನಿಶಿಸಿದನು ನೀವಂಜದಿರಿ ಗುರು
ಲಲನೆಯರು ನೀವು ನಮಗೇನುತ್ತಲಿ ನೃಪನನೆಬಿಸಿದ ॥

೮೫

ಎಬಿ ಸರಿಕಾದ್ರಪದ ಫಲ್ಲು ನ
ನಿಬ್ಬಿರವ ತಾ ಕಂಡು ಬೆದಜಿಯೆ
ಸೈಬ ನಿವನಾರೆನಲು ಫಲ್ಲಾಗುಣನೆಂದನೊಂದುವನು ।
ಒಬ್ಬನೇ ನೀನೆನ್ನ ಸಮರದ
ಹಬ್ಬಿವನು ನೋಡೆನಲು ನುಡಿಗೆಳ
ನಿಬ್ಬಿರವ ತಾ ಕಂಡು ದ್ರಪದನು ಪಾಠ್ಯಗಿಂತಿಂದ ॥

೮೬

ನೀನೆದಾರ್ಯೆ ಯೆನ್ನ ಸಮರಕೆ
ಮಾನಿಸನು ತಾನಿಲ್ಲವೊಬ್ಬನ
ಲೇನು ಫಲವೆಂದೆನಲು ಫಲ್ಲಾಗುಣನೆಂದ ನಸುನಗುತ ।
ನಾನು ಕುಂತಿಷ್ಟತ್ತ ಮಧ್ಯಮು
ನೀನು ನಡೆ ಸಂಗ್ರಾಮ ಮಾಡುವ
ವೇನೆನಲು ಪಾಂಚಾಲ ಕೊಣಿಸಿ ಬಂದ ಕಾಳಗಕೆ ॥

೮೭

ಸರ್ವಸ್ಯೈಸಿಕವೆಂಬಿಸಿ ನಿಂದಿರ
ಲೊವ್ರನೇ ದಳಪುಟಿಸಿ ದ್ರಪದನ
ಸಿರ್ವಹಿಸಿ ತಾ ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದ ನಿಮಿಷವೂತ್ತದಲಿ ।

ದ್ರಪದನನ್ನ ಹಿಡಿದು ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ತರುವಿಕ.

ಸರ್ವಕೌರವಸೇನೆ ಸೋಽತ್ತುದ
ದೊವ್ರನೇ ಜಯಿಸಿದನು ಕೌರವ
ನುರ್ವಿಪತಿ ನೋಡಲಿಕೆ ಹಿಡಿದನು ದ್ರಪದಭಾಷಣತಿಯ ॥

೮೮

ಕೊಂಡು ಬಂದನು ದೂರ್ಜಾನಿದ್ದೆಡೆ
ಗಂಡಲೆಡು ಬರೆ ಕುಂಭಸಂಭವ

ಕಂಡು ತನ್ನ ಲಯದ ಮಂಜಕೆಳಂದು ಪವಿತ್ರಿಸಿದ |
 ಗಂಡುಗಲಿ ನರಗುರುವನೆಬೀಸಿ
 ದಿಂಡ್ರಾದೇ ಪಾಂಚಾಲಭೂಪನೆ
 ತುಂಡಿಸಿದನಾದೋಽಣಮಂಜದ ಕಾಲೋಳೊಡನೆಟ್ವಿ || ೮೮

ಇದು ಮಹಾಪೌರುಷವೇ ಗುರುಗಳ
 ನಿದಕ್ಷೇ ನಿದ್ರೀಯ ಕಡಿಸಲೇತಕೆ
 ಹದನ ತಾವೇ ಯೆದು ಕಾಂಬರೆನುತ್ತ ಮರಳದನು |
 ಒದೆಯುತಲಿ ದೃಪದಾಶ್ವನಾ¹ ಗುರು
 ಮುದದಿ ವಾಮೆಪದಾಬ ದಿಂದವೇ
 ಕದಹ ತೆಗೆದನು ಮುಖದ ನಿದ್ರೀಯ ದೃಪದಭಾಪತಿಯ || ೧೦೦

ಕಂಡು ನೋಡಿ ದೋಽಣ ಮುಪದಗೇ
 ಭಂಡನೆಲಪ್ರೋ ನೀನು ಬಲ್ಲೇ
 ಕಂಡು ನಮ್ಮೆಯ ಪುರ್ವದಪರವನೆಂದನಾದೋಽಣ |
 ಕೊಂಡು ಬಂದನು ಪಾಫ್ರದೇವನು
 ಗಂಡುಗಲಿ ಹಡೆಗಯ್ಯಕಟ್ಟಿಯ
 ಗಂಡನವನಹನವನ ಕರೆಯಿಂದಿವನ ಬಿಡಲೆಂದ || ೧೦೧

ಎಂದೊಡಗಲೆ ಪಾಫ್ರದೇವನ
 ಬಂದು ಕಂಡರು ದೋಽಣದೂತರು
 ನಿಂದಿರದೆ ಸರ ಬಂದನಾಷ್ಟಣ ಗುರುವಿನರಮನೆಗೆ |
 ಬಂದು ಜರಣಾದ್ವಾಂದ್ವಾ ನಿರುತಕೆ
 ವಂದಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲಿತ್ತ ಪಾಫ್ರನ
 ತಂದೆಲ್ಲೈ ಪಾಂಚಾಲಭೂಪನನೆನುತ ಬಿಗಿದಟ್ಟಿ || ೧೦೨

ಬಂಡಕ ಪಾಫ್ರನ ಕ್ಯಾಯ್ಯ ದೃಪದನ
 ಗಳಿಂದ ಪಾಶವ ಬಿಡಿಸಿ ಪಾಫ್ರಂ

¹. ದೃಪದಾಂಕನಾ, ಕ. ೩.

ಗೋಲಿದು ದೊರ್ಕಾಳಾಯ್ತ ರೆಂದರು ಭೂಪ ಕೇಳಂಡ |
 ತಿಳುಹಿ ಬಾರ್ಮೈ ದುಪೆದಸೀತನ
 ಲಳನೆಯಾರ ಕೈಲೊಪ್ಪಿಸೆಂದರೆ
 ಬ್ರಹ್ಮಕ ಘಟಾಗಣ ದುಪದರಾಜನ ಬಿಟ್ಟು ಹರುಷಾದಲಿ || ೧೦೫
 ಮರಪದಸೀ ದೊರ್ಕಾಳ ಭಾವನೆ.

ಕೊಂಡು ಬಂದರು ದೊರ್ಕಾಳಸಿದಿರಲಿ
 ದಿಂಡುಗೆಡಿದರೀತನನು ಕೈ
 ಕೊಂಡನೇಶಸ್ವೇ ದೊರ್ಕಾಳಸಂಶ್ಲಷ್ಣವಾಂತರವನೇನುತ್ತ ೧ |
 ಭಂಡನಿವನನು * ಕಳುಹಿ ಕಳುಯಿವ
 ಜಂಡಿತನದಲ್ಲಿ ಸುದಿನ ಕ
 ದ್ವಾಂಡಮೂಳನೇನೆನ * ಮಾಡುವ ವೆಂದನಾದೊರ್ಕಾಳ || ೧೦೬
 ಎಲವ್ರೋ ಕೊಟ್ಟೆನು ಪ್ರಾಣಾದಾನವ
 ನಳ್ವು ನಿನಗೆಂತಹುದು ಸಾಧಸ
 ದಳವಿಯನು ನೀನೆರಹು ಹಗೆಯಲಿ ಭಂಡ ಹೊಳೆನುತ್ತ |
 ಕಳುಚಿ ಕಟ್ಟಿದೆ * ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದ
 ನೇಲದೊಳಧ್ವನ ಕೊಟ್ಟು ನೀ ನಡೆ
 ಬ್ರಹ್ಮಕಲೆಂದೊಡಬಡಿ ದುಪದನ ಬಿಟ್ಟನಾದೊರ್ಕಾಳ || ೧೦೭
 ಬ್ರಹ್ಮಕ ಪೊಥ್ರನು ದುಪದರಾಜನ
 ಲಳನೆಯನು ಕರೆತರಿಸಿ ನಿಮಿತ್ತ
 ಯಿಳಿಯೋಳಧ್ವನ ಕೊಂಡು ಗುರುಗಳು ಪ್ರಾಣಾನವನು |
 ಉತ್ತಾಹಿ ಬಿಟ್ಟರು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ತಿಯನು
 ತಿಳುಹಿಕೊಳೆ ನೀನೆಂದು ಪೊಥ್ರನು
 ಬ್ರಹ್ಮಕ ದುಯೋಳಧನನ ಕೇಳಣ ಶಕ್ತಿಸಿಯನು ಕಂಡ || ೧೦೮

* ದುಪದಸಂಶ್ಲಷ್ಣವನು ನೆನೆಯನುತ್ತ, ಜ.

* ಸಾಕುಬಿಡಿಸಲೆಂದಿಯಾದನುದರ್ವಾವಿಷಯುಂ ಕೊಂಡ ಪೂರ್ವಾತ್ಮೀನ *

* ಕಳುದುಕೊಟ್ಟೆನು, ಜ.

ದುಪದನ ಪ್ರತಿಕಾರೋಷ್ಯಾ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ದುಪದನೀವರಿ
ಪರಿಭವಕೆ ಗುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಯ
ಘೃರವ ಹೊಗದ್ದೆತಂದು ಗಂಗಾತೀರದೇಶದಲಿ ।

ಘರಣಿಸುರರಲಿ ಪ್ರತಿಕಾರೋ
ಧ್ವರವ ವಿರಚಿಸಲಾಗ ಸತ್ಯೋ
ತ್ಯಾರಸಮಗ್ರರ¹ ನರಸಿದನು ನಾನಾಗ್ರಹಾರದಲಿ ॥

೧೦೨

ದೊರ್ಜಾಭಯದಲಿ ಸಕಲವಿಪ್ರ
ಶ್ರೇಣಿಯಿರೆ ಯಾಜೋಪಯಾಜರು
ಪ್ರಾಣಿಸ್ವಾಪ್ಯಹರಣಾಗಿ ವಾಡಿಸಿದರು ಮಂಜಾಕೃತುವ ।

ಕೇಣಿವಿಷಿದಾಹುತಿಯನಮರರ
ಬಾಣಸಿಗನೆಂಣಾಬಡಿಸೆ ದೇವ
ಶ್ರೇಣಿ ದಣಿದುದು ಸಲಿಸಿದುದು ಪೊಂಚಾಲನಭೀಮುತವ ॥

೧೦೩

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಕೊಂಡಮಂಧ್ಯದೊ
ಉರಿಯ ಕಟ್ಟಿವಿಟ್ಟಿಬೆದರೋ ಭೂ
ಸುರಮಹಾಸಂಪರರಾಪ್ರೋ ತಾನಿದೇನೆನಲು ।

ತರನ್ನ ಖಡ್ಡ ಪ್ರ ಭಾವಚವೋರ್ನೇ
ತ್ಯಾರ ಸಹಿತರೋದಾರಂಗನಾಗವ
ತರಿಸಿದನು ಪೊಂಚಾಲಭೂಪತಿ ಭುಜವ ಸೂಜ್ಯಸೆ ॥

೧೦೪

ವೇದಿಮಂಧ್ಯದೊಳ್ಳಿದೆದು ಮೂಡಿದ
ಉದರಿಸೆ ಜನವಮೆ ಕಾಮನ
ಕ್ಯಾದನೋ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮೋಽನಮೆಂತ್ರದೇವತೀಯೋ ।
ಅದಿಯಲಿ ತಾ ಪಂಚದೇವರು

1 ಲಾಗಿಸತ್ಯಿತ್ತ ಪ್ರಪಂತರ,

ಮೇದಿನಿಯೋಳೊಂದಂಗವಾಗಿಯೇ
ಯಾದವೇಂದ್ರನ ವೈರವಗೆ ಕೆ ಮೂಲಭೇದನವೇ ||

೧೧೦

ಕಾದುಪ್ರೋಡೆ ಕರೆ ಜರಿಹರಬ್ರ,
ಹ್ಯಾ ದಿಗ್ಳಗೊರೆ ಯೆಂಬಹಂಕ್ತೆ
ಯಾದುದಾರಾಯಂಗೆ ದ್ರಪದಾತ್ಮೆ ಜೀಯ ಇನ್ನನದಲಿ |
ಮೇದಿನಿಯ ಭೂಪರುಗಳನಿಸುವ
ಸೋದರರು ಶತವೇನಿಪ ಕೌರವ
ಗಾಢ್ಯ ತಾ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಪರಿಯ ಕರುಣಾದಲಿ ||

೧೧೧

ದ್ರಪದ ರಂಜಿಸಿದ ಮುಖವ ದೋಷಾಣನ
ನಪಡರಿಸೆ ಬೇಕೊಂದು ಪ್ರತ್ಯನು
ವಿಷ್ಣಾಭುಜಬಲಪಾಥ್ರನರಸಿಯುವೂಗಬೇಕೊಂದು |
ಜಾಸುಸರಿಕೆ ಮನದಂತಭೀಮಷ್ಟಿಪ್ರ
ಸಫಲವಾಯಿತು ಪ್ರತಿಪ್ರತಿರು
ವಿಷ್ಣಾದೌರಧಿವಿಧಿತದ್ವಾಪ್ಯದ್ವಾಮ್ಯಾರಾಗಲಿಕೆ ||

೧೧೨

ದೋಷಾಂವಧೀಗೇಮನು ಪಾಥ್ರಗೆ
ರಾಣಿಯಾವೆಗಳೊಂದು ದ್ರಪದ
ಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿಪತ್ತಿ ಸಲಹಿದನು ಸುತನನು ಸುತಯನೋಲವಿನಲಿ |
ದೋಷಾಣನಾಜೆ ಗೆ ಪಾಥ್ರ ಕುರುಕುಲ
ಶ್ರೀಣಿಪತ್ತಿವೋದಲಾದ ವೀರರ
ಗೋಣಾಗಳ ಬಗೆವಡೆದನೇಣನು ಕೊಯ್ದ ಬಿಡಿಸಿದನು || ೧೧೩

ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಕುರುಕುಲೇಂದ್ರ
ಶ್ರೀಣಿ ಸರಿದುದು ಮರಳ ಪಾಂಡವ
ದೋಷಾರೇಲ್ಲರು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕುರು ಹಸ್ತನಾಪುರವ |

1 ಸುತರನಸಾನುರಾಗದಲಿ, ಜ.

ದೊೇೇ ಕಲಿಸಿದ ಸಕ್ಕಲವಿದ್ದೀಯ
ಜಾಣಿಕೆಯನೀಳವನು ಕುವರಗೆ
ಕಾಣಿನಾವಿಗಡಂಗೆ ಸರಿಯನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥ ೧೧೪

ಮುಗನು ದೃಷ್ಟಿದ್ವಯ್ಯಮ್ಮು ದೌಪದಿ
ಮುಗಳು ಭಾರವಾಜಗೆತ್ತಿದ
ಹಗೆಗೆ ಹರಿವಹೆಯದಿಂದು ಹಿಗ್ಗಿದ ದುಪದಭೂಪಾಲ ।
ದುಗುಕಡಲಿ ಕುರುರಾಯ ದಾಯಾ
ದಿಗಳ ಬಿರುದಿನ ಬಿಂಕಾದಂಕೆಯ
ಬಿಗಿನಪರಿಯನು ನೇನೆದು ಮುಱಗಿದನರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೧೧೫

ಖನು ಮೆಟುಗಿದೊಡೇನು ಪೊಂಡವ
ಮೂನಸಿಧಿಗಳ ಪ್ರಯೋದನುಸಂ
ಧಾನ ಬೇದುರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಜಿಕು ದೇವರೋಕಡಲಿ ।
ಮೂನವರು ಮುನಿದೇಗುವರು ಪ್ರ
ಣಾಯನರಾಗದೊಳ್ಳಾಬ ರೊಬ ರ
ತಾನು ರಷ್ಣಿಪ ಪೊಂಡಪ್ರತ್ಯರ್ ವಿರನಾರಯಣ ॥ ೧೧೬

—•••♦••—

ಹ ತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸುಖನೆ.

ಜಂಡಭುಜಾಬಲ ರವಿತನಯ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲನು ವರಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೀ
ನುಂಡಲವ ಗೆಲಿದ್ದೆದಿ ಕೊರವೆಸಹಿತ ನಡೆತಂದ ॥

ವೈಕಂಪಾಯನರ ಭಾಧಣ.

ನಿಯತಮೆತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಜನಮೇ
ಜಯ ಮಹಿಂಪತಿ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವ
ಸ್ವಯಂದ ಪಾರ್ಥಿವರಳಿದರುನ್ನ ತಕ್ಷಸ್ತರಿದ್ವೀಗಳ |
ಭಯವಿಹಿನರು ಕಣಾಪಾರ್ಥಿರು
ಪಯಗತಿಗೆ ಸಮನಿಸುತ್ತಿರಲನು
ನಷ್ಟಾದಿ ಕರುಪತಿಯೋಡನೆ ಸಖ್ಯಾದಿ ದಿನಪಸುತನೆಸೆದ |

ಅನಿತರೋಳಾ ಕೇಳಿದನು ಭೂಪಾ
ಲನು ಮುನಿಪತಿಯ ಜೀಯ ಕರುಣೀಸು
ದಿನಪಜನು ತಾಸೆಂತು ಬೆರಸಿದ ಕೌರವೇಂದ್ರನಲಿ |
ಜನಪತಿಗೆ ರವಿಸೂನು ಮಾಡಿದ
ನೇನಹಿನಭಿಮತಕಾರ್ಯವೇನದ
ನೇನಗೆ ವಿಸ್ತು ರವಾಗಿ ಕರುಣಿಪ್ರದೇಂದು ಕೈಮುಗಿದ |

ಕಣಾನ ಆಶವಾಕ್ತ ವಿಭಾಂಡಕತನುಜರ ಅಗಮನ.
ಅರಸ ಕೇಳಾದೊಡೆ ದಿವಾಕರ
ವರಸುತನು ಜಮಾಗ್ನಿ ಸುತನೇಳಿ
ಗಜೀಯ ವಿದ್ವಯಸಿಷ್ಟ ಲತ್ತುವನ್ನೇದಂತ್ತಿಂದ |
ಮಣಿಕ ಹಿಗಲ್ಯೆತಂದು ಗಂಗಾ
ವರನದಿತೀರದಲಿ ತಪಬಿರೆ
ವರವಿಭಾಂಡಕತನುಜನ್ಮೆತಂದನು ತಡಾರ್ಮಕೆ |
ವಿನಯದಿಂದಿರೆದ್ದು ಮುನಿಪನ
ದಿನಪಸುತ ಸತ್ಯರಿಸಿ ಬಿಟಕಾ
ವಿನುತಮೆಧುರಫಲಾದಿಗಳನಿತ್ತ ಪಚರಿಸಲಂದು |
ಮನದೋಳತಿಹರುಪದಲಿ ಹಾಸಿದ
ವನಜಸಳಿನಂದನನಂದಾ
ತನಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ತನಾಣಿದನೀಂಪಣವುನಿಷ |

ರಾಯ ಕೇಳಬವುನಿವನಾಶವೇ
 ದಾಯತದ ಮೆಂದಿರಕೆ ದೈತ್ಯನಿ
 ಕಾಯಸಹಿತಾಗೋಬಿನು ಜರಾಮನ್ಯವೆಂಬವನು |
 ಮಾಯೆಯಲಿ ಮುನಿ ಮಾಣ್ಯ ಯಜನಿ
 ಕಾಯಸತ್ತಿ^ಫಯೆಗಳನು ಕೆಡಿಸುವ
 ನೀಯವಸ್ಥಯ ಹೇಳಿದನು ರಾಧೇಯಗಾಮುನಿವ ||

೫

ಕೇಳಿ ದೈತ್ಯರ ಯಾದ್ವ.

ಕೇಳಿತಾಗಳ ರವಿಜನಾಮುನಿ
 ಪಾಲಕನ ಸಂತ್ಯನಿ ನಾ ಒಂದೆ
 ನೇತಿ ವಿಗೌ ಏರಿಯಿರಿ ದೈತ್ಯನನೆನುತ ಸಜೆತಂದು |
 ಧಾತ್ಯಯಿತ್ಯನು ವರಜರಾಮ
 ನಾಣ್ಯಲಯವ ಪಟ್ಟಿಂಕೆ ಶಳಿನನ
 ಕೇಳಿ ಕಾಳನ ಪೂರ್ಲು ಖತ್ಯಿಂದಾಗಲ್ಯತಂದ ||

೬

ಎಲವೆಲವೊ ಕವಿ ಕೊಲ್ಲೆನುತ್ತ
 ಖಳಿನು ಮಾಯಾಚಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಷ್ಯ
 ಜಲಧಿಭಡಬನೋಳಾಂತು ನಿಂದನು ದೈತ್ಯಭಿಲಸಹಿತ |
 ಕಲಕಿದನು ಬಳಜಲಧಿಯನು ಬಿಳು
 ಇಳಿಕಿದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿಸುತ ಸಲೆ ಮು
 ಕು ಖಿನಿನು ವಿಜ್ಞಾನಸಂಜಾನಾಸ್ತು^ಫದಲಿ ಬಲವ ||

೭

ಹೊಕ್ಕಿನಾಬಳಜಲಧಿಯನು ಸದೆ
 ದಿಕ್ಕಿ ದೈತ್ಯನ ಮಾಯೆಯೆಲ್ಲವೆ
 ಸುಕ್ಕಿನಿದನದಟ್ಟಿಂದ ಮಾಯಾಸಂಜೆ ಕಾಸ್ತು^ಫದಲಿ |
 ವಿಕ್ಕಿ ಖಳಿನೈತಂದ ಗದೆಗೊಂ
 ದೆಕ್ಕಿತುಳಿದಲಿ ಕೊಂಪದಲಿ ಕೆಡಿ
 ಯುಕ್ಕಿಲೆಣಗಿದನಿವನನೈದಿ ನಭೋಂಗಣದೊಳಿಸುರ ||

೮

ಎಂಗಿದಸುರನ ಗದೆಯ ಫಾಯಕೆ
ತರಹರಿಸಿ ಕಕ್ಷೀಯನು ತೇದಾ
ಗರಿಭಟನಿಡಲೆದೆಯನೊಳಕ್ಕೊಂಡೆದೆ ಧರಣಿಯಲಿ ।
ಎಂಗಿತವನಸುವೋಗುರ್ದಿಸಲಂ
ದಿರದೆ ಹಾಯು ದು ದೈತ್ಯಜನವಾ
ಗುಣವಶೋಽಣಿತಪುರಕೆ ಬಿಟಕಾಪುರದ ಜನನಿಕಾರ ॥

ಕಂಡಕಡೆಗೋಽದಿತ್ತು ದೈತ್ಯರ
ತಂಡವವರಿಂಗಭಯವನು ಮೂ
ತ್ತಂಡಸುತ ಕರುಣಿಸುತ ಕರದನು ನಾಡುಬೀಧಗಳ ।
ಹೆಂಡಿರನು ಬಟಿಕವನ ಮಾಗನನು
ಕಂಡು ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ ಧರಣೀ
ಮಂಡಲಕ್ಕರಸನಿಸಲಾಗ ಪ್ರಲಂಬರಾಙ್ಕಸನೆ ॥

ಮುನಿಯು ತಾಪ್ಯನಾಗಿ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಇತ್ತ ಮಿಕ್ಕದ ಶಂಗಮುನಿಪತಿ
ಯತ್ಯಾಧಿಕಾರಪ್ರದಲಿ ಮುನಿಜನ
ಮೂತ ಸಮಿತಿದಿವೆಂದು ಮತ್ತಾರವಿಯ ನಂದನನೆ ।
ಉತ್ತಮುದ ಕೌಯಾರನುಗುಣಗಳ
ಗತ್ಯಾಯಿಂದುಜೀ ಮೇಚಿ ಬೇಡುವು
ದತ್ಯಾಧಿಕಮನದಿಜಿಷ್ಟ ಯನ್ನ ಕೇಳಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥

ಬೇಡುವೆನು ದಢತರದ ದೈತ್ಯರವ
ಬೇಡುವೆನು ರಣದೊಳಗೆ ಖಾಡಾ
ಖಾಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಯವ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯನು ।
ಬೇಡುವೆನು ಹರಿದರುಳನವ ಕಡೆ
ವೀಡಿನೊಳಗೆನ್ನುಂತ್ಯಕಾಶಕೆ
ಬೇಡುವೆನು ಪಂಚಾಶತರ ಸುಕುಮಾರಕರನೆಂದ ॥

೮

೧೦

೧೧

೧೨

ಎಂದೋಡದು ಲೇಸೆನುತ್ತ ತರಲ್ಪಿಜ
ಗಂದು ಮಂತ್ರಿನಿ ಕೊಟ್ಟನನುಪಮೆ
ಬಂಧುರದ ಜಂಬೂಫಲವ ನಿನಗಧಿಕಮೆಮೆತೆಯಲಿ ।
ಷಂದಸತ್ತಿಯರಿಗೇಪ್ರದ್ಯೇ ನೀ
ನೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಮುನಿ
ಯಂದು ಬಂದನು ಮಿಗೆ ವಿಷಾರಿಸುತ್ತಿಕೆಜನುಪದವೆ ॥

೮೪

ಕಣಿಕನು ಸಾಧುದೇತಕ್ಕು ಹೋಗುವಿಕೆ.

ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ಬಿಟೆಕಲು
ದಾರವಿಕ್ರಮ ಸಿಂಧುದೇತದ
ಭೂರಮೆಣಸೆಡ್ಗೈದಿ ವೆದ್ದ ಕ್ಷತ್ರಭೂಪತಿಯ ।
ಸಾಜಿದನು ಬಳಕ್ಕೇತನನು ಕಂ
ಡಾರಯಿದು ಮನ್ಮಿಸಿದನವನಿವ
ಸೂರ್ಯನಂದನನ ಬೆಸಗೋಷ್ಠೆತ್ತಾಗಲಿಂತೆಂದ ॥

೮೫

ಪನಿದಾರ್ಯ ನೀನು ತೇಜೋ
ಭಾನು ಹೇಳ್ಯ ದಿವಿಜನೋ ಮನ
ಕೇನು ಷಿಂತೆಯಿದೇಕೆ ಸಿನ್ನ ಭಿಧಾನವೇನೆನಲು ।
ಮನನಂಬಿನು ತನ್ನ ಮನದ ಮನ
ಲೀನವನು ಹೇಳಿದೋಡೆ ಧರೆಯೋಳು
ಮಾನವರೋಳತೀಹಿನ ತಾನೇ ಸೂತಸುತನೆಂದ ॥

೮೬

ಇನನದಧಿಕಾದ ನೆಲೆಯನಣಿಯೆನು
ಇನಬ ಕೇಳನ್ನ ವನು ರಾಧಾ
ತನಯನೆಂಬರು ಕಂಬಿ ಉನು ಮಿಗೆ ಸಾಕಿದೆನ್ನ ವನು ।
ಮುನಿವನಾಜಮುದಗ್ಗಿ ರಾಮರ
ಸನಿಹದಲಿ ಸಕಲಾಸ್ತು ಶಸ್ತ್ರವ
ನನಿತ ಕಲಿತನು ಭೂಸುರೂತ್ತಮನೆಸಿಸಿ ತಾನೆಂದು ॥

೮೭

ಅಮುನಿಪತಿಗೆ ಶಿಪ್ಯಾನಾಗಿಯೇ
ಪ್ರೇಮದಲಿ ವರಬಿಲ್ಲಿವಿದ್ಯೇಯು
ನೇಮಗೋಂಡೇ ಸಾಧಿಸಿದೆ ನಾ ಕೆಲವುಕಾಲದಲ್ಲಿ |
ಜ್ಞೇಮರಹಿತನ ಮಾಡಿಯನು ಸು
ತಾರಮನೆನ್ನನು ನಿಜವನಣಿದಂ
ಧಾಮುನಿಪನಟ್ಟಿದನು ಶಾಪವನಿತ್ತು ಸಿಷ್ಟಿಲಿದಿ ||

೮೨

ಅದಜೀನನೆಗೀಗುತ್ತೆಮದ ಕೊರ್ಲಿ
ವಿದಧನುವಿರ್ದಾಪ್ರವೇಣಿರು
ಸದಮ್ಮಾರಧಾರುಂಟು ವಿಪ್ರರೂಢಿಕಂತ್ತೆಕರು |
ಮುದದಲ್ಲಿಂದನೆ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿದ
ಪ್ರಿದನು ಚಿಂತೆಯು ಬಿಡು ವಿಪ್ರಕರ್ತ
ನೊದಗಿಸುವೆ ಕೇಳಿಂದು ಮತ್ತೆ ಇತ್ತೆಂದನಾಭೂತ ||

೮೩

ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜನ ಅಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಂತೆ ಹಸ್ತನಾವತಿಗೆಮನ.

ಕಳುಹುವೆನು ನನ್ನೀಕುಮಾರನ
ನಿಳಯೋಳಿಂದಿಕವನಿಪ್ಪ ಗಜಪುರಿ
ಯೋಳಿಗ ಭಾರದ್ವಾಜಸುತನಾದೊರ್ಲಿನಾಮದಲಿ |
ಇಲಿಸದನುಗತಬಾಣವಿದ್ಯೇಯು
ಕಲಿಸುವನನೇಕರಿಗೆ ನೀ ಸಹಿ
ತಳವಡಿಕೆಯಂದ್ದೀದು ಸೈಂಧವಸಹಿತ ಬೋಂದ ||

೮೪

ಎನಲು ಕರ ಲೇಸೆನುತ ದಿನಪನ
ತನುಜ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದನು
ಜನಪ ಕೇಳು ಜಯದ್ರಥನು ಸಹಿತಂದು ಗಜಪುರಿಗೆ |
ಜನಪ ಕೌರವನೆ ಪನ ಕಂಡನು
ಸನಿಹದಿಂದಿರೆದು ದುಯೋಗೇ
ಧನನು ತೆಗೆದ್ದಿನು ಬಿಸಿಗೋಳಿತಿವನ ಸಂಗತಿಯ ||

೮೫

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿದನು ಮತ್ತಾ
ತರಣಿಸುತ್ತನಿಪೂರ್ವವೈ ತಾಂ
ತರವೆನಾಗಳ ಮತ್ತಿ ತೆಗೆದ್ದಿದನು ಕುಳಿ ರಿಸಿ ।
ಅರಸನೆಂದನು ತನ್ನ ಸೋದರ
ವರರನಿಬರಲಿ ನೀ ಹಿರಿಯನೆಂ
ದಜ್ಞಿಯ ಸಮಾಖ್ಯಸಿಹಿದಲಿ ನೀಸಿರುವುದ್ದೀ ಯೆಂದ ॥ ೨೫

ಆಗ ಸ್ವಯಂವರವಾತಾರಕವಣ.

ಇಂತು ಕರ್ಣನ ಸಪ್ಯಾದಲಿ ಭೂ
ಕಾಂತನಾಕೆಲಕಾಲವಿದಾ
ಮುಂತ ಕಲಿತರು ದೌರ್ಳಿಣಿನಲಿ ಒಟಕೆಖಿಳವಿದ್ದೀಗಳ ।
ಸಂತಸದೋರಲೊಮ್ಮೆ ಬಂದುದು
ತಿಂತಿಣಿಯೋಳತಿಶಯಿದ ವೈವಾ
ಹಾಂತರಾಳದಲಭಿಕಲಿಶಿತವವೆಂತಿದೇಶದಲಿ ॥ ೨೬

ಅರಸ ಕೇಳುತ್ತದ್ದೀ ಇದಧಿಪತಿ
ವರಮಹಾಂಕಾರ ಭಾನುದತ್ತನು
ಧರೆಗಧೀಶ್ರನವನ ಸೋದರ ಸೋಮದತ್ತನು ।
ಉರುಭುಜಾಬಲದಿ ಭಾಗದತ್ತನು
ಸುರವರೇಣ್ಯನ ವಿಭವಕತಿಬಂ
ಧುರವನಲು ವಿಸ್ತುರಿಸಿದರು ವೈವಾಜಸಾಧನವ ॥ ೨೭

ಅನ್ ಪಾಂಕರಿಂಗೆ ಮೂವರು
ಮಾನನೀಯರು ಕನ್ನಿಕೆಯರಭಿ
ಮಾನನಿಪ್ತ್ರಿ ರು ಭಾನುಮತಿ ವರಚಂದ್ರಮೆತಿ ಸುರಸೇ ।
ಫನ ಹೇಣುವನವರ ವೈವಾ
ಹೋನ್ನ ತಿಕೆಗನುವಾನಿಸದೆ ನುಪ
ಸೂನಾಗಳು ಬಂದರು ಸ್ವಯಂವರಕೆಂದು ಧರಣಿಪರು ॥ ೨೮

ಬಂದರಾಮೆಗಧಾವನೀಕರು
 ಬಂದರಾಮತ್ವ ದಿಕ್ಕೆ ಕರು
 ಸಿಂಧು ಕಕ್ಷಾಂಗಬುರುಂದಿರೂದವರು |
 ಬಂದರಾಪಣಿಕಾಲಕೋಸಳ
 ವೈಂದಜನಶಿಶುಪೊಲಸೋಬು
 ರಂದು ಸಾಲ್ವಪ್ರಮುಖ ಕಾಶೀರಾಜರೋಡಗೌಡಿ || ೨೫

ಕ್ಷಕುರುಷ್ಯಿ ತಿಪೊಲಸಹಿತವೇ
 ನೇಕಕುರುಪತಿಯನುಜರೀಲ್ಲರು
 ಜೀಕಿತಾನ ಕಳಂಗಸಹಿತೀಭಾನುಸುತ್ತಸಹಿತ |
 ನೂಕಿ ನಡೆದರು ಒಟಕೆ ವಿವಿಧಾ
 ನೇಕಬಲವೇಳಾಪದಲಿ ಕುಂ
 ತೀಕುಮಾರಕರುಣಯೆ ಹಸ್ತನಪ್ರರದಿ ಬಂಧಜನ || ೨೬

ಬಂದ ಸಕಲವನಿಪಭೂಸರ
 ವೈಂದವನು ಮನ್ಮಿಸಿದರವರಾ
 ನಂದದಲಿ ವೈವಾಹಿಕೋತ್ಸವದಧಿಕವಿಭವದಲಿ |
 ಮುಂದೆ ಮೆಟೆವ ಮಹಾಸುಧಾವಿಂಕ
 ಥಂಡಾಮೆಂಟಪದೋಳೋಡಿ ದ
 ರಂದು ಧನುವನು ನಿಶಿತವಹ ಬಲುಭಾಗಳನಿಸಿ || ೨೭

ತರಿಸಿ ಧನುವನು ಯಂತ್ರಮತ್ಯ್ಯವ
 ನಿರಿಸಿ ಸಾಱಿಸಿದರು ಕುತೂಹಲ
 ಧರಣಿಪಾಲಸಮೂಹವೆದ್ದು ದು ಕಾಮುಂಕಂವ ತುಮಕಿ |
 ತರತರದಲ್ಲಿತೆಂದು ಬಿಲ್ಲಿನ
 ತಿರುವ ತೋಡಿಸಲು ನರೆಯದಾದರು
 ಧರಣಿಪತಿಗಳು ವರಜರಾಸಂಧಾದಿನಾಯಕರು || ೨೮

ವಿನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಮುಣಿದು ಮು
ಹಾನರೇಂದ್ರರು ಭೀತರಾದರು
ಮಾನಹಾನಿಗಳಾದುವೆಂದ್ಯೆದಿದರು ತಮತಮೆಗೆ |
ಭಾನುಸುತನನುಮಾನವಿಲ್ಲದೆ
ಮಾನನಿಧಿಕುರುಪತ್ತಿಯ ಬೀಟೊ೦
ಡಾನು ವರಿಸುವೆನಂಗನೆಯನೆನುತ್ತೆದಿ ನಿಂದಿದ್ದ || ೨೮

ಇವನ ಕಂಡು ಸಕಲನಾರೀ
ನಿವಹ ಭ್ರಮಿಸಿದುದೀತನೋಽರೀ
ತ್ವವಕೇ ಸೋತುದು ಸೂತಸುತನೆಂದೊಡನೆ ಚಂಕಿಸುತ್ತ |
ಅವನಿಪತ್ತಿ ಕೇಳ್ಯದಿ ಬಟಿಕಾ
ರವಿಸುತನು ಬಲವಂದು ಬಿಲ್ಲಿನ
ಲವಳಗೆಯ ನೇವರಿಸಿ ರವಿಮಂಡಲಕೆ ಕೈಮುಗಿದ || ೨೯

ಕಣನು ಯಂತ್ರಮತ್ತುವನ್ನು ವಿಂಡನ ವಾಡಿದು
ಜಂಡಿಸಿದ ಸಕಲಾವನೀಶರ
ಮಂಡೆಯನು ಹೊಡೆದಂತೆ ಬಿಲ್ಲಿನು
ಕೊಂಡು ತಿರುವನು ತೊಡಿಸಿ ತಳದನು ¹ ಬಲಿದು ಮಂಡಿಯಲಿ |
ಕೊಂಡನಾಕೂರಂಬನಾಕ್ಷಣ
ದಿಂಡುರುಳಾಯಂತ್ರಮತ್ತುವ
ಬಂಡಿಸಿದನಾಧನುವ ಗೆಲಿದನು ವಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರವ || ೩೦

ಸಂದಣಿಸಿದಾಸಕಲರಾಯರ
ವ್ಯಂದ ಕಂಡು ತಮತಮೆಗೆ ಮನ
ಗುಂದಿ ಹೋದರು ಕೆಲರು ನಿಂದರು ಕೆಲರು ಶಾತಿಯಲಿ |
ಮಂದಮುತ್ತಿಗಳು ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ
ಸಂದಣಿಸಿದರು ರವಿಸುತನ ಮೇ
ಲಂದು ಮಾಗಧಕೇಜಕಾದಿಗಳವೆನಿಪೊಲಕರು || ೩೧

¹ ಸಳೆದು, ಶ.

ವೆಗಧಾದಿಗಳೊಡನೆ ಕರ್ಣನ ಯುದ್ಧ .

ಅಕಟ್ಟ ನೆಮಿತ್ತ ಸಕಲರಾಜರ
ನಿಕರವೆಲ್ಲವನುಟೆದು ಕಡು ತು
ಭ್ರಾ ಕದಿ ಸೂತನ ಕುವರಗಾಯ್ತೇ ವಿಜಯ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ |
ವಿಕಳರಾದೆವು ನಾವೇನುತ್ತ ¹ ನಿ
ಶಿಕ್ಷತಮಾಗಧಸಾಲ್ಯಾರಾಕೇ
ಇಕರು ನಿಂದರು ರಣದೋಳದನೇ ವಣಿಸುವೇನೆಂದ ||

ಇಂ

ಇತ್ತು ನೆರೆದುದು ಭೂಮಿಪಾಲರ
ವೋತ್ತ ಕರ್ಣನ ದೇಸೆಯಲೂಕುರು
ಪೃಥ್ವಿಪತಿಗಳು ಕೌರವಾದಿಜಯದ್ವಾದಿಗಳು |
ವೋತ್ತದಾಬಲವ್ರೋಂದೆಸೆಗೆ ವಿಭು
ಧೀರ್ತಮರು ಕಂಪಿಸಲು ಸಂಗರ
ವತ್ಯಧಿಕದಲಿ ಮೆಸೆದುದವನೀಂಪಾಲ ಕೇಳಂದ ||

ಇಂ

ಮುಸಗಿತದ್ಭ್ರಿತಯುದ್ಧ ವಾದಿ
ಕ್ವಸರ ಮುಸುಕಿತು ಕವಿವ ಬಾಣದ
ನಿಶಿತೈಸೇಮರಬಿಂಡಿವಾಳದ ಖಿತ್ತ ತೋಮರದ |
ವಿಷಮುಧಾರಾಸಾರದಲಿ ಧರೆ
ಮುಸುಕಿತಿವರವರೊಡ್ಡಿನಲಿ ನಿ
ಪ್ರಸರದಲಿ ಬಿದ್ದುದು ವರೋಧತುರಂಗಕರಿನಿವಹ ||

ಇಂ

ಮುಂಬಿಗರು ಮಿಗೆ ಫೂಸಿಯಾದರು
ಡೊಂಬಿಯಾಹವದೋಳಗೆ ಕರ್ಣನ
ಬೆಂಬಲದಿ ನೆಲೆ ಕುರುನ್ಯಾಪಾಲಕರಾದುರ್ ಬೇಂಬಿ ಉದು |
ಎಂಬೇನೇನನು ಹೊಕ್ಕ ನಾಬಿಹ

¹ ರಾದೇವಳಾಯೇನುತ್ತ ಇ.

ಇಂಬಿಧಿಯ ಒಡಬಾಗ್ನಿ ಕವಿವೆಂ
ಇಂಬಿಜದ ಸಭಸೂನು ಹಿಡಿದನು ಸವರಿ ಪರಬಲವೆ || ೫೬

ಕಾಲಯಮನೋ ಕರ್ಣನೋ ತೆಗೆ
ಕಾಳಗವನೆನೆ ಬಿಸುಗುನೃಪತಿಗ
ಇಂಗಳ ಸಾಲಿಡೆ ಶಿರಗಳಣಿ ಸೆಗಳಲಿ ಪಸರಿಸಲು |
ಕಾಲಗಂಡರು ಕೆಲಬರಂದಾ
ಖಾಲಕರ್ಣನ ತಸ್ತು ಹತ್ತಿಯಲಿ
ಸೋಲದವರಿಲ್ಲಿ ನಲು ಕವಿದವು ಹೊಕ್ಕು ಪರಬಲವೆ || ೫೭

ಅಳವಿಯಲಿ ಕೈಮಾಡಿ ಸಾಲುವೆ
ನಳಿವೆಡದನಾಕ್ಷಣದಿ ಕೀಚಕ
ನಳಿವೆಗೊಟ್ಟಿನು ಸೂಸಿದನು ಸರಳಂಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಿ |
ಕಲಿತನವನೇನೆಂಬೆ ನಾಬಲುಸ
ರಳು ಕವಿದವು ಸೂತನಂದನನಳ
ವೆಟಯೆ ರಥಸಾರಾಧಿಗಳ ತಿವಾಯ್ತು ಕದನದಲಿ || ೫೮

ಮತ್ತೆ ಹೊಸರಭ ಸೂತನಸ್ತು ತ
ನುತ್ತುಸುಮಿತ್ರಿರಾಗಿ ಸುಭಟನ
ತೆತ್ತಿಸಿದನಾಕರ್ಣ ಕವಿಸಿದನಧಿಕವೋಗರ್ಣವೆ |
ಕತ್ತಲಿಸಿದನು ಕೀಚಕನು ನಭ
ಮತ್ತೆ ಲೈ ಸೆಗೆನಲು ಸನಿಹದಿ
ಮತ್ತೆ ಕವಿದವು ಬಾಣವೀತನನರಸ ಕೇಳಂದ || ೫೯

ಕೊಂಬನೋ ಕರ್ಗರಣೆಯ ಮುನಿದೊಡೆ
ಯಂಬಿಜದ ಸಭಸೂನು ನೋಡೆ ತ್ರಿ
ಯಂಬಿಕನ ಸಮು ಜೋಡಿಯಲ್ಲಾ ಬಾಢುವಿಕ್ರಮದಿ |
ಹಂಬಲಿಸಲವನೆಂಬೆನೆಂಜ ನು
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಕೀಚಕನ ರಥದೋಳು
ತುಂಬಿಸಿದ ಬಲುಗೋಳಿ ಮಂಡೆಯಲಿ ನಾದಿದನು ಹಯವೆ || ೬೦

ಆತನನು ಹೀಂದಿಕ್ಕು ಬಳಿಕೇ
ಸೂತಸುತನೊಳು ಮಗಧ ನಿಂದನು
ಭೂತಳಾಧಿಪತ್ತಿ ಕೇಳಿ ಮುಸುಕಿದನಿನಸುತನ ರಥವ |
ಆತನೇ ನಮ್ಮೆ ಡನೆ ರಣವನು
ಭೀತನಾಗದೆ ನಿಲ್ಲಿ ನುತ ರಿಪ್ಪ
ಸೂತನನು ತಡೆಗಡಿದು ಮಗಧನ ಧನುವ ಶಂಡಿಸಿದ || ೪೮

ವೋಖಿದು ಪ್ರನರಪಿ ಹಟಿದ¹ ನಾಹೋಸ
ತಿರುವನೇಜ್ಞಿನಿ ಮಹಿಪನೇಜ ನ
ತರಣಿನಂದನನೆಚ ನಾತನ ವೆಟ್ಟಿ ಬಾಣದಲಿ |
ತಜೀವನವ ವರುಣಾಸ್ತು ದಲಿ ಬೇಂ
ಬಿ ಉಮ ವೋಹಿಸಿಯಮಳಮಾಗ್ರಣ
ಬಿರವಿನಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದನಾತನನೀತ ಪರಿಭವಿಸಿ || ೪೯

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಗೇಳಾನ್ಯಪ
ವರನು ಮೂಳ್ಫಿಗೆ ಸಂದನವರಲಿ
ಪಿರಿದು ಬಲುಮಂಡಳಕರಾಂತರು ಸೂತನಂದನನ |
ಪಿರಿದು ಪೃಥ್ವೀಪತಿಗಳನು ಸಂ
ಹರಿಸಿದನು ಕೆಲಬರನು ಕೆಲಬರ
ಸೆಜ್ಜಿಯ ಹಿಡಿದನು ಕೇಳಿ ಜನಮೇಜಯಮಹಿಂಪಾಲ || ೫೦

ಸಮರಜಯ ಕಾಳಾಯ್ಯು ಭಾಸ್ಯೋ
ತ್ವಮರು ಬಿದ್ದ ರು ರಣದಿ ಸಮರ
ಕ್ರಮದ ಭಾರಣಿಯಡಗಿ ಕಣ್ಣಿ ಜೀದೆದ್ದು ಮಾಗಧನು |
ಕುಮತಿಯಜೀದನು ರವಿಸುತನ ಸಂ
ಕ್ರಮಿತಕೌಯಂವನಿನ್ನು ಗವೋ
ದ್ವಮನ್ಯ ಸಾಕೆಂದೆನುತಲೀತನ ನುಡಿಸಿದನು ನ್ಯಪತಿ || ೫೧

¹ ಸ್ಥಾದ, ಕ.

ಮಾರ್ಗಧನು ಕರ್ಣನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹವೂಡುವಿಕೆ.

ವಾನಿ ಬೀತುದು ನನಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಲೇಸು ಲೇಸ್ಯೈ ಕರ್ಣ ಸಮರಾ
ಭಾಷ್ಯಿಸಿಯಹೇ ಮಂಚಿ ದೆನು ನಿನಗೆನಗೇಕೆ ಕಾಳಗವು |
ಆಸರಢಿಗಿದುದೆನಗೆ ನಿನಗಿಂ
ದಿನಿ ಕೂಡುವೆನು ಕಸ್ತಿ ಕೆಯನಿ
ನ್ನೋ ಐಸರಿಸದೆಸಗುವಿನು ಮಂದಪಯನೆಂದನಾಮುಗಧು || ೪೫

ಇಂದಿನಿಂದವೇ ಪರಮಭಾಂಧವ
ಕುಂದದೆನಗೆಯು ನೀನು ನಡೆಯ್ಯೈ
ಮಂದಿರಕೆ ಮತ್ತೀನು ಭೃಗುಜನ ಕೂಲ ಮಗನಲ್ಲ |
ಮುಂದೆ ಕಾಳಗ ಬೇಡವೆಂದ್ಯೈ
ತಂದು ರಥವಿಟಿದೊಡನೆ ಕರ್ಣಗೇ
ವಂದಿಸಿದೊಡಿದಿರಪ್ಪಿದನು ಬಟ್ಟಕೆಂದನವನೊಡನೆ || ೪೬

ಆದೊಡೆಲೆ ಮಗಧಾವನೀಪತ್ರಿ
ಸಾಧಿಸಿದೆ ನಿಂದಿಸ್ಯಯಂವರ
ದಾದಿಯಲಿ ನಿವಿಷ್ಯಾಕುರುಕ್ಕಿತಿಪಾಲಕಂಗೋಲಿದು |
ನೇರಿನಿಯೋಳಂದಧಿಕತರವೇನ
ಲಾದರಿಸು ವೃವಾಹಿಕವನೆನೆ
ಸಾದರದೊಳಂದಾ ಜರಾಸಂಧಾಖ್ಯಾನಿಂತೆಂದ || ೪೭

ಕರ್ಣರ್ಥಿಗಳ ವಿವಾಹ.

ಕುರುಪತಿಯು ವರಭಾನುಮತಿಯನು
ತರಳಿ ಸೋಮಪ್ರಭೇಯ ನೀ ಸ್ವೇ
ಕರಿಸುವುದು ಸುರಸೆಯನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಮಮತೆಯಲಿ |
ನಿರುತ ಕೇಳಳಂದೆನುತ ಕರ್ಣನ
ಕರವಿಡಿದು ಕುರುನು ಪತಿ ಸಹಿತಾ
ಧರಣಿಪತಿಗಳು ಬಂದರಾಪುರವರಕೆ ಹರುಷದಲಿ || ೪೮

ಮತ್ತೆ ಬಳದುದು ವಿಭವ ವಿದಿತಮ್ಯ
ಹೂತ್ತರ ವನು ನೋಡಿಸಿದರಂದಾ
ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ವರಭಾನುದತ್ತ ಮಹಿಳಕುರುಪತಿಗೇ |
ಪ್ರತಿಯನು ಕೊಟ್ಟುನು ಸುಸಿಮ್ಮಳ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭೀಯನೋಲಿ
ದಿತ್ತು ದುಷ್ಟಾ ಸನಗೆ ಸುರಸೆಯೋಳಾಯ್ಯ ಹೈವಾಹ || ೪೮

ನೇರೆದಸಕಲಾವನಿಪರ್ಲೀರ
ಪರಿದು ಮನ್ಮಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಭೂ
ವರರು ತಮತಮಗೈದಿದರು ತಮ್ಮಧೂಕಪಟ್ಟಣವ |
ಅರಸ ಕೇಳಾಷ್ಟೇಣಿದಿ ಧರಣೀ
ಕ್ವರನರಣಿ ವರಭಾನುಮತ್ತಿಗಾ
ತರಣಿಸುತ್ತನೋಲಿದಿತ್ತ ಶತಕವ ಮಂತ್ರಫಲವನು || ೪೯

ತನ್ನ ರಣ ವರಂದ್ರಮತಿಗೇ ವಿ
ಭಿನ್ನನಾಲಕುಜಂಬುಫಲವನು
ನನ್ನ ಯೆಂದಿತ್ತಾಗ ಸುರಸೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುನೋಂದುವನು |
ಸನ್ನ ತನು ಕಾರುಪತಿಸಹಿತಲಾ
ಕನ್ನ ಕೆಯರನು ವಿವಿಧವಿಭವದೂ
ಇನ್ನೊಂದಿನದೆ ವರಿಸಿದನು ಸುಮಹಾತ್ರದಿಂದೊಲಿದು || ೫೦

ಬಣಾವಣೆಯ ರಥತುರಗಕೋಶಾ
ವಳಯನಗಣಿತಧೇನುಗಳ ಸಂ
ಕುಲವ ಬಲುವೆದಗಜವ ರಾಣಿವಾಸನಿಕರವೆನು |
ಬಲಿದು ಬಟಿಕಳಿಯಂದಿರನು ಸಂ
ವಿಳತೆದಿಂದುಪಡರಿಸ ಕೊಟ್ಟುನು
ಕಳುಹಿದನು ಕನ್ನ ಕೆಯರನುವರ್ರೊಡನೆಯಾನ್ನ ಪತಿ || ೫೧

ಆಲಿಸಿದೆಲ್ಲೈ ಭೂಪ ನೀನಿದ
ಲೋಲಮುತ್ತಿಯಾಕ್ಷಣ್ಯ ಕುರುಕುಲ
ಮೊಳಗಳಗೆನ್ನೈ ಇಹವಾಯ್ತು ಅದೊಂದುಕಾರಣಾದಿ ।
ಮೇಲೆನೀಲಧಿಕಾಸ್ವದದ ಸಂ
ಮೇಳಮಮತೆಗಳಕ್ಕೆವಿನಿಸಿತಾ
ಭಾಲಿಕೆಯರ ವಿವಾಹವಾದಾಸಮಯ ವೋಡಲಾಗಿ ॥ ಅಂಶಿ
ಹಂತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಇ ಪ್ರತ್ತ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ.

ಇಂದ್ರಪ್ರಯಾವತೆವ ಧರಣಿಗೆ
ತಂದು ನಿಜಮಾತೆಯನು ಸೋನಿಸ
ಲೆಂದು ಘಳುಗುಣ ಕೀರ್ತಿವಡೆದನು ಮೂಳುಲೋಕದಲ್ಲಿ ॥
ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಗಮನ.

ಕೇಳು ಜನಪ್ರೇಜಯ ಧರಿಶ್ರೀ
ಪಾಲ ಹಂಸಿನಪುರಕೆ ಮುನಿಗಳ
ಮೊಳ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬಿಜಯಂಗ್ರೈದನೆಂದುದುದಿನ |
ಕೇಳದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೇಷಣಗೆ
ಕೇಳಿದನು ಶುಷ್ಟಿಭರವ ಹರುಪದ
ಲೀಲೆಯಿಂದಿಗೇಂದು १ ಡು ತಂದರು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥ ೯

1 ಲೇಖಿಗೆಯ. ಲಿಂಗೇಂದು, ತ.

ಅರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದನಾಳಿಯಪಿ
 ಧರಣಿಕತೆ ಯಿದಿರಾಗಿ ಬಂದನು
 ದರುಶನವ ಮಾಡಿದನು ಪಾದಕ್ಕೆ ಇಗಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ।
 ಅರಸಿ ಕಾಳಕೆಗೊಟ್ಟು ಇರಣಾಂ
 ಬುರುಹಕೆಉಗಿದೊತಾಮುನಿಷ್ಠರ
 ಜರಸಿ ಹಿಡಿದೆತಿದನು ಗಾಂಥಾರಿಯ ಮಹಿಳಪತಿಯ ॥

೨

ಬಂದ ವೇದವ್ಯಾಸಗಾಸಭೆ
 ನಿಂದು ಅರಗಳ ಮುಗಿದು ಚರುಪದೋ
 ಇಂದು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದರು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟ ರಕ್ತಿ ।
 ಸಂದಮಧುಪಕಾರ್ದಿಗಳಿಸ್ತಾ
 ನಂದಲಿ ಮಾಡಿದರು ಮುನಿಕತಿ
 ಯಂದು ^೨ ನ್ಯಾ ಪಾಂಥಾರಿಯರ ಶ್ವೇಮವನು ಬೆಸಗೊಂಡ ॥

೩

ದೇವಮುನಿ ನಿಮ್ಮೆಡಿಯ ಕೃಷಿಯಿರ
 ಲಾವು ಸುಕ್ಕೇವಿಗಳ ಯೆಲ್ಲಿಗೆ
 ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈದು ನಿಮ್ಮೆ ಜಡಾತ್ಮದೇಹಿಗಳ
 ಪಾವನವ ಮಾಡಿದಿರಿ ಧನ್ಯರು
 ನಾವು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಯಿಂ ^೩
 ಜೀವ ನಿಮ್ಮೆಗಧೀನ ಚಿತ್ತವಿಸಿಸಂದನಂಧನ್ಯಪ ॥

೪

ಧರಣಿಪಾಲನ ನುಡಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮುನಿ
 ವರನು ಹೆಚೆ ದೇನೆಲೆ ನ್ಯಾಪತಿ ನಿ
 ನ್ಯಾರಸಿಗಣುತಲು ಬಂದೆನ್ಯೇರಾವೆತದ ನೋಂಬಿಯನು ।
 ಹರನ ವೋಹದರಾಣಿ ಪಾರ್ವತಿ
 ಯರಸಿಗುತ್ತವೆದಾನದಲಿ ಭೂ
 ಸುರರ ದಣಿಸುಪುದೆಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ನುಡಿದ ॥

೫

೧ ಸಿಂಹಪ್ರಕಾರಕ್ಕ, ಕ.

೨ ಯಂಥ, ರ.

೩ ಪ್ರಜ್ಞನ್ಯೇನಬುಲಕ್ಕಿ, ಕ.

ಧರೆಯೋಳ್ಳುರಾವತೆದ ನೋಂಪಿಯಂ
ಹರುಪ್ರದಿಂದಿದನಾರು ನೋಂತರೆ
ಸಿರಿಯಹುದು ಸತೀಗೈದೆತನ ಸೋಭಾಗ್ಯ ಹಿರಿದಹುದು ।
ಹರನರಿಂ ಗೌರಿಗೆ ಸಮಪ್ರಸಿ
ಹರುಪ್ರದಿಂ ಭಾಗಿನವನೀಯೆಂ
ದುಜವೇದವ್ಯಾಸಮನಿ ಗಾಂಧಾರಿಗೆಱಿದನು ॥

೬

ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಖರಾವತಪ್ರತಿನಿರ್ಲಿಪಣ.

ಕೇಳು ಜನವೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲನ್ಯೆರಾವತೆದ ನೋಂಪಿಯಂ
ಹೇಡಿಪನು ಧ್ವಿತರಾಪ್ಯುನರಿಂಗೆ ವ್ಯಾಸಮನಿರಾಯ ।
ಕೇಳಂಜು ಹರುಪ್ರದಲಿ ಪ್ರತ್ರಕ
ರೇಡಿಯ ಮುತ್ತೊದೆತನದಲಿ
ಬಾಳುವೆಯ ಕೃಕೋಂಡೆನೆಂದಳು ನಗುತ ಗಾಂಧಾರಿ ॥

೭

ತರುಣಿ ನಿನ್ನ ಯ ಸುತರ ಕೈಯ್ಯಲಿ
ತರಿಸುದಾಮ್ಯತ್ತಿಕೆಯಲೇ ಸುರ
ಕರಿಯ ರಚಿಸಿಯೆ ನೋಂತು ಭೂಸುರದೇವಸಂತತಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದಾನಂಗಳಲಿ ಸ
ತ್ತರಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಿನುತ್ತಲಾಮುನಿ
ವರನು ತನ್ನಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ಬಾದರಾಯಣನು ॥

೮

ಗಾಂಧಾರಿಯ ವ್ರತೇದ್ವ್ಯಾಗ್.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಳು ಸುಬಲನೆಂದನೆ
ಕರೆಸಿದರೆ ನಿಜಸುತರು ಬಂದರು
ಕರವ ಮುಗಿದರು ತಾಯಿ ಬೆಸನೇನೆನಲು ನಸುನಗುತ ।

ಕರಿಯ ನೋಂಷಿಗೆ ತನುಜರಿರ ನೀವ
ತರಲು ಬೇಕ್ಕೆ ಮೊ ನೆಂದರೆ
ಹಿರಿದು ತಂದೊಟಿದರು ವಿಗೆ ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಗಿರಿಯಂತೆ || ೮

ಬಂದರಾಷಿತಿಕರು ಕರಿಯವೂ
ಲಂದವಿಟ್ಟು ರು ಬು ಬರಹಗ
ಳಂದ ರಚಿಸಿದರಾನೆಯನು ಭೌದಂತಿಗಳ ನಿಲಿಸಿ ।
ತಂದು ಹೊಂಬಟ್ಟಿಗಳ ಹೊಂಪುಣಿ
ಯಿಂದ ವೆಳಿದಿವಪಂಚಫಂಟಿಗ
ಳಂದ್ರಸ್ಯೇರಾವತಕೆ ಸರಿ ವಿಗಿಲೆಂದುದಳಿಳಿಂಜನ || ೯೦

ಮುತ್ತುವೊಣಿಕದಿಂದ ಜೀಂಜಿಯ
ಮತ್ತು ಗಜದಲಿ ಬಿಗಿಸಿ ಪಲ್ಲವ
ಸತ್ತಿಗೆಗಳ ತ್ರಿದಪರಿಶ್ವಾಸಿರಗಳೇಣಾ ಇಂ ।
ಹತ್ತುಸಾಸಿರಸರಕದಾನೆಯ
ಸುತ್ತ ಬಿಟ್ಟು ವು ಹೊನ್ನೆ ನೇಣಿನ
ಜೊತ್ತಿಗೆಯ ಪಿಡಿದಂದದಿಂದಡರಿದರು ಮಾವುತರು || ೯೧

ಉಂದವಾಡು ಸುರಪನಾಗಜ
ದಿಂದವೆಗೆ ಇ ಸುಖಲರಾಯನ
ನಂದನೆಯ ಬರಹೇಣ್ಯಾದ್ಯೈರಾವತವ ನೋಂಸುವ್ಯೇಡೆ ।
ಎಂದು ಸಚವರ ಕಳಂಹೆ ದೂತರು .
ಬಂದರಾ ಗಾಂಥಾರಿದೇವಿಗೆ
ನಿಂದು ವೆಯ್ಯಾಕ್ಕಿದರು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೆತ್ತಿಸಿ ॥ ೯೨

ದೇವಿ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ರಚಿಸಿದ
ದೇವಗಜ ಜಲುವಿಕೆಯನದನಿ
ನಾವು ವೆ ಹೊಸಪರವೇಷಿಸ್ತು ಸ್ತಿಪ್ಪಿತ್ತು ಯೋ ಹೊಗಳಿನ್ನೆ ಇವೇ ।

1 ರಚಿಸಿದರಾಗಳಾಷಿತಿದಂತದಾನೆಯನು, ತ.

ದೇವತಿ ಗಾನದಲಿ ಧರೆಯ ಜ
ನಾವಳಗಳಂಬಿಸಲಿ ನೇರೆದಿನೆ
ನಿಷ್ಪತ್ತಿಜಯಂಗೈ ಪ್ರದೀಪೆ ಸಂಗತೆದ ಇಳುಜಾಹ್ನಿ ॥ ೮೩

ಮಿಂದು ದೇವಾಂಗವನು ತೊಟ್ಟು ಇಂ
ಗಂಧಗಳನನ್ನಲೇಪನಾದಿಯ
ಜಂದ್ರಮುಖಿ ಸವಾಂಗಭರಣದ ತೊಡಿಗೆಗಳ ತೊಟ್ಟು ।

ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿಕ್ಕೆಲದ ನಾರೀ
ವೃಂದವೆಯ್ತರೆ ಸಡುವೆ ತಾ ಹೋ
ನ್ನಂದಣವನೇಜ್ಞಿವಳು ಸುರಕ್ಷಿಯೆಡೆಗೆ ಗಾಂಥಾರಿ ॥ ೮೪

ಹಿಡಿದನ್ನುತ್ತಿನ ಭತ್ತುಚಾನೆರ
ಯೆಡಬಲದಲೋಯ್ಯಾರ ಸತೀಯರ
ಗಡಣಪಾಲಕರಂದು ಕ್ಯಾವಾಲಿಗಳ ಕಳಳಳಳರ |
ಹೊಡೆವ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸವ
ಬಿಡದೆ ಜೀತುವ ಕರಳ ರಾಯನ
ಮುಡದಿ ಸುರಕ್ಷಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದಳು ದೇವಿ ಗಾಂಥಾರಿ ॥ ೮೫

. ಗಾಂಥಾರಿಯ ಪರಿವಾರಸ್ತ್ರೀಯಾರ ವಳಿನೆ
ಅರರೆ ಮನಸೆಜ ಭೂಭುಜನ ಮುದ
ಕರಿಯ ಹಿಂಡೋ ವೇಣ ಮುದನನ
ಹೊರಳಿಯೋ ವೇಣಾಮನೇಜನ ಕ್ರೀಡೆಗಳ ಸರಪ್ರೋ ।

ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯದ ಜಯಾಂಬುಧಿ
ತೆಜಿಗಳೋ ಧೃತರಾಪ್ಯೇ ಭೂಮಿಂ
ಕ್ಯಾರನ ರಾಣಿಯ ಕೆಳದಿಯರು ನಾವಜ್ಞಿಯೆವಿದನೆಂದ ॥ ೮೬

ಹಾಪ್ರಗೇಯ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಕಡಳಯ
ಭೂವದಂತಿರೆ ಸರೆಮುಖಪ್ರ ಕೆಂ
ದಾವರೆಗಳಂತಿರು ನೆದಿಲೆಯಂತೆ ನಯನಗಳು ।

ಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಲು ಬಳಿಕಾ
ದೇವಿ ಗಾಂಥಾರಿಯನು ಬಿಳಿಸಿದ
ಭಾವೆಯರ ಜಲುವಿಕೆಯ ಬಣ್ಣಿ ಸಬಲ್ಲರಾರೆಂದ ॥

೮೨

ನುಡಿಗೆ ಗಳ ಹೊದಿ ದುದು ಸತಿಯರ
ನಡೆಗೆ ನವಿಲಾಡಿದುವು ವೇಲಡಿ
ಯಿಡಲು ನೇವುರದಸಿಗೆ ಕುಣಿದುವು ರಾಜಹಂಸೆಗಳು ।
ಕಡುಳುವನ್ನಯನಗಳ ಕಾಣುತ
ಕಡುಗಿದುವು ಬಳಿಕಾಳಕೋರಿಯ
ಗಡಣ ತುಂಬೆಗಳಿಂಬುಗೋಂಡುವು ದೇವಪರಿಮಳಕೆ ॥

೮೩

ಕಳಿಸಕುಳಗಳ ಹೊಳೆವವಕ್ಕೆ
ಸ್ಥಿತಿ ಬಾಹುದ್ವಯಾದ ವಿರಚಿತ
ನ್ನಾನಲ್ಲೋಳಕನಯುಗದ ಪೀಯುಂಪಾಂಚುವಾನನದ ।
ಜಲುವಕೆದರ್ಮಿನ ಪವೆಳದಧರದ
ಲಲಸೆಯರು ಗಾಂಥಾರಿದೇವಿಯ
ಬಿಳಿಸನಲಿ ನಡೆತಂದರ್ಮೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಂದ ।

೮೪

ವೃತಾಸಂತರ ನಾನಾಧಾನ.

ಸುರಕ್ಷಿತ ಕಾಣುತ್ತಲಾಪಂ
ಕರುಂಡಮುಟಿ ದಂಡಿಗೆಯನಿಟದಳು
ಹರುಷದಿಂ ಸುಯ್ಯಿಕೆ ಕಾಣಿಕೆಗೋಟ್ಟು ಪೂರ್ವವೆಟ್ಟು ।
ತರಿಸಿ ಗಂಥಾಙ್ಕತೆಯ ಪುಪ್ಪವ
ಜರೆಣಕರ್ಮಿಸಿ ಧೂಪದೀಪದಿ
ಪರಮನ್ಯ ವೇದ್ಯಂಗಳಿಂ ಪೂಜಿಸಿದಳ ತೀರಿಯಲಿ ॥

೮೫

ಪರಿಪರಿಯ ಫಲವಸ್ತು ತರಿಸುತ್ತ
ಸುರಿದು ನೆನೆಗಡಲೀಗಳ ರಾಶಿಯ

ಮೆಜನ ಬೆಳಕ್ಕೊಂಡಿಗಳ ಬ್ರಹ್ಮ ದ ಹೊನ್ನೆ ನೂಲುಗಳ ।

ಗಿರಿಗಳೇಷಣಲವಾದುವಾಸುರ

ಕರಿಯ ನೋಂಪಿಯ ದಾನಕೆಂದೊಡೆ

ನೇರೆದುವನೀಸುರರ ಸಂದಳಿಯರಸ ಕೇಳಂದ ॥

೨೮

ಕರೆಕರೆದು ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ

ಹರುಪ್ರದಿಂ ಭಾಗಿನವನಿತ್ತಳು

ಧರಣಿಯಮರರ ದಳಿಯಿಸಿದಳು ಹಿರಣ್ಯದಾನದಲಿ ।

ಗಾಂಥಾರಿಯು ಕೃಂತಿಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದುದು.

ನಿರಿಯ ಮದದಲಿ ಕುಂತಿದೇವಿಯ

ಕರೆಸಮಜೀದಳು ಸುಬಲಸುತ್ತಿ

ಸುರಕರಿಯ ನೋಂತಳು ತಿರುಗಿ ಹೊಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಮೆಂದಿರವ ॥

ಸುರಪನ್ಯೇರಾವತೆದ ನೋಂಪಿಗೆ

ಕರೆಸಮವಳು ಗಾಂಥಾರಿಯನುತ್ತಾ

ಹರುಪ್ರದಿಂದವೆ ಹೊಱಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳಾಕುಂತಿ ।

ಹರದುಬಹ ನೋಟಕಚನಂಗಳ

ಕರೆದು ಬೆಸಗೊಳಿಂದರಾಗಳ

ಯರನೆ ನೋಂತಳು ತಿರುಗಿ ಹೊಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಮೆಂದಿರವ ॥ ೨೯

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಮನದಲಿ

ನೋಂದು ಕಡು ಬಿಸುಸುಯ್ಯಾ ಸರಿಯು

ಲೈಂದು ತನ್ನನು ಕರೆಸಮೆಜೀದಳ ದೇವಿಗಾಂಥಾರಿ ।

ಬೆಂದುದಿಂ ಬಡತನವು ರಾಯನ

ಹಿಂದೆ ಹತ್ತದೆ ವೃಟಿದೆನಕಟಕ

ಬೆಂದು ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದು ಮನೆಯಲಿ¹ ಮೆಲಗಿದಳು ಕುಂತಿ ॥೨೯

¹ ಶತಿಯಲಿ, ೪.

ಅನುಜರೆಲ್ಲರ ಕೂಡಿ ಇವೆನನ
ತನುಜ ಬಂದನು ಮನೆಗೆ ವೊತೆಗೆ
ವಿನಯದಿಂದೆಱಗಿದನು ದುಗುಡವೆ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ |
ಅನೀಲಸುತ ನಾವ ಹೈದಿವೇಳೇ
ಓನಲು ಮಾಡಿರ್ಸುತರು ತಮ್ಮೆಯ
ಜನಸಿಯಿರವೆನು ಕಂಡು ಸುಣಿಗಿದರರಸ ಕೇಳಂದ |

೯೫

ಬಿಲ್ಲು ಮೊದಲಾದಬಿಳ ಕೈದುಗ
ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರಮವನು ಮೊಡಿ ಗುರುವಿಂ
ಗಲ್ಲಿಜರೋದಲೆಱಗಿ ಮಗೆ ಬೀಳೆಕ್ಕಂಡು ಇರುವುದಲಿ |
ಬಲ್ಲಿದನು ಸಡತರಲು ರಿಪುಗಳು
ತೆಲ್ಲಣಿಸಿದರು ಧರೆಯೋಷಪ್ರತಿ
ಮೆಲ್ಲ ಫಲುಗುಣಸ್ಯೇದಿ ಹೊಕ್ಕನು ತಾಯ ಮಂದಿರವೆ ||

೯೬

ಆಗ ಅಜರ್ವನನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಫ್ರನೆ ವಾಟಿದುದು.
ಬಂದು ಫಲುಗುಣ ತಾಯ ಇರೋ
ದ್ವಾಂದ್ವಾದಲಿ ತಾನೆಱಗಿ ದುಗುಡವು
ಬಂದ ಪರಿಯನು ಹೇತಿ ಸಿಮ್ಮೆಯ ಮನದ ಬಯಕೆಯನು |
ತಂದವೆನು ತಿವನೊಡನೆ ಕಾದಿಯೆ
ಹಿಂದುಗಳದರೆ ಸಿಮ್ಮೆ ಬಸುಣಲಿ
ಬಂದವನು ತಾನಲ್ಲ ಸಿಮ್ಮೆಡಿಯಾಣ ಹೇಳಿಂದ ||

೯೭

ಜನಸಿ ನಿಮ್ಮೆಯ ಮನದ ಬಯಕೆಯ
ಮನಸೆಜಾರಿಯ ಗೃಹದೊಳಿದೊರ್ವಡೆ
ದನುಜರಿಪ್ಪ ವೈಕುಂಠನಲ್ಲಿರೆ ಬ್ರಜನಲ್ಲಿರಲು |
ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪನಿಂದ್ರನಲ್ಲಿರ
ಸಿಮ್ಮೆಗೆ ತಂದಾನಿಂಯದಿದೊರ್ವಡೆ
ಜನಪ ಧರ್ಮಜನಾಣಕೆ ನಿಮ್ಮೆ ಕೌಂದನಾಪಾಥ ||

೯೮

ಮುಸುಡ ದುಗುಡವ ತೆಗೆನು ಚೆಂತೆಯ
ನುಸುಳ್ಳಿನುತ ನಿಜಪೂತೆಯಂಫೈಗೇ
ನೊಸಲ ಒಳಚೆಯೆ ಹೇಟು ಹೇಟೆನ್ನಾ ಕೆ ಹೇಟೆನಲು ।
ಹೆಸರಿಡುವರಾರಾಕೆಯೆಂಬನು
ವ್ರೋಸುರುತ್ತಿಜಕ್ಕಂಬನಿಗಾಯಂದವೇ
ಶಿವದನೆ ತಾ ಕುಂತಿ ನುಡಿದಳು ನಿಜಕುವಾರಂಗೇ ॥

೨೮

ಹೇತಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಫಲಂಗುಣ
ಬಾಲಕರು ನೀವೆನ್ನ ಪುಣ್ಯವು
ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಸೊಡರೊಲಾಮದು ನೃಪನ ಮರಣದಲಿ ।
ಹೇಟೆನೆನದ ಧರೆಯ ಕೌರವ
ರಾಳುತ್ತಿದ್ದಂದವರ ಜಂಗಿನ
ಕೂಟನಲಿ ಬೆಂದೊಡಲ ಹೊಸ್ಸಿವೆವರೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥

೨೯

ಬಂಡತನಗಳ ಡೆಸಿದರೆ ಬಂಧುಗ
ಭೇದಿನ ಕಾಣರು ಮಗನ ಹೊಲೆಯಂ
ಗೊಡವೆ ಯಿರಲಿ ಮನ್ನಿಸುವರ್ದೈ ಮನುಜನೀತಿಯಿದು ।
ಬಡವರಾಗಿಲ್ಲವರ ಜಂಗಿನ
ಲೊಡಲ ಹೊರೆವುದಕಂದ ಪ್ರಾಣವ
ಬಿಡುವುದೇ ಲೇನೆಂದು ಕಂಬನಿ ದುಂಬಿದಳು ಕುಂತಿ ॥

೩೦

ವಿಶಕೀಳಹುಂಚೆಂತಿ ನಿಮಗೇ
ಮೊತೆ ನಿಮ್ಮೆಯ ಮನದ ಬಯಕೆಯ
ಭೂತನಾಥನ ಮನೆಯೊಳಿರು ತಂದು ನಿಮಗೇವೆ ।
ಭೀತಿಯೇ ಕೌ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಾತುರನು ಹೇಟೆಂದು ನುಡಿಯಲು
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಪಾಥ್ರಗೆ ನುಡಿದಳಾಕುಂತಿ ॥

೩೧

ಪ್ರತಿರುಗಳುಂಟಿಂದು ಭೇದದಲಿ
ಮೃತಕೆಯ ಬೆಟ್ಟಗಳನೊಟ್ಟುಲು
ಜಿತಿಕರು ರಚಿಯಿಸಿದರ್ದೀರಾವತೆದ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ।
ಪೃಥ್ವಿ ನೇತಿ ನೋಡಿತ್ತು ರಾಖುನ
ಪತ್ತಿ ನೋಂತಳು ಕರೆಸದೆನ್ನು ನು
ಪಾಠ್ಯ ನಮ್ಮೆ ದು ಬದುಕೆ ಹೇಣಿಂದಳಿದಳು ಕುಂತಿ ೧ ॥ ೫೩

ಪುರಂಪರಲಿ ಪ್ರತಿರಲಿ ಬಹಳ್ಮೈ
ಕ್ವಾರಿಯ ತನಗುಂಟಿಂದು ತಾ ಸುರ
ಕರಿಯ ನೋಂತಳು ಸುಖಲನಂದನೆ ಕರೆಸದೆನ್ನು ವೆನು ।
ಕರ ಬಡವೂವಾವೆಂದು ನಮ್ಮುನು
ಸರಕು ಮಾಡರು ಬೆಂದೊಡಲಸಿದ
ಹೋಜಿಯಬೇಕೇ ಪಾಠ್ಯ ಹೇಣಿಂದಳಿದಳು ಕುಂತಿ ೨ ॥ ೫೪

ಸರಿಯಿನಿಸಿ ನೋನುವ್ಯೂಡೆ ಮುಕ್ತಳು
ತರಳರ್ದೀವರು ಸೀವು ಸುರಪನ
ಪುರಿಗೆ ಸರಿದನು ಭೂಪ ಭೂವಧಿವವರ ಸೇತುವಳಿ ।
ಸಿರಿಯ ಮುದದಲಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ
ಪಿರಿದೆಸಿಸಿ ಬದುಕುವ್ಯೂಡೆ ದ್ಯುನ್ನದ
ಲಿರಲು ಬೇಕೇ ಪಾಠ್ಯ ಹೇಣಿಂದಳಿದಳು ಕುಂತಿ ॥ ೫೫

ಕಡುಗಲಿಯು ಕಾನನದೊಳಿವನಿಪ
ಮುಡಿದನಾತನ ಬಡಿಯಲೇಯೆ
ನ್ಯೂಡಲ ಸೀಗದೆ ಪ್ರಾಟದೆ ನಿಮಗಾರ್ಜಾದೆಯರಿಲ್ಲೆಂದು ।
ಪ್ರೋಡವಿಯವರದು ಮಗನೆ ನಾವೇ
ಬಡವರಾಗಿಲ್ಲಿರುದಳಿಂದವೆ
ಯಾಡವಿಯೇ ಲೇಸೆಂದು ಕಂಬನಿ ದುಂಬಿದಳು ಕುಂತಿ ॥ ೫೬

1 ಯೋಂದಳು ಕುಂತಿಬಿಸುಸುಯ್ಯಾ, ಕ.

ಅಜ್ಞಾನನು ತಾಯಿಗೆ ಸರಾಪತವ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದಿಂತೆ.

ಎನ್ನಲು ಕುಂತಿಯು ವ್ಯಾತ ಕೇಳುತ್ತ

ಮನದೊಳಗೆ ಫುಡುಫುಡಿಸುತ್ತಜ್ಞಾನ

ನೆನೆದು ಇರ್ಣಿಂದೊಳಗಿ ಕಂಬಿನಿದೊಡೆದು ಶಱಗಿನಲಿ ।

ಅನಿಮಿಷರು ದಾಸವರು ಮೇಚ ಲು

ಇನನಿ ನೋನಿಸಿದೀನಾವೆದೊಡೆ^{ಕ್ಷ}

ಧನುವ ಹಿಡಿಯೆನು ಧಮ್ರರಾಯನ ಪಾದದಾಳೆಂದ ॥

೪೩

ಸಿರಿಯ ಮೆದದಲಿ ಕರಿಯ ನೋಂಪಿಗೆ

ಕರೆಸಮಜ್ಞಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತನ್ನ ಯ

ನೊರಜಮಂಕ್ಕ ಇಂ ನೊವರ್ರಾಂಟೆಂದವರ ಬಲುಹಿನಲಿ ।

ಬರಸುವೆನು ಕೌರವರ ಸಾಕಂ

ತಿರಲಿ ಸುರಪುರದಿಂದ ಸಕಲಾ

ಮರರ ವಸ್ತುನೆ ತರಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು ತಾಯಿ ನೋನೆಂದ ॥ ೪೪

ಹಿಂದೆ ರಾವಣ ತನ್ನ ಇನನಿಗೆ

ಯಿಂದುಮೊಳಯ ಪುರವೆ ಲಂಕೆಗೆ

ತಂದು ಕೊಡೆ ಕೈಕಸೆಯು ನೋಂತೆಳು ತ್ರೈಭುವನವೆಜಿಯೆ ।

ಇಂದು ನಿಮ್ಮಯ ನೋಂಪಿಗೋನೆಸುಗ

ಮಿಂದ್ರನೈರಾವತೆನಿಲ್ಲಿಗೆ

ತಂದು ಕೊಡುವೆನು ತಾಯೆ ಸೀನೋಂದನಾಪಾಥ್ರ ॥

೪೫

ಸುರಪತಿಯ ಗಜವನ್ನು ತರಿಸಲು ಅಜ್ಞಾನನ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಸುರಕ್ಷರಿಯ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಕೌರವ

ರೆಜಿಯ ಮಹಿ ಲಿ ವೊಡಿ ನೋಂತರೆ

ಧರೆಯಜನವೈತಿಂದು ನೋಹಿತಿದಾವಷ್ಟನವೆಂದು ।

ಸುರಪನ್ಯೈರಾವತವನಾಸುರ

ತರುಣಿಯರ ಸುರಧೀನುವನು ನಿ

ಮೈರಮನೆಗೆ ತಡೆನುತ್ತ ಧನುವನು ಕೊಂಡನಾಪಾಥ್ರ ॥ ೪೦

ಬಿಳ್ಳ ತೆಗೆದನು ಸಮರಸಾಜಂಸ
 ಮಲ್ಲ ಗವಸಣಿಗೆಯನುಗಿದು ಕರ
 ಪಳ್ಳವದಿ ನೇವೆರಿಸುತ್ತಬಯದ ಕೊರಳಾರ್ಪೆದು |
 ಬಲ್ಲಿದನು ಫಲುಗುಣನು ತಿರುವನು
 ಪಳ್ಳವಿಸಿದನು ಮೂಳಿಲೋಕಕ್ಕ
 ತಳ್ಳಿಷ್ವ ತಲೆದೋಳಿ ತೆಗೆದನು ಸರಳ ಜರುಷದಲಿ || ೪೮

ಬರೀಸಿದನು ಲಿಳಿತವನು ದಿವಿಚೇ
 ಶ್ವರಗೇ ಫಲುಗುಣ ರಿಪ್ರಕ್ಷಲಾಂತಕ
 ಕರಧನುವನಚಿಂಸಿದ ಕೊಪ್ಪಿಗೇ ತೋಡಿಸಿದನು ತಿರುವ |
 ಬರಸೆಚೆದನಾಕಣಪ್ರಾರಂಭ
 ಭರದಿ ರ್ಯಾಂಪಡೆಗೃಹೆಯೆ ಶಬ್ದ ಕ್ಷೇ
 ಜಖಿದುದಡಕಿಲು ಜಗದ ಜೋಡಿಗಳರಸ ಕೇಳಂದ || ೪೯

ನೋಡಿದಳು ಕಂದನನು ನಿಂಮಜ್ಞಿ
 ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು ಮಂಗನೆ ದಿವಿಜರ
 ಬೇಡಲಾಗದು ಸರಳು ಸುರಪನ ಸಭೆಯನ್ನೆದುಪುದೆ |
 ಆಡಿ ಹಸಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ತಪ್ಪಲು
 ಶೋಡಿಗಾಂಬುದು ಲೋಕ ಸಾಕ್ಷೇ
 ಬೇಡಿಕೊಂಬನೆನಲ್ಲಿ ಕುಂತಿಗೆ ಪಾಫ್ರ-ನಿಂತೆಂದ || ೫೦

ತಪ್ಪ ನುಡಿವೆನೆ ತಾಯೆ ರವಿಶರಿ
 ತಪ್ಪಿದರೆ ಮೂರುತನ ಗತಿ ತಾ
 ತಪ್ಪಿದರೆ ವಿಧಿ ಬರೆವ ಬರಹವೆ ತಾನೆ ತಪ್ಪಿದರೆ |
 ತಪ್ಪಲಖಿಯಾದು ನನ್ನ ಬಾಣದ
 ದರ್ಬರವನು ಸುರರೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲರು
 ತಪ್ಪಿದರೆ ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಿ ಶರಸನ್ಯಾಸವೆನಗೆಂದ || ೫೪

ಗೋತ್ರಭೇದಿಯ ಕರಿಯ¹ ನೀಕ್ಕೆಗೂ
 ಮಾತ್ರದಲಿ ತರಿಸುವೆನು² ತಾಫೈನ
 ಧೂತರ್ನೆಂದ್ರಿನ್ನು ದಿರು ಭಾವೇಯ ಮಾಡಲಂಜವೆನು |
 ಶ್ವಾತಿಯಿಂದವೇ ದೇವಕರಿಯನು
 ಧಾತ್ರಿಯರ್ಥಿ ಸಿಲಿಸುವೆನು ಬಟಕೀ
 ಮಾತು ತಪ್ಪಿದರಾನು ನಿಮ್ಮೆಯ ತನುಜನಲ್ಲಿಂದ || ೪೫

ಜನನಿ ಚಿತ್ತವಿಸಿಚೆ ಭಾಣವೆ
 ದಸಿಮಿಪರ ಸಭೇಗ್ನೆದದೊರ್ದೆ
 ಘನಪರಾಕ್ರಮತನಯನಾಡಿದ ಸುತ್ತಿಗೇ ಕವಲಾಗೇ |
 ಧನುವ ಹಿಡಿಯೆನು ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮೆಯ
 ಮನದ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸದೊರ್ದೆ
 ಜನಸಪಾಂಡುವಿನಾಣಿ ನಿಮ್ಮೆಹಣಿಂದನಾಪಾಫ್ರ || ೪೬

ಕಳುಹಿದೊಲೇಗೇ ಸುರಪ ಬೇಡಿದ
 ಕಳುಹದದಿದೊರ್ದೆ ಹರಿದು ದಿವಿಜಾ
 ವಣಿಯ ಸದೀವೆನು ಸುಡುವನಮರಾವತೀಯನಿಂದ್ರನನು |
 ನೆಲೆಗೆಡಿನಿ ಯ್ಯುರಾವತವೆ ಧರೆ
 ಗಿಲುಹಿ ನೋನಿಸದಿರ್ದನಾದೊರ್ದೆ
 ಯಿಳಿಯ ವಲ್ಲಭ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾದಾಣಿಂದ || ೪೭

ಭರದಿ ಸುಡಿದಿನಿತುವನು ಗರುಡಿಯ
 ಗುರುವ ಸ್ವಾದನು ಧರ್ಮರಾಯನ
 ಜರ್ಣಕೆಳಗಿದನಾಗ ಜನಸೀಯ ರರಕೆಗಳ ಕೊಳ್ಳಿತ |

1 ಪುರಿಯ, ಗೆ.

2 ಕಲುಕ-ದೆನು, ಗೆ

3 ಖಲುವಿಡಿದು ಕಾವರ್-ರಕವ ತೊಡುವ್ಯುದುಬಿಡುವೆನಾನೆಂದು, ಗೆ

ಅಜುರನನು ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿದುದು.

ಮರುತಸುತ್ತಗೆಭಿನವಿಸಿ ಬಾಣವ

ಬರೆಸೆಟೆದನಾಕ್ರಾಪೂರಕೆ

ಪರಬಲಾಂತಕ ಪಾಥ್ರನೆಚ ನು ಸುರಪತಿಯ ಸಭೆಗೆ || ೪೮-

ಕಡುಗಲಿಯು ನರನೆಚ ಬಾಣವು

ತಡೆಯದ್ವೀದುದಿಂದಸಭೆಯಲಿ

ನೆತುವೆ ರತ್ನದ ಕಂಬವನು ತಾನೊಡೆದು ಕೇಲಿಸಲು |

ಸಿತಿಲು ಹೊಡೆದಂತಾಯ್ತು ದಿವಿಜರು

ಕಡೆಗೆ ರುಲ್ಲಿನೆ ಜೆಲ್ಲಿ ವ್ಯೋಡಲು

ನಡುಗಿ ಮುತ್ತ್ಯಂಜಯ ಶಿವಾ ಯೆಸುತಿರ್ಥನಮರೇಂದ್ರ || ೪೯-

ಕೆಟ್ಟು ಸುರರೋಡಿದರು ಕಂಬದಿ

ನೆಟ್ಟು ಬಾಣವ ಕಂಡು ಬೆಂಗನ

ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಶರದೆಸುಗೆ ಲಿಖಿತವಿದಾವನೆಸಗೆಗಳು |

ಕಟ್ಟುಸೋ ಶಿವ ಯೆಸುತಲೋಲೆಯ

ಬಿಟ್ಟು ತಂದರು ಒಜಳತವಕದಿ

ಕೊಟ್ಟುನಾಗಳ ಕರೆದು ಕರಣಿಕಪತಿಗೆ ಶತಮನ್ನು || ೫೦

ಸಿಲ್ಲಿ ಕಳಳಳವೇಕ ಮೋಯೆಂ

ದಲ್ಲಿ ಕಂಜುಕಿನಿಕರ ಜಜಿಯಲ

ದೆಲ್ಲರಾಸ್ತಾನದಲಿ ಮೈನದೊಳಿರಲು ಕರಣಿಕನು |

ಸಿಲ್ಲಾಗಜ್ಞಾನನ ವ್ಯೋಲೆಯ

ಸೂಲ್ಲುಗಳನವೆಧರನು ರಂಭಾ

ವೆಲ್ಲಭನೆ ಚಿತ್ತ್ಯುಸು ಕುಂತಿಸುತ್ತನ ಬಿನ್ನ ಪವೆ || ೫೧

ಗಂಡುಗಲಿ ನರರಿಪ್ರಕುಮುದಮೂ

ತ್ರಂಡ ಘೆಲುಗುಣ ವ್ಯೇರಿಮುದಗಜ

ಗಂಡಕೇಸರಿ ಉಪವಿದ್ಯಾಭೂಳೋಜನನು |

ಜೆಂಡಭುಜಬಲ ಮೊಳುಲೋಕದ
ಗಂಡನೋಲೇಯ ಹದನ ರಂಭೇಯ
ಗಂಡ ಚಿತ್ತವಿಸುವುದು ಕುಂತಿಸುತ್ತನ ಬಿನ್ನವೆ ॥ ಅ೨

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನನ ಪತ್ರ.

ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮತು ದಿವಿಜರಾಯಸ
ಮನ್ಯಗುಣಸಂಪನ್ನ ಸುರಪತಿ
ಹಸ್ತವಾಧನ ವಾಸವನ ಸುತ ಪಾಥ್ರಸೆಂದೆನಿವೆ ।
ಹಸ್ತನಾಪುರದರಸತನುಜನು
ಪ್ರಸ್ತು ದಿಂದಲಿ ಕಳುಹಿಂದೋಲೇಯ
ವಿಸ್ತು ರದಿ ಕೇಳುವುದು ಕುಂತಿಸುತ್ತನ ಬಿನ್ನವೆ ॥ ಅ೩

ಧರಣಿಪತಿಪಾಂಡವಿನ ಪಟ್ಟದ
ಸರಸೀಚಾನನ ಕಂತಿದೇವಿಗೆ
ಹಿಂದು ನೋಂಪಗಳುಂಟು ಸಿಮ್ಮುಮರಾವತೀಪುರಂ ।
ಉಣಿವ ನಾನಾವೆಸ್ತುಗಳ ಸೀವ
ಧರಿಗೆ ಕಳುಹಲು ನೋಂತ ಬಟಿಕವೆ
ಸಿರದೆ ದಿನಮೂಳಕೆ ಕಳುಹುವ ಕಳುಹು ಸುರನಾಥ್ ॥ ಅ೪

ಖಾಂತ ಮೊದಲಾದುದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಂದು ಕೇಳುವಿಕೆ.
ಕಳುಹಿಸುವುದ್ದೈರಾವತವೆ ಬಲು
ಕುಲಿಶವನು ಸುರಧೀನು ಸುರತರು
ಸುಲಲಿತಾಶ್ವವ ರಂಭೇ ತುಂಬರುನಾರಂಧಾದಿಗಳ ।
ಕೆಲಸ ಮೊಡಲು ನಿಮ್ಮ ಭವನದ
ನಳಿನವುಖಿಯರ ಕಳುಹು ಸುರಪತಿ
ಬಲುಹ ಸುಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕತನದಿ ಕೆಡುವುದಾಲೋಕ ॥ ಅ೫

ಎತ್ತುಳಿದು ಸಾಂಕಸ್ಯ ನರರಿಂ
ಗತ್ತಿಹನೆ ವಸ್ತುಗಳನೆಂದೊಡೆ

ಮುತ್ತಿ ಧಾಡಿಯನಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಯ ದಿವಿಜಲೋಕವನು |
ಹತ್ತಿ ದಿವಿಜರ ಸದೆಬಹಿವಸಿದಿ

ರತ್ತಿ ಕಾಡಲು ನಿನ್ನ ಲೋಕವ

ಮತ್ತಿ ಗೂಳಿಯ ತೆಗೆಸುವೆನು ಕೈ ಲಾಸಪುರಿಗಾಗಿ ||

ಅ೪

ತೋಣಿದಿರು ಸುರನಾಥ ಬಲುಢನು

ಹಾಣಿಲಾಘವ ನಿನ್ನ ದಿವಿಜರ

ಮೂಣಿಂಬೋಕದ ಗಂಡ ಫಲಗುಣ ಬಂದು ಕೊಲುತ್ತಿರಲು |

ಮಾಣಿಂಬರುವರದಾರು¹ ನಿನ್ನ ಯ

ದೂಜ ಕೇಳುವರಾರು ಸುರಪತಿ

ಬೇಣಿ ವಾತೇಕಿನ್ನ ಬೇಡಿದಸಿತ್ತು ಕಳುವುದು ||

ಅ೪

ದಿಟ್ಟ ನರನೆನ್ನ ದಿರು ಕೇಳಿದ

ಕೊಟ್ಟ ಸೀ ಸುಪಿಯಾಗಿ ಏಳ್ಳು

ನೆಟ್ಟನೇ ಕೊಡಿರಲು ನಿನ್ನ ಯ ದೇವಲೋಕವನು |

ಸುಟ್ಟ ಕಳೆವೆನು ದಿವಿಜರನು ಬೆ

ನ್ನ ಟ್ಟ ಸದೆಯದೆ ಬಿಟ್ಟೆನಾಡೂಡೆ

ಸೃಷ್ಟಿಗೀತ್ಯಾರ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾವದಾಳೆಂದ ||

ಅ೪

ಗರುಡಿಯಧಿಸತಿಯಾನೆ ಕಷ್ಟ ನ

ಇರಣಿಸರಸಿಜಿದಾಣ ತ್ರಿಪುರವ

ನುರುಹಿದ ಭವನ ಪಾದಪಂಕಜದಾಣ ಮರೆಯೇಕೆ |

ಸುರಪ ನೀನೇ ಕಳುಂಡಿದೋಡೆ

ಪರಮಮುಸಿ ದೂರಾಸರಲಿ ಸೀ

ನೆರಹಿದಂದವ ಮಾಡುವೆನು ಹೆಚರುಣವುಂಟೆಂದ ||

ಅ೫

ಜರನ ದುರ್ಗವ ಹೊಕ್ಕು ಸೀನಿರು

ಮುರಹರನ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿರು

¹ ಬೇಣಿವುಗ್ಗಾರುಂಟು, ೩.

ಸುರಪ ಕೇಳ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕದಲೊಲಿದು ನೀನಿರಲು ।

ಧುರದೊಳಗೆ ತ್ರುದೇವರೆಂಬರ

ಶಿರವ ತೂಗಿಸಿ ನಿನ್ನ ಜೀವವ

ಹರಪುರವನ್ನೆ ದಿಸುವೆ ಕುಂತಿಯ ಪಾದಾಳಣೆಂದ ॥

೫೦

ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮು ಮುಕುಂದನೆ

ಕರುಣ ಪುಂಟಮೆಗಳಿಯೆ ಪುರಜರ

ನುಂಱುವಕರುಹೋದಯವು ನಮ್ಮೆಂಳಿಗುಂಟು ಧರಯೋಳಗೆ ।

ಸರಳ ವೋನೆಯಲಿ ಸಾಗರವನೀ

ಧರಣೆಯಿಂದವೆ ಶೋಷಿಸುವನೀ

ಗಿರದ ನಿನ್ನ ಶ್ವಯುಃಸಿಧಿಗೆ ಒಡವಣೆಸಿಸುವನೆ ॥

೫೧

ಅಜಾಫನನ ಹೇಳಿ ಇದ್ದನ ಕೋಪ.

ಕೇಳಿದನು ಜಂಭಾರಿ ಘಲುಗುಣು

ನೋಲೆಯಿಂದಾಹದನನೆಣ್ಣವ

ಕಾಲರುದ್ರನ ಖತ್ತಿಗೆ ಹೆಗೆ ಇವನೆಲು ಕೋಷಿಸುತ್ತ ।

ಕಾಳಿಗೆಡೆನು ಪಾಫುನೆಂಬುವೆ

ವೇಳಣಿಜಿಯದೆ ನುಡಿದನಲ್ಲದೆ

ಕಾಳಿಗಕೆ ನರರಿದಿರೆ ಸುರರಂಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥

೫೨

ಕಾಲಗತಿಯೋ ಹರಸಿರೂಪವ್ಯೋ

ಈ ಏ ಪ್ರಮ ಸುರನಿಕರವಪಜಯ

ದೇಷಿಗೆಯ ಸೂಜನೆಯೋ ಮತ್ತ್ಯರು ದೇವಲೋಕಕ್ಕ

ಕೋಳನೆಸೆಪ್ಪದು ಬೇಡುಪ್ಪದು ಸುರ

ಬಾಲೆಯರು ವೋದಲಾದವಸ್ತುವ

ಕೂಲಧರನೇ ಬಳ್ಳನ್ನೆ ಸಲೆ ಯೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥

೫೩

ದಶಶಿರನು ಬಲಿ ಕಾಲನೇಮಿಯು

ನೆಸಮೆಬಲ ಶಂಭನು ನಿಶಂಭನು

ವಿಭಮ್ಮಭಸ್ತಾ ಸುರ ಹಿರಣ್ಯಕ ಕೈಟಭಾದಿಗಳು |
 ವಸುಧೀಗುಬ ಸ ಮಾಡಲವದಿರ
 ಹೆಸರ ತೋಡೆದ ಮುರಾರಿ ಫಲಾಗುಣ
 ನುಸುರಿದೇಕೇ ಬಲಾಹೆನುತ್ತ ಮರೇಂದ್ರ ಗಜೀಸಿದ || ೬೪

ಕರೆಯೋ ಜಲನಕ್ಕೆತಗಳ ಗಜ
 ಪುರದೊಳಗೆ ಹಗಲಿರುಳು ಮಾಡಿಯಾನು
 ಸುಖಿಯ ಹೇಣಿರೆ ಯೇಣಿದಿನ ಕರಿಕರದ ತೋರದಲಿ |
 ನರನ ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲ ನೀರಲಿ
 ನೆರೆದು ಹೋಗಲಿ ಪಾಥ್ರನೆಂಬನ
 ಪರಿಯ ನೇರಾಡುವನೆನುತಲಾಗಮರೇಂದ್ರಗಜೀಸಿದ || ೬೫

ನಾರದರ ವಚನದಿಂ ಕೋಪಕರುನ.

ನೆರೆದ ದಿವಿಜರ ನಡುವೆ ನಾರದ
 ವರಮುನೀಶ್ವರ ನಗುತ ನುಡಿದನು
 ನರನು ಕಂಭವನೆಚ್ಚ ನಂಬಿಹಿದ ನಿನ್ನ ಜೀವವನು |
 ಸುರಪತಿಯ ನೆಡಲೆಂದದೆಚ್ಚೋ ದೆ
 ಸರಳು ನಿನಗಂಜವುದೆ ಸಾಕಂ
 ತಿರಲಿ ಫಲಗುಣನೇನ ಬೇಡಿದನಿತ್ತ ಕಳಂಡೆಂದ || ೬೬

ನರರ ಭಯದೊಳಗಂಜಿ ಕಪ್ಪವೆ
 ಸುರರು ತಿತ್ತುದ ನೀವು¹ ಬಲ್ಲಿರೆ
 ವರಮುನೀಶ್ವರ ನಮಗೆ ಬೆಸಸುವುದಿನಲು ನಾರದನು |
 ಸುರದನುಜನರೊಳಗೆ ಪಾಥ್ರನ
 ಸರಿಯ ಸುಭಟ್ಟರ ಕಾಣಿನಾತನೆ
 ಸರಳ ಬಲುಹನು ತೋಳಿಸುವೆ ದಿವಿಜೇಂದ್ರ ಕೇಳಂದ || ೬೭

ಕಳಂಹಿಸುವುದೋಳೆಯನು ಪಾಥ್ರನ
 ಬಲುಹಿನೋಲೆಯನಜ್ಞಿವುದಾತನೆ

¹ ಹಂಡೆ ಬ.

ಪ್ರಜಂಫಂನೆಂಬ ಖಚರನನ್ನು ಕರೆಸುವಿಕೆ.

ನೇಲೆಯನಷ್ಟಿದಟ್ಟು ಪ್ರದು ನಾಕೆದೊಳ್ಳುವೆಸ್ತುಗಳು |

ಹಲವು ಮಾತೇನೆಂದು ನಾರದ

ತೀಳುಹಿಡೊಡೆ ಸುರನಾಥ ದೂತರ

ಕಳುಹಿ ಕರೆಸುಲು ಬಂದ ಈಖರಪ್ರಜಂಫಂಬವನು ||

೫೮

ಬಂದು ಖಚರನು ದಿವಿಜರಾಯಂ

ಗಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿದನು ಭಯದಲ್ಲಿ

ನಿಂದು ಕರೆಗಳು ಮುಗಿದು ಬೆಸನೇನೆಲು ನಸುನಗುತ್ತ |

ಅಂಥಕಾಸುರ ಮೆಡಿಯೆ ದಿವಿಜರಿ

ಗಂದಿನಿಂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಕುಂತೀ

ನಂದನನೆ ಭಯವಾಯ್ತು ಕರೆಸಿದನೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||

೫೯

ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಪ್ರಜಂಫಂನಿಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

ಬರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಸದೋಲೆಯನು ಸುರ

ರೆಖಿಯ ಖಚರನ ಕೈಯ್ಯು ನೀ ಹೋ

ಗಿರದೆ ಹಂಸುನಪುರದೋಳಿಪ್ರದು ಪಾಫು ಗೆಂದಿನಲು |

ಧರೆಗಿಟಿದನಾಲಿಖಚರ ಲಿಖಿತವೆ

ಸರಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನು ರಾಸುಭೂಗರು

ಸುರಪನೋಲೆಯನೋದಿದರು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಂದ ||

೬೦

ಶ್ರಮದಮರಾಧೀಕವರನಿ

ಸ್ವೀಮು ರಿಪುಗಂಜಸಿಂಹ ದಸುಜರ

ಧೂಮುಕೀತು ಸುರೇಂದ್ರ ನಮ್ಮ ಕುಮಾರಪಂಥ್ಯಂಗೆ |

ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪ್ರತಿಲಿಖಿತವಿತ್ತೆ ವು

ಕಾಮಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳ ನೀವೆವು

ಭೂಮಿಗೆಯು ಸ್ವರ್ಗ ಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆಸುಗು ಬೇಗೆಂದ ¹ ||

೬೧

¹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ, ಇ.

ಇಂದ್ರನ ಪತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾರ್ಗಮಾಡಲು ಹೇಳಿ ಕೆಳುಹಿಸುವಿಕೆ.
ಸುರಪನೋಲೀಯ ನೇರಿದುದುನಾ

ಪರಬಲಾಂತಕ ಪಾಥ್ರ ಕೇಳಿಯೆ

ಹರುಪದಿಂ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕಿ ನಿದಾವ ಘನವೆಂದು |

ಧರೀಗೆ ಸುರಲೋಕಕೆ ಬಟ್ಟೆಯೆ

ನಿರದೆ ಮಾಡುವೆನಿನ್ನು ನೋಡಲು

ಹರವಿರಿಂಜಿಯೆ ಬಾಣಸ್ಪಿಯು ತೋಳಿಸುವೆನೆಂದ || ೨೩

ಧರೀಗೆಮುರಾವತಿಗೆ ಮಾರ್ಗವ

ನಿರದೆ ಮಾಡುವ ನಿಂದ್ರನೇಣುವ

ಕರಿಯ ಸುರತರು ಕಾಮಧೈನುವ ಸಕಲವನ್ತುಗಳು |

ಸುರವ ಕಳುಹಲಿ ಕಳುಹದಿದ್ದಾರೆಡೆ

ಹರಿದು ಧಾತಿಯನಿಟ್ಟು ನಿಜರ

ಪುರವ ಸುಜುವೆನ್ನ ಖಿಳರ ನೀ ಯೋಗೀರದನಾಪಾಥ್ರ || ೨೪

ಇರಣಾಕೆಱಗಿದೆನೆಂಬುದಿಂದ್ರಂ

ಗರಸಿ ದುಷಾವೇಶಿ ರಂಭಮೂತೆಗೆ

ಕರವ ಮುಗಿದ ಕಿರಿಷಿಯೆಂಬುದು ಸಕಲದಿವಿಜರಿಗೆ |

ಹರುಪದಿಂ ಪ್ರೋಡವಟ್ಟೆನೆಂಬುದು

ನಿರುತ್ತದಿಂ ನೋಡುವೊಡೆ ನೀನೇ

ಪರಮಬಾಂಧವನೆನಗೆನುತ ಬೀತೋಕ್ಕಟ್ಟನಾಪಾಥ್ರ || ೨೫

ಖಿಳರನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಜ್ಞನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಿಕೆ.

ಬಂದನಾಗಳ ಖಿಳರನಿಂದ್ರಂ

ಗೆಂದನೋಲಗದೋಳಗೆ ಕುಂತೀ

ನಂದನನು ಬೆಸಗೊಂಡು ಕಳುಹಿದನುಜಿತವೆಳನದಲಿ |

ಎಂದನೆಲೆ ಸುರನಾಥ ಪಾಥ್ರ ಮು

ಕುಂದನಸ್ಲಿದೆ ಬೀಜಿ ನರನೇ

ಸಂದೇಗವ ಬಿಡು ಬೇಗ ಬೇಡಿದುದಿತ್ತು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೬

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಂಥರಿತ್ತಿ
ಪಾತ ಪೂರ್ವಾದ ಭರವನೆಜ್ಞಾನ
ನೇಷ್ಟೋಯ ನಾಕುಂತಿದೇವಿಯ ನೋಂಷಿಯುತ್ವವಾವೇ |
ಮೇಲು ಲೋಕದಲರಸನಿಂದ್ರನು
ಬಾಲನಾಯ ಪಾಥಂಗೋ ವಸ್ತುವ
ಮೇಳವಿನಿ ಕಳಂಹಿಸುವ ನೀ ಹೋಗೆಂದ ಶಂಕರಂಗೇ || ೨೫

ಕಾ ಉತ್ಪವಸ್ಸಿಧಿಯಿಂದ ಜನ ಖರುವಿಕ್ಕ.
ಅರಸ ಕೇಳು ಸುಮಿ ಹರಿದುದು
ಕರಧಿ ಮೇರೆಗಳಾಗೇ ದಿಕ್ಕಿನ
ಲರಸುಗಳು ಕೇಳಿದರು ಘಲುಗುಣ ತಾಯ ನೋನಿಪ್ತವ |
ಸುರಕ್ಷರಿಯ ಸುರಧೇನುವನು ತರ
ಲರಿದು ನೋಡುವೆವೆನುತ ತೆರಳತು
ಧರಣಿ ಗೂಳಿಯದೇಗೆವಾದೆನೆ ಸಣ್ಣಿ ಬಂದುಧಿಭಪ್ರಾರ್ಗೇ || ೨೬

ದೇಸಿದೇಸೆಯ ನೋಟಕಚಂಜನಂಗಳು
ಮುಸುಕಿದುಪ್ರ ತಾನೆಣಿಯೆ ಲೇಖವ
ವೆಸುವುತ್ತಿರ ಬುವ ಬಣಿ ಸ ಬಲ್ಲ ಕವಿಯಾರು |
ಮೆಸುಳಿದನು ರವಿಧೂಟಿಯಲಿ ಮಿಗೇ
ಕುಸಿದವಾದಿಗುಂದಂತಿ ಭಾರಕೆ
ಪ್ರಸುರಿನುಗಿಬೀಯಾಯ್ತು ಶೇಷಂಗರಸ ಕೇಳಂದ || ೨೭

ಪ್ರೋಡವಿಯೊಳಗು ಸಕಲಜನನ್ವೋಂ
ದೇಡೆಗೆ ಬಂದುದು ಬಿಡುವ ಪಾಳ್ಯಾದ
ಕಡೆ ವೊದಲ ನಿನ್ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಶಿವ ಮೆಹಾದೇವ |
ಜಡಿದುದಿಳ ಫಣಿರಾಜನೆಂಬಿನ
ಹೈಡಕು ಮುಂದುದು ಜನದ ಲೇಖವ
ಮೃಡನು ತಾನೇ ಬಲ್ಲ ಹೇಣುವ ಕವಿಯ¹ ದಾರೆಂದ || ೨೮

¹ ಗಣಕನಾ, ೩,

ಭರದಿ ಬಂದುದು ಸಕಲಮುನಿಜನ
ಪರಶುರಾಮೆ ವೇಷ ಗೌತಮೆ
ವರಭರದ್ವಾಜಾತ್ರಿ ವೀಕ್ಷ್ಯಮಿತ್ರ ಹೊಡಲಾದ |
ಪರಮಮುನಿಜನರ್ವದೆ ಬಂದರು
ಹರುಪದಿಂದಿದಿರಣಿ ಬಂದರು
ಸುರನೆದೀಸುತ್ತವಿದುರಕ್ಕೆ ಪದೋಽಣಾದಿಗಳುಸಹಿತ || ೮೦

ಬಂದ ಮುನಿಜನಕೆಲ್ಲ ಪೀಠವೆ
ನಂದದಿಂ ತಂದಿರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ
ಲಂದು ಪಾದವ ತೊಳೆದು ಕೊಂಡರು ಚರಣತೀರ್ಥಗಳು |
ಗಂಧದಕ್ಷತ್ವದುರಸಾಯನ
ದಿಂದ ತುಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ ಮಿಗೆ ಮುನಿ
ವೈಂದವನು ಮನ್ಮಿಸಿದ ಭೀಷಣ್ಯನು ರಾಯ ಕೇಳಂದ || ೮೧

ಬಾಣವಯವಾಗೆನಿವಾಣ.

ಸೆರೆದು ಬಂದುದು ಸಕಲಜನವಿಂ
ನಿರಲು ಬಾರದೆನುತ್ತ ಘಲುಗುಣ
ಶರಧನುವ ನಚಿಸಿದ ನಾನಾಪ್ರತಿವಿಧಾನಧಲಿ |
ಕರವ ನೋಸಲಿಗೆ ಭಾಳಿ ಚಿಗುಪಾ
ಲರಿಗೆ ಮಣಿದನು ದಿವ್ಯಶರವನು
ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದನು ಬರಸೆಳದೆಚ್ಚ ನಕ್ಷಯವೆ || ೮೨

ಹಿಡಿದನವನೊಂದಂಬ ತಿರುವಿಗೆ
ತೊಡಿಸಿದರೆ ಹತ್ತಾಯ್ಯನ್ತ ಧನುವಿಂ
ಬಿಡಲು ನೂಡಿಸಬಸ್ತು ಅಕ್ಷವು ಕೊಳ್ಳಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ |
ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ದಿಂಬಾಣಿಭಾಗಿಯ
ಮೃಡನು ತಾನೇ ಬಲ್ಲ ಶರದಿಂ
ಜಡಿದಂಬರವೇನನುಸುರುವೆ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೮೩

ನರನು ಮಂತ್ರಸ್ತುಗಳನೇಚ್ಚೊಡಿ
ಸರಳು ಕವಿಯಲು ಸೂರ್ಯ ನಡೆಗಿದ
ಧರೀಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಯಾಯಿತೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಬಿತವೇ |
ಗಣಿಯ ಗಾಳಿಯ ರಥಸದಿಂ ಧರೀ
ಗುರುಳದವು ತಾರೆಗಳು ಶರಪಂ
ಜರವ ಬಿಗಿದನು ಧರೀಗೆ ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಲಿ ಪಾಠ್ಯ || ೮೪

ಶರವರುಪ ಸುಱಿವಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ
ಮುರುತನುರುವೆಣಿಯಂದ ಬೀಸಲು
ತರನಿಕರ ತರಗೆಲೆಯ ವೋಲ್ ಹಾಜೀದುವು ಗಗನದಲಿ |
ಗಿರಿಗಳಿಂದ ವೇಲಾಗಿ ಕೆಡೆದುವು
ನರನು ಶರಪಂಜರವ ಬಿಗಿದನು
ಧರೀಗೆ ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪಥವಾಯ್ತರನ ಕೇಳಂದ || ೮೫

ಸರಳನೊಂದನೆ ತೊಡಳಪತ್ರಕ್ಕೂ ದೇ
ತೆರಳಿಗಳಿತಭಾಣವೆಂಬಿನ
ಶರಧಿಮೇರಿಯನೊಡೆದು ಬರುತೀರ ದಿನಿಂದಾಗಿನುತ್ತ |
ಸುರರು ಬೆಡಣಿದರಿಂದ ನಡುಗಿದ
ಕರನು ತೆಲೆದೂರಿದನು ಶರಪಂ
ಜರವ ಬಿಗಿದನು ಧರೀಗೆ ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಲಿ ಪಾಠ್ಯ || ೮೬

ಬೆಟ್ಟಿಗಳ ಕಮಿಕರ ತಂದೊಡಿ
ಕಟ್ಟಿದನು ನಳ ರಾಮಶರಧಿಯ
ಕಟ್ಟಿದುದು ಪಿರಿದಲ್ಲಿ ಫಲುಗುಣ ಬಯಲ ಬಾಣದಲಿ |
ಕಟ್ಟಿದನು ಶರಪಂಜರಂಗಳ
ಬಟ್ಟಿಯಾಯಿತು ಧರೀಗೆ ಗಗನಕ
ಸೃಷ್ಟಿಮೂಲಜೀವಿಳಿತಗೆನೆ ಯಿಲ್ಲೆ ಅದುದಿಳಿಂಜನ || ೮೭

1 ಪಾಠ್ಯನುಜೀಬಿಕಾಗಾಗ್ಸಂರಕ್ಷಿತ,

ಕಂಡರಮೆರರು ಒಾಪವಿದ್ಯ್ಯಾ
ಖಂಡಪರಕುವಿನದಟ್ಟತನವನೆನು
ಹಿಂಡು ದಿವಿಜರ ನಡೆವೇ ನಾರದ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು |
ಇಂಡಭುಜಬಲ ಬಟ್ಟೆಯನು ಭೂ
ಮಂಡಲಕೆ ಸುರಪುರಕೆ ಹೂಡಿದ
• ಗಂಡುಗಲಿ ಘಲುಗುಣನು ಬೇಡಿದನಿತ್ತು ಕಳುಹುವುದು || ೮೮

ದೇವರಲಿ ಪಾಥ್ರನಪರಾಕ್ರಮ
ಕಾವ ಸಿಲುವನು ನರಭೂಜಂಗಮೆ
ದೇವದನುಜಾದಿಗಳ ನಿಕರದಿ ಪಾಥ್ರ ಬಲ್ಲಿದನು |
ನೀವು ಹೇಳೆನಲಾವ ವೂತನು
ಭಾವಿಸದೆ ವೇಗದಲಿ ಘಲುಗುಣ
• ದೇವಗಾಸುರಗಜವೆ ಕಳುಹಿಸು ಸಕಲಸಿರಿಸಿತ || ೮೯

ಕೊಟ್ಟನಾಕ್ಷಣ ಮುನಿಯ ಮಾತಿಗೆ
ನೆಟ್ಟನೇ ತರಿಸಿದನು ಗಜವನೆನು
ವೆಸ್ಟೆದೋಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಡುಗಿದುದೇನ ಹೇಳುವೆನು |

ಅಜಾಂನ ನಿಮಿಂತವಾಗೆದೀಂದ ಇರಾವತಾದಿಗಳ ಬರುವಿಕೆ.

ಫಟ್ಟುಗೊಂಡರೆ ಬಾರದಿರಲದ
ಮುಟ್ಟುತೆಂಕುಶದಿಂದ ಮುಂದಣ
ಬಟ್ಟೆಯನು ತೂಕಿಸುತ್ತ ತೆಂದರು ದಿವಿಜಸಭೆಗಾಗಿ || ೯೦

ಬರೆಯಿಸಿದರ್ದೈರಾವತವ ಮುಂ
ದಿರಿಸಿದರು ಬಿಂಬಿತ್ವ ಸಿಕರದ
ಹಿರಿಯಗುಣವನು ಬೀಸಿ ಬಿಗಿದರು ಕಳಯ ಪಟ್ಟೆಯವೆ |
ಕೊರಳ ಜೊತ್ತಿಗೆ ಹಾರಕೆಟ್ಟಿಗೆ
ಸುರಳತದ ವೋಗರಂಬ ಸಾವಿರ
ಕರಿಗಳದಬಲಕೊಲಪ್ಪತ್ತಿದುವಧಿಕರಿಂದಿಯಲಿ || ೯೧

ಸುತ್ತು ಬೀಸುವ ಒಕ್ಕಿಗಳನೊಂ
ಬತ್ತುಸಾವಿರ ಮೇಲೆ ಪಲ್ಲವ
ಸತ್ತಿಗೆಗಳಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಹೊಸ್ಸೆಮಿಳಸಹಿತ |
ತೀತ್ತಿಸಿದವಿಕ್ಕೆ ಲದಲಂದಣು
ವತ್ತುಸಾವಿರ ಪಂಚಫೌಟೆಯ
ವೆತ್ತಗಜ ಶೃಂಗರಿಸಿತವೇನಿಪಾಲ ಕೇಳಂದ ||

೮೨

ಕರಿಯ ಶೃಂಗಾರವನು ಬಣಿ ಸ್ತೋ
ಲರಿದು ಘಣಿಹಗೆ ಜೋದರಾನೆಯು
ತಿರುಹಿ ತೋಣಿಲು ಹಿರಿದು ಮೆಚ್ಚಿ ಸುರೇಂದ್ರ ನಸುನಗುತ |
ಧರೆಗಿಡು ಗಜಪುರದಿ ನೋಸಿನೆ
ಮರುಳನಲು ಬಟಕೆಂಟ್ಯಿಸಾವಿರ
ಮೊಜಿವ ದೋಢಿಯ ರಭಸದಿಂದಿತತಂದುದಮರಗಜ ||

೮೩

ಸುರಪನಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಯುಷಾವ್ಯಾಶಿ
ಯರಮನೆಯ ಪೂರ್ಣಾಗದ ಸತಿಯರು
ಹಿರಿದು ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿದರೇನ ಹೇಣುವನು |
ಕೊರಳ ಹಾರದ ^१ ಕಣಾಪೂರದ
ಕರಂಕರಣಾದಾಭರಣ ಮೊಜಿಯಲು
ಸುರಸತಿಯರನುವಾದರವನಿಪಾಲ ಕೇಳಂದ ||

೮೪

ಹತ್ತುಸಾವಿರದಮರಸತಿಯರು
ಮತ್ತೆ ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿದ
ರಂತ್ತಮೆದ ದೇವಾಂಗವಾಭರಣಾದಿಗಳ ತೊಟ್ಟು |
ಜಿತ್ತುಜನ ಪರಿವಾರವಿಂದ್ರನ
ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರೆ ನಗುತ ನುಡಿದನು
ಪಾಥ್ರ ಶರಪಂಜಾದಿ ನಡೆಯಿನ್ನೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ^२ ||

೮೫

^१ ಕೊರಳಜೊತ್ತಿಗೆ, ಬ. ^२ ಯಿನ್ನೆಂಜಪೇಡಂದ, ಬ.

ಒತ್ತಕ ತೆಂಬರುನಾರದಾದ್ಯುರ
ಕುಲಿತವನು ಸುರಥೀನು ಸುರತರು
ಲಲನೆಯರು ವೋದಲಾದ ನಾನಾವೆಸು_{ತ್ತ} ಸಂಕುಲವೆ ।
ಬಲವಿರೋಧಿಯ ಗೆಜದ ಬೆಂಬಳಿ
ಯೋಳಿಗೇ ಕಳುದಲು ಸರಳ ಪಂಜರ
ಕೀಳ ಜಡಿಯೆ ನಡೆಯಿತ್ತು ಗೆಜಪುರಿಗರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೮೬
ಈ ಉತ್ತವಾತ್ತೆಯನ್ನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಭೀಮ್ಮಂಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರ
ಸುತ್ತೋಡ.

ಅರಸ ಕೇಳ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಮಿ
ಕ್ಷ್ಯಾರಿಗೆ ಬಂದುದು ವಾತ್ತೆ ದುಗುಡದಿ
ಕರೆದು ಗಂಗಾಸುತ್ತಿಗೇ ಹೇಳಿದ ಸುರಗೆಜದ ಬರವೆ ।
ನರನು ಜನಿಸಿಯೆ ಕುರುಕುಲವನು
ದ ರಿಸಿದಪನಿದು ನಮ್ಮೆ ಪ್ರಣಿವು
ಹರುಷದಿಂದಿದಿಗೋಂಬೆವೆಂದನು ಭೀಮ್ಮೆ ನಸುನಗುತ್ತ ॥ ೮೭
ಸುರಗೆಜವು ಧರೆಗಿಡಿದು ಹಸ್ತನೆ
ಪುರದ ಹೊಱಬಾಹೆಯಲಿ ನಿಂದಿರ
ಲಿರುಳು ನೂರಂಕಿತು ಮತ್ತು ರವಿಯುದಯಾಜಲಕೆ ಬಿಂದ ।
ಗುರುನದೀಸುತ್ತವಿದುರರಂದಾ
ಪುರವೆ ನೆಟಿ ರಚಿಸಿದರು ಕೌರವ
ಧರಣಿಪಾಲಗೆ ದುಗುಡ ಬಲಿದುದು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥ ೮೮
ಬೀರಣದ ಬೀದಿಯಲಿ ತಳತುವು
ತೋರಣಂಗಳು ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ
ಸಾಜ್ಞಿಸಿತು ಮುಗಿಲುಗಳು ಸಾಮಜವಾದಿಕೆಸಜ್ಞಿನಲಿ ।
ಕಾರಣಿಯ ನವೆಕುಂಕುಮೆದ್ದಪ
ನ್ನೀರಜಳಿಯಂಗಳಲಿ ವರಭೂತ
ಗೀರಧಿನಂದನನು ಹಸ್ತನಪುರವೆ ವಿರಚಿಸಿದ ॥ ೮೯

ಹೊಂಗಲ ಗುಡಿತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಲಲನೆಯರ ಕೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಸಿ
ಕಲಕ ಕನ್ನಡಿಸಿತ ಬಂದನು ಭೂಮಿಲಂಬದಲಿ |
ಮೊಂಗಿದುದು ಬಲುವಾಡ್ಯ ರಭಸಕೆ
ತ್ವಳಮೆಳಲನುಳಕ ಇನೆ ಜಲನಿಧಿ
ತುಪುಕಿದಪ್ರದೈರಾವತವನಿದಿಗೋರ್ಜಂಬಂಭ್ರಮಕೆ || ೧೦೦

ಅರಸ ಕೇಳಿಜೂರನನು ತನ್ನ ಯ
ಯರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದು ಕುಂತಿಯ
ಜರಣಪಲ್ಲವಕೆಱಗಿ ಕೃಗಳ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಲಿ |
ಸುರಪನ್ಯೈರಾವತವ ನಾನಾ
ಸಿರಿಸಿತ ಧರೆಗಿಟುಹಿ ತಂದೆನು
ಹರುಪದಿಂದಲಿ ನೋನಿಯೆನೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳು ಮಗನ || ೧೦೧

ತನುಜ ತನ್ನ ಯ ಜರುದಲಿ ನೀ
ಜನಿಸಿದುದಜೀಯ ಮೂಳೆಲೋಕದೊ
ಳನಗೇ ಕೇತಿಯು ಸುಗತಿಗಳ ಮಾಡಿದೆ ಯೆಲಾ ಯೆನುತೆ |
ತನುಪ್ರಳಕ್ಕಿಂದುಬ್ಬಿ ತನ್ನ ಯ
ಮನದ ಹರ್ಷದ ಹರಹಿನಲಿ ಮೆ
ಜ್ಞನವ ಮಾಡಿದಳಾಗ ವಸ್ತುವನುಟ್ಟಿಳಾಕುಂತಿ || ೧೦೨

ಕುಂತಿಯು ಗಾಂಥಾರಿಯನ್ನ ಪ್ರತಕ್ಕ ಕರೆಯಲು ಆಕೆಯ ಅಸಂಮತಿ,
ಇಂದುಮುಖಿ ಹರ್ಷದಲಿ ತಾ ಹೋ
ನ್ನುಂದಣಿವನೇಜೀಜಿದಳು ಸತಿಯರ
ಸಂದಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಳಾಗಾಂಥಾರಿಯರಮನೆಗೇ |
ಅಂಥನ್ಯವನರಿಸಿಯನು ಕಾಣುತೆ
ಬಂದು ಜರಣದೊಳೆಱಗೆ ಹರುಪದಿ
ನಿಂದು ತೆಗೆದಪ್ಪಿದಳು ಕುಂತಿಯ ಸುಖಲಸುತ್ತಿ ನಗುತ || ೧೦೩

ತಂದು ಮುಂಚದೊಳ್ಳೊಲಿದು ಶುಭೇಕರ
 ದಿಂದ ಕುಳಿ ರಿಸಿದರೆ ಬಳಿಕಾ
 ಗೀಂಡಳಾಗಾಂಥಾರಿದೇವಿಗೆ ಕುಂತಿ ಕೈಮುಗಿದು ।
 ತಂದನ್ಯೇರಾವತೆವನಜ್ಞಾನ
 ನಿಂದು ನೀವೈತಂದು ಮನದೊಲ
 ವಿಂದ ನೋಂಪಿಯನೋಣ ಬರಬೇಕೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥

೮೦೪

ಭಾನುಮತಿ ನೊಡಲಾದ ಸೋಸೆಯರು
 ಸೂನು ದುಶ್ಯಳ ಸಹಿತಲಾವರ
 ಮಾನಿನಿಯರೆಲ್ಲರನು ನೀವ್ರೋಡಗೊಂಡು ಲೀಲೆಯಲಿ ।
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಬಂದು ನೋಂಪಿಯ
 ನ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೆ ನೋಣ ಬೇಹುದು
 ಮಾನನಿಧಿ ನೀನ ತೆರಳಿ ಬೇಗದೊಳ್ಳಂದಳಾಕುಂತಿ ॥

೮೦೫

ಮೌನದಲಿ ಗಾಂಥಾರಿ ಕುಂತೀ
 ಮಾನಿನಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕಡುದು
 ಮ್ಯಾನದಲಿ ಮಾತಾಡದಿರೆ ಕಂಡಿಕೆ ವಿನಯದಲಿ ।
 ಏನು ತಡವಿನ್ನು ಕು ಸುರಪತಿ
 ಯಾನೆ ಪುರದುದ್ಯಾನವನದಿ ಸು
 ಮಾನದಿಂದ್ಯಿತಂದುದೆಂದಳು ನಗುತ ನಳನಾಷ್ಟಿ ॥

೮೦೬

ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರೀಮನುಡಿಗಳ
 ಲಿಂದುಮುಖಿ ಕರೆಯಲ್ಪ ಸುಬ್ಲನ
 ನಂದನೆಯು ಮನದೊಳಗೆ ಕಡುದುಮ್ಯಾನವೆಡಿಗೊಂಡು ।
 ಹಿಂದಿ ನಾ ಸುರಕ್ಷಿತಿಯ ನೋಂಪಿಯ
 ಉಂದು ನಿನ್ನನು ಕರೆಸಮಬೀದುದ
 ಕೆಂದು ನಾಳಿಸಬಂದೆ ಯೈಂದಳು ನೋಡಿ ಗಾಂಥಾರಿ ॥

೮೦೭

ಮೆಳ್ಳಿಮುವೂತೀಕಿನ್ನು ಕರೆಪ್ಪಬ
ನಜ್ಞಿಯ ಬಾರದೆ ಕುಂತಿ ನಿನ್ನನು
ಮೆಳ್ಳಿದು ಕಳದಿನು ಹಿಂದಣ್ಣಿರಾವತೆದ ನೋಂಪಿಯಲ್ಲಿ ।
ಇರದೆ ನೀನೆಂಜಾನಗೆ ದೂಡಿಲು
ಮೆಳ್ಳಿದನವನು ಪರಾಕ್ರಮವನಾ
ನಜ್ಞಿಯನೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಬಾರೇನೆಂದಳಾದೀವಿ ॥

೧೦೮

ಬಡವೆಂದೇ ನೀನು ಬಾರದೆ
ಕೈಡಿಸದಿರು ಗಾಂಥಾರಿ ನೋಂಪಿಯ
ತಡೆಯದ್ದೆತಂದಿಂದ ನೇಣುವ ಗಂಜವ ನೀನೇಣಿ ।
ಕೊಡುಪ್ರದುಳಿತವು ಬಾಗಿನವನುಳಿ
ಮಂಡದಿ ನೀನಿಲ್ಲಿಡಿರೆ ನೋಂಪಿಯ
ಗೌಢವೆ ತನಗೇಕೆಂದು ಕರೆದಳು ಕುಂತಿ ವಿನಯದಲ್ಲಿ ॥

೧೦೯

ಎಟಿಯ ಮಣಿ ಮಾಡಿ ನೋಂತರೆ
ಸುರಪನ್ನುರಾವತೆವೆ ತರಿಸಿದೆ
ಸರಸಿಚಣನೆ ಕಾಣಬಂದುದು ನಿನ್ನ ಬಡತನವು ।
ಮುರುಳಿ ನಿನ್ನ ಯ ಸುತರ ಹಂಗಿನ
ಕರಿಯ ನಾ ನೋನುವನೆ ಸಾಕಂ
ತಿರಲಿ ನೀ ಹೋಗೇಂದು ಇಟ್ಟಿದಳು ಮುಸಿದು ಗಾಂಥಾರಿ ॥

ಅಕ್ಕ ಕೇಳಿ ಚೆಕ್ಕ ನುಡಿಗಳು
ತಕ್ಕುವೇ ಹಿರಿಯಗೇ ಭೂಲವಿದು
ಮುಕ್ಕ ಮಾತೀಕಿನ್ನು ಬಾಗಿನ
ವಿಕ್ಕ ನೇನುಪ್ರದುಳಿತವೈನೆವರು
ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆ ನಿಮಗೆ ಯೆಂದಳು ಕುಂತಿ ವಿನಯದಲ್ಲಿ ॥

೧೧೧

ತನ್ನ ಬಸುಣಿ ಬರಲು ತನುಜರು
 ಬನ್ನ ಬರಲವರನುಜರಲ್ಲದೆ
 ಯನ್ನೇ ತನ್ನ ವರೆ ಹಗೆಯಲಿ ಕುಂತಿ ಮರುಳಾದೆ ।
 ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಸಿರಿಯ ಸದಗರ
 ಕಿನ್ನ ಬಾರೆನು ಹೋಗು ನೀನೇ
 ಯುನ್ನ ತದಿ ನೋಂದೆ ಗಜಣಿಯ ನುಡಿದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೧೧೨

ಧರಣಿಯೊಡೆತನ ಪ್ರೋಂದೆ ಬಳಳ್ಳು
 ಶ್ವರಿಯಪ್ರೋಂದೇ ಪ್ರಾಂಡುಧ್ಯ ತರಾ
 ಷ್ಟ್ರು ರ ಕುಮಾರಕರೋಂದೆ ಭೇದವ್ಯ ಬೇದ ಸೀ ಬಂದು ।
 ನರನ ವಿಜಯಶ್ರೀಯ ನೋಡಿಯೆ
 ಪರಿಣಿಸುವುದುಚಿತವು ಜಣಿವ್ರದು
 ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗಣಾವಲ್ಲಿ ಬಿರಬೇಕೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೧೧೩

ಕೇಳಿಧಳು ಗಾಂಥಾರಿ ಕುಂತೀ
 ಲೋಲಲೋಳನೆ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳಿ
 ಗೇಳಿದವೆ ಮಾಡಿದಪ್ಪನ್ನೆರಾವತದ ನೋಂಪಿಯಲಿ ।
 ಬಾಲೆ ನಿನ್ನ ನು ಕರೆಸಮಣಿದು
 ಖಾಳಿತನವಾಯ್ತನುತ ದುಗುದವೆ
 ತಾಳ ಬಾರೆನು ತಂಗಿ ಸೀ ಹೋಗೆಂದಳಿಂದುವೆನುಳಿ ॥ ೧೧೪

ಅರಣಿ ಸಿಮ್ಮೆಯ ನೋಂಪಿಗೋಳಿಸುಗ
 ನೇರೆದುದಗಣಿತಮಂದಿ ಯದಣಿಂ
 ವೆಣಿದರನು ತಪ್ಪೇನು ನನ್ನ ಯ ನೋಂಪಿಗಳೂನನು ।
 ಸರಳನಮೆರರ ಸಫೀಯೊಳಿಂದೊ ದೆ
 ಹಿರಿದು ನಡುಗಿ ಸುರೇಂದ್ರನಾನೆಯು
 ಧರೆಗೆ ಕಳುಹಿದ ತಾಯೆ ಸೀ ನೋನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೧೧೫

ಮೆಡದಿ ಬಲುಪತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಣ್ಯಾಯ
ಸುಡಿಯ ಕಲಿತವೆಳಾಗಿ ಯುತ್ತರ
ಗೊಡುವೆ ಹಿರಿದೆಂದಬಿಯೆ ಯಾವೆನದುಬುಗೋಬ್ರಿನಲಿ ।
ಸುಡಿಯಲಾಗಿದು ನಿನ್ನ ನೋಂಪಿಯು
ಕಡೆಗೆ ಬಾರೆನು ಕುಂತಿ ನೀ ಕೇಳ್ಳ
ಕಡುಳಪಣಳ ಹೋಗೆಂದು ಜಟಿದಳು ಮುಸಿದು ಗಾಂಥಾರಿ ॥೧೧೬

ಬಂದು ನೋನುವುದುಷಿತೆ ಬಾರದೆ
ಯಿಂದು ನೀ ಮುಸಿದೇನು ಮಾತುವೆ
ಜಂದ್ರಶೇಖರ ಬರೆದ ಲಿಪಿಯನು¹ ಮಿಾಣಲಾರ್ಭವು ।

ಖಳಿಕ ಭೀಷಣಾಧಿಗಳ ಸಹಾಯಾದಿಂದ ಕುಂತಿಯ ವೃತ್ತಾಚರಣ.

ಇಂದ್ರಸ್ಯರಾವತವನೋನೆದ
ಮೆಂದಭಾಗ್ನಿಳ ಹೋಗೆನುತ್ತಲರ
ವಿಂದಮುಖಿ ತಿರುಗಿದಳು ವಹಿಲದಿ ಭೀಷ್ಯನಿದ್ದಿಂದೆಗೆ ॥ ೧೧೭

ಮರಳ ಬಂದಳು ಕುಂತಿ ಭೀಷ್ಯನ
ಜರಣಕಮೆಲದೊಳೆಂಗಿ ವಿದುರಗೆ
ಕರವ ಮುಗಿದೊಲವಿಂದ ಬಿನ್ನೆ ಸಿದಳು ನಿನಯುದಲಿ ।
ಕರೆದನಾ ಗಾಂಥಾರಿದೇವಿಯ
ತರುಣಿ ಬಾರದೆ ಜಟಿದಳಂದೆನೆ
ಮರುಳ ಮಾಣಲಿ ತಾಯೆ ನೀ ನೋನೆಂದನಾಭೀಷ್ಯ ॥ ೧೧೮

ತರುಣಿ ನಿನಗಂಜಿಕೆಯೆ ಹೋಗೈ
ಸುರಗಜವ ನೀನೇತ್ತಾ ದಾಸಕೆ
ಹಿರಿದು ಭಂಡಾರವನೆನು ತೆಗೆಸುವೆ ದಣಿಸು ಭೂಸುರರ ।

¹ ಬಿರಹವ, ಬ.

ಧರಣಿಪತಿ ನಿನ್ನ ರಸನಾತನ
ಹಿರಿಯಮಗನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ರಂಗೆಯು
ಗರುವರಾರುಂಟೆಂದು ಮಿಗೆ ಗಜೀನಿದನಾಭೀಷ್ಠಿ ॥ ೧೨೮

ತರಿಸಿದರು ಬಂಡಿಗಳ ಶತಸ್ವಾ
ಸಿರವನಾಕ್ಷೋಽಭೀಷ್ಠಿಪ್ರವಿದುರರು
ಹಿರಿದು ಭಂಡಾರಗಳನ್ನೂಡೆಯಿಸಿ ಹೇಳಿದರು ಧನವೇ !
ಪುರದ ಹೊಳವೆಳಯುದಲಿ ನಾನಾ
ಪರಿಯ ವಸ್ತುವೆ ಸಹಿತ ಸುಖಿದರು
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ ಕುಂತಿದೇವಿಯ ಸೋಂಪಿಯುತ್ತವೆ ॥ ೧೨೯

ಕಡುಗಲಿಯು ವರಭೀಷ್ಠಿಪ್ರವಿದುರರು
ನಡೆದರ್ಪೆ ರಾವತವನಿದಿಗೋಳ
ಮುಡದಿಯರ ಕರಕಲಕಕ್ಷನ್ನಿಡಿ ಬಂಡಿಭವದಲಿ |
ಉಡನೆ ಬಂದರು ರಾಯರಲ್ಲರು
ಗಡಬಡಿಪ ಬಲುವಾದ್ಯರವೆದಿಂ
ದೊಡೆದುದಬಲುಜಭವಾಂಡವೆನೆ ನರನಾಥ ಕೇಳಂದ ॥ ೧೩೦

ಜನಪ ಕೇಳ ಯಮನಂದನನು ತ
ನ್ನನುಜರ್ಲ್ಲರು ಸಹಿತಲಾಮೆ
ಜ್ಞನವ ಮಾಡಿ ದುಕ್ಕಳಿವ್ಯಾಭರಣಗಳಸಿಟ್ಟು |
ಜನನಿಯಂಭೃಯೋಳಣಿಗಿ ಮಿಗೆ ಕಾಂ
ಜನವರೂಧವನಡರಿ ಕುಂತಿ
ತನಯು ಬಂದನು ಧಮ್ಮಸುತ ಸುರಗಜದ ಹೊರೆಗಳಿ ॥ ೧೩೧

ಬಂದು ಭೀಷ್ಠಿನು ಸಕ್ಕಲಮುಸಿಗಳ
ಗಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನ ಕ
ವಿಂದು ಕುಂತಿದೇವಿ ನೋನುಪ್ರದೆಂಬ ವಿವರವನು |

ಅಂದದಲಿ ವಿರಚಿಪ್ಪದು ಲೋಕವು
ಕುಂದು ಗಾಣದ ತೆರದಲೇನೇ ನೆಗು
ತೆಂದನಾರದ ಸುಹಿದನೆಲೇ ಗಾಂಗೇಯ ಕೇಳಂದ ॥

೧೮

ಫತಿ ಮುಸಿಯ ಶಾಪದಲಿರಲು ತ
ತ್ವತಿಯ ಸನ್ನುತ್ತದಿಂದ ದೇವ
ಪ್ರತತಿಯಿಂ ಸುತರಾಯ್ತು ಕುಂತಿಗಡಿಲ್ಲ ಷ್ವಧವ್ಯೈ ।
ಗತಿಗೆ ಬಾರದು ಪಾಥ್ರನತಿರಫ
ಸುತರೋಳಗೆ ಇ ಭೀಮ್ಯ ಕುಂತೀ
ಸತಿಗೆ ಸಲುವುದು ನೋಂಪಿ ನೋನಲಿ ಯೆಂದು ಮುಸಿ ಸುಹಿದ ॥

ದೇವಮುಸಿ ನಾರದನ ವಾಕ್ಯವು
ದೇವಕೀಸುತ ಕ್ಷಪ ಸಂದುದ
ನಾವನೀಗಲ್ಲಿ ಒಂದನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವಂಲಿ ।
ಆವ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲ ಕುಂತೀ
ದೇವಿ ನೋನಲಿ ಯೆಂದು ಮುಸಿತಿಂ
ಕಾವಳಿಯು ತಮೆತಮೆಗೆ ನುಟಯೆಲು ಭೀಮ್ಯ ಕೃಗೋಂದ ॥

ಧರೆಯ ಭಾರವ ಸಿಱುಹಲೇಗೇಸುಗ
ನರನು ನಾರಾಯಣನು ಭೂಮಿಯೇ
ಜುರುವಣಿಸಿ ಜಸಿಸಿದರು ಸಿಮಿಳ್ಳಿಭರತನಂಕದಲಿ ।
ಸುರಗಜವ ನೋಸಿಸಲು ಮಾತೆಗೆ
ಹಿರಿದು ಭಾವೆಯನಿತ್ತನಜೂನ
ಹಿರಿಯನುಡಿ ಹೊಳ್ಳಿಹುದೆ ನೋನಲಿ ಯೆಂದು ಭೃಗು ಸುಹಿದ ॥

ಸುರನದಿಂದನಂದನನು ಇಷಿಗೆಳ
ಪರಮವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ಇರುಷದ
ಕರೆಯ ಕೆಳಿಹಿದನಾಗ ಕುಂತಿಯನಾಕ್ತಮೆಂತ್ರಿಯಲಿ ।

1 ರಾಯಕೇಳಂದ, ಶ.

ಭರದಿ ಬಂದರು ತಾಯೆ ಭೀಷಣ್ತಿ ರು
ಕರಿಯ ನೋಂಪಿಗೆ ಕರೆದರೆನೆ ಕಡು
ಹರುಪ್ರಜಲದೊಳಗದ್ದು ಹೊಂಪ್ರಣ ಪ್ರೋದಳಾ ಕುಂತಿ ॥ ೮೫೨

ಲಾಯುನೋಳಗುತ್ತ ಮೆದ ತೇಜಿಯ
ನಾಯು ಹೂಡಿದ ರಥದ ಬಂಡಿಯೊ
ಇಂದ್ರಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತುಗಳಿನಿಸಿದನಿಷಪರುಪದಲಿ ।
ರಾಯ ಪರಬಲಮಧನ ಮಲೆದರಿ
ರಾಯಸುಭಟ್ಟರ ಗಂಡ ನಿಜರ
ರಾಯನಂದನ ಧನುವ ಕೊಂಡೇಣಿದನು ನಿಜರಥವೆ ॥ ೮೫೩

ಹಿಡಿದ ಯೆಳುಗೋಡೆ ಯೆರಡೆಕಡೆಯಲಿ
ಬಿಡದೆ ಚಿಮ್ಮುವೆ ಇಂದ್ರಾಮರಂಗಳ
ಲೋಡನೆ ಗೋನವನಲೆವ ಬಿರುದಿನ ಬಲುಪತ್ರಾಕೆಯಲಿ ।
ಚೊಡೆವ ನಾನಾವಾಯ್ಯಮುಂದು
ಫ್ಲೈಡಕ್ಕೆವಾರಿಗಳ ರಭಸದಿ
ಕೆಡುಗಲಿಯು ಫಲುಗುಣಾನು ಸುರಗಜದೆಡೆಗ ನಡೆತಂದ ॥ ೮೫೪

ಮಿಂದು ನಾನಾವಸ್ತುಸೆಹಿತಾ
ಗಂಡಣಾವನೇಣಿದಳಾ ಕೆಲಬಲ
ದ್ವಿಂದುವದನೆಯರ್ಪಿದಿನರು ಶತಕೋಣಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ।
ಸಂದಣಿಯ ಪಾಠಕರ ಗಡಬಿಡ
ಮುಂದೆ ಕ್ಕೆವಾರಿಗಳ ರಭಸದ
ಲಿಂದನ್ನೇರಾವತದೆಡೆಗೆ ನಡೆತುವಳಾಕುಂತಿ ॥ ೮೫೫

ಕುಂತಿಯ ಪರಾವತಾರೋಣ.

ಇಂಯಮುಕಿ ಹರುಪ್ರದಲಿ ತಾ ಹೊ
ನ್ನಂದಣಾದೆ ಬಟಿಕಿಟಿದು ನಲವಿನೋ
ಬಿಹುಭರುಪರ್ವಿಂದೋಳಾಧುತಿದ್ವಳು ಕುಂತಿ ಬಟಿಕಿನಲಿ, ಈ.

ಇಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದಳು ಕಾಣಿಕೆ ಯಿಕ್ಕಿ ಜರಣಿದಲಿ ।

ಇಂದನಸುಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿರ

ವಿಂದಸ್ತಪ್ಪದಿ ಧೂಪದೀಪಗ

ಇಂದ ಸ್ವೇಧ್ಯಂಗಳಿಂ ಪ್ರಜೀವಿದಳಾಕುಂತಿ ॥

೧೫೬

ನಡೆಮ ಬಂದಳು ಧೇನುವನು ಕಂ

ಡೆಕೆಡೆಹಿ ತನ್ನೊಂದಲ ಜರಣಿದ

ಸಂಡಹಿ ಪದ್ತುವ ಬರೆದು ಕಾಣಿಕೆಗೋಟ್ಟು ಪ್ರೋಜವಟ್ಟು ।

ಮುಡದಿ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಪ್ರಪ್ನವ

ಹಿಡಿದು ಧೂಪನಿವಾಳಯಿಂದವೆ

ಕಡುಗರುವೆ ಸುರಥೀನುವನು ಪ್ರಜೀವಿದಳಾಕುಂತಿ ॥

೧೫೭

ಕಾಪವ್ಯಕ್ತವೆ ಕಂಡು ಕುಂತಿ

ಉನೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದಳು ನೇತ್ತಾರು

ವಳಗಳನು ಸುತ್ತಿದಳು ಕಾಣಿಕೆಗೋಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ।

ಬಿತ್ತಿಕ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಪ್ರಪ್ನಂ

ಗಳಲಿ ಧೂಪನಿವಾಳಯಿಂದವೆ

ನಳನಮುಂಬಿ ಸುರತರುವ ಸೂಲಿದಳಿಸಿದಳಾಕುಂತಿ ॥

೧೫೮

ಬಯೆಕ ತುಂಬರುನಾರದಾದ್ಯರು

ಲಲನೆಯರ ಸುರಜನಿಕೆ ನೆಮಿಸುತ್ತ

ಹೊಳವ ವೆಚ್ಚಾಯುಧಕೆ ಕಾಣಿಕೆಗೋಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ।

ವೊಂಗಿದುವು ನೀಸ್ತ್ವಾಳಕೋಣಿಗ

ಇಲಿದು ಇತವ ಪಾಡೆ ಹರುವದ

ಜಲಧಿಯೋಳಗೋಲಿಲಾಡುತ್ತಿದುದು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥

೧೫೯

ಸುರಭಿ ಕಣಿದರೆ ಧರಣಿ ದಣಿದುದು

ನೆರೆದಜನ ನೆಜಿ ವುಂಡು ದಣಿದುದು

ಸುರತರುವಿನಕನೆದಲಿ ಲೋಕದ ಬಾಯ ಕಡೆಬಿಟ್ಟು ।

ಸುರರ ಸತೀಯರ ಕಂಡು ಕಂಗಳು
ಹಿರಿದು ದಣಿದುವು ಹೇಳಿನೆನದ
ಸರಸ ಕೇಳು ಕುಂತಿದೇವಿಯ ನೋಂಟಿಯುತ್ತಹವೆ || ೧೪೫

ತಿರುಗಿದಳು ಬಲದಿಂದಲಾನೆಗೆ
ಕರವ ನೋಸಲೊಳು ಭಾಜಿ ದಿಗುಪೊ
ಲರಿಗೆ ಮುಣಿವಳು ಮುನಿಜನಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹರುಷಂದಲಿ |
ವರರತುನಮಯತೊಟ್ಟಲಲಿ ಕು
ಳ್ಳ ರಲು ತೆಗೆದರು ಗಜದ ವೇಲಕೆ
ಸರಸಿಜಾನಸೆ ಕುಂತಿಯೈರಾವತವನೇಶಿದಳು || ೧೪೬

ಇಂದುಮುಖಿ ಸುರಗಜದ ವೇಲಣ
ಯಿಂದನೇಣಿವೆ ಗದು ಗೇಗೆ ನಡೆ
ತಂದು ಕುಳ್ಳರೆ ಚೆಮ್ಮಿದರು ಭಾಮರವನಮರಿಯರು |
ತಂದು ಸುರಪನ ಭತ್ರವನು ನಲ
ವಿಂದ ಪಳ್ಳವಿಸಿದರು ಕುಂತಿಯ
ದಿಂದುಧರನೆರಸಿಯನು ನೋಂತಳು ರಾಯ ಕೇಳಂದ || ೧೪೭

ಸುರಪನೈರಾವತವನೇತುಯಿ
ಸುರದ ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಬಂದಳು
ಕರಿನಗರಕೇರಿಯಲಿ ನಡೆದುದು ಸಕಲಜನನಿಕರ |
ಅರಸೆ ಸುರಸತೀಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು
ಹರುಷದಿಂ ಬಾಗಿಸವ ನಿಜಮುಂ
ದಿರಕೆ ತಂದಳು ಸುರಭಿ ಸಹ ಸುರಸತೀಯರೊಡಗೂಡಿ || ೧೪೮

ನಳಿನಮುಖಿ ಸುರಗಜದ ವೇಲಿಂ
ದಿತ್ತದು ಬಂದಳು ಸುರರ ಸಂ
ಕುಲಕಿರದೆ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ಗಂಗಾತನುಜಗಭಿನವಿನಿ |

ಬ್ರಹ್ಮ ಭೀಷ್ಟನೆ ನೇಮೆದಲಿ ನಿಜ
ನಿಷಯಕ್ಕೆ ದಿದಳತೀರ್ಥಿಯಲಿ ಕಡು
ಗರಿಯು ಪಾಥ್ರಗೆ ಕೀರ್ತಿಯಾಯಿತು ಮೂರುಲೋಕದಲ್ಲಿ ॥

೧೫

ದೇವದುಂದುಭಿ ವೋಟಿಗಿದುದು ದೇ
ವಾವುಗಳಾಕಾಶದಿಂದವೇ
ಹಳವಿನಲಿ ಮಣಿಗಳಿದರಾಕುಂತೀಕುವೂರಿಗೆ ।
ಅವಬಲುಬಿಲುವಿದ್ದೇ ತಾನಿಂ
ನಾವಗರುಡಿಯ ಸಾಧನೆಯೋ ಭಟ್ಟ
ದೇವ ಘಲುಗುಣ ಭಾಪ್ತರೆಂದುದು ಸಕಲಭೂವನೆಜನ ॥ ೧೫೦

ಹರಿದು ಘಲುಗುಣನ ಪರಾಕ್ರಮ
ಕರಧಿ ಹೇರೆಗಳಾಗೆ ಸೂರ್ಯನ
ಕಿರಣ ಹರಿವಂದಲಿ ಹರಿದು ಕೂಡೆ ದಸದೆಸಗೆ ।
ಧರೆಯ ಸುಜನರು ಭೀಷ್ಟವಿದುರರು
ಪರಿಣಮಿಸಿ ಕೌರವರ ಯಿದೆ ರ್ಯಾ
ರ್ಯಾರಿತವಾಗೆಲು ಕೇಳು ಜನನೇಜಯ ಮಹಿಳಪಾಲ ॥ ೧೫೧

ಧರ್ಮರಾಜನ ಅಪ್ಪಣಿಯಂತೆ ಸಾರಾವತಾಧಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತಿ ಕಳುಹಿ
ವೂರ್ವಾವನ್ನು ತೆಗೆದು.

ಭೂತಳಾಧಿಪ ಧರ್ಮಸುತನನು
ಜಾತಗೆಂದನ ಮೂರುಜಗದಲಿ
ಶಾಂತಿಯಾಯಿತದಿಂದ್ರಸ್ನೇರಾವತವ ಕಳಂಹಿನ್ನು ।
ಭೂತಳಾಧ ಸುರಗಜದ १ ದಾರಿಯ
ನೀತತುಕ್ಕೊ ಕಡಿದು ಬಿಸುಡಿನ
ಲಾತ ವಂದಿಸಿ ಕಳಂಹಿದನು ಸುರಗಜವ ಜನಸಹಿತ ॥ ೧೫೨

ಬಿಳ್ಳನೇಯಿನಿ ಕವಲ ಬಣಿದ
 ಶೈಲ ತಾ ಹರುಪದಲಿ ಸಾಹಸ
 ಮೆಲ್ಲ ಬರಸೀಳದೀಕ ನಾಶರಪಂಜರಂಗಳನು |
 ನೀಲ್ಮದವ ತತ್ತ್ವಿರೋಟ್ಯಾ ನಿಮಿಪದೋ
 ಖ್ಯಾಲವನ್ನು ಬಯಲಾರ್ಥಿ ಗೌರೀ
 ವೆಲ್ಲಭನು ಮೆಚ್ಚಿದನು ಘಲುಗುಣ ಭಾಪ್ತ ರೇ ಯೆನುತ || ೧೪೫

ರಾಯ ಭೀಷ್ಯನು ಸಕ್ಕಲದೇಶದ
 ರಾಯರನು ಕಾಳಿಹಿಡನು ಪಾಂಡವ
 ರಾಯತನುಜರ ಚೋಗಣತವೆರ್ಪದಿದರು ತಮುತಮೇ |
 ರಾಯ ಧರ್ಮಜ ತಮ್ಮದಿರು ಸಹ
 ರಾಯನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾದ
 ರಾಯಗರುಡಿಯನಿಳಾಯವನು ಸಾಂಕೀರ್ಣರು ಹಾರ್ಥದಲಿ || ೧೪೬

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದಂದು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮಾದಭಿಂತ್ಯಾನುಪಿಮು ಗದಗ, ವೀರನಾರಾಯಣ ಜರ್ಣಾರವಿಂದ
 ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪ್ರಪ್ರವಜಕಪ ಟ್ಟರ್ಪಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ತು
 ಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗಿಂದ್ರ ವಿರಳಿತಮಪ್ಪ ಕಣಾಟ
 ಭಾರತಕರ್ಧಾಮುಂಜರಿಯ ಅದಿವರ್ವದೋಹ

ಸಂಭವವರ್ವಂ ಮುಗಿದುದು.

ಕೆಂಪು ಕಾರ್ತಿಕ ತಿಂಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ .

ಸಂಖ್ಯೆ	ಕಾರ್ತಿಕ	ಅಕ್ಷಯ	ಶಾದಮಿತಿ
—	—	—	—
15	19	ಕಾಣ್ಡೆ	ಕಾಣ್ಡೆ
28	"	ಹೋಣ	ಹೋರ
28	16	ಸುಲೈವೆ	ಸುಳಿವೆ
31	7	ಬಾಯಿಯಲಿ	ಬಾಯಲಿ
"	10	ಹೊಜ್ಯಿನೆ	ಹೊರೆಗೆ
33	12	ಫೋಳ್ಳೇನುತ್ತ	ಫೋಳ್ಳೇನುತ್ತ
"	18	ಹೋಗ್ಗಣ್ಣಿತ್ತ	ಹೋಗ್ಗಣ್ಣಿತ್ತ
43	19	ಕಾಯ್ಯಾ	ಕಾಯಿಯತು
49	18	ಧಾಳ	ಧಾಳಕೆ
63	19	ಹುಟ್ಟಿದವ್ವೆ	ಹುಟ್ಟಿದವ್ವೆ
72	13	ಹರಬ್ಜಿತ್ತ	ಹರಬ್ಜಿತ್ತ
81	12	ಒತರೆಲ	ನೀತರೆಲೆ
88	6	ವಃರೆದು	ವಃಣಿದು
92	9	ಯಾದವ್ವೆ	ಯಾದಾದು
94	8	ತಣಿಯ	ತಣಿಯ
98	18	ನೃಯು	ನರೀಯು
108	6	ರೋಗ	ರೋಗನ
109	10	ಬಳಲಿಯು	ಬಳಲಿಯೆ
"	18	ಗದು	ಗದುಗಡ
"	"	ತನೆ	ತನೇ
"	"	ರಿಕ್ತಾ	ರಿಕ್ತಾ
115	12	ಕೆತ್ತೆ	ಕೆತ್ತೆ
118	9	ತಾಣಿ	ತಾಣಿ

ಪ್ರಾ.	ಪಟ್ಟಿ	ಅಕ್ಷದ್ವಾ	ಕುದ್ವಾ
—	—	—	—
”	17	ದೇಳಿ	ದೇಳಿ
128	13	ಒ೯ರು	ಒ೯ರು
132	2	ಸಳೆವ	ಸಳೆಯ
133	4	ತಲ	ತಲ
141	9	ಹೊಂಕವು	ಹೊಂಹುವು
156	21	ಹೊಳೆಲ	ಹೊಳಿಲ
161	15	ಉರದ	ಉರದು
165	20	ಲಿಕ್ಕು	ಲಿಕ್ಕುವು
166	10	ನುದ	ನುದ್ದು
173	21	ವಸ	ವಸು
176	15	ವವು	ವವುವು
177	14	ವಾರ	ವಾಸೀ
189	23	ವಾಚ್	ವಾಚ್
194	16	ಗುರಿ	ಗುರ್ತಿ
201	3	ಕುಂತಿ	ಕುಂತಿಗೆ
203	1	ಯಾಡೆ	ಯಾಡ್
”	11	ತೋಜುವಿತು	ತೋಜುವಿಲು
207	21	ವೃತ್ತಿ	ವೃತ್ತಿ
254	11	ಹೊಳೆಂ	ಹೊಳಿಂ
278	14	ತೇಗೆ	ತೆಗೆ
289	14	ಸೊಂಹಿ	ಸೊರೆ
309	7	ನುರೆ	ನುಣ
326	13	ದಪ್ಪ	ದಪ್ಪ
339	12	ಹೊಂಹಿ	ಹೊರ
351	9	ಗಳು	ಗಳು
362	18	ಳಿರು	ಳಿಣು

